

૨૬૦૪

યા ઝાંડી મદદ.

પુશ્પુએ બેહેશત.

યાને

મોઅજેનંતે મવતાના અલલ હુસેન.

કીતાબ અકબર રૂપીયા ચાર.

યા ઝાંલી મદદ.

ખુશખુએ બેહેશાંત.

યાને

મોઅબેજાંતે મવલાનાં અલલહુસેન.

જેમાં

હજરત હામામ હુસેન ઝાંલહિલ્લામના મોઅબેજાં
તથા, અહિલે બચ્ચેત રિસાલત પનાંહ ઉપર ગુજરેલી
મુસીબત અને હચ્ચેવાનાંએ શહીદશ શાહદા
ઉપર કીધેલો માતમ વગેરે રીવાયત તથા
મન્જલીસ સતાવીસ કે જની અંદર
મરસીઆ, તુહા, પેશખવાની,
નજમ, કંતેઆ, શરદ,
બચ્ચેત મીસરા,
પા. રૂબાઈ,
સૈલવાત, શતેહા.
અને હંઆરત અને
બીજા કેટલોક ખુલાસા સાથે આપેલો અહેવાલ.

ખાસ મોહિબાને હુસેન માટે.

છપાવી પ્રગટ કરનાર.

ખોજ શરીફભાઈ જીવા સુરતી.

આ કીતાબ સને ૧૮૬૭ ના રપ માં આકટ પ્રમાણે રેહરટર કીધેલી છે.

મુબઈમાં મસજદખાંદરની સાંખે

ધી આંગલો-જુદશ ઝેંડ વરનાકચુલર પ્રેસમાં છાપી છે.

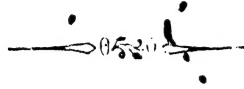
૧૩૦૩ હીજરી--૧૮૮૬ ઈસવી--૧૯૪૨ વીક્રમાત્મક.

કીતાબ ઝેકના રૂપીયા ચાર.

આચ્છે કીતાબનો હક ધણીચ્છે પોતાના સવાધીન રાજેચ્છાછે

૨૬૦૪

દીખાયો.

સરવે મોહીયાને હુસેનને હું ઘણીજ નમેનતાઈથી અંરજ કંઈકે આપ
 ણા ઘણાખરા લાઈઓ મોહીયાને હુસેન અંરખી તથા શરસી તથા ઉરદુ એલમ
 માં નાવાકે છે, ને ઘણુંકેરી આપણી ખોજ ગનેઆતમાં હજંરત ઇમામ હુસેન અંલક
 ઉરસલામની મીજલસમાં એવી કોઈ કીતાબ કે જોની અંદર આપણા દેશી મીત્ર સરવે
 નાના તથા મોટાઓને ખરાખર સમજવામાં આવે એવી કીતાબ આજ દીન લગણ
 જુજ યાને થોડી મલી આવેછે. તેથી સેવક કેટલીક મુદત થઈ એવી ગંભીરી કીતાબ
 ગુજરાતી લીપીમાં તઈઆર કરવાની તજવીજમાં હતો. એવા વીચારથી ધુરસતના
 વખતે સેવકે આએ કીતાબનામે ખુશખુએ ખેહશત યાને મોઅનેજાંતે મેલનાના
 અલલહુસેન ઉરદુ લોપીમાંથી ગુજરાતી લીપી તથા ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી બાહર
 પાડીછે, તથા અમો અમારીનાકેસ અકલથી બનતી મેહનત કરીને આએ કીતાબ નામ
 ખુશખુએ ખેહશત યાને મોઅનેજાંતે મેલનાના અલલહુસેન આપણા લાઈઓની
 જનાબમાં સુકીછે, માટે ઉમેદ છે કે દરેક મોઅમેનીન મોહીયાને હુસેનને ઘણી ઉપચોગી
 થઈપડશે. અને ગુંલામ ફતતરીનના હકંમા દુઆઈ ખંદર શરમાવસે એવી આશાછે.

ખીજુ અમારા નેક વાંચનારની ખીદમતમાં અંરજ કરીકે છઈકે આક કીતાબની
 અંદર કોઈ ખી જગો એ લુલ ચુક અથવા ગલ્લેત માલમ પડે તો મેહરબાનીની રાહ
 સુધારીને વાંચવું; ને અમો ઉપર તાના બાનીના સખુનો બોલવા નહી, કારણ કે મજુ
 મો લુલેઆ વગર રહેતા નથી; ઈનસાન તો ખતાનો ઘરછે. બાકી વહલાહો અંલમ
 ખીસવાબ.

લા. શ. ઇ. સુ.

તાજે કલમ.

નક નામદાર મોહીખાને હુસેનને ચેતવણી આપવામાં આવે છે કે આઝ્મી કીતાબ નામે ખુશખુશ્ત બેહુશત યાને મોઝ્મનજાતે મોલાના અલલહુસેનનો સારો ઊપ યોગ થવાથી બીજી એક કીતાબ નામે “ગુલશને પંજતન” યાને પંજતનનો બગીચો. નામાં, મરસીઆ, મુજરા, સોઝ, સલામ, તુહા, રૂબાઈ મનાકીબ, મદદે, સલં વાત, વઝીરાગનામા, વાવડલા, માતમ, વગેરેનો સંગ્રહ કરી ઘણાંજ સુધારાસાથે ગુજરાતી લીપીમાં છપાવી પરગટ કરવાનો વીચારછે. તેવીચાર પાક પરવરદીગારની મેહરે બાનીથી, તથા બાઈચ્ચોની દુઆથી આફ કમતરીનનો હયાતીનો દમ હશેતો ઇનશા અલલાહુ તાઝ્માલા ઘણીજ થોડી મુદતમાં છપાવી બાહર પાડશું, એવી આશાછે, વ સલામ.

લા. ખોન્ શરીફભાઈ જવા સુરતી.

સાંકલ્પિક.

પાના.

શીવાયત ૧ લી.	એક શીઆના બચ્ચાએ દુધ ન પીધું, જેથી મવજાના અલ દુસેન અલદિરસા તામે પણ દુધ ન પીધું તેના બચાનમાં...	૫
શીવાયત ૨ જી.	મવજાના હમામ દુસેન અલદિરસામના સર મુયારક શામી લોકોએ યજીદ આસના લઈ વજાના બચાનમાં...	૧૦
શીવાયત ૩ જી.	મવજાના હમામ દુસેન અલદિરસામના મરીનાથી કા તરફ ગયું અને રસ તામાં કુવાની અંદરથી એ લોકોનું રોવાનું આવ ત સાંભલવાના બચાનમાં.	૧૬
શીવાયત ૪ થી.	એક શીઆનું કપરસનામાં ગયું અને તીઆં હજરત હમામ દુસેન અલદિરસામના મોહીબની કપરની હજીકત બેવાનાં બચાનમાં...	૨૨
શીવાયત ૫ મી.	મવજાના હમામ દુસેન અલદિરસામની ઓદી શીરીનને આઝાદ કરવાના બચાનમાં...	૨૪
શીવાયત ૬ ઠી.	આએ દુનયામાં પાંચ શખસ હદથી ઝીઆદા શએઆએ તેના બચાનમાં...	૩૫
શીવાયત ૭ મી.	મવજાના દુસેન અલદિરસામના હમામમાં રાત્રી તેના કાએદાના બચાનમાં	૩૮
શીવાયત ૮ મી.	કશિદેનું અંદરે બચેત કપર કસમ કરવું, અને એક કીરશનાનું મવજાના દુસેન અલદિરસામની શીકતમાં નાઝલ યાવાના બચાનમાં.	૩૯
શીવાયત ૯ મી.	દર મોહરમાં હમામ દુસેન અલદિરસામની મીબતસ કરનાર બે બચે રીએ જેમાંથી એકનું વફાત યાવું ને બીજને ઝએનબ અલેદિરસામ તથા કાતેમતઝઝેદા પાનુને વન્નતની મદદ કરવાના બચાનમાં	૪૬
શીવાયત ૧૦ મી.	બન્નકર તથા હમામનું હમામ દુસેન અલદિરસામને મદદ કરવા બનવું, અને રસનામાં શહીદ યાવું, તથા એક હમીર પાંખેએ મવજાના અલ દુસેનને પાછી પીવસવાના બચાનમાં.	૫૨
શીવાયત ૧૧ મી.	બીચી કાતેમતઝઝેદાનું એના બાવા દુસેન અલદિરસામથી લીધાનું અને આકા દુસેનના કીરાકમાં ગમ કરવાના બચાનમાં...	૫૮
શીવાયત ૧૨ મી.	એક નસરાના બાદશાહે વજાતમાં વાધનું ઘેરવું. આકા દુસેન અલદિરસામનું કસવાથી આવીને તેને મદદ કરવાનાં બચાનમાં.	૭૬
શીવાયત ૧૩ મી.	છન્નાના બાદશાહ નામું બન્નકર છન્નું કસવામાં મવજાના આકા દુસેન અલદિરસામની મદદે આવવું, અને આકા દુસેન અલદિરસામ તેને પાનાના વતનમાં બવાને કરમાવવાના બચાનમાં.	૮૦
શીવાયત ૧૪ મી.	નસરાનીના એક કાંકવાનું કસવાના મએદાનામાં રાત રેવું, અને તીઆં શહી દોના વાશા નજર આવવા, અને અલી અસગરની જાગમાંથી નીકા આવી તેનાં બચાનમાં.	૮૬
શીવાયત ૧૫ મી.	એક શખસ નામે અબદુલ્લાનું પરશુની કસવાની તરફ આવવું, તે મવજાના અલ દુસેનને મદદ કરવી, અબદુલ્લાની માને આકા દુસેન છવતી કીધી તેના બચાનમાં.	૯૨
શીવાયત ૧૬ મી.	મવજાના અલ દુસેન અલદિરસામના વતનના બચાનમાં.	૧૦૨
શીવાયત ૧૭ મી.	હમામ દુસેન અલદિરસામના શહાદતની ખયર પાંખીઆએ મુકક મુકકપોંદાં આડી, અને યહુદીની હીકરીને બીમારીથી શકા થઈ તેનાં બચાનમાં.	૧૧૧
શીવાયત ૧૮ મી.	મવજાના અલ દુસેન અલદિરસામ કપર એક પહેલવાનનું મરી આવવું, તેને આપે ગએબની ખયર કહેવાના બચાનમાં.	૧૧૮
શીવાયત ૧૯ મી.	મવજાના દુસેન અલદિરસામે મોઅન્ઝથી શીમર લઇને પાછીને યશમેદેખાએ તેના બચાનમાં.	૧૨૭

રીવાયત ૨૦ મી.	મવલાના અલ દુસેન અલફહિરસલામના હાથ મુખારકને એક લખને શહીદ કીધા, તે લખને સત્રા મવલાના અયાનમાં.	૧૩૭
રીવાયત ૨૧ મી.	કુદાના લોકાનું મવલાના અમીરલ મોઅમેનીન અલેદિરસલામ પાસે વરસાદનું તલખ કરવું, અને મવલાના દુસેન અલફહિરસલામની દુઆથી વરસાદ વરસવાના અયાનમાં.	૧૪૩
મોઅમેનો ૧ લો.	આ મોઅમેનજામાં દરવશનું અયાનછે.	૧૫૩
	હમીદ અને હાઝન રશીદની દિકાયત	૧૬૨
મોઅમેનો ૨ નો.	આ મોઅમેનજામાં મવલાના અલ દુસેન અલેદિરસલામનો અયાનછે.	૧૬૭
મોઅમેનો ૩ નો.	આ મોઅમેનજામાં નસારાનું અયાનછે.	૧૭૫
મોઅમેનો ૪ થો.	આ મોઅમેનજામાં અલેવખઅતનો અયાનછે.	૧૮૧
ગુહો.	ઝનુલઅબ્બા હઅમે નવહાગર, છાતીસે લીપટાલો મુએ;	૧૮૩
ગુહો.	કહેતેયે આખીદ અએ ખીદર, પહેને ફીરા મએ ખેડીયાં;	૧૮૪
ગુહો.	દિકાને કહા લાશાએ ઝએનખકે મએ વારી, અફ દુખતરે ઝહેરા;	૧૮૭
	મસલિન યહુદના હલાકનું અયાન.	૧૯૫
મોઅમેનો ૫ મો.	આ મોઅમેનજામાં ઇબરહલ તબુ ફલ લાવેઆ તેનું અયાન છે.	૧૯૬
મોઅમેનો ૬ ઠો.	આ મોઅમેનજામાં હાથીનું અયાનછે.	૧૯૯
	લુહારની દિકાયતનું અયાન.	૨૦૩
મોઅમેનો ૭ મો.	આ મોઅમેનજામાં દરણીનું અયાનછે.	૨૦૬
મજલીસ ૧ લી.	...	૨૧૨
પેશખવાની.	અએ પ્રલક જખ્ખ બખાલ રનમે સીખતે પુગેખખર દુવા.	૨૧૨
રીવાયત.	આકા દુસેનના બદનમાં કેટલા ઝખમ લાગ્યા હતા તેના અયાનમાં.	૨૧૩
મજલીસ	આકા દુસેનની શાહદત બાદ આપના ઘોડાએ ૪૦ મલાઈનોને હલાક કીધા તેના અયાનમાં.	૨૧૪
ગુહો.	ઝએનખને કહા લાશાએ સરવરસે પે રોકર, મઝલુમ ખીરાદર.	૨૧૫
મજલીસ ૨ છ.	...	૨૧૬
પેશખવાની.	અએ પ્રલક ઇખને અત્રીકા સર કટાના યાદ કર.	૨૧૭
રીવાયત.	જે છોકરાનું નામ દુસેન રાખેલુ હોએ તેના અયાનમાં.	૨૧૮
મજલીસ.	આકા દુસેન અલફહિરસલામની શાહદત બાદ અહેલે અએત ઉપર પડેલી મુસીબતના અયાનમાં.	૨૧૯
ગુહો.	સકીના કરતી હઅમે ઝારી મેરે બાખા મેરે બાખા.	૨૨૦
મજલીસ ૩ છ.	...	૨૨૧
પેશખવાની.	અએ ફલક મ્યું મુઝતરખ અહેવાલ હઅમે બાદે સખા.	૨૨૨
રીવાયત.	મવલાના દુસેન અલફહિરસલામના ગમમાં કેવી રીતે રેલું તેના અયાનમાં.	૨૨૩
મજલીસ.	મવલાતના ફાતેમા કુખરાને એક મલકીને બાલો મારેઆ તેનું અયાનમાં	૨૨૩
ગુહો.	રોતા હઅમે આજ ઝએનુલઅબ્બા વા મુસીબતા.	૨૨૫
મજલીસ ૪ થી.	...	૨૨૬
પેશખવાની.	અએ ફલક સીખને રસુલે મુસતફા મારા ગંયા.	૨૨૭
રીવાયત.	મવલાના દુસેન અલફહિરસલામે મલાઈનોથી ફરેલી હુજ્જતના અયાનમાં	૨૨૮
મજલીસ.	હઝરત ઇમામ દુસેન અલફહિરસલામની લાશની એક વાઘે ફરેલી હીકાઝત.	૨૩૦

ગુહો.	... રો રો પાનો પીટતી હએ અએ મેરે સરવર હુસેન.	... ૨૩૨
મજલીસ ૫ મી.	૨૩૩
પેશખવાની.	અએ ફલક સર દફતરે ઇમકાન બેસર હોગયા.	૨૩૩
રીવાયત.	શીરશતા તથા છન્નો હઝરત ઇમામ હુસેન અલફદિરસલામને મદદ કરવા આવેઆ તેનુ બયાનમાં.	૨૩૪
મજલીસ.	શાહીદુશ શોહદાઓના લાશા પાપર થતા મોઅબ્જા અને માતમના બયાનમાં	૨૩૬
ગુહો.	હઝરાને રોકર કહા. મેરે મુસાશીર હુસેન;	૨૩૮
મજલીસ ૬ ઠી.	૨૪૧
પેશખવાની.	અએ ફલક થા કરબલાકે દશતમે મહેમાં હુસેન.	૨૪૧
રીવાયત.	હઝરત ઇમામ ઝએનુલઆબેદીન અલફદિરસલામના ગુલામ તુરકંની શહાદતના બયાનમાં	૨૪૨
મજલીસ.	શાહીદુશ શોહદાઓના લાશાને દફન કરવાના બયાનમાં	૨૪૬
મજલીસ ૭ મી.	૨૪૮
પેશખવાની.	અએ ફલક ચેહ ઝુલમ નો અબનક કહી દેખા નહી.	૨૪૮
રીવાયત.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલએદિરસલામ કરબલામાં પોંદોચિઆ અને ઝમીન ખરીદ કરવાના બયાનમાં.	૨૫૦
મજલીસ.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલફદિરસલામનું માથું નેઝા ઉપર થરથરવાના બયાનમાં.	૨૫૨
ગુહો.	બામોને કહા પીટકે ચું નાઅશે પીસરપર, હએ હએ અલી અકબર.	૨૫૩
મજલીસ ૮ મી.	૨૫૫
પેશખવાની.	અએ ફલક લખને ફુલે હઝરાકો અઘોર ખબરકો દેખ.	૨૫૫
રીવાયત.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલફદિરસલામના માતમદારો અને શીઆઓને આપ જનતમાં લઇ જવાના બયાનમાં.	૨૫૬
મજલીસ.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલફદિરસલામની શહાદતની ખબર જીખરફલે રસુલે ખુદાને જનતમાં પોંદોચાડી તેના બયાનમાં;	૨૫૯
ગુહો.	રનમે કહી હઝરા મેરે મજલુમ હુસેના;	૨૬૧
મજલીસ ૯ મી.	૨૬૨
પેશખવાની.	અએ ફલકયા હઝરતે શખ્શીરકા પેચારા મુસલિમ.	૨૬૩
રીવાયત.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલએદિરસલામ રસુલે ખુદાથી રીસાળા તેના બયાનમાં.	૨૬૪
મજલીસ.	શહાદત હઝરત મુસલિમ બીન અકીલની.	૨૬૭
ગુહો.	કુદેમે જુહી મુસલિમે મઝલુમકો મારા અફસોસ સદ અફસોસ.	૨૭૧
મજલીસ ૧૦ મી.	૨૭૨
પેશખવાની.	અએ ફલક મુસલિમકે બેટે બે સરો સામાન હએ;	૨૭૨
રીવાયત.	હઝરત ઇમામ હુસેન અલએદિરસલામનાં ગમમાં ઝએનુલઆબેદાન રોયાઈ તેના બયાનમાં.	૨૭૩
મજલીસ.	શહાદત હઝરત મુસલિમના ફરજહોની.	૨૭૫
	મુસલિમના શહેઝાદાઓનુ કાફિલાથી જુદા પડવાના બયાનમાં.	૨૭૬
	અહિલે બએતના મોહીબનો અહેવાલ.	૨૭૮
ગુહો.	હારસકી ચેહ બીબીને કહા હસ ધડી રોકર, અએ કાફીરે બેદરહ.	૨૮૩
મજલીસ ૧૧ મી.	૨૮૫

યા ઝાંલી મદદ.

પુરાબુએ બેહેશત.

યાને

મોઅનેજાંતે મવલાના અલલહુસેન.

જિસમિલી હિસસુમા નિરહીમ.

રિવાયતમાં લખેછે કે અમીરલ મોઅમેન્નીન સંલવાતુલ્લા અલેહના એક શીઝાં ઘણા રૂપાળા યાને ખુબસુરત હતા, નખીના અંહુલે અઘ્મત ઉપર માલ વ જાનથી કુરખાન હતા, તે જમાનામા મવલાના હુસેન અલેહિસસલામ આપ નાહાના અચ્ચાં હતા. આ મરદ શીઝાંને મવલાના હુસેન અલેહિસસલામનો ઇશક ઘણા હતા, અને રોજ મવલાના હુસેન અલેહિસસલામની ખીદમતમા આવતા હતા ને ચેહર મુઆરકને જોતા હતા.

રાવી લખેછે કે આ મરદ શીઝાંનેખી ખુદાતાઝાંલાફ એક ફરજંદ અંખરેઆ હતા. એ ફરજંદ ઘણા રૂપાળા હતા, કજારા ઇતેશક આ બનીગિ ને એ શીઝાં ખીમાર થયા એ ખીમારીમા તે શીઝાં વશત કરીગીઆ ખુદાતાઝાંલાઅ મવલાના હુસેન અલેહિસસલામની હુરમતથી એ શીઝાંને જમતમા દાખલ કીધા.—રાવી લખેછે કે તે મરદ શીઝાંની આયડીને પોતાના મરદની મોહોખંત ઘણી હતી તેથી, એ આયડીને ઝંમ થયું, તમામ જસમ ગલીગયું, તે આયડી પોતાના ફરજંદને જોઈને પાછો દીલને વાલતી અને કહેતી કે અઘ્મ દીલ ફીકર ન કર ખુદાતાઝાંલા કાલે પાછો દીન વાલી દેશે.—મોઅમેનીનની જમાખંત, થોડાક દીન ઝુજંરેઆ કે તે આયડીની તમામ દાલત થઈ રહી, શકા કશી થાવા લાગી, તે આયડીને તકલીફ ઘણી પોંહોંચવા લાગી, મિકતો મરદનો ઝંમ અને ખીજ માહોતાજંગી, તાકે જુખના સબખ તે આયડી નુ દુધ

મુકી ગયું બે દીનતક તે બચ્ચીને દુધનો એક કંતરોળી નહી મલેચ્ચો, ભુખના સખબ તે બચ્ચીના હાલ તાળીર થઈ ગીચ્ચો, બુલામા ગરદનનો મણકો ઢલીગીચ્ચો.

રાવી લખેછે યાં મવલાના અલલહુસેન અલેહિસૈલામના આસીકના ધૂરજીંદનુ આ હાલ હતા અને વાં મવલાના હુસેન અલેહિસૈલામ આપ બુલામા બેકરાર હતા, આપ રોઈ રચ્ચેઆ હતા આપના રોવાથી ખુદાતાઆલાનો અરસી હલીરીચ્ચો હતા.

રાવી લખેછે કે શતંમત અલેહિસૈલામ આપ ચક્કી પીસતા હતા, આપચ્ચે મવલાના હુસેન અલેહિસૈલામનાં રોવાનુ આવાજ સાંભલીતેજ વખત આપ ઊઠેચ્ચો, અને મવલાના હુસેન અલેહિસૈલામને ગોદીમા લીધા, પીઆર કરવા લાગ્યા, ખોસા લેવા લાગ્યા, હોંઠ ઊપર જાંબાન મુકીને ચુસવા લાગ્યા, ગરદનમાં હાથ નાખીને ધવડાવવા લાગ્યા, મવલાના હુસેન અલેહિસૈલામે રોઈ દીધું અને મુહ ફેરાવી લીધું, આપ દુધ પીતા નથી તે વખત શતંમા અલેહિસૈલામનો દીલ કાંપી ગીચ્ચો, આપ મવલાના હુસેન અલેહિસૈલામની આંખુ મુમીને શરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે માહારા પીઆરા હુસેન, જાં શતમાંથી કેમ ખશ થીઆ છો સાં વાસતે ખોલતા નથી, અચ્ચે માહારા લાલ, અચ્ચે કરબલાના મજીલુમ, તમારા ઊપર માહારૂં ઘરખાર સરવે શીદાછે, અચ્ચે દીકરા કેમ દુધ નથી પીતા, અચ્ચે હુસેન મેં શકા કીધા, ચક્કી પીસી, પાણુ તમને નથી રોવરાવીઆ, અચ્ચે માહારા દીલના અચ્ચેન ગુસીને દુર કરો આખુને ખોલો, લો ઊઠો દુધ પીચ્ચો, આપની ભુખ અને પીઆસની અરદાશત નથી રેતી, મવલાતના શતંમત અલેહિસૈલામ આ મીસલ શરમાવેછે પાણુ મોલાના હુસેન અલેહિસૈલામ કંઈ ખોલતા નથી, આપની આંખુથી આંખુ જારીછે, તે વખત શતંમત અલેહિસૈલામ આદર ઓડીને મોલાના હુસેન અલેહિસૈલામને ગોદીમાં ઉઠાવીઆ અને રોતા હુવા રસુલિલ્લાહ સદલ્લીહો અલેહુવ આલેહી વસલ્લીમની જનાબ માં આવેઆ કદમખોશ થીઆ; તે બાદ હાથ બોડીને અરજ કરવા લાગ્યા કે અચ્ચે બાવા રસુલ અલીના મકબુલ આપના નવાસા હુસેન બે પેનહાર થીઆ ભુખેઆછે, મેં ઘણા સમજાવેઆ પણ સમજતા નથી, માહારો દીલ ઘબરાચ્ચેછે; કે હુસેન સા વાસતે દુધ

પીતા નથી અચ્ચે બાવા રસુલ આ બાંદી ઉપર શરૂ કરેલ અને રેહમતની નજરે શરમાવી
 ને દુઆ કરીએ, આ હુસેનને ગોદીમાં ઊઠાઈએ, એના આગલ મીનત કરીએ તાકે
 હુસેન દુધ પીએ, અચ્ચે બાવા રસુલ આપ જાણાછો કે મારા હુસેન ઘણા નાજુક
 મીજાજનાછે, મેં સું સું મીનત અને મુસીબત ઊઠાવીને એને પાલેઆછે.—અચ્ચે
 એખવાનો બેવારે રસુલિદલાહ સલ્વાત અલેહ વચ્ચેલેહી વ સલમે શાંતમતજી હરાના આ
 કલામને સુણ્યા કે આપના બદન મુબારકમાં એક લરજો પચ્ચેદા થીયો આંખોમાં
 અંધેરી છાઈગઈ, આપને ગૂંચ આવી ગીએ, હોશીઆર થઈને આપ શરમાવા લાગાકે અફ
 માહરા કલેજના ટુકડા, અચ્ચે આંખના તુર, દીલના સરવર નાનાની ગોદીમાં આવો
 મુંહસે મુંહ મીલાવો, આંખોને ખોલો, અમારી જાંબાનને ચુસો, અચ્ચે કરબલાના પેચા
 સા મજલુમ, ચેહરો કેમ ઉદાસછે, આંખોને કેમ શીરાવોછો અચ્ચે ખેટા નાનાની ગોદી
 માં કેમ નથી આવતા, અચ્ચે પીઆરા હુસેન, અમે તમને મનાવીએ છઈએ, મીનતથી
 સમજાવીએ છઈએ, અચ્ચે ખેટા ઊઠા નાનાની કાંધે ચડો, તમારા રોવાથી ખુદાનો અ-
 રશ હોલેછે, નાનાનો દીલ કાંપેછે, અચ્ચે હુસેન અગર મેવા ખાવાનો શૌક હોએ તો
 જનતથી મેવા મંગાવી આપું, અગર કપડાની હાંસ હોએ તો જનતથી લીબાસ મંગાવી
 આપું, અચ્ચે હુસેન અગર હરનીના બચ્ચાની તલબ હોએ તો હરનીનું બચું મંગાવી
 આપું, અચ્ચે હુસેન આગલ તો તમને ઘણી મુસીબત ઊઠાવવીછે, હમણાથી સા વાસ્તે
 ઘબરાએ છો, અચ્ચે ખેટા હુસેન કરબલા જાવુંછે, કરબલાના મચ્ચેદાનમાં ત્રીન દીન લગ
 લુખેઆ અને પીયાસા રેવુંછે, અચ્ચે દીકરા તમારા બાવા અંલી રોઈરીઆછે, આ તમારી
 મા શાંતમત તડપી રીઆછે; આ મીસાલ આપએ ઘણું કાલાવાલા કીધા પણ હુસેન
 અલેહિસલામ કંઈ બોલતા નથી આંખથી આંસુ રવાંછે. તે વારે રસુલિદલાહ સલ્વાત
 અલેહ વ સલમએ હાથ મુબારકને આસમાનની તરફ ઊંચા કીધો, ખેલ હાથને
 દરાજ કીધા, ખુદાતાઆલાની જનાબમાં અરજ કીધી કે અચ્ચે પરવરદીગાર અચ્ચે
 આલમના પાલનાર અચ્ચે હુસેનના હાશિજ અને નાસિર તુ જાણેછે કે હુસેન તારા

હાથીબના અમનના ફુલછે, અમ્મે ઈલાહિલ આંલમીન આ હુસેન, તે હુસેન છે કે તારા રસુલને કામ આવશે, કરબલાના મમ્મેદાનમાં તીરેથી પોતાના સીનાને છીદાવશે, જાંલિમ ના ખનજરથી પોતાની ગરદનને કપાવશે, કયામતના દીન માહારી ઉમ્મતને બખશાવશે, અમ્મે અલી, આ હુસેન માહારી પુંજી છે, એનાથી મારી જીંદગી છે.—અમ્મે એખવાના રાવી લખે છે કે નબીની દુઆ તમામ ન થઈ કે જબરદસ્ત અલેહિસસલામ નાજલ થીઆ, રસુલિલી સદ્લલા અલેહ વ સલમ ઉપર સલામ પડીને અરજ કીધી કે અમ્મે અલીહના મકબુલ, ખુદાતાઆલાઆપ ઉપર સલામ પડેઆ છે અને શરમાવે છે કે અમ્મે માહારા હાથીબ આ હુસેન તમારા કરતાં અમેને ઘણા પીઆરા છે, આપ કેમ ઘબરાવો છો, શીકર ન કરો હુસેનના વાસ્તે ખમ્મેરીઅત છે પણ અંલીના એક શીઆ હુસેનના આશક હતા, એ શીઆના દીકરા બે દીન થીઆ દુધ વગરના છે, જહાંતલક એ બચ્ચાને દુધ નહીં મીલે વહાંતલક તમારા નવાસા હુસેન દુધ નહીં પીએ, ને વખત રસુલિલાહ સલલીહ અલેહ વ સલમે જબરદસ્ત થી આ બખર ને સુની તે વખત આપ ગાણાં ખુશ થીઆ, અને શરમાવા લાગાં કેમ ન હોએ, હુસેન કેના શરજ દે છે, અરે સંખીઅલ સખીઆ અંલીના શરજ દે છે નેવા સખી અંલી તેવા હુસેનથી સખી. આ બખર સુણી ને શત્રુમત અલેહિસસલામને બી નીહાયત યુશી થઈ, આપ હુસેન અલેહસસલામને ગોદીમા લઈને રસુલિલા સલલીહ અલેહ વ સલમના ઘરથી શીઆના ઘરની તરફ પધારેઆ. આપે આવીને તે બચ્ચાને ગોદીમા લીધા, હુસેન અલેહિસસલામની મીસલ પીઆર કરવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અમ્મે માહારા પીઆરા હુસેન ના દાસત, આ શત્રુમા તમને દુધ પાએ છે, તમારી આંખુને ખોલો અને દુધ પીએ.—રાવી લખે છે કે નવારે તે બચ્ચાએ દુધ પીધું તેવારે હોશમા આવેઆ અને આસમાંથી નીદા આવી, કે આ બચ્ચું હુસેન અલેહ સસલામની સાથે કરબલા જાશે, અને શહીદ થાશે.—મોમીન મોઅમેનીનની જમાઅત અમ્મે માહારા બાઈઆ અને બેહુનો, શીકર કરો અને ગૌર કરો કે તમારા મવ-જાની તમારા ઉપર સું શરફત અને રહેમત છે, કે તમે ભુખેઆ હોઆ તો આપબી

જુએઆ રીએ, તમે પીઆસા હોતોઆપની પીઆસા રીએ, હુએ હુએ અંજળ અશ્
સોસ અંજળ અશ્સોસ અને પસતાવો કે હુએ આપણેએ મવલાની મુક્તિબત ઉપર કેમ ન
રોઈએ, કે કરબલાના મએદાનમાં આપના ઉપર બંલા અને મુક્તિબતના ગઢ શરી
અએઆ; મલાઈનોએ આપના ઉપર સો સો તરોહા ના જુલમ અને સીતમ કીધા કે
બના બયાન કરવાથી જાન લઈએ, દીલ કીપેએ, કઈ જાનથી બયાન કરું
કએઆ મોંહથી બોલું, અરેયારો તે વખત આસમાન કેમ ન દુટી પડેએ, જમીન કેમ ન
શટી ગઈ, કે હુસેન અલોહિસલામને મલાઈનોએ મેમાન કરીને બોલાવેઆં, મેમાનીમાં
તલવારો અને તીરોના શ્લ અખાવયા, હુએ હુએ અંજળ અશ્સોસએ કે શિરાતના
પાણીથી તમામ જનાવર તો સફરાળ થાએ જમીન ઉપર પાણીના છીડકાવ થાએ, અને
હુબીબના નવાસા હુસેન પીઆસા રહે, આપના નાહાના નાહાના બચ્ચાએ પાણી
પાણી પુકારે અને પાણીના કંતરો ન મીલે.

આશકાને હુસેન, મોહીબાને હુસેન, અંલીના શીઆના શરજદને દુધ ન મીલો
તથી મવલાના હુસેન અલોહિસલામ દુધ ન પીધું, મોલાતના શતેમતજજહેરો તે
સંબીઆના બચ્ચાને દુધ પાવડાવા વાસતે તશરીફ લઈગીઆ. હુએ હુએ કરબલાના
મએદાનમાં મવલાના હુસેનના નાહાના બચ્ચા અંલી અંસઝરને તીન તીન દીન લગ
દુધ ન મલીઉ, અરે મહેરબાનો દુધ તો કીઆં પણ પાણીનો એક કંતરોબી ન મલેએ.

રિવાઅતમાં એ કે મવલાના હુસેને અંલી અંસઝરને બેઉ હાથ ઉપર ઊંચા કીધા,
અને મલાઈનોને શરમાવા લાગા કે આ હુસેન તમારો તકસીરદાર છે, આ (૬)
મહીનાના બચ્ચાં માઆસુમ તો ગુનેગાર નથી, આ બચ્ચાને તો પાણી પાએ લઈન
હુરમલાએ એક તીરને એવું સાંધીઊં કે તેથી અંલી અંસઝર શહીદ થીઆ, ખુદાની
સંલવાત અને બરકાત એ અંલી અંસઝર ઉપર. અએ હુસેનના અજાદરો હુસેનની
મુક્તિબત યાદ કરીને રોવો, અને જામ કરો કે તમામ મલાએક પણ તમને પુકારે
કે અએ હુસેનના અજાદરો શાબાસએ શાબાસ છે તમે ખુબ રોએઆ, રોવાના

હુંને યરાયર અદા કાંધા ખુદા તર્જાલા તમને જર્જાએ ખેર દેના, આમીન યા રબિલ આલમીન.

રિવાયત ર ૭ મૌલાના ઇમામ હુસેન અલેહિસસલામનું સર મુખ્યારક શાંમી લોકોએ યેજીંદ આગલ લઈ જવાનાં બંયાનમાં.

રાવી જાનસોજી લખેછે કે ને વારે મલસાના હુસેન અલેહિસસલામના સરવે
અહુલેબચ્ચેત શાંમ મા કુંચ્ચેદ થઈને આવેઆ, ચ્ચેવી હાલતથી આવેયા કે માથાચ્ચે
ખુલાછે, બાલ પરેશાનછે, મલસાના ઝાંલી જંચ્ચેનુલઝાંખેદીન અલેહિસસલામ.
ઉંટના સારબાનછે, તેવારે શાંમમાં ચોતરફ ધૂમ ઊઠીકે સઘયદ લોકોના માથાચ્ચે
આવેછે અને અહુલેબચ્ચેતને કુફ્રીચ્ચેા કુંચ્ચેદ કરીને લાવેછે, કોઈ કહુછે કે કુંચ્ચેદ
ખાનામા જાસે, કોઈ કહુછે કે હાકમના નજીદીક જાસે, કોઈ કહુછે કે ચ્ચેના ચેરાથી
નુર જાહરછે કોઈ કહુછે કે ચ્ચેની સું તકસીર ને ગુનોછે, શાંમમા તુરક અને રૂમથી
કુંચ્ચેદીચ્ચેા ઘણાં આવેઆછે, મગર આ મીસલ કુંચ્ચેદી આજ લગણુ નાયા નથી.
મોઅમેનીન જંચ્ચેનબ અલેહિસસલામે આ કલામને સુણી આપ શરમાવા લાગ્યાં કે
અચ્ચે લોકો તમે અમને પીછાનોછો કે અમે કોણલોક છઈચ્ચે, અરે અમે અંરબના
સરદારો છઈચ્ચે, અમારા નાના મોહમ્મદ મુસંતંશાછે, અમારા બાબા ઝાંલીઝાંલ
મુશ્તંજીછે, અમારી માં શતેમતજર્જાહરાછે, અમારા ભાઈ હસનઅલ મુજ્તબાછે,
અરે લોકો અમારો કોઈ ગુનો નથી, અમે બે ગુના પાક જાત છઈચ્ચે. માઆશરલ
ચ્ચેખવાનો, એક મોઅમેનીન બાજીરમા ઉભા હતા, તે મોઅમેનીને જંચ્ચેનબ અલે
હિસસલામના આ કલામ સાંભલેઆ તેજ વખત માથાઉપરથી પામડી રેંકી દીધી, બાક

ઉડાવવા લાગા અને કહેવા લાગા કે હવે હવે આ તો નળીના અહેલેખમિતછે અને આ
 કુશીઆ કોને બંદીવાન કરીને લાવેઆછે, હવે હવે અજબ અશ્વસોસ અને પસતાવો,
 તે મોઅમેનીન રોતા હુવા ખાક ઉડાવતા હુવા લોકોની ભીડ ચીરીને પોતાના ઘરે
 આવેઆ, એના ઘરના લોકોએ પુછાંઊં કે તમે આ મીસલ સા વાસતે રોવોછો? તે
 મોઅમેનીન કહેવા લાગો કેઅરે લોકો તમે મને ન પુછો, અરે હું જ એનબ અને કુલસુમને
 નંગે સર નાંધનેઆવિઆ છઉં, તે મોઅમેનીનના દીકરીઆ રોવા લાગી અને પુછવા
 લાગી કે અએ બાવા જ એનબ અને કુલસુમ કોણ છે અને કેની દીકરીઆછે,
 તે મરદ મોમીન કેવા લાગો કે અએ બેટીઆ એત્રો શતેમત જજહુરાની દીકરીઆછે,
 એના નાના આપણા નળી મોહમ્મદ મુસતફા છે, એના બાવા અલીઅલ મુરતંજોછે,
 અએ માહારી દીકરીઆ મલાઈના એને કંએક કરીને લાવેઆછે ખુલે સર
 શામના બાજારમાં ફેરવી રહેઆછે, તે મરદ મોઅમેનીનની છોકરીઆ આ કલામ
 સુણીને જોર જોર રોવાલાગી, માથા ઉપરથી આદરને ફંકી દીધી, બાહુને નોચવા
 લાગી, અને કહેવા લાગી, કે અએ બાવા એતો મદીનાના રેનારછે, મદીના કાંઠાં, અને
 શાંમ કાંઠાં, તે મોઅમેનીન કેવા લાગો કે અએ બેટીઆ હું સું બયાન કંઈ અરે
 કઈજાનથી કહું જાન લરજોછે, અરે માહારી બેટીઆ હું હમણા બાજારમાં
 ઉભો હતો નાઉંછું સું કે મવલાના હુસેન અલેહિસલામનું માથું મુબારક લાલા
 ની નોક ઉપર નજર આવીઆ, તમામ ચેરો મુબારક ખુનમા લાલછે હોઠો સુકાંછે,
 એની પાછલ બીજા કેટલાંક માથાઆ છે એ સરવે માથાઆબી ખુનમા ભરેલાછે,
 એના પાછલ નળીના અહેલે અએત ખુલી પીઠના ઉંટ ઉપર સવાર છે, ચો તેરફ
 ખલક તમાસો નાવા વાસતે એકઠી થઈછે, માથાઆ ખુલાં છે મોંહો ઉપર ખલ
 પરેશાંન છે, કહેછે કે વાએ હુસેના કોઈ પુકારેછે કે વાએ મોહમ્મદ, વાએ અલીઆ,
 વાએ શતેમાં વાએ હુસના, તે મોઅમેનીન યાં તલક કહીને જમીન ઉપર ઝંચી બાંધને
 પડી ગયા, પછાડી બાવા લાગા, એની દીકરીઆબી જમીન ઉપર પછાડી બાવા

લાગી, દીવાલથી માથાએ ટકરાવા લાગી, અને કેહેવા લાગી કે અએ બાવા આ આદરો અમારી હાજર છે તમે લઈ જાઓ, અને જંચેનળ અલેહિસ્સલામને નજર કરો અને અમને રજા આપો અમેલી આવીએ અને કંદમખોશ થાઈએ, અમારા જાન એના ઉપર શ્રીદા કરાએ અને જીલિમના નજદાક મિનત કરીએ કે અએ મલાઈનો આ નખીના અહેલેખએતને છાંડી દો, એના બદલે અમને કંચેદ કરો, અશસોસ અમે તો ઘરમાં છઈએ અને નખાના અહેલેખએત ખુલે માથે બજારમા શરે છે, હુએ હુએ અજળ અશસોસ અને પસતાવો અગર રોતા રોતા અમારી જાન નીકલી જાએ તો બેહિતરછે, અએ બાવા અમને જંચેનળ અલેહિસ્સલામની ખીદમતમાં લઈ ચાલો અમે એ બીબી સાહેબની ખીદમત કરીએ.

રાવી લખેછે કે તે મોમીન આદર લઈને જંચેનળ અલેહિસ્સલામની ખીદમતમાં આવીયા અને અરજ કીધી કે અએ બીબી જંચેનળ આ આપ નો ગુલામ કેટલીક આદરો નજર કરવા લાવેઆછે, તે જનાબમાહે કબુલથાએ, નવારે જંચેનળ અલેહિસ્સલામે આદરનો નામ સાંભળીએ તે વારે આપજાર જાર રોવા લાગા અને શર માવા લાગા કે અફ મરદ મોમીન ખુલેસર દર બદર ગલીએ ગલી અમે શરી ચુકા છઈએ, લોકો અમને ખુલે સર નાઈ ચુકેઆ છે, અમેને પરદામાં બેસાડનાર સરવે મારેઆ ગએઆ, અમારા વારસોના લાશા કરબલાના મદદાનમાં બે ગોરો કશન પડે આ છે, અફ મરદ મોઅમેનીન હુવે અમને પરદાથી સું કાંમછે, આદરોની 'કઈ' હાજત નથી, અમારા માથા ઉપર શતેમતજજહેરા ના દાંમનનો સાફએઆછે. તેઆરે શતમા કુબરાએ અરજ કીધી કે અફ કુઈજ સાહેબ આ બાંદીને તો એક આદર અયાવીએ, આ મલાઈનો મને બલવડ ઝાંમમાં જુએછે, જંચેનળ આ સુણીને રોવા લાગા અને શરમાવા લાગા કે અએ બેટી આ મલાઈનો તમારા માથા ઉપર આદર નહી રેવા દે, એટલું કહીને આપ આદરો લેવા લાગા મલાઈતોએ આપ ને આદરો લેવા નહી દીધી, તે મરદ મોઅમેનીને મલાઈનોને કેટલાક દીનાર

આપેઆ તેથી મલાઈનો કંઈ ખોલેઆ નહીં, જંઝેનળ અલેહિસ્સલામે તે આદરે લઈને એક એક આદર સરવે બીબીઉને આપી, સરવે એ તે મોઅમીન ના હકમાં દુઆ કીધી તે બાદ જંઝેનળ અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે અફ મરફ મોઅમીન તુએ આ વખતમાં નબીના અહેલેખએત ઊપર નીહાયત અહુસાન કીધો, ખુદાતઝાલા તુંને એ અહુસાનની નેક જજી આપનો, અફ મરફ મોઅમીન તું ફ અમારા નાના મોહમ્મદ મુસતશ ને ખુશ કીધા, અલીઅલ મુસ્તન્નને ખુશ કીધા, શતેમતજજહેરા ને ખુશ કીધા, અમારા ભાઈ હુસન અને હુસેન ને ખુશ કીધા, અફ મારા મોહીબ નવારે અમે જનતે મા, જંઘસુ તેવારે તુને અને તારા અહેલેખએતને જનતના લીબાસ પેરાવીશું, તે મરફ મોઅમેનીન જંઝેનળ અલેહિસ્સલામના આ કલામ સાંભલીને જીર જીર રોવા લાગો અને પીટતો પીટતો અહેલે હુરમ ના ઊંટોની સાથે ચાલેઆ તાકે અહેલે હુરમ હાકમના ફરવાજી ઊપર મોહુચેઆ. લઈને હુકમ કીધો કે હા અંરબના સરદારો ના માથાએને લાવો. અંરબના કંઝેદીઆ ને હાજર કરો. મોઅંશરલ એખવાનો નબીઅલ ઇમાનો મોલાના અલી જંઝેનુલઝામેદીન અલેહિસ્સલામ શરમાવે છે કે મલાઈનો નવારે અમને હાકમના સામને લઈ ગએઆ તેવારે અમારા બારે જણાના ગલાં ફક રસીમાં બાંધેલા હતા, એક છેડા ઉપર હું હતો, અને એક છેડા ઊપર માહારી કુઈ જંઝેનળ હતો, અને વચમાં ફસ જણ બીબા હતો, તેમાં કેટલાક બચ્ચાં હતા, અને કેટલીક બીબીઆ હતી, રસતામાં ચાલતાં ચાલતાં બચ્ચાંએને ગરા આવી જાતો હતો એવી ખુરી હાલતથી અમે યજ્ઞ પલીદના નજદીક ગઈઆ, મલહીન તખત પર ખેઠો હતો તખત ના નીચે અમારા બાવા હુસેનનુ માથું મુબારક સોનાના થાલમાં મુકીઊં હતું, નવારે કે મારી કુઈ જંઝેનળ અલેહિસ્સલામે બાવા હુસેન ના માથા મુબારકને નોઈઉં કે આપ ગરા બાઈને જમીન ઉપર પડી ગયા અને પુકારવા લાગા કે અફ મહારા માં ના જાએઆ ભાઈ હુસેન અમે કંઈક થઈને શામ ના

આવેઆ છંદ્રએ, અમારા માથા ખુલાં છે, અમારા બારે જાણના ગલા એક રસીથી બાંધેઆ છે, મારી બેન સકીના પાણુ બાવા હુસેન ના માથા મુખારક ને નાંધને પછાડી ખાવા લાગી અને પુકારવા લાગી કે અએ બાવા હુસેન આ બેટી સકીના ને મુકીને આપ કાહાં તશરીફ લઈગીઆ, અફ બાવા હુસેન આ મહારી ગરદન રસીથી કટી જાએ છે આ મલાઈનો ના નરગા માંથી મુને છોડાવીફ.

અફ ફખવાનો મોલાના અંલી જંએનુલઅંબેદીન અલેહિરસલામ શરમાવે છે કે સકીનાનો આ હાલ નાંધને માફ, તો કલેજુ શાટી ગઇઉં મેં કઇઉ કે અફ યહંદ મોહમંદ મુસં તંશ ને શતેમતજંજહેરા આ વખત તારા ઉપર લાઅંનત ખોલી રીઆ છે, અફ મલહૂન બેગુના ઉપર આ મીસલ જુલમ કરવો કેએઆ મજહુબ માં જાફજ છે, અફ મલહૂન તુ અમારા ઉપર જુલમ અને સીતમ નથી કરતો, મગર તુ જુલમ અને સીતમ નથી અને શતેમાના રૂહુ ઉપર કરે છે, આ કલામ સાંભલીને મલહૂન ઊંજળનાક થીઆ અને એક જલ્લાદ ને હુકમ કીધો, કે આ અંલી જંફુલઅંબેદીનને મારા બાઈમા લઈ જા અને બદલ થી માથાને જુદું કર. માર્ગશરલ એખવાનો રાવી લખે છે કે લઈને ના હુકમ મુવાજેક જલ્લાદ આવેઆ અને મોલાના અંલી જંફુલઅંબેદીન નો હાથ પકડીને કેહવા લાગો કે અફ અંલી ઉઠો શહાદત ના જામને પીઆ.

રાવી લખે છે કે જંફુનખે નોખું કે અંલીને કંતલ કરવા લઈને લઈજાફ છે, આપ ઉઠી ને અંલી જંફુલઅંબેદીનથી લપટી ગફઆ અને શરમાવા લાગો કે અફ લઈને શામી આ અંલી બીમાર છે, અમારા કાસેલાના સાલાર છે, એના સીવાફ બીજા કોઈ અમારો વાલી વારસ નથી, અફ મલહૂન ખુદ ના વાસતે આ અંલીને છોડી દે, એના બદલે મારા માથાને બદલથી જુદું કર તે મલહૂને જંફુનખના, કેહવા ની તંરફ ન નાંધડો, અને મોલાના અંલી જંએનુલઅંબેદીન ને બાઈની તંરફ લઈજાફો યહાં અહુલેખેફતમા રોવાનું ફક શોર ઊઠેઆ, સકીના પુછવા

લાગી કે અફ કુઈ જંદનખ આ માહારા ભાઈને મલગીન કાંડાં લઈજાયે, અફ કુઈ સોહુખ મારા ગલાની રસીને છોડોતોહુંભી મારા ભાઈના સાથે જાઈસ. અલમરજં સકીના રોત્ત રહુઆ અને લઈન જલ્લાદ મોલાના અંલી જંદનુલઅંખેદીન ને બાઈની તંરશ લઈઆવેઆ, અને એક કુંબર ખોદી ને કહેવા લાગો કે તમને કંતલ કરીને આ કુંબરમાં દફન કરીસ, મોલાના અંલી જંદનુલઅંખેદીન કીબલાની તંરશ જુકેઆ અને દીલથી ખીતાબ કરીને ફરમાવા લાગો કે અફદીલ હુશયાર થા હવે મોત નજંદીક છે આખર વખતમાં ખુદાતઆલાની ઇઆદત કરીલે, તે પછી આ મીસલ આપ દોઆ પડવા લાગો.—“ઈરહમ ગુરબતી વ બારીક શીલ મઆતે”—તે પછી આપ સીજંદો દઈને દોઆ ફરમાવા લાગો તાકે જલ્લાદ તલવાર મીઆનથી જુદા કીધીતે વખત આપ. “કાલુ ઇનાં લિલ્લાહે વ ઇનાં ઇલેહે રાજગીન” આપત પડવા લાગો એટલામાં હવામાં એક હાથ નજર આવેઆ અને જલ્લાદના મોહાંઘીપર એક તમાચો ખરેઆ તાકે લઈન હલાક થીઆ, ખુદાની લાઝમતએ મલગીન ઉપર આ ખબર લઈન પહોંચે ને પોંહાંચો, લઈન સાંભલીને નેહાયત શરમીંદા થીઆ અને મોલાના અંલી જંદનુલઅંખેદીન ને બોલાવીને આપને તખત ઉપર બેસાડેઆ અને અહીં હરમની રસી ગરદન માંથી બોલાવી અને અરજ મુકુંદમ કરવા લાગો અને કહેવા લાગો કે અફ નબીના અહીં બફત તમે માહારા મહેલમાં તશરીફ લઈજાઓ, તે વખત અહીં બફત માં નેહાયત માતમ થીઆછે.

રિવાયત ૩ ૭. મૌલાના ઇમામ હુસેન અલેહિસસલામનું મદીનાથી કુશ્ તરફ જવું અને રસ્તામાં કુવાની અંદરથી જન્ન લોકોનું રોવાનું આવાજ સાંભળવાના બયાનમાં.

રાવી જાનસોજ લખે છે કે, તેવારે મૌલાના હુસેન અલેહિસસલામે મદીનાથી કુશ્ જાણી તરફ સફર કીધી, અને મનજલ તફ કરતા કરતા એક મનજલમાં આપ ઉતરેઆ, ત્યાં અઝ્ઝિમથી આપના કાનમાં રોવાનો આવાજ આવેઆ, તેવારે આપ ફરમાવા લાગા કે આકોન લોકો રોઈ છે અને ગમ કરે છે, એટલામાં એક આવાજ આવેઆ, કેનાર કહે છે કે અમે સગલા હુસેન અલેહિસસલામ ના અજાદારે અને માતમ દારે છઈ કે હમે સગલા હુસેન ની મુસીબત ઉપર નોહા અન વીલાય કરી કે છઈએ.

રાવી લખે છે કે આ આવાજ સુણીને મવલાના હુસેન એ આવાજની તરફ ચાલેઆ, તાકે આપને એક કુવો નજર આવેઆ, કે કુવામાંથી વાઝે હુસેના વાઝે હુસેના નો આવાજ આવી રહેઆ છે, આપ ઘોડા ઉપરથી નીચે ઊતરેઆ અને તે કુવામાં આવેઆ, જુઝે છે સુ કે જન્ના બાદશાહ તર્જત ઉપર બેઠા છે અને માતમ કરી રહેઆ છે એની તમામ શેઝળી માતમ કરે છે અને કહે છે કે અફસોસ સદ અફસોસ, હુઝે હુઝે અમારા આકાં મવલાના હુસેન અલેહિસસલામને નાંહ મોઝે કરજાણી જમીનમાં જુપેઆ પેઆસા કંતલ કીધા અને આપના માથા મુખ રકને જાણી તોક ઉપર ઊંચો કીધો અને આપના અહુલે અઝ્ઝેતને બંદીવાન કરીને શાંમની તરફ લઈ ગઈઆ, અને આપના ફરજંદ ઇમામ અલી નેફુલઅર્ઝ

બેદીનના ગલામાં તોક અને હાથમાં હથકડી અને પગમાં બેડી પેહરાવીને કાંટા ઊપર ઉગાડે પગેથી ચલાવતાં શામની તંરશ લઈગઈઆ, આ મીસલ તે પાદશાહ કહીને એક આહુનો નારો મારીને તખ્ત ઊપરથી જમીન ઉપર પડી ગઈઓ, અને પથ્થર ઉપર માથું પટકવા લાગો. ને “કાલુ ઇન્ના લિલ્લાહુ વ ઇન્ના ઇલેહુ રા નહીન.”—ની આયત પડવા લાગો તાકે તે પાદશાહ મરી ગઈઓ અને જમીન શટી તેમાં તે પાદશાહ જાંદગ થઈ ગઈઓ.

મોઅમેનીનની જમાઅત રાવી લખેછે કે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ આ માજરો જોઈને આપ નેહાયત ઘબરાંણા, જમને ખારી તઆલાની જનાખમાં અરજ કીધી કે અફ પરવર દીગાર, માહારા ઊપર એવી કઈ મુસીબત આવનારછે કે તમામ મલાઈક, આસમાન, અને જમીન, જન્ન અને ઇનસાન સરવે માહારી મુસીબતને યાદ કરીને રોડછે અને વીલાય કરેછે, તે પછી જમીનથી ખીતાબ કરીને આપ શરમાવા લાગા કે અફ જમીન તુએ પાદશાહને તારા પેટમાં સા વાસતે દાખીલ કીધો મારા અજંદાર અને ઝામખુવારને બાકી કેમ ન રહેવા દીધો, અફ જમીન એ પાદશાહને તુ બાહાર કાઢાડ, તાકે હું એના રોવાના અમર ને તહુકીકું કરું.

રાવી લખેછે કે મૌલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ ના અમર મોઆશીક જમાને તે પાદશાહને બાહાર કાઢાડ્યો, મૌલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ પાદશાહ ને શરમાવા લાંગા કે અફ પાદશાહ, તમે કેમ જાણીઉ કે હુસેન ઇબને અલી કરબલાની જમીનમાં ભુખેઆ અને પેઆસા શહીદ થઈગીઆ, અને એના અહુલે અમ્મેત ને જાંલિમોફ કુંએદ કરીને ખુલેસર નંગી પીઠ ના ઊંટ ઉપર બેસાડીને શામ ની તંરશ લઈગઈઓ, અને ઇમામ જમ્મુલઅબેદીનને બેડીઓ પેરાવીને ખુલે પગે ચલાવતા લઈગઈઓ.

રાવી લખેછે કે પાદશાહ તો મરીગીઓ હતો કંઈ જવાબ દીધો નહી, વલેકીન જમીને અરજ કીધી કે અફ મરદ મુસાફર એક રોજ અમીરલ મોઅમેનીન

અંલી ઇબને અંબીતાલિબ સલવાતુલ્લાં અલેહે. આપ યહાં તશરીફ ફરમાવેઆહતા અને મિમબર ઉપર ચડી ને ખુંતખો બલીખ પડેઆ હતા, ૬ ખુતબામા મૌલાના હુસેન અલેહિસ્સલામની મુસીબતના જીકરને પડેઆ, તે વખત જીન્નોમાં નેહાયત ઝામ અને માતમ બરપા થીઝ્યા, તાકે સરવે ગશ ખાઇને પડીગીઆ, કોઈમાંથી હોશ બાકી ન રહેઝ્યા, આકાં અમીરલ મોઝ્યામેનીન સલવાતુલ્લાં અલેહે એ સરવે ઉપર ગુલાબનો પાણી છાંટીઉં, તાકે સધલા હોશમાં આવેઆ, આકાં અમીરલ મોઝ્યામેનીન તે જીન્નો ના બાદશાહને એક તાજ આપેઝ્યા, અને ફરમાવીઝાં કે અઝે પાદશાહ એક દીન ઝેવો આવસેકે માહારા ફરજંદ હુસેન મદીનો વઝેરાંન કરસે, અને કરબલા વસાવસે, કરબલામાં લુખેઆ અને પીઆસા શહીદ થાસે, અફ પાદશાહ તે દીન આ તાજ લાલ થઈજાસે, અફ પાદશાહ નેવારે કે તમે આ તાજ ને લાલ જીઝ્યા તેવારે તમે એમ જાણુજો કે મૌલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ મદીનાથી કરબલાની સફર કરી ચુકેઆ, તે દીન તમે સગલા-મારાં હુસેનનો માતમ કરજો તમાઝં રોવુ" જાંકેઆ નહીં થાફ, અફ મરદ મુસા ફર આ દીનો તે દીનો છે કે આ દીનો માં આસમાન લરંજેછે, જંમીન કાંપેછે, અરે અમારા કાંનોમાં મલાએકનો રોવાનો આવાજ આવેછે, ચોતરફ વાઝે હુસેના વાઝે હુસેનાની પુકાર છે, અફ મરદ મુસા ફર તે તાજથી લાલ થઈ ગયુંછે, અઝે શખંસ અમારા આકાં હુસેન મદીનાથી સફર કરી ચુકેઆછે, તે વાસતે સધલા જીન્નો એના પાદશાહ મૌલાના હુસેનનો માતમ કરેછે અને રોએછે.

મોઝ્યામેનીન ની જમાઅત, અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાંદારો તમે અને આપણે આકાં હુસેન ની મુસીબતને ઇઆદ કરીને રોઈએ અને માતમ કરીએ એમાં કંઈ અજબ નહીં, અરે મૌલાના હુસેન શહીદ નહોતા થીઆ તે કબલ તમામ જીન્નાત માં મૌલાના હુસેન નો માતમ થીઝ્યા છે.

રાવી લખેછે કે નેવારે મૌલાના હુસેન જંમીનનો આ કલામ શાંભલીઆ

તેવારે આપ નેહાયત રોઝિઆ, તે બાંદ આપે તે પાદશાહની લાશને ગુંસેલ દીધું, અને કશન પેરાવીઉં અને નીમાજ પડી અને દશન કીધું, તે બાદ આપ કુવાથી બાહર નીકલેઆ અને આપની બેન જીએનબ અને તમામ અહુલેબએતને કુવાનો અને જીન્નોના પાદશાહ નો હાલ સંભલાવીઆ તીઆરે અહુલેબએતમાં નેહાયત માતમ થીઆ.

અફ મહુરબાનો ભાઇબાનો બસીરતની આંખોને ખોલો આ બયાનને અફલનાં તરાજુમાં તોલો, અએ હુસેનીયા કયા મોંહથી બયાન કરું, કઈ જબાનથી કહું અફ અજાદારો જબાન લરનેછે બદન કાંપેછે કલેજનાં દુકડે દુકડા થાકેછે, હુએહફ અશસોસ સદ અશસોસ અજબ પસતાવો કે મવલાના અલ હુસેન તો જીન્નો નાં બાદશાહને ગુંસેલ દીધું, કશન પેહરાવીઉં અને દશન કીધું, હુએહફ અશસોસ સદ અશસોસ આપની લાશો મુબારક જલતી જમીન ઉપર બે ગુંસેલો કશન વ દશન ચાલીસ દીન સુધી પડી રહી, મલાઈને એના મુદદાએને દશન કરે અને આકા હુસેનની લાશ મુબારક જલતી જમીન ઉપર પડી રહે, હફ હફ અજબ પસતાવો આ સું બલા અને મુસીબત છે, અરે મલાઈનેએ આકા હુસેનની લાશ મુબારકને ગુંસેલ ન દીધું, કશન ન પેરાવીઉં દશન ન કીધું, પણ બલા લાશ મુબારક ને ઈજા તો ન દેતા, અરે ઘોડાની ટાપુથી આપની લાશ મુબારકને પામાલ તો ન કરતા પણ મલાઈનેને એન કાંહાં પડે.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે જેવારે મવલાના અલ હુસેન અલેહિરસલામ આપ ઘોડા ઉપરથી જમીન ઉપર પડેઆ, પડતાના સાથ આપને ગશ આવી ગઈઆ, હફ હફ અશસોસ સદ અશસોસ અરે કઈ જબાનથી તમને સંભલાવું.

રાવી લખેછે કે શીમર મલકીન ખુદાની લાઝાનત એ શીમર ઉપર લઈને નાઇઉં કે મવલાના હુસેન ગશની હાલતમાં છે આ વખતે કુરસતનો વખત છે, મલકીન કમબખત સીના સખત હાલતમાં ખજર અમકાવતો આવેઆ, લઈને નાડા

પરીને સીના અકદ્દેસ ઉપર સવાર થીઝ્યાં, હક હુઝ્યે અજબ અશ્સોસ અને પસ તાવો અરે આસમાન કેમ ન દુટી પડેઝ્યાં, જમીન કેમ ન ફાટી ગઈ, લઈને આ હીઝીં કે આપના માથા મુખારકને, બદન અંતરથી જુદા કરૂં, મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ ગરાથી હુશીઆર થયા, આપ ફરમાવા લાગા કે અઝ્યે મલઉન તુ કોણ છે, લઈને કેહેવા લાગો કે હું તમારો કાતીલ શીમર છું, આપ ફરમાવા લાગા કે અફ શીમર હું તન દાહાડાનો પીયાસો છું, મને પાણી પાઈ ને જંગલ કર, અઝ્યે શીમર કસાઈ બકરા ગઝ્યેને જંગલ કરેછે તો પાણી પાઈને જંગલ કરેછે, લલા હું તો તારા બળીના નવાસો છઉં, અંલીનો દીલબંદ છઉં, અઝ્યે શીમર એક કતરા પાણીથી દસીયો કમ નહી થઈ જાઝ્યે.

અઝ્યે મેહરબાનો લાઈબનો પાણી અને આગ કોઈને વાસતે મના નથી, પણ આ નબીની ઉમ્મતે નબીના ફરજદાને પીયાસા કંતલ કીધા, હક હુઝ્યે મલઉન શીમર ખુદા યેની જબાનને કત્તો કરેલો. કહેછે કે અફ હુસેન સેંકડો પાણીની મીશક ભરી ભરીને જમીન ઉપર ફેંકી દઉં પણ તમને એક પાણીનો ગોટ નહી પાઉં, હક હક યહુદ અને નસારા અને મજુસ તો પાણી પીફ અને હોજં કોસેરનાં લાલ પાણીને તરસે, તે પછી મલઉન શીમર આપના ગલા મુખારક ઉપર ખંજરના રગડા દેવાલાગો, લઈને ખુદો ખંજર લઈને આવેઝ્યાં હોતો લઈને ની ગરજ યે કે આપને ઈન્નું ઈઆદા થાફ.

રાવી જાનસોજં લખેછે કે બારી રગડામાં આપનો સર મુખારક બદન અકદ્દેસ થી જુદો થીઝ્યાં લઈને શીમર હાથમાં સર લટકાવતો લશકરમાં આવેઝ્યાં, અંજ લાલાની નોક ઉપર આપના માથા મુખારકને ઊઝ્યા કીધો, મલાઈનો ખુશીના દોલ વજાડવા લાગા.

રાવી લખેછે કે લઈને ઊંમર બીન સાઅંદ ખુદાની લાઆનત યે ઊંમર બીન સાઅંદ ઉપર, લઈને લશકરીઝ્યાંને હુકમ કીધો કે હાં અઝ્યે લોકો હવે મોલાના

હુસેનના લાશા ઉપર ઘોડાઓને દોડાવે અને ઘોડાઓની ટાપુથી આપના લાશા ને કચરી નાખે.

રાવી લખે છે કે જંઝેનખ અલેહિસલામ આપ ખંઝેમાના કરવાળો ઉપર ઉભા હતા, આપે જાણીઉં કે આ મલાઈનો કહુ છે તે કરી બતાવસે હમણા મારા ભાઈના લાશાને કચરી નાખસે, આપને ગશ આવેઓ શિર્જા ને શરમાવા લાગા કે અઝમે શિર્જા જલદી જા જલદી જા, આ જંગલમાં એક શેર રહુ છે એનું નામ અબુલ હારસ છે, તું જઈને એ શેરને માફ સલામ પોહાંચાડીને કહુ કે અઝમે શેર તમે કંઈ ગરજતમાં છો, તમને કંઈ ખબર છે કે નહીં, અરે ખુદાના શેરના લાલને મલાઈનોએ ભુખેઆ અને પીઆસા શહીદ કીધા, હવે મલાઈનોએ મનસુખો કીધો છે કે આપના લાશાને ઘોડાઓની ટાપુ થી કચરી નાખે, તે વાસતે અફ શેર તમે શીતાબી થી આવો અને મારા ભાઈની લાશાને આશ્રત થી બચાવો. શિર્જા જંઝેનખ અલેહિસલામના અમર મુવાશીક મફદાનમાં આવેઆ છે, આવાજ ખુલંદ થી નીદા કીધી કે અફ અબુલહારસ મારી બીબી જંઝેનખ તમને સલામ કહેવડાવીઉં છે કે ખુદાના શેર અલીના શરજંદ હુસેન ની લાશાને મલાઈનો એ પામાલ કરવા નો ઇરાદો કીધો છે, તમે શીતાબી થી આવો અને મારા ભાઈ હુસેન ની લાશાની હિફાજત કરો, તે શેરે જાહાં, જંઝેનખનું નામ સાંભલીઉં કે રોતો રોતો ખાક ઉડાવતો આવેઓ મોલાના હુસેન ની લાશ મુખારક ના નજંદીક ઉભો રહેઓ, મલાઈનોફ ચાહીઉં કે આપની લાશ મુખારક ઉપર ઘોડાને દોડાવે, શેર એવો હમલો કીધો કે મલાઈનો નજંદીક આવી સકેઆ નહીં ખુદા એ સરવે મલાઈનો ને દુનીઆમા હીલા મુકેઆ છે આખરતમાં ફના વાસતે અઝીઝ સખત છે, વસયાઅલ મુલ્લના જલમો અઝમે મુનકલેખો યન કલેખુન.

રિવાયત ૪ થી. એક શીઝાનું કંબરસ્તામાં જવું અને તીઝાં હજરત ઇમામ હુસેન અલેહિસલામના મોહિબની કંબરની હકીકત જોવાનાં બયાનમાં.

રાવી જાનસોજ લખે છે કે બનીઅલ અઝીસ થકી ફક શખસ અંલીઅલ આલા
ના મોહિબ હતા, અંલી ની મોહોબત કસતુરીની મીસલ છે, કસતુરી ની ખુશખો
મખશી રીઝિ તે અંલીની મોહોબત મખશી રીફ, તે મરદ મોહિબ ના કંરાબત
વાલા ઝેની અદાવત કરવા લાગા તાકે સરવે ઝેના કંતલનો ઇરાદો કીધો, એક
રોજ તે મરદ મોહિબ કંબરસ્તાનમાં મખશી થઈને બેઠા, તમામ દીન અમીરલ
મોઅમેનીન ની હંકર માં રીઝા, જોવારે કે દીન તમામ થીઝા અને રાત પડી
તે વારે તે મરદ મોહિબ કંબરસ્તાનમાં ફરવા લાગા, તે મરદ મોહિબને એક
કંબર નજર આવી તે કંબર તેજ દીને બની હતી, જુઝિ છે તું તે કંબરના
નજદીક ચાર ફીરસતાઓ ઉભા છે, એમાંથી એક ફીરસતાના હાથમાં કલમ દવાત
અને કાગજ છે, તે કહે છે કે હું હરફક મધ્યત ના અમલ નો લખનાર છું, તમે
આ મધ્યતની કંબર જોલો એમાંથી એક ફીરસતાફ કંબરને જોલી અને
મધ્યત ની પેશાની અને મોહુ નોઈને કહેવા લાગો કે અએ અમલના લખનાર
આ શખસ ની પેશાનીએ અલ્લા વાસતે કોઈ વખત સીજદો નથી દીધો, અને
એના મોહુ ફ કોઈ વખત ખુદાની હંકર નથી કીધી, રોહરો રમજાનના રોજાબી
નથી કીધો, તે અમલના લખનાર કહેવા લાગા કે એના હાથ ની તરફ જુઝો, કે
હાથે કોઈ ખચેર નો કાંમ કીધો છે નહીં ? તે ફીરસતાઓ હાથ ને નોઈને કહેવા

લાગા કે અફ અમલના લખનાર આ શખસના હાથે ઘણાં બધાં કાંમ કીધા છે કોઇ નેક કામ કીધો નથી, ખુદાની રાહમાં એક પછસોળી આપેઆ નથી, એના ખેડ હાથ સખાવત થી ખાલી છે તે અમલના લખનાર કેવા લાગા કે એના પગ તરફ જુઓ તે શીરસતા પગની તરફ નોઈને કેહેવા લાગા કે અફ અમલના લખનાર આ શખસના પગેથી કંઈ ખચ્ચેરનો કાંમ નથી કીધો, ન મસજીદમાં જઈને નમાઝ પડી છે, ન હજ કીધી છે, તે અમલના લખનાર કેહેવા લાગા કે આ શખસ જહન્નમનો મુશાક છે, પણ ભલા એના દીલને જુઓ કે દાલનો સુ હાલ છે, દીલ નુર છે या ખાક છે ? જવારે કે તે શીરસતાએ દીલ ને નોઈને કેહેવા લાગા કે અફ અમલના લખનાર આ શખસ નો દીલ પાક છે, પન્જતન પાકની મોહાબત ની ખુશખોથી તમામ દીલ મેહુકી રહેઆ છે તેવારે તે અમલના લખનારને ખુદા તઝાલાનો અમર થીઓ કે હાં અફ અમલના લખનાર આ શખસના અશ્આલ ને ખફરના અશ્આલ લખી લે આ શખસ પન્જતનનો મોહાબ છે, એને ખે હીસાબ જન્નતમાં દાખલ કરો.

રાવી લખે છે કે એટલામાં હાતિશ નીદા કીધી કે અફ શીરસતાએ નખી મોહુમ્મદ મુસંતંશ તશરીફ લાવે છે, અમીરલ મોઅમેનીન બી છે, તે બાદ પાછો હાતિશ નીદા કીધી કે મવલાના હુસેન બી તશરીફ લાવે છે તે શખસની કંબર તમામ રોશન થઈ ગઈ, મવલાના ફરમાવા લાગા કે અએ નાના રસુલ, અદલાહના મફબુલ, આ શખસની એક અમાનત મારી પાસે છે, આ શખસ મારી મુસીબત ને યાદ કરીને મારી ભુખ અને પીઆસ યાદ કરીને રોએઆ છે, એના આંસુ મારા દામનમાં છે, અફ નાના આ શખસને એના આસુના બદલ હોજ કંવસેર આપીફ જન્નતમાં એ શખસને આપણા સાથે લઈ ચાલીએ, અને હુરની સાથે શાદી કરી આપીએ, જેએ તાલે અને જેએ નસીબ તે શખસના કે મવલાના હુસેન જેની શશ્આત કરે.

માઝાંશરલ મોઝમેનીન અઝમે ભાઈઝો અને બહેનો ખુદ તાઝાલા તમને રહેમત કરેનો, ખુદ તાઝાલા તમારા થોડાને ઘણું કરેનો, અફ હુસેન અલેહિ સ્સલામના અઝાંદારો માતમદારો માતમી પોશાક રંગાવો, દીલથી ખુશીને દુર કરો, વાફ હુસેના વાફ હુસેના પુકારો, અફ મહરબાનો આ હુસેનનો માતમ તે માતમ છે કે આસમાન અને જમીનમાં કોઈ મકાન ખાલી નથી, ચો તરફ આફ હુસેનનો માતમ બરપા છે, અરે આ મુસીબત તે મુસીબત છે કે મુસીબત અગર પાહાડ પર પડે તો પહાડના પુરજા પુરજા થઈ જાફ અફ હુસેનીઝો હુસેનની મુસીબત ને યાદ કરીને ઝેટલા રોવો કે બેહોશ થઈ જાઝો, તાકે હુસેન આપણાથી ખુશ થાફ અને આપણી બી કુંબરમાં આફ તશરીફ લાવે, આમીન યા રબિલ આલેમીન.

રિવાયત ૫ મી. મૌલાના ઇમામ હુસેન અલેહિસસલામની બાંદી શીરીનને આજ્ઞા કરવાનાં બયાનમાં.

રાવી લખેછેકે શેરબાનુ અલેહિસ્સલામની એક બાંદી હતી, એ બાંદીનું નામ શીરીન હતું, એક દીન મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ શીરીનને જોઈને શ્રદ્ધાવા લાગ્યા કે શીરીનની આંખો અને ચહેરો ઘણા રૂપાલો છે, બાનુ અલેહિસ્સલામ ખીદમતમાં હાજર હતા, આપે જાણીશ કે માહારા મવલા એ શીરીનને પસંદ કીધીછે તેજ વખત આપ ઊઠેઆ, શીરીનનું હાથ પકડીને ઘરમાં લઈ આવેઆ, સારી પોશાક પહેરાવી. તે બાદ આપ શીરીનના ચોતરફ શ્રદ્ધા લાગ્યા, ઝેટલામાં મવલાના હુસેન તશરીફ લાવેઆ, બાનુ અલેહિસ્સલામ અરજ કરવા લાગ્યા કે અઝમે માહારા મીયાં અને મવલા, બાંદીએ શીરીનને આપ કબુલ કરીએ, મવ

લા બાંદીએ શીરીનને આપને ખુશીથી આપી, માહારા મવલા આ બાંદીના હાથોને કબ્જા કરીએ, મવલાના હાથોને અલેહરસલામ કરમાવા લાગ્યા કે અફ શેરખાનુ નવારે કે તમે શીરીનને ખુશીથી મને આપી, તેવારે એ શીરીનને અમે ખુશીથી આજ્ઞાદ કીધા, પણ અફ શેરખાનુ તમે અકસર બાંદીઓને આ જ્ઞાદ કીધી એમાં તમારું એટલું પીયાર બીજું કોઈ બાંદી ઉપર ન હતું, સરવે બાંદીઓ કરતાં. શીરીનને જાણાદા પીયાર કરાછો એવું તું સમજ, મવલાતના શેરખાનુએ અરજ કીધી કે અમે માહારા સરના તાજ અફ માહારા ઇમામ, શીરીનને બાંદી સા વાસતે પીયાર ન કરે, અમે આજ્ઞાદ હાથોને આ શીરીન કેની લોંડીછે, આપની લોંડીછે, જાહે નસીબ આ શીરીનના.

રાવી લખેછે કે તે બાદ મવલાના હાથોને શીરીનને કરમાવીયું કે અફ શીરીન તમે તમારા વતનની તરફ જાઓ, શીરીન રોવા લાગી અને અરજ કીધી કે અમે માહારા આજ્ઞાદ બાંદી, મીયાનો દરવાજો મુકીને કાંડાં જાય, મવલાના હાથોને કરમાવા લાગ્યા કે ના અમે શીરીન, મુકદ્દેમાં લખાઈ ચુકુંછે કે તમે તમારા વતનની તરફ જાઓ ઇનશા અલ્લાહ એક દીન આ હાથોને મહિમા થઈને તમારા ઘરે આવશે, શીરીન ખુશી થીઆ, આજ્ઞાદ હાથોને ના ચો તરફ કરવા લાગ્યા અને અરજ કીધી કે જાહે નસીબ આ બાંદીના કે નબીના નવાસા લોંડીના ઘરે પધારે, પણ અમે માહારા મવલા કેઆરે તશરીફ લાવશે ? મવલાના હાથોને કરમાવા લાગ્યા કે અફ શીરીન નજદીકમાં, કોઈતો પગથી ચાલીને આવે પણ આ હાથોને તો માથાથી ચાલીને આવશે, શીરીને અરજ કીધી કે અફ માહારા મૌલા આપ એકલા આવશે. યા સરવે અહુલેખડતને સાથે તેડીને આવશે ? મૌલાના હાથોને કરમાવા લાગ્યા કે ના અફ શીરીન સરવે અહુલે ખડત બી સાથે હાથોને પણ અફ શીરીન અમે એક નાત તારે ઘર રેતું એમાં તુને ખાવા પીવા ની તકલીફ નહીં આપીફ, શીરીન રોવા લાગી અને અરજ કીધી કે અફ માહારા મૌલા આપ આ તું

શ્રમાવેછો અફ આફા જમાણ નહીં જમો એનો સું સખખ, આપ શ્રમાવા લાગા કે અફ શીરીન તે વખત એવુંજ હસે અએ શીરીન તું હુસેન ની દાઝાવત નહીં કરી સકે પણ અહુલે બહત ને એક એક આદર ઝોડાવને.

રાવી લખેછે કે તે બાદ શીરીન, બાનુના ચો તરફ શ્રવા લાગી અને અરજ કીધી કે અએ આફા હુસેન આ બાદીને ઝાંલીઅકબરની શાદી નાવાની ભારી હોંસછે, ખુદા તઝાલા આપને એ ખુશીનો દીન દેખાડે તે દીન આ બાદીને કાગલ લખીને બોલાવના, આ બાદી ને ભુલી ન જાસો, ગરબે આ બાદી આંખુ થી દુર રહે પણ અફ મોલા દીલથી નજંદીક જાણુનો. શીરીનના આ કલાંમ સાંભલીને મોલાના હુસેન ઘણા રોડાઆ અને શ્રમાવા લાગા કે હું અએ શીરીન ઝાંલી અકબરની શાદી કરીસ તે વખત ધનશા અલીહ જરૂર તમને બોલાવી સ પણ ખુદાના હાથમાં છે, આહાસે તો શાદી થાસે વલેકીન અફ શીરીન અદારમું વરસ ઝાંલીઅકબર ઉપર ઘણા ભારી છે ખુદા એ, સાલને ખચેરીયતથી તમામ હરે. તે બાદ શીરીન કદમ બોશ થીઆ તમામ અહુલે અએતથી રોતા રોતા વીદાએ થીઆ, મોલાના હુસેન એક ઊંટ મગાવીઆ ને ઊંટ ઉપર શીરીન ને સવાર કીધી અને રોતાના હાલે વીદાફ કીધી, શીરીને અરજ કીધીકે અફ માહારા મોલા આ બાદી આજથી આપના આવવાના દાન ગણસે તાકે ખુદાતઝાલા મહારી ઊંમેદ ને તમામ કરે.

રાવી લખેછે કે શીરીન વીદાફ થઈને ચાલેઆ તાકે એના શહેરના નજંદીક પોચેઆ, એક મનજલ શહેર દુર રહી ગઈ; તે રાતે તે શહેરના અમીરને સખતુ આવીકે, તે અમીર ચહુદી હતો એનું નામ ઝાંઝર છે તે ચહુદી સપના માં જુએછે સું કે રસુલિલી સલીલા અલેહ વ ઝાંલાહી વસલમ આપ તશરીફ લાવેઆછે આપ શ્રમાવે છે કે અફ ઝાંઝર ઊઠો મારો ધસલામ લાવો અને મારા નવાસો હુસેને એક બાદીને આજાદ કીધોછે તે બાદી નું નામ શીરીન છે, ચાહાંથી એક

મનઝંલ ઊપર ઊતારો કીધોછે, કાલે શહેરમાં દાખલ થાસે તેવાસતે અફ અંછંર તમે ઝેના ઈસતકબાલ વાસતે જાનો, તમે ઝેનાથી શાદી કરજો. ઝે શીરીન અજબ નેકબખત બધરીછે.

રાવી લખેછે કે તે અમીર સપનામાં રસુલિલ્લાં સલ્લા અલહુ વ સલમનું ઇસ લામ લઈ આવેઆ. નેવારે ડ્રંર થઈ તેવારે અંછંરે ઇસતકબાલ વાસતે તઈઆરી કીધી, બાદ અઝઝંદુર શહેરના બાર નીકલીયા થોડક દુરન ગઝેઆકે શીરીનનો ઊંટ નઝંર આવેઆ, જાંહાં અંછંર થી ઊંટ નઝંદીક થઝેઆ અંછંરે કહીઊંકે અસસામો અલેક યા શીરીન, શીરીને જવાબ દીધો કે વ આલેકુમ સસુલામંયા અંછંર, તે બાદ શીરીન કેહેવા લાગી કે અફ અંછંર તમે કેમ જાણીઊં કે. માહાડું નામ શીરીન છે? અંછંર કેહેવા લાગો કે અફ શીરીન આજની રાતે મારા સપનામાં રસુલિલ્લાં સલ્લા અલહુ વ સલમ તશરીફ લાવેઆ હતા, હું રસુલિલ્લાં નું ઇસલામ લઈઆવેઆ છું, રસુલિલ્લાં મને તાહાડું નામ બતાવી ગઝેઆછે, અને ડ્રંમાવી ગઝેઆછે કે અઝે અંછંર તમે શીરીનને સાંખે લેવા જાજો અને ઝેની સાથે તમે શાદી કરજો, તે વાસતે હું તમારી સાંખેલેવાને આવેઆ છું અફ શીરીન તમે મારા ઘરે ચાલો તમે મારા ઘરને આબાદ કરો.

રાવી લખેછે કે તે શીરીન યહુદી સાથે શાદી કરીને યહુદીના ઘરે આવેઆ, યહુદીના ઘર આબાદ થીઆ, યહુદી ખુશીની સાથે રેહેવા લાગો, શીરીન ને હુમેશા હુસેન ની યાદ હતી, અંછંર ના નઝંદીક હુમેશા હંકર કરતી અને કેહેતી કે અફ અંછંર માહારા મૌલા અને આફા હુસેન ઈબને અંલી ઊમ્મતના ઇમામ છે, રસુલિલ્લાંના નવાસો છે અંલી અલ આલાના ડ્રંજ છે, ફતેમત જઝંદુરના દીલખંદ છે, મૌલાના ચાલ હુસન ના બાઈ છે આપની ખેન જંઝેનખ અને કુલસુમ છે, આપના પહેલાં ડ્રંજ અંલી જંઝેનુલઆખેદીન છે બીજા ડ્રંજ અંલી અકબર છે. કે જેની સુરત રસુલિલ્લાંની સુરત છે, તીજા ડ્રંજ અંલી અંસગંર છે, અફ અંછંર માહારા મૌલા અમને

મીઝાદ કીધો છે કે અગ્નિ શીરીન એક દીન અમે તારા ઘરે મેમાન થઉને આવશું, અફ અંછર માહારા મૌલા વાફિદાના સાચા છે ઇનશા અલ્લા નર્જદીકમાં આકાં હુસેન આપણે તીઆં તશરીફ લાવસે અફ અંછર તમે હુશીઆર રેહુનો એથું ન થાએ કે આકાં હુસેન તશરીફ લાવે અને આપણે ભેખબર હોઈએ, ના, ના, અફ અંછર આકાં હુસેનની ખબર પુછતા રેનાં. યાંહાંતો સીરીન નું આહાલ હતું હમેશા હુસેન અલેહિરસલામનું ધીઆંન હતું અને વાંહાં મૌલાના હુસેન ઊપર કુશથી કાગઝપર કાગઝ આવવા લાગા, હફ હફ આકાંહુસેનને મલાઈનો એ એક ઘડીથી એન લેવા ન દીધું, વતનથી ખેવતન કીધા મેમાન ફરી ખોલાવેઆ મેમાનીમાં તીરોઅને તલવારોના ફલ અખાવેઆ.

રાવી જાનસોઝ લખે છે કે મૌલાના અલહુસેન અલેહિરસલામ આપ મદીનાથી આલેઆ મક્કામાં આવેઆ, શીરીનને ખબર થઈ કે આકાં હુસેન મક્કે તશરીફ લાવી ચુકા કુશ જવાનો ઇરાદા છે, શીરીન નીહાયત ખુશી થઈ પોતાના શૌહર ને ખબર કીધી કે અફ અંછર માહારા મૌલાં મક્કે પધારી ચુકેઆ છે, ઇનશા અલ્લા હ નર્જદીકમાં આપ યાંહાં પધારસે, ખુદા તાઆલાફ માહારી ઊમેદને તમામ કીધી અફ અંછર હવે જીઆંશત નો સામાન તઈઆર કરો.

રાવી લખે છે કે આકાં હુસેન મક્કામાં આપ અફનથી રહેવા નહી પાયા જીહાજની તવમી તારીખ અંરશના દીને આપ મક્કાથી આલેઆ, હફ હફ જમાનાનો સું ઇ નકેલાળ છે કે મુલકો મુલકથી લોકો તો મક્કામાં હજ વાસેતે આવે અને ઊખતના ઈમામ હજ ન કરવા પામે.

રાવી લખે છે કે આકાં હુસેન મોહરરમની બીજી તારીખે કરબલામાં આવેઆ આપની સરવે મનજીલો દુનીઆની તમામ થઈ તેજ દીનથી મંલાઈનોની શ્રાજ આવવા લાગી, હફ હફ અશસોસ સદ અશસોસ ઊર્મતનાં ઈમામ ખીલકેના ઈમામ જુલમ અને સોતમની શ્રાજમાં ઘેરાઈ ગઈઆ, મલાઈનોએ આપને એ તરફથી

ઘેરી લીધા, તારીખ સાતમીથી મલાઈનાંએ આકાં હુસેન ઊપર ચાણી બંદ કીધું.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે મોહરમની દસ ૧૦ મીં તારીખ જે પ્રોહાર ના અર સામાં આકાં હુસેન ના યારો યાવર લુખેઆ અને પીઆસા સરવે મારેઆ ગફઆ, ભાઈ ભતીજા ખેટા ભાનજા સરવે શહીદ થઈ ગફઆ, કોઈ બાકી ન રહ્યો અકલા તને તનહા આપ બાકી રહીગફઆ, આપ ઘોડા ઉપર સવારથીઆ, જંગનાં મફદાનમાં આવેઆ મફતલ અલ્તમને આપે, ફતલ કીધો તાકે લુખને પીઆસ ના સળખ આપને ગંશ પર. ગંશ આવજા લાગા, હફ હફ અશસોસ લઈન શામીફ શુરસત નો વખત નોઈને આકાં હુસેન ની પીઠમાં નારથી એક ભાલો મારેઆ નજંદીક હતું કે આકાં હુસેન જંમીનપરપડે, ઘોડાએ નોઈને કે મારો સવાર હંમણા જંમીનઉપર પડસે, તે ઘોડો ગુટન ટેકીને ખેસી ગફઆ ને આહીસતા આકાં હુસેનને જંમીનઉપર ઉતારેઆ.

માઝીશરલ મોઅમેનીજ, અફ મહરખાનો ભાઈએ અને ખેનો હુશીઆરથાએ હુશીઆર થાએ, કયામતની ઘડીછે, આહા, આહા, આકાં, હુસેન ખુનથી વળું કરીને કીબલાની તરફ ચુકેઆ, આહા લઈન શીમર ખુદાની લાઅનત ફ શીમર ઉપર, લઈન હાથમાં ખંજર અમકાવતો આવેઆ, આહા, આહા, આકાં, હુસેનના માથા મુબારકને બદલ અકફ સથો જુદું કીધું અને ભાલાની નોક ઊપર માથા મુબારક ને ઊંચું કીધું તે બાદ મલાઈનો ખે ધડક અએમા માં ધસી આવેઆ, બીબીઉની આદર ને છીની લીધી, હુએ હુએ ન બીબીઉના માથાં ખુલાં હોએતો સુરજ ન ઊગે તે બીબીઉને મલાઈનાએ નંગે સર કીધી, અએમાને જલાવી દીધું, આકાં ઈમામ અએમુલઆએદીન ના ગલામાં તોક પેહરાવી, હાથમાં હથકડી ને પગમાં ખેડી પેહરાવી, તમામ અહેલેબકતને ખુલી પીઠના ઊંટ ઉપર સવાર કીધાં, ઉંટોની મેહાર ઈમામ અએમુલઆએદીનના હાથમાં આપી મલાઈના અહેલે-હુરમને બંદીવાન કરીને લઈ આલેઆ.

રાવી પુરજામ લખેછે કે અહિલે હરમનો ભુટીલીધેલો કાંડલો એક પાહાડના નજંદીક પોંહાંચીઆ, કે જે પહાડ ના ઉપર શીરીન રેતી હતી, તે દીન મલદંનોડ તે પાહાડના નીચે મુકાંમ કીધું, હફ હચ્ચે મલાઈનોતો સુવાના વાસતે સારા સારા બીછાના બીછાવે ખાસા જમણા પકાવી ને જમે અને નબીના અહિલેબડત શુખેઆ અને પીઆસા જંમીન ઉપર ખેસી રીડ.

રાવી લખેછેકે શીરીન ને હુસેન અલેહિસ્સલામનો કમાલ ઈશક હતો, હુમેશાં ઇતજોરીમાં હતી કે માહારા મૌલા આજ કાલ માં આવવા નાહચ્ચે, તેજ રાતે શીરીન ને ખાવાબ થીઆ, જુએછે શુ' કે આકાં હુસેન તશરીફ લાવેઆછે, આપ ફરમાવેછે કે અફ શીરીન મહુમાનની મેમાની કરવામાં સવાબ ઘણાછે, આ હુસેન તારા ઘરે મેમાન થઈને આવેઆછે, અચ્ચે ખે ખબર હુશીઆરથા હુશીઆર થા આ હુસેન તારે ત્યાં એક રાતના મેમાનછે.

રાવી લખેછેકે શીરીન હુશીઆર થઈ, ઘણરાટ ભરેલી ઊઠી પોતાના મરદને ખબર કીધી કે અચ્ચે અંછેર કઈ નીંદમાં છે અરે મારા આકાં હુસેન મારા હુમામ હુસેન તશરીફ લાવી ચુકાછે, અરે ઉઠો જલદી જાઓ ખબર લાવો કે આકાં હુસેન શુ' લશકર કાંહાં ઉતરીઉંછે.

રાવી લખેછે કે શીરીનના શવહર તો મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામની તલાશ વાસતે આલેઆ, અને શીરીન છંઆશતનો સામાન તથઆર કરવા લાગી, તમામ ઘરને આરાસતા કીધું તરાહા તરાહના જમણા પકાવેઆ, તરાહ તરાહના બીછાના બીછાવેઆ, શરબત અને થંડા પાણીના ગોરા કુર્જો ભરી ભરીને મુકેઆ, એક તંરફ મેવાના થાલ ભરી ભરીને મુકેઆ, એક તંરફ મસનંદ બીછાવી એક તંરફ અંલી અસંજોર વાસતે જુલાને બાંધીઉ, દુલા ફુલહન વાસતે ફુલોના હાર અને સેહુરા તથઆર કરીને મુકેઆ, થોડીક વાર ન થઈકે હરવાજોમાં આવીને નાઈ ગઈ કે આકાં હુસેન તશરીફ લાવેઆ કે નહીં, યહાં તો શીરીન ઇતજોરીમાં હતી અને

શીરીનના શવહર લશકરમાં પોહાતા, લઈને ઊંમર બીન સાચાંદના ખચ્ચેમાંના નજંદીક આવીને પુછવા લાગા કે અફ લોકો આકાં હુસેનનો ખચ્ચેમો.કાંહાંછે? શહે નશાહ દાઝાંલમે કચ્ચેઆ ખચ્ચેમામાં તસરીશ રાખીછે? મલાઈનો કેહેવા લાગા કે અચ્ચે મરદ અજનબી શાહેદ કે તું બે ખબરછે, હુસેન કેવા અને લશકર કેવું, અરે આ તો ઊંમર બીન સાચાંદનો લશકરછે, અફ મરદ અજનબી હુસેન અને હુસેનના લશકરને કરબલાની જંમીનમાં ભુખેઆ અને પીઆસા શહીદ કીધા, આપના ખફમાંને જલાવી દીધો, ઘરને લુટી લીધું, અચ્ચે મરદ અજનબી ને હુસેનની તુને તલાશછે તે હુસેનની લાશ કરબલામાં જલતી જંમીન ઉપર પડી રહીછે, આપનું માથું અ મારી સાથેછે, તે અંછરે કેહેવા લાગો કે વા મને કંઈ ખબર નથી, મેં ચમ સાંભ લીઊં હતું કે મવલાના હુસેનનું લશકર આવીઊંછે, આ કીલ્લાની નીચે ઊતરીઊંછે. લઈને શીમર અંછરેનો હાથ પકડીને જાંહાં હુસેનનું માથું મુકીઊં હતું ત્યાં લઈ આવેઆ, લઈને કેહેવા લાગો કે અચ્ચે મરદ અજનબી નો આ હુસેન અને ચીના લશકરના માથાંઆછે, આ હુસેનના અહેલે બચ્ચેતછે.

રાવી લખેછે કે આ જાંહને અંછરેનો કલેનો શટી ગઈઆ, આંખમાં અંધેરી છાઈઝઘ, ડાશ ખાંધને જમીન ઉપર પડી ગીઆ, પાગડી ફેંકી દીધી, ચેક આહુનો નારો મારેઆ, મોંહપર તમાઆ મારવા લાગો ખાક ઉડાવતો ઘરની તંરશ વલેઆ. શીરીન દરવાજા ઉપર મુનતજર ઊભી હતી જુચ્ચેછે તું કે શવહર રોતાં રોતાં ખાક ઉડાવતા આવેછે, શીરીન ઘબરાઈગઈ અને કેહેવા લાગી કે અચ્ચે માહારા શવહર આ તમાઈં તું હાલછે? સા વાસતે રોવોછો? મોંહથી બયાલ તો કરો? આકાં હુસેન કહાંછે? અંછરે કહેછે કે અફ શીરીન તું ઝંજલતમાંછે અરે કઈ નીંદમાંછે અફ બે ખબર આકાં હુસેન તો મારેઆ ગઈઆ, મલાઈનોચ્ચે આકાં હુસેનને ભુખેઆ અને પીયાસા શહીદ કીધા, આપના ચારો ચાવર ખેટા બીરાદર સરવે મારેઆ ગ ચેઆ, આપના ખફમાંને જાંલિમોચ્ચે જલાવી દીધું, આપના અહેલે હરમને બંદી

વાન, કીધા, અને સકીના તથા ઈમામ જંઝેનુલઅંબેદીન બાકી છે, તે પણ બીબીઊંની સાથે કંઝેદ છે, અને આ કીલ્લાની નીચે શ્રેજ ઉતરી છે એજ મસાઈનો આકાં હુ સેનને શહીદ કરીને આવેઆ છે, સરવે શહીદાનાં માથાંએાને બાલાની નોક ઉપર મુકીને લાવેઆ છે આહેલે બએતને કંઝેદ કરીને લાવેઆ છે સરવે બીબીઉં નંગે સર આક ઉપર બેઠી છે.

રાવી લખે છે કે આ સાંભલી શીરીનના તો હોશ ઊડી ગઈઆ, છાતી, માથું કુટવા લાગી, ગાલોપર તમાઆ મારવા લાગી, જંમીન ઉપર પછાડી ખાવા લાગી, આદરને શ્રેકી બાલુને તોડી નાખેઆ, પુકારવા લાગી કે હુએ હુએ અશસોસ સદ અશસોસ અને આ સું થઈ ગઈઉં, અને આ શીરીતને કેમ મોત ન આવી. અલ . જંરજ રોતાના હાલે આક ઉડાવતાના હાલે શીરીન આહેલે બએતના નજંદીક પોંહાંતી જુએ છે સું કે શેરબાલુ નંગે સર બેઠા છે સીના ઉપર ખુન ભરેલો કુરતો મુકેઆ છે તેને આપ સુંગી રફઆ હતા, શીરીન દેહીને કંદમ ઉપર પડી અને અંરજ કીધી કે અએ ખુંજાદી આપલું સું હાલ છે મારા આકાં માહારા શહેજાદા કાંહાં છે ? અએ માહારી બીબી સાહેબ જલદી બતાવીફ આ ખુન ભરેલો કુરતો કેલું આપ સુંગી રહેઆ છે ? શહેરબાલું શરમાવા લાગી કે અએ શીરીન માહારા હાલને સું પુછે છે અફ શીરીન માહારા વાલી અને વારસલું સુકું ગલું ખંજરથી જુંદુ થીઊં, આ ચલંદ પલીદની શ્રેજ અમને બંદીવાન કરીને લાવેઆ છે, અએ શીરીન માહારા સવહર આંલી જવહર મારેઆ ગએઆ, હું કરબલામાં લુટાઈ ગઈ, મારા ખેટા અંલીઅકબર અદર વરસના મારેઆ ગએઆ, મારા દીલબંદ અંલી અસંગંર [ફ] મહીનાનાં બએઆ શહીદ થઈ ગઈઆ, અએ શીરીન તારી નજંદીક કેલું કેલું નાંમ લઉં, અને આખું ઘર વએરાન થઈગઈઉં, કોઈ બાકી ન રહીઊં અફ શીરીન અંલી અસંગંર ઉપર મારો પીઆર ઘણા હુતો તે વાસતે આ બએાનો કુડતો સું બી રઈધું. તે બાદ શીરીન જંઝેનુલઅંબેદીન ના કંદમપર માથું મુકી અરજ

કીધી કે અફ માહારા મૈલા અફ ઇમામ જંદુલઅંબેદીન લૌંડીની ઊંમેદ તો ઘણી હતી ખુદાફ ન આહીઊં, ઊંમેદ તમામ ન થઈ, અફ ચાકું આપ શરમાવો કે લૌંડી સું નજર કરે. ઇમામ અંલી જંદુલઅંબેદીન શરમાવા લાગા કે અએ શીરીન શતેમત જજહેરા ની ખેટીઆ ના માથાં ખુલાં છે, માથાંઆ ઉરીઆનંછે, એ સરવે ખીખીઊંને ફક એક ચાદર આડાવીફ ખુદા તાઆલા એના બદલે તુને જમીન નો લિખાસ પહેરાવસે.

રાવી લખેછે કે શીરીન ગફઆ છે ચાદરો લઈને આવેઆ છે, ઇમામ જંદુલ અંબેદીન ને આપીછે, અંલી જંદુલઅંબેદીન ચાદરોને લઈને જંદુનખ અલેહિસ્સલામને શરમાવા લાગા કે અએ કુઈજ સૌહેખ આપ અમારા મોટાંછો આ શીરીન ચાદરો લાવેઆછે, આપ લઈએ એક એક ચાદર અહેલે હરમન આપીએ, અફ કુઈજ સૌહેખ આપને યહુદની દરબારમાં જાવુંછે મુસીખતો ઘણી ઊઠાવવીછે. જંદુનખ અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગી કે અએ ખેટા અંલી, ભાઈ, ખેટા, ભાતજા, ભતીજા, સરવે આંખુંના સાંખે મારેઆ ગએઆ, શહીદ થઈ ગએઆ, એ મુસીખત બરાબર ખીજ કઈ મુસીખત છે? હવે ગમે એટલી મુસીખત આવે જંદુનખને કાંઈ પરવા નથી, ભાઈ હુસેન ના બાદ જીવવામાં ખાંક છે, અએ ખેટા અંલી, ભાઈ હુસેનની લાશ મુખારક કરબલામાં જલતી જમીન ઊપર બીલા કશન પડીછે, હજી લગી આપની લાશ મુખારકને કશન મલઉ નથી, દશન થઈઉ નથી, અને આ જંદુનખ ચાદર આડે? ના,ના, જંદુનખ ચાદર નહીં આડે. આખરૂલ અંમર અહેલેખફતએ ચાદરને આડી, બાલુ અલેહિસ્સલામે ચાદર ઉતારીને સજ્જદ અલેહિસ્સલામ ના કદમ મુખારક ઊપર બાંધી દીધી, અને શરમાવા લાગા કે અફ ખેટા અંલી, આપને સવારમાં ઉગાડે પગે તડકામાં ચાલવુંછે, આપના પગ તડકામાં નહીં બલે? મૈલાના અંલી જંદુલઅંબેદીન શરમાવા લાગા કે અએ માંજ સૌહેખ આ તડકામાં મને ખુદાતઆલાનો સાફઆછે તે બસછે, પણ મારા

બાવા હુસેનની લાશ મુબારક તકકામાં પડી છે તેથી માફ દીલ ગણુ બલે છે, તે વખત શતેમતજંજંહેરા ની નીદા આવીકે હુસેન ની લાશ મુબારક ઉપર શતેમત ની ફીદા છે, મલાઈનાએ અહેલેઅએતની આદરોને છીની લીધી. શીરીન રોતી પીટતી મૈલાના હુસેન અલેહિસ્સલામના માથાના નજંદીક આવી, ભાલાની નીચે બેસી ગઈ, પુકારવા લાગી કે અએ આફં હુસેન, અએ ઇમામે હુસેન આ બાંદીની ગોદીમાં આવીએ.

રાવી લખે છે કે મૈલાના અલહુસેન અલેહિસ્સલામનું માથું મુબારક ભાલા ઉપરથી શીરીન ની ગોદીમાં આવીકે, શીરીને મૈલાના હુસેન ના મોંહા મુબારક ઉપર પોતાનું મોંહ મુકીકે અને આહાનો નારો ખેંચેઆ, નારાની સાથે શીરીન નો જાન બદનથી જુદા થીઆ, શીરીન વશત થઈ, ખુદાના રહેમત એ શીરીન ઉપર.

માઝાશરલ એખવાનો નબીઅલ ઇમાનો ખુદાતઆલા તમને રહેમત કરેના, અએ હુસેન અલેહિસ્સલામના અજંદારો માતમદારો, ભલા આપણે તે જમાનામાં હાજર હોતા તો હુસેન અલેહિસ્સલામ ઉપર જાન ફીદા કરતા કે નહીં? અરે કરબલામાં હુસેન ના અગાડો માથાએ કબાવતા કે નહીં? અરે મેહુરબાનો તે જમાનો તો આપણને શત થીઆ, હવે અએ મેહુરબાનો આપણે રોવાથી બખીલ થાઈએ? ના,ના, અએ હુસેનીઆ હુસેન અલેહિસ્સલામ નો તે માતમ કરો, દીલથી આહાનો નારો મારો, વાએ હુસેના વાએ હુસેના પુકારો, તાકે રોતા રોતા આપણુબી જાન નીકલી જાએ.

રાવી લખે છે કે મૈલાના હુસેન ના માથા મુબારકથી નીદા આવીકે અએ અંછરે શીરીન ના મધ્યતને ગુંસલ દો, કરન પહેરાવી દરન કરે. અંછરે શીરીન ના ગુંસલે કરનની તથઆરી કીધી, આહીઊંકે મધ્યતને ગુંસલ દે શીરીનની લાશ થી નીદા આવી કે અએ અંછરે ખખર દારમારી સાશને ગુંસલ ન દેસો, મારા

મોલાનુ લાશો હજી લગી બીલા ગુંસેલો કશ્ન પડીઉંછે, અફ અંછેર આજ કપડા માં મને કશ્ન કરો. અંછેરે તેજ કપડામાં શીરીનને દશ્ન કીધી. .

રાવી જાણેછે કે મોલાના હુસેનનું માથું મુબારક તમામ રાત શીરી નની કુંબર ઉપર રહીઊં, નવારે સવાર થઈ તેવારે લશકરમાં એક શોર ઊઠેઆ કે ભાલા ઉપર મવલાનાં હુસેનનું માથું નથી, લઈન શીમર મવલાના અંલી જંએનુલઆબેદીનના નજંદીક આવેઆ, ધુરૂં મારવા લાગો અને કેહેવા લાગો કે અફ અંલી તમારા બાવા હુસેનનું માથું કાંહાંછે? મવલાના અંલી જંફુલઆબેદીનએ નીદા દીધી કે અએ બાવા હુસેન આપ કાંહાં છો? જલદી આવીએ લઈન શીમર અમારી પીઠ ઉપર ધુરૂં મારેછે. તે વખતે શીરીનની કુંબર તંરશ થી આવાજે આવીઉં કે અએ બેટા અંલી તમને મુકીને હું કાંહાં જાઉં શીરીન ની કુંબર ઉપર સુરતલ કાશ પડીને આવું છું. મલાઈનોને ખબર થઈ કે હુસેન અલેહિરસલામ નું માથું કુંબર ઉપરછે, મલાઈનો દોડેઆ મવલાના હુસેનનું માથું લઈ આવેઆ, ભાલા ઉપર ઊચું કીધું અહેલેબએતને શામની તંરશ લઈ ગએઆ.

રિવાયત ૬ ઠી. આએ દુનીઆમાં પાંચ શખસ હદથી ઁઆદા રોએઆછે તેનાં બયાનમાં.

મવલાના જામશરરસાદિક અલેહિરસલામ શરમાવેછે કે દુનીઆમાં પાંચ શખસ રોએઆછે, આ મીસલ કોઈ નથી રોડેઆ, અને રોનારબી નથી, પાંચનાં પેહુલા આકમ છે, બાબા યાફુબછે, તીબા યુસફછે, ચોથાં શતેમતજંહેરાછે, પાંચમા મવલાના અંલી જંફુલઆબેદીનછે. અફ મેહુરબાનો ભાઈ જનો ખુદાતા

ઝાંલાઈ આદમ ને ઝાંમર કીધું હતું કે અફ આદમ તમે આ જાડનાં નજંદીક ન જાસો, આદમ અલેહિસ્સલામ તે જાડના નજંદીક ગઈઆ જાડને ખાધું, તેજ વખત ખુદાતાઝાંલાનો ગુસ્સો થીઝ્યા આદમ અલેહિસ્સલામને જત્રતથી ફાઢી મુકેઆ, આદમ અલેહિસ્સલામ જત્રતના શ્રાકમાં ઝેટલાં રોઈઆછે કે રોતાં રોતાં આપનાં ખેડી જાલોમાં ખાડા પડી ગઈઆ, તાકે આદમ અલેહિસ્સલામે તોખા કીધી, પંજતન પાકનો વસીલો લઈને ખારી તઝાંલાની જનાખમાં દોઝા કીધી, ખુદા ત ઝાંલાઈ પંજતન પાકની હુસ્મતથી આદમ અલેહિસ્સલામની તોખાને કંબુલ કીધી, આદમ અલેહિસ્સલામને પાછા જત્રતમાં વસાવેઆ. તે પછી યાકુબ અલેહિસ્સલામ પોતાના દીકરા યુસફ અલેહિસ્સલામના શ્રાકમાં ઝેટલાં રોઈઆછે કે રોતાં રોતાં આપની ખેડી આખુનો તુર જતો રીઝ્યા. ઝેજ મીસલ યુસફ પોતાના ખાવાનાં શ્રાકમાં ઝેટલાં રોઈઆછે તાકે યાકુબ અલેહિસ્સલામે ખુદા તઝાંલાની જના ખમાં પંજતન પાકનો વસીલો લઈને દુઝા કીધી તાકે યુસફ યાકુબને પાછા આવી મલેઆ, યાકુબ અલેહિસ્સલામની આંખુનો તુર જતો રીઝ્યા હતો તે આવી ગઈઆ. હુઝે હુઝે અશસોસ સદ અશસોસ અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના માતમદારો મવલાના હુસેન અને આપના યુસફ ઝાંલી અકબરના દરમીઆન ઝેવો શ્રાક થયો કે પાછા અકબર હુસેન અલેહિસ્સલામ થી ન મલેઆ.

રાવી લખેછે કે તે વખત મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામે ઝાંલી અકબરને વીદાઝે કીધા આપ જાંગનાં મદદાનનાં આવીઆ, ઝેકે મકંતલ અહમન કંતલ કીધી, તે બાદ મવલાના હુસેનના નજંદીક આવીઆ અરજ કીધી કે અઝે બાવા હુસેન પીઆસના મારે ગલુ સુકી જાઈછે; આ ગુલામને ઝેક ઘાંટ પાણીનો પીવરા વીઝે. આપ જાંર જાંર રોવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અઝે ખેટા ઝાંલી અકબર સબર કરો સબર કરો, હુમાણા તમારા દાદા ઝાંલી મુરતજા હુઝ કવસરેના તમને ખાણી પીવરાવસે, અઝે ખેટા શહાદતના જામને જલદી પાઝ્યા, ઝાંલીઅકબર

મહિદાનમાં આવેઆ કે આપના સીનામાં જીલમનો ભાલો લાગો આપ ઘોડા ઉપર થી જમીન ઉપર પડેઆ; અને હુસેન અલેહિસ્સલામને પુકારેઆ કે અફ બાવા હુસેન ગુલામની ખબર લઈ. જાંહાં એ આવાજ આપના કાનમાં પોંદોંચીઆ તેજ વખત આપની આંખોનો તુર જાતો રીઆ. તે બાદ શતેમતજંજંહેરા પોતાના બાવાજી રસુલિલ્લાહ સલ્લેલાહ અલેહ વ સલમના શીરાકમાં એટલા રોએઆ કે આપને રસુલિલ્લાં સલ્લેલા અલેહ વ સલમ ન મીલેઆ, બલકે નજંદીકમાં આપ રસુલિલ્લાં સલલ્લા અલેહ વ સલમને જઈ મલેઆ. તે બાદ મવલાના અંલી જંએ નુલઆખેદીન પોતાના બાવાજી હુસેન અલેહિસ્સલામના શીરાકમાં ચાલીસ વરસ તક રોડેઆ પણ હુસેન અલેહિસ્સલામ આપને ન મલેઆ.

રાવી જાનસોજં લખે છે કે ને વખત મવલાના અંલી જંએ નુલઆખેદીન ના નજંદીક જમણુ યા પાણી આવતું તે વખત પેહલા આપ ઘણા રોતા તે બાદ આપ જમણુ જમતા અને પાણી પીતા.

રાવી લખે છે કે એક રોજ આકાં અંલી જંદુલઆખેદીન ના નજંદીક જમણુ અને પાણી આવીકે, આપ એટલા રોડેઆ કે આંસુ થી લગન ભરાઈ ગીકે, શીઆનાં બાજ આપની ખીદમતમાં હાજર હતા, અરજ કીધી કે અફ આકાં, અફ ઈમામ જંદુલ આખેદીન આપ એટલાં સા વાસતે રોવોછો? મૌલાના અંલી જંએ નુલ આખેદીન ફરમાવા લાગા કે અફ મારા શીઆ હું સા વાસતે ન રોગી, અફ ભાઈ મને મારા બાવાજીની વસીયત છે કે અફ બેટા અંલી તમારા નજંદીક જમણુ આવે યા પાણી આવે તો પેહલાં તમારા બાવાજીની લુખ અને પીઆસ ને યાદ કરેના, તે બાદ તમે જમણુને જમના અને પાણીને પીના. અફ એખવાનો ભ્રમ જાનો તમારા નજંદીક જમણુ આવે યા પાણી આવે તો પેહલા તમારા મૌલાની યાને આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામની લુખ અને પીઆસ ને યાદ કરીને રોના, તે બાદ જમણુ ને જમના અને પાણીને પીના, અને લંઘન ચંદ ઉપર

અને હુસેન અલેહિસ્સલામનાં કાતલું ઊપર લાગ્યું તો બોલ્યો તાકે જીવનત નસીબ થાય.

રિવાયત ૭ મી મૌલાના હુસેન અલેહિસ્સલામના ગંમમાં રોવું તેના કાચેદાનાં બયાનમાં.

મૌલાના જામીશરફસાદિક અલેહિસ્સલામ શરમાવે છે કે અગર કોઈ શખસ અમારી મુસીબત નો છંકર કરશે અને એની આંખમાંથી મધર ના પર બરાબર બી આશુ નીકલશે તો ખુદાતઆલા તે શખસના સરવે ગુનાઓને માફ કરશે ગરબે તે શખસનાં ગુના દરીઆની શીણની મીસલ હશે.

રાવી લખે છે કે જ્યારે રસુલિલ્લા સલ્લેલા અલેહિ સસલમએ શતમતજંજૂરોને શરમાવી ઊં કે મૌલાના હુસેન ઉપર બંધા અને મુસીબતના ગઢ શરી જાશે તાકે આપ શહીદ થાશે, એ સરવે છંકરને સંભલાવી ઊં, શતમતજંજૂરો રોવા લાગા અને અરજ કીધી કે અએ બાવા રસુલ મારા પીઆરા હુસેન કેવારે શહીદ થાશે ? આપ શરમાવા લાગા કે તે જમાનામાં શહીદ થાશે કે ને જમાનામાં ન હું હોઈસ, ન અંલી હશે ન તમે હસો, ન હસન હશે. શતમત આ સાંભલીને છંઆદાં રોએઆ અને અરજ કીધી કે અફ બાવા રસુલ મહારા ખેટા હુસેનની મુસીબત ઊપર કોન રોસે ? આપ શરમાવા લાગા કે અફ ખેટી શતમત માહારી ઊંમતની તમામ બધરીઆ મારો અહિલેએતની બધરીઆની મુસીબત ને ઈઆદ કરીને રોસે, અને મરદો મારા અહિલેએતના મરદોની મુસીબતને ઈઆદ કરીને રોસે, અફ ખેટા શતમત કયા મતના દીન તમે બધરીઆની શશાઅંત કરસો અને હું મરદોની શશાઅંત કરીસ, ને લોકો હુસેનની મુસીબત ઊપર રોડઆ હુસે તે લોકોનો હાથ પકડીને અમે જન

તમાં દાખલ કરશું, અચ્ચે ખેટી શતમાં સરવે આંખીઊં કયામતના દીને રોએ મગર તે આંખ નહીં રોએ કે ને આંખ હુસેન અલેહિસ્સલામના ઊંમમાં રોઇ હુમે આમીન યા રઝિલ આલમીન.

રિવાયત ૮ મી કાફિરોનું અહેલે બચેત ઉપર બુલમ
કરવું અને એક ફીરશતાનું મવલાના હુસેન
અલેહિસ્સલામની શીકલમા નાજલ
થાવાના બયાનમાં.

રાવી જાન સોજ લખેછે કે નવારે મોલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ ઘોડા ઉપર થી જમીન ઉપર પડેઆ, તેવારે ખૂંલી લશકરી નીકલેઆ, મોલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ ના નજંદીક આવેઆ, આવતાના સાથ લઈન ઊલટે પગથી પાછો ભાગો, લઈન ઉંમર ખીન સાચ્ચ પુછીઊં કે અચ્ચે ખૂંલી પાછો કેમ ફરી આવે આ? લઈન કેહેવા ભાગો કે અચ્ચે ઉંમર ખીન સાચ્ચાદ તું મને શું પુછેછે, અચ્ચે ઉંમર નવાંરે હું મોલાના હુસેનની લાશ મુબારક ના નજંદીક ગઈઆ તે વારે નાઉં છું શું કે નખી મોહમ્મદ મુસતંશ હુસેન ની લાશ મુબારકના નજંદીક નંગે સર ઊભા જાર જાર રોઇ રચેઆછે, માથા ઉપર ખાક ઉડાવેછે, તે વાસતે હું પાછો ભાગો.

રાવી લખેછે કે લઈન શીમર પાસે ઉભો હતો, ખુદાની લાઝાંનત એ શીમર ઉપર, કેહેવા ભાગો કે અચ્ચે ઉંમર એ કામ મારા સીવાચ્ચે ખીજ કોઈનું નથી, મારી તલવારછે અને હુસેન અલેહિસ્સલામની ગરદનછે, લઈન એટલું કંહીને મોલાના

હુસેન અલેહિસ્સલામના નજંદીક આવેઆ.

અચ્ચે હુસેનીઆ રોવાનું મકાંનછે, હુચ્ચે હુચ્ચે લઈને આવીને પેહુલાં તો ઠોકર મારી ને બાદ મૌલાના હુસેન અલેહિસ્સલામના સીના અકફસ ઉપર સવાર થીઆ.

રાવી લખેછે કે જંચેનખ અલેહિસ્સલામ ખચ્ચેમાના દરવાજાં ઉપર ઉભા હતા જુચ્ચેછે સું કે કંતલગાહમાં આદમી ખે શુમાર છે ને ભાઈ હુસેન નજંદ નથી આવતા, આપ નેહાયત ખે કરાર થઈને શિર્જાને પ્રરમાવા લાગા કે અફ શિર્જાં ખુદના વાસતે રનમા બા અને ખખર લાવ, સું ભાઈ હુસેનને મલાઈનોચ્ચે ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર પાડી નાખેઆછે? અને આપને કંતલ કરેછે? (શિર્જાં જંચેનખ અલેહિસ્સલામ ના હુકમ મોવાશીક રનમા આવેઆ, જુચ્ચેછે સું કે આફા હુસેન જંમીન ઉપર પડેઆછે, લઈને શીમર આપના સીના ઉપર સવારછે, લઈને ખંજરને ગરદન ઉપર શીરાવી રહેઆછે, શિર્જાં આ હાલ જાઈને મોંહ ઉપર તમાંઆ મારવા લાગી, માથા ઉપર ખાફ ઉડાવવા લાગી, રોતાના હાલે પાંછી વલી ખચ્ચેમામાં આવી, જંચેનખ અલેહિસ્સલામ પુછવા લાગી કે અચ્ચે શિર્જાં ખચ્ચેર તો છે? અરે ખચ્ચેઆન તો કર, ભાઈ હુસેન નો સું હાલછે? શિર્જાં અરજ કરવા લાગી કે અચ્ચે બીબી જંદનખ કઈ જંબાન થી આપને સંભલાવું, અરે બીબી જંચેનખ આફા હુસેન ઝંશની હાલતમાં જંમીન ઉપર લેટી રહેઆછે, લઈને શીમર આપના સીના ઉપર સવાર છે, હુચ્ચે હુચ્ચે ગલા મુખારકઉપર ખંજર શીરાવી રહેઆછે.

રાવી લખેછે કે જાહાં જંચેનખે શિર્જાંના આ કલાંમ સાંભલેઆ, ઝંશ ખાઈને જંમીન ઉપર પડેઆ, ગાલ પર તંમાઆ મારવા લાગા, અને ખુકારવા લાગા વા મોહમ્મદા, વા અંલીઆ, વા જાઝંશરા, વા હમજાં, વા ખદીજતા, વા શતેમતા, યાહાં તો જંચેનખ નો આ હાલછે અને વાંહાં લઈને શીમરે મૌલાના હુસેન ના માંથાને બદન મુખારકથી જુદું કીધું અને ખુશ થાતો લઈને લશકર

માં આવેચ્છા, અને સરવેને હુકમ કીધો કે હાં હવે હુસેનના ખચ્ચમાને ભુટો જંચ્ચેનખ અને ફુલસુમની ચાદર ને ધીના.

હુચ્ચે હુચ્ચે અશ્ચસોસ સદ અશ્ચસોસ સું જુલમ અને સીતમ છે, અરે ને ખચ્ચમામાં હુકમ વગર મલાચ્ચેકો ન આવે તે ખચ્ચમામાં મલાઈના ધશી આવેચ્છા, જંચ્ચેનખ રોવા લાગી અને પુકારવા લાગી કે અંચ્ચે ભાઈ હુસેન, આ ખેહુનેાની ખખર કેમ નથી લેતા? અરે આ રાંડોની મદદ વાસતે આવીચ્ચે મલાઈનેાના જુલમ અને સીતમથી બચાવીચ્ચે. ચ્ચેક તંરશ મોલાના અંલી જંચ્ચેનુલચ્ચેખેદીન ખીસતર ઉપર સુતાના હાલે હતા, ઝંશ પર ઝંશ આપને આવી રહેઆ હતા ચ્ચેક લઈને શામીચ્ચે આવીને આપની પીઠમાં ભાલો ભોકેચ્ચા.

રાવી જાનસોજં લખેછે કે મલાઈનેાચ્ચે ખીખીડીની ચાદરોને લાંધી ખચ્ચમામાં આગ લગાવી દીધી.

અફ મહેરબાનો ભાઈ જાનો ખીખીડીના હાલને સું બયાંન કરૂં જંખાન લરલેછે, હુચ્ચે હુચ્ચે માં કંહીં તો બચ્ચા કંહીં, બચ્ચા માંને હુંકે તો માં બચ્ચાને હુંકે, માં દીકરાને પુકારે તો દીકરા માંને પુકારે, શરજંદને માંની પાસે જાવું મહાલ, માં ને શરજંદની પાસે જાવું મહાલ, ને તંરશ જાચ્ચે તે તંરશ સીતમગરો ધુરકે, હાચ્ચે હાચ્ચે ચ્ચેક તંરશ લઈને શામી મહેરબાનુને ઘેરીને ઊભો રહીચ્ચે અનેકેહવા લાગો કે અચ્ચે ખાનુ હુસેનનો ખજાનો કહાંછે? ખાનુ શરમાવા લાગી કે હુસેન નો ખજાનો અંલી અંકખર અને અંલી અસંગર હતા તે ખજાનો આ જંગલ બફ આખાનમાં ભુટાઈ ગઈછા, ચ્ચેક ભાલાની નોકથી મારેચ્ચે ગઈચ્ચે, ખીના તીર ખાઈને શહીદ થીચ્ચે, અચ્ચે લઈને મારી આખી ઉમરની કમાઈ હતી તેને તમે લોકોડ શહીદ કીધા, હવે આખો ઘર છે અને તું છે, જાહાં માલ જુચ્ચે ત્યાંથી લઈ લે, ન કોઈ તુને રોકનાર છે ન કોઈ તારો હાથ પકડનારછે, મગર અફ લઈને ચ્ચેક અંલી અસંગરનો જુલો રહેવા દેને. ચ્ચેક તંરશ ખાનુ નો આ હાલ

હુંતો એક તૈરફ લઈને શીમર, ખુદાની લાઆનત એ શીમર, ઊપર, હુએ હુએ સકીનાના બેઉ હાથ પકડીને મોંહુ ઉપર તમાચા મારવા લાગો, ખુદા એ લઈનેના બેઉ હાથને કતો કરેના, હુએ હુએ સકીનાના કાનમાં ફુરે હુંતાં તે લઈને પકડીને નાર થી ખેંચેઆ, બચેઆ ના કાન ચીરાઈ ગએઆ, ખુન ટપકવા લાગો, ફુરતો ખુનથી રંગાઈ ગએઆ, સકીના રોવા લાગી અને પુકારવા લાગી કે અફ લોકો સકીનાના બાવા હુસેન કાહાંજી, ખુદાના વાસતે કોઈ મારા બાવા હુસેન ને ખબર કરો કે અએ હુસેન તમારી લાદલી દીકરી યાદ કરેછે. લઈને શીમર કેહેવા લાગો કે અફ સકીના જીઆનને ખંદ કરો, અરે, અરે, તમારા બાવાથી કોન બીએછે નાહીં તે બલ્લા કોન તમારી મરદ વાસતે આવે છે.

રાવી લખેછે કે સકીના બીહીને કેહેવા લાગી કે અફ શીમર તુ સા વાસતે ઘુરકે છે? હું તો મારા બાવા હુસેન ને યાદ કરું છું. તે બાદ સકીના પુકારવા લાગી કે અએ બાવા હુસેન જલદી આવીએ લઈને શીમરનાં જુલમથી અમને બચાવીફ, આ બેટી સકીના ને પીઆર કરીફ છાતીથી લગાવીફ, અએ બાવા હુસેન આ ફુરતો ખુનમાં તર છે, અફ બાવા હુસેન કાકા અબીસ ને મોકલો કે મારી ખબર લે યા ભાઈ અકબરને મોકલો કે મને સંભાલીલે.

રાવી લખેછે કે સકીના આ મીસલ વીલાપ કરી રહી હતી કે સાંખેથી એક ગીરફ ઊઠી, જાહાં તે ગીરફ ફુર થઈ કે એક સવાર નજર આપેઆ હાંથમાં ભાલો છે, મોંહાંઉપર નીકાબ પડેઆ છે, તે સવાર ખએમાના નજંદીક આવેઆ અને પુકારેઆ કે અએ મલાઈના ખબરદાર ખબરદાર, હવે ના કોઈ ફ સકીનાને હાથ લગા ડોઆછે તો હમણાં જંમીન શટસે આસમાન ફુટસે, પછી તમને અમાન નહીં મલે. જાંહાં મલાઈનાએ તે સવારનું આ આવાજ સાંભલીઉં કે સરવે ભાગી ગફઆ. કોઈને હોશ ન રહેઆ, લઈને ઉમર બીન સાઆદ શીમરને કેહેવા લાગો કે અફ શીમર તુએ કોને શહીદ કીધા? અરે કોના માથાને બદનથી જુદું કીધું? અરે હુસેન તો

આ સલામત ઊભા છે.

રાવી લખે છે કે તે સવારનો આવાજ સાંભળીને સરવે બીબીડઃ ખુલેસર ખચ્ચે માથી બાહાર નીકળી આવી ઊં જુચ્ચે છે સુ. કે મોલાના હુસેન ઉભા છે, સકીના પુકારી અને કેહવા લાગી કે મારા બાબા હુસેન મહારી મદદ વાસતે આવી પુગા ભલા જાઉં તો હવે કોન મારી ઉપર હાથ ઊઠાવે છે.

અફ મહરબાનો ભાઈ જાનો શેરબાનુ ઘોડાની રીકાળ પકડીને અરજ કરવા લાગી, અફ ઈબને અયુતુરાળ આ લોંડી આપના ઊપરથી સદકે થઈ જાયે આપે અફન વખતમાં ઝંરીળ રાંડોની ખબર લીધી ભલા મને જવાબદોઢે આ ખુનથી ભરેલી પોશાક આપે કાંહાં બદલી? ચેહુરા મુબારક ઊપર નિકાળ સા વાસતે ના ખી? સુ બાંદીથી શરમ આવે છે કે આપથી બાનુ અસૈઝરને તલબ કરસે? ના, ના, અફ મારા સરના તાજ આ બાંદી અસૈઝરને તલબ નહીં કરે, પણ આપ આવીચ્ચે ચેહુરા મુબારક ને દેખાડીચ્ચે, આ ખેટી સકીનાનાં કાંન જંખમી છે તેને મર હુમ લગાવીચ્ચે આ ખેન જંચ્ચેનળ નંગે સર છે તેને ચાદર ચોડાવીફ. જંફનળ અલેહિ રમલામ અરજ કરવા લાગી કે અફ માં જાચ્ચેઆ ભાઈ હુસેન આ ખેન જંચ્ચેનળને કેમ જવાબ દેતા નથી?

રાવી લખે છે કે જાંહાં સવારે જંફનળના આ કલાંમ સાંભલીઆ જૌર જૌર રોવા લાગો, અને અરજ કીધી કે અફ મહારી શહેજાંદી જંફનળ, આપના ઊપર મારો સલામ છે, અફ ખુજાંદી હું તો આપના ઘરનો ગુલામ છું, મને હુસેન અલેહિ રસલામથી નીસળત ન દઈફ, હું શીરશતો છું માફ નાંમ મહમુદ છે. કાંહાં મીઆ અને કાંહાં ગુલામ, અરે સાહેબ આપનું માથું ખુલું છે હું આપને કેમ જાઉં. હુચ્ચે હુચ્ચે અફસોસ સદ અફસોસ અચ્ચે મહરબાનો જંમાનાનો સુ ઈનકેલાળ છે કે ન બીબીડનાં માથાંચ્ચેને મલાફક ન જાચ્ચે, હુચ્ચે હુચ્ચે તે બીબીડ નંગે સર દર બદર શરે, તે શીરશતો અરજ કરે છે કે અચ્ચે બીબી જંફનળ ને વખત કે લઈને શીમરે

સકીનાનો હાથ પકડી ને કાનમાંથી ગોહર ખેંચેઆ અને ગાલો ઊપર તમાચા મારે આ સકીના રોવા લાગી અને પુકારવા લાગી કે અફ બાવા હુસેન દોડો આ ખેટી ની મદદ કરો, તે વખતે હુસેન અલેહિસ્સલામનું માથું મુઆરક ભાલાની નોક ઉપર હતું, સકીનાની ફરીઆદ સાંભલીને માથું કાંપવા લાગું અને આસમાનની તંર આંખ ઉઘી કરીને દુઆ કીધી કે અલ્લે પરવર દીગાર અલ્લેયતીમના પાલનહાર, આ મહારી ખેટી સકીના યતીમ છે, જંગલ અલ્લેઆબાનમાં એકલી ઉભી રોઈ રહી છે, મલાઈનો એને સતાવે છે, અફ પરવર દીગાર આ વખતમાં તું એની ખબર લેજે. શીરશતા અરજ કરે છે કે અલ્લે ખીખી જંદન બ અંકાફા હુસેનની દુઆ તમામ ન થઈ કે તેજ વખત મને હુકમ થીઆ કે અફ મહમુદ હુસેનની શીકલ લઈને જલદી જાઓ અને હુસેન ના અહિલે બકત ને બચાવો તે વાસતે હું યહાં આવેઆ છું તાકે જાંલિમેને એના જુલમની સજા દો, પણ ઈમામ અંલી જંદુલઆખેદીનની ખુશી મનજુર છે, આપ રજા આપે અને ઉન્નતના હક્કમાં બદ દુઆ કરે તો હમણા સરવે મલાઈ નોને હુલક કફ એકનું ખી નામ બાકી ન રહેવા દઉં.

રાવી લખે છે કે આ આવાજ મોલાના અંલી જંદુલઆખેદીનના કાંનમાં પહોંચીઉં, આપ કાંપતાં કાંપતાં ઊઠેઆ ખચેમાના બાહાર આવેઆ, આપને ખીમારી સખત હતી, ભુખ અને પીઆસ ફવી હતી કે આપથી ખોલાતું નહોતું, એમા આસતે આસતે ફરમાવા લાગા કે અફ શીરશતા બાવા હુસેન તો ઊન્નતની શશઅંતના વાસતે ભુખેઆ અને પીઆસા શહીદ થાઉ, અનેઆ અંલી ઉન્નત ના હક્કમાં બદ દુઆ કરે? ના અફ શીરશતા જેમાં ખુદાની ખુશા તેમાં મહારી ખુશી, જે કાંમમાં કે ખુદા ખુશ થાશે તે કાંમ હું કરીસ, અફ શીરશતા આ અંલી હવે ખુશીથી ગલામાં તોફ પેહેરમે, હાથમાં હથકડી અને પગમાં જંનજર પેરીને શામ જાશે.

રાવી લખે છે કે તે શીરશતા મોલાના અંલી જંદુલઆખેદીનના આ કલામ

સાંભલીને જોર જોર રોવા લાગો યાંહાં લગી રોક્યા કે રોતાં રોતાં ખેહોશ થઈ ગઈઓ. આસમાનથી નીદા આવી કે અચ્ચે શીરશતા શાખાશછે તમને કે તમે રોવાના હુંને ઘરાઘર અદા કીધો ખુદા તઆંલા તમને જજોંડ ખડર દેનો.

મઆશરલ મોઅમેનીન ખુદા તઆંલા તમને રેહિમત કરનો, અફ મહરબાનો ભાઈઓ અને ખેહનો તમે તમારા ઇમામને કેમ નથી રોતા? હુએ હુએ અફસોસ સદ અફસોસ કે જે ઇમામે તમારા બખશાવવા વાસતે માથાંઓ કપાવેઆ ઘરબાર છુટાવીઊં કુંફદ થઈને શામની તંરફ ગઈઆ, મહુજ તમારી સફાઈત વાસતે. અફ હુસેનના માતમદારો તમે બી તે ઝંખ અને માતમ કરો કે રોતાં રોતાં ખેહોશ થઈ જાઓ તાકે તમારા વાસતે બી આસમાનથી નીદા આંવે કે અફ હુસેનીઓ શાખાશ છે તમને, ખુદા તઆંલા તમને તમારા રોવાની જજાએ ખચેર દેનો. વરસલામ.

રિવાયત ૯ મી. દર મોહરમમાં ધમામ હુસેન અલેહિ-
સ્સલામની મીબલસ કરનાર બે બધરીઓ
જેમાંથી એકનું વશત થાવું ને બીજીને
જંચેનબ અલેહિસ્સલામ તથા
ફાતેમતજંજહેરા ખાતુને જન્મ
તની મદદ કરવાના
બયાનમાં.

રાવી જાનસોજં લખેછે કે હલબ શહેરમાં બે બધરીઓ હતી, તે બેઉ
બધરીઓની આદત અને દસતુર સું હતું કે જ્યારે મોહરમ અલ હરામના મહીના
આવતા ત્યારે તે બધરીઓ હુસેન અલેહિસ્સલામના માતમના અસખાબની
તથાઆરી કરતી, અને યેના શહેરની બીજી સરવે બધરીઓને ઝીકડી કરતી,
અને મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામની મુસીબતને ધ્યાદ કરીને દસ
દીન તલક રોતી અને રોવડાવતી, કજારા ઇતેશક આ બનીઠું કે તે બે
બધરીઓમાંથી એક બધરી વશત કરી ગઇ.

રાવી લખેછે કે તે બીજી બધરી ને આ બધરીના મરવાથી નીહાયત ગમ
ધીઓ, તે બધરી ખુદા તઆલાની જલાબમાં દુઆ કરવા લાગી કે અફ
બારી, હું ઝીકલી છું તુ મને દે પારી, અચ્ચે પરવર દીગાર મહારી બેન
તો વશત થઇ હું ઝીકલી છું હવે જ્યારે મોહરમ અલ હરામનો મહીનો
આવશે ત્યારે હું સું સું કાંમ કરીશ, આફા હુસેન અલેહિસ્સલામનો માતમ

કરીસ યા મહારા શેહરની સરવે બધરીઓ આવસે તેની ખીદમત ને લઈ ઊઠીસ, તે વાસતે અઓ પરવરદીગાર તું મને મવલાના અલ હુસેન અલે હિસ્સલામ ઉપર શીદા કરીને મહારી બેહનથી મને લાહકુંકર, ઓવી રીતે તે બધરી હર રોજ દુઆ કરતી હતી. ઓમ કરતાં કરતાં મોહરરમનો આંદ તુંલુ થીઓ.

માઝાશરલ ઓખવાનો નબીઅલ ઇમાનો, તે બધરી પોતાના દસતુર અને કાનુન મોઆશીક માતમના અસબાબની તદ્દઆરી કરવા લાગી, અને સરવે બધરીઓને પોતાના ઘરમાં ઓકઠી કીધી. તે મોમીના બધરી અને શેહરની સરવે બધરીઓ મલીને મવલાના અલ હુસેનનું માતમ કરવા લાગી.

રાવી લખેછે કે મોમીના નવારે માતમ કરતાં કરતાં અને શેહરની સરવે બધરીઓની ખીદમત કરતાં કરતાં થાકી જાઓ ત્યારે ઓક તંરફ ઘરનાં ખુણામાં જઈ બેસે, અને હુસેનની જનાબમાં આવી રીતે દોઆ કરે. અઓ મહારા ઇમામ અને ખેલકના હુમામ, અઓ નબીના નવાસા, તન તન દાહાડાના ભુખેઆ અને પીઆસા, આ બાંદીની મુશકલને આસાંન કરીઓ અને મને મહારી બેનથી લાહકું કરીઓ.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે મલાઓકોને ખુદા તઆલાનો હુકમ થીઓ કે અઓ મારા મલાઓકો તમે આ મોમીનાના ઘરે જાઓ, અને ઓના ઘરની ખીદમત કરો, અને મવલાના અલ હુસેનનું માતમ કરવામાં મશગુલ થાઓ.

રાવી લખેછે કે તે મોમીના તે બીજી સરવે બધરીઓ સાથે માતમ કરવામાં મશગુલ હતી અને તે શીરશતાઓએ બીછાના બીછાવેઆ, જમણુ તદ્દઆર કીધું અને સરવે બધરીઓને જમાડવા લાગા, ઓવી રીતે હર રોજ તે શીરશતા આવતા અને ઘરની સરવે ખીદમત લઈ ઉઠતા અને માતમ કરતા.

માઝાશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત, તે બાદ તે બધરી જુઓ છે તું કે કીબલાની તંરફથી બે બધરીઓ રોતી પીટતી બાક ઉડાવતી ઊતરી

આવી. તે બધરીચ્છાનાં માથાં ખુલાં છે, ગાલ પરેશાન છે, કાલા કપડા છે, ગીરંબાન શાંટેલું છે, તે બધરીચ્છાનાં મોંહ પર તુરજો પરદા પડેલો છે. આ હા લથી તે બેઠો બધરીચ્છા આવીને સરવે બધરીચ્છાની સાથે માતમ કરવા લાગી, અને કહેવા લાગી, અચ્ચે હુસેનની બાંદી તું બીછાનાપર બેસ અને હુસેનનું માતમ અને ગમ કરે, તું કંઈ શીકર ન કર, આ દસ દાહાડા તારા ઘરની ખીદ મત અમે લઈ ઊઠીશું. અચ્ચે હુસેનની લોંડી, જે મકાનમાં હુસેનનાં માતમની મીજલસ થાચ્ચે છે, ત્યાં અમે જઈએ છીએ, હુસેનનું માતમ કરીએ છીએ. તે માનીના બધરી, ચાંરજી કરવા લાગી કે સંહુબ આપ કોણ છો? કાંહાંથી તશ રીશ લાવોછો? આપનો નામ શું છે? તે બેઠો બધરીચ્છા કહેવા લાગી કે અચ્ચે હુસેનની લોંડી, અમે બેઠે મજલુમા ચાંરબની સરદારો છીએ. અચ્ચે હુસેનના અજાંદારો, માતમદારો, જાંહાં હુસેનનું નામ મુબારક જંગ્યાન ઉપર આવે કે એક આહનું નારો મારો, વા હુસેના, વા હુસેના, પુકારો. અચ્ચે મેહરબાનો તે સરવે બધરીચ્છાની આંદરથી એક બધરી ઊઠી, માથાનાં ગાલ વીખેડી ના બેઆ, જેબને શાડી નાખીઊં, ગાલ ઉપર તમાચા મારવા લાગી, જંગીનથી માથું ટકરાવવા લાગી, અને એક આહનું નારો ભરીને આ મરસીચ્છા પડવા લાગી.

મરસીચ્છો.

હલકે પીસરે શતેંમા જીસ વખત કટાથા,
 ઊસ વખત સરે શતેંમાલી હાચ્ચે ખુલાથા,
 ખુદ અરશે મોઝાંજાંમલી વાંહાં કાંપ રહાથા,
 જલતી હુઈ રેતીપે વોહ શાહ લોટ રહાથા,
 કહેતેથે મલક મીલકે બહમ હાચ્ચે હુસેના;
 અશલાકસે આતીથી સદા વાચ્ચે હુસેના.

મશગુલે સરંનજાંમે ઝંજીયે વા હરચ્ચેક દંમ,
 જળ મરસીચ્ચે ખાં મરસીઆ પડતેથે ઝસદ ઝંમ,
 આતાથા નો ચેહુ હરકે સૈયદ હુવે ખેદમ,
 આહમદકે નવાસેપે ચલા ખનજરે અઝંજલમ,
 આદાને લીયા લુટ નખીજાંદકે ઘરકો;

આદર ન મીલી જંચેનખો કુલસુમકે સરકો.

ઝયી રીતે તે બહરીચ્ચે મરસીચ્ચે પડેચ્ચે કે સરવે બહરીચ્ચે જૌર જૌર રો
 વા લાગી અને પુકારવા લાગી કે વા હુસેના, વાં મજંજુમા, વા ઝરીખુલ વતંના,
 તાકે રોતાં રોતાં સરવેને ગંશ આવી ગઈ. આસમાનથી નીદા આવી કે અફ
 હુસેનની અઝંજારો શાખાશંછે, શાખાશંછે તમને, અઝળ ખુશી તમારા વાસતે,
 રોવાનાં હકંને તમોચ્ચે બરાબર અદા કીધું, ખુદાતઝાલાફ તમારા ઉપર જહનમ
 હરામ કીધી છે, અને જનત વાજબ કીધી છે. અફ લાઇચ્ચે અને ખેહુનો ત
 મેલી ચ્ચે મીસલ હુસેનનું માતમ કરો; વા હુસેના વા હુસેના પુકારો, રોતાં
 રોતાં જાન નીકલી જાચ્ચે તો કેમ છે? તાકે આસમાનથી મલાચ્ચેકો તમનેલી
 જનતની વધામણી આપે.

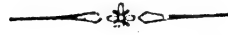
રાવી લખે છે કે તે પછી રોહરના લોકો આવેચ્ચા, તઝાલંઆને ઉપાડીઉં, તે
 સરવે બહરીચ્ચે રોવા લાગી અને કહેવા લાગી કે અચ્ચે શતેમતજંજંહેરાના
 દીલના અફન, અફ અંલી અલ મુરતંજાંના નુરલઅફન, અફ આફા હુસેન,
 આપ અમારા ઘરમાં દસ દીન સુધી મહેમાન રહેચ્ચા, હુચ્ચે હુચ્ચે અફસોસ સદ
 અફસોસ અમારાથી રોવાનું હકં બરાબર અદા નથી થીગિં, અચ્ચે અમારા મવલા
 ઈમામ હુસેન, અમારા થોડાને ઘણું કરેના અમારા ગુનાહને મોઝાશ કરેના
 તે બાદ સરવે બહરીચ્ચેચ્ચે કપડા બદલાવેચ્ચા અને પોતાના ઘરની તંરફ
 ગચ્ચેચ્ચા.

તે બેઠ બધરીઓની બાવા લાગી, આફા હુસેનની બાંદી ઊઠી અરજ કરવા લાગી કે અચ્ચે મહારી પારસા બીબીઓ આ આપના કાલા લીબાસને બદલી નાખો ને પછો તમે જાઓ. તે બેઠ બધરીઓ શરમાવા લાગી કે અચ્ચે હુસેનની બાંદી અમે અમારો લીબાસ નહીં બદલાવીએ, કયામતને દહાડે આફજ કપડાથી ખુદાને મલકું, અને ખુદા તઆલા આગલ શરીઆત કરતું; અફ હુસેનની બાંદી બલા તારી અકલમાં આવેછે કે માં પોતાના દીકરાની મુસીબત ઉપર રોએ, અને માતમ કરે, તેનું ભાર વલે? ના, ના, એ વાત અફલથી દુરછે વાસતે તું અમને જાવાદે, ખુદાના સોગંદ લઇને અમે કહીએછ કે આ કપડા અમે હરગીજ બદલનાર નથી. તે મોમીના બધરી પુછવા લાગી કે સાહેબ આપનું સું નામછે, અફ મહેરબાનો તે બધરીઓમાંથી એક બધરી કહેવા લાગી કે અફ હુસેનની બાંદી કઈ ઊંઘમાં છે, હુશીઆરથા, અરે હું હુસેનની માં શતેમા છું, રસુલિલીહની બેટીછું, અલીની વહુ [નવશાની] છું, હવે તું ઇનસાફ કર કે હું કાલા કપડા ઉતારીને લાલ કપડા પહેનું ? ના, ના, એ લાલ કપડા મારા ઊપર હરામછે, અચ્ચે હુસેન ની બાંદી નઆરે મારા લાલ હુસેનની ગરદન ઉપર લઇને શીમરે ખંજર શીરાવીડ, અને માથાને બઢનથી જુદું કીધું ત્યારે હુસેનનું માથું મારી ગોદમાં હતું, ખુદા તઆલા કોઈની એવી ખુરી કીસમત ન કરે. કે માંની ગોદમાં શરજંદ જાહા થાએ. તે મોમીના બધરીએ બીજી બધરીને પુછી કે સાહેબ આપનું નામ સું છે? તે બીજી બધરી કહેવા લાગી કે અફ હુસેનની બાંદી મારા નામને સું પુછેછે, અરે હું સીતમ રસીદા હુસેનની બેહેન જાએનબધું. અફ મારા ભાઈઓ અને બહેનો તે બાદ તે મોમીના બધરી અરજ કરવા લાગી કે મારી બીબી જાએનબ આપે એક હાથ સીના ઉપર સા વાસતે મુકીડછે ? આપની બેઠી બાજુ ઉપર રૂમાલ સા વાસતે બાંધીડછે ? મવલાતના જાએનબ શરમાવા લાગાકે અફ હુસેનની બાંદી આ

માનસને મારાથી ન પુછ, અફ હુસેનની બાંદી સીના ઉપર હાથ મુકવાનું સખખ આ છે કે મારા ભાઈ હુસેનના ફરજંદ ઈલી અકબર હતા તેની શીકલ રસુ લિદલાહની. શીકલ હતી ; નેઆરે ઈલી અકબર જંગના મંદિરમાં આવેઆ, એક લઈને શામીએ આપના સીનામાં એક ભાલો મારેઆ, ઈલી અકબરે આવાજ બુલંદથી પુકારીઉ કે અફ કુછ જંગેનખ મારી ખબર લઇએ, તે વખત મેં મારા બે દીકરાઓ અને મોહમ્મદને કહીઉ કે અએ બેટા તમે રનમા જાઓ અને ઈલી અકબરને બચાવો. મારા બેઉ દીકરા રનમાં આવેઆ દુશમનોથી લડે આ, એટલા મુધી કે બેઉ મારેઆ જાએઆ, પણ ઈલી અકબર ન બચેઆ; તે દીવસથી હું કંબરમાં રોજ તન વખત પુકારું છું, યા ઈલી અકબર, યા ઈલી અકબર, યા ઈલી અકબર, અને તે ભાલાનું જંગમ મારા સીનામાં મોજુદ છે, જંગેનખ અલોહિસ્સલામને આપના હાથને સીના ઉપરથી ઉંચું કીધું.

રાવી લખે છે કે નવું તે મોમીનાએ જંગેનખ અલોહિસ્સલામના ભાલાનું જંગમ નોઠઉં, હોશ ઉડી ગએઆ, ગાલોપર તમાઆ મારવા લાગી, રોતાં રોતાં ગંશ ખાઈને જંગીન ઉપર પડી ગઈ. અને તે બેઉ બઈરીઓ નજરથી ડાએબ થઈ ગઈ. અફ હુસેન અલોહિસ્સલામના અજીદારો માતમદારો આ માતમની મંજલીસમાં પંજતન તશરીફ લાવેઆ છે, મલાએકો હાજર છે હુશીઆર થાએ હુસેન અલોહિસ્સલામનું તે માતમ અને ડામ કરો કે પંજતન પાક તમારાથી ખુશ થાએ અને બીલા હીસાબ તમને જંગેનખમાં લઈ જાએ. વલ હમદોલિલીહે રખિલ આલમીન.

રિવાયત ૧૦ મી. જર્જર તથા હમજનું ઇમામ હુસેન
અલેહિસૈલામને મદદ કરવા જવું અને રસતામાં શહીદ
થાવું તથા એક હજાર પંખેરચે મૌલાના
અલ હુસેનને પાણી પીવરાવવાના
ખયાનમાં.

માર્ગશરણ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી જાનસોર્જ લખેછે કે જોઆરે મૌલાના અલ હુસેન આપ કરબલાના મઝ્મિદાનમાં એકલા બાકી રહી ગઈએ, આપના યારો યાવર સરવે મારેઆ ગઈએ, લાઈ, ભતીજા, બેટા, ભાનજા, સરવે મારેઆ ગઈએ, આપે જમાણી તંરશ જાઈઉં ડાબી તંરશ જાઈઉં કોઈ નજર ન આવીઉં, તેઆરે આપ ઘણા રોડિઆ, અને આસમાનની તંરશ બેઠી હાથ ઉંચા કરીને દુઆ કીધી કે અઝમે બારીઅલ બરાયા, તું જાણેછે કે આ લોકો મારા કંતલ ઉપર તઈઆર છે, અફ પરવરદીગાર હું બે ગુનાહ બે તકંસીરધું, આ મલાઈનો નાહકું મને સતાવેછે, અઝમે પરવરદીગાર તું મને યારી દેજે, મારા મૌતમાં બરકત બોલજે, મારા પરદેશપણાને રહેમત કરજે, અફ પરવર દીગાર, મારી સાથે કેટલીક બઈરીઆછે, કેટલાક નહાના નહાના બચ્ચાંઆ છે, મારા લાલ સરવે યતીમ થઈ જાશે, અફ પરવરદીગાર મારા અહેલે બઈતને મારા ઝંમમાં સબર આપજે.

અફ હુસેન અલેહિસૈલામના અર્જાદારો માતમદારો, મૌલાના અલ હુસેન એવી રીતે દુઆ કરી રહેઆછે, કે મલાઈનો એકદમ હુમલો કરીને ઝુકી આવેઆ, હફ

હુએ અશ્વસોસ સદ અશ્વસોસ કોઈ તલવાર મારેછે તો કોઈ તીર મારેછે, કોઈ ભાલો મારેછે તો કોઈ પથર મારેછે, તમામ બદન આપનું જંખમોથી ચુર થઈ ગઈલું, આપને નોંઝાશ પર નોંઝાશ ઝીરાપર ઝીરા આવવા લાગ્યા, આપ જંખીન ઉપર ખેસી ગયેઆ.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે મવલાના અલ હુસેનના બે ફરજંદ હતા, એકનું નામ જાઝ્ઝર અને બીજાનું નામ હમજી હતું, જેઓને બેઠી ભાઈઓએ નાથું કે બાવા હુસેન કંતલ થઈ રહ્યાં, બેઠી બચ્ચીઓ ખડખડી દાડ્યા, મલકીને ઊંમર બીજા સાચાંદ નાઈલું કે બે બચ્ચી દોડતા દોડતા આવેછે. લઈને હુકમ કીધું કે અફ લોકો શું જુઓછો? અરે આ બે બચ્ચી આવેછે તેમની કંતલ ફેરો. મલાઈનોએ તે બેઠી બચ્ચીને ચો તરફથી ઘેરી લીધા, બેઠી બચ્ચી મલાઈનો આગલ હાથ નોડવા લાગ્યા, અને કેહવા લાગ્યા કે અએ કુશીઓ તમે અમને ન મારો, અમારા રસતાને ન રોકો, અરે અમને અમારા બાવા હુસેનથી આખરી વર્જતમાં મલી લેવા દો. એવી રીતે તે બચ્ચીઓએ ઘણાં કાલા વાલા કીધા, પણ મલાઈનોએ હુસેનની નજીદીક તે બેઠી બચ્ચીઓને જાવા ન દીધા, હુસેન અલેહિરસલામની સાંખે તે બેઠી બચ્ચીને શહીદ કીધા.

અફ એખવાનો ભાઈ જાનો, મવલાના અલ હુસેન નાઈલું કે બેઠી બચ્ચી શહીદ થઈ ગઈઆ, આપ રોવા લાગ્યા અને ફરમાવા લાગ્યા કે અએ તારા ફરજંદ હમજી, અને જાઝ્ઝર, તમે બેઠી ભાઈ ખુદાની રાહમાં શહીદ થીઆ, તમે એ અમને યાદ કીધું પણ મારાથી કોઈ શએ બની ન આવી કે હું તમને આ મલાઈનોથી બચાવું. અફ કલેજાના ટુકડા હુંલી મુસીબતમાં ગીરજતાર છું, લાચાર છું.

રાવી લખેછે કે આફા હુસેન ભારે મેહનતથી તલવારનો ટેકો દબને ઉભા થીઆ, અને બેઠી બચ્ચીઓની લાશ ઉપર આવેઆ, તે બેઠી લાશને ઉપાડીને

ઝંલી અકબરના લાશા પાસે લેટાવીઆ, અને શરમાવા લાગા કે અચ્ચે ખેટા ઝંલી અકબર આ ખેલ ભાઈના લાશાની ખબર રાખના. તે બાદ આપ જંમીન થી ખીતાબ કરીને શરમાવા લાગા કે અફ જંમીન, આ સિતારાથી હુશીઆર રહેને, એને કોઈ શચ્ચેની ઈજા ન પોંહોઆડને. તે પછી આપ દુઆ કરવા લાગા કે અફ બારી તર્જાલા મારી મુશકલને આસાન કરને, ખનજરની મેહનતથી મેહલ કરને. તે પછી આપ દીલથી ખીતાબ કરીને શરમાવા લાગા કે અફ દીલ હવે મૌત નજંદીક છે હુશીઆરથા હુશીઆરથા. એવી રીતે શરમાવીને કીબલાની તરફ ચુકેઆ. ચોતરફથી મલાઈનેા દુટી પડેઆ, તલવારો અને તીરોના જંખમોથી આપનું બદન મુબારક ચુર થઈ ગઈ, અને આપને પેઆસની શીફત ઘણી થઈ. અફ મેહરબાનો ભાઈ જાનો મશહુર છે કે જંખમીને પેઆસની શીફત ઘણી પોંહોચે છે.

રાવી લખે છે કે નેઆરે આપને પેઆસની શીફત ઘણી થઈ તેઆરે આપ જંખાનને હોઠો પર શીરાવવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે પાણી, પાણી, તે આરે જંગલના સઘલા ચરંનદા અને પરંદા પાણુ રોકેઆ.

રાવી જાનસોજ લખે છે કે એટલામાં એક પંખેડુ ઉડતો ઉડતો આવેઆ, જુએ છે સું કે આકા હુસેન ધગધગતી જંમીન ઉપર લેટી રીઆ છે, અને પાણી પાણી પુકારી રહેઆ છે. તે પંખેડુ આ હાલ નોઇને તરતજ પાછો શરેઆ અને એક ઝાડની પાસે આવીઆ, ઝાડ ઉપર એક હજાર પંખેડુ ખેઠા હતા, ગરમી સર્ખત હતી, જંમીન લાલ થઈ રહી હતી, ઈરમ ભુ ચાલી રહી હતી અને સઘલા પંખેડુ દાણા પાણીનો ઈંકર કરી રહેઆ હતા, એટલામાં આ પંખેડુ આવીને કહેવા લાગા કે અફ સઘલા પંખેડુઓ તમે સું દાણા પાણીનો ઈંકર કરી રહેઆછો, અરે નખીના નવાસોકરખલાની નહેરના પીઆસા, શતેમતજંજહેરાની આંખના તુર, ઝંલીઅલ મુરતંજોના દીલના સરવર, ધગધગતી રેતી ઉપર લેટી રહેઆ છે, પાણી પાણી પુકારી

રહેઆછે, મલાઈનો ચોતરફ ઉભાછે, પણ આપને કોઈ પાણી પાતું નથી. તે સરવે
 ધંખેડ કહેવા લાગા કે અફ ધંખેડ્યો આપણ સું કરીએ ? આપણે સઘલા
 ધંખેડ્યો છઈએ, આપણાં હાથ અને પગ નથી, કે આપણે પાણી લાવીએ
 અને શતેમતજંજીરના લાલને પીવરાવીએ. તે ધંખેડ કહેવા લાગા કે
 અફ સઘલા ધંખેડ્યો તમે કહોછો તે વાત સહી અને સાચીછે, પણ ખુદાતઆલાએ
 આપણને આંચ આપીછે, આપણે સઘલા એક હજાર ધંખેડ્યો છઈએ, ચાલો
 આપણી આંચમાં એક એક કંતરો પાણીનો લાવશું, તો અલબત્ત એક
 હજાર કંતરો પાણીના થાશે, તેથી આફ હુસેનનું ગલું તર થઈ જાશે, અને
 આપની પેઆસ જતી રહેશે.

મઝાશરલ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જમાઅત, ખુદા તઆલા તમને રહેમત
 કરે. અએ હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાદારો, રાવી જાનસોજ લખેછે કે તે
 સઘલા ધંખેડ્યો ઝાડ ઊપરથી ઊગ્યા અને શિરાત નદીના કાંઠા ઊપર આવેઆ.
 સરવે ધંખેડ્યો પોત પોતાની આંચમાં પાણીને લીધું ને પછી સઘલા ધંખેડ્યો
 આફ હુસેન અલેહિસ્સલામની ખીદમતમાં આવેઆ અને આપની સાંખે આવીને
 ઉભા રીઆ, અને અરજ કરવા લાગા કે અફ આફ હુસેન, અફ રસુલિલ્લા
 સલ્લા અલેહે વ આલેહીના દીલના અએન, અએ અમારા ઇમામ હુસેન, અમે
 સઘલા અમારી આંચમાં પાણીના કંતરો લાવેઆ છઈએ, અએ અમારા
 મવલા આપનું મોહોફુ ઉગાડે અમે પાણીના કંતરને આપના મોહોડામાં
 નાખીએ ને આપ આપની પેઆસને મટાડીએ.

રાવી લખેછે કે આફ હુસેન અલેહિસ્સલામ સઘલા ધંખેડ્યોની તરફ જાવા
 લાગા, અને ફરમાવા લાગા કે અએ ધંખેડ્યો તમે સઘલા પાણી લાવેઆછો,
 અજબ ખુશી તમારા વસતે. મેં તમારી ખીદમતને કબુલ કીધી, હું તમારાથી
 ઘણું ખુશ થીએ, અફ સઘલા ધંખેડ્યો હું તો હરગીજ પાણીને પીનાર નથી,

સા વાસતે કે મારા શ્રેષ્ઠ અકબર અને અસંગરને પાણી મલીક નથી, મારા ભાઈ અખીસ, મારા ભાઈ હસનના ખે શ્રેષ્ઠ કાસમ અને અંબદુલાહ, મારી ખેલેન બંદનખના શ્રેષ્ઠ યોન અને મહમ્મદ સરવે ત્રણ ત્રણ દીવસના પેઆસા શહીદ થઈ ગીઆ; મારા સરવે અસેહાઈ પેઆસા મારેઆ ગઈઆ, અફ પંખેરૂઆ મારી ખેટી સકીનાને પાણી મલીક નથી, મારા અહેલેબદન સરવે પેઆસાછે, પણ અફ પંખેરૂઆ હું તમને અંમર કહું છું કે નેઆરે લઈન, શીમર, ખુદાની લાઅનત એ શીમર ઉપર, મારા સીના ઉપર સવાર થાએ, અને આ નખી મોહમદની ખોશોગાહ ઉપર ખંનજર શરાવે, તેઆરે ને પાણીના કંતરાએ તમે તમારી આંચામાં લાવેઆછો તે આ સુકા ગલા ઉપર નાખના નથી લઈનનું ખંજર મારા ગલા ઉપર અટકે નહીં, હએ હએ અશસોસ સદ અશસોસ આફા હુસેન અલેહિરસલામના આ કલામ તમામ ન થઈઆ કે લઈન શીમર કમખખંત, સીના સખંત, હાથમાં ખંનજર અમકાવતો અમકાવતો આવેઆ, લઈને પગમાં નોડા પેહરેઆ હતા. અફ મેહરખાના ભાઈ જાનો તમે કંઈ સમજેઆ લઈને નોડા સા વાસતે પેહરેઆ હતા ? લઈન જાણતો હતો કે હુસેન અલેહિરસામને તીર ઘણા લાગેઆછે, જગમાં તીર ખુચી જાસે, તે વાસતે લઈન નોડા પેહરીને આવેઆ હતા. અફ માતમીઆ માતમની સફને બીધાવો, ગફલતના પરદાને દુર કરો, હુશીઆર થાએ હુશીઆર થાએ, કયામતની ઘડીછે, હફ હફ કઈ જાનથી બએઆન કહું જાન લરનંછે, દીલ કાંપેછે, હએ હએ અશસોસ સદ અશસોસ, લઈન શીમર આફા હુસેનના સીના મુબારક ઉપર સવાર થીઆ અને આપના ગલા ઉપર ખુડા ખંજરથી રગડા દેવા લાગો.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે તે સઘલા પંખેરૂઆએ આફા હુસેનના અંમર મોઆશીક આપના ગલાઉપર પાણીના કંતરાને નાખી દીધા, અને સરવે આપના ગલા મુબારકથી વલગી ગઈઆ, એક તંરશ શતેમતજંજર હોરાએ બાલ ખાલી

દીધા, નજર અશરશમાં આકાં અમીરલ મોઅમેનીન સૈલવાતુદલાહ અલેહની
કુંબર થર થરવા લાગી, જંમીન કાંપવા લાગી, આસમાનમાં મલાએકો રોવા લાગા,
ખુદા તઆલ્લાનું અરશ કાંપવા લાગું, તાકે શીમર મલઉનનો ખનજર શરવા લા
ગું, હુએ હુએ અશસોસ સદ અશસોસ, અએ મારા ભાઈ જાનો હું શું બ
યાન કરું, જંબાન લરનૈછે, બદન કાંપેછે, અએ મેહરબાનો, પેહલાં તો ખન
જર શીરાવતાંજ એક હજાર પંખેડુઓની ગરદન જુદી થઈ ગઈ, સઘલા પંખેડુ
ઓ આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ ઉપર શીદા થઈ ગઈયા, તે પછી આપની
ગરદન જુદી કરવાણી. અએ આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાંદારો, મા
તમદારો, ઝંમખોઆરો, વાંહાંનું હંગામ છે, તમે શીકર કરો, શીકરનું મકાન છે,
કે પંખેડુ તો આકાં હુસેન ઉપર પોતાની જાન શીદા કરે, કુરબાન કરે, ગરદ
નોને કપાવે, હુએ હુએ આપણે આકાં હુસેન ઉપર રોવાથી અખીલ થાઈએ?
ના, ના, તમને લાયક નથી કે ચુપ કીધા બેસી રહો, અએ એમવાનો ભાઈ
જાનો આકાં હુસેનનું તે માતમ અને ઝંમ કરો કે આસમાનથી તમામ મલાએકો
તમને જતનની વધામણી આપે. આમીન, વલ હમદાલિલીહે રબિલ આલમીન.

રિવાયત ૧૧ મી બીબી ક્રિતેમતસ્સુગૈરાનું એના બાવા
 હુસેન અલેહિસ્સલામથી વીધડવું અને આકાં
 હુસેનના ફિરાકમાં ગૈમ કરવાના બયાનમાં.

માર્ગશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમ્આત, રાવી જાતસોજ્જ લખે છે કે નેઆરે મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામે મદીનાથી ઈમરાક તંરશ જવાનું સશર અખતીઆર કીધું, તેઆરે પેહલાં તો આપ મોહમ્મદ મુસતશ સલ્લા અલેહિ વ સલમના રોજી મુખારક ઉપર તશરીફ લાવેઆ. અફ હુસેન અલે હિસ્સલામના અજાદરો માતમદારો, આકાં હુસેન રોજીની અંદર આવતાંજ કહેવા લાગા કે “અસીલામે અલફકા યા રસુલિલ્લીહે અનલ હુસેનના બિન ક્રિતેમા, ફરજીકા વખેનો ફરખંતેકા” અફ નાનાં રસુલ, અલીહુના મકબુલ, હું હુસેન, તમારી બેટી ક્રિતેમતજ્જંહેરાનો ફરજંદ છું, તમને ઘણા ઘણા મારા સલામ હોના.

રાવી લખે છે કે ઐટલું કહીને આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ રોવા લાગા, ઐટલા સુધી રોક્યા કે રોતાં રોતાં આખીરાત તમામ થાવા આવી, નેઆરે સુખોહનું વખંત નજંદીક થીઆ તેઆરે આકાં હુસેનને જંરાસી હંગ આવી અને આપને એક ખોઆબ થીઉં તે સપનામાં આપ સું જુએ છે કે નાના રસુલ, અલીહુના મકબુલ આપની પાસે તશરીફ લાવેઆ છે, આવીને આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામને સીના સાથે ઘબીઉં અને કહે છે કે અફ હુબીખ મારા, અફ હુસેન, ક્રિતેમતજ્જંહેરાના દીલના અફન, અફ અલીઅલ મુરતજ્જાના મુરલઅફન, હું નોઉધું કે નજંદીકમાં તમે કરબલાની જંમીનમાં શહીદ કીધું છે

અને તમે પોતે તમારા ખુનમાં લેટી રહેઆછો, અફ શરજંદ તે વખત તમે ખુશક ગલાથી પડેઆછો પણ તમને કોઈ પાણી આપતું નથી.

અફ ઇમવાનો ભાઈ જાનો રોવાનું મકાન છે, અફસોસની જગાએ, કે રસુલિલ્લા સલ્લેલા અલેહે વ સલમની જાંબાન મુબારકથી સપનામાં આ કલામ સાંભલીને આફા હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે, અએ નાના રસુલ, અલ્લાહના મક્યુલ હવે દુનીઆમાં જાવાની મને કંઈ જાંર નથી, અફ નાના તમે મને તમારી સાથે કંબરમાં લઇ ચાલો. તેઆરે નખી મોહમ્મદ મુસંતશ સલ્લેલા અલેહે વ સલમ શરમાવા લાગા કે અફ હુસેન, મારા ફીલના અફન અંલી અલમુરતંજાના નુરલઅંબેન, લાલુદ તમને દુનીઆમાં જાવું છે અને શહાદતના જામને પીવું છે, કેમ કે ખુદાતઆલાફ તમારા વાસતે દરેજા અને મરતબા મોટા રાખેઆછે તે જાહાં સુધી શહાદતના જામને નોશ નહીં કરે તાંહા સુધી તે ફતવાને પોંહાચવુ મુશકલ છે.

રાવી લખે છે કે જેઆરે આફા હુસેન અલેહિસ્સલામે સપનામાં એવી રીતે નાચું, તેઆર પછી આપ હુશીઆર થીઆ, જાગેઆ, અને તેઆંથી પાછા ઘરે આવીઆ અને સરવેને સાથે લઇને સશરની તઈઆરી કીધી.

રાવી જાનસોજ લખે છે કે જે દીને આફા હુસેન અલેહિસ્સલામે મદીનાથી ફેરાફનીતરફ કુચ કીધી તે દીને શતેમતસ્સુજંરા, મૈલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામની દીકરી ઘણી બીમાર હતી, દરદથી કરીને આપ બીલકુલ નાતવાન થઈ રહી હતી, તેથી કરીને આપને સાથે લેવાનું આફા હુસેન અલેહિસ્સલામને નાં મંનજુર થીઉ; પણ અફ એમવાનો, શતેમતસ્સુજંરાને મુકી જાવું એ પણ મૈલાના હુસેનને ઘણુ મુશકીલ હતું. આખરૂલ અમર આફા હુસેન લાચાર થીઆ, કોઈ સુરત આપને નજર ન આવી તેઆરે આપની લાડલી ખેટી શતેમત સ્સુજંરાને આપે આપની નાની સાહેબ ઉમ સલમાને સોંપી, અને શરમાવા લાગા

કે અફ અમો શતેમતરસુંગેરા તમેને સોંપી જાડીંધું પણ તે હાલ ઘણી બીમાર છે માટે તેની ઘણી ખાતરદારી કરેલો; કારણ કે નહાનપણમાં આ પેહેલીજ વાર તેનાથી અમો જીદા પડીએછ તેથી કરીને એની ઘણીજ અરદાશત રાખેલો.

અફ એખવાનો ભાઈજાનો નવારે શતેમતરસુંગેરાએ સાંભલીઉ કે મારા બાવા મને એકલી આ વડરાના ઘરમાં મુકી જાએછે, તેઆરે ના કે નાતવાની અને બીમારી ઘણી હતી તો પણ પોતાના બાવા હુસેન અલેહિરસલામ પાસે આવી; અને કહેવા લાગી કે અફ બાવાજી હું સાંભલુંધું કે તમેએ સફરની તઈઆરી કીધીછે અને મુજ બીમાર દુખીઆરીને અહીંઆજ મુકી જાએછો. અએ બાવાજી નઆરથી આ વાત મેં સાંભલીછે તેઆરથી મારી અક્કલ અને હોશ ખેડી જાતા રહેઆછે. અએ બાવા હું હએરાન અને પરેશાનધું કે આપ સઘલાને સાથે લઈ જાએછો, યાંહાં સુધી કે [૬] મહીનાનો દુધ પીનાર મારા ભાઈ અંલી અસંગેરને પણ આપ સાથે લઈ જાએછો, પણ મને સા વાસતે સાથે તેડતા નથી. અએ બાવાજી સાહેબ ના મારાથી કંઈ તકંસીર થઈ હાએ તો આપ મને મોઝાંશ કરીએ; કારણ કે “કરીમ ઈબનલ કરીમ” તે આપ પોતેછો.

રાવી જાનસોઝ લખેછે કે મવલાના હુસેન અલેહિરસલામે શરમાવીડી કે અફ શતેમતરસુંગેરા મારી લાડલી ખેટી, હું તારાથી ખશા નથી, પણ અફ ખેટી તું બીમારછે તેથી સખતીએ અને રંજ સફરના તું નહીં સહી શકસે, અફ ખેટી હું તને લઈ જવાને લાઆરધું, માટે તને તારી જદ્દ મા જદ્દ ઉમસલ લમાને સોંપી જાઉધું; અફ સુંગેરા ઊમ્મર તેની પણ ઘણી જંઈશછે તેથી તેને સાથે લેવાને પણ નાદુરસ્ત જાણીને ઈઆં મુકુધું, અફ ખેટી સુંગેરા તે તારી ઘણીજ ખાતરદારી કરસે.

અએ મહેરબાનો ભાઈ જાનો શતેમતરસુંગેરા આ વાત સાંભલીને કહેવા લાગી કે અએ બાવા સાહેબ તમારી જીદાઈના શીરાકમાં જીવવું માફ મુશકીલ

છે, અમ્મે બાવા નો આપ મને સાથે લેસોતો હું ખાતરીથી કહું છું કે હું ઘણી જલદી તંનદુસ્ત થઈ રહીશ, અને અગર નો આપની સાથે ચાલવાથી હું કદાચ આ ઢુનીઆ ખે બકાથી વશત કરો, ગઈ, તો વલ્લીહ ખુદા તઆલાના કસમ આઈને કહું છું કે આપની જુદાઈમાં જીવવા કરતાં તે મૈત પણ ખેહુતર છે. અફ બાવા સીહુબ નમ્મોની સાથે માફ દીલ હક્કી મલીને એકતંન થઈ રહીઉં હું તે સરવે નેઆરે તમારી સાથે આવસે અને મુજ બીમારનું અનીસ તથા શશીક કોઈ નહીં રહેસે તેઆરે મારા દીલને કેવી રીતે કરાર આવસે; અને અમ્મે બાવાજી કોની પાસે જઈને હું મારા દીલનો અહેવાલ કહીશ.

રાવી જાનસોર્જ લખે છે કે મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામે શતેમતસ્તુઈરાને ઘણુ દીલાસો અને તસદલી આપી અને આપના ભાઈ અબ્બાસ અલીને શરમાવીઉં કે અફ ભાઈ અબ્બાસ ઊંટો ઉપર કળવા તઈઆર કરો અને આપણા સરવે અહેલે અમ્મેતને અમાડીમાં ખેસાડો; કેમકે આને અહીંઆથી આપણી કુચ છે. અફ બીરાદર અબ્બાસ તમો પોતે આ કામ ઉપર કમર હીંમતની બાંધના, સાવાસતે કે આપણી સાથે કેટલાક નાહાના અમ્મો અને કેટલીક બઈરીઆ છે. સકીના છે, અલી અસંઘર છે, મુસલમના ખે શરજંદ છે, તથા ભાઈ હસનનો ખેટો અબ્બુલ્લાહ પણ છે, હવે અમ્મે બીરાદર અબ્બાસ એ સઘલાઆને પરદાવાલી અમાડીઆમાં ખેસાડના, કેમકે તડકાની લુ અમ્મોને નહીં લાગે; અને અફ બીરાદર અબ્બાસ મારી ખેહેન જંદનબને ઘણીજ ઈજત અને હુરમતથી પરદા વાલી અમાડીમાં ખેસાડના અને તેની ખીદમતગુર્જરી અને પરદાદારી હદથી જીઆદા કરના, કેમકે શતેમતજંદેરા ખાતુને જમતની એ ખેટી છે, અફ બીરાદર અબ્બાસ શકત મારી મોહોબત વાસતે એ અમ્મે સશરના રંજ અને બલાઆને અખતીઆર કીધાં છે.

અમ્મે આફા હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાદારો અને માતમદારો, રાવી

જાનસોજી લખેછે કે હવે રોવાનું મકાનછે માતમની જગાછે કે આપની ખેલેન
 જંઝેનખ ને શતેમતજંજંહરાની ખેટી હતી અને નેને વાસતે મવલાના અલ હુસેન
 અલેહિસ્સલામ આપના લાઈ અખીસને હુદથી હુઆદા ખીદમત અને પરદા
 કરવાને શરમાવીઉં હતું તેનાં ઉપર મલાઈનોએ કેવા જુલમ અને સીતમ કીધા,
 હુએ હુએ અશસોસ સદ અશસોસ કઈ જાનથી ખોલું, જાન લરજેછે, દીલ કાંપેછે,
 કે જંઝેનખ અલેહિસ્સલામના માથા ઉપરથી આદરને પણ મલાઈનોએ લઈ લીધી,
 અને નંગી પીઠના ઉંટ ઉપર સહેર બેસેહર મુલકો મુલક શીરાવી. અએ
 એખવાનો ભાઈજાનો ખીજા નહાખા નહાના બચી નેને શકત ગૈરમ હવાથી પણ
 આપ બચાવતા હતા તે ઉપર કુશીઆએ કેવા જુલમ કીધા.

અએ અજાદારો માતમદારો, માતમની સજ ખીઆવો આહનું નારો મારો કે
 અલી અસૈગૈર ને છ મહીનાના મઆસુમ હતા તેને હરમલ મલકીને એક તીર
 એવા નાજુક ગરદન ઉપર મારેઆ કે નથી તે મઆસુમની અરવાહ પરવાજ થઈ
 ગઈ. વહી હસનના ખેટા અબદુલ્લાહ ઉપર સુ સીતમ કીધું, હુએ હુએ અશસોસ
 સદ અશસોસ કઈ જાનથી ખોલું, અરે જાન લરજેછે, દીલકાંપેછે, પરથમતો
 અબદુલ્લાહના મલાઈનોએ હાથ શહીદ કીધા, તેવારે અબદુલ્લાહ આકા હુસેન
 અલેહિસ્સલામને આવી વલગેઆ, હુએ હુએ મવલાના અલ હુસેને તેને તસદલી
 આપી અને સખર કરવા શરમાવીઉં, પણ અશસોસછેકે મલકીને હરમલે આચીતું
 એક તીર અબદુલ્લાહની ગરદન ઉપર મારીઉં નથી અબદુલ્લાહ પણ શહાદતના
 જામને પીધું અને આ દુનીઆ ખે બકાથી વશત થીઆ.

મઆશરલ એખવાનો નખી અલ ઇમાનો રાવી લખેછે કે તેઆરે મવલાના હુસેન
 અલેહિસ્સલામ જુલજુનાહ ઉપર સવાર થીઆ, અને આપના અંજી અને રશીક
 સઘલા હમરાહ થીઆ તેઆરે દરો દીવારથી એક નીદા આવી કે અલ્લાહના રસુલ
 પુદાના મકયુલનો, શરજંદ, અને શતેમતજંજંહરાનો દીલખંદ, અલી અલ

મુરતંગોના ગુરુલગ્નએન વદાઈ થાએંછે અને કુચ કરેછે.

અએ મહેરખાનો ભાઈ જાનો નેઆરે આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ રવાના થીઆ, તેઆરે બીબી સુંગરા નાકે બીમારીથી ઘણી નાતવાન હતી તો પણ લાકડી હાથમાં લઇને ઉઠી, અને મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામની પાછલ ચાલી. અફ આકાં હુસેનના અળાંદારે માતમદારે, તેવખત બીબી સુંગરાને તાપ ઘણું સખત હતો, નથી આંખોમાં અંધારી આવી જતી હતી, વલી નાતવાનીથી પણ થરથર ધુજતા હતા, એવી હાલતે પણ શતેમતસ્સુંગરા આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામની પાછલ આસતે આસતે ચાલી જતા હતા, ખેચાર કદમ ચાલે એટલે ખેસી રહે અને શરી ઊઠે ને ચાલવા માંડે, વલી થોડા કદમ ચાલે એટલે ખેસી રહે. હએહએ અશ્સોસ સદ અશ્સોસ, એટલી નહેમત ઊપાડતાં અને રોતાં રોતાં શતેમતસ્સુંગરા મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામની પાછલ ચાલી જતી હતી.

રાવી જાનસોજે લખેછે કે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામને કોઈક કહી ઊં કે અફ આકાં, શતેમતસ્સુંગરા તો આંખની પાછલ ચાલી આવેછે, ઘરે જતી નથી આપને ઘણુંબી સમજાવેછે તો પણ માનતા નથી, અને કહેછે કે હું તો મારા બાવા હુસેન અલેહિસ્સલામની સાથે જઈસ. હએ હએ અશ્સોસ સદ અશ્સોસ, નેઆરે મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામે આ કલામ સાંભલેઆ તેઆરે એક આહતું નારો જગરસોજ માંથી કાહાએઆ, અને બીબીઆ ને ફજાવામાં ખેઠી હતીઆ તેઆંથી પણ આવાજે રોવાનું આવતું હતું.

માઆશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામે આપના ભાઈ અબ્બાસ અને અંલી અકબરને શરમાવીઊં કે અએ બી રાદર અબ્બાસ અએ અંલી અકબર તમે જલદી જાએ, મારી લાડલી ખેટી શતેમતસ્સુંગરાને મારી પાસે લઇ આવો.

અએ એખવાનો, આકાં હુસેનના અમર મોઆશીક અબ્બાસ, તથા અંલી

અકબર ખેડી નાણા શતેમતરસુંગરા પાસે ગમ્યેઆ, જાધને સીનાની સાથે દાખી ઉં અને આંખમાંથી આંસુઓનું મેહુ વરસાવા લાગા, અને કહેવા લાગા કે અફ સુંગરા ચાલો તમને બાવા હુસેન અલેહિસ્સલામ ખોલાવેછે. અબ્બાસઅલી તથા અલી અકબરથી આ કલામ સાંભળીને બીબી સુંગરા ઘણા ખુશી થીઆ, અને જાણે સઘલી બીમારીથી તનદુરસ્ત થઈ ગીઆ. પછી આપ ફરમાવા લાગાકે અલબત મુજ બીમાર અને દુખીઆરીને મારા બાવા હુસેને યાદ કીધી હશે, હવે મને પણ સાથે લઇ જાસે.

રાવો પુરગંમ બચાવ કરેછે કે શતેમતરસુંગરા એવી ખુશી થાતી થાતી, તથા પોતાની આંખોના આંસુ લુછતી લુછતી આંકી હુસેનની નજંદીક આવી પોહાં ચી, પણ અફસોસ સહ અફસોસ, નેઆરે મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ શતેમતરસુંગરાને નાઈ તેઆરે એકા એક એક હાએ આપના જગરસોઈમાંથી નીકલી ગઈ, અને આપ બે તર્જામુલ રોવા લાગા. નેવારે શતેમતરસુંગરાએ પોતાના બાવાને આવી હાલતે નાચું તેઆરે આપ પણ સખર ન કરી શકેઆ, અને આહાનું નારો મારી રોવા લાગા, અને કહેવા લાગા કે અએ બાવા મુજ દુખીઆરીના દીલને કેમ સખર આવસે, આપ ગમ્યેઆ પછી નેઆરે આ ઘર ખાલી અને વએરાન મારી આંખોંથી હું નાઈસ, અને તમારી ઇબાદતગાહ, જ્યાં આપ હમેશાં બંદગી કરોછો તે પણ ખાલી પડેલી નજર આવસે, વલી મારા અ નીસ અને શશીક કોઇપણ તે ખાલી ઘરમાં નહીં હશે, ન મારી માં હશે કે ન બી મારની ખાતરદારી કરે, ન મારી કુઇ હશે ને મારા વાસતે જમણને તઈઆર કરે, અને મુજ દુખીઆરી વાસતે ઓસક તઈઆર કરે, અએ બાવા સાહેબ યકીનન અને તહેકીકંન આપ જાણો. કે તમારા વીછોડાના દરદથી અને જુદાઈના ગંમથી હું જીવતી નહીં રહી શકીસ. અએ બાવા, વલી એ સઘલા કરતાં અલી અસંગરની જુદાઈ મને વધારે મારેછે, સા વાસતે કે તે માર્ગશુભ નાહાનું બરચું

પણ મારાથી ઘણી મોહબત રાખેછે, હવે હું બીહુંધું કે રખેને, મારી જીદાઈ થી તે માઝાંસુમને પણ ઈજા ન પોંહોંચે.

અફ નુસેન અલેહિસ્સલામના અઝાદરો, મતમદારો, નેઆરે આકાં હુસેને બીબી સુંગેરાનો આ હાલ નોઢિઆ તેઆરે આપ બેતાકુંત થીઆ, અને આપની આંખોં મુબારકનાંથી કુંતરાં પાણીના આતશની માફક નીકલવા લાગા. પછી આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામે મોહોહું આસમાન તંરશ ઉંચું કીધું અને કીબલાની તંરશ ખેઉ હાથ લાંબા કરીને આપ દોઝાં કરવા લાગા, અને કહેવા લાગાકે અફ બારી અલબરાયા, અફ ખુદાવંદા, અઝમે પરવરદીગારા, તું મારા હાલથી ખુબ વાકેશ છે અને જાણેછે કે મારા શરૂંદા સઘલા ફેરાકની ઝંખીન ઉપર ભુખેઆ અને પેઆસા બકરાની માફક જંબાહ થાસે, અને કેટલાક તો કુંચેદી થઇને દર બદર શરસે, નેઆની ગરદનમાં તોક અને જંનજીર પડેલી હસે, એવી હાલતે પણ કુંચેદ હસે. અને આ મારી આંખોંને રોશની આપનાર લાડલી ખેટી શતેમતરસુંગેરા તે પણ મારી જીદાઈનાં દરદમાં પોતાના વતનમાં રોતાં રોતાં હ લાકું થાસે, અફ ખુદાવંદા, અફ પરવરદીગારા, આ બીમાર, દુખીઆરી, ખેસ બર ના દીલને, સબર અને કરાર ઈલાયત કર.

માઝાંશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅંત, એવી રીતે દુઝા કરીને આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ ઘોડા ઉપરથી નીચે ઉતરેઆ, અને શતેમતરસુંગેરા ને ગોદમાં લઇને ગાલ ઉપર અને પેશાની ઉપર ચુમીઆ દેવા લાગા. તેઆર પછી આપ શતેમતરસુંગેરાને દીલાસો આપવા લાગા, તસદલી આપવા લાગા, અને કહેવા લાગા કે અફ શતેમતરસુંગેરા, આપ ઘરે જાઓ, હમણા આપ ઘણા બીમાર છો તેથી હું અપને લઈ જવાને લાચારધું, પણ ઈનશા અલીહ નેઆરે હું ઝેંરાકમાં પોંહોંચીસ તેઆરે આપના ભાઈ ઈલી અકબર, યા આ પના કાકા અબઆસ ઈલી ને મોકલીને આપને ખોલાવીસ. અને અઝમે શતેમા

સુંગરા નેઆરે આપની તબીઅત સારી થઈ રહે તેઆરે અમને કાગલ લખજો, સા વાસતે કે માફ દીલ પણ હમેશાં તમારી તરફ હશે.

રાવી પુરજીમ બયાન કરેછેકે આફ્રી હુસેન અલેહિસ્સલામેં જીવી રીતે શતેમા સુંગરાને તસદ્દત્તી આપીને આપ પાછા ઘોડા ઉપર અસવાર થીઆ, અને ઉંટવાલાઓએ ઉંટોની મેહાર ખેંચી, ચાલવા માંડેઆ. હવે હવે અફસોસ સદ અફસોસ, તે વખતના માજરાને, શતેમા સુંગરાના હાલને કંઈ જાંબાનથી બયાન કરૂં, જાંબાન લરેજે બદન કાંપેછે, નેઆરે શતેમા સુંગરાને યકીન થીઉં ખાતરી થઈ કે હવે હું એકલી રહી ગઈ અને મારી માં અને ખેહેજો અને કુદર્યા, સરવે કજવામાં રોતાં રોતાં જાયેછે, અફસોસ સદ અફસોસ તે વખત સુંગરા ઘણી ખેફાર થઈને જાંબીન ઉપર પછાડી ખાવા લાગી, ખાક ઉપર લેટવા લાગી, અને બુલંદ આવાજથી પુકારીને કહેવા લાગી કે અફ બાવા હુસેન, અફ ભાઈ ઝાલી અકબર, અફ કાકા અખાસ એક લેહેજો તાર્ખીમુલ કરો તો આ શતેમા સુંગરા બીજી વખત પણ તમારાથી અલંબીદા કરે અને તમારો દીદાર આખરી તે પણ બીજી વખત કરી લીએ. સા વાસતે કે હવેતો તમારાથી જુદી પડુંધુ, વીધડું ધું હવે મારા નાંહાના ભાઈ ઝાલી અસુંગરાને પણ એક વખત ચુમીએ લઉં અને વીદાયે કરૂં.

માઝાશરલ એખવાનો નથી અલ ઈમાનો રાવી પુરજીમ બયાન કરેછે કે નેઆરે મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના કાનમાં શતેમા સુંગરાના આ કલાંમ પેહાંચેઆ તેઆરે આપ ખેફાર થઈ આપના ભાઈ અખાસને ફરમાવા લાગા કે હવે ઉંટોને ખેસાડો કેમ કે શતેમતસુંગરા ઘણી હલાક થાયેછે. અફસોસ સદ અફસોસ નેવારે ઉંટો જાંબીન ઉપર જુકેઆ તેઆરે શેરખાનું અને જંદનબ અલેહિસ્સલામ ખેતાકંત થીઆ અને કજવાથી ગંશ ખાઈને જાંબીન ઉપર પડેઆ. અરે આફ્રી હુસેનના અજાંદારો માતમ દારો, સુ હાલ બયાન કરૂં.

કઈ જાનથી ખોલું જાન લરજે છે દીલ કાંપેછે, સરવે ખીખીચ્યા શતેમા સુંગરાને ઝગલગીરી કરતા હતા અને રોતા હતા. નેઆરે સકીનાથી શતેમા સુંગરા વદાએ કરવા ગઈ તેઆરે એવીરીતે, આહ વજરી કરવા લાગી કે નાવા વાલાને તાઝ નાવાની ન રહી. અને સાંભલનારને તાકત સાંભલવાની ન રહી. જ્યેનય અલેહિસલામે નેઆરે શતેમા સુંગરાનું આ હાલ નાચું તેઆરે કહેવા લાગી કે અફ સુંગરા હવે ખામોશ કરો, અરે તમારા રોવાથી અંલી અસંગરે પણ તલમલેઆ કરેછે, હવે ખસ કરો ને સખર કરો, ખુદા તારાંલા તમને સખરની જાં આપના. એવી રીતે ઘણીકવારં સમજાવીને એક ખીખથી ખેંડને જુદાં કીધાં.

મઝાશરલ એખવાનો નખીઅલ ઈમાનો, રાવી જાનસોજં લખેછે કે તે ખાદ શતેમા સુંગરાએ કહીકે કે હવે મારા ભાઈ અંલી અસંગરને મારી ગાદમાં આપો. નેઆરે અસંગરને શતેમા સુંગરાની પાસે લઈ આવેઆ, તેઆરે તે માર્ઝાસુમ પોતાની ખેન સુંગરાને નાંધને ખુશીથી ઉછલવા લાગો અને ટક ટક પોતાની ખેંડને સાંખે નાવા લાગો. શતેમા સુંગરાએ પણ પોતાના ખેંડ હાથ લાંબાવેઆ, અને અંલી અસંગરને ગાદમાં લઈ સીનાથી દાખી ઘણું પેઆર અને મોહબબત કરવા લાગી. પછી અહેલે હરમને શતેમા સુંગરાએ કહીકે “ખસમિદલા” હવે ખેલાશક તમે જાઓ, ખુદા તમને સહી અને સલામત તે આં પોહાંઆડના, હવે હું અને મારો ભાઈ અસંગર ખેંડ સાથે રહીશું; હવે એને મારી પાસેજ રહેવા દો કારણકે એ નાહાનું માર્ઝાસુમ સફરના રંજ અને ખલા એ નહીં સહી શકસે. તે વખત અહેલેખડત સઘલા કહેવા લાગા કે અફ સુંગરા આ માર્ઝાસુમ માં વઝર કેમ રહી શકસે? માટે એ અમને આપો.

મોઅમેનીનની જમાઅંત, શતેમા સુંગરા કહેવા લાગી કે હું માં કરતાં પણ છંઆદા એની ખીદમત કરીશ, અને આખો દાહાડો એના જુલ્લા પાસે ખેસી રહીશ, એક પલ પણ જુદી નહીં થડું, અને એને દુધ પણ ખની હાશમની

બધરીઆ થકી પીવરાવીશ. અને આખી રાત એની પાસે જાગેઆ કરીશ, સાવાસતે કે હવે મારા દીલનો મુનસ શકત એજછે.

અફ ફખવાનો લાઇજાનો તેવખંત બીબીઆનો અજબ હાલ હતો, માં સુંગરાની આહો જારી કરતી હતી અને સુંગરા અસંગરને સીનાથી દાબતી હતી અને કોઇને પણ તે માઝંસુમ અપતી ન હતી. આખંડલ ઝંમર, જંદનખ અલેહિસલામ તથા ઉમકુલસુમ સુંગરાને ઘણું સમજવા લાગા, નથી સુંગરા લાચાર થઈ, તેઆરે કહેવા લાગી કે ભલા તમે ઝંલી અસંગરને પણ મારી પાસેથી લેઓ, પણ જબરદસ્તીથી મારી ગાદમાંથી એને ન છીનો. હવે જની પાસે એ માઝંસુમ ખુશીથી આવે તે ખેલાશક એને મારી ગાદમાંથી લીઓ.

અફ આફા હુસેન અલેહિસલામના અજંદારે માતમદારે, શ્રીકર કરે, આંખોથી આણું વરસાવે કે બીબીઆમાંથી ન કોઈ તે નાહાના માઝંસુમ ઝંલી અસંગરને લેવા જતું હતું, તેનાથી તે બચ્યું મોંહ શ્રીરાવી લેતું હતું અને શતેમા સુંગરાના ગલાથીજ વલગી રહેતું હતું. જાણ કે તે માઝંસુમને ખંબરજ હતી કે ના હું મારી ખેડેન સુંગરાથી જુદા થડેઓ તો શ્રી પાછા મલનાર નથી. અને અફ ફખવાનો જાણ તેને એ પણ ખંબર હતી કે હું કરબલાની જંમીનમાં જઈને તીર ખાઈને શહીદ થઈ જઈસ. આખંડલ ઝંમર હંજારે મેહેનતથી અને બાહાનાથી ઝંલી અસંગરને શતેમા સુંગરા પાસેથી લીધું અને સઘલાઓ અસવાર થઈ રવાના થીઆ.

રાવી પુરગમ બયાન કરે છે કે અશસોસ સદ અશસોસ, તે વખંતે શતેમા સુંગરા હદથી હંઆદા રોઈછે, યાહાં સુધી કે રોતાં રોતાં ખે હોશ થઈગઈ. ઘણા વખંત ગુર્જરેઆ પછી નેઆરે સુંગરા હોશમાં આવી ત્યારે નાઓછે સું કે નથી તે શાજ, નથી તેના સરદાર, અકબર પણ નથી, જે અલમદાર પણ નથી, સકીના પણ નથી, અને ઝંલી અસંગર પણ નથી, વલી કુઈ પણ નથી અને માં પણ

નથી. પછી ઉમ સલમાએ શતેમતત્તુંગીરાને જીમીનથી હજાર મેહનતે ઉઠાડી અને ઘરે પોહાંચાડી, અને દોઝા કરવા લાગી, કે અફ બારીતાઝાલા અફલલાહા ફેરાકના મુસાફરોના શીરાકમાં શતેમા સુંગીરાને સખર દેને. હુએ હુએ અફસોસ સદ અફસોસ, નવારે તે ખાલી ઘર શતેમા સુંગીરાએ પોતાની આંખોથી નાઈઈ તેવારે દરદ ભરેલો એક આહાનું નારો પોતાના જીગરસોજી માંથી કાહાડેઆ, અને કહેવા લાગી, કે અફ કુફ જીનખ આપ કાંહાંછો? અફ કુઇજી ઉમ કુલસુ મ આપ કફઆ ઘરમાં ખેઠાછો? અએ ભાઈ ઈમલીઅકબર આપ કએઆ દાલા નમાં ખેઠાછો? આ બીમાર શતેમા સુંગીરાને જવાબદા.

અફ એખવાનો ભાઈજાનો રાવી લખેછે કે તે દીનથી શતેમા સુંગીરા ઈરાકના મુસાફરોના શીરાકમાં હમેશા રોતા હતા, કોઈ દીને રસુલ કરીમ સલ્લેલા અલેહે વ સલમના રોજી ઉપર જાઇને રોતા હતા, અને કોઈ દીને શતેમતત્તુંગીરાના રોજી ઉપર જાઈ વીલાપ કરતા હતા. અને રાત દીવસ એજ ઇનતેજીરીમાં હતા કે નવારે મારા બાવા સહી સલામત ફેરાંક પોહાંચસે તેવારે ભાઈ મારો અંલી અકબર મને તેડવા આવસે.

માઝાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી જાનસોજી બયાન કરેછે કે એક દીને શતેમતત્તુંગીરા આપના અંજીને યાદ કરીને ઘણું વીલાપ કરતા હતા, એટલામાં આપને યાદ આવીઈ કે મારા બાવાજીએ વાફદા કીધે હતો કે હું તમને ખોલાવી લઇશ, હવે ઘણાં દીન થઈ ગઈઆ તોપણ મને કોઈ તેડવા આવીઈ નહીં, તથી કદાચ મને ભુલી ગીઆ હશે, અને મારી સાથે કીધેલો વાફદા પણ ફરામોશ થઈ ગીઆ હશે, માટે તેને એક કાગલ લખું. પછી આપના ધુજંતા હાથેથી એક કાગલ આપના બાવા હુસેન અલેહિસલ્લામ ઉપર લખીઈ તે મધે પોતાની ઇનતેજીરી અને ઇશતીઆક વીશે તથા વાફદાની શીકાએત વીશે સરવે હકીકત તે કાગલમાં લખીને તેને બંદ કીધું. તેઆર પછી

આપે બાદર માથા ઉપર ઝીંડીને કેટલીક લૈંડીઝીને સાથે લઈને મદીનાના દરવાજા પાસે આવેઆ. તે વખતે એક શખસ ઝીંડીની ઉટ ઉપર અસવાર થઈને જલદી જલદી જતા માલમ પડીઆ, તેને જાતેમત સુંગરાની લૈંડીઝીએ પુછીઉં કે અફ ભાઈ ઝીંડી તમે કાંહાં જાવાનો ઈરાદો રાખોછો? તે ઝીંડીઝીએ કહીઉં કે ઈરાદો તરફ જાવાનો ઈરાદો રાખું છું. તેઆરે જાતેમા સુંગરાએ કહીઉં કે અફ શખસ ઝીંડીની અગર તું મારા ઉપર એક એહસાન કરે તો રસુલ ખુદા સલ્લેલા અલેહે વ સલમ તેની જજી તમને અપસે. તે ઝીંડીઝીએ પુછીઉં કે તે તું એહસાન છે? તેઆરે જાતેમા સુંગરા કહીઉં કે આ કાગલ મારા બાવા હુસેનનું છે તેને પોહાંચાડી દેજો. અને અફ ઝીંડીની નેઆરે તમે ખુદાના રસુલ અલ્લાહના મકબુલના ફરજીદ પાસે પોહાંચો તેઆરે મારી તરફથી મારાં બાવાના હાથ અને પગને ચુમજો. તે ઝીંડીની કહેવા લાગો કે ખુદાના રસુલની ખુશનુદી વાસતે આ કાગલ હું આપના બાવા હુસેન અલેહિસ્સલામને પોહાંચાડીસ. એટલું કહીને તે ઝીંડીની જાતેમા સુંગરા પાસેથી કાગલ લીધું અને લઈને રવાના થીઆ. અફ મેહરબાનો, ભાઈજનો જાતેમા સુંગરા પણ તે લૈંડીઝીની સાથે પાછી ઘરે આવી. અને દીવસ ગણવા લાગી કે હવે તો જરૂર જરૂર મારા ભાઈ અલી અકબર યા તો કાકા અબ્બાસ મને લેવાને આવસે.

માર્ગશરણ એખવાનો, નખીઅલ ઇમાનો, રાવી લખેછે કે તે કાસીદ તીઆ થી આલેઆ તે મનજલ બમનજલ તંએ કરતો કરતો સાહી વ સાલમ ફેરાકમાં પોહાંચીઆ, મગર અફસોસ સદ અફસોસ તું બયાન કરું અરે કઈ જંબાન થી બોલું જંબાન લરજેછે દીલ કાંપેછે, કે તે દીન આશુરાનો દીવસ હતો, અને આકા હુસેનના ચારો ચાવર સઘલા શહીદ થઈ ચુકેઆ હતા, અલી અસંગર પણ તીર ખાઈને શહાદતના જામને પી ચુકા હતા, ફકત મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ હજારો કાફરોમાં તને તનહા ઊભા હતા, અને આપની જંબાન

મુખારકથી આ શરીઆદ કરી રહેઆ હતા; અશ્સોસ છે મારી તનહાઈ ઊપર અને અશ્સોસ છે મારી ઝંરીળી ઊપર, અને અશ્સોસ સદ અશ્સોસ છે કે આ વખતમાં કોઈ ચાર અથવા મદદગાર, મારો નક્ષી, આ સમે કોઈ એવો શખસ પણ નથી કે આ જીલમગાર દુશમનોને મારા સરથી ટાલે, અરે અશ્સોસ છે કે બુદ્ધાના રસુલ અને અલીહુના મકયુલના શરફની શ્તે અને નક્સરત કરે એવો પણ આ વખતમાં કોઈ નથી.

અફ આફા હુસેન અલેહિસ્સલામના અર્જદારો, માતમદારો માતમની સજને બીધાવો જીવરથી આહુનું નારો ભરો, વા હુસેના વા હુસેના પુકારો, તે વખતે આફા હુસેનને કોઈ જવાબ પણ આપતું ન હતું, બલકે જવાબના બદલામાં તે મજ્જુમને તલવારો અને તીરોના જંખમ કરતા હતા, અને તેને કતલ કરવાની ઈનતેઝારીમાં સઘલા ઊભા હતા. એટલામાં તે કાસીદ આરાબી મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ ના 'નજ્દીક પોહોંચીઆ, જઈને કહેવા લાગો કે “અસ્સ લામો અલઅિકા યા ઈબને રસુલલ્લીહ” પછી શતેમા સુંગરાના કહેઆ મોઆશીક આફા હુસેન અલેહિસ્સલામના હાથ અને પગ ચુમવા લાગો.

અએ એખવાનો ભાઈજાનો, મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ કહેવા લાગા કે અએ ભાઈ તું કોન છે ને આવા ઝંરીળી અને લાચારીના વખતમાં મને સલામ કરેછે? તે આરાબી રોતાં રોતાં કહેવા લાગો કે અએ મજ્જુમ કરખલાના, અફ શરફ શતેમતજ્જહેરાના, હું આપની બેટી શતેમતસુંગરાનો કાસીદછું, અને એક કાગલ તેના હાથ મુખારકનો લાવેઆછું. પછી તે આરાબીએ સુંગરાનો કાગલ આફા હુસેન અલેહિસ્સલામને આપીઊં.

માઝશરલ મોઅમેનીન અએ ભાઈએ અને બેહેનો તે કાગલ લઈને આપ ખદમામાં આવીઆ, આવીને બુલંદ આવાજથી શરમાવા લાગા કે અએ જંએનબ, અએ કુલસુમ, અએ સકીના, અએ રૂકીઆ, અફ શેરબાનું તમે સઘલા મારી

પાસે આવો કેમકે મને એક કાગલ મલીંગી છે, હવે મુસીબત અર્જમ મારા ઉપર પડી.

રાવી જાનસોઈ લખેછે કે આકાં હુસેનનો આવર્જ સાંભલીને અહિલે હરમ આપની પાસે આવેઆ, અને કહેવા લાગા કે આપની મુસીબતને તો અમે જાણીએ છીએ ને ત્રણ દીવસના ભુખેઆ અને પેઆસા આપ છે, આપના લાઇ, ખેટા, ભાનજા, લતાજા, અને સઘલા અંછંજી, આપની આંખોની સાંખે પુરજી પુરજી થઇ ગએઆ, પણ આ કાગલ કેવોછે તે અમે નથી જાણ તા. આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે હું તમોને ખબર કહું છું કે આ કાગલ મારી લાડલી ખેટી શતેમા સુંગરાનોછે.

માર્જશરલ એખવાનો નખી અલ ઈમાનો રાવી પુરજીમ ખયાન કરેછે કે પછી મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ કાગલ ખોલીને પડવા લાગા તેમાં આ મજંમુન લખેલું હતું.

“મિસનિલીં હિરંહામા નિરંહીમ” મિન શતેમતરસુંગરાએ બિનતિલ હુસ એને બિન અલીયીન, ઇલાવાલેદહલ હુસએન.

આ કાગલ શતેમતરસુંગરા હુસેન અલેહિસ્સલામની ખેટીનોછે. આપના બાવા હુસેન અલેહિસ્સલામને લખેછે કે હજીરો હજીર સલામ, હજીરો હજીર અરજ અંદગી મારી તંરશ્થી રસુલ ખુદા સદલલા અલેહુ વ સલમના શરજંદની જનાબમાં કબુલ થાએ. વલી સલામછે મારા કાકા અબ્બાસ, અમીરલ મોઆમેનીનના શરજંદને. મગર સુંગરાને ખબર ન હતી કે અબ્બાસના તો હાથ શહીદ થીઆછે. પછી સલામ છે મારા, મારી ખેહુનો તથા લાઇએ સઘલાને. વલી સલામ પોંહાંએ મારા, મારી આંખની પુતલી એટલે મારા નહાના લાઇ અંલી અસંગરને. અફ બાવા સાહેબ કસમ છે અલીહના તમને અને મારા સઘલા અંછંજીને કે મારી તંરશ્થી મારા નહાના લાઇ અંલી અસંગરને ચુમીએ દેના અને પેઆર કરેના.

ઊંચું અંચે બાવા સૌંદર્ય એક શીકવાછે મારી આપની પાસે કે આપ મને
 ભુલી ગીઆ. એટલુંજ નહીં પણ મને આપેલો વાચ્છિક પણ ભુલીગીઆ,
 કેમકે તમને નીકલે આને ઘણાં દીવસ થીઆ, તો પણ તમોચે મને તેડવા સારૂ
 કોઈને પણ મોકલેઆ નહીં, અંચે બાવા આપનો દીદાર મુબારક જાવાની ઇન
 તેજોરી અને ઇશતીઆક દીન પર દીન મને વધતું જાયછે. અંચે બાવા હવે હું
 હલાક થાવાની નજીક આવી પોંહોંચીછું, તો પણ તમારા વાચ્છિકની વાટ જોઈ
 રહીછું. સલામ હોજો મારા આપને, અને રહેમત હોજો ખુદાની આપને.

નાઅંશરલ મોઅમેનીન, અંચે આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાદરો,
 માતમદારો, જવારે આકાં હુસેન તે કાગલ તમામ કીધું, તેવારે આપનો અંજબ
 હાલ હતો, હક હક અશ્સોસ સદ અશ્સોસ, જાણ મુસીબતોના પાહાક આપ
 ઉપર ટુટી પડેઆ હતા, અને આપના અહિરનો રંગ પણ શીકા થઈ ગયેઆ
 હતો, સાવાસતે, અરે જાંબાન લરજોંછે બદલ કાંપેછે કે જને શતેમા સુંગરાચે
 સલામ લખેઆ હતા તેતે! સઘલા શહીદ થઈ ચુકા હતા, શહાદતના જામને પી
 ચુકા હતા, શકત આકાં અલીનચેનુલઅબેદીન બીમારીના સખઅથી બાંકી
 હતા તેની પણ કંચેદ થાવાની તઈઆરી હતી.

રાવી પુરગામ બયાન કરેછે કે મંવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે
 અંચે શતેમા સુંગરા આપ મને અંજોંછે, અને હું પણ આપને ભુલી ગીઆનથી,
 લેકીન જને આપે સલામ લખેઆ છે તેને હું હવે આપના સલામ પોંહોંચાડીસ.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે પછી આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ કંતલગાહની
 તૈરશ ચાલેઆ, પહેલા આપની નજર અબાસ અંલી અલમદારના લાશા ઉપર
 પડી, હુએ હુએ અશ્સોસ સદ અશ્સોસ, આકાં હુસેન અબાસના લાશા પાસે
 બેઠા, અને શરમાવા લાગા કે અંચે ભાઈ અબાસ, અંચે હુસેનના બાજું અને
 અલમદાર અબાસ, આપની ભતીજ સુંગરાચે તમને સલામ લખેઆછે, અને

ઝિંદગી શીકાયત કરેછે કે અઝમે કાકા અઝીસ આપ મને તેડવાને પણ ન આવેઆ. અઝમે બીરાદર અઝબાસ આપનો તો આ હાલ થીઆ, અને શતેમા સુગંરા હજી સુધી તમારી ઇતેજારીમાંછે.

રાવી જાનસોજી લખેછે કે પછી આફે હુસેન તીઆથી અંલી અસંગરની લાશ પાસે આવેઆ, આવીને કહેવા લાગા કે અઝમે આંખોને રોશની આપનાર શરજંદ અંલી અસંગર, આપની ખેલેન શતેમા સુગંરાએ આપને સલામ કહેઆછે. અને અફ શરજંદ દીલખંદ, તમારા દીદારની હજી સુધી ઊમેદવારછે.

મઝાશરલ મોઅમેનીન, અંલી અસંગરની લાશ ઉપર આફે હુસેન અલેહિસ્સલામનો હાલ ઘણા તાબાન થીઆ, સાવાસતે કે શતેમા સુગંરા હમેશા કહેતી હતી કે અઝમે બાવા સઘલા કરતા મને અંલી અસંગરની જુદાઈ આદા મારેછે. હુઝમે હુઝમે અફસોસછે કે નવારે આ કલામ સુગંરાના આપને યાદ આવેઆ તેઆરે ખેતઆમુલ અસંગરની લાશ પાસે ખેસીને આપ રોતા હતા, અને જીગર સોજંમાંથી આહુના નારા ભરતા હતા, ઝિંદગીમાં શતેમા સુગંરાની વસીયત આપને ઇઆદ આવી, કે સુગંરાએ કસમ દઈને લખીગીછે કે અઝમે બાવા મારા નાહાના ભાઈ અંલી અસંગરને મારી તંરફથી ચુમીઆ લેના, નવારે આપને તે યાદ આવી તેવારે, ખેતાબ થઈને આપ અંલી અસંગરની લાશ ઉપર પંડી ગીઆ, અને ઉપરા ઉપરી અંલી અસંગરની લાશને ચુમીઆ દેતા હતા, અને જંબાન મુબારકથી શરમાવતા હતા કે અઝમે શરજંદ, દીલખંદ અસંગર, અંલી મોઝમે, ખેરહુમેએ તમને શહીદ કીધા અને દીલ માફ દુખવીગી, હુઝમે હુઝમે અફસોસછે કે તમારા પછી તરતજ હવે મને પણ શહીદ કરસે. અહેલે હરમે નેઆરે આપનો આ હાલ નોઝિઆ તેઆરે અસંગરના લાશાંથી આપને જુદા કીધા.

રાવી જાનસોજી લખેછે કે તે બાદ આપ ફાસમની લાશ ઉપર આવેઆ,

આવીને કહેવા લાગા કે અચ્ચે કૌસમ, લાઈ હસનના બેટા, આપની બેહેન શે
તેમા સુંગરચ્ચે તમને ઘણા ઘણા સલામ લખેઆછે.

અચ્ચે આકૈા હુસેન અલેહિસ્સલામના અબ્બાદારો, માતમદારો, માતમની સ
શ્રમે બીછાવો, અને વા હુસેના, વા હુસેના પુકારો, રાવી પુરગમ બયાન કરેછે
કે શતેમા સુંગરને તો ઇશતીઆક હતો કે મારો કાગલ નવારે મારા બાવાને
પોંહાંચસે તેવારે મને જરૂર બોલાવસે, પણ અફસોસ સદ અફસોસ, અરે ન
વારે કાસીદે આ ખબર પોંહાંચાડી હુસે કે અચ્ચે શતેમા આપના કાકા અબ્બાસ
ના તો હાથ કલમ થઈ ગીઆછે, અને અકબરે તો લાલાનો જંખમ કારી ખાધું,
અને અસુંગરની ગરદનમાં તીર લાગું, અને આપના બાવા તો ત્રણ દીવસના
ભુખેઆ અને પીઆસા શહીદ થીઆ, હચ્ચે હચ્ચે, લાઈ આપનો અલી જંચે
નુલબોબેદીન, તે પણ બીમાર, અને તેના ગલામાં તોક અને જંનજર નાખીને
સઘલા અહેલે હરમની મારે શામ લઈ ગીઆ, નવારે શતેમા સુંગરચ્ચે આ
હકીકત સાંભલી હસે, તેવારે આપનો સું હાલ થીઊં હશે, “કાલુ ઇત્તા લિલ્લાહે
વ ઇત્તા ઇલેહે રાનેઝીન.

રિવાયત ૧૨ મી. એક નસારાના બાદશાહને જંગલમાં
વાધનું ઘેરવું, આકાં હુસેન અલોહિસ્સલામનું કરબલાથી
આવીને તેને મદદ કરવાના બયાનમાં.

રીવાયતમાં આવીગયે છે કે નસારાનું એક બાદશાહ હતો, તેનું નામ શમઊંન હતું. કબીરા ઇતેશક આ બનીગાં કે એક રોજ બાદશાહ પોતાનું લશકર લઈને શીકાર વાસતે નીકલેઆ, તે બાદશાહને જંગલમાં એક શીકાર નજર આવીઆ, બાદશાહ તે શીકારની તૈરફ પોતાનું ઘોડા દોડાવીઆ.

રાવી લખે છે કે તે શીકાર તો જંગલ બચાબાનમાં નીકલી ગયું, બાદશાહની તે શીકારની પાછલ પોતાનું ઘોડા ફેંકતો આલેઆ જતો હતો, યાંહાં સુધી કે તે શીકાર નજરથી ગાયેબ થઈ ગીલ; અને બાદશાહ તો એકલો રહી ગયેઆ. ઇતેશક એક વાઘે આવીને બાદશાહની ઉપર હુમલો કીધો; અને નજદીક હતું કે બાદશાહ ઉપર પંજાનું વાર કરે. તે બાદશાહનો હાથ પણ ઠેકાણુ રીઆ નહીં, કાંપવા લાગો, અને પુકારવા લાગો કે અએ આદમ, અએ તુહ, અએ ઇબરાહીમ, અએ મુસા, અએ ઇસા, ગુલામની મદદ કરીએ, આ શેરના પંજાથી છુડાવીએ.

રાવી લખે છે કે જ્યારે કોઈ મદદ વાસતે ન આવીગાં ત્યારે તે બાદશાહ અનીરલ મોઅમેનીન સેલવાતુલીહ અલેહનો વસીલો લઈને પુકારવા લાગો કે ખુદના શેર ગુલામને આ શેરના હુમલાથી બચાવીડ. તે બાદ નબી મોહમ્મદ મુસૈત્તશને યાદ કીધા, શતિમતઝઝહરને યાદ કીધા, મવલાના અલ હસનને પુકારેઆ, કોઈ મદદ વાસતે ન આવીગાં. તે બાદશાહ નેહાયત ઘણા ઘમરાણા, અને હથેલીથી

નાઉમેદ થીએ, દીલમાં શીકર કરવા લાગો કે હવે હું કેને યાદ કરું, કે મારી મુશકલને આસાન કરે. ખુદા તઆલાના આંખીયા અવલીયામાં તો કોઈ બાકી રહીઈ નથી, સરવેને મેં યાદ કીધો, પણ કોઈ સીંહેબ મદદ વાસતે ન આવીઆ, હવે તો એક હુસેન બાકીછે, ભલા હું હુસેનને તો યાદ કરું. એટલું દીલમાં મેં ચીને પુકારવા લાગો કે યા હસેન યા હુસેન ગુંલામને આ શેરે ઘેરીઈછે, જલદીથી તશરીફ લાવીએ અને આ શેરની ચુંગલથી, ગુંલામને બચાવીએ.

મઆશરલ મોઅમેનીન, રાવી જનસોર્ન લખેછે કે આકા હુસેન અલેહિસ્સલામ તને તનહા કરબલાના મએદાનમાં ઊભા હતા, આપના હાથ મુબારક ઉપર એલી અસંગરની લાશ હતી, આપે આહીઈ કે લાશને દર્શન કરે, એટલામાં તે બાદ શાહની નીદા આપના કાનમાં આવી; કે અએ મુશકલ કુશાના લાલ ગુંલામની મુશકલને આસાન કરીએ, તેજ વખત આપે એલી અસંગરની લાશને, એલી અકબરના લાશાની બરાબર લેટાવી દીધી, અને ફરમાવા લાગો કે અએ ખેટા એલી અકબર, આ ભાઈ એલી અસંગરના લાશાની ખંબર રાખજો, નસીરાના બાદશાહેને શેરે ઘેરીઈછે, તે બાદશાહેને શેરથી છોડાવીને હું હમણા પાછો આવું છું. એટલું કહીને આપ ઘોડા ઉપર સવાર થીઆ, તેએઅલઅરજના મોઅમેનીને આપે જાહેર કીધું, એક આંખની મીચકારમાં હુસેન અલેહિસ્સલામ તે જંગલમાં આવીને ઊભા રીઆ. જવો તે શેરે આપને જાયું કે પાછો હટેએ, અને આવીને કંદમ મુબારક ઉપર માથું મુકીઈ, અને જાન ફસીહથી અંરજ કરવા લાગો, કે અએ આકા હુસેન આ આપના ઉપર કોન લોકોએ આવી રીતનું જુલમ અને સીતમ કીધુંછે? તે પછી તે શેર રેતો રેતો જંગલની તરફ ચાલી નીકલેએ.

અએ આકા હુસેન અલેહિસ્સલામના શીઆ અને ગુંલામો, તે શમઉને બાદશાહે આકા હુસેનને જાયું, અને કંદમ મુબારક ઉપર પડેએ, અંરજ કીધી

કે અચ્ચે મવલાના અલ હુસેન આ આપના બદન મુબારકને ચારણીની માફક કોન લોકોએ છેદી નાખીલું છે? હુએ હુએ અરે આ આપની કમર સા વાસતે જુકી ગઇ છે? આ આપે કલેજ ઉપર હાથ કેમ મુકીલું છે? અચ્ચે શતેમનજંજંદરાના લાલ, આપને કોન લોકોએ સતાવેઆ છે? અરે હોઠ કેમ સુકા છે? અચ્ચે આંકો હુસેન આપે પાણી પીધું છે કે નહીં? અચ્ચે આંકો હુસેન બયાન કરીએ, શર માવીએ, આવી રીતે આપની ઉપર કોન લોકોએ જુલમ અને સીતમ કીધું છે.

રાવી પુરગમ લખે છે કે આંકો હુસેન અલેહિરસલામ, ખેડી જહાનના ધમામ, શરમાવા લાગા કે અચ્ચે શમઉન તમે મારા હાલને સું પુછોછો, અરે હું તણુ તણુ દીવસનો ભુખેએ અને પીઆસો છું. અચ્ચે શમઉન મારા ભાઈ, ભત્રીજા, ખેટા, ભાનજા સરવે મારેઆ ગએઆ, મારા અસંહાબ વશદાર સરવે કંતલ થઈ ગએઆ, કોઈ બાંકો ન રહીલું, તાકે [ક] મહીનાના બરચાલી જુલમ અને સીતમના તીરથી શહીદ થઈ ગએઆ, અચ્ચે મરદ નસેરાની, ફકત હું તને તનહા બાંકો રહેએ છું, તે પંણુ ઘડી બે ઘડીના મેહુમાન છું. અચ્ચે શમઉન મારા નાના રસુલ, અલ્લાહના મકબુલની ઊમ્મતે આ માફ હાલ બનાવીલું છે. તે બાદશાહ અરજ કરવા લાગો કે અચ્ચે આંકો હુસેન, આ ગુલામને વાસતે આપે તકલીફ ઉઠાવી, આપના નાના નથી, યા બાવા અંલી, યા માં શતેમા, યા ભાઈ હુસન, કોઈથી મારી મરદ વાસતે ન આવેઆ, મવલાના અલ હુસેન રોવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અચ્ચે શમઉન, એ છંકર તમે મારાથી ન પુછો, અરે નાના રસુલ મારા ખેટા અંલી અકબરની લાશ ઉપર ખેહુશ પડેઆ છે. બાવા અંલી ભાઈ અબ્બાસની લાશ ઉપર રોઈ રહેઆ છે. ભાઈ હુસન એના દીકરા કાસમની લાશ ઉપર માતમ કરી રહેઆ છે. માં શતેમા બાલોથી મકંતલની જમીન સાફ કરી રહેઆ છે.

અચ્ચે હુસેનીએ તે બાદશાહ આંકો હુસેનના આ કલામ સાંભલીને જોર જોર રોવા લાગો, માથા પર ખાંક ઉઠાવવા લાગો, અને તાજને માથા ઉપરથી ફેંકી

દોધું, ગીરિઆનને શાડી નાખીઉં, ગાલોપર તમાચા મારવા લાગો, અને તે બાદ
 શાહ યાંહાં સુધી રાગ્યેઆ કે રોતાં રોતાં બેહોશ થઈ ગીઆ. આકાં હુમેન
 કરબલામાં આવેઆ, જુગ્યેછે સું કે, એક શેર. ખડમાની નજંદીક ઉભોછે: આપ
 શરમાવા લાગા કે અગ્યે શેર તમે યાંહાં સા વાસતે ઉભોછો? સું ધરાદાપર આવે
 આછો? તે શેરે અંરજ કીધી કે અગ્યે ઉમ્મતના ઇમામ, ખલકના હુમામ, હું શીર
 શતો ધું, માડું જામ દાઉદછે. ચોથા આસમાન પર માડું મુકામછે, ખુદા તઆં
 લાનું હુમેશા ઉંકર કરવું માડું કામછે. અગ્યે ખુદાના ખાસી, આલમના ખુલા
 સી, નખીના નવાસી, નેવારે આપ નસીરાના બાદશાહ શમઊંને મદદ વાસતે
 નશરીશ લઈ ગગ્યેઆ, તેવારે આ મલાઈનોગ્યે આપના ખડમાને લુટવાનો ધરાદા
 કીધો. નજંદીક હુનું કે સફદાનીઆને બેઆદર નંગે સર કરે, તેજ વખત
 ખુદા તઆંલાનું મને અમર થીઉં કે અગ્યે દાઉદ ઊંડો, જલદી જાગ્યો, અને
 નખીના આહુલે અગ્યેતને સીતમગારોના જુલમથી બચાવો, તે વાસતે અગ્યે આકાં
 હું શેરની સુરત લઈને આહુલે અગ્યેતની નીગાહુઆની કરવાને આવેઆધું.
 એટલું કહીને તે શીરશતો આસમાન ઉપર ગગ્યેઆ. હુગ્યે હુગ્યે અશસોસ મદ
 અશસોસ, ને ઘરની કે શીરશતો દરબાની કરે, હુગ્યે હુગ્યે તે ઘર ઉપર મલાઈ
 નોગ્યે સું સું જુલમ અને સીતમ કીધો. ખુદા તઆંલા એ સરવે મલાઈનોને
 જહૂમમાં જલાવજો, આમીન.

રિવાયત ૧૩ મી જીનોના બાદશાહ નામે જાગ્યું
 જીનું કરબલામાં મોલાના હુસેન અલેહિ
 રસલામની મદદે આવવું, અને આકા
 હુસેન અલેહિસલામ તેને પોતાના
 વતનમાં જવાને ફરમાવવાના
 બયાનમાં.

માઝાશરલ માઝમેનીન, રાવી જાનસોજ લખેછે કે એક રોજ જીનોના બાદ
 શાહ જાગ્યુંજે ખાદીમોને અમર કીધું કે આજનું દીક્ષા ખુશીનું દીવસછે, હાં જલ
 દીથી ખુશીની મજલીસ તઈઆર થાએ.

રાવી લખેછે કે બાદશાહના અમર માઝાશીક ખુશીની મજલીસ તઈઆર
 થઈ. મજલીસમાં એક તખત જવાહરનું મુકાલું. તે બાદશાહ તખત ઉપર
 મેઠા, તમામ વજરાઓ ઉમરાઓ હાજર થીઆ, ચાતરજ ખુશીના વાંજ
 વાગવા લાગા, ઝેટલામાં બે જીનું રોતા રોતા આવેછે, તાકે બેઉ મજલીસમાં
 હાજર થીઆ. તે બાદશાહ જાગ્યુંજે પુછવા લાગા કે અફ જીનું તમે સા
 વાસતે રોવા છો? તમારા રોવાની હકીકતને બયાન કરો. તે બેઉ જીનું કહેવા
 લાગા કે અફ બાદશાહ જાગ્યુંજે તમે સુ ખુશીમાં બેઠાછો, અરે તમારા મોલાના
 અમીરલ માઝમેનીન સલવા તુલોહ અલેહના શરજંદ, મોલાતનો શતેમતજંજંદે
 રાના દીલબંદ, મવલાના અલ હુસેન, કરબલાની જંમીનમાં લુખેઆ અને પેઆસા
 બેઠાછે, આપનું બદન તમામ જંબમોથી ચુરછે, આપ ઘડી બે ઘડીના મહેમાનછે.

અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના માતમ દારો, આ સાંભલીને જાઁશરુનું તો કલેજી શરી ગઈ, ખુશીના લીબાસને દુર કીધું, માતમી લીબાસ પેહરીઈ, અને હુકમ કીધું કે હાં જલદીથી લશકર મુઘઆર થાઁ. તે બાદ તે બાદ શાહ પોતાની માં પાસે આવેઁ, માંની રજા લીધી, તે બાદ ઘોડા ઉપર સવાર થીઁ, ખાક ઉડાવતો ઉડાવતો ચાલેઁ તાકે કરબલાની જમીનમાં પોંહાંચીઁ.

રાવી જાઁસોઁ લખે છે કે આકાં હુસેન તને તનહા બાકી રીઁ બતા, ચારો ચાવર સરવે મારેઁ ગડિઁ બતા, ભાઈ, ભત્રીજા, શરજંદો, સરવે મારેઁ ગડિ ઁ બતા, ઁક વાર ઁલી અકબરની લાશ તંરજ નાઈને આપ શરમાવેછે કે અફ બેટા ઁલી અકબર, તમારા શહીદ થાવાના બાદ, મારી આંખનું તુર જાતું રીઈછે, ઁકવાર ભાઈ અબાસની લાશ તંરજ નાઈને શરમાવેછે કે અફ ભાઈ અબાસ, આપના શહીદ થાવાથી મારી કમર ટુટી ગઈ છે, ઁટલામાં સાંમેથી ઁક ગીરદ ઉઠી, તે ગીરદ દુર થઈ, જુઁઁ સું કે શેઁજ પર શેઁજ ચાલી આવેછે, તમામ મલાઈનો ખુશી થઈઁ કે મદદ આવી. અહીં બંદતના હાશ ઉઠી ગઈ ઁ, કે હજી ઁ સું બલા આવી.

રાવી લખે છે કે તે જુઁનોનો બાદશાહ ઘોડા ઉપરથી ઉતરેઁ, નંગે સર, ખુલે પગે, ખાક ઉડાવતો ઉડાવતો મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના નજંદીક આવેઁ, આદાબ બજાવીને ઉભો રહેઁ. મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે અઁ શખસ તમે કોનછો ? કાંહાંથી આવેઁ ? તમારું સું નામછે ? સું મતલબ વાસતે આવેઁ ? જાઁશરે અરજ કીધી કે અઁ ઉમ્મતના ઈમામ, ખલકતના હિમામ, મારું જાઁશરછે નામ, આપના બાવાજી અમીરલ મોઅમેનીન, સલવા તુલલાહ અલેહના હાથ ઉપર નખીનું અમે લાવેઁ છીઁ ઈસલામ, અઁ આકાં હુસેન, આ કંદીમ ગુંલામ હમાણા ખુશીની મજલીસમાં બેઠો હતો, ઁટલામાં બે જુઁ સર પીટતા, ખાક ઉડાવતા આવેઁ

અને કહેવા લાગા કે અમ્મે બાદશાહ, તમે સું ખુશીમાં બેઠાછો, અરે જાઝીર નબીના નવાસાં હુસેન, કરબલાની જંમીનમાં તને તનહા, ભુખેઆ અને પેઆસા જાલીમોના નરંગામાં ઉભાછે, અરે ઉઠો, આફા હુસેન અલેહિસ્સલામની મદદ વાસતે ચાલો, બેઠો જહાનના ઈમામ ઘડી બે ઘડીના મહેમાનછે; પછી હુસેન કાંહાં અને આપણે કાંહાં. અમ્મે મારા મવલા આ વાહશતનાક ખબર સાંભલીને ગુલામનું તો કલેજું શટી ગઈઉં, તેજ વર્જત મજલીસથી ઉઠેઆ, આ કુંદીમ ગુલામ લશકર લઈને ખીદમતમાં આવેઆછે. અમ્મે મવલા આ ગુલામને રજાં આપીએ, કે આપના દુશમનથી લડુ; તાકે મારા માથાને આપનાં કુંદમ મુખારક ઊપર શીદા કરૂં. અમ્મે આફા ઇનસાનમાં આપની ઊપર પેહલો હુર શીદા થીઆછે, હવે ગુલામનેલી ઊમેદછે કે જન્મોમાં પહેલો આપનું શીદાઈ હું થાઉં. અમ્મે સખીઅલ અસખીઆના લાલ, ગુલામને શહાદતનું જામ પીવરાવીએ.

મઆશરલ મોઅમેનીન, આફા હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે અફ જાઝીર ખુદા તઆલા તમને જજાએ ખચેર દેના. અમ્મે જાઝીર તમે જીતો, અને આ મલાઈનો ઇનસાનછે, ઇનસાનની સું તાકત કે જીતનો મુકાબલો કરે. જાઝીરે અરજ કીધી કે અમ્મે મારા મવલા આપનું અમર થાએ તો અમે ઇનસાનનું કાલેબ લઈને આપના દુશમનોથી લડીએ. મવલાના હુસેન શરમાવા લાગાકે અમ્મે જાઝીર આ દુશમનોનું હલાકું કરવું કેના વાસતેછે, અરે મારા અસાહબો સરવે મારેઆ ગએઆ, અરે લાઇ, ભતીજા, બેટા, ભાનજા, સરવે શહીદ થઈ ગએઆ, અમ્મે જાઝીર એ સરવેના બાદ આ દુનીઆમાં જીવવું હએશછે.

અફ એખવાનો આફાના આ કલામ સાંભલીને જાઝીર જાંર જાંર રોવા લાગો, અને અરજ કરવા લાગો કે અફ મારા આફા, અને મવલા, આપ ગુલામ

ને લડવાની રજા નથી આપતા તો ખચ્ચર, પણ અચ્ચે મારા મવલા આપના સરવે અહિલે બચ્ચતને મારી સાથે કરી દીજ્ચે, તાકે સરવેને હું મદીને પોંહાં આહું, નથી. સરવેનો પરદા રહે. મવલાના. હુસેન શરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે જાચ્ચંશર મુકદ્દેમાં લખાઈ ચુકું છે, ખુદાનું અમર જીરી થઈ ચુકું છે, કે હુસેન શહીદ થાચ્ચે, માથું ભાક્ષાની નોક ઉપર અડે, અને હુસેનના અહિલેબચ્ચેત, નંગે સર, ખુલી પીઠના ઊંટોપર બેસીને દર બદર શરે.

રાત્રી લખે છે કે આફ્રી હુસેનની. જંબાન મુખારકથી જાચ્ચંશર આ બયાન સાંભલીઈ, સીનું શાટી ગઈઈ, ગાલોપર તમાચ્ચ મારવા લાગ્યા, વા હુસેના પુકારવા લાગ્યા, સરવે જન્નોમાં માતમ બરપા થીઊં, જાચ્ચંશર યાંહાં સુદી રોચ્ચેચ્ચાકે રોતાં રોતાં જંમીન ઉપર ઊંશ ખાઈ ને પડી ગીચ્ચે, નવારે કે જાચ્ચંશર ગંશથી હુશીયાર થીચ્ચે તવારે મવલાના અહિ હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગ્યા કે અફ જાચ્ચંશર, હવે, તમે તમારા વનનની તંરજ જાચ્ચે, મારી શાહાદતનું વચ્ચંત નજંદીક છે, અફ જાચ્ચંશર નવારે કે તમે જમો, યા પાણી પીચ્ચે, તેવારે અમારી ભુખ અને પેચ્ચા સને યાદ કરજો. અફ જાચ્ચંશર નવારે કે મોહરે મના દસ દાહાડા આવે, તેવારે અમારી અને અમારા અહિલેબચ્ચેતની મુસીબત યાદ કરીને રોજો, અમારા માતમની મજલીસ કરજો, અમારા નામપર શરબત પીવરાવજો, પાણી પીવરાજો, તાકે નાના નબી, બાવા ચીલી, માં શંતેમા, ભાઈહસન, તમારાથી ખુશ થાચ્ચે, અરે ખુદા ખુશ થાચ્ચે; અને શહીદા ના જુમલામા તમારું નામ લખે. જાચ્ચંશરે અરજ કીધી કે અફ આફ્રી જુંલામની કોઈબી અરજ કબુલ ન થઈ, ભલા અફ મારા મવલા, જુંલામની ચેક બીજ અરજ છે તે કબુલ કરીચ્ચે. મવલાના હુસેન શરમાવા લાગ્યા કે અફ જાચ્ચંશર તું અરજ છે બયાન કરો. જાચ્ચંશરે અરજ કીધીકે અફ મારા મવલા આ ખફમામાં બીબીચ્ચે અને બચ્ચાચ્ચે પેચ્ચાસના મારે તલમલી રહેચ્ચા છે, અચ્ચે આફ્રી આપનેલી પેચ્ચાસની શીકૃત ઘણી છે, જુંલામને રજી આપીચ્ચે કે

શ્રીરાત નદીમાંથી એક મીશક પાણીની ભરી લાવું; આપલી પાણી પીએ, અને
 અહિં જ અમૃતનેલી પીવરાવો, તાકે ગુલામના દીલમાં ખીદમતની હાશ બાંકી
 ન રહે. મરલાના હુસેન શરમાવા લાગાકે અફ જાએશર હું તો હરગીજ પાણી
 પીનાર નથી, સાવાસતે કે માફ સઘથું લશકર હોજ કુંવસર ઊપર પેઆસો ગીએ.
 અને હું પાણી પીઉં, ના, ના, અએ જાએશર હું હરગીજ પાણી નહીં પીઉં.
 અએ જાએશર તમે મારી સાથે અએમામાં આવો, અગર અહિં જ અમૃત પાણી
 પીએ તો તેઓના વાસતે પાણી લાવી આપો. તેબાદ મરલાના અલ હુસેન
 અલેહિસ્સલામ જાએશરના સાથે અએમામાં આવેઆ, આપ શરમાવા લાગા કે અફ
 મારા અહિં જ અમૃત, આ જુઓના બાદશાહ જાએશર પોતાનું લશકર લઈને
 મારી ખીદમત વાસતે આવેઆછે, મારાથી લડાઈની રજા માંગી, મેં રજા ન
 આપી, તે વખત જાએશરે અરજ કીધી કે મારા મરલા આપ રજા નથી આપતા
 તો અએર, પણ અએ આફો ગુલામને અમર થાએ તો શ્રીરાતમાંથી એક
 પાણીની મીશક ભરી લાવું; આપલી પાણી પીએ અને અહિં જ અમૃતનેલી પીવરા
 વો. તે વાસતે અએ મારા અહિં જ અમૃત હુસેનને આ શ્રીરાતનું પાણી હરામછે,
 તમારે પીવું હોએ તો આ જાએશર શ્રીરાતમાંથી પાણીની મીશક ભરી લાવેછે.

રાવો જાનસોજ લખેછે, કે જંદનખ અલેહિસ્સલામ મરલાના હુસેનના આ કલામ
 સાંભલીને જોર જોર રોવા લાગા, અને અરજ કરવા લાગાકે અફ મારા માં
 જાફઆ ભાઈ હુસેન, આપ આ નું શરમાવોછો, અએ ભાઈ હુસેન આપતો
 પેઆસો રહો અને અહિં જ અમૃત પાણી પીએ? ના, ના, અએ ભાઈ એ હર
 ગીજ બનનાર નથી. એટલામાં સકીના ખદમાના દરવાજા ઊપર આવી અને
 અરજ કરવા લાગી કે અએ બાવાજ સોહુખ હુસેન અલેહિસ્સલામ, પાણીની
 મીશકી લઈને કોણ આવીઉં છે? મરલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા
 લાગા કે અએ બેટી સકીના જુઓના બાદશાહ પાણીની મીશક લાવેઆછે.

સકીના અરજ કરવા લાગી કે અમ્મે બાવા હુસેન પાણીનું નામ ન લે, અગર મારી કીસમતમાં પાણી હોતે તો કાકા અબ્બાસ દરીઆ કીનારે સું કરવા મારેઆ જાતે. તે બાદ મવલાના અલહુસેન જામશરને શરમાવા લાગા કે અમ્મે જામશર યાંહાં કોઈ પાણી પીનાર નથી, હવે તમે તમારા વર્તનની તરફ જાઓ, મારી શાહુદતમાં દર થાએછે.

અમ્મે હુસેન અલેહિસ્સલામના શીર્ષા અને ગુંલામો, તે જુનોના બાદશા રોતા અને પીટતા ચાલેઆ. આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ મફદાનમાં આવેઆ, ચોતરફ તલવારો અને તીરોનો વરસાદવરસવા લાગો, જંબોના સખખ આપ ઘણા જંઘફ થઈ ગીઆ, પગથી રીકાળ છુટીગઈ, જવારે ઘોડાએ જાણીઉં કે મારા સવાર, ઐલીના લાલ, હવે મારી પીઠ ઉપર થોબો નહીં સકે, તેવારે ઘોડો બેઠ ગુઠણ ટેકીને બેસી ગીઆ, અને મવલાના અલહુસેન અલેહિસ્સલામને આહીસતા જંમીન ઉપર ઉતારેઆ; અને ઘોડો જોર જોર રોવા લાગો, માથા ઉપર ખાક ઉડાવવા લાગો. એટલામાં લઈન સીમર હાથમાં ખંજર ચમકાવતો ચમકાવતો આવેઆ, આકાં હુસેનના સીના મુખાક ઉપર સવાર થીઆ, આપનાં ગલા મુખારક ઉપર ખંજરના રગડા દેવા લાગો.

રાવી લખેછે કે લઈનનું ખંજર ખુદું હતું, મારી રગડામાં આપનું સર બદન અકંદસથી જુદું થીઉં, લઈન ખુશી થાતો થાતો લશકરમાં આવેઆ, મલાઈનો ખુશીના ઠાલ વગાડવા લાગો. અહુલે બફતમાં માતમ બપા થીઆ. ખુદા તાર્કાલા એ મલાઈનોને હમેશા જહાનમાં જલાવેના. આમીન યા રાબલ આલમીન.

રિવાયત ૧૪ મી. નસંરાનીના એક કાશ્ત્રીનાં કરબલાના
 મએદાનમાં રાત રેવુ, અને ત્રીઆં શહીદોના લાશા
 નજર આવવા, અને અંલી અસંગરની
 લાશ માંથી નીદા આવી તેના
 બુયાનમાં.

મઝાશરલ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાઅત, અંબદુલ્લા બીન અસં
 વદલ આવરદીથી રિવાયત છે. તે અંબદુલ્લા કહે છે કે કેટલાક મુસાફરોનું કાશ્ત્રી
 શામની તરફ જાતું હતું. તે કાશ્ત્રીમાં એક બધરી નસંરાનીઆની હતી, યા
 અંમે ઈસા નબીના દીન ઉપર હતી. તે બધરી કાશ્ત્રીની સરદાર હતી અને તે
 બધરી બુદી હતી, અને તે મુસલ શેહરની તરફ જાવાનો ઈરાદો રાખતી હતી,
 અને તે બધરીની એક બાંદી ઘણી નેક બખત હતી. ઈતેશક આ બનીઈ કે
 તે બધરીઆ મનઝલો તેમ કરતી કરતી તારીખ ૧૨ મી મોહર્રમ અલ હરામનાં
 કરબલાની જમીનમાં પોહાંચી. કાશ્ત્રીની સરદાર બધરીએ હુકમ કીધો કે
 તંબુ મારો. તે બધરીના હુકમ મોઝાશીક તંબુ ઉભો થીઆ. તેની અંદર
 તે બધરી અને તેની બાંદી પણ આવેઆ.

રાવી જાનસોઝે લખે છે કે તે બધરી બાંદીને કહેવા લાગી કે અંમે બાંદી આ
 કઈ જમીન છે? અને આ જમીનનું શું નામ છે? બાંદી કહેવા લાગી કે અંમે મારી
 બીબી આ જમીનનું નામ કરબલા છે. તે બધરી કહેવા લાગી કે અંમે બાંદી
 આ તંબુમાં માફ જીવ લાગતું નથી, નેહાયત ઉદાસ છે, દીલ ઉપર હુમ અને

ઝંમની અંધેરી છાઈ ગઈ છે. બાંદી કહેવા લાગી કે અચ્ચે મારી બીબી મનેબી નેહાયત ઝંમ છે, તમામ જંગલ વાહાશતદાર લાગે છે, વદલાહુઆલમ સું સબબ હસે. તે બધેરી કહેવા લાગી કે અચ્ચે બાંદી ચાલો આપણે આ શ્રીરાતના કાંઠા ઉપર બધચ્ચે અને સચ્ચે કરીચ્ચે, તાકે આપણા દીલ ઉપરથી ઉદાસી અને શ્રીકર દુર થાચ્ચે. તે બાંદી કહેવા લાગી કે અચ્ચે મારી બીબી ઘણું સાફ, ચાલીચ્ચે.

રાવી જાનસોન લખે છે કે તે બધેરી અને તેની બાંદી બેઉ શ્રીરાત નદી તંરશ ચાલેઆ, ચ્ચેટલામાં જુચ્ચે છે સું કે કેટલાંક જાનવરો આસમાનમાં ઉડી રહેઆ છે, શેરશાર મચાવી રહેઆ છે, નૈમીન ઉપર પડે છે, અને પાછા ઉડે છે, ચાંચોથી પરોને નોચે છે. તે બધેરી આ હાલ નાંધને પોતાની બાંદીને કહેવા લાગી કે અફ બાંદી આ જાનવરો પોતાના પરોને ચાંચોથી સાવાસતે નોચે છે? આવી રીતે શેર શાર સા વાસતે મચાવે છે? ચાલો આપણે નાંધચ્ચે. અલગીરનું તે બધેરી અને બાંદી જાનવરોની તંરશ ચાલેઆ, અને બેઉ જાનવરોથી નફદીક થીઆ, જુચ્ચે છે સું કે તીઆં કેટલાંક લાશાચ્ચે પડેઆ છે, લોહીમાં ગૈલતાન છે, નૈખમોથી ચુર છે લોહી જારી છે. તે લાશાચ્ચેના બદન ઉપર માથાચ્ચે નથી. આ હાલ નાંધને બેઉને વધારે ઝંમ થીજા, શ્રીકર કરવા લાગા કે હુચ્ચે હુચ્ચે આ લાશાચ્ચે કેના હશે, ચાલો આપણે તેહકીફ કરીચ્ચે, કે આ કેના લાશાચ્ચે છે, કેના લોકાચ્ચે ચ્ચેને કંતલ કીધા છે.

રાવી લખે છે કે તે બધેરીચ્ચે રડતી રડતી આગલ ચાલી, જુચ્ચે છે સું કે તમામ જાનવરો રોચ્ચે છે, આહ વ ધુંગાન કરે છે, પોતાના પરોને તોડે છે, અને તે લાશાચ્ચેને પોતાના પરોથી છાંચ્ચેડા કરે છે, નથી સુરજની ઝંરમી તે લાશાચ્ચેને ન પોહાંચે. અચ્ચે મેહુરબાનો ભાઈ જાનો તે નસૈરાનીઆ બધેરી અને તેની બાંદી હજી આગલ ચાલેઆ, જુચ્ચે છે સું કે ચ્ચેક લાશ પડી છે, તેના બદન

ઉપર માથું નથી, સીનામાં ભાલાનું જંખમ છે, તે લાશ મુબારક ઉપર હજારો જાનવર ક્રીદા થઈ રહેવામાં છે, પોતાના પરોથી છાંચે કીધો છે, અને કેટલાક પરંદા પોતાના પરોથી તે લાશની નીચેની જમીન સાફ કરી રહેવામાં છે, કેટલાકો હવામાં સંક્રાંતિ આંધીને માતમ કરે છે અને જમીન ઉપર પટકાવે છે. આ હાલ જોઈને તે નસીરાનીઆ બધરીનું કલેજું શટો ગઈ, હાથ ઉડી ગયેલા, પોતાની આંધીને કહેવા લાગી કે અફ આંધી, અરે આ મુલકમાં આ લોકોનું કોઈ વાલી વારસ નહીં હોય? કે હજી સુધી આ લાશો જોને કશું દર્શન મળી શકે નથી? અરે કોઈ ગરીબ પરદેસી મરી ગયે છે તેનું પણ મૈયત પડી શકે નથી રહેતું અને આ લોકોને હજી સુધી દર્શન નથી કીધા, અરે એનું સું ગુનાહ હશે, અને એવી સું ખતા થઈ હશે.

રાવી લખે છે કે તે બધરી અને તેની આંધી રકતી રકતી આગલ ચાલી, જુએ છે, સું કે એક લાશ પડી છે, લાશ મુબારકમાં 'સીતર [૭૦] જંખમ છે, તેમાં ચાલીસ જંખમ તલવારના છે, અને ત્રીસ જંખમ ભાલાના છે. તે લાશ મુબારક ઉપર હજારો જાનવર માતમ કરી રહેવામાં છે. આહના નારા ભરી રહેવામાં છે, ગાયોમાં તે જાનવરોના સુલેમાન નથી મારેલા ગયેલા છે. આવી રીતે પોતાના દીલમાં સોંચીને તે લાશની નજીક થીઆ, તે સઘલા જાનવરો પોતાના પરોથી તે બધરીઓને મારવા લાગ્યા. તે નસીરાનીઆ બધરી પોતાની આંધીને કહેવા લાગી કે અફ આંધી આ લાશોમાંના મારાની છંકર કેને પુછીએ કે આ કોન લોકો છે ? અને એમાંથી સું ખતા થઈ છે.

રાવી લખે છે કે એટલામાં તે બધરીઓને એક નહાના બચ્ચાની લાશ નજર આવી, તે બધરીઓ તે બચ્ચાની લાશના નજીક ગઈ, જુએ છે 'સું કે તે બચ્ચાનું હલકું તીરથી છેલ્લું છે, મોહાડામાં દુધ ભરેલું છે, ગાયા ચંદરમાં જમીન ઉપર આવી પડી છે. તે બધરીઓ જનાએ કીબરીઓમાં દાંડા કરવા લાગી કે અફ

પરવશીગાર આ કેના અમનનું નવ નીહાલ છે, અરે આ અચ્છાને કહેઆ ખેરહુંમે તીર મારીઉંછે? અને બુલામાંથી કચ્છેઆ મલકીને એને પાડી નાખીઉંછે? હચ્છે હચ્છે આ અચ્છાની માંનું સું હાલ હસે? અરે ને માંચ્છે આ અચ્છાને દુધ પીવરાવીઉં હસે તેના જાન ઉપર આવી બની હસે! હચ્છે હચ્છે અશ્વસોસ સદ અશ્વસોસ.

રાવી લખેછે કે તે બાદ તે બધરીચ્છે તે અચ્છાની લાશને ગાદમાં લીધી, અને કહેવા લાગી કે અફ દીકરા તમને હું મુદાના કસમ દઉંછું કે તમે ખોલો, તમારી આંખોને ખોલો, અફ મારા લાલ, તમને કોણ કીધાછે ખુનમાં લાલ, અફ ખેટા તમારું સું નામછે? તમારા બાવા કોણુછે? તમારી માંનું સું નામછે? તમારું વતન કઈઉં છે? અફ ખેટા મને એવું માલમ પડેછે કે તમારી માનું દીલ પથર કરતાં સખત હસે કે તમને આ ધગધગતી જંમીન ઉપર મુકીને ચાલી ગઈ, અફ દીકરા, અફ મારા કલેજના ટુકડા, તમારાથી એવી સું ખતા થઈ કે તમારી ઉપર આ નૌબત ગુર્જરી?

રાવી જાનસોજું લખેછે કે તે લાશથી અવાજ આવીઉં કે અફ નસીરાનીઆ બધરી, તમે એમ ન કહો કે તમારી માંનું દીલ પથર કરતાં સખત હસે, તા, ના, અફ બધરી, મારી માંનું દાલ મીણુ કરતાં વધારે નરમછે, અફ બધરી મારી માંને કુશના લોકો કંચ્છે કરીને લઈ ગચ્છેઆછે, મારું નામ અંલીઅલ અસંજોર છે, મારા બાવા નખી મોહમ્મદ મુસંતંશના નવાસા હુસેન ઇબને અંલીછે, મારી નાની શતેમતજંજંહેરા છે, મારા નાના અંલીઅલ મુરતંજી છે, મારા કાકા હુસન અલ મુજતબાછે. અફ બધરી મારા નાના નખી મોહમ્મદ મુસંતંશની ઉમ્મતે મારું આ હાલ કીધું છે. અફ બધરી અમને કુશના લોકોએ મેહુમાન કરીને બોલાવેઆ, અને મેહુમાનની મેહુમાન દારી એવી કીધીકે કોઈ નખીની ઉમ્મતે ન કીધીછે, ન હવે કરસે.

અફ હુસેન અલહિસ્સલામના શીઆ અને ગુલામો, તે નસીરાનીઆ બધરી

અંલી અસંગેરના આ કલામ સાંભલીને જોર જોર રોવા લાગી, જંમીન ઉપર માથું પટકવા લાગી, ઝેટલી રોઈ, કે રોતાં રોતાં ગંશ ખાઈને જંમીન ઉપર પડી ગઈ. નેઆરે તે બઈરી હુશીઆર થઈ તીઆરે માથા ઉપરથી ચાકર ઉતારીને જંમીન ઉપર બીછાવી, અને અંલી અસંગેરની લાશ તેના ઉપર લેટાવી, અંલી અસંગેરની લાશ કાંપવા લાગી, નીદા આવીકે અફ બઈરી મારી લાશને ચાદર ઉપર નહીં લેટાવ, મારા બાવા હુસેન અલેહિસલામની લાશ મુખારક ધગધગતી જંમીન ઉપર પડીછે.

રાવી લખેછે કે અંલી અસંગેરની લાશ જંમીન ઉપર આવી ગઈ. તે નસીરાનીઆ બઈરીએ જાણું કે મંગેરબનું વખત નજંદાક થીઈ છે, બાંદીને કહેવા લાગી કે અફ બાંદી ચાલો આપણે તંબુમાં જઈએ. તેબાદ તે બઈરી અને બાંદી રડતાં રડતાં પોતાના તંબુની તૈરફ આવીઆં, અને તે બંધાની લાશને યાદ કરીને રોવા લાગ્યાં. તે બાંદી સુઈ ગઈ, પાણી અને જમણ પાસે મુકેલુંછે, તે નસીરાનીઆ બઈરીને ન ભુખછે ન ઉંઘ છે, શક્ત તે લાશની તૈરફ ધેઆનછે.

અફ એખવાનો ઝેટલામાં તે બઈરીના કાંનમાં રોવાનું અવાજ આવીઈ. તે બઈરી રોવાનું અવાજ સાંભલીને ઉઠી, તે બાંદીને પણ જગાડી, અને કહેવા લાગી કે અફ બાંદી, મારા કાનમાં રોવાનું અવાજ આવેછે, શાહેદ આ લાશાએના લાલી વારસ આવેઆ છે, ચાલો આપણે તેને પુછીએ, કે તે કોણ છે, અને એએને કોન લોકાએ કંતલ કીધીછે.

માઝશરલ એખવાનો નબી અલ હમાનો, તે નસીરાનીઆ બઈરી અને તેની બાંદી બેઉ તંબુથી બાહર નીકલેઆ, અને કંતલગાહમાં પોહાંચીઆ. જુએછે સુ કે કંતલગાહમાં તમામ મરદો અને બઈરીઓનું અઝંદામ છે, તે સઘલાએના કપડાં કાલાંછે, દરેકના હાથમાં તુરની શમાઝંદાનછે, તે સઘલા એક લાશને ઘેરીને રોએછે, પીટીછે, કોઈ કહેછે કે વા હુસેન, કોઈ કહેછેકે

શતેભતજંજંહેરાના તુરલ અંદાન, કોઈ કહેછે કે અફ લાઈ હુસેન, કોઈ કહેછે કે અફ અંલીના દીલના અંદાન, કોઈ કહેછે કે અફ ખેટા હુસેન, આ ઉમ્મતે તમારા ઉપર સુંસુ જુલમ અને સીતમ કીધાછે. આ મલાઈનોએ તમારી કંદર ન પીછાની.

રાવી લખેછે કે આ હાલ જોઈને તે બધરીઓ કાંપી ગઈ અને ધનજીલ પડવા લાગી, ઝ્યેટલામાં ઝ્યેક સરેદ વાદળ નજર આવાંડે. તે વાદળમાંહુથી ચાર બધરીઓ ઉતરી, તે સરવેના માથાં ખુલાંછે, કપડાં કાલાં છે, તે ચારે બધરીઓ રોતી પીટતી કંતલગાહમાં આવી, અને લાશાના નજદીક આવીને માતમ કરવા લાગી, અને કહેવા લાગી કે અફ બાવા રસુલ, આપ યાંહાં તશરીફ લાવીએ, આ આપની ઉમ્મતે મારા દીકરાનું આ હાલ બનાવીડેછે,

અફ મહેરબાનો ભાઈજાનો, તે ચારે બધરીઓ કોણહતી ? હમી હતી, મરીયમ હતી, ખદીજા હતી, અને શતેભતજંજંહેરા અલેહિસ્સલામ હતી. અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના માતમદારો, તે નસીરાનીઆ બધરીલી આ ચારે બધરીઓની સાથે માતમ કરવા લાગી, ઝ્યેટલા સુધી માતમ કીધું કે રોતાં રોતાં ખેહોશ થઈને જમીન ઉપર પડી ગઈ. અને તે ચારે બધરીઓ પણ આસમાનની તરફ ચડી ગઈ. જ્યારે તે નસીરાનીઆ બાધરી હુશીઆર થઈ તીઆરે જુએછે સું કે તે કંતલગાહમાં કોઈ નથી, શકત સઘલી લાશો પડી છે. તે નસીરાનીઆ બધરી અને તેની બાંદી રોતી પીટતી પોતાના તંબુમાં આવી.

અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના શીઆ અને ગુલામો, અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અબ્બાદારો, અને માતમદારો, આ દીવસો કચ્ચેઆ દીવસો છે, અરે આ દીવસોમાં તમારા દીલથી ખુશીને દુર કરો, વા હુસેના, વા હુસેના કહીને પુકારો, તમારા ગીરેઆમોને શરો, જ્યેકે મવલાના અલહુસેન તમારાથી ખુશી થાએ. આમીન યા રબિલ આલમીન.

રિવાયત ૧૫ મી એક શખસ નામે અંબદુલ્લાહનું પરણીને
 કરબલાની તૈરફ આવવું, ને. મૌલાના અલ હુસેનને
 મદદ કરવી, તથા અંબદુલ્લાહની માંને આકાં
 હુસેને જીવતી કીધી તેના બયાનમાં.

મઝાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રીવાયતમાં આવીછેકે
 અંબદુલ્લાહ કરીને એક શખસ હતો, તે અંબદુલ્લાહ પરણવા સાડ નીકલેઆ, પોતાની
 માંને પણ સાથે લીધી. શામની સરહદમાં એક શહેર હતું, તીઆં આવેઆ
 મોહાટી ધુમ ધામથી શાદી કીધી. તેઆદ અંબદુલ્લાહ પોતાના વતેનની તૈરફ
 બધરીને લઈને ચાલેઆ. તે અંબદુલ્લાહના માં ઘણી નેક હતી. એકરોજ
 અંબદુલ્લાહની માંને સપનું થીઝાં, જીએછે સું કે શીરાતના કાંઠા ઉપર બે
 ખડમાઆછે, એક ખએમામાં કેટલાક માણસો બેઠાછે, તે માણસોના મોહાડા
 કાલાંછે અને તલવારોને તેજ કરી રહેઆછે. અંબદુલ્લાહની માં બીજા ખએમામાં
 સું જીએછે કે. તે ખએમા તુરથી ભરપુરછે, તમામ નેઆમતો, અને તરેહ તરેહની
 વાણીઆના થાલ મુકેલાછે અને કેટલાક માણસો પણછે, તે સઘલા ખુદાતઆલાની
 ઇઆદતમાં મશગુલછે. તે આદ અંબદુલ્લાહની માં સું જીએછે કે કેટલાક શીરશતા
 મેવાના થાલ લઈને આસમાનથી ઉતરેઆ, અને તે ખએમામાં આવેઆ. તે
 પછે અંબદુલ્લાહની માં કહેછે કે એક મરદ તે ખએમાથી નીકલેઆ, તે મરદનું
 મોહાડું કાલુંછે, અને તે મરદ માડું હાથ પકડીને કહેવા લાગો કે અએ બુઢી
 તું મારી સાથે જહાનમાં સાવાસતે નથી આવતી ? આગમાં તું મારી સાથે કેમ

બલતી નથી ? અને ખુદ તઆલાના ઈર્જામાં તું કેમ સામેલ થાતીનથી? અંબદુલ્લાહની માં કહેછેકે હું ઘણરાઈને ઊઠી, માફ સઘળું અંગ કાંપવા લાગું, આ ખોઆખની વાત મેં મારા દીકરા, અંબદુલ્લાહને કહી. અંબદુલ્લાહ કહેવા લાગો, કે અમ્મે માં કોઈ આલીમ મલસે તો તેને આ ખોઆખની તાઅંખીર પુછસું. તે બાદ અંબદુલ્લાહ તીઆંખી ચાલેઆ તો મોહરેમ અલહરામની દસમી તારીખે કરબલામાં આવી પોહુંચેઆ. તે વખત કઈક વખત હતું કે આકાં હુસેન આપ એકલા મએદાનમાં ઉભા હતા, તમામ બદન મુબારક આપનું જામોથી ચુર હતું, શહાદતનું વખત નજદીક હતું. જ્યારે કે અંબદુલ્લાહ અને એની માં કરબલામાં આવેઆ, જુએછે સું કે કેટલાક ખએમા નાખેલાછે અને હજારે શાજ ઊભીછે, ચોતરફ તલવારો ચમકી રહીછે. તેઆરે અંબદુલ્લાહને એની માં કહેવા લાગી કે અમ્મે ખેટા ચાલો આપણે પુછીએ કે આ લશકર કોનુંછે, અને કેના ઉપર આ લશકરની ચડાઈછે.

રાવી લખેછે કે અંબદુલ્લાહ અને એની માં અને એની બધરી લશકરના નજદીક આવેઆ, અને પુછવા લાગો કે અમ્મે લોકો આ કેનું લશકરેછે અને કેના ઉપર લશકરની ચડાઈછે. તે સઘલા કહેવા લાગો કે આ યહુદનું લશકરેછે, અને હુસેન ઉપર ચડાઈછે. અંબદુલ્લાહ પુછવા લાગો કે હુસેન કોનછે, સઘલા કહેવા લાગો કે નખીની દીકરીના દીકરા હુસેનછે. અંબદુલ્લાહ કહેવા લાગો કે અમ્મે લોકો હાલાંકે તમો નખીનું કલમો પડોછો અને એની દીકરીના દીકરાને કંતલ કરોછો ? ખુદાતઆલા તમને જહન્નમમાં જલાવળો. તે બાદ અંબદુલ્લાહ પુછીકે હુસેન કાંહાં છે. સઘલાઆએ કહીકે સાંમે હુસેન નો ખએમોછે.

રાવી લખેછે કે અંબદુલ્લાહ અને એની માં અને બધરી હુસેન અલેહિસ્સલામના ખએમાના નજદીક આવેઆ, જુએછે સું કે આકાં હુસેન એકલા ઉભા છે,

બદન મુખારક જંગમોથી ચુરછે, લોહીના કુવારા ઉછલી રહેઆંછે, ખડમામાં બીબીઆ માતમ કરી રહેઆંછે, હજી ઝંઘડુલોહ જુએછે સું કે તે મચ્છિદાનમાં કેટલાક લાશાઓ પડેઆછે, કોઈ જુવાનછે તો કોઈ બચ્ચોછે, સઘલાના અહુરાઓ અંદરમાની માફક રોશન છે.

અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અઝ્ઝીંદારો, માતમદારો, આ હાલ નોઈન ઝંઘડુલોહનો હોશ જાતોરીઓ, એની માંતું કલેશું શટી ગઈઉં, કહેવા લાગી, કે અફ ખેટા મેં ને સપતું નાથું હુતું તે સપતું પાંહાં મલતો આવેછે. તે બાદ ઝંઘડુલોહ મૌલાના હુસેનના નજંદીક આવેઓ, અને પુછવા લાગે કે અફ મરદ તમે કોન છો ? સું નામ છે ? અને પુછવા લાગે કે અફ મરદ, હુસેન કાંહાં છે ? આપ ફરમાવા લાગે કે અફ ઝંઘડુલોહ હું હુસેન છું, નબીના નવાસો છું. અફ ઝંઘડુલોહ આ સરવે લાશા, મારા ભાઈ, ખેટાનાંછે, મારા અસૈહાબોના લાશાઓછે. આ કલામ સાંભલીને ઝંઘડુલોહ જોર જોર રોવા લાગે, ગાલોપર તમાચા મારવા લાગે, અને રોતાં રોતાં પોતાની માંના નજંદીક આવેઓ, અને કહેવા લાગે કે આ સવાર મૌલાના હુસેનછે. ઝંઘડુલોહની માંએ 'નેથું હુસેનતું' નામ સાંભલીઉં, તેવીજ ખીટવા લાગી, અને કહેવા લાગી કે અફ ખેટા હુસેનને યારી દેવી આપણાં ઉપર વાનિજ અને ફરજ છે, અને આ દીવસને માટે મેં તમોને જનમ આપીઓ છે, અફ ખેટા જલદી જાઓ, હુસેનના કુંદમ મુખારક ઉપર માથાને નીસાર કરો, ઝંલીઅલ ઝાલા તમને કૌસરનો પાંણી પીવરાવસે, હુરલ ઝંદીન તમને ગલે લગાડસે, રસ્તુલિલી, ઝંલીઅલ ઝાલા, શતેમતજંજહેરા, હસનઅલ મુજતબા, સરવે તમાફ માતમ કરસે, અફ ખેટા ઝંઘડુલોહ હું મારો દુધ હરગીજ નહીં બખશું, નેઆરે તમો આફા હુસેન ઉપર તમારા જાન શ્રીદા કરસો, અને હું એમ સાંભલીસ કે ઝંઘડુલોહ મારેઓ ગએઓ તેઆરે હું મારો દુધ બખશીસ. અફ ખેટા ઝંઘડુલોહ આ તમારી દુલહનને અહેલે હરમને

સોંપો, અને વસીયત કરો કે બાબીચોની સાથે ખીદમતમાં રહે. અફ બેટા આ તમારી દુલહનને જઈનબ અલેહિસ્સલામ રંડસાલો પહેરાવસે, કાતિમતજંજંહેર તાઝોજીઅત દેવાને આવસે, આ કલામ સાંભલીને ઝંબદુલ્લાહને જોશ આવીઉં, ઝંબદુલ્લાહ ઉકેચો, માંને કહેવા લાગો અફમાં મારા હથીઆર લાવો, ખુદાના કસમ, આજ હું મારી જાનને હુસેન અલેહિસ્સલામ ઉપર શ્રીદ કરીસ, શાહાદતના મરતબાને હાસલ કરીસ, આફા હુસેનના દુશમનોને કંતલ કરીસ.

રાવી લખેછે કે ઝંબદુલ્લાહની માંચે ઝંબદુલ્લાહને હથીઆર લાવી આપીઆ, ઝંબદુલ્લાહ ચે હથીઆર પહેરેઆ, તે બાદ પ્રોતાની દુલહનને કહેવા લાગો કે અફ મારી દુલહન હું તમને વસીયત ફરૂઝુ કે તમે મારા ઉપર વીલાય ન કરસો, અને અહેલે હરમની સાથે ખીદમતમાં રહેજો, ને દુખ પડે તેને સેહેજો, ગલરાવસોના, કાલા વાલા ન કરસો. તે બાદ ઝંબદુલ્લાહ મોલાના હુસેનની ખીદમતમાં આવેચો હાથ જોડીને ઝંરજં કરવા લાગો કે અફ આફા હુસેન, અફ ઇમામ હુસેન, આ ગુંલામને મફદાનની રજા આપીચે, શાહાદતના જામને પીવારાવીચે, આ ગુંલામ આપના દુશમનોથી લડે અને શાહાદતના મરતબાને હાસલ કરે. મવલાના અલ હુસેન શરમાવા લાગો કે અફ ઝંબદુલ્લાહ તમે જીવાનછો, તાજાં નવંશાછો, યાને હમણાંજ પરણેલાછો, તમારા માં ઘરડાછે, અને હજી સુધી તમોચે ફુનીઆની કોઈ ખુશી જોઈ નથી, અફ ઝંબદુલ્લાહ હું તમારાથી ઘણું ખુશી થયેચો છું, તમે તમારાં વતેનની તંરફ જાચો, ખુદાતાઝોલા તમને જજાંચે ખફર દેજો, અને જજાંતમાં અમારી સાથે વસાવજો.

રાવી લખેછે કે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના આ કલામ સાંભલીને ઝંબદુલ્લાહ જ્યર જ્યર રોવા લાગો, અને રડતો રડતો પોતાની માં પાસે આવેચો, અને કહેવા લાગો કે અફ માં આફા હુસેન રજાં નથી આપતા, તે વાસતે અફ માં તમો ચાલી ને રજાં અપાંવીચે. તે ઝંબદુલ્લાહની માં મોલાનાં હુસેનના જજાંદીક

આવી અરજી કીધીકે અફ આફા આપના ગુલામને રજા કેમ નથી આપતા, અફ મારા મવલા રજા આપીએ. મવલાના અલ હુસેન શરમાવા લાગા કે અફ બુદી તમે ઘરડાછો, તમારી ખીદમત કોન કરસે? અંબદુલ્લાહની માં અરજી કરવા લાગી કે મારા મવલા મારી ખીદમત અંબદુલ્લાહની બધરી કરસે. આપ અંબદુલ્લાહને રજા આપીએ.

અફ મહરબાનો લાઈબાનો મવલાના અલ હુસેને નોખું કે અંબદુલ્લાહ મરવા ઉપર તથઆરછે, આપે અંબદુલ્લાહને છાતીથી લગાડી પેશાની ચુમીને આપ ઘણું રોએઆ તે બાદ આપે અંબદુલ્લાહને વદાએ કીધો, તે બાદ અંબદુલ્લાહ પોતાની માંની નજંદીક આવેઆ. માંએ શરજંદને સીનાથી લગાડીઉ અને વસીયત કીધી કે . અએ બેટા મએદાનથી પગ પાછો ન હંટાવસો અને તે બાનશશાની કરજો કે પંજતન પાક તમારાથી ખુશી થાએ.

રાવી લખેછે કે તે બાદ અંબદુલ્લાહ મએદાનમાં આવેઆ, અને તે કોમ સીતમ ગર ઉપર પોતાનું દીલ સખત કરીને એક મકંતલ અજીમને કંતલ કીધી, તાકે મલાઈના એકદમ હમલો કરીને ઝુકી આવેઆ, અને અંબદુલ્લાહને ચોતેરશથી ઘેરી લીધું, અને તલવારો અને તીરોનો વરસાદ વરસાવી દીધું. એટલામાં એક લઈને એવો લાલો મારેઆ કે અંબદુલ્લાહ ઘોડા ઉપરથી નીચે પડેઆ, પડતાંજ નીંદા કીધી કે અફ આફા હુસેન ગુલામની ખબર લઈએ અને આપનું આખરી દીદાર દેખાડીએ. મવલાના અલ હુસેન રોતાં રોતાં મદદાનમાં આવેઆ, અંબદુલ્લાહના માથાને ગોદમાં લીધું, અને શરમાવા લાગા કે અફ અંબદુલ્લાહ સુ ખબર છે? અંબદુલ્લાહએ અંરજી કીધી કે અફ આફા હુસેન, આ મુહમ્મદલ મુસંતશ, આ અંલી અલ મુરતંજા, આ શતેમતજંજહેરા, આ હસનલ મુજ તબા, સરવે તશરીફ લાવેઆછે, અને ગુલામને. જંજતની વધામણી દઈ રહેઆછે, અને શરમાવેછે કે અફ અંબદુલ્લાહ અમારી સાથે જંજતમાં ચાલો, હોજ કવસરના

પાણીથી સચ્ચેરાળ થાઓ. અફ મારા મવલા અને આફા આ ગુંલામતો જીતી ગયેઓ, આપના સદકીમાં જન્નંત મલી, આ ગુંલામનું આપના ઉપર આખરી સલામછે. ચેટલું કહીને અંબદુલ્લાહ વશત થીઓ. ખુદાની રહેમત એ અંબદુલ્લાહ ઉપર. મવલાના અલ હુસેન અંબદુલ્લાહની લાશ ઉપર ઘણું રોએઆ, તે બાદ અંબદુલ્લાહની લાશને ખડમામાં લઈ આવેઆ, અંબદુલ્લાહની માં અંબદુલ્લાહની લાશ ઉપર આવી, અને કહેવા લાગી કે અએ ખેટા તમે તો જીતી ગયેઆ, અફ ખેટા આ માંને જલદીથી ખોલાવી લેના. ચેટલામાં એક લઈને શામીએ તીર મારીઉં, તે તીર અંબદુલ્લાહની માંને લાગીઉં, નથી. અંબદુલ્લાહની માં પણ ગુજરી ગઈ. મવલાના હુસેને ખેડ લાશાઓને ઉપાડીને શોહદાઓના લાશાઓની નજીક લેતાવી દીધા.

રાવી લખેછે કે મલાઈનાએ તાંઆનું મારીઉં કે હુસેન આઅંજાઈથી આજીજી છે કે આ બીચારી જઈશ મરી ગઈ, એને કોન જીવતી કરે. નેવારે મવલાના અલ હુસેને મલાઈનાના આ કલામ સાંભલેઆ તેવારે આપ કીબલાની તરફ ઉભારીઆ અને ખેડ હાથ ડિઆં કરીને ખુદા તઆલાની જનાબમાં દોઆ કીધી કે અએ પરવર દીગાર, તું શતેમતજંજહેરાના તુરલ અંએન ઉપર રહેમત કર, આ મલાઈના હુસે છે, અને કહેછે કે હુસેન આઅંજાઈથી આજીજી. અએ પરવરદીગાર તું હર સએ ઉપર કાદરછે, તારી કુદરતને જાહેર કર.

અએ એખવાનો મવલાના હુસેનની દોઆ તમામ ન થઈ કે અંબદુલ્લાહની માં ઊઠી અને અંરજ કરવા લાગી કે અએ મારા મવલા, આ વખત મને શતેમતજંજહેરા પેઆર કરીને શરમાવતા હતા કે અએ અંબદુલ્લાહની માં ઉઠો અમારી સાથે જન્નંતમાં ચાલો. તે બાદ મવલાના અલ હુસેન શરમાવા લાગ્યા કે અએ અંબદુલ્લાહની માં મારી શહાદતમાં હવે દર થાએછે, હું હવે જાગીંધું. ચેટલું કહીને આપ મએદાનમાં આવેઆ, અને તે કામે જશકાર ઉપર ફીલ સખત કરીને

એક મકંતલ અંભને કંતલ કીધી. મલાઈનો એકદમ આપ ઉપર ઝુકી આવેઆ તલવારો અને તીરોનો વરસાદ વરસાવી દીધું, આપનું બદન મુખારક જંખમોંથી ચુર થઈ ગઈ, તાકે આપ એવા, જંઈશ થઈગીઆ કે ઘોડા ઉપર ખેસવાની તાકત ન રહી, આપ જંમીન ઉપર પડેઆ, એટલે લઈન શીમર આવીને આપના સીના મુખારક ઉપર સવાર થીઆ, તે વખત જંમીન લરજંવા લાગી, સુરજને પ્રહણુ લાગું, આસમાનથી લોહીનો વરસાદ વરસવા લાગો, ખુદાતઆલાનું ઈરશ હીલવા લાગું, અમીરલ મોઆમેનીન સલવા તુડલાહ અલેહની કબરને લરજો પચ્ચેદા થીઆ, શતેમતજંજુરુરાએ બાલ ખોલી દીધા, હુએ હુએ અશસોસ સદ અશસોસ, લઈન શીમરે આપની ગરદન ઉપર ખંજર ફેરવીડો, માથા મુખારકને બદન અકંદસથી જુદું કીધું, અને ભાલાની નોક ઉપર ઉંચું કીધું. અએ હુસેન અલેહિરસલામના અજોદારો, માતમ દારો, જંખખોઆરો, તમારા ગીરેબાન શાહો વા હુસેના વા હુસેના પુકારો.

રાવી લખેછે કે નવારે અંબદુલ્લાહની માંએ જોઈડો કે આકા હુસેન નજર આવતા નથી, તેવારે અંબદુલ્લાહની માં રોતી પીટતી માથા ઉપર ખાક ઉડાવતી જુઆં મવલાના હુસેન ઘોડા ઉપરથી પડી ગીઆ હતા તોઆં આવી, જુએછે સું કે આકા હુસેનનું માથું મુખારક ભાલાની નોક ઉપર છે, આપનું લાશો જંમીન ઉપર પડીઆછે. આ હાલ જોઈને અંબદુલ્લાહની માં રોવા લાગી અને પુકારવા લાગી કે અએ મારા મવલા, અએ મારા આકા, આ સું થઈ ગયું, અરે બાંદીને તો જીવતી કીધી અને આપ શહીદ થઈ ગએઆ. હુએ હુએ અફ મારા ઈમામ હમણાં, તો આપ આ બાંદી સાથે વાતો કરતા હતા, હુએ હુએ એટલી વારમાં જંબાહ થઈ ગએઆ. તે બાદ અંબદુલ્લાહની માંએ એક આહનું નારો મારેઆ કે તે નાઅરાની સાથે અંબદુલ્લાહની માં પાછા વશત થઈ ગીઆ.

જેઆરે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામની શહાદતની ખબર અહિંસે અચ્ચતમાં પોંદાંચી, તેઆરે નેહાયત માતમ થીઊં. શિર્કાચે આદર રૂંકી દીધી, ઈસ્મનખ અલેહિસ્સલામે બાલ ખોલી દીધા, સરવે બીબીચ્યા હલકાં બાંધીને પીટવા લાગી, તે ઈબદુલ્લાહની બધરી કહેવા લાગી કે અચ્ચે બીબીચ્યા તમે કેમ યા હુસેન યા હુસેન કહીને પીટોછો? અને હુસેનની મસનંદ સા વાસતે ઉઠાચોછો? અરે અચ્ચેરીઅત તો છે? અરે બાનુને રંડસાલો સા વાસતે પેહરો ચોછો? તે વખત શહરબાનુ કહેવા લાગી કે અચ્ચે ઈબદુલ્લાહની બધરી તમારું થીઆન કાંહાંછે? અરે કઈ ઊંઘમાં છો? અરે મારા માથાના તાજ અને તમારા નવશા બેઊ મારેઆ ગચ્ચેઆ, શહીદ શ્રધ્ધ ગચ્ચેઆ. અચ્ચે ઈબદુલ્લાહની બધરી શું જુચોછો? અરે તમારા ઘરેણાંને ઊતારો, ત્રાકની નથ ઊતારો, ચુડી ચોને તોડી નાખો, અને કાલાં કપડાં પેહરો. તમે શીકર ન કરો, તમને મારી પાસે રાખીસ. ઈબદુલ્લાહની બધરી ઈરફ કરવા લાગી કે અચ્ચે મારી બીબી હવે આપનું પરદો કેમ રહેસે, જે વખત આ મલાઈનો અચ્ચેમાને ભુટવા વાસતે આવસે તે વખત તેને કોન રોકસે? અચ્ચે મારી બુજ્જદી આપના માથા ઉપર કોઈ ન રહીઊં કે તેનાથી મલાઈનો ડરસે, આવી રીતે ઈબદુલ્લાહની બધરી અને શહરબાનુના દરમેઆન તકરાર થાતી હતી, કે ચિકદમ મલાઈનો ખડમામાં ધશી આવેઆ, સરવે બીબીચ્યાના માથા ઉપરથી આદરો છીની લીધી, અચ્ચેમામાં આગ લગાવી દીધી, હડહચ્ચે અશ્સોસ સદ અશ્સોસ, તમામ બીબીચ્યા અચ્ચે માંથી બાહર નીકલી આવી; મવલાના ઝાલી ઈસ્મનુલઆબેદીન આપ ઘણાં બીમાર હતા, આપની લાકડીનો ટેકો દબને ઊઠેઆ, અને અચ્ચેમાના બાહર આવેઆ.

રાવી લખેછે કે ચિક લઈને ઈબદુલ્લાહની બધરીની પાછલ દોડયો, ઈબદુલ્લાહની બધરી લાગી, તાકે મવલાના ઝાલી ઈસ્મનુલઆબેદીનની નજંદીક

આવી, આપની દામનને પકડીને ઈસરજી કીધીકે અમ્મે મારા મવલા મને મારા વતેનની તરફ પોંહાંચાવી દે, આ બાંદીથી જીલમ અને સીતમ દેખાતું નથી. મવલાના ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીન ફરમાવા લાગાકે અમ્મે ઝંઝદુલ્લાહની બધરી સા વાસતે ઘભરાઝ્યાછો, ખુદાતઝ્યાલા ચાહાસે તો હુમાણા તમે તમારા ઘરે પોંહાચી જાસો. અમ્મે ઝંઝદુલ્લાહની બધરી તમે તમારી આંખોને બંદ કરો; ઝંઝદુલ્લાહની બધરીઝે આંખોં બંદ કીધી, તે બાદ આંખો ઊઘાડી તો જીઝેછે સુ' કે પોતાના માં બાપના ઘરમાં બેઠીછે, હોશ ઊડી ગઝેઆછે. આ કીસ્સાની બબર તમામ રોહરમાં રૂઝેલી અને તમામ ઝેના સગાઝ્યા ઝેકઠા થીઆ, મરદા અને બધરીઝ્યાથી ઘર ભરાઈ ગીઉં, સરવે પુછવા લાગા કે અમ્મે ફુલહન તું કાંહાંથી આવી ? અરે તારા ફુલાં કાંહાં ગઝેઆ ? તારી સાસુ કાંહાં ગઈ ? તારૂં માથું સાવાસતે ઉરીઆંછે.

રાવી લખેછે કે તે ફુલહન કંઈ બોલતી નથી, આંખોંથી આંસુ જારીછે નેઆરે ઝંઝદુલ્લાહની બધરી હોશમાં આવી, તેઆરે ઝેક આહનું નારો મારીને કહેવા લાગી કે અમ્મે લોકો તમે મારા હાલને સુ' પુછોછો ? અરે મારી માફક તમે પણ રોવો અને માતમ કરો, વા હુસેના વા હુસેના પુકારો. અમ્મે લોકો તમે જોતા નથી કે જંઝીન કાંપેછે, આસમાનથી લોહી વરસેછે, અરે લોકો આ વખત મુશકીલ કુશાના લાલ, શતેમતજંઝહેરાની જાન વ માલ, કરબલાની જંઝી નમાં લુખેઆ અને પીઆસા જંઝાહ થઈ ગઝેઆ. સઘલા લોકો કહેવા લાગાકે અમ્મે ફુલહન આ સુ' બોલેછે ? અરે સૌશ સૌશ વાત કર. તે ફુલહન કહેવા લાગી કે અમ્મે લોકો આકાં હુસેનનું માથું મુબારક બદન અકૂદસથી જીદુ થીગીં અરે શતેમતજંઝહેરાનું બાગે તબાહ થઈ ગીગીં, અરે આકાં હુસેનના ફરજંદ કે નેની ઉમર અઢાર વરસની હતી, અને હમશીકલ પયમબર હતા, તેને છાતીમાં બાલુ લાગું તેથી આપ શહીદ થીઆ. અરે આકાં હુસેનના ભાઈ, બેટા, ચારો પાવર

સરવે મારેઆ ગએઆ, શકત મવલાના ઝાંલી જંએનુલઝાએદીન બાંકીછે, તે આપ બીમારછે, ઉઠવાની તાકંત નથી, તેને મલાઈનોએ ગલામાં તોક અને પગમાં બેડી પેહરાવીને કંએદ કીધાછે. જંએનબ. અલેહિરસલામના બેઉ હાથને મલાઈનોએ બાંધેઆછે. અએ લોકો હુશીઆર થાએ, માતમ કરો, વા હુસેના વા હુસેના પુકારો. સરવે લોકો અંબદુલ્લાહની બઘરીને પુછવા લાગાકે તમારા મરદ કાંહાં ગએઆ? કહીઉં કે આફ્રી હુસેન ઉપર શીદા થઈ ગીઆ. સઘલા પુછવા લાગા કે તમે કેવી રીતે છુટી આવેઆ? તે અંબદુલ્લાહની બઘરી કહેવા લાગીકેઅએ લોકો નેઆરે દુશમનોએ મવલાના અલ હુસેનના ખડમને આગ લગાવી દીધી, અને સરવે અહેલે બએતને બંદીવાન કરી લીધા તેઆરે એક લઈને શામી મને પકડવાને દોડયો, હું ભાગીને મવલાના ઝાંલી જંએનુલઝાએદીન ના નજદીક આવી, અને અંરજ કીધી કે અએ મારા મવલા, મને મારા ઘરે પોહાંઆડી દો. તેઆરે મવલાના ઝાંલી જંએનુલઝાએદીને મને મારી આંખો બંદ કરવાનું હુકમ કીધું. મેં મારી આંખો બંદ કીધી, તે બાદ આપે ખોલવાનું અમર કીધું, મેં મારી આંખો ખોલી અને નાઊંછું સું કે યાંહાં બેડીછું. સરવે લોકો આ બયાન સાંભલીને જાર જાર રોવા લાગાં, અને કહેવા લાગા કે અએ કમબખત તું સરવે બીબીએની સાથે સા વાસતે ન રહી? અરે સકીનાને જોદમાં ઉઠાવી લેતે અને સઘલા બરઆએને દીલાસો આપતે, અને તેની ખાતરદારી કરતે તો તારાથી નબી. મોહમ્મદ મુસંતંશ ખુશ થાતે અને અહેલેબએતની સાથે તને જનંતમાં દાખલ કરતે.

રાવી લખેછે કે નેઆરે અંબદુલ્લાહની દુલાહને ઘરના માણસોથી આવી રીતનાં કલામ સાંભલેઆ, તાઆરે માથા ઉપર બાક ઊડાવતી બાહર નીકલી, અને ચાલતાં, ચાલતાં પાછી કરબલામાં આવી, અને મવલાના અલ હુસેન અલે હિરસલામની લાશ મુબારક ઉપર બેસીને માતમ કરવા લાગી. નેઆરે મવલાના

અંલી જંઝેનુલઆપેદીન અલેહિસ્સલામ ફંઝેદથી છુટીને પાછા કરબલામાં આવેઆ, જુઝેછે સુ' કે અંબદુલ્લાહની બધરી મવલાના અલ હુસેનની લાશ ઉપર બેઠીછે, તેઆરે આપ શરમાવા લાગા કે અઝ્મે અંબદુલ્લાહની બધરી તમે તમારા વતેન ગઝેઆ હતા અને પાછા ફાંહાંથી આવેઆ? તે અંબદુલ્લાહની બધરીઝે સઘલી હકીકત કહી સંભલાવી. આપ શરમાવા લાગા કે ખુદાનું શુકર કે તમારે પરદા રહી ગઝેઝેઆ, અને રસતાની મેહુનતથી બચી ગીઆ.

રાવી લખેછે કે તે અંબદુલ્લાહની બધરીઝે મવલાના અંલી જંઝેનુલઆપેદીનના આ કલામ સાંભલેઆ, અને મવલાના અલ હુસેનની લાશ ઉપર માથું મુકીને ઝેક આહનું નારે ખેંચેઝેઆ કે તેજ નારા સાથે અંબદુલ્લાહની બધરી વશત થીઆ.

અઝ્મે હુસેન અલેહિસ્સલામના શીઝો અને ગુંલામે આપણે પણ હુસેન અલેહિસ્સલામ ઉપર તે માતમ કરીઝે કે રોતાં રોતાં આપણુલી જાન નીકલી જાઝે, તાકે આફા હુસેન અલેહિસ્સલામ આપણાથી ખુશ થાઝે, અને બે હીસાબ જજતમાં દાખીલ કરે, આમીન.

રિવાયત ૧૬ મી. મવલાના અલ હુસેન અલેહિ

રસલામના જનમના બયાનમાં.

માઝ્મશરફ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅંત, અઝ્મે ઝેખવાનો અંબદુલ્લાહ બીન અબ્બાસથી રીવાયતછે, અંબદુલ્લાહ કહેછે કે નેઆરે ખુદા તાઝીલાઝે ઝેમ આહીઝિ' કે શતેમતજંજંહેરાના પેટથી હુસેન પઝ્મેદા થાઝે તેઆરે શતેમતજંજંહેરાના પેટમાં હમલ રહીઝિ', અઝ્મે ઝેખવાનો નેવારે કે હુસેનના તવલ્લુક થાવાનું

વખેત થીજી તેવારે ખુદ તાઝાલાઝમે લઝાયાની તંરશ વહી કીધી. તે લઝાયા જન્મતની સઘલી હુરલઝંદનમાંથી એક હુરલઝંદમેન હતી.

માઝંશરલ એખવાનો, નખીઅલ ઇમાનો, જુવારે જન્મતના લોકો સારી નક્ષીસ શએની તંરશ જાવાનું ઇરાદો કરતા તેવારે તે સઘલાઝમે તે લઝાયા હુરની તંરશ જાતા, અને તે લઝાયા હુરની ખીદમતમાં ખુદ તઝાલાઝમે સીતેર હુજીર હુરો આપી હતી. અને તે સીતેર હુજીર હુરો માટે ખુદ તઝાલાઝમે જન્મતમાં હવેલીઝમે તઈઆર કીધી હતી. તે લઝાયા હુરની હવેલી સઘલી હવેલીઝમે કરતાં મોહોટી હતી. તે હવેલીના જરૂખાયાને ગોખલા જવાહરથી જડેલા હતા. તે લઝાયાની હવેલી એટલી ખુલ્લું હતી કે તે હવેલી ઉપરથી તમામ જન્મતની સએર થાએ, અને જન્મતમાં નેટલી ચીંજાં છે તે સઘલી તે હવેલી ઉપરથી નજર આવતી. અને તે લઝાયા હુરની પેશાનીની રોશનીથી તમામ જન્મત રોશન હતી.

અએ એખવાનો ભાઈ જનો મહેરમાનો, ખારી તઝાલાઝમે તે લઝાયા હુરની તંરશ વહી કીધી, અને શરમાવીઢ કે અએ લઝાયા, તમે દુનીઆનાં ઘરની તંરશ ઉતરો, અને મારા હુખીખ યાને દોસ્ત ખુહમ્મદની ફીકરી શતેમતજંજહેરાના ઘરમાં જાએ, સા વાસ્તે કે શતેમાને જાણવાની પીડ થાએ છે, તે વાસતે તમે એના અમરના વાલી થાએ, અને એને ફીલાસો આપો. એની મા ખંદીજા હતે તો હું તમને તકલીફ ન આપતે, તે વાસતે અએ લઝાયા તમે જલદી થી જાએ. તે પછી ખુદ તઝાલા તમામ જન્મતની રીજવાનોની તંરશ જાથું અને અમર શરમાવીઢ કે અએ જન્મતના રીજવાનો તમે સઘલા જન્મતને સાણગારો, એક શરજંદની કરામત વાસ્તે કે જે શરજંદનું નામ હુસેન છે, એ શરજંદ અરજંદનું આજે જનમ છે, વાસ્તે જલદીથી જન્મતને સાણગારો તે પછી ખુદ તઝાલાઝમે સઘલા મલાએકોની તંરશ વહી કીધી અને અમર

શ્રેભાવીઉં કે અચ્ચે મારા સઘલા મલાચ્ચેકો તમે આજદીને સંજ આંધીને ઊભા રહો, અને તસખીલ અને તકદીસ અને તેહલીલ અને સના ખુદાની ખોલો. તે પછે ખુદાતઆલાચ્ચે જીખરઈલ, અને મેકાઈલ, અને ઇસરાશીલની તંરજ વહી કીધી, અને શ્રેભાવીઉં કે અચ્ચે જીખરઈલ, તમે તમારી સાથે હજાર મલાચ્ચેકો લઈને જંમીન તંરજ ઉતરો, અને અચ્ચે મેકાઈલ તમે પણ હજાર મલાચ્ચેકોને લઈને ઉતરો, અને અચ્ચે ઇસરાશીલ તમે પણ તમારી સાથે હજાર મલાચ્ચેકોને લઈને જંમીનની તંરજ ઉતરો.

અચ્ચે ચેખવાનો ખારી તાઆલાના અમર મોઆશીક જીખરઈલ, અને મેકાઈલ અને ઇસરાશીલ, હજાર હજાર મલાચ્ચેકો લઈને આસમાનથી ઉતરેઆ, તાકે ચોથા આસમાને આવેઆ, જુએછે સુ કે ચોથા આસમાને ચેક શીરશતો ઉભોછે, તે શીરશતાનું નામ સંલસાઈલછે, તે શીરશતાના સીતેર હજાર પાંખછે, તે શીરશતાફ પોતાની પાંખને મશરકથી મજરખ સુધી ફેલાવીછે, તે શીરશતો પોતાના દીલમાં શીકર કરી કહુવા લાગો કે આ ફરીઆમાં કોઈ ચીજ હશે, યા આધારી રાતમાં યા દીવસમાં કોઈ ચીજ મંજી હોચ્ચે, તેને ખુદા તાઆલા જાણતા હશે, તે વાત બધી ખીલાફ ચેરલે ખોટીછે. ખુદા તાઆલાચ્ચે શીરશતાની આ વાત જાણી, તે વખત ખારી તાઆલાચ્ચે તે સંલસાઈલ શીરશતાની તંરજ વહી કીધી, અને શ્રે ભાવીઉં કે અચ્ચે સંલસાઈલ, તમે તમારી જગા ઉપર ઉભા રહો અને રૂંકુ ન દેસો તેમજ સીજદો પણ ન કરસો, તમે તમારા નજસમાં સુ શીકર કીધી? આ રૂંકુ અને સીજદો ન દેસો, તમારા વાસતે ઝંજાંખ છે. તે શીરશતો સંલસાઈલ ખારી તાઆલાના અમર મોઆશીક ઉભો રીચ્ચો.

અબદુલ્લાહ ખીન અબાસ કહેછે કે તે લખાયા હુર શતેમતજજહેરાના ઘરમાં આવી, અને શતેમા ઉપર સલામ પડી, અને કહેવા લાગી કે અજબ ખુશી તમારા વાસતે અચ્ચે મુહમ્મદ મુસંતંશની દીકરી, સુ તમારી ખેખરછે?

શતેમતજંગલેરા શરમાવા લાગા કે અચ્ચે લચ્ચાયા ખડરીઅતછે.

અચ્ચે એખવાનો, શતેમતજંગલેરાને તે લચ્ચાયા હુરથી શરમીદગી હાસલ થઈ, અને આપ આપના દીલમાં ફીકર કરવા લાગા કે ઘરમાં કોઈ શચ્ચે નથી અને લચ્ચાયા હુર ઊભીછે, એના વાસતે સુ ખીછાવું, અને લચ્ચાયાને ઇજ્જતથી ખીછાના ઊપર ખેસાડું.

રાવી ખયાન કરેછે કે મવલાતના શતેમતજંગલેરા ખીછાનાના ફીકરમાં છે કે ચ્ચકાચ્ચક જતતથી ચ્ચક હુરલચ્ચકન-ઉતરી, તેની સાથે જતતના ખીછાનામાંથી ચ્ચક ખીછાનુંછે. તે હુરલ ચ્ચકને તે ખીછાનું ખીછાવીઊં અને ચ્ચરજ કરવા લાગી કે અચ્ચે લચ્ચાયા તમે ખીછાના ઊપર ખેસો. તે લચ્ચાયા ખીછાના ઉપર ખેડી.

અચ્ચે એખવાનો લાઈ જાનો, તે પંછી મવલાતના શતેમતજંગલેરાના પેટથી હુસેન પચ્ચેદા થીઆ.

મચ્ચાશરલ એખવાનો, નખી અલ ઇમાનો, તે લચ્ચાયા હુરે હુસેનને પોતા ના હાથમાં જીલી લીધા, અને હુસેનની નાડ વધારી, અને હુસેનને જતના રૂમાલમાં લપેટી અને પેશાની ઉપર ખોશા દઈને તે લચ્ચાયા હુરે કહેવા લાગી, કે ખુદાતચ્ચાલા તમારા જનમથી અરકત ખોલજો, અને તમારી માંને વાસતે પણ અરકત ખોલજો. તે બાદ તે લચ્ચાયા હુરે જીઅરઇલને વધામણી દીધી, અને જીઅરઇલે રસુલિલ્લાહને વધામણી દીધી, અને મલાચ્ચેકોમાં સાત દીવસ અને સાતરાત તહેનીયત યાને વધામણીની ખુશી રહી.

રાવી રીવાયત કરેછેકે જમારે સાતમું દીવસ આવીઉં, તેમારે જીઅરઇલે ચ્ચરજ કીધી અને શરમાવા લાગાકે અચ્ચે મુહમ્મદલમુસૈતશ, તમે તમારી દીકરીના દીકરાને લઈ આવો, તાકે અમો અહેરા મુખારકને નાઈચ્ચે અને અરકત ખોલીચ્ચે.

માચ્ચાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રસુલિલ્લાહ સદલલાહ અંલકહે વ આલેહી શતેમતજંગલેરાની તૈરફ આવેઆ, અને પોતાની ગાદમાં

હુસનને લીધા, અને જીવરંધાની તંરૂ લઈ આવેઆ. જીવરંધાએ હુસનને પોતાના હાથમાં લીધા. અને પેશાની ઉપર ચુમીઆ દીધી; તેઆદ દોઝા કરવા લાગો અને કહેવા લાગો કે તમારા ઉપર ખુદા તાર્યાલા અરકત ખોલનો, અને તમારા માં બાપના વાસતે પણ અરકત ખોલનો અફ કરબલાના મકંતુલ. તે આદ જીવરંધા હુસનના ચહેરા મુબારકની તંરૂ નાંધને રોવા લાગા, અને મુહમ્મદલ મુસંતંશ, પણ રોવા લાગા, અને સમલા મલાએકો પણ રોવા લાગા. તેઆદ જીવરંધાએ ઝંરજં કીધી કે અફ મુહમ્મદલ મુસંતંશ તમે તમારી દીકરીને મારી તંરૂથી સલામ પોંહાંચાડો, અને કહો કે આ ફરજંદનું નામ હુસન રાખનો.

અએ એખવાનો રસુલિલ્લાહ ફરમાવા લાગાકે અએ ભાઈ જીવરંધા, તમે મને તહેનીયત યાઝીને વધામણી આપોછો અને પાછા રડોછો તેનું સુ સખખછે ? જીવરંધા ઝંરજં કરવા લાગા કે અએ મુહમ્મદ ખુદાતાર્યાલા તમારી ઝંરજંને આ ફરજંદમાં જીઆદા કરનો, પણ અએ નબી મુહમ્મદ આ ફરજંદ ઉપર બલા, અને મહેનત, અને મુસીબત ઝિટલી ઊતરશે કે એવી બલા અને મુસીબત કોઈ નબીના ફરજંદ ઉપર ઉતરી નહીં.

માઝાશરલ એખવાનો નબીઅલ ઇમાનો, રસુલિલ્લાહ સદલલા અલેહે વ અલેહી ફરમાવા લાગા કે અએ ભાઈ જીવરંધા, આ ફરજંદ ઉપર મુસીબત ઊતરશે તે વખત હું હાજર હોઈશ યા નહીં ? અને એના ઉપર સુ સુ મુસીબત ઊતરશે તે બયાન કરો. જીવરંધા ઝંરજં કરવા લાગા કે અએ નબી મુહમ્મદ આ ફરજંદ ઉપર ને વખત મુસીબત ઊતરશે તે વખત ન તમે હસો, ન એના બાવા ઝાંડી અલ મુસંતંશ હસે, ન એની માં શતેમતજંજંહેરા હસે, ન એના ભાઈ હસન હસે, અએ રસુલિલ્લાહ આ ફરજંદને કુશના લોકો મહેમાન કરીને ખોલા વસે, અને એના ઉપર જીલમનો વરસાદ વરસાવસે, તાકે આ ફરજંદ અને એના અરચાંઆને અને એના ભાઈઆને અને એના ભાનજાને અને એના

ભતીજાને અને સઘલા અસંહાળ વશાદારને કરબલાની જમીન માંહે પણ દીવસના ભુખેઆ અને પેઆસા, સઘલાને જંગાહ કરસે. તે સઘલાએ પાણીની તંલબ કરસે પણ મલાઈનો, કુશીએ, તેને પાણીની એક યુદ્ધલી નહીં પીવરાવસે, અને વલા મલાઈનો તમારી શશાંત તંલબ કરસે, ખુદા તાર્યાલા એ મલાઈનોને તમારી શશાંતથી દુર રાખવો, અને એજાબલ અકબરમાં દાખલ કરવો. તે બાદ નખી મોહનું મુસંતંશ શતેમતજંગલોરાની તંરશ આવેઆ, અને ખુદા તાર્યાલાના અને જીબરદલના સલામ પોંહાંઆડેઆ, અને શરમાવા લાગા કે અએ ખેટી તમે આ શરજંદુ નામ હુસેન રાખવો, સાંવાસતે કે ખુદા તાર્યાલાએ પણ એનું નામ હુસેન રાખીગં છે, તે પછી રસુલિલલા સદલાહ અલેહુ વ આલેહી એ શતેમતજંગલોરાને તહેનીયત દીધી અને આપ રોવાલાગા.

રાવી પુરજીમ બયાન કરેછે કે મવલાના શતેમતજંગલોરા અંરજ કરવા લાગા કે અએ બાવા સંહાળ આંપ મને તહેનીયત યાર્યાને વધામણી આપોછો અને પાછાં રોવોછો તેનું સું સખબછે? રસુલિલલા શરમાવા લાગા કે અએ દીકરી આ શરજંદને મારા અને તમારા બાદ કુશાના લોકો મહેમાન કરીને બોલાવસે, અને એના શરજંદો ઊપર તલવારો અને તીરોનો વરસાદ વરસાવસે, તાકે સઘલાએને ભુખેઆ અને પેઆસા કંતલ કરસે, અને એના ખએમાને બાલસે, અને એના અહુલે બએતને કંએક કરસે, અને ઊંટોની ખુલી પીઠો ઊપર સવાર કરસે, અને શામની તંરશ લઈ જાસે.

માઆશરલ એખવાનો નખીઅલ ઈમાનો, જેવારે મવલાતના શતેમતજંગલોરાએ, નખી મોહનું મુસંતંશની જંગાન મુખારકથી આ કલામ સાંબલેઆ, તેવારે આપે એક આહનું નારો મારેએ, અને રોવા લાગા આપના રોવાથી તે લઆયા હુર પણ રોવા લાગી. તાકે આપને રોતાં રોતાં ઝેશ આવી ગઈગં. રસુલિલલાહ સદલાહ અલેહુ વ આલેહી શરમાવા લાગા કે અએ દીકરી સંખર કરો, સંખર કરો,

ખુદ તાર્યાલા તમારા અનરથી આ શ્રેષ્ઠને ઝીંકી કરે.

રાવી રીવાયત કરે છે કે મવલાતના શતેમતજંગલેરા, ગૌશથી હુશીઆર થીઆ. આપ રસુલિલ્લા સદલલા અલેહુ થ આલેહીને ઝીંકી કરવા લાગા કે અઝમે બાવા આ શ્રેષ્ઠને કોણ કંતલ કરે? રસુલિલ્લાહ શ્રેભાવા લાગા કે અઝમે દીકરી આ મારી ઉમ્મ'ત માંથી તે યહુદ બીન મઝાવીઆ, ખુદાની લાઝાનત એ યહુદ બીન મઝાવીઆ ઉપર, તે આ શ્રેષ્ઠને કંતલ કરે.

અઝમે એમવાનો ભાઈબાનો મહુરબાનો રસુલિલ્લાહમા આ કલામ સાંભલીને મવલાતના શતેમતજંગલેરાએ એને તે લઝાયા હુરે અને સઘલા મલાએકાએ, યહુદ બીન મઝાવીઆ ઉપર અને શીમર ઉપર લાઝાનત મલામત કીધી.

અઝમે હુસેનના શીઆ અને ગુલામો, નવારે હુસેનના કંતલનું નામ તમારી જાંબાન ઉપર આવે તેવારે તમે પણ લાઝાનત બોલના, નથી તમને જાન ત નસીબ થાય. તે બાદ અઝમે એમવાનો જીઅરઇલ અને સઘલા મલાએકા અને તે લઝાયા હુર સઘલા આસમાન તૈરશ ચડેઆ. આથા આસમાનમાં તે સૈલસાઇલ શીરશતો એ સઘલાએને મલેઆ. તે શીરશતો સૈલસાઇલ જીઅરઇલ ને ઝીંકી કરવા લાગા કે અઝમે ભાઈ જીઅરઇલ, તમે આ સઘલા મલાએકાને લઈને જાંબીનની તૈરશ નું કામ વાસતે ગયા હતા? અઝમે ભાઈ જીઅરઇલ નું કયામત આવી છે? જીઅરઇલ કહેવા લાગા કે અઝમે સૈલસાઇલ હજી કયામતને તો ઘણી વાર છે, વલેકીન અઝમે સૈલસાઇલ આજદીને મુહમ્મદલ મુસૈતશની દીકરી શતેમતજંગલેરાના ઘરમાં એક શ્રેષ્ઠનું જનમ થીઉં છે, તેનું નામ હુસેન છે. અમે સઘલા તે શ્રેષ્ઠની તહેનીયત વાસતે ગયા હતા. તે શીરશતો સૈલસાઇલ ઝીંકી કરવા લાગા કે અઝમે ભાઈ જીઅરઇલ અગર તમે મારા હાલ ઉપર રહેમ શ્રેભાવીને જાંબીનની તૈરશ જાઓ, અને મુહમ્મદ મુસૈતશની જના બમાં મારી તૈરશથી અરજ શ્રેભાવો, અને રસુલિલ્લાહ બારી તાર્યાલાની જનાબ

માં મારી તંરશથી તે શરજંદ ઝંરજમંદ હુસેનનું વસીલો લઈને શશાઝંત કરસે તો અલબત્તા પંકીન છે કે બારી તાઝાલા મારી ખંતો ઊપર પોતાની મોઝાશની પછેડી ઝોલાડસે.

અઝમે ઝેખવાનો, જીખરઈલ રસુલિલ્લાહની તંરશ આવેઝા, અને ઝંરજં કીધી કે યા મોહમદલ મુસંતંશ, યોથા આસમાન ઊપર ઝેક શીરશતોછે, તે શીર શતાનું નામ સંલસાઈલછે, તે શીરશતાથી ખંતો થઈછે અને તે શીરશતા ઊપર ખુદા તાઝાલાનો ગુરસો થીઝોછે અને આજનું દીવસ હુસેનના જનમનું દીવસ છે, વાસતે આપ જનાખ કીબરીઆમાં હુસેનનું વસીલો લઈને તે શીરશતાના શશી બનીઝે, જથી તે શીરશતાથી બારી તાઝાલા ખુશ થાઝે.

અઝમે ઝેખવાનો, જવારે રસુલિલ્લાહે જીખરઈલથી આ કલામ સાંભલેઝા, તેવારે આપ શૈરન ઊઠેઝા, અને આપે આપના બેઉ હાથ આસમાનની તંરશ ઊંઝા કીધા, અને જનાખે કીબરીઆમાં આવી રીતે દોઝા કરવા લાગા. ” અફ પરવરદાઝાર આજનું દીવસ ખુસીનું દીવસછે, અફ બારી તાઝાલા આજનું દીવસ હુસેનની વીલાદતનું દીવસછે, તે વાસતે આ મારા શરજંદ, શતેમતજંજહેરાના ઝંરજમંદ, ઝંલીઅલ ઝાલાના દીલખંદનો હુરમતથી તે શીરશતા સંલસાઈલની ખંતો મોઝાશ કરો.

અફ હુસેનના શીઝા અને ગુલામો જાહાં નબી સંજાહબની દોઝા તમામ ન થઈ, કે શીલશાર ઝંરશથી નીદા આવી કે અફ મારા હબીબ મુહમંદલ મુસંતંશ, અમે હુસેનની હુરમતથી તે શીરશતા સંલસાઈલની ખંતો મોઝાશ કીધી.

ઝંખદુલ્લાહ બીન અઝાસ રીવાયત કરેછે કે જ વખતે બારી તાઝાલાઝે તે શીરશતા સંલસાઈલની ખંતો મોઝાશ કીધી, તે વખતે તે શીરશતા સંલસાઈલ સઘલા મલાઝેકો ઊપર શર્ખર ખાવા લાગો, અને કહેવા લાગો કે અઝમે સઘલા

મલાએકો હું હુસેનનું અંતીકછું યાચ્છને હુસેનનું આજ્ઞા કરેલો છું. અને તે લાચાયા હુર સઘલી હુરલઅએન ઉપર શખેર ખાવા લાગી, અને કહુવા લાગી કે અએ સઘલી હુરલઅએન હું હુસેનની દાઈછું, યાચ્છને હુસેનનું જનમ મારા હાથ ઉપર થીઈછે.

અએ હુસેનના અજ્ઞાદારો અને ગંભીરોઆરો, માતમદારો તમે સઘલા શીકર કરો કે શીકરનું મકાનછે, ગોર કરો ગોરની જગાછે, કે ખેઉ જહાનના ઈમામ, ખલફના હુમામ ઉપર આ દીનામાં મુસીબતોના ગઢ ફરી ગએઆ.

અએ એખવાનો આ દીવસો તે દીવસોછે કે આ દીવસોમાં રસુલિલ્લાહની આલ દરબદર ફરીછે. આ દીવસો તે દીવસોછે કે આ દીવસોમાં નખીના નવાસા, અલ્લાહના ખાસા, આલમના ખુલાસાને તણ દીવસ સુધી. પાણી મલીઈ નથી, મલાઈના, ફુશીઆએ એવો જુલમ અને સીતમ કીધોછે કે કોઈ નખીની ઉમ્મતે નખીના નવાસા યા ફરજંદ ઉપર આવું જુલમ અને સીતમ કીધું નથી.

અએ એખવાનો ભાઈજાનો, અગર ખુદા તઆલા આપણને તે જમાનામાં પએદા કરતા, તો આપણે આકાં હુસેનના કંદમ ઉપર આપણાં માથાએ નીસાર કરતા. અએ એખવાનો તે અમર તો આપણાથી શૈત થીએ, ભલા હવે આપણે શેવાથી કેમ અખીલ થાઈએ ? ના, ના, આપણને લાયક નથી કે હુસેનની મજલીસમાં ચુપચાપ થઈને ખેસી રહીએ.

અફ એખવાનો આકાં હુસેન ઉપર ને મુસીબત પડીછે, અને ને મુસીબતને આપે ઉપાડીછે, અગર તે મુસીબત પાહાડ ઉપર પડે તો પાહાડની મકદુર નથી કે ઉપાડી સકે, પાહાડના પુરજાં પુરજાં થઈ જાએ. અફ હુસેનના શીઆ અને જુલામાં આજ્ઞાને રિવાયત માંહે આવીઈછે કે હુસેનની દાહાડી કાલી હતી, ને વારે આપના ભાઈએ, ખેટા, અને ભાનજા, અને સઘલા અસહાય વફાદાર

શહીદ થઈ ગીઆ, તેવારે આપની દાહાડી તેજ વખત સુદેદ થઈ ગઈ. અફ
મારા ભાઈઓ અને બેહેનો, તમે તે મુક્તીખતને યાદ કરીને આંખોથી આંસુનો
વરસાદ વરસાવો, તમારા સીના ઉપર હાથ મારો, વા હુસેન વા હુસેન પુકારો,
નથી આફ્રો હુસેન તમારાથી ખુશ થાઓ, અને તમને જન્મતમાં દાખલ કરે
આમાન યા રબિલ આલમીન.

રિવાયત ૧૭ મી. ઇમામ હુસેન અલેહિસ્સલામના

શહાદતની ખંબર પંખીઓએ મુલકો મુલક

પોહોંયાડી, અને યહુદીની દીકરીને બીમા

રીથી શક થઈ તેના બયાનમાં.

માઝ્ઝશરલ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાએત, અફ એખવાનો ભાઈ
જાનો, મહુરખાનો, રિવાયત માંહે આવીઉંછે નવારે મોલાના અલ હુસેન શહીદ
થીઆ, તેવારે કેટલાક પરંદા આવેઆ, અને આપના ખુનમાં પોતાનાં પરોને
રંગેઆ તે બાદ હુરેક પરંદા એક એક જજીરાની તૈરફ આલેઓ. તે સઘલા
પરંદા માંથી એક પરંદા મદીના મુનવ્વરની તૈરફ આલેઓ, તાકે રસુલીલ્લાહ
સલ્લેલા અલેહે વ આલેહીનાં હુરમ શરીફની તૈરફ આવેઓ, અને રોજી મુબારક
ઉપર ઉડવા લાગો, અને લુહો યાએને વીલાપ કરવા લાગો. તે પરંદા એક
વખત આસમાનની તૈરફ ઊંચો થાએછે, અને પાછો રસુલિલ્લાહના રોજી મુબારક
ઉપર પડેછે.

રાવી પુરજામ યયાન કરેછે કે તે પરદાના અવાજ અને વીલાપ કરવાની ખંખર મદીના મુન્નવરમાંહે જાહેર થઈ. સઘલા લોકો ચોતેરથી એકઠા થવા ત્રાગા તાકે એક ખલકંત અંત્રીમ. એકઠી થઈ ગઈ. સઘલા લોકો પિત પોતામાં શત્રુ કરવા લાગા અને કહેવા લાગા કે આ પરદા રોએછે, અને વીલાપ કરેછે તેનું તું સખખ હસે ? એજ હાલછે કે ખંખરના કરનારે શતેમતસ્તુંગરાને ખંખર દીધી કે અએ શતેમતસ્તુંગરા તું ગંધલતમાં બેઠાછો ? ઉઠો અરે એક પરદા આવેએએ, રંતુલિલ્લા સર્લેલા, અલેહ વ આલેહીના રોજી મુખારક ઉપર ઉડી રહેએએ છે અને તે પરદા વીલાપ કરી રહેએએ, આસમાનની તંરશ ઊંચો થાએએ, અને પાછો રોજી મુખારક ઉપર પડી જાએએ. અને તેના પરોમાંથી લોહી ટપકી રહીગીએ. વલ્લાહુઅાલમ એ તું સખખએ.

રાવી જનસોજી યયાન કરેછે કે શતેમતસ્તુંગરા બીમાર હતા, આપ સુઈ રહેએએ હતા, ઊઠવાની તાકંત ન હતી, જવારે કે ખંખરના કરનારથી આવી રીતના કલામ સાંભ લેએએ તેવારે આપ શીલશર ઉઠીને ઊભા થીએએ, અને નાની ઉમસલમાને શરમાવા લાગા કે અએ નાની ઉમસલમા તમે મારી સાથે રંતુલિલ્લાહ સલ્લલા અલેહ વ આલેહીના રોજી મુખારકની તંરશ ચાલો, તીઆં એક પરદા આવેએએ, તે પરદાના બાલ વ પરથી લોહી ટપકી રહેએએ, તે પરદા રોએએ અને વીલાપ કરેછે. ઉમસલમા શરમાવા લાગી કે અએ બેટી શતેમતસ્તુંગરા તમે બીમારછો, તમને ચાલવાની તાકંત નથી તે વાસતે હું જાઉ છું, અને તે પરદાની ખંખર લાવું છું. શતેમતસ્તુંગરા શરમાવા લાગા કે અએ નાની ઉમસલમા ને વખંતથી મેં મુખખંરની જંબાની સાંભલીએ તે વખંતથી મને એન નથી, અને દીલ ઉડેએએ ને ઉડેએએ જાએએ, તે વાસતે હું પણ આપની સાથે આવીસ.

રાવી પુરજામ યયાન કરેછે કે આખરૂલઅમર ઉમસલમા અને શતેમતસ્તુંગરા

ખેડી જાણુ ધરથી નીકલેઆ, તાકે રસુલિલ્લાહ સદલલા અલેહુ વ આલેહીના રોજી મુબારકની તંરશ આવેઆ, જુએછે સુ' કે તે પરંદા ઊડી રહુએછે, અને રોઈ રહુએછે અને વીલાપ કરી રહુએછે, અને તેના બાલ વ પરથી લોહી ટપકી રહીગિ'છે.

અએ એખબાનો શતેમતંરસુંગેરા આ હાલ નોઈને આપ નેહાયત ઘભરાણાં અને આપ ઊમસલમાને શરમાવા લાગા કે અએ નાની ઉમસલમા, આ અમરમાં ખએરીઅત નથી, બાવાજી સોહુબ સશરમાં છે, એટલું કહીને આપ જંમીન ઊપર પડી ગીઆ, અને તે પરંદાની તંરશ મુખાંતીબ થઈને શરમાવા લાગા કે અએ પરંદા તમે કોનછો ? અને કાંહાંથી આવેઆછો ? અને તમારા પરોમાં કેનું ખુન ભરેલુંછે ? અને તમે રોવોછો, અને વીલાપ કરોછો, અએ પરંદા હું તમને આ કંબરના સોહુબ યાએને રસુલિલ્લાહ સદલલા અલેહુ વ આલેહીના કસમ દઉંધું, અને એલી અલઆલાના પાણુ કસમ દઉંધું તમે જવાબદો.

રાવી પુરંગમ બયાન કરેછે કે બારી તઝોલાએ તે પરંદાને જંબાન આપી, તે પરંદા ફસીહી જંબાનથી કહેવા લાગા કે અએ નેક બખંત બીબી, કેટલાક પરંદાએાનું કરબલામાં ગુજર થીઉં હતું, તે પરંદામાં હું પાણુ શામીલ હતો, અમને આસમાનથી નીદા આવી કે અએ પરંદા, તમે સઘલા કાંહાં જાએાછો ? અરે તમને ખબરછે કે નથી, કુશના લોકોએ નબી મુહમ્મદલ મુસંતંશની દીકરી શતેમતજંજહેરાના દીકરા હુસેનને મહુમાન કરીને બોલાવેઆ, અને આ કરબલાની જંમીનમાં લુખેઆ અને પેઆસા તલવારોથી ખપાવેઆ. તે વાસતે અએ પરંદાએા, તમે સઘલા એના લોહીમાં તમારા પરને રંગો અને તમામ જંજરામાં હુસેનના શહાદતની ખંબર પોંહોઆગો. અએ નેક બખંત બીબી અમે સઘલા પરંદાએાએ તે નીદા સાંભલીને અમારા પરો બાલમે તે લોહીમાં

રંગેઆ, તે બાદ હરેક પરદા હરેક જાંતરાની તંરશ ગચ્ચેઆ, અને હું મદીના મુનવરમાં રસુલિલ્લાહ સદલલા અલેહે વ આલેહીના રોજા મુબાકની તંરશ આવેઆ. અચ્ચે મારા ભાઈ અને બેહેનો નવારે કે શતેમતરસુંગરાચ્ચે તે પરદાની જાંબાની સાંભલી, તે વખત આપને હોશ ન રહીક જાંમીન ઉપર પડી ગચ્ચેઆ, માથાને કુટવા લાગા રોવા લાગા, અને પુકારવા લાગા કે અફ બાવાજી હુસેન, અચ્ચે મારા દાલના અચ્ચેન, અચ્ચે મારી આંખોના તુરલચંકન, સાંહેબ આ સુંગરાને મુકીને આપ જન્નતલશીરદાસમાં પધારી ગચ્ચેઆ, અરે આ સુંગરા હવે કેના સહારાથી જીવસે.

અફ એમવાનો શતેમતરસુંગરાચ્ચે તે માતમ બરપા કીધું કે તમામ મદીનાની બધરીઆ એકઠી થઈ ગઈ, સઘલી બધરીઆ પણ માતમ કરવા લાગી અને રોવા લાગી, તાકે મજરીબનું વખત થીક. તે પરદા ત્યાંથી ઉડેઆ, અને મદીના મુનવરની બાહાર એક બાગ હતું, તે બાગ યહુદીનું હતું, તે બાગ માંહે એક જાડ હતું, તે જાડના ઉપર તે પરદા આવીને બેઠો.

રાવી રીવાયત કરેછે કે મદીના મુનવર માંહે એક યહુદી હતો, તે યહુદીની એક દીકરી હતી, તે દીકરી બેઠી આંખોથી આંધલી હતી, માઝ્જુર હતી, યાઝને બેઠી હાથ પણ લુલા હતા, અને રતપીતની બીમારી પણ હતી. તે યહુદીએ તે દીકરીને બાગમાં રાખી હતી, અને તે યહુદી પણ તે બાગમાં રહેતો હતો? કંઈરા ઇતેશક આ બનીકાં કે તે દીવસે યહુદીને કોઈ કામ પડીકાં, તે કામના બાસતે તે યહુદી મદીના મુનવરમાંહે આવીઆ, અને પોતાના કામમાં મશગુલ થીઆ, તાકે રાત પડી ગઈ. તે યહુદીને પોતાના બાગમાં જાવું ઇમકાન ન થીકાં, તે યહુદીની દીકરીએ જાણીકાં કે મારા બાવાજી હજી સુધી. કેમ આવેઆ નહીં, તે છોકરી શીકરમાં પડી.

અચ્ચે એમવાનો નવારે રાત ઘણી ગઈ, અને તે છોકરીને પણ યકીન થીક

કે હવે મારા બાવા નહીં આવે, તેવારે તે છોકરીને ખોશ આવીઈ, સા વાસતે કે તે છોકરી એકલી હતી, એનું બાપ એની સાથે વાતો કરતો તેથી તે છોકરીને ગમતું અને સુધ જાતી હતી.

અએ એખવાનો જવારે તે છોકરીને ઊંઘ ન આવી, અને રાત પાણુ ઘણી ઝઘ તેવારે તે છોકરી પોતાના મકાન માંહેથી ઊઠી અને બાગમાં ફરવા લાગી, તાકે તે છોકરીનું ગુસ્સેર તે ઝાડની નીચે થીઊં કે ને ઝાડ ઊપર તે પરંદા બેઠો હતો, તે પરંદા માતમ કરી રહ્યો હતો; તે છોકરી તે પરંદાનું અવાજ સાંભલીને નેહાયત ઘબરાણી, અને પોતાના નક્સમાં ફીકર કરવા લાગી, અને કહેવા લાગી કે આ ઝાડ ઉપર રાતને સમે કોણ રોઘ રહીઈછે ? અને વીલાપ કરી રહીઈછે; એટ કહીને પોતાના માથાને તે ઝાડની તરફ ઊંચું કીધું, અને તે પરંદાના બાલ વ પર માંહેથી લોહી ટપકતું હતું તે માંહેથી એક ટીપું લોહીનું તે છોકરીની આંખ ઉપર પડીઈ કે તે છોકરીની આંખમાં ફીલશેર નુર આવી ગીઊં, અને તે છોકરીએ આંખ ખોલી દીધી, અને પાછું બીજી આંખ ઊપર બીજું ટીપું લોહીનું પડીઈ કે તે છોકરીની બીજી આંખ પાણુ રોશન થઈ ઝઘ. તે બાદ પાછું બીજું ટીપું લોહીનું, તે છોકરીના બેઠ હાથ ઉપર પડીઈ, તે વખત તે બેઠ હાથ જુલા હતા તે સારા થઈ ગીઆ, તે બાદ પાછું લોહીનું ટીપું ચોથી વખત પડીઈ કે તે છોકરીએ તે લોહી ના ટીપાને પોતાના બઢન ઊપર લગાડી દીધું, તેથી તે છોકરીનું બઢન રગતથીતનું હતું તે સાર થઈ ગીઈ. તે છોકરી તે બાગમાં તે ઝાડની નીચે બેસી રહી અને આખી રાત તમામ કીધી.

અફ હુસેનના અજાદારો, જવારે ફજરનું વખત થીઆ, તેવારે છોકરીનું બાપ ચહુદી આવીઆ, જુએછે સુ કે તે છોકરી તે બાગમાં ફરી રહીછે, અને તે બાગની સચ્ચેર કરી રહીછે. ચહુદીએ સવાલ કીધું કે અફ છોકરી તું કોનછે ? કાંહાંથી આવીછે ? અને આ બાગમાં એક મારી દીકરી હતી, તે છોકરીના બેઠ

હાથ ભુલા હતા, અને આખા બદનમાં રતપાતના બીમારી હતી તે છોકરી કાંઈ ગઈ.

અફ એખવાનો ભાઈ જાનો, તે છોકરી કહેવા લાગી અએ યહુદી ખુદાના કસમ હું તારી દીકરી છું. તે યહુદી કહેવા લાગો કે અફ છોકરી તું તો સંહી સલા મતછે, અને મારી છોકરી તો બીમાર હતી. તે છોકરી કહેવા લાગી કે અફ બાવા નેવારે તમે મને મુકીને ગઈઓ, અને તમે પાછા ન આવેઓ તેવારે મને જોશ આવેઓ. હું મારા મકાન ઉપરથી ઉઠી અને એક ઝાડની નીચે આવીને ઉભી રહી. હું સાંભળું છું કે તે ઝાડ ઉપરથી એક રોવાનું અવાજ આવી રહે યોછે. મેં મારા માથાને તે ઝાડની તરફ હાથે કીધો. તે ઝાડમાંથી એક કુંતરો ખુનનો મારી આંખ ઉપર પડેઓ, કે તેજ વખત આંખ રોશન થઈ ગઈ. અફ બાવા તે યહી પાછું મેં મારા માથાને બીજી વખત હાથે કીધું. વલી એક ખુનનો કુંતરો મારી બીજી આંખ ઉપર પડેઓ, કે પાછી બીજી આંખ પણ રોશન થઈ ગઈ. અફ બાવા એજ મીસલ ખુનનો કુંતરો પડતા જાએ અને મારા બદન માંહે શશ થાતી જાએ, તાકે સઘલું જસમ ખુનની બરકતથી સૌશ થઈ ગઈ.

અએ હુસેનના શીર્માં અને ગુંલામો, નેવારે તે યહુદીએ છોકરીના આ કલામ સાંભલેઓ, તેવારે ઘણું તાઝુંજુબ થીઓ અને કહેવા લાગો કે અએ છોકરી તું આ તું વાત કરેછે? છોકરી કહેવા લાગીકે બાવા તમે મારી વાત સાચી ન માનો તો ચાલો હજી તે પરદા ઝાડ ઉપર બેસેલોછે.

રાવી બયાન કરેછે કે તે યહુદી અને તે છોકરી બેઉ જણાં તે ઝાડની નીચે આવેઓ, યહુદી જુએછે સુકે તે પરદા બેસેલો છે અને વીલાપ કરી રહેઓછે. તે યહુદી આ અમરને નોઈને ઘણા તાઝુંજુબ થીઓ, અને પોતાના દીલમાં શીકર કરવા લાગો કે આ પરદાના બાલ વ પર લોહીથી ભરેલાછે, આ તું સખખ હસે? તે બાદ તે યહુદી તે પરદાની તરફ મુખાંતીબ થઈને કહેવા લાગોકે અએ પરદા, હું

તમને ખુદ તાર્ખાલાના કસમ દઉં છું કે તમે મારી સાથે વાત કરો. તમે કાંહાંથી આવેઆ છો? અને તમારા બાલ વ પરમાં કેળું ખુન ભરેલું? અફ પરંદા આ અમરની હુકીકેત બયાન કરો.

રાવી પુરખમ બયાન કરેછે કે ખુદ તાર્ખાલાએ તે પરંદાને જંબાન આપી. તે પરંદા ફસીહ જંબાનથી કહેવા લાગો કે અફ યહુદી ગઈ કાલે કેટલાક પરંદાએ એક જાડ ઉપર બેઠા હતા, અને હું પણ તે પરંદાઓમાં સામીલ હતો, અમે સઘલા દાણા પાણીની છંકર કરી રહેઆ હતા, અને લુ પણ ઘણી સખંત લાગતી હતી, એટલામાં એક પરંદા ઉડતો ઉડતો આવેઆ, અને અમારી સાંમે તે જાડ પર આવીને બેઠો, અને અમારી તરફ મુખાંતીબ થઈને કહેવા લાગો કે અફ પરંદાઓની જમાખંત, તમે સું દાણા પાણીની છંકર કરી રહેઆછો, અરે મુહમ્મદલ મુસંતશની દીકરીના દીકરા હુસેન, અંલી અલ આલાના નુરલઅંદન શતેમતજંજીરાના દીલના અએન, કરબલાની જંમીન માંહે બલતી રેતી ઉપર પડેઆછે, કાતેલ સીના ઉપર સવારછે, આંકા પાણી પાણી પુકારી રહેઆછે, કાતેલ મુખા ગલા ઉપર ખંજર ફેરવી રહેઆછે. અફ યહુદી અમે સઘલા પરંદાએ તે પરંદાના આ કલાંમ સાંભલીને તેજ વખંત તે જાડ ઉપરથી ઉડેઆ, કે અમે સઘલા કરબલાની જંમીન માંહે પોંહાંએઆ. અફ યહુદી ને વખંત અમે કરબલા માંહે પોંહાંએઆ તે વખંત આંકા હુસેન શહીદ થઈ ચુકા હતા, આપનું માથું મુખારક ભાલાની નોક ઉપર હતું, આપનું જીસમ અકંદસ જંમીન ઉપર પડીઈ હતું, અને આપનું ખએમે બલી રહેઆ હતા, આપના અહુલે બએતને મલાઈનો ફુશીએએ કંએદ કીધા હતા. અફ યહુદી તે બાદ અમે સઘલા પરદા આંકા હુસેનના ખુનમાં બાલ વ પરને રંગેઆ, અને હું મદીના મુનબર માંહે રસુલિલીહને ખંજર કરવા વાસતે આવેઆ.

અફ એખવાનો લાઈખાનો મહુરખાનો, ખુદાતાઆલા તમારી બંડાવે શાનો,

અફ ઝેખવાનો નેવારે તે યહુદીઝે તે ૫૨૦ દાની જાંખાનથી આ કલામ સાંભલેઆ,
તેવારે તે યહુદીઝે પોતાના દીલમાં શીકર કીધી કે આ હુસેન હુકના ઇમામ ન
હતે તો ઝેના ખુનમાં શશ ન હતે, તે વાસતે આ હુસેન હુકના ઇમામછે, ખુદા
તાઆલાના નજંદીક ઝેના વાસતે મુકામછે. તે બાદ તે યહુદી ઇસલામ લાવેઆ,
અને તે યહુદીની કામમાંથી પાંચસો (૫૦૦) માણસો ઇસલામ લાવેઆ. આમીન
યા રખિલ આંલમીન.

રિવાયત ૧૮ મી. મૌલાના અલ હુસેન અલેહિરસલામ . ઉપર એક પહેલવાનનું ચડી આવવું, તેને આપે ગંઝેખની ખખર કહેવાના બયાનમા.

માઝંશરલ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જમાઅંત રિવાયંત માંહે આવીઈંછે કે
નેવારે મવલાના હુસેન અલેહિરસલામના ભાઈઝે અને ભાનજા અને ૧૨જં દા અને
સઘલા અસંહાબ શહીદ થઈ ગીઆ, આપ ઝેકલા બાકી રહી ગીઆ, ઉંમર ખીન
સાઝંદના લશકરથી “ હુલમિન મુબારેજીન ” ની નીદા આવી કે કોઈ નીકલનાર
હોઝમેતો નીકલે, તેવારે મૌલાના હુસેન અલેહિરસલામ ખફમાંથી બાહાર
નીકલેઆ, આપે આહીઈં કે ઘોડા ઉપર સવાર થાઝે. આપ ઘોડાની રીકાબ
પકડીને ઉભા રીઆ, આપ જમણી તંરશ અને ડાબી તંરશ નોવા લાગા, અને ૧૨
માવા લાગાકે અફ ખેટા ઝંલી અકબર સુ રણુના મઝમેદાનમાં સુતેલાછો, અરે
ઉઠો, બાવાજીની રીકાબ પકડીને ઘોડા ઉપર સવાર કરો. ઝેવીરીતે આપ ૧૨માવીને
ઘણાં રોઝેઆ.

માર્ગશરણ એખવાનો નળી ચલ ઈમાનો, રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે આકાં
 હુસેનની બેહેન જંએનબ અલેહિસ્સલામ આ કલામ સાંભલેઆ, આપ ખએમમાંથી
 બાહાર આવેઆ અને ફરમાવા લાગાકે, અફ માફ માં જાએઆ લાઈ હુસેન અલેહિ
 સ્સલામ, આ બેહેન જંએનબને અને સઘલી બીબીએને અને બચ્ચાએને આ
 જગલ વએરાનમાં કેના ભરોસે મુકીને પધારોછાં, અરે પેહલાં મને કંતલ કરો તે
 બાદ આપ પધારો. તે બાદ જંએનબ ઘણાં રોએઆ, તાકે આપને ઝંશ આવી
 ગઈ. મૈલાના હુસેને જંએનબને ઉઠાડેઆ, અને સીનાથી લગાડીને ફરમાવા લાગા
 કે અફ બેહેન જંએનબ હુમાણાંથી કેમ ઘભરાએ છો? અરે હજીતો મુસીબત
 ઘણી ઉપાડવી છે, અફ બેહેન મારા બાદ આ મલાઈનો, કુશીએ, ખફમાને
 બાલસે, તમારા માથાની આદરો છીની લેસે, તમારી બાજુને રસીથી બાંધસે, તમને
 ઉંટની ખુલી પીઠ ઉપર સવાર કરસે, અને ધર્મશકે માંહે યજીદ પલીદની દરબાર
 માંહે તમને ઉભા કરસે, તે પછી તમારી રેહાઈ થાસે, તે વાસતે અફ બેહેન સંબર
 કરજો, સંબર કરજો, કાલાવાલા ન કરજો, નાના નળીની ઉનતના હકમાં બદ દોઆ
 ન કરજો, ને મુસીબત આવે તેને ખુશી થઈને ઉપાડી લેજો, અને આ મારી ફીકરી
 સકીનાને મારી માફક પેઆર કરજો, છાતી ઉપર સુવડાવજો, તાકે સકીલા એમ
 જાણે કે મારા બાવા હુસેન જીવતા છે.

માર્ગશરણ એખવાનો, નળીચલ ઈમાનો, રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે
 આ વસીયત મૈલાના હુસેન અલેહિસ્સલામની જંએનબે સાંભલી તે વખતે આપ
 ઘણાં રોએઆ, અને ફરમાવા લાગાકે આજ દીને બાવા અંલી કંતલ કરવાણાં,
 અને માં શતેમતજંહેરા વશત કરવાણાં, અને ભાઈ હુસનને નંહેર મલકે,
 અફ બારી અંલ બરાયા, આ જંએનબનું મૈત કાંહાં ગઈ? અરે આ
 જંદનબને મૈત કેમ નથી આવતું? અફ એખવાનો તે બાદ જંએનબે આકાં
 હુસેન અલેહિસ્સલામની રીકાબ પકડીને ઘોડા ઉપર આપને સવારં ફીધા.

માઝાંશરલ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાઝાંત, અરે જમાનાનું સું
ઈનકેલાખછે કે ખેલેન લાઈને ઘોડા ઉપર સવાર કરે, અજળ પસતાવોછે કે તે
વખંત આસમાન કેમ ન દુટી પડીઉં.

રાવી જાનસોજાં લખેછે કે તે બાદ મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ
રણુના મઝમેદાનમાં આવેઝા, તે કોંમ ઉપર સખંત થીઝા, ઝેક મકતલ ઝાંઝમને
કંતલ કીધી. જવારે મલાઈનો કુશીઝાઝે નાથુ કે ઝે હુસેન અલેહિસ્સલામનું
મુકાબલો કોઈ કરી શકે ઝેવું માલમ પડતું નથી, તેવારે મલાઈનો કુશીઝાઝે
ઉંમર બીન સાઝાંદને, ખુદાની લાઝાંનત ઝે ઉંમર બીન સાઝાંદ ઉપર, કહેવા લાગાકે
અફ ઉંમર બીન સાઝાંદ, કોઈની મકદુર નથીકે હુસેન અલેહિસ્સલામનું મુકાબલો
કરે, હાં અગર મુકાબલો કરે તો ઝેના લશકરમાં ઝેક પહેલવાનછે જને યહંદાં
પલીદ મોકલીઉંછે, તે પહેલવાન મુકાબલો કરે.

રાવી બયાન કરેછે કે ઉંમર બીન સાઝાંદ, ખુદાની લાઝાંનત ઝે ઉંમર બીન
સાઝાંદ ઉપર, મલઉંને હુકમ કીધો કે હાં જલદીથી તે પહેલવાનને હાજર કરો.
લઈનના હુકમ મોઝાશીક તે પહેલવાન તમામ હથીઆર પેહરીને હાજર થીઝા,
અને ઝાંરજાં કીધી કે અફ ઉંમર બીન સાઝાંદ, સું હુકમછે ? લઈન કહેવા લાગો
કે અફ પહેલવાન આ મઝમેદાનમાં ઝેક સવાર ઉભોછે, 'ઝેવું' માથું જલદીથી
લાવ. તે પહેલવાન કહેવા લાગો કે ઘણું સાફ, અમીરનું હુકમ આંખ અને
માથા ઉપરછે. ઝેવી રીતે કહીને તે પહેલવાન તીઆંથી ચાલેઝા, અને
મઝમેદાનમાં આવેઝા, પોતાના ઘોડાને જોલાન આપવા લાગો, અને કહેવા લાગો
કે અફ સવાર તમે સું શીકરમાં ઉભાછો ? તમારી અજલ આવી પોંહોંચી. અરે
આ તલવાર તે તલવારછે કે અગર પાહાડ ઉપર પડે તો પાહાડનામી દુકડા થઈ
જાઝે. અને આ ભાલો તે ભાલો છે કે અગર આસમાનમાં રેકું તો આસમાના
તારા પાડી નાખે.

રાવી લખેછે કે તે પહેલવાનના કલામ સાંભલીને આફાં હુસેન અલેહિરસલામ શરમાવા લાગાકે અફ પહેલવાન મને કોઈ શરમેની શીકર નથી, અને શીકરછે તો શકત તારી દીકરીની શીકરછે. તે પહેલવાને ઝંરજી કીધીકે અફ સવાર તમને મારી દીકરીની શું શીકરછે? મોલાના અલ હુસેન અલેહિરસલામ શરમાવા લાગા કે અફ પહેલવાન ને વખત તમને યહંદપલીદનું હુકમ થીલું કે અફ પહેલવાન તું કુશ માંહે જા, અને અંબદુલ્લાહ બીન ઇંઆદ, ખુદાની લાઅંનત એ અંબદુલ્લાહ બીન ઇંઆદ ઉપર, તને ને લડાઈ ઉપર મોકલે તે લડાઈ શ્તે કર. લઈને યહંદ પલીદના હુકમને તેં માથે ચડાવીલું અને તું તઈઆર થઈને તારા ચરથો નીકલવા લાગો, તે વખત તને તારી દીકરીએ શું કહીલું અને કંઈ ચીજની વસીયત કીધી? તે વસીયતને તું યાદ કર. પહેલવાને ઝંરજી કીધી કે અફ સવાર મારી દીકરીએ શું વસીયત કીધી છે? મને કંઈ ખબર નથી. આપ શરમાવા લાગા કે અફ પહેલવાન કેમ લુલી જાએ છે તને તારી દીકરીએ નહીં કહીલું કે અફ બાવાં તમે જાએઓ, તે અગર ખુદા તારાંલા તમારા હાથ ઉપર લડાઈ શ્તે કરે, અને ને વખત તમે સીદી સલામતથી પાછા વલો તે વખત મારા વાસતે યાકુંતની એક અંગુઠી લેતા આવજો. અફ પહેલવાન હું એન શીકરમાં છું, કે અગર હું તને કંતલ કરીસ તો તારી દીકરીનો ઉમેદ એના દીલમાંહે રહી જાસે.

અફ એખવાનો ભાઈજાનો મહુરજાનો, ને વખત કે તે પહેલવાને આફાં હુસેનની જંબાન મુખારકથી આ કલામ સાંભલેઆ તે વખત પોતાના હુથીઆરને જંમીન ઉપર નાખી દીધા, અને ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર ઉતરી પડેઆ, અને હાથ નાડીને ઝંરજી કરવા લાગો કે અફ સવાર તમે કોનછો? કાંહાંથી આવેઆઓ? અને શું તમાંકું નામછે? અરે અફ સવાર તમે શીરશતાઓ, યા જીઅરઇલછો, કોનછો? તમારા નામને અને તમારા ગામને જાહેર કરો. અરે અફ સવાર

હું પુદાના કસમ ખાધને કહું છું કે મારી દીકરીએ મને આંગુડીનું કહીલું તે વખત મારા ઘરમાં હું અને મારી દીકરીના સીવાએ બીજું કોઈ શખ્સ નહોતું, અને તમારી પાસે તે આંગુડીની વાત કોણે કીધી ? અફ સવાર તમે તમારા નામને અને ગામને જાહેર કરો. તું તમારું નામ છે, અને કંઈ તમારું મુલક છે, અને તમે તું સખખ વાસતે આહીઆં આવેઆ હતા તાકે આ મહેનત અને બલા અને આશ્વત માંહે શસી ગએઆ છો.

માઝાશરલ એખવાનો નબી અલ ધગાનો, રાવી. પુરજોમ બયાન કરે છે કે આકાં હુસેન અલેહિસલામ શરમાવા લાગા કે અફ પહેલવાન, મને રસુલિલીહ સલીલા અલફહે વ આલેહી શરમાવી ગઈઆ છે કે અફ મારા પેઆરા હુસેન, નવારે તમારું કુષે જાવું થાએ, અને તમને કુશના લોકો કરબલાની જમીન માંહે ઘેરી લીએ, અને તમારા શરજોદા અને ભાઇએ અને ભત્રીજા, અને ભાનજા, અને સઘલા અસહાબ વશાદાર, મલાઈનો કુશીએ, કંતલ કરી નાખે, અને તમે શકત એકલા આકાં રહો, તમે રાણનાં મએદાન માંહે આવો, અને તમારા મુકાબલા ઉપર દેલમના પહેલવાન આવે, તેવારે તમે એ પહેલવાનને આંગુડી યાકુતની આપજો, તે વાસતે અફ પહેલવાન તમે આ આંગુડીને લઈ જાએ અને તમારી દીકરીને આપો.

અફ હુસેન અલેહિસલામના ઝંજોદારો અને માતમદારો, અને ઝંખોઆરો ને વખત આકાં હુસેન અલેહિસલામના કલામને પહેલવાને સાંભલેઆ, તે વખત કહેવા લાગા કે અફ હુસેન, રસુલિલીહને અને તમને તું કેરાબત છે ? આકાં હુસેન કહેવા લાગાકે અફ પહેલવાન, હું રસુલિલીહ સલીલા અલફહે વ આલેહીની દીકરી શતેમતજોદરાનો દીકરો છું, અંલી અલ મુરતંજોનો દીલખદધું. મલાઈનો કુશીએએ મને કાગલ લખીલ, ને મહેમાન કરી બોલાવીએ અને મહેમાનીને બદલે આ મુસીબત અને બલાનું દીવસ દેખાડેઆ.

અચ્ચે ચેખવાનો જવારે તે પહેલવાને આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામની મંજાન મુખારકથી આ કલામ સાંભલેઆ, તેવારે તે પહેલવાને માથા ઉપરથી પાઘડી ફેંકી દીધી; પોતાના ઝીરેખાનને ફાડી નાખીઉં, માથા ઉપર ખાક ઉડાવવા લાગો, અને રેવા લાગો, પીટવા લાગો, અને કહેવા લાગો કે અચ્ચે મારા ઇમામ અચ્ચે ખંલકલ્લા હુમામ, ગુલામ જનાખના મુકાબલા ઉપર આવેચ્ચો અને મોહોડા થી વધારે સુખન ખોલેચ્ચો તે મારી ખંતો અંજીમ થઈ, તે આપ મોઝાફ કરીફ, અને ગુલામને રજા આપીચ્ચે તાકે આ મલાઈનો કુશીચ્ચોને કંતલ કફ. મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામ ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે પહેલવાન તમારી મુકદ્દરમાં શહાદત લખી નથી, અચ્ચે પહેલવાન આ અંગુઠી લઈ જાચ્ચો અને તમારી દીકરીને આપો.

અચ્ચે ચેખવાનો તે પહેલવાન ઝીરજી કરવા લાગો કે અચ્ચે રસુલિલ્લાહના નવાસા, ત્રણ દીવસના લુખેઆ અને પેઆસા, સૌહેખ અને ફરમાવોછો કે તું જા અને તારી દીકરીને અંગુઠી આપ, તે મવલા આપ સૌહી ફરમાવોછો, વલેકીન જવારે કયામતનું દીવસ આવશે અને આપના નાના રસુલ, અલ્લાહના મકંબુલ, મને મવાલ કરસેકે અચ્ચે પહેલવાન તુંચે મારા દીકરા હુસેનને કેમ યારી ન દીધી ? તેવારે ગુલામ સુ જવાખ દેસે. મવલાના અલ હુસેન ફરમાવા લાગાકે અચ્ચે પહેલવાન તે વખત હું તમારી તંરશથી જવાખ દઈશ, કે અચ્ચે નાના રસુલિલ્લાહ, સૌહેખ આ પહેલવાન મારી યારી વાસતે આવેચ્ચો હતો, તે વખત રસુલિલ્લાહ તમારાથી ખુશ થાસે, અને તમને જન્મતમાં દાખીલ કરસે. મગર અચ્ચે પહેલવાન હું તમને વસીયત કરુંછું કે જો વખત તમારા નજંદીક થંદુ પાણી આવે, યા જમાલુ આવે, તે વખત મારી લુખ અને પેઆસને યાદ કરજો.

રાવી લખેછે કે તે બાદ પહેલવાને અંગુઠી લીધી, અને રોતો રોતો પોતાનાં શહેરની તંરશ આલેચ્ચો, તાકે મનજંલો તંચે કરતો કરતો પોતાના ઘરમાં આવી

પોંહુંચેઓ. તે પહેલવાનની દીકરીએ ખંચેરો આશીયતની ખેંચર પુછી, તે બાદ તે છોકરીએ સવાલ કીધું કે અચ્ચે બાવા તમે અંગુઠી લાવેઆ?

રાવી બયાન કરેછે કે તે છોકરીએ અંગુઠી નું સવાલ કીધું કે તે પહેલવાને એક આહુનું નારો મારેઓ, અને રોવા લાગો. તે છોકરી કહેવા લાગીકે અચ્ચે બાવા મેં અંગુઠીનું સવાલ કીધું તેમાં તમે રોવોછો તેનું સું સબબછે ? તે પહેલવાન કહેવા લાગો કે અચ્ચે મારી દીકરી હું અંગુઠી લાવેઓધું લેકીન એ અંગુઠી વાસતે કુંરસો અજીબછે. છોકરી કહેવા લાગી કે અચ્ચે બાવા એ કુંરસાને બયાન કરો.

અફ એખવાનો ભાઈબાનો રાવી બયાન કરેછેકે તે પહેલવાન કહેવા લાગો કે અફ મારી દીકરી નવારે હું તારાથી વદાએ થઈને ચાલેઓ તાકે કુશમાં આવેઓ. મને અંબદુલ્લાહ બીન હંઆદનું, ખુદાની લાઅંનત એ અંબદુલ્લાહ બીન હંઆદ ઉપર, હુકમ થીઓ કે અફ પહેલવાન, તમે કરબલામાં જાઓ અને તમને ઉંમર બીન સાઅંદ કહુ તેનું માથું કાપી લાવના. અફ દીકરી હું લઈંનના હુકમ મોઆશીક કરબલામાં આવેઓ, મલઉંન ઉંમર બીન સાઅંદ હુકમ કીધો કે અચ્ચે પહેલવાન આ મચ્ચેદાનમાં એક સવાર ઉભોછે તેનું માથું કાપી લાવ. અફ દીકરી હું મચ્ચેદાનમાં આવેઓ, નોઉંધું સું કે એક સવાર ઉભોછે, તેનું બદન જંખમોથી ચુરછે. મેં તે સવારને સવાલ કીધું કે અફ સવાર તમે કેવી શીકરમાં ઉભોછો તમારી અજલ આવી પોંહુંચી. અફ દીકરી તે સવારે મને સું જવાબ દીધો કે મને કોઈ ચીજની શીકર નથી વલેકીન શીકરછે તો શકંત તમારી દીકરીની શીકરછે. અફ દીકરી મેં સવાલ કીધો કે અચ્ચે સવાર તમને મારી દીકરીની સું શીકરછે, હું તો તમારા કંતલ મારતે આવેઓધું. અચ્ચે બેટા તે સવાર કહેવા લાગો કે અચ્ચે પહેલવાન તારી મકદુર નથી કે તું મને કંતલ કરે અને તું મારો કંતલ પાગુ નથી, અને હું આઉંધુંકે તમને કંતલ કરૂં મગર મને રહેમ

આવેછે કે જો હું તમને કંતલ કરીશ, તો તમારી દીકરીએ તમને યાકુંતની અંગુઠી ની વસીયત કીધીછે કે અફ બાવા જવારે તમે લડાઈ શ્તે કરીને પાછા ફરો. તેવારે મારા વાસતે યાકુંતની અંગુઠી લેતા આવજો. વાસતે અફ પહેલવાન તમારી દીકરીનો ઉમેદ એના દીલમાં રહી જાશે, વ ધણી નહીં તો તમારું કંતલ કરવું આસાનછે. અફ દીકરી તે સવારની ઝાંઝિયની વાત સાંભલીને હું હુએરતજંદા થીએ, અને પુછવા લાગો કે અફ સવાર, તમે કોનછો, કાંહાંથી આવેઆછો, તમારું નામ શુંછે. તે સવાર રોવા લાગા અને કહેવા લાગા કે અફ પહેલવાન હું નથી મોહમ્મદલ મુસંતશની ખેટી શતેમતજંજંહેરાનો દીકરોછું, મારું નામ હુસેનછે, હું મદીના મુનવરનું રહેનારછું અફ પહેલવાન આ મલાઈનો કુશીએએ મને મહેમાન કરી ખોલાવેએ તાકે આ મહેનત અને આ બલાના દીવસો દેખાડેઆ, અફ પહેલવાન મારા ભાઈએ, અને ભત્રીજા, અને ખેટા, અને ભાનજા, અને સઘલા અસીહાબ વશદારને આ મલાઈનોએ કંતલ કીધા, હવે શકુંત હું એકલો બાકી રહેએછું, તેઘડીખેઘડીના મહેમાન છું. અએ ખેટા ને વખંત મેં હુસેનના કલાંમ સાંભલેઆ તે વખંત મેં મારા હથીઆરને ફંકી દીધા, અને રોવા લાગો અને ખેઉ હાથ નાડીને અંરજ કીધી કે અએ આકાં હુસેન અએ રજુલદલાહના તુરલઅએન, અએ શતેમતજંજંહેરાના દીલના અએન, ગુંલામથી ખંતો અલંમ થઈછે, આ સઘલા શોહદાએની હુરમતથી વદુવાથી મોઆશ કરીએ અને રજા આપીએ તાકે ગુંલામ આ મલાઈનો કુશીએને કંતલ કરે. અએ મારી દીકરી મેં ઘણાં કાલાવાલા કીધા પણ આપે રજા ન આપી, અને ફરમાવા લાગાકે અએ પહેલવાન તમારી મુકદ્દરમાં શહાદત લખી તથી વાસતે તમે અંગુઠી લઈ જાએ, અને તમારી દીકરીને આપો અએ ખેટા મેં તે અંગુઠી લીધી અને રોતાના હાલમાંહે વદાએ થીએ. અએ ખેટા હું ને વખંત વદાએ થીએ તે વખંત આપે ફરમાવા લાગાકે અએ પહેલવાન તમારા નજદીક નમાણ આવે. યા પાણી આવે તો તમે મારી અને મારા અહેલે બએતની ભુખ અને પેઆસને

યાદ કરેના, તે પછે જમણુ જમણા અને પાણી પીના, ઐટલી આપે વસીયત કીધી તે બાદ મને વીદાયે કીધો. હું તયાંથી આવ્યો તાકે મનજંલો તેંચે કરતો કરતો યાંહાં આવી પોંહાંચીઆ.

અફ ઐખવાનો ભાઈ જનો ને વખંત તે પહેલવાનની દીકરીએ પોતાના આપના મોહોડાથી આ છંકર સાંભલેચો, તે વખંત નેહાયત માતમ કીધો, અને કહેવા લાગી કે અફ આફા હુસેન અલેહિસ્સલામ આ આપની બાંદી આ અંગુઠી ઉપર આપનું ઈમાન લાંઉછું.

માઝીશરલ ઐખવાનો નબી અલ ઈમાનો, તે બાદ તે પહેલવાનની દીકરી હુમેશા મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામનું માતમ કરતી, તે બાદ જમણુ જમતી અને પાણી પીતી. અફ મારા ભાઈઓ અને બેહેનો તમારા નજંદીક જમણુ ઇયા પાણી આવે તો ભલા હુસેન અલેહિસ્સલામની ભુખ અને પેઆસને યાદ કરેના તે બાદ જમણુને જમણો અને પાણીને પીના. તે પછી યહંદ, અને અંબદુલ્લાહ છંઆદ, અને ઉમર બીન સાઅંદ, અને શીમર, અને સઘલા મલાઈના કુશીઆ ઉપર લાઝંનત બોલેના, તાકે જનંત નસીબ થાએ. જમ ઉલમાઓ માંથી બાઝાંને પોતાની નસીહતમાં ફરમાવેછે.

પાંણી તું પીને બોલને લાઝંનત યહંદપર,

જનંત નસીબ થાએ એ લાઝંનતને વાસતે.

આમીન યા રબીલ ઝીલમીન.

રિવાયત ૧૯ મી. મોલાના હુસેન અલેહિસ્સલામે મોઅમેનથી શીમર લઈને પાણીનો ચશમો દેખાડેઓ તેના બયાનમાં.

માઅશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત રાવી પુરગંમ બયાન કરે છેકે જવારે તે પહેલવાનને મોલાના અલ હુસેન વદાઅે કીધા, અને તે પહેલવાન તીઆંથી આલેઅ્યા, તેવારે મલાઈનો, કુર્શીઆ આપના ઉપર અેકદમ હુમલો કરીને ખુકી આવેઆ, કોઈઅે તલવાર મારી તો કોઈઅે ભાલો મારેઆ, કોઈઅે તીર મારેઆ તો કોઈઅે પથર મારેઆ, તાકે આપનું જીસમ અકદમ જંબમોથી ચુર થઈ ગઈ. આપને જંઈશી ઘણી થઈ ગઈ, પગથી રીકાળ છુટી ગઈ, ઘોડાઅે મોઈકે મારો સવાર પડી જાસે, તેજ વખત ઘોડો જંમીન ઉપર ખેસી, અઅેઆ અને આપને આહીસતાથી ઉતારી દીધા.

અફ અેખવાનો ઘોડો જંમીન ઉપર ખેસીને આપને આહીસતાથી કેમ ન ઉતારે, અરે ઘોડાને રસુલિલ્લાહની વસીયત હતી કે અફ ઘોડા તમે કરબલામાં જાઅ્યા તો તમારા સવાર હુસેન અલેહિસ્સલામને પડવાં ન દેસો, તેજ વાસતે ઘોડાઅે આપને આસતેથી જંમીન ઉપર ઉતારેઆ. આપ કંઈબલાની તરફ ખુકેઆ, આપને ઊંશ આવી ગઈ, તે વખત આપની બધરી આંતેકા ખફમાના દરવાજા ઉપર ઊભી હતી, તેણે જાઅું કે મારા શૌહર ઝોલી જવહર ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર પડેઆછે, તે આંતેકા બધરી ખફમાથી ચાલી, તે આપના નજંદીક આવી, અને આપને જંમીન ઉપરથી ઉઠાડેઆ, અને આપના મોંહ ઉપરથી ભોહી લુછી નાખી, અને આપને ખેસાડેઆ, અને તે આંતેકા બધરી

પણ પાસે ખેડી. ચેટલામાં મલઉંન ઉંમર બીન સાચુંદે હુકમ કીધો કે અફ સવાર સું નાઈ રહેઆછો? જાઓ હુસેનનું માથું કાપી લાવો, અને હુસેનના ખડ્ગમાને ખાલો, અને એના આહુલે બચ્ચતની ચોડનીચો છીનીલેચો, અને સઘલો અસખાબ લુટીલીચો.

અફ એખવાનો મલઉંનનું હુકમ સાંભલીને મલાઈનો કુશીચો ખચ્ચમાની તંરશ દોડેચો, અને શીમર, ખુદાની લાચ્ચનત એ શીમર ઉપર, મોલાના અલ હુસેનની તંરશ આવીચો, લઈન છોટે ઉલો રીચો, જાણતો હતો કે હુસેન અલેહિરસલામનું માથું બદન ચંતેહરથી જુદુ કરતું કંઈ સહેલ નથી, અને આપને હચ્ચેઅત પણ ઘણી હતી તે વાસતે લઈન સીઈનનો દુકડો, છોટે ઉલો રીચો. તે બાદ લઈને પુકા રીઉં કે અફ હુસેન સું જંમીન ઉપર પડી રહેઆછો, ઉઠો તમારો ખડ્ગો બલી ગીચો, અને તમારા આહુલે બચ્ચતની ચોડનીચો છીની લીધી.

રાવી લખેછે કે શીમર લઈનનું અવાજ આપના કાનમાં આવીઉં, આપને જાણ આવીઉં, ઊઠીને ઉભા થીચો, તલવાર હાથમાં લીધી, અને થોડુંક ચાલેચો કે આપને પાંધું ગંશ આવી ગઈઉં અને જંમીન ઉપર પડી ગીચો, આપ ઘણા જઈશ થઈગીચો હતા.

અચ્ચે એખવાનો જવારે શીમર લઈને જાથું કે હવે હુસેન અલેહિરસલામમાં બીલકુલ તાકંત નથી તેવારે કમ્મરથી ખંજર કાહાડેચો અને આગલ ચાલેચો, તાકે આપ પડેચો હતા ત્યાં આવેચો, આવતાંજ પહેલાં પગથી ઠોકર મારી, ખુદાતાચ્ચાલા એ લઈનના પગને કંતે કરજો, તે પછી આપના સીના અકંદસ ઉપર સવાર થીચો અને આહીઉં કે આપની ગરદન ઉપર ખંજર શીરાવે.

રાવી પુરજમ બયાન કરેછેકે આફા હુસેને આંખ ખોલી અને શરમાવા લાગ્યો કે તું કોનછે? લઈન કહેવા લાગો હું શીમરશું. આફા હુસેન શરમાવા લાગાકે અફ શીમર સું ધરાદાછે? લઈન કહેવા લાગો કે તમારા માથાને બદન ચંતેહરથી

જીદા કરવાનું ઈરાદા છે. આપ ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે શીમર અગર તું ચેત્ત ઈરાદા ઉપર આવેચ્ચો હોચ્ચે તો મને આ વખત પેઆસની શીદત ઘણી છે તે વાસ્તે પાણી. પીવરાવીને જાંબાડ કરે. અચ્ચે શીમર તું જાણે છે કે જાંબાને પેઆસની શીદત ઘણી હોચ્ચે છે. લઈને કહેવા લાગ્યા કે અચ્ચે હુંસેન તમે પાણીનું નામ ન લેસો, હું તમને ચેક કંતેરો પાણીનો પીવરાવનાર નથી, સા વાસ્તે કે તમે ફર્જ ખાચ્ચો છો કે અમે મોચ્ચેજાંના સાહેબ છીએ, અને હજી તમે કહો છો કે અમારા બાપા અંલીઆલ મુરતંજાં હોજાં કૌસરના માલેક છે, તે આ વખતમાં તમારા મોચ્ચેજાં કાંણાં ગીઆ, અને અમારા બાપા અંલીઆલ મુરતંજાં કાંણાં છે ? તેને બોલાવો તો તમને હોજાં કૌસરના પાણી પીવરાવસે.

રાવી પુરજાંમ બયાન કરેછે કે લઈને શીમરનું તાચ્ચાંનું સાંભલીને આકાં હુંસેન ને નાશ આવીઉં, આપે જાંબીન ઉપર પગની ચેડી રગડી, કે તેજ વખત પાણીનો અશમો જાંરી થીચ્ચો. આપ ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે શીમર જાં પાણીનો અશમો મોજીદ છે, વલેકીન હું તારા ઉપર હુંજત કાંયમ કફંધુ કે તું ક્યામતને દાહાડે ઉજરં મુકદ્દમ ન કરે કે હુંસેન પાણીની તેલબ કરતાં તો હું પાણી પીવડાવતે. અચ્ચે શીમર આ વખતમાં ન પાણીની મતેલબ છે ન કોઈ શચ્ચેનું બીઆન છે, બીઆન છે તો ફકત મારી બેહુન જાંચેનબનું બીઆન છે કે જાંચેનબ જાંચેમાના દરવાજાં ઉપર ઉભા છે, અને તુંએ ગરદન ઉપર ખંજર મુકીઉં છે, અચ્ચે શીમર જાંરા ઠચ્ચેરી જાં અને મારી બેહુનને ખચ્ચેમાના અંદર જાવાદે, તે પછી ખંજરને ગરદન ઉપર ફીરાવજે.

અચ્ચે ચેખવાનો ભાઈ જાનો, લઈને શીમર, સીઈનનું બનેલો, આકાં હુંસેનનું ફરમાન ધેઆંન ન લાવેચ્ચો, અને ગરદન ઉપર ખંજરના રગડા દેવા લાગ્યા તાકે બાર રગડામાં આપનું માથું મુબારક બદન અંતેહરથી જીદું કીધું, અને ભાલાની નોક ઉપર ઉંચું કીધું, અને હુંકમ કીધો કે હાં ખુશીના નકારા વાગે. તમામ

લશકરમાં ખુશીના નકારા વાગવા લાગ્યા.

માઝંશરલ એખવાનો નખીઅલ ઈમાનો રાષી લખેછેકે મલાઈનો, કુશીઓ, ત્રણ દીવસ કરબલામાં રહેઆ, તે પછી સઘલી ખીખીઓને ઊંટોની ખુલી. પીઠા ઉપર સવાર કીધા, મવલાના ઝાંલી ઝંઝેનુલઝાંખેદીનના હાથમાં ઊંટોની મેહાર આપી, અને મલાઈનો કુશીઓ ચાલેઆ, તાકે સઘલા અહેલે અએતનો કાફલો કુશમાંહે આવેઓ. લઈન અંબદુલ્લાહ ખીનુ ઈઆદે કુશમાં ખુશીનો હુકમ કીધો, કે સઘ લાઓ આજ દીને ખુશી જાહેર કરે. મલાઈનો કુશીઓએ અજાર સાંજુગારી અને તરેહે તરેહેની વાણીઓ પકાવી, અને મેવા ખરીદ કીધા અને ઈંદની મીસલ ખુશી કીધી.

અફ એખવાનો, લઈન શીમર હુસેનનું માથું મુખારક લઈને પોતાના ઘરમાં આવેઓ, અને માથાને તનુર માંહે મુકીઉં. તનુરથી નુર નીકલવા લાગું, શીમર, ખુદાની લાઝાનત એ શીમર ઉપર, એ લઈનની બઘરી મોમીના હતી, તે બઘરી જુએછે સું કે તનુરથી નુર સાનું નીકલે છે. તે બઘરી તનુર પાસે આવી જુએ છે સું કે તનુરમાં એક માથું મુકેલું છે, તે માથા માંહેથી નુર નીકલે છે. તે બઘરી આ માજરો નાઈને નેહાયત હુએરતજદા થઈ, અને પોતાના દીલમાં શીકર કરવા લાગી કે આ માથું કેનું હસે, હું શીમરને પુછુંકે આ માથું કેનું છે અને કાંહાંથી લાવેઓછે. એવી રીતે પોતાના દીલમાંહે વીચાર કરીને શીમર લઈનને પુછવા લાગી કે અફ શીમર આ કેનું માથું છે અને કાંહાંથી લાવેઓછે ? લઈન શીમર કહેવા લાગો કે અફ બઘરી આ માથું નખી મુહમ્મદલ મુસૈતંશની દીકરી શતેમતજંજહેરાના દીકરા હુસેનનું માથું છે.

અફ એખવાનો લઈન શીમરના કલામ સાંભલીને તે બઘરી કાંપવા લાગી, દીલથી આહનો નારો મારવા લાગી, અને કહેવા લાગીકે અફ શીમર, આપણે નખી મુહમ્મદલ મુસૈતંશનું કલમું પડીએ અને ખુદાતાઅંલાએ એઓની ઈતાઅં

તમાં અને મોહનમાં આપણાં વાસતે નજાત કીધીછે, અને તું એની દીકરીનાં દીકરાને કંતલ કરે, હાલાં કે તારા વાસતે અને તને ખુદ તારાંલા જહનમાં દાખીલ કરેના. એટલું કહીને તે બધરી ઘરથી બાર નીકલા ગઈ. લઈને શીમર પુકારવા લાગે કે અએ બધરી તમે કાંહાં જાઓછો ? મારા ઘરને કેમ બરબાદ કરોછો ? તે બધરી કહેવા લાગી કે ખુદાની લાએનત તારા ઉપર, તું એમ કહેછે કે મારા ઘરને કેમ બરબાદ કરોછો, અરે અએ લઈને તુંએ નથી મુહમ્મદલ મુસતશના ઘરને બરબાદ કીધું, ખુદા તારાંલા તારા ઘરને બરબાદ કરેના, અને તને પણ ખુદા તારાંલા બરબાદ કરેના. એટલું કહીને તે બધરી હુસેનનાં લુટેલા કાશલામાં આવીને શામીલ થઈ ગઈ, તાકે તે બધરી પણ અહેલે અએતની ખીદમત માંહે રહી અને અહેલે અએતની સાથે ખીદમત કરતી ધર્મશક માંહે આવી.

માઝશરલ એખવાનો નથી અલ ઈમાનો જવારે અહેલે અએતને મલાઈને કશીએ ધર્મશક માંહે લઈ આવેઆ, તેવારે યહંદ પલીદે હુકમ કીધો કે શહેરની બજાર સંજુગારો અને તમામ લોકો આજ દીને ઈંદની માફક ખુશી કરો. લઈને યહંદ પલીદના હુકમ મોઆફીક તમામ લોકોએ ઈંદની મોઆફીક ખુશી કીધી.

રાત્રી પુરખેમ બયાન કરેછેકે અહેલેઅએતનું કાશલો યહંદ પલીદના દરવાજાં ઉપર આવેઆ. લઈને યહંદ પલીદે હુકમ કીધોકે અંરબના સરદારોના માથા એાને અને અંરબના કુએદીએાને મજલીસમાં હાજર કરો.

અફ એખવાનો મોલાના અંલી જંએનુલઅેદીન શરમાવેછે કે અમે સઘલા યહંદ પલીદની મજલીસમાં હાજર થીઆ. લઈને તખત ઉપર સવાર થીઆ. અને મારા બાવા હુસેનનું માથું સોનાના તંશત યાએને સોનાના થાલમાં મુકેલું હતું, અને લઈનેના હાથમાં સોનાની લાકડી હતી, તે લાકડી મારા બાવા હુસેનનાં હાંત ઉપર મારી રહેઆ હતો. ખુદા તારાંલા એ લઈનેનાં હાથને કંતા

કરે. અને લઈને મજલીસને પણ સારી રીતે સંણુગારી હતી. અને લઈને યજ્ઞે મજલીસની અંદર એક હોજર બનાવીડ હતું, અને તે હોજરમાં અંતર ભરેલું હતું, અને એક બાજુને સીખાવીને તથ્યાર કીધું હતું કે નવારે ખુશીની મજલીસ તથ્યાર થાયે તેવારે તે બાજુ અંતરના હોજરમાં પડે, અને મજલીસના લોકોના માથા ઉપર ઉડે, તાકે સઘલા લોકો ઉપર અંતરના કંતર પડે અને સઘલી મજલીસ અંતરથી મહુકારે.

અચ્ચે એખવાનો લાઈ બાજી બાજીસોજ બયાન કરેછે કે નવારે મવલાના અલ હુસેનનું માથું મુબારક યજ્ઞે પલીદની મજલીસમાં આવીડ, અને સોનાના થાલમાં મુકીડ, તેવારે લઈને હુકમ કીધોકે સુક્રેરાને યાચેને બાજુને લાવે. તે લઈનેના હુકમ મોઆશીક સુક્રેરાને લાવેઆ, અને છુટો મુકેઆ. હવે તે સુક્રેરા પોતાની આદત મોઆશીક તે અંતરના હોજરમાં પડેઆ, અને હોજરમાંથી પાછો નીકલેઆ, અને આકો હુસેન, નબી મોહમ્મદલ મુસૈતશના નુરલઅચ્ચેન, શતેમતજજરેહરાના દીલના અચ્ચેનના માથા ઉપર ઉડવા લાગે, અને અંતરના કંતરને પોતાના બાલ વ પરથી તે માથા ઉપર પાડવા લાગે. તે વખત મલાઈના ચો તરથી પુકારવા લાગા કે સુક્રેરા યાચેને બાજુ પણ લુલી ગચ્ચેઆ, વલી પાછો તે બાજુ હોજરમાં પડેઆ અને વલી હોજરમાંથી નીકલેઆ, અને આકો હુસેનના માથા ઉપર ઉડવા લાગે એવી રીતે તે બાજુ ફેટલાક વખત હોજરમાં પડેઆ, અને આકો હુસેનના માથા ઉપર ઉડેઆ. આખરૂલઅમર તે બાજુને મલાઈનાચે કંતલ કીધો ખુદાતઆલા તે મલાઈનાને અજાબે અકબરમાં દાખલ કરે.

અચ્ચે હુસેન અલેહિરસલામના અજાદરો અને માતમદારો, રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે તે બાદ લઈને યજ્ઞે પલીદ હુકમ કીધો કે નબીના અહેલે અચ્ચે નને કંચેદ ખાતામાં લઈ જાચે.

ત્રાઅંશરલે એખવાનો નબીઅલ ઇમાનો બાચાંજે રીવાયતમાં આવીડીછે કે

કુંચિદ ખાનાની ઊપર ઘાપડું નહોતું, શક્ત ચોતરફ દીવારો હતી તેમાં અહિલેખચિત્રને દાખીલ કીધા. નેવારે અંશાના જમણનો વખત થીચ્છા તેવારે યજ્ઞ પલીદે હુકમ કીધો કે જમણ હાજર થાચ્છ. લઈનના હુકમ મોચ્છાશીકે જમણ હાજર થયું. લઈન યજ્ઞ પલીદ અને ચ્છિની બધરા હીંદ ચ્છિના જમણ વાસતે થાલ ઉપર ખેડા. યજ્ઞ પલીદ ભુકંમો લીધો તે બાદ હીંદચ્છ પણ ભુકંમો લીધો, અને મોંહમા નાખેચ્છા કે તે ભુકંમો હીંદના મોહમાં અટકી ગીચ્છા. 'હીંદ સવાલ' કીધો કે અફ યજ્ઞ ભુકંમો કેમ હલકંમાં અટકી ગીચ્છા. 'તું સખખ હસે? યજ્ઞ પલીદ કહેવા લાગોકે અફ હીંદ તમે તું કરવા શીકર કરોછો, અફ હીંદ હું તમારા માથા ઉપર ખેડા છું હવે તમને તું શીકરછે. હીંદ કહેવા લાગીકે અફ યજ્ઞ સઘલી વાત સંહી કહેછો 'વલેકીન જમણ કેમ ગલામા અટકી ગીચ્છા? અચ્છ યજ્ઞ શાચ્છિદ ચ્છિયું માલમ પડેછેકે અપણાં, પડેસના કુંચિદ ખાનામાં ને કુંચિદીચ્છા આજદીને આવે આછે તે ભુખેચ્છા હસે. તે સખખથી આ જમણનો ભુકંમો ગલામાં શસી ગચ્છે ચ્છા. લઈન યજ્ઞ કહેવા લાગોકે અફ હીંદ ને કુંચિદીચ્છાના જમણનું કાનુન છે દસતુરછે તે મોચ્છાશીક ચ્છિચ્છાને પણ પોંહાંચી ગીઉં.

અફ ચ્છિખવાનો ભાઈજાનો હીંદના હલકંમાં જમણનો ભુકંમો નહીં ઉતરેચ્છા, આખરૂલઅમર હીંદ ઉઠી ગઈ જમણ ન જમી. અફ મેહુરખાનો કેમ જમણ હલકંમાં ઉતરે, અરે નખીના અહિલે બચ્છિત ભુખેચ્છા હોચ્છિ પેચ્છાસા હોચ્છિ, અને આપના મોહીખના હલકંમાં જમણ ઉતરે? ના, ના, હરગીજ ન ઉતરે.

અફ મેહુરખાનો ભાઈચ્છા અને ખેહુનો તેબાદ હીંદ અંરજ કીધીકે અફ યજ્ઞ મારૂં દીલ ઘણું ઘમરાચ્છે, ખીલકુલ ચ્છિન પડતું નથી, તે વાસતે મને અગર રજાં આપો તો હું કુંચિદ ખાનામાં નાઉં, અને સઘલા કુંચિદીચ્છાને પુછું કે ચ્છિ સઘલા કુંચિચ્છા મુલકના રહેનારછે, અને કાંહાંથી આવેઆછે, અને ચ્છિ

કોન લોકો છે, અને એએનાથી સુખંત થઈ છે, કે તેખંતથી સઘલા પકડાઈ ગએઆ છે. લઈને યજ્ઞ પલીક કહેવા લાગો કે અફ હીંદ તમને એ કુંએદખાનાથી સુ નીસબત છે કે તમે કુંએદખાનામાં જાએઓ? અગર તમારો જીવ ઘભરાએ છે તો ખાઈમાં જાએ અને ખાઈની સએર કરો, તાકે દીલને શરહત થાએ. હીંદ કહેવા લાગી કે અફ યજ્ઞ, ના, આજના રાતે કુંએદ ખાનામાં જાવાની મારી ખુશી છે, અને મને એ કુંએદીએથી વાકેશ થાવું છે.

અફ એખવાનો નેવારે હીંદ ઘણી લાગ વલગ કીધી તેવારે યજ્ઞ કહેવા લાગો કે અફ હીંદ તમે કુંએદખાનામાં જાએ વસેકીન ખાંદાએને સાથે લઈને જાઓ અને તમે તમારા જાનની જીલિલ ન કરસો, અને સઘલા કુંએદીએને તાઆજીમ અને તફરીમ ન દેસો. હીંદ અંરજ કીધી કે ઘણું સાફ, તમે કહુસો તે મોઆ શીક કરીસ.

અએ એખવાનો ભાઇજનો મહેરજાનો, યાંહાં હીંદ કુંએદખાનામાં જાવાની તઈઆરી કીધી, અને પોતાની સાથે કેટલીએક ખાંદીએને લીધી અને પોતાના મેહલ માંથી નીકલી.

અફ એખવાનો હીંદની કુંએદખાનામાં આવવાની ખંખર જંએનબ અલેહીલામને થઈ કે હીંદ આ કુંએદખાનામાં કુંએદીએની તપાસના વાસતે આવે છે. યાંહાં જંએનબનું દીલ થરથરવા લાગું, આપ સઘલા અહેલેબએતને શરમાવા લાગા કે અફ મુહમ્મદલ મુસંતંશના અહેલેબએત, હીંદ આપણી તપાસ વાસતે આવે છે, વાસતે તમે તમારા માથાએને નીચા કરી દેએ, અગર હીંદ તમને સવાલ કરે તો તમે જવાબ ન દેસો, અને હજી આપ સંકીનાને શરમાવા લાગાકે અફ ખેરી સંકીના હીંદ આવે છે, તમને સવાલ કરે તો તમે તમારા નામને જાહેર ન કરસો, અને હીંદના આગલ શીકવા ન કરસો, અફ દીકરી તમે મોંહથી કોઈશએનું સવાલ ન કરસો, અગર હીંદ

તમને કોઈ ચીજ ખાવાને આપે યા કપડા આપેતો હરગીજ નહીં લેસો. એવી રીતે જંદનખ સફીનાને કહી રહેઆ છે કે હીંદ કુંએદખાનાના દરવાજા ઉપર આવી પોંહોંચી, સજીને કુંએદખાનાનું દરવાજા ખોલી નાખેઆ, અને હીંદ કુંએદખાનામાંહે આવી, આવતાંજ પેહેલા સલામ બજાવી લાવી અને બાદ પુછવા લાગીકે તમે કોન છો? કાંહાંથી આવેઆછો? તમારું નામ સુંછે? કુંએઆ મુલકના રહેનારછો, અને તમારાથી સું ખંતો થઇ છે કે નેના સબબથી તમે પકડાઈ ગઈઆછો? જવાબ દો? અને તમે તમારા માથાને કેમ નીચા કીધાછે? તમે તમારા માથાએને ઉંચા કરો, અફ કુંએદીએ મારી સાથે કોઈ પણ મરદ નથી, અમે સઘલી બધરીએન છીએ.

અફ એખવાનો હીંદ ઘણી લાગ વલગ કીધી વલેકીન કોઇએ જવાબ ન દીધો, તેવારે હીંદ કહીકે કે અફ સઘલા કુંએદીએ તમને હું નખી મુહમ્મદલ મુસંતેશ અને એલી અલ મુરતંજોના કસમ દઉં છું કે તમે તમારા નામને અને ગામને જાહેર કરો.

માઝંશરલ એખવાનો નખી અલ ઈમાનો તેવારે હીંદ કસમ દીધો તેવારે જંએન બે જવાબ દીધો કે અફ હીંદ અમે મદાનાના રહેનાર છીએ. અફ હુસેન અલેહુસસલામના અજાદારો અને માતમદારો, તેવારે હીંદ મદીનાનું નામ સાંભલીકે તેવારે કહેવા લાગી કે અફ કુંએદીએ મદીનાં મુનવરમાંહે નખીનાં તુરલ અંદન, અને શતેમાના દીલના ચંદન, મોલાના અલહુસેન, અને એની બેહુન જંએનબની સું ખંબર છે?

અફ એખવાનો ભાઈજનો તેવખંત જંએનબે હીંદના મોહડાથી હુસેનના ખંએરો આશીઅતની ખંબર સાંભલી, તે વખત આપે એક આહુનો નારો મારેઆ અને રોવા લાંગા, અને શરમાવા લાગા કે અફ હીંદ, સું હુસેનની અને એની બેહુનની ખંદરો આશીઅતની ખંબર પુછેછે? અરે અફ હીંદ, હુસેન તો પેતાના

ભાઈઓ, અને બેહેનો, અને શરજોંદો, અને ભાનજા, અને ભત્રીજા અને સઘલા અસંહાળ વશાદારને આ ગંરમીની મોસમમાં હે લઈને મદીનાથી નીકલેઆ હતા, અને કુશ તંરશ જાવાનો ઇરાદો હતો, તે કરબલામાં ચલ્લેદ યાઝમેને તારા મરદના લશકરીઆએ ઘેરીને લુખેઆ અને પેઆસા સઘલાને કંતલ કીધા, અને ઝેની બધરી અને બેહેનોને કુંચેદ કીધા.

માઝમશરલ એખવાનો નથી. અલ ઇમાનો, નેઆરે હીંદે જંઝેનખ અને હિસેલામની જંખાલ મુખારકથી આ જંકર સાંભલીતેઆરે માથા ઉપરથી આઢણી રંકી દીધી અને જંમીન ઉપર પડી ગઈ, અને કહેવા લાગી કે તમે હુસેનની બેહેન જંઝેનખ છો? જંઝેનખ શરમાવા લાગાંકે હા હું જંઝેનખ છું. હીંદે પોતાનું માથું જંઝેનખના કંદમ મુખારક ઉપર મુક્યું, અને રોવા લાગી અને કહેવા લાગીકે અએ મારી બીબી જંઝેનખ આ બાંદીને બીલકુલ ખંખર નહતી. તે પછી હીંદે નેહાયત માતમ કીધું અને ઝંરજં કીધી કે અફ મારી બીબી જંઝેનખ આ બાંદીને રજા થાયે તાકે આ બાંદી આપને છોડાવાની તદબીર કરે.

અફ હુસેનના અજાદારો અને માતમદારો મવલાતના જંઝેનખે હીંદેને રજા આપી, અને હીંદે પોતાના મકાનમાં રોતાના હાલે આવી. તે પછી હીંદે અહેલે ખએતને છોડાવવાની રાત અને દીન કોરેશ કરતી હતી, તાકે ચલ્લેદ પક્ષીદ અહેલે ખએતની કુંચેદખાનાથી રેહાઈ કીધી. આમીન યા રબીલ આલમીન

રિવાયત રમી. મૌલાના અલ હુસૈન અલેહિસ્સલામના હાથ મુખારકને એક લઘને શહીદ કીધા, તે લઘને સબ મલવાના ખયાનમાં.

માઝ્શરફ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાઅત, અફ ઝેખવાનો ભાઈજનો મહેરબાનો સઈદ ખીન અલ મુસીબથી રીવાયતછે. સઈદ કહુછે કે નવારે મારા સરદાર મૌલાના અલ હુસૈન અલેહિસ્સલામ શહીદ કરવાણા, તે પછે આપના શહીદ થીઆની બાદ હજની મોસમ આવી તેઆરે હું મારા મૌલાના જંઝેનુલ આંખેદીનના નજંદીક આવેઝ્મા અને ઝંરજં કીધી કે અફ મારા મૌલાના સાહેબ હજની મોસમ નજંદીક છે, આપ સું ફરમાવોછો.

માઝ્શરફ ઝેખવાનો નખી અલ ઇમાંનો મૌલાના ઝંલી જંઝેનુલ આંખેદીન ફરમાવા લાગા કે અફ સઈદ તમે જાઝ્મા હજ કરો. સઈદ કહુછે કે હું મારા મૌલાના હુકમ મોઆશીક હજ વાસતે નીકલેઝ્મા તાકે મક્કા શરીફમાં આવેઝ્મા, હજની સઘલી શરતો અદા કીધી. તે બાદ બઝ્મેતુલ્લાહના ચોતંરફ તવાફ દેવા લાગો, નાઉંધું સું કે ઝેક શખસ બઝ્મેતુલ્લાહના પરદાને પકડીને ઉભોછે, તે શખસના બેઉ હાથ કાપેલાછે. મોહું કાલુંછે, અને તે શખસ આવી રીતે દુઆ કરછે, કે અફ પરવર દાગાર અફ બકિતુલ્લાહ અલ હરામના રખ, મારો ગુનાહ મોઆફ કર, અફ બારી તાઆલા મારો ગુનાહ તે ગુનાહ છેકે અગર તારા સઘલા અખીઆ અને અવસીઆ, અને અવલીઆ મારા વાસતે શશાઅંતકરે તોલી તું મારા ગુનાહને મોઆફ નહીં કરે.

અફ ઝેખવાનો તે સઈદ કહુછે કે નવારે મેંઆ સખસના કલામ સાંભલેઆ

તેઆરે હું ઘણા હૈયેરાન થીઝો, અને તવાશ દેવા મુકી દીધું, અને મારી સાથે બીજા લોકો હતા, તેઓએલી તવાશ દેવા મુકી દીધા, અને અમે સઘલાઓએ તે શખસને પુછીઠું કે અફ શખસ તું કેનછે? આવીરીતે દુઝ્યા કરેછે. અફ શખસ અગર તું ઈબલીસ હોએ તોલી તને લાયક નથી કે આવી રીતે દુઝ્યા કરે અને ખુદા તાર્યાલાની રહુમતથી નાઉમદ થાએ. અફ શખસ તારું એવું તું ગુનાહ છે તે બયાન કર.

રાવી લખેછે કે તે શખસ પેહલાં તો ઘણું રોએએ તો બાદ કહુવા લાગો કે અએ લોકો હું મારા ગુનાહને જાણું છું, ખુદાના કસમ મારી માફક કોઈએ ગુનાહ કીધા નહીં હોએ, ન હવે કરસે. અએ લોકો હું હુસેન અલેહિસ્સલામના ઉટોનો સારબાન હતો, નેઆરેકે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામે મદીનાથી કરબલાની સફર કીધી, તેઆરે આપતું કાતુન અને દસ્તુર હતું કે નેઆરે આપ વજુનો ધરાદા કરતા તેઆરે આપ આપની ઈર્જર કાહાડીને મને આપતા, અને તે ઈર્જરમાં નાડો ઘણો નફીસ હતો, મારા હીલે શૌક કીધું કે આ નાડાને મારા આકાં મને બખશે તો ઘણું બેહુતર.

માઝાશરલ એખવાનો નબીઅલ ઈમાનો, તે સારબાન કહેછે કે નેઆરે મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ કરબલામાં તશરીફ લાવેઆ, આપના ચારે ચાવર સરવે મારેઆ ગએઆ, ભાઈ, બેટા, ભાનજા ભતીજા સરવે શહીદ થઈ ગીઆ, તાકે આપનેલી મલાઈનાએ ભુખેઆ પેઆસા શહીદ કીધા, આપના ખએમાને ખાલી દીધું, આપના અહુલે બએતને અને મવલાના અલી બએતુલ આબેદીન ને બંદીવાન કીધા, હું એક મકાનમાં છુપી ગીઝો, નેઆરે કે રાત પડી તેઆરે હું નોકલેઆ, કરબલાના મએદાનમાં આવેઆ, લાશાઓના દરમેઆન ફરવા લાગો બોઊં છું તું કે મને એક તુર નજર આવીઊં. અએ લોકો નેઆરે કે મારી કમબખતીએ મને ઘેરીઆ તેઆરે મને કંઈ ન સુઝીઠું, મવલાના અલ હુસેન

અલેહિસ્સલામનો નાડો યાદ આવીઓ, ઇરાદો કીધો કે એ નાડાને હું લઉં, હું મલલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના લાશાને શોધવા લાગો તાકે લાશાઓના વચમાં આપની લાશ નજર આવી. . નાહિંદુ સુકે આપની લાશ મુબારક ઉલટી પડીછે, માથું મુબારક નથી, આપનું જીવન મુબારક તમામ ખુનમાં ગાંધતાનછે, અને નજમોથી ચુરછે. અએ લોકો આપની લાશ મુબારકને સીધી કીધી, નાહિંદુ સુકે નાડો આપની ઇજારમાંછે. અફ લોકે તે નાડાની તંરશ મેં મારો હાથ દરાજ કીધો. મૌલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામે નાડાને ગાંઠો ઘણી વાલી હતી, મેં એક ગાંઠને ખોલી, ઇરાદો કીધોકે બીજી ગાંઠ ખોલું, મૌલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામે આપના જમણા હાથને ગાંઠ ઉપર મુકી દીધો, મેં આહીઉકે આપના હાથ મુબારકને ખસાડું પણ આપનો હાથ મુબારક ન ખસેઓ, તે વખતે હું ઉઠેઓ હુથીઆર શોધવા લાગો, તાકે એક દુટેલી તલવારનો ટુકડો મને નજર આવીઓ. મેં તે તલવારના ટુકડાને લીધો, અને મૌલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામની લાશના નજંદીક આવીઓ. હુએ હુએ અશસોસ સદ અશસોસ અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના શીઆ અને ગુંલામો હુશીઆર થાઓ, અરે કએઆ મોહથી ખોલું, આહ આહ લઈને સારખાન કહેછે કે મેં તે કટકાથી મૌલાના અલ હુસેનના જમણા હાથને કંતો કીધો. તે બાદ મેં મારા હાથને દરાજ કીધો વ આહીઉકે નાડાની ગાંઠને ખોલું, આપે આપના ડાબા હાથને ગાંઠ ઉપર મુકી દીધો, આહ આહ લઈને કહેછે કે મેં આપના ડાબા હાથનેલી કંતો કીધો, તે બાદ ઇરાદો કીધો કે નાડાને ખોલું, કે એટલામાંહે નજમીન લરજવા લાગી, અને આસમાનમાં રોવાનું અને વીલાપનું શોર ઉઠેઓ, વા હુસેના, વા અબતા, વા ગૌરીબા, વા મકંતુલા, વા મજલુમાનું અવાજ આવવા લાગો, એક અધેરી ઊઠી, મને પણ લરજો પએદા થીઓ, હું ત્યાંથી લાગો અને સઘલા ફંતલાઓના દરમેઆન આવીને સુઇ ગીઓ. તે બાદ નાહિંદુ સુકે ત્રણ મરદ અને એક બઈરી આવેઆં, તેના

પાછલ એક ખંલક અંજીમ છે, તે સરવે હુસેન અલેહિસ્સલામના લાશાના નર્મદીક આવેઆ, અને કહેવા લાગાકે અફ દીકરા હુસેન, અફ મારા દીલના અફન, આ તમારા નાના રસુલ, અલ્લાહના મર્ફુલ અને તમારા બાવા અંલી અલ મુરતંજી, અને તમારીમાં શતેમતજંજંહેરા, અને તમારા ભાઈ હસનલ મુજતબા, આવે આછે. લઈન સારખાન કહેછેકે મોલાના અલ હુસેન ઉઠેઆ, આપના બદન ઉપર માથું પાણુ છે, આપ શરમાવેછે કે “લખીએક અફ નાના રસુલિ લલાહ, અએ બાવા અંલી અલ મુરતંજી, અએ માં શતેમતજંજંહેરા, અએ ભાઈ હસનલ મુજતબા” આપના ઉપર માટું સલામછે. તે બાદ આપ અંરજં કરવા લાગા કે અએ નાના રસુલ, સોહેબ આપની ઉમ્મતે મને ઘણું સતાવે એછે, અએ નાના મલાઈનોને મારા નહાના નહાના અચ્ચાએ ઉપર પાણુ રહેમ ન આવી, તાકે દુધ પીતા છ (૬) મહીનાના બચ્ચાનેલી જુલમ અને સીતમના તીરથી શહીદ કીધા. અને મારા અહેલે અએમતને કુએદ કરીને શામની તૈરશ લઈ ગીઆછે, મલાઈનોએ જુલમ અને સીતમ કરવામાં કંઈ બાકી રાખીઉં નથી.

માઅંશરલ એખવાનો નખી અલ ઈમાનો, તે સારખાન કહેછે કે તે બાદ તે સરવે હુસેન અલેહિસ્સલામના ચોતૈરશ ખેસી ગીઆ, અને માતમ કરવા લાગા, શતેમતજંજંહેરા અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગાકે અફ બાવા રસુલિલ્લાહ આ આપની ઉમ્મતે મારા લાલનું સું હાલ કીધુંછે, અફ બાવા રસુલિલ્લાહ સોહેબ મને રજી આપીએ કે હું હુસેનની ગરદનના ખુનથી મારી પેશાની રંજુ, તાકે આ હાલથી હું ખુદ તાઆલાને મળું. રસુલિલ્લાહ સદલલા અલફહે વ આલેહીએ રજી આપી કે હા અફ શતેમા તમેલી તમારી પેશાનીને હુસેનના ખુ નથી રંગો, અને અમેલી અમારી પેશાનીએને રંગીએ છીએ. તે પછી શતેમત જંજંહેરાએ ખુનને લીધું અને આપની પેશાની રંગી, તે બાદ રસુલિલ્લાહ અને અંલી અલ મુરતંજી, મોલાના અલ હસન, એ સઘલાએએલી પેશાનીએ રંગી.

તે બાદ રસુલિલાહ સદલ્લહાહ અલફહુ વઆલેહી શરમાવા લાગા કે અફ દીકરા હુસેન, અફ મારા દીલના અઝ્મેન, અફ આંખના તુરલઅંકન, દીલના સરવર, અફ ખેટા ખુદાના કસમ તમારા નાના ઉપર ઘણુ ભારીછે કે તમારા બદન ઉપર માથું નથી, તમારું બદન તમામ ખુનમાં લાલછે, પણ અફ ખેટા આ તમારા ખેઉ હાથને કઝ્મિઆ લઈને કંતો કીધો? મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામ અંરમ્ કરવા લાગા કે અઝ્મે નાના રસુલ, અલ્લાહના મકંખુલ નવારે હું મદીનાથી આલેઝ્મા તેવારે મારી સાથે ઝેક સારખાન હતો, નવારે કે હું વજુ વાસ્તે ઈર્જા કાહાડતો, તેવારે તે ઈર્જા હું સારખાનને આપતો. ઝે ઈર્જામાં ઝેક નાહું હતું, તે સારખાને તે નાડાની ઘણી હાશ કીધી, મેં તે નાડો ન આપીઝ્મા, અઝ્મે નાના રસુલ નવારે કે હું કંતલ કરવાણા તેવારે લઈને સારખાન સઘલા કંતલાઝ્માના દરમેઆન મને શોધવા લાગો, તાકે લઈને મારી લાશની નજંદીક આવીઝ્મા, અને નાડાની તપાસ કરવા લાગો. લઈને નાથું કે નાડોછે. અઝ્મે નાના રસુલિલ્લાહ મેં તે નાડાને ગાંઠો ઘણી દીધી હતી, લઈને સારખાને નાડાની તંરશ હાથ દરાજ કીધો અને ગાંઠને ખોલવા લાગો. નવારે ઝેક ગાંઠને ખોલી અને આહીઉં કે બીજી ગાંઠને ખોલે તેવારે મેં મારા જમણા હાથને તે ગાંઠ ઉપર મુકી દીધો. લઈને મારા હાથને હટાવવા લાગો. નવારે કે મારો હાથ ન ખસેઝ્મા તેવારે લઈને ઉઠેઝ્મા, અને ઝેક ટુટેલી તલવારનો કટકો લાવેઝ્મા, અને મારા જમણાં હાથને કંતો કીધો. તે બાદ લઈને બીજી ગાંઠને છોડી મેં મારા ડાબા હાથને તે નાડા ઉપર મુકી દીધો, મને ખોશ હતો કે મારી અવરત કશશ નથાઝ્મે, અઝ્મે નાના રસુલિલ્લાહ તે સારખાન મલહીને તે પછી મારા ડાબા હાથને કંતો, કીધો, અને ઈરાદો કીધો કે નાડાની ગાંઠને ખોલીને નાડો કાહાડી લીઝ્મે. ઝેટલામાંહુ તે મલહીને સારખાને આપને નાયા, તેજ વખત તે સારખાન મલહીને ઉઠીને લાગો, આ કંતલાઝ્માના દરમેઆન સુઈ ગઝ્મેઝ્માછે.

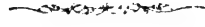
અફ એખવાનો ભાઈ જાનો મેહુરખાનો, નવારે કે નખી મોહમ્મદ મુસૈંતૈશ સદલ્લલાહા અલફહે વ આલેહીચ્ચ આફાં હુસેન અલેહિસ્સલામના કલામ સાંભલેઆ, તેવારે આપ ઘણાં દોઝિઆ, અને માતમ કીધું. તે પછી રસુલિલ્લાહ સદલ્લલાહ અલફહે વ આલેહી આપ મારી તૈરફ આવેઆ, અને મને અંતાખ કરીને શરમાવા લાગાકે અચ્ચે જમાલ યાચ્ચેને અચ્ચે સારખાન, મલઉંન તને અને મને સુ અદાવત હતી કે તે મારા તુરલ અચ્ચેન યાચ્ચેને હુસેન અલેહિસ્સલામના હાથને કંતા કીધા ? અચ્ચે મલઉંન આ હાથ તે હાથ હતા કે ન હાથને જીઅરધલે અને ખુદાના મલાચ્ચેકેઅચ્ચે ચુમેઆ, અને તમામ આસમાનના અને જમીનના લોકોઅચ્ચે ખરકત લીધી. અફ મલઉંન આ કુશના લોકોઅચ્ચે મારા દીલખદ ઔરજમદને અને એના શરજદાને લુખેઆ અને પેઆસા કંતલ કીધા, અચ્ચે સઘલું જુલમ તને કીશાયત ન થીઝી? તાકે તુંઅચ્ચે પણ માહારા કલેખના ટુકડા યાચ્ચેને મવલના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના ખે હાથને કંતા કીધા ? અચ્ચે લઈને સારખાન ખુદા તઆલા તારા મોહોડાને દુનીઆમાં અને આખરતમાં કાલું કરવો અને તારા ખે હાથને કંતા કરવો, અને હજી ખુદા તઆલા તને તે લોકના જીમલામાંહે કરવો કે ન લોકોઅચ્ચે અમારા ખુન કીધા અને અમારા પરદા શરિઆ.

અફ એખવાનો ભાઈ જાનો તે સારખાન કહેછે કે રસુલિલ્લા સદલ્લલાહ અલેફહે વઆલેહીની દોઝી તમામ ન થઈ કે મારા ખેહાંથ કંતા કરવાણાં, અને માહારા મોહોડું કાલું કરવાણું, તાકે હું આ હાલત ઉપર આજદીન સુધી ખાફી રહુઆઘું અને આ અચ્ચેપુલ્લાહ અલ હરામની તૈરફ આવેઆઘું અને ખુદા તઆલાના નજદીક દોઝી કરૂંધું કે અફ પરવરદીગાર મારા ગુનાહ અંતેમને મોઆશ કરે.

અફ એખવાનો તે સારખાન મલઉંન કહેછેકે અફ લોકો મને યકીન છેકે

પુદા તાઝાલા મારા ગુનાહને હરગોળે નહીં મોઝાંશ કરે.

માઝાંશરલ ઝેખવાનો નખી અલ ધમાનો, તમે પણ તે સારખાન મલઉંન ઉપર લાઝાંનત ખેલો તાકે પુદા તાઝાલા ઝે લાઝાંનતના સખખથી તમને જખતલ માવા માંહે દાખીલ કરે. આમીન યા રાખલ ઝાલમીન.

રિવાયત ૨૧ મી. કુશના લોકોનું મૌલાના અમીરલ મોઝ
મેનીન અલેહિસ્સલામ પાસે વરસાદનું તૈલખ .

કરવું, અને મૌલાના હુસેન અલેહિ

સ્સલામની દુઆથી વરસાદ

વરસવાના ખયાનમાં.

માઝાંશરલ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જમાઝત, મૌલાના જાઝાંશરસ્સાદિક અલેહિસ્સલામથી રીવાયત આવીછે, આપ શરમાવેછે કે ઝેક રોજ કુશના લોકો અમીરલ મોઝમેનીન અલેહિસ્સલામની તૈરફ આવેઆ, અને શરીઆદ કરવા લાગા કે અફ આફાં અમીરલ મોઝમેનીન, સાંહેખ કુશ માંહે વરસાદ નથી અને દુકાલ પડે ઝેબુ માલમ પડેછે, વાસતે જનાખ કીમરીઆ માંહે આપ દોઝા કરીઝે, તાકે ખારી તાઝાલા પોતાના શજોલો કરમથી અમો ગુનાહાગાર ઉપર રહે મત કરે યાઝાંને વરસાદ વરસાવે. .

અફ ઝેખવાનો લાઈખજો મૌલાના જાઝાંશરસ્સાદિક શરમાવેછે. કે મોઝમે

નીનના અમીર, ઝાંલમના દસ્તગીરે આકાં હુસેનને શરમાવી ઉં કે અફ મારા તુરલ અંદન, અફ ખેટા હુસેન, આ કુશના લોકો આવેઆછે, ઝેના શેહરમાં દુકાલ પડીઉછે, પાણીની તૈલબ હરે છે, વાસતે તમે ખારી તાઝાલમની જનાબ માંહે દોઝા કરોકે પરવરદીગાર પોતાની રહેમની નજરે શરમાવે, અને આ કુશના લોકોને પાણીથી સચ્ચેરાબ કરે, અને કંહુતંસાલી યાઝને દુકાલને દુર કરે.

માઝશરલ એખવાનો, નખી અલ ઈમાનો, મોલાના જાઝશરસાદિક શરમાવે છેકે આકાં હુસેન ઝાંલી અલ ઝાંલા, હમ સીશત ખારી તાઝાલા, તું શરમાને ઝાંલી સાંભલીને આપ શૈરન ઉઠેઆ, અને વજુ કીધી. તે બાદ આપે બે રકા ઝાંત નમાઝ પડી. તે પછી આપે ખુતબો બલીઝ પડેઆ, અને રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલેહિહે વ આલેહી ઉપર સૈલવાત પડી, તે પછી આપ હાથને ઉઠા કરીને જનાબ કીબરીઆમાં દોઝા કરવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે “અફ ખારી, હર અમરમાં તૈલબ કફ્રું તારી યારી, તારી શાનછે ઘણી ભારી.” અફ સઘલી બરકાતના ઉતારનાર અને અફ સઘલી અશ્તોના દુર કરનાર, તું અમારી ઉપર કરમની નીગાહ શરમાવીને વરસાદ વરસાવ, અને આ કંહુતસાલીને દુર કર, અને અમારા દીલોને મસરૂર કર. અફ પરવરદીગાર એવે વરસાદ વરસાવ કે તમામ નદીઓ જારી થાએ અને તલાવ ભરાઈ જાએ.

અએ એખવાનો ભાઈ જાનો મેહરબાનો ખુદા તઝાલા તમારી વધારે શાનો રાવી બયાન કરેછે કે જાહાં આપની દુઝા તમામ ન થઈકે શવરન આસ માનથી વરસાદ વરસવા લાગે તાકે તમામ તલાવો અને નદીઓ ભરાઈ ગઈ, જમીન મરી ગઈ હતી તે પાછી જીવતી થઈ. અફ હુસેનના શીઝા અને ગુંલામો શીકર કરે શીકરતું મકાનછે, અને ગોર કરે ગોરની જગાછે કે તમારા આકાં હુસેન, રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલેહિહે વ આલેહીના તુરલઅએન ઝાંલી અલ ઝાંલાના દીલના અંદનની કંદર ઈનહલ્લાહ યાઝને ખુદા તાઝાલાનો નજદીક અંતમછે. આપે

દોઝા કીધી કે શૌરન બારી તાઝાલાઝમે વરસાદ વરસાવીઝમે અને કુશના લોકોને પાણીથી સઝમેરાખ કીધા. હઝમે હઝમે ઝઝઝ પસતાવોછે કે ઝાકાં હુસેન તો મલાઈના કુશીઝમેને પાણી પીવરાવે, ઝને ઝમે મલાઈના કુશીઝમે આપને મહેમાન કરી બોલાવે, ઝને મહેમાનીના બદલે આપને તલવારોના ઝને લાલાઝમેના શલ ઝખાવે, ઝને તીરોનો વરસાદ વરસાવે.

ઝઝમે ઝમેખવાનો ભાઈજાનો મેહુરખાનો ઝાકાં હુસેન ઝલેહિરસલામ શરમાવેછે કે ઝઝમે મલાઈના કુશીઝમે તમે મને નખી મોહમ્મદલ મુસૈત્તશ સલ્લલ્લાહ ઝલઝમેહુ વ ઝાલેહીનો નવાસો ન સમજો તો જ સમજો, વલેકીન ઝઝમે કુશીઝમે તમે મને મુસલમાન તો સમજો ? કે હુ નખી મોહમ્મદલ મુસૈત્તશનો કલમો પડુંદુ, ઝઝમે કુશીઝમે મોહમ્મદલ મુસૈત્તશ શરમાવેછે કે ને શખંસ “ લાઈલાહુ ઈલ્લલ્લાહુ મોહમ્મદર રસુલિલ્લાહુ ” નો કલમો પડે તો તેનું ખુન ઝને માલ સરવે પનામાહેછે, ઝઝમે મલાઈના કુશીઝમે હવે તમે કઈ દલીલથી ઝને કઈ હુજૂતથી મારા ખુન ઝને માલને હલાલ કરી લીધુંછે ? ઝઝમે કુશીઝમે ઈનસાન હઝમેવાનને જંબાહુ કરેછે, તોપણ પેહલા પાણી પીવરાવેછે, તે બાદ જંબાહુ કરેછે, તો ઝઝમે મલાઈના હુ તો ઈનસાનદુ, નખી મોહમ્મદલ મુસૈત્તશનો નવાસોદુ, ઝંલી ઝલ મુરત્તબાનો શરજંદુ શતેમતજંજહેરાનો દીલખંદુ, ઝઝમે કુશીઝમે મને પાણી પીવરાવો પાણીથી ન તરસાવો. ઝઝમે મલાઈના કુશીઝમે કયામતના દીન ખુદા તઝાલાને સુ જવાબ દેસો ?

ઝઝમે ઝમેખવાનો ભાઈજાનો ઝાખઝલઝમર મલાઈના કુશીઝમે આપનું શરમાવવું ધીઝમાનમાં ન લાવેઝમા, આપને લુખેઝમા ઝને પેઝમાસા કૈતલ કીધા, ઝને આપના ખઝમેમાને બાલી નાખેઝમા, ઝને આપનાં ઝહેલેખઝમેતને બંદીવાન બનાવેઝમા, ઝને હિંટોની ખુલી પીઠા ઉપર સવાર કરીને કુશમાંહે લઈ આવેઝમા.

માઝશરલ ઝમેખવાનો નખીઝલ ઈમાનો રાવી જાનસોજં બયાન કરેછે કે હુસેનનો

ભુટી લીધેલો કાંદલો કરબલાથી ચાલેઓ અને એ કાંદલાનું ગુર્જર સઘલા શોહ દાઓ ઉપર થીઉં. રાવી લખે છે કે નવારે જંએનખને આકાં ઉસેનની લાશ મુખા રક નજર આવી તેવારે આપ ઉંટ ઉપરથી પડી ગીઆ, અને આકાં ઉસેનની લાશથી વલગી ગીઆ, અને રોવા લાગા, અને વીલાપ કરવા લાગા, અને શરમા વા લાગા કે અએ ભાઈ ઉસેન, આ ખેહેન જંએનખ વીદાએ થાવાને આવીછે, અએ મારા માં જાએઆ ભાઈ ઉસએન, અએ મારા નુરલ અએન, ઉઠો સું જંમીન ઉપર પડેઆછો, અરે ખેહેન જંએનખને વીદાએ કરીએ. અએ ભાઈ ઉસેન હું કુશમાંહે જાડીંધું, મને આ મલાઈનો કુશીઆએ કંએદ કીધાછે, અએ આકાં ઉસેન મને આ મલાઈનો કુશીઆથી છાડાવીએ અને એની ઇજાથી ખચાવીએ.

અફ એખવાનો ભાઈજાનો, જંએનખ યહાં ઉસેનની લાશ મુખારક ઉપર વીલાપ કરી રહેઆછે, અને રખાખ ખીનતે અમરા અલ કંએસ, અંલી અકબરના લાશા ઉપર પડેઆછે, અને શરમાવી રહેઆછે કે અફ ખેટા અંલી અકબર, સું રણુના મએદાનમાં સુતાછો, ઉઠો અમીની ખખર લો. અફ ખેટા આ મલાઈનો કુશીઆ મને સતાવી રહેઆછે, અફ હીકરા અફ મારા કલેજના ટુકડા કેમ ખોલતા નથી, અરે આ જાંલીમોના કંએદથી કેમ મને છાડાવતા નથી.

અફ એખવાનો ભાઈજાનો એવી રીતે રખાખ ખીનતે અમરા અલ કંએસ વીલાપ કરી રહેઆછે કે લઈન ઉંમર ખીન સાએદે હુકમ કીધો કે હાં નખીના આહેખએતને ઉંટ ઉપર સવાર કરો. લઈનના હુકમથી શીમર, ખુદાની લાએનત એ શીમર ઉપર, જંએનખના નજંદીક આવેઓ અને કહેવા લાગો કે અફ જંએનખ તમે ઉંટ ઉપર સવાર થાઓ.

માએશરલ એખવાનો નખીઅલ ઇમાનો રાવી પુરજામ ખયાનં. કરે છે કે નવારે જંએનખે જવાખ ન હીધો તેવારે મલઉને દુરો ઉંચો કીધો અને જંએનખની પીઠ ઉપર મારવા લાગો. ખુદાતાઆલા એ મલાઈનના હાંથને કંતી કરેનો. તે બાદ

લઈને આપને ઉંટ ઉપર સવાર કીધા, અને સઘલા અહિલેખચિતને પણ ઉંટ ઉપર સવાર કીધા, અહિલેખચિતનો કારેલો કુશમાંહે આવેચો.

રાવી લખેછે કે જ્યારે અહિલેખચિતનો કારેલો કુશમાંહે આવેચો તેવારે મલાઈનો કુશીચિત્તે ઈંદની માફક ખુશી કીધી, અને તમામ કુશની બજાર સાંણગારી, અને એક ખલકંત અંજીમ તમારો જોવાને એકઠી થઇ.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે એક મરદ, બજારમાં ઉભો હતો તેને હુસેનના કંતલની બીલકુલ ખંબર ન હતી. તે સઘલા લોકોને પુછવા લાગો અને કહેવા લાગો કે અચ્ચે લોકો તમે આને સાવારને ખુશી કરોછો ? અચ્ચે લોકો આજનું દીવસ કાંઈ ઈંદનું દીવસ નથી. મલાઈનો કુશીચિત્તે કહેવા લાગો કે અચ્ચે મરદનું કોનછે ? કાંડાંથી આવેચોછે ? તને ખંબરછે કે નથી ? આ મરદ કહેવા લાગો કે ના મને બીલકુલ ખંબર નથી. સઘલા લોકો કહેવા લાગાકે અચ્ચે મરદ આજદીને યહીદની રૂતે થઈછે. મલાઈનો કહેવા લાગો કે એક ખંબર નીકલેચો હતો, ખુદા તઆલા એ મલાઈનોની જાંબાને કંતો કરના. તે યહીદની આજ દીને રૂતા થઈછે. એ ખંબરનું અને તેના અસીહાબોનાં માથાંચો તે આવેછે. અને એના અહિલેખચિત પણ કંચેદી થઈને આવેછે. આ મરદ કુશી કહેછે કે હું આ સઘલા મલાઈનો કુશીચિત્તે સાથે તકરાક કરી રહેચો છું કે એટલામાંહે કેટલાક સવાર આવેચો એ સવારોના હાથમાં ભાલાછે, અને ભાલાચોની નોક ઉપર કેટલાક માથાંચોછે, અને એ સવારની પાછલ કેટલાક ઊંટોછે, તે ઊંટોની પીઠ ખુલીછે, તેની ઉપર કેટલીક બઘરીચો સવારછે, તે બઘરીચોના માથાં ખુલાંછે, મોંહાં ઉપર બાલ પડેલાછે, કોઈ કહેછેકે વા હુસેના, કોઈ કહેછેકે વા મકંતુલા, કોઈ કહેછેકે વા અબત્ત વા ગંરીબા. આ મરદ કુશી કહેછે કે જે વખત આવીરીતનાં કલામને મેં સાંભલેચો તે વખત માફ દીલ થરથરવા લાગું અને માફ અંગ કાંપવા લાગું, અને મારી આંખોથી આંસુ ટપકવા લાગા અને હું તે બઘરી

ને સઉથી પેહલા ઉટ ઉપર સવાર હતી તેની તંરૂ આંખ ઉંચી કરીને જાવા લાગો, તે બધરી કહેવા લાગા કે અચ્ચે કુશી તું અમારી તંરૂ તું જીએછે ને તને શરમ નથી આવતી? આ મરદ કુશી કહેછે કે અચ્ચે મારી બીબી હું તમારી મુક્તિબત ઊપર રોવું છું, તમે કોનછો અને આ માથાં કોનાછે. અચ્ચે મારી બીબી તમારા જાવાથી માફ દીલ શટી જાએછે અને મારી આંખોથી આંસુ ખેસાખતા જારી થાકે છે. હજી તે મરદ કહેછે કે અચ્ચે મારી બીબી મેં કુંએદી ઘણાં જાએઆછે પણ તમારી માફકના કુંએદી જાએઆ નથી. લેકીન હું તમને પીછાનતો નથી કે તમે કોનછો અને કાંડાંથી આવેઆછો.

રાવી લખેછે કે તે બધરીએ પોતાનું માથું ઝુકાવી દીધું અને કહેવા લાગી કે અફ કુશી તું તું મારા નામને પુછેછે. અરે હું જંએનબ બીનતે અંબીરલ મોઅમેનીનધું, અને આ સઘલા કુંએદીઆ રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લા અલહલે વ આલેહીના અને શતેમતજંજહેરાની દીકરીઆ છે. અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અંજંદારો તે પછી જંએનબ શરમાવા લાગા કે અફ કુશી ન પેહલા ભાલાની નોક ઉપર માથું છે, તે માથું મારા ભાઈ હુસેન ઇબને અંલી અલહિસ્સલામનું છે કે ન હુસેનને આ મલાઈનો કુશીઆએ કરબલામાં જંબાહ કીધા, અને આપના શરજંદાને અને સઘલા અસીહાબ વશાદારને પેઆસા કુંતલ કીધા, અને આપના અહુલેઅઅ તને કુંએદ કીધા, અને સઘલું અસબાબ લુટી લીધું, અને આપના ખંડમાને બાલી દીધા. અફ મારા ભાઈઆ અને બેહનો હજી જંએનબ તે કુશીને ખીતાબ કરીને શરમાવે છે કે અફ કુશી, આ જવાબ ને અમારા ઉટોની મેહાર પકડીને ચાલેછે તે જવાબ મારા ભાઈ હુસેન અલેહિસ્સલામનો દીકરોછે, એનું નામ અંલી જંએનુલ અંબેદીન છે. અફ કુશી એ અંલી બીમાર છે, ચાલવાની તાકત નથી. અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અંજંદારો માતમદારો ગંમખુઆરો હુશીઆર થાએ. હુશીઆર થાએ, રોવો, કેમકે માતમનું હંગામછે.

અફ ઝેખવાનો નેવારે કે આ મરદ કુશીએ મવલાતના જંઝેનળ અલેહિ
સીલામના આ હલામ સાંભલેઆ, તેવારે જૉર જૉર રોવા લાગો, અને પથર ઉપર
પોતાનું માથું ટકરાવા લાગો, અને ગાલો ઉપર તમાચા મારવા લાગો, અને
જંઝીન ઉપર પછાડી ખાવા લાગો, અને કહેવા લાગોકે અફ મારી બીબી જંઝેનળ
પ્રુદાતાઝીલા તે આંખને શ્રાડી નાખનો કે ને આંખે તમારી તંરશ નજર કીધી.
અફ મારી બીબી હું તો તમારો મોહીઈ છું, અને ગુંલામ છું. હજી તે મરદ કુશી
કહેછે કે મને જંઝેનળ અલેહિસીલામ શરમાવા લાગા કે અફ મરદ કુશી નેવારે તું
કહેછે કે હું તમારો મોહીઈ છું તેવારે તું અમને યારી દેવા કેમ ન આવેઆ? તે
મરદ કુશી કહેવા લાગો કે અફ મારી બીબી આ અમરની ગુંલામને બીલકુલ ખંખર
નથી.

રાવી પુરજીમ લખેછે કે આ મરદ કુશી રોતો રોતો પોતાનાં ઘરમાં આવેઆ,
અને સરવે અહિલેખડત દાણલધમારત યાઝંને સરકારી હવેલીમાં દાખલ કરવાણાં.

માઝશરલ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જમાઝત રાવી લખેછે કે નેવારે
શરનો વખત થીઆં તેવારે લઈન ઝંખદુલીહ બીન છંઆદ અમર કીધોકે હુસેન
અલેહિસીલામના અહિલેખડતને શામમાં લઈજઆ. લઈન ઝંખદુલીહના અમર
મોઝાશીક સરવે શેજ તઈઆર થઈ, અને હુસેન અલેહિસીલામના માથાને લીધુ
અને સરવે અહિલેખડતને પાણુ ઉટા પર ખેસાડેઆ, અને મોલાના ઝીલી જંદુલ
ઝાખેલીનના હાથમાં ઉટની મેહાર આપીને સઘલા આલેઆ. આ મરદ કુશી કહેછે
કે મેં મારા ફીલમાં વીચાર કીધોકે આ નબીના અહિલેખડત તો શામમાંહુ ફંઝેદી
થઈને જાએ અને હું મારા ઘરમાં ખેસી રહું, તો મને હઝેશછે. ઝેટલું ફીલમાં
સોંચીને હું પાણુ આ સઘલાની પાછલ આલેઆ. તે મરદ કુશી કહેછે કે મોલાના
અલ હુસેન અલેહિસીલામના અહિલેખડત ને મનજંસોમાં ઉતરે, હું મારી તાફત
મુજબ એ સઘલા અહિલેખડતની ખોદમત કરું, અને એ સઘલાની મુસીબત

ઉપર રહું, એવી રીતે અમે એક ગામડા માંહે આવેઆ. તે ગામડામાં એક બુઢી રહેતી હતી. એ બુઢીની કેટલીક છોકરીઓ પણ હતી. તે બુઢી ખંખીસા મલઉંના પાતાની સાથે છોકરીઓને લઈને આવી હતી, અને નવારે હુસેન અલેહિસ્સલામના માથા મુઆરકને ભાલાની નોક ઉપર નોઘઉં, આપની દાહાડી મુઆરક ખુનમાં તરછે, તેવારે મલઉંના કહેવા લાગી કે આ માથું સંઘલા માથાંઓના અગાડીછે એ કેનું માથુંછે? અને એના પાછલ ને માથાંઓ છે તે પણ કેના માથાં છે?

રાવી જાનસોઝં બયાન કરેછે કે, કહેનારાએ કહીઉં કે અફ બુઢી આ હુસેન ખીન અંલીનું માથું છે, અને ખીજા માથાંઓ એના અસંહાબ વશદારના માથાંઓછે. આ ફોલ સાંભલીને મલઉંના ઘણીજ ખુશી થઈ, અને એની છોકરીઓને કહેવા લાગી કે મને એક પથર લાવી આપો કે તે પથરને હું હુસેનના મો ઉપર મારું. તે મલઉંના કહેછે કે અફ મારી દીકરીઓ આ હુસેનના બાવાએ મારા બાવાને કં તલ કીધાછે.

રાવી જાનસોઝં લખેછે કે તે પછી મલઉંના ખંખીસાને તેની છોકરીઓએ એક પથર લાવી આપીઉં. તે મલઉંના બુઢીએ તે પથર આકું હુસેન અલેહિસ્સલામના મોંહે મુઆરક ઉપર મારીઉં, આપના મોંહ મુઆરકથી ખુન જારી થીઉં. બુદ્ધ તાઆલા એ મલઉંનાના હાથને કંતાં કરના.

અફ એખવાનો લાઈજાનો મેહરબાનો, નવારેકે જંએનબ અલેહિસ્સલામ અને ઉમકુલરુમ અલેહિસ્સલામ અને ખીજા સરવે બચ્ચીઓએ નોઘઉં કે આકું હુસેનના મોંહથી ખુન જારીછે, શાએક કે કોઈએ પથર મારેઓ તેથી ખુન જારીછે, આ માનરો નોઘને અહેલેબએત ઘણાં રોએઆ, અને માતમ કીધો. તે પછી જંએનબ અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે અફ લોકો મારા લાઈ અને મારી આંખના તુરને પથર કોણ શખસે મારીઉં? કહેનારાએ કહીઉં કે આ બુઢી મલઉંનાએ પથર મારીઉં.

અફ હુસેન અલેહિસ્સલામ ના શીર્ષાં. અને ગુંલામો અફ ભાઈઓ અને બહેનો જા હાં જંઝેનબ અલેહિસ્સલામે તે. ખુદી મલકૈનાનું નામ સાંભળીને તેજ વખત આપે ખેડ હાથ ઉઠા કરીને જતાં કીબરીઆમાં દાઝાં કીધી, અને ઝંરજં કરવા લાગા કે અફ પરવરદીગાર મારા, આ ખુદી મલકૈનાની હુવેલીમા આગ લગાડી દે, તાકે એ મલકૈનાની હુવેલી બલી જાય. અને એ મલકૈના પણ બલી જાય.

અએ એખવાનો ભાઈજાનો મવલાતના. જંઝેનબ અલેહિસ્સલામના કલામ તમામ ન થીઆકે તે મલકૈનાની હુવેલીમાં એકાએક આગ લાગી. તે મલકૈના ખુદી અને તેની છોકરીઓ સરવે બત્તી ગઈ. ખુદા તઆલા એ મલકૈનાને હ મેશા સીઈનમાં રાખના.

માર્ગશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅંત, અએ હુસેન અલેહિસ્સલામના ઝંઝંદારો તે બાદ મલાઈનો ત્યાંથી ચાલેઆ. કે શામમાં હે પાંહાંચેઆ. લઈને યહંદ પલીદની સાંમે મલાઈનોએ નખીનાં અહુલેખ્યતને ઉભા કીધા, અને સરવે શોહદાઓના માથાંઓને પણ હાજર કીધા. મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના માથા મુબારકને એક જવાહરના તંશતમાં મુકેઓ, અને લઈને તે તંશતને તખંતની નીચે મુકેઓ. લઈને યહંદના હાથમાં એક સોનાની લાકડી હતી, લઈને તે લાકડી આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામના હોઠ ઉપર મારી. હએ હએ અશ સોસ સહ અશસોસ તું જુલમ અને સીતમ છે, અરે જે હોઠને રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલહિહે વ આલેહી વ સલમ તુમે અને બોસા દીએ તે હોઠ ઉપર લઈને લાકડી મારે. ખુદા તઆલા એ લઈનના હાથને કંતી કરના.

માર્ગશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅંત રાવી લખેછે કે તે વખત યહંદ પલીદની મુનલીસમાં મુલક. મુલકના વકીલો હાજર હતા, તેના જુમલામાં રૂમના વકીલ પણ હાજર હતા, તે જાતના નસીરા હતા. તે વકીલે લઈને યહંદ પલીદને પુછીને કે અફ યહંદને વખત કેહું યહાંથી જાઉં છું તે વખત મારા બાદશાહ યાંહાંની

સરવે આખંઆર પુછેછે, તે વાસતે અફ યલ્લંદ બયાન કર કે આ માથું કેનું છે? આ કુંચ્ચેદી આ કોન લોક છે? યલ્લંદ પલીદ કહેવા લાગોકે અફ નસીરાની ચ્ચેક હુસેન કરીને શખસ હતા, તે મારા ઉપર ચડી આવેઆ હતા, ખુદા તાઆલાએ મારી શ્તે કીધી, હુસેન અને હુસેનનું લશકર મારીઉં ગયું. આ માથું તે હુસેનનું માંથું છે અને આ કુંચ્ચેદી દીચ્ચેા હુસેનના અહુલે હરમ છે. તે નસીરાની કહેવા લાગો કે અફ યલ્લંદ ચ્ચે હુસેન કોન છે? ચ્ચેના બાવાનું સું નામ છે? ચ્ચેની માં કોન છે? ચ્ચેના નાના કોન છે? લઈન કહેવા લાગો કે ચ્ચેના નાના મુહમ્મદલ મુસીતૈશ છે, ચ્ચેના બાવા અંલી અલ મુરતૈજા છે, ચ્ચેની માં શતેમતૈજા હુરા છે, ચ્ચેના ભાઈ હસન છે. તે નસીરાની કહેવા લાગો કે અફ યલ્લંદ આ સું બોલે છે, અરે મુહમ્મંદ કોન છે, ન મુહમ્મંદ કે નબી થીઆ છે તે મુહમ્મંદ કે બીજા મુહમ્મંદ? લઈન નીચું માથું કરીને કહેવા લાગોકે હા હા ચ્ચેજ મુહમ્મંદ. આ સાંભલીને તે નસીરાની મોં પર તેમાચા મારવા લાગો અને કહેવા લાગો કે અફ લઈન ખુદા તાઆલા તને ગારત કરના અફ લઈન અજબ તારૂં ધીન અને મજૂહબ છે કે તું નબીના તો કલમો પડે છે અને ચ્ચેના નવાસાને કુંતલ કરે છે, અને ચ્ચેના અહુલેબચ્ચેતને કુંચ્ચેદ કીધા છે, વાહ વાહ તું ચ્ચે નબીને ખુબ ભાડું આપીઉં, અફ યલ્લંદ પલીદ હું ઈંસા નબીની નસીલમાં સતરમી પેડી પર છું, તે વાસતે મારી કોમ મને તાઆલૈમ દીચ્ચે છે. અરે કમખખંત આ હુસેન તો નબીની બેટીના બેટા છે.

અફ ચ્ચેખવાનો નવારે નસીરાનીના આ કલામને તમામ અહુલે મજલીસે સાંભલેઆ, તેવારે રોવા લાગા. લઈને જલ્લાદને હુકમ કીધો કે અફ જલ્લાદ તું આ નસીરાનીને જલદીથી કુંતલ કર. તે જલ્લાદે નસીરાનીને કુંતલ કીધો. અહુલે બકતને નેહાયત ગંમ થીઉં. થોડુંક દમ બાકી હતું, મોલાના જંચેનુલ આંબેદીનચ્ચે આવીને તે નસીરાનીને કલમો પડાવેચ્ચેા. તે નસીરાની ઇસલામ લાવેચ્ચેા તાકે તે નસીરાની વશત થીચ્ચેા. ખુદાની રહુમત ચ્ચે નસીરાની ઉપર વસીલામ.

મોચજેજે ૧.લો.

આ મોચજેજેમાં દરવેશનો બયાન છે.

માઝીશરલ મોચમેનીન મોચમેનીનની જમાઝીત ખુદા તાઝીલા તમને રાખે સંહી અને સલામત, અઝમે ઝેખવાનો લાઈ જાનો જવારે કે આકી હુસેન અલેહી સલામના અસંહાઇ વશદાર અને આપના લાઈ લતીજા ખેટા લાનજા સરવે મઝેદાનમાં કામ આવી ગયા, તાકે આપના છ (૬) મહીનાના ફરજંદ ઝીલી અસંગર પણ જીલમ અને સીતમના તીરથી મારેઆ ગયા, કોઈ ઝેકલી બાકી ન રહીઉં, અગર બાકી રહેઆ તો બધરીઝા અને કેટલાક બઝીઝા અને મવલાના ઝીલી જંઝેનુલઝાખેદીને બાકી રહેઆ, તે આપને તપની શીદત ઝેવી હતી કે આ સઘલાઝા મારેઆ ગયા તેની બીલકુલ ખંખર નહોતી, આ મીસલનું હાલ હતું કે મલાઈનોના લશકર થકી હલ મિન મખારજંની નીદા આવી કે અઝમે હુસેન હવે કોઈ નીકલનાર હોઝમે તો નીકલે.

રાવી લખેછે કે તે વખત આપ ખંઝેમાના દરવાજા ઉપર કમર પકડીને ઉભા હતા, આંખોથી આંસુ જારી હતા, અસંહાઇ વશદારની યાદમાં હતા, જવારે આ મલાઈનોની નીદા આવી તેવારે આપ જમણી અને દાબી તંરશ આંખ ઉઝી કરીને જોવા લાગા, અને ફરમાવા લાગા કે અઝમે મારા અસંહાઇ વશદાર તમે સઘલા મને આ રણનાં મઝેદાનમાં ઝેકલો મુકીને કાંહાં ગયા? તે બાદ ફરમાવા લાગા કે અઝમે ખેટા ઝીલી ઝેકબર, અઝમે લાઈ અઝીસ, આવો આ હુસેનને ઘોડા ઉપર સવાર કરો. ઝેટલું કહીને આપે ઝેક આહુનો નારો મારેઆ અને ઘણાં રોઝેઆ.

રાવી લખેછે કે રોવાનું આવાજ આપની ખેડેન જંચેનખના કાનમાં પોહાચીચ્યા. જંચેનખ અલેહિસ લામ આકાં હુસેન અલેહિસ લામનું આવાજ સાંભલીને આપ ઘભરાતા હુવા આવીઆ અને કહેવા લાગા કે અચ્ચે માં જાયા ભાઈ હુસેન, અચ્ચે નાના નખી મુહમ્મદ મુસૈતંશના દીલના અચ્ચેન, અચ્ચે બાવા અંલીઅલ મુરતંજીનાં તુરલ અંચેન, કેને પુકારી રહેઆછો અને તું ધરંદાછે? શરમાવો, આ ખેડેન કમનસીબ હાજર છે. આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અચ્ચે ખેડેન આ મલાઈનો કુશીચ્યા મને બુલાવેછે તે વાસતે ઘોડાની રીકાબ પકડી મને સવાર કરવા સાડૂ મારા અસૈહાબ વશાદાર, અને ખેટા અંલી અકબર, અને ભાઈ અખીસની યાદ કડુંધું, અચ્ચે ખેડેન મારી નીદાને કોઈ સાંભલતું નથી.

રાવી પુરજામ બયાન કરેછે કે નવારે આકાં હુસેનના આ કલામ જંચેનખે સાંભલેઆ, તેવારે આપ ઘણું રોયા અને અંરજ કરવા લાગા કે અચ્ચે ભાઈ હુસેન, આપતો પધારોછો, હવે આ ખેડેનને આપના વગર કેમ આવસે ચેન, અચ્ચે ભાઈ નવારે માં શતેમતજંજહેરા વશાત થીઆ તેવારે બાવા અંલીને સોંપી ગીઆ, નવારે બાવા અંલીઅલ મુરતંજી શહીદ કરવાણું તેવારે ભાઈ હુસેનના હવાલે કરી ગીઆ, નવારે ભાઈ હુસેન જંહેરથી કંતલ કરવાણું તેવારે આપની તંરશ સઘલા અહુલે અચ્ચેતની કશાલતનું અમર કરી ગીયા, હવે આપ અમને કોની તંરશ અમારી કશાલતનું અમર કરી જાચ્યાછો?

રાવી લખેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અચ્ચે ખેડેન તમારી કશાલતનું અમર ખુદા તાઅંલાની તંરશ સોંપું છું, ખુદા તાઅંલા તમારો અને સઘલા અહુલેઅચ્ચેતનો હરિજ છે. આ મીસલથી આકાં હુસેન અને જંચેનખના દરમીઆન તકુંરીર થઈ રહી હતી કે પાછી મલાઈનો કુશીચ્યાના લશકરથી નીદા આવી કે અચ્ચે હુસેન હવે કોઈલી નીકલનાર હોચ્ચે તો નીકલે, અગર કોઈ આકાં ન રહેઆ હોચ્ચે તો તમે આવો. આ મલાઈનો કુશીચ્યાનો તાઅંલાનો

સાંભલીને આપને પણ નાશ આવીએ અને જંઝેનબને શરમાવા લાગ્યા કે અરે બેહુન જંઝેનબ ઘોડાની રીકાબ પકડે અને ભાઈને સવાર કરે.

રાવી પુરજીમ બયાન કરે છે કે હુએ હુએ જંઝાનાએ સું ધનકેલાબ કીધું હતું કે તબીના નવાસા અલ્લાહના ખાસા, આલમના ખુલાસા ઘોડા ઉપર સવાર થાએ અને કોઈ ઘોડાની રીકાબનું પકડનાર ન હોએ, તાકે બેહુન ભાઈને સવાર કરે? અશ્સોસ છે કે તે વખત આસમાન પડેએ નથી અને જંઝીન શટી નથી પણ અએ એમવાનો એમાંથી ખુદા તાર્ખાલાના ઇસાર હતા જે ઇસારને ખુદા તાર્ખાલા અને ખુદા તાર્ખાલાના અવલીઆ જાણે છે.

રાવી લખે છે કે આખરૂલ અમર મલ્લાના હુસેનને જંઝેનબે ઘોડા ઉપર સવાર કીધા, આપ રણનાં મએદાનમાં આવીઆ, શુંજાઅતેલી દીલમાં નાશ ખાધું, આપે જુલશકારને મેઆનથી કાઢાડી, અને મલ્કઈનો ઉપર હમલો કીધો તાકે હજારો લોકોને કંતલ કીધા, મલ્કઈનોના લશકરમાં ભાગ પડી. તે વખત ઉંમર બીન સાઅદ, ખુદાની લાઅનત એ ઉંમર બીન સાઅદ ઉપર, મલકૈને નાથું કે આ વખત મલલાના હુસેનને જંલાર આવીઉંછે, હમણાં લશકરને શના કરી નાખસે. મલકૈને શીમરને બોલાવીને પુછીઉં કે અએ શીમર હવે તારી સું રાઈ છે? લશકરમાં ભાગ પડીછે, હુસેન અલેહિરસલામનું કોઈ મુકાબલો કરતો નથી, તે વાસતે કોઈબી તદબીર કરવી જરૂર છે.

અએ એમવાનો લંઈન શીમર તે વખત કહેવા લાગો કે અએ ઉંમર એક હીલોછે, અગર એ હીલો કરસું તો હુસેન રોકાઈ જશે. મલકૈને ઉંમર બીન સાઅદ કહેવા લાગો કે અએ શીમર કયો હીલોછે? લંઈન શીમર કહેવા લાગોકે અએ ઉંમર આપણે હુસેનને મુહમ્મદ મુસંતશના કસમ દઈએ, લંઈન ઉંમર બીન સાઅદ કહેવા લાગો કે હાં આ રાઈ ઘણી બહેતર છે. એવી રીતનો મનમુખો કરીને બેઉ ખંખીસો પોતાનાં લશકરથી નીકલેઆ અને આકાં હુસેનની નજંદીક

થય્યેઆ, તે વખત શીમરે પુકારીઉં કે અય્યે હુસેન તમે તમારી જીલકારને મેઆન કરો, તમને તમારા નાના મુહમ્મદ મુસતંશ ના કસમ છે, તમે તમારા નાના મુહમ્મદ મુસતંશની ઊમ્મતને હલાક કરવાને આહો છો ?

રાવી કહ્યું કે જે વખત આ ખેડ મલાઈનાયે આ મીસલનાં કલામ કીધા તે વખત આસમાનથી નીદા આવી કે અય્યે ખેડા હુસેન તલવારને મેઆન કરો, અય્યે ખેડા મારી ઉમ્મતે તમને મારા કસમ દીધા અને હવે તમે ઐહના ઉપર તલવાર ચલાવો, ઐ મને મનજુર નથી, તે વાસતે ઐહના ઉપર રેહુમ કરો અને શાહદતના જામને પીવામાં ખારી તાઝાલાની ખુશી છે.

અય્યે ઐખવાનો નવારે મવલાનાં હુસેને આસમાનથી નીદાના કરશરને સાંભલી, તેજ વખત આપે તલવાર મેઆન કીધી, અને શરમાવા લાગાકે અય્યે નાના મુહમ્મદ મુસતંશ જેમાં ખારી તાઝાલાની ખુશી છે તેમાં મારી ખુશી છે, અય્યે નાના મુહમ્મદ મુસતંશ આપની ઊમ્મત ઉપર હું અને મારું ઘરખાર શીદા છે. અય્યે ઐખવાનો ભાઈજાનો મેહુરખાનો રાવી લખે છે કે જંઝેનખ અલેહિસ લામ તે વખત આપ દરવાજા ઉપર ઉભા હતા, આપ પુકારવા લાગા કે અય્યે ભાઈ હુસેન તલવારને સાવાસતે મેઆન કીધી ? અરે મલાઈનામાં ભાગ પડી છે, વખત ન કરીયે તલવારને ચલાવીયે, ખુદા તાઝાલા આહો છો તો હમણાં શતે થાયે છે, અય્યે ભાઈ હુસેન આપ આપના રશીકાનો ખુન કેમ નથી લેતા ? અરે મલાઈનાયે અંલી અકબર, અને ભાઈ અખાસને શહીદ કીધા, અને આપ ઐહના ઉપર રેહુમ કરો છો ?

રાવી લખે છે કે જંઝેનખના આ કલામ સાંભલીને આપ શરમાવા લાગા કે અય્યે ખેહન જંઝેનખ આ મલાઈના કુશીઆયે મને નાના મુહમ્મદ મુસતંશના કસમ દીધા અને હવે હું ઐઝ્યાના ઉપર તલવારને ચલાઉં, ઐ અમર મુરવતથી દુર છે, વલ્લા નહીં તો એક પલકમાં આ મલાઈનાને શના કરી નાખું.

અચ્ચે ખેન અગર હું ચ્ચે બધાની તંરશ ખયાલ કરું તો સઘલા કુશીચ્ચેને તલવારના નીચે ઉતારી દઉં. અચ્ચે ખેન જંચ્ચેનખ અગર કુશીચ્ચેને હું શનાં કરી નાખું, ભલા કહો, મારા લાલ અંલી અકબર છંનદા. થાસે? યા મારા ભાઈ અખાસ શીરાતથી પાણી લઈને આવસે? અચ્ચે ખેન જંચ્ચેનખ ચ્ચેક મારી જાનનાં ખાંતંર નાનાં નખીની ઉમ્મતને હલાકું કરવું મને મનચ્ચેર નથી.

અચ્ચે ચ્ચેખવાનો આવી રીતે ભાઈ ખેનનાં દરમેઆન તકંરીર થાતી હતી તે તકંરીરને મલાઈનોચ્ચે સાંભલી તે વખત સઘલાને યકીન થીઉં કે હવે હુસેન લડનાર નથી. મલાઈનો ચોતંરશથી દોડ્યા, તલવારો અને તીરો અને ભાલા મારવા લાગા, તાકે ચ્ચેક મલઉને આપની પેશાની ઉપર પથરને મારીઉં. ચ્ચે મીસલનું હાલ થીઉં કે નાગહાં ચ્ચેક દરવેશ યાચ્ચેને સાયલ આવીને ઉભો રીચ્ચે, ઝંરજ કરવા લાગો કે અચ્ચે મરદ વલી હું ચાર દીનથી ભુખેચ્ચેાછું મને જમાડો, ખુંદાતાચ્ચેાલા તમને જન તમા જમાણુ જમાડશે.

રાવી પુરજંમ ખયાન કરેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અચ્ચે સાયલ હું તન દિવસનો ભુખેચ્ચેા અને પેઆસોછું, અચ્ચે મરદ સાયલ હું તમને પુછું તેનું જવાબ દીચ્ચેા, કે તમે મને સવાલ કીધો કે અચ્ચે મરદ વલી હું ચાર દીનનો ભુખેચ્ચેાછું મને જમાડો, તે અચ્ચે સાયલ તુચ્ચે મને મરદ વલી તું સમજીને કીધું?

અચ્ચે ચ્ચેખવાનો સાયલે ઝંરજ કીધી કે અચ્ચે મરદ વલી, હું વલીની ચ્ચેલામત તમારી અંદર નોઈને કહુંછું. આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અચ્ચે સાયલ ખયાન કરો, મારા અંદર તમે તું વલીની ચ્ચેલામત નોઈ? સાયલે ઝંરજ કીધી કે અચ્ચે મરદ વલી જવારે તમારી પેશાની ઉપર પથર લાગો તેવારે તમારા મોંહથી અલહમદા લલ્લાહનો કલમે નીકલેચ્ચેા, તે વખત મેં જાણીઉ કે આ શખંસ મરદ વલીછે, તે સાથેહજી મેં નંખી મુહમ્મદનિલ મુસંતશ અને અંલીચુલ મુરતજા અને શતેમતજંજંહર અને હસનલ મુજતબા અને સઘલા મલાચ્ચેકોને દીઠા કે સઘલા રોઈ રહેચ્ચેાછે,

અને માત્ર કરી રહેઆછે, અને માથા ઉપર ધુલ નાખેછે, તે વાસતે તમે મરદ વલીછો મને જમાડો.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે વાડ અઝમે સાયલ જમણુ જમો. તે બાઝાદ આપે આસમાન તંરશ આંખને ઉંચી કીધી અને શરમાવા લાગા કે અઝમે બારી, તેલબ કડ્છુ હું તારી ચારી, તારી શાંનછે ઘણી ભારી. અઝમે ઝાલમનાં પાલનાર તું બાણુછે કે આ મલાઈનો કુશીઝ્મો મને નાહક કંતલ કરેછે, અઝમે પરવરદીગાર તું આ સાયલને જમાડ.

રાવી લખેછે કે આકાં હુસેનનાં કલ્મ, તમામ ન થઝ્મેઆ કે આસમાનથી ઝેક થાલ ઉતરેઝ્મો કે તે થાલ માંહે ગરમ ગરમ જમણુછે, આપે તે થાલને સાયલની આગલ મુકેઝ્મો અને શરમાવા લાગા કે અઝમે સાયલ જમણુ હાજરેછે.

રાવી લખેછે કે તે સાયલ જમણુનાં થાલ ઉપર ખેઠા અને ઝંરજ કરવા લાગો કે અઝમે મરદ વલી તમેલી તન દીવસના ભુખેઆછો અને પેઆસાછો આવો મારી સાથે જમણુ જમો.

રાવી લખેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અઝમે સાયલ તમે જમો. સાયલે ઝંરજ કીધી કે અઝમે મરદ વલી ખુદાઝમે જમણુ મયસીર કરી આપીઉં, અને તમે જમણુનું ના કહોછો તે સાથે તમે તન દીવસના ભુખેઆછો, આવો ખેસો જમણુને જમો. આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અઝમે સાયલ તમે જમો. સાયલ કહેવા લાગો કે તમે નથી જમતા તેનું સબબ સુંછે? બયાન કરો, વ ઈલાં નહીં તો ખુદા તાઝ્મીલાનાં કંસમ હું હરગીજ જમણુ જમનાર નથી. આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અઝમે સાયલ સું કરવા તકંરાર કરોછો, જમણુને જમો. સાયલ કહેવા લાગો કે અઝમે મરદ વલી તમે ભુખેઆ ખેસી રહો અને હું જમણુને જમું ઝે હરગીજ બનનાર નથી, તેવાસતે તમે ખેસો અને મારી સાથે જમણુને જમો.

રાવી લખેછે કે આખરૂલ અમર આકાં હુસેન થાલ ઉપર ખેઠા અને હાથમાં

લુકમાને લીધો, આપે ચાહીકે કે લુકમો મોંહમાં મુકે કે તે લુકમો આપનાં હાથમાંથી પડી ગીચ્યા, આપ સાયલને શરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે સાયલ આ જમણુ અમારી કૌંસમતમાં નથી તમે જમો, અગર ચ્ચે જમણુ કૌંસમતમાં હોતે તો સા વાસતે લુકમો પડી જતે? સાયલે ઝંરજ કીધી કે અચ્ચે મરદ વહી તમે કોણુછો? કાંહાં જવાનું ઘરાદોછે? તમારું વતન કઈ છે? વતનનું સું નામછે? તમારો બદન જમમોથી ચુરછે તેનું સું સખખછે? તમે વતનથી એકલા નીકલેઆ હતા કે બચ્ચાં બાલા લઈને નીકલેઆ હતા? અચ્ચે મરદ વહી જલદીથી દેખાડો, મને પણ આ જમણુની તરફ બીલકુલ શૌક નથી.

રાવી પુરગંઢ જયાન કરેછે કે તે સાયલનાં કલામ સાંભલીને આકાં હુંસેન શરમાવા લાગ્યા, અને એક આહનો નારો લરીને કહીકે કે અચ્ચે સાયલ તું મારી મુસીબતની છંકરને ન પુછ, અરે આ દુનીઆમાં મારા સરીખો કોઈ ગીરફ તારે બલા નહીં હોએ, અને હું ખુદનાં નજંદીક દુઆ કરુંછું કે પરવરદીગાર કોઈ શર્ખસને મારી મીસલ ગીરફતારે બલા ન કરે, અચ્ચે સાયલ તમે જમણુને જમો અને ઇઆંથી તમારા વતનની તરફ ચાલો, અચ્ચે સાયલ તમે સ વાલ કરોછે કે તમારું સું નામછે અને વતન કઈછે કાંહાં જવાનું ઘરાદોછે અને વતનથી એકલા નીકલેઆ હતા કે બચ્ચાં બાલાને લઈને નીકલેઆ હતા, તે અચ્ચે સાયલ મારું વતન મદીનો છે, હવે મદીનાથી નીકલવાનું સખખ આ છે કે આ મલાઈનો કુશીચ્ચાંએ મારા ઉપર કાગલો લખેઆ હતા તેમાં લખીકે હનું કે અચ્ચે હુંસેન તમે જલદીથી આવો અને અમને શરીઅંતના અમુર સીખાવો અને હીદાયતને રસતે લગાડો, અચ્ચે હુંસેન અગર તમે નહીં આવો અને અમને હીદાયતને રસતે નહીં લગાડો તો તમે આજ્ઞાબમાં નાજલ થાસો. અફ સાયલ ને વખત આ મલાઈનો કુશીચ્ચાંના કાગલો મને આવેઆ તે વખત મારા ઉપર નીકલવું વાજબ થીક. ને વખત હું મદીનાથી નીકલેઆ તેવારે મારા બેટા

અને ભાઈઓ અને ભત્રીજાઓ અને ભાણુઓ અને કેટલાક અસહાય વશદાર
ત્રારી સાથે થીઆ તાકે અમે સઘલા મનાઈલો તેઓ કરતા કરતા આ જમીનમાં
આવી પોહ્યાઓ કે જે જમીનનું નામ કરૂંબલા છે. અમે સાયલ તે પછે મલા
ઈના કુશીઓ મારા ઉપર તન દીવસ થીઆ પાણી બંદ કીધું તાકે મારા ભાઈ
ઓ, અને બેટાઓ, અને ભાનજાઓ, અને ભત્રીજાઓ, અને અસહાય વશ
દારને ભુખેઆ અને પેઆસા કંતલ કીધા. અમે સાયલ હવે હું એકલો બાકી
રહ્યો છું તે ઘડી બે ઘડીનો મહેમાન છું. અમે સાયલ તુ પહોંચી જલદી જા,
મારી શહાદતમાં દેર થાઓ.

‘અમે એમવાનો સાયલે અરજ કીધીકે અમે મરદ વલી તમે કહોછોકે માફ’
નામ હુસેન છે અને માફ વતેન મદીના છે, તે અમે હુસેન તમારા નાના મુહમ્મદ
મુસતંશ છે ? અને તમારા બાબા ઝાલી અલ મુરતંજા છે ? અને તમારી માં શતેમતજ
જંહુરા છે ? આફ્રો હુસેન શરમાવા લાગ્યું કે હું અમે સાયલ મારા નાના નથી મુહમ્મદ
મુસતંશ છે, અને માં શતેમતજ જંહુરા છે, અને બાબા ઝાલી અલ મુરતંજા છે, ભાઈ
હુસેનલ મુજતબા છે અને કાકા જામ્મરે તૈયાર છે.

અમે મારા ભાઈઓ અને બેનો નવારે સાયલે આફ્રો હુસેનની જગ્યાન
મુબારકથી આ કલામ દરદ અનજામ સાંભલેઆ તેવારે સાયલ તે જમણુના થાલ
ઉપરથી ઉઠીને ઉભો થીઓ અને પોતાના માથા ઉપરથી પાઝડી રેંકી દીધી પીટવા
લાગ્યો, જમીનથી પોતાનું માથું ટકરાવા લાગ્યો, માથા ઉપર ધુલ ઉડાવવા લાગ્યો, અને
કહેવા લાગ્યો કે અમે આફ્રો હુસેન, અમે નથી મુહમ્મદ મુસતંશના જુરલઅમેન,
અમે શતેમતજ જંહુરાના દીલન ચફન, અરે આપ આ સું શરમાવો છો, આ
મલાઈના કુશીઓ તમારા નાના મુહમ્મદ મુસતંશનો કલમો પડે છે અને તમને
કંતલ કરે છે, હુમે હુમે આ એવા કેવા મુસલમાનો છે, ખુદા તઆલાની અને
સઘલા મલાએકાની એના ઉપર લાઝમત છે. બેટી તઆલા આ સઘલા

મલાઈનો કુશીઆને ઝંજાંખે અકબરમાંહે દાખલ કરેના, અને સીઈનમાં હુમેશા બાકી રાખેના. તે બાદ સાયલે ઝંરજ કીધીકે આકાં હુસેન ગુલામને રજા આપે કે આ મલાઈનો કુશીઆને કંતલ કરૂં અને આપના ઉપર શીદા થાઉં, તાકે હું આપના શીદાઈઆના જુમલામાં સામીલ થાઉં.

રાવી પુરજાંમ બયાન કરેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે તમે કહોછો તે બજાછે, વલેકીન અઝ્મે સાયલ તમારી કંીસમતમાં શાહાદત લખી નથી. સાયલે ઝંરજ કીધી કે અઝ્મે આકાં હુસેન, આપ શરમાવોછો કે તારી કંીસમતમાં શાહાદત લખી નથી તે બજાછે વલેકીન નેવારેં કયામતનું દીન આવસે તેવારે નખી મુહમ્મદ મુસંતંશ મને સવાલ કરસે કે અઝ્મે સાયલ તુંઝમે મારા દીકરા અને મારા કલેજના ટુકડા હુસેન અલેહિસ્સલામને યારી કેમ ન દીધી? તેવારે અઝ્મે આકાં આ ગુલામ સું જવાબ દેસે.

અઝ્મે ઝેખવાનો રાવી લખેછે કે આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અઝ્મે સાયલ તું કંયામતનાં દીવસનો અંદસો મં રાખ, અઝ્મે સાયલ નેવારે મારા નાના નખી મુહમ્મદ મુસંતંશ તને સવાલ કરસે તેવારે હું તારી તંરશ્થી જવાબ દઈસ કે અઝ્મે નાના મુહમ્મદ આ સાયલ મારી યારી વાસ્તે આવેઝ્મા હુતો, તે વખત નખી મુહમ્મદ મુસંતંશ તારી શશાઝંત કરસે અને તને જન્નતમાં દાખલ કરસે, તે વાસતે અઝ્મે સાયલ જલદીથી જાઝ્મા.

રાવી પુરજાંમ બયાન કરેછેકે તે સાયલ આકાં હુસેનના શરમાન મુજબ આલેઝ્મા, થોડુંક દુર ન ગીઝ્મા કે જુઝ્મિછે સું કે મલાઈનો કુશીઆઝ્મે ચાતંરશ્થી આકાં હુસેન ઉપર હુમલો કીધો, કોઈઝ્મે તીર મારેઝ્મા, કોઈઝ્મે પથર મારેઝ્મા, તો કોઈઝ્મે બાલો મારેઝ્મા, તાકે આપ જંખમોથી ચુર થઈ ગીઝ્મા, અને ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર પડી ગીઝ્મા, તે સાયલ આ માનરને નોઈ ઘણાજ રોઝ્મેઝ્મા તાકે રોતાં રોતાં બેહોશ થઈ જંમીન ઉપર પડીગીઝ્મા ને તે સાયલે વશત કીધી. ખુદ તાર્ઝાલા

ની અને સઘલા મલાઈકોની રેહુમત હોયે એ સાયલ ઉપર. આમીન યા રાઈલ
આલમીન.

હમીદ અને હારનરશીદની હિકાયત.

માઝાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત અઝે એખવાનો આ મલાઈનો
બની ઉમ્મેયાએ આલે મુહમ્મદ ઉપર જુલમ અને સીતમ ઘણાંજ કીધાંછે, આફ્રો
હુસેનના શહાદતનાં બાદલી મલાઈનોએ આલે મુહમ્મદને એનથી બેસી રેવા દીધા
નથી, ખુદા તાઆલાએ નજદીકમાં એ મલાઈનોને બરખાદ કીધા છે.

રાવી લખેછેકે જવારે મલાઈનો બની ઉમ્મેયા હુલાક થીઆ તેવારે બનીઅલ
અઝાસ ઉઠેઆ. મલાઈનો બનીઅલ અઝાસે પણ આલે મુહમ્મદ ઉપર જુલમ
અને સીતમ કરવા માંહે બાકી રાખીકે નથી. રાવી અબદુલ્લાહ બીન રાજા નેસા
પુરી રીવાયત કરેછેકે મારા દરમેઆન અને હમીદ બીન કુતબ તલતાઈનાં દરમી
આન દાસ્તી ઘણી હતી. કર્જરા ઇતેશક આ બનીકે હું એક દીવસ તે હમીદની
તંરશ આવેઆ, મારા ઉપર કપડા પણ મેલા હતા, તે દીવસ કયું હતું કે શહેર
દલાહ અલ મુઅજ્જમાં, યાઅને શહેરે રમજાનનો દીવસ હતો, અને નાહરનો
વખત હતો, હું મારા દાસત હમીદ પાસે આવેઆ તે વખત મેં એને એક
ઘરમાં જાએઆ કે તે ઘરમાંહે પાણીની નહેર જાડીછે, એ હમીદ બેઠો હતો. મેં
એને સલામ કીધી અને એના પાસે બેસી બીઆ.

રાવી અબદુલ્લાહ કહેછે કે તે બાઆદ હમીદ એના ખાદમને બોલાવેઆ
અને કહેવા લાગો કે અએ ખાદમ લોટો અને લગન લાવ. તે ખાદમ લોટો અને
લગન લાવેઆ. હમીદ હાથ ધોયા, તે બાદ કહેવા લાગો કે અએ મારા દાસત

તમે પણ હાથ ધુઓ, ઝંબદુલ્લાહ કહે છે કે મેં પણ હાથ ધોયા. તે થઈ હમીદ ખાદમને અમર કીધો કે જમણુ લાવ. ખાદમ ઝેના હુકમ મુવાફક થાલ લઈ આવેઝ્યા, અને હમીદનાં આગલ મુકેઝ્યા. ઝંબદુલ્લાહ કહે છે કે હમીદ મને કહેવા લાગો કે અઝ્યે ઝંબદુલ્લાહ તમે મારી સાથે જમણુ જમો, ઝંબદુલ્લાહ કહે છે કે મેં મારા હાથને જમણુ તરફ લાંબો ન કીધો અને કહેવા લાગો કે અઝ્યે હમીદ શહેરુલ્લાહ અલ મુઅજ્જમાના દીના છે, અને તું રોજાં નથી કરતો? અને જમણુ જમે છે, તે તને લાયક નથી, બ રજાંલે અલીહ તું બીમાર નથી, સંહી અલ બદન છે. ઝંબદુલ્લાહ કહે છે કે હમીદ મારા કલામ સાંભલીને દીલથી એક આહનો નારો ભરેઝ્યા અને રેવા લાગો, અને આંખોથી આસુ જારી થીઆ, તે બાઅંદ હમીદ જમણુ જમવા લાગો.

ઝંબદુલ્લાહ નેસાપુરી કહે છે કે જ્યારે હમીદ જમણુથી શરૂ થીઝ્યા, યાઅને જમણુ જમી રીઝ્યા, તેવારે મેં એને સવાલ કીધો કે અઝ્યે મારા દાસત હમીદ મેં તને જમણુનાં જમવાનું સવાલ કીધો તેમાં તું રેઝ્યેઝ્યા અને તારી આંખોથી આસુ જારી થીઆ તેનું સુ સળળ છે ?

રાવી ઝંબદુલ્લાહ કહે છે કે મને હમીદ કહેવા લાગો કે અઝ્યે ઝંબદુલ્લાહ હું તુસ શહેરમાં આવેઝ્યા તે વખત મેં સાંભલીઉ કે બાદશાહ હાઝનદેશીદ યહાં છે, અને મારા આવેઝ્યાની ખબર પણ હાઝનદેશીદને પોહાંચી, તે વખત મને બોલાવાને હાઝનદેશીદ માણસ મોકલેઝ્યા. હું તે માણસ સાથે હાઝનદેશીદનાં મકાન ઉપર આવેઝ્યા. અઝ્યે ઝંબદુલ્લાહ હાઝનદેશીદ એકલો બેઠાહતો, એની આગલ એક ખાદમ ઉભો હતો, જ્યારે હું એની આગલ જઈને ઉભો તેવારે હાઝનદેશીદ પોતાનાં માથાને ઉઘો કીધો ને મારી તરફ જોયું અને કહેવા લાગો કે અઝ્યે હમીદ અમીરલ મોઅમેનીનની તાઅંતમાં તું સુ કહે છે? હમીદ કહે છે કે અઝ્યે ઝંબદુલ્લાહ મેં કહીઉ કે અઝ્યે બાદશાહ હાઝનદેશીદ હું જાનથી અને

માલથી અમીરલ મોઅમેનીન ઉપર શીદા છું. તે વખત હાફ્નૈશીદ પોતા
 ના માથાને નીચું કીધું અને મને રજા આપી, હું મારા મકાનમાં હોવા આવ્યો. એક
 ઘડી ન થઈ કે પાછો હાફ્નૈશીદનો માણસ આવેલો અને કહેવા લાગો કે અમે
 હમીદ બાદશાહ તમને યાદ કરે છે. અમે અંબદુલ્લાહ તે વખત મેં મારા દીલ
 થી વીચાર કીધો કે હવે મને કંતલ કરસે, અંબેર હવે જ અને તે સીદી, હું તે માણસ
 સાથે ચાલેલો તાકે હાફ્નૈશીદનાં નજંદીક આવેલો. અમે અંબદુલ્લાહ હાફ્ને
 નવારે મને જાણ્યો તેવારે મારાથી શરમાઈ ગયો અને માથું ઉંચું કરીને કહેવા લાગો
 કે અમે હમીદ અમીરલ મોઅમેનીનની તાર્જીત માં હો તું સું કહે છે? અમે અંબદુ
 લ્લાહ મેં કહી કે હું મારા જાનથી અને માલથી અને અહેલથી અને શરજનદાથી
 અમીરલ મોઅમેનીન ઉપર શીદા છું. અમે અંબદુલ્લાહ નવારે હાફ્નૈશીદ મારા
 માં હથી આ મીસલના કલામ સાંભળેલો તેવારે હંમેશો અને મને રજા આપી. હું
 મારા મકાનની તૈરફ આવેલો. પાછી એક ઘડી ન ગુજરી કે વલી માણસ આવે
 લો અને કહેવા લાગો કે બાદશાહ તમને યાદ કરે છે, અમે અંબદુલ્લાહ પાછો હું
 તીજ વખત હાફ્નૈશીદની નજંદીક હાજર થીલો. મેં જાણું કે હાફ્ન એજ હાલ
 ઉપર બેઠો છે, પછે પોતાના માથાને ઉંચું કીધું અને મારી તૈરફ જાણને કહેવા લા
 ગો કે અમે હમીદ અમીરલ મોઅમેનીનની તાર્જીત કરવા માં હો તું સું કહે છે?
 અમે અંબદુલ્લાહ હું કહેવા લાગો કે બાદશાહ હું મારી જાનથી અને
 માલથી અને અહેલથી અને અવલાદથી અને દીલથી અમીરલ મોઅમેનીન
 ઉપર શીદા છું. આ કૌલ માફ સાંભળીને હાફ્ન ઘણું હંમેશો પછે મને
 કહેવા લાગો કે અમે હમીદ આ તલવારને લે અને ખાંદમ સાથે જા
 અને આ ખાંદમ જે કહે તે કામ કર. અફ અંબદુલ્લાહ મેં તલવાર લીધી અને બીજી
 તલવાર ખાંદમે લીધી, તે બાઈદ અમે બેઠો એક મકાનમાં આવેલો, એ મકા
 નનો દરવાજો બંદ હતો, ખાંદમે દરવાજાને ખોલેલો, અમે બેઠો જણા એ મકાનની

અંદર આવેઆ. હું નાહિયું તું કે તે મકાનનાં દાલાનમાંહે એક કુવોછે, અને તન કોઠડીછે તે ત્રણ કોઠડીઓને તાલા લગાવેલાછે, અર્યે અંબદુલ્લાહ તે પછે તે ખાંદમે એક કોઠડીનાં તાલાને ઊગાડીશિ અને તેનાં અંદરથી વીસ અશખાસને યાઅંને વીસ ખાણસો કાહાડેઆ, કે તે સઘલાઓના માથાનાં બાલ પાણુ ઘણું વધી ગયા હતા, તેમાં કેટલાક જવાનછે અને કેટલાક ઘરડાછે, અર્યે સઘલાઓના પગમાં ખેડી નાખેલીછે, અને હાથમાં હથકડીછે, તે ખાંદમે તે સઘલાઓને ઊભા રાખેઆ, તે બાદ તે ખાંદમ મને કહેવા લાગો કે અર્યે હમીદ તું આ સઘલા ઓને કંતલ કર. અર્યે અંબદુલ્લાહ તે ખાંદમ એક એકને મારી આગલ લાવતો જાએ ને હું કંતલ કરતો જાઉં, અને તે ખાંદમ પગ પકડીને તે કુવામાં નાખતો જાએ તાકે વીસે જણાને કંતલ કીધા. અર્યે અંબદુલ્લાહ એ વીસો અશખાસ અંલી ઇબને અબીતાલીબનાં ફરજંદામાં હતા, તે પછે તે ખાંદમે બીજી કોઠડી ઊઘાડી તેમાંથી બીજા વીસ અશખાસોને કાહાડેઆ, તે પાણુ બની અલ અંલી ઇબને અબી તાલીબ અલેહિસ્સલામથી હતા, તેને પાણુ સાબીકની મીસલ લાવીને ઊભા કીધા, તે બાદ તે ખાંદમ કહેવા લાગો કે અર્યે હમીદ આ સઘલાઓને કંતલ કર. અર્યે અંબદુલ્લાહ મેં તલવારને લીધી, તે ખાંદમ એક એકને મારી આગલ લાવતો ગીઓ, અને હું કંતલ કરતો ગીઓ, અને તે ખાંદમ પગ પકડીને તે કુવામાં નાખતો ગીઓ, તાકે મેં વીસે જણાને કંતલ કીધા. તે બાદ તે ખાંદમે ત્રીજી કોઠડી ખોલી અને તેનાં અંદરથી પાણુ વીસ અશખાસોને કાહાડેઆ, અને મને કહેવા લાગો કે અર્યે હમીદ આ વીસે જણાને કંતલ કર. અર્યે અંબદુલ્લાહ હું તે ખાંદમ મલઉનના હુકમ મુવાશીક એક એકને કંતલ કરતો જાઉં અને તે ખાંદમ લ ઇન પગ પકડી ગસેગીને તે કુવામાં નાખતો જાએ. અર્યે અંબદુલ્લાહ એ સઘલા ઓ પાણુ બની અલ અંલી અલેહિસ્સલામ હતા, અને બની શતૈરા હતા, કોઈ પચ્ચી સ વરસની ઉમરમાં હતો, કોઈ આલીસ વરસની ઉમરમાં હતો, કોઈ સીતેર વરસ

ની ઉમરમાં હતો. અચ્ચે અંબદુલ્લાહ નવારે મેં ઝોગાણીસ જણાને કંતલ કીધા તે બાદ વીસમો એક શેખ આવીને ઉભો રીઝ્યા અને મને અંતાબ કરીને કહ્યું વા લાગો અચ્ચે હમીદ હુલાકંદી તારા વાસને, અરે કયામતના દીનમાં હમારા ના ના રસુલિલ્લાહ તને સવાલ કરસેકે અચ્ચે હમીદ તુંચે મારા શરજીંદાને સાવા સતે કંતલ કીધા ? તે વખતે તું 'સુ' જવાબ દેસે ? અચ્ચે અંબદુલ્લાહ એ શેખના કલામ સાંભલીને હું લરજીંવા લાગો અને કાંપવા લાગો, અને મારા હાથને પાણુ લરજીં પેદા થય્યો. તે વખતે તે ખાંદમ મારી તરફ નમ્રને કહેવા લાગો કે અચ્ચે હમીદ તું નાઈ રહેચો ? તલવારને ચલાવ વ ઇલ્લા નહીં તો હમાણાં તારી ગરદન ઉતારી નાખું છું.

અચ્ચે મારા દોસત અંબદુલ્લાહ તે વખતે મેં તે શેખની ગરદન ઉપર તલવાર મુકી અને માથાને બદનથી જુદું દીધું. તે ખાંદમે પગ પકડીને તે શેખના લાશાને ગસડીને તે કુવામાં નાખી દીધો. અચ્ચે અંબદુલ્લાહ હવે તું મને સવાલ કરેછે કે તું રોજી કેમ કરતો નથી, અને નમાઝ કેમ પડતો નથી, તે અચ્ચે મારા દોસત અંબદુલ્લાહ, મારા રોજી અને મારી નમાઝ મને 'સુ' નરો કરસે ? કાં ઇબી શામ્મદા નહીં કરે. અચ્ચે મારા દોસત અંબદુલ્લાહ ખુદાના કૃપા ખાઈ ને હું કહું છું કે ખુદા તારાંલા મને જહન્નમમાં ફાંખલ કરસે, મારે વાસતે જહન્નમ લખાઈ ગઈ કે મેં આલે શતેમાં માંથી (૬૦) સાઠ અશખાંસોને કંતલ કીધાછે.

અચ્ચે એખવાનો લાઈ જાનો મહરખાનો મલાઈનો બની ઉમર્યા અને બની અલ અખાંસે આલે મુહમ્મદ ઉપર જુલમ અને સીતમ ઘણા કીધાછે, એ જુલમ અને સીતમનો છંકર કરવાથી જંબાનને લરજીં પચ્ચેદા થાયછે, એ મુસીબત તે મુસીબત છે કે આલીસ દીવસ સુધી આસમાનથી લોહીના, વરસાદ વરસેચ્છે, સુરજ અને અંદરમાને કેટલાક દીન સુધી મણુ રહેચો, અને જંમીન પાણુ કેટલાક દીન સુધી હીલીછે, પાહાડોમાં સઘલા જણાચે વીલાપ કીધો, જંગલોમાં સઘલા હચ્ચવાનો ફ

માતમ કીધું છે, અરે ખુદ ખુદ તાર્યાલા અરશ ઉપર રોયા છે, ખુદ તાર્યાલા એ મલાઈનોને જહાનમાં હમેશા બાકી રાખવો દાએમન, આમીન યા રખીલ આલમીન.

મોઅજેબે રબો. આ મોઅજેબમાં મવલાના અલ હુસેન અલેહિ રસલામનો બયાન છે.

માઝશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનનીજમાઝત અઝે એખવાનો ભાઈ જાનો મેહરબાનો રિવાઝેતમાં આવીકે છે કે એક રોજ ખુદ તાર્યાલાનાં રસુલ અલીહના મક્રુલ અબ્દાઈ બાગનાં ફલ અને ફુલ મંસજદનાં અંદર બારી તાર્યાલાની ઈબાદત વાસતે તશરીફ લઈ ગીઆ, આપની સાથે મોઅમેનીનનાં અમીર આલમનાં દસતગીર અલીઅલ આલા, હમ સીફતે બારી તાર્યાલા, અને આપનાં બે નવાસા અલીહ તાર્યાલાનાં ખાસ પાણુ હતા. રસુલિલીહ સલ્લીલ્હ અલહિદે વ સલ્લમે નમાજ પડાવી.

અઝે એખવાનો જવારે આપ નમાજથી શરેંગ થીઆ તેવારે આપે ખુંતેબો પડેઆ. તે પછે મુહમ્મદ મુસંતશ અને અંલી અલ મુરતંજા અને ઈમામીન હુસનફન સધલા મસજદથી બાહર નીકલેઆ આપ જુએ છે સુ કે એક બુદી બેઢી છે તે બુદીના આગલ ટોકરી મુકેલી છે તે ટોકરીમાં એક નાનલી સરીખી ઝાંઠડી છે.

રાવી લખે છે કે તે બુદી ઝંરજ કરવા લાગી અને કહેવા લાગી કે તમારૂ નાંમ મુહમ્મદ મુસંતશ છે ? અને તમે તાજ અલ અંબીઆ છો ? આપ ફરમાવા

લાગા કે હાં બુદી માફ નામ મુહમ્મદ મુસંતંશાએ અને હું સૈયદલ અ'બીઆ છું.

રાવી લખે છે કે તે બુદી કહેવા લાગી કે અચ્ચે મુહમ્મદ મુસંતંશા આ મારા ટોકરાને ઉંચો કરીને મારા માથા ઉપર મુકી દીજીએ. અચ્ચે એમખાનો આપ તે બુદીની નજંદીક થીઆ અને ટોકરાને ઉંચો કરવા લાગા પણ તે ટોકરો ઉંચો થીઆ નહીં. તે વખતે આપ ઘભરાણા અને આકાં અમીરલ મોઅમેનીન અંલી ઇબને અબી તાલીખનાં મોંહ સાંમે જોઈને શરમાવા લાગા કે અચ્ચે ભાઈ આ ટોકરામાં ગાંઠડીતો જરાસી છે અને ટોકરો ઉંચો થાતો નથી એ સુ' સખખ હસે?

રાવી લખે છે કે તે બુદી કહેવા લાગી કે અચ્ચે મુહમ્મદ મુસંતંશા તમે સૈયદલ અ'બીઆ છો અને તમારાથી આ મારો જરાજટલો ટોકરો ઉંચો થાતો નથી? અરે મારા ભાઈએ અને બેહેનો રાવી લખે છે કે તે બુદીનાં સુખન સાંભલીને અમીરે અરખ, મોઅમેનીનનાં રખ, શરમાવા લાગા કે અચ્ચે બુદી બે અદબીનાં કલામ મોંહથી નહીં બોલ, યાંહાં અદબનું મકાન છે, અચ્ચે બુદી લે હું તારા ટોકરાને ઉંચકીને તારા માથા ઉપર મુકી દઉં છું. આટલું શરમાવીને આપ તે ટોકરાને ઉંચો કરવા લાગા પણ તે ટોકરો ઉંચો ન થીઆ, તે વખતે આપ ઘભરાણાં અને બદન અફંદસમાં પસીનો પસીનો થઈ ગીઆ.

અચ્ચે એમખાનો નવારે અંલી અલ આલા, હમ સીશતે બારી તાઆલાથી ટોકરો ઉંચો ન થીઆ તેવારે તે બુદી કહેવા લાગી કે અચ્ચે અંલી તમે તો શખર ખાઓ છો અને કહો છો કે અગર આસમાન અને જંમીનમાં કહું હાચ્ચે તો બેઉને પકડીને મીલાવી દઉં, અને મારો જરા જટલો ટોકરો કેમ ઉંચો નથી થાતો? અચ્ચે મહુરબાનો આકાં અંલી ઇબને અબી તાલીખે તે બુદીનો તાનો સાંભલીને પાછો ટોકરાને ઉંચો કરવા લાગા તો પણ તે ટોકરો ઉંચો ન થીઆ. આપ નહાયત ઘભરાણાં અને અરજ કરવા લાગા કે અચ્ચે નબી મુહમ્મદ મુસંતંશા આ ટોકરો ઉંચો થાતો નથી તે સુ' સખખ હસે? આ બુદી તાનું મારે છે

અને કહે છે કે અમ્મે અંલી તમારાથી આ મારો જંરા નેટલો ટોકરો ઉંચો થાતો નથી.

રાવી લખે છે કે મવલાનાં અલ હસન અલેહિસ્સલામને જોશ આવીઉં અને અંરજ કરવા લાગા કે અમ્મે નાનાજી સીહેબ મને રજાં અપીએ આ યુદ્ધીના ટોકરાને હું ચડાવી દઉં. રસુલિલ્લાહ સદલ્લાહ અલફિહ વ સલમ શરમાવા લાગા કે અમ્મે ખેટા હસન મારાથી આ ટોકરો ઉંચો ન થીએને તે તમારા બાવાથી ઉંચો ન થીએ, અને તમે કેમ ઉંચો કરી શકસો ? મવલાના અલ હસન અલે હિસ્સલામ અંરજ કરવા લાગા કે અમ્મે નાના રસુલ, અલ્લાહના મકંબુલ, સીહેબ મને અમર કરીએ હું આ ટોકરાને ઉંચો કરી દઉં છું. અમ્મે ભાઈજનો આખરૂલ અમર રસુલિલ્લાહ સદલ્લાહ અલફિહ વ આલેહીએ મવલાના અલ હસનને રજાં આપી, મવલાના અલ હસન ટોકરાથી નજંદીક થીઆ અને હાથ મુબારકથી ટોકરાને ઉંચો કરવા લાગા પણ તે ટોકરો બીલકુલ ઉંચો ન થીએ. તે યુદ્ધી કહેવા લાગી કે અમ્મે હસન તમારા નાના અને તમારા બાવાથી તો આ ટોકરો ઉંચો ન થીએ અને તમારાથી ઉંચો થાસે ? ના, ના, તમારાથી હરગીજ આ ટોકરો ઉંચો નહીં થાએ.

અમ્મે એખવાનો રાવી બયાન કરે છે કે આફા હુસેન અલેહિસ્સલામ નાના રસુલની આંગલી પકડીને ઉભા હતા, આ કલામ સાંભલીને આપને જલાલ આવે એ, આપ અંરજ કરવા લાગા કે અમ્મે નાના મુહમ્મદ મુસૈત્તેશ આ યુદ્ધી તો ખે અદબીનાં કલામ કરે છે આપ ગુલામને રજાં દઈએ હું આ યુદ્ધીનાં ટોકરાને એનાં માથા ઉપર મુકી દઉં છું. રસુલિલ્લાહ સદલ્લાહ અલફિહ વ આલેહી શરમાવા લાગા કે અમ્મે ખેટા હુસેન, અમ્મે મારા દીલના ચક્રિન તમે બચાવો, તમારા નાજુક હાથથી આ ટોકરો ઉંચો નહીં થાએ, આ ટોકરો ઉંચો નથી થાતો એમાં ખુદા તઆલાની હીકમત હશે. હું ખુદા તઆલાની બનાબમાં હુઆં કહું છું કે

પ્રુદા તાઝીલા એ ભેદથી મને વાકીફ કરે.

રાવી બયાન કરેછે કે મવલાના અલ હુસેને હઠ ઘણી લીધી તાકે રસુલિલ્લા હે આફા હુસેનને રજા આપી, આપે નાનાની આંગલી મુકી દીધી અને બુદી ના ટોકરાની નજંદીક થીઆ. બિસમિલ્લાહ બોલીને હાથ મુખારકથી તે ટોકરાને ઉઠાવીને બુદીનાં માથા ઉપર મુકી દીધો અને ફરમાવા લાગા કે અએ બુદી લે અમે તારા ફરમાવને તોડી નાખીશ. તે બુદી ઝંરજ કરવા લાગી કે અએ હુસેન હક્કન હક્કા, તમે રસુલિલ્લાહ અને અંતેલી અને મવલાના અલ હુસન અલેહિ સલામ કરતાં છંઆદા ફવી છા.

રાવી લખેછે કે એટલું કહીને તે બુદી ચાલી ગઈ અને યાંહાં રસુલિલ્લાહ અને અંતેલી અલ મુરતેજા અને મવલાના અલ હુસનફિન અને સઘલા અસીહાબ આ ફુદરતે ઇલાહી નાઇને નેહાયત હુમ્મરતનજદા થીઆ, અને સઘલા અસીહાબ રસુલિલ્લાહની જનાબમાં ઝંરજ કરવા લાગા કે અએ અફલાહના હબીબ આપ છબ રઇલથી તેલબ કરીએ કે આ હીકમતનું ભેદ સુંછે?

રાવી પુરજામ બયાન કરેછે કે રસુલિલ્લાહે બારી તાઝીલાની જનાબમાં બેઉ હાથને હંચા કરીને દોઝા કરવા લાગા કે અએ પરવરદીગાર અફ આલમનાં પાલન હાર તુંએ તારી ફુદરત દેખાડી કે આ બુદીનો જંરા નેટલો ટોકરો મારાથી હંચો ન થીઓ, અને મારા ભાઈ અંતેલીથી પણ હંચો ન થીઓ, મારા નવાસા મવલાનાં અલ હુસનથી પણ હંચો ન થીઓ તે તું જાણેછે, અને મારા ફરજનદ અરજમંદ મવલાના અલ હુસેને એ ટોકરાને હંચો કરીને બુદીનાં માથા ઉપર મુકી દીધો. એમાં સું ભેદછે.

રાવી લખેછે કે રસુલિલ્લાહે સલ્લેલ્લાહ અલેહિ વ આલેહીની દોઝા તમામ ન થઈ કે ફૈરન છબરઇલ અલેહિસલામ નાજંલ થીઆ અને ઝંરજ કરવા લાગા કે અએ નબી મુહમ્મદ, પ્રુદા તાઝીલા આપની ઉપર સલવાત અને સલામ પડેછે અને

ફરમાવે છે કે બુદ્ધીનાં ટોકરામાં ને બોજ હતું એ બોજને મવલાના અલ હુસેને
 ઉઠાવીઉં, તમારાથી અને અંલીથી અને મવલાના અલ હુસનથી તે ન ઉઠાયુંગીઉં,
 એ બોજ શાહાદતનું બોજ હતું. રશુલિલ્લાહ સર્વિલ્લાહ અલહુદે વ આલેહી ફરમાવા
 લાગા કે અએ ભાઈ જીઅરઘલ શ્રી સખીલિલ્લાહ તલવારના જેખમને ખાવો અને
 શાહાદતના મરતબાને લેવો આસાન છે? જીઅરઘલ એરજે કરવા લાગા અએ અલીહુના
 રશુલે મકંબુલ આપ કહોછો તે બળા છે, અમી. તલવારનો એક જેખમ ખાવો ઘણો
 મુશકેલ છે તો પછે આ તો હજારો જેખમ ખાવા છે. અએ નખી મુહમ્મદ ને વખત
 તમને એક ચહુદીના હાથથી નેહર પોંદુવસે તેથી આપ વશત થાસો
 . તે વખત અંલીઅલ મુરતેજો હાજર હસે, આપને ગુંસેલ દેસે અને કશન પહેરાવસે,
 આપનાં જનાજો ઉપર નમાજ પડાવસે, તે બાદ અંલી આપની લાશ મુતેહરને
 દશન કરસે. તે બાદ આપનાં ભાઈ અંલીને આપની ઊમ્મતના શયાતીનો ચેનથી
 ખેસવા નહીં દે. આપનાં હકને ઊંસેખ કરસે, ગલામાં રસો નાખીને બએઅત વાસતે
 ખેઅતા ખેઅતા લઈજાસે, આપની બેટી શંતેમા ઉપર ફરવાજોને ગીરાવસે, તેથી
 હમલ સાકીત થઈ જાસે, તાકે આપની બેટી વશત થાશે. તે બાદ આપનાં ભાઈને
 લઈને અબદુલ રહેમાન મહેરાબમાં તલવાર મારસે તે શકત એક જેખમ લાગસે
 નથી આપ ઊંશ ખાઈને પડી જાસે, આપને મવલાના હુસન અને મવલાના હુસન
 ઉઠાવીને ઘરે લઈ આવસે, તે બાદ આપ વશત થાસે, તે વખત આપનું ઘર ભરીઉં
 ભરીઉં હસે આપને મવલાના અલ હુસન અને મવલાના અલ હુસને ગુંસેલ
 દેસે, કશન પહેરાવસે, આપનાં જનાજો ઉપર નમાજ પડસે, તે પછે આપને ઇમા
 મીન હુસનફન નજંશ અશરફમાં દશન કરસે. તે બાદ મવલાનાં અલ હુસન અલે
 હિસ્સલામને માવીયા બીન અબો સુફયાન, આપની બધરી જામદાના હાથથી
 નેહર પીવસે, એ નેહરના પીવાથી આપનાં કલેજાનાં ટુકડા થઈને
 માંહોથો બાહાર નીકલસે, તાકે આપ વશત થાસે, તે વખત મવલાનાં અલ હુસને હાજર

હસે, આપને નહેલાવસે, કશન પહેરાવસે, અને આપનાં જનાજાં ઉપર નમાજ પડસે, તે બાદ જનન તલ બકીજાંમાં આપને દશન કરસે. ઐટલું કહીને જીભરઇલ અલેહિસ્તલામે એક આહાનો નારે, ભરેએ, અને જોર જોર રોવા લાગા, તે બાદ અરજ કીધી કે અએ રસુલ અદલાહના મકુબુલ તે બાદ આપની ઉમ્મત મવલાનાં અલ હુસેનને એનથી નહીં રહેવા દે, તાકે વતેનથી બે વતેન કરસે, કાગલો લખીને બેલાવસે, મવલાનાં અલ હુસેન આપના અહુલેએએતને સાથે લઇને વતેનથી તે મોસમમાં નીકલસે કે જે મોસમમાં પરદાએ પોતાના માતામાંથી પર નહીં મારે, તે મોસમમાં મહીનાથી નીકલસે તાકે મક્કા મુઅજ્જમમાં આપ આવસે, કેટલાક દીવસ આપ મક્કામાં મુકીમ રહેસે, જે વખત કે હજની મોસમ આવસે અને તમામ રોહરોથી લોકો હજ કરવા વાસ્તે આવસે. અને મવલાનાં અલ હુસેનને હજ કરવુંલી ઇમકાન નહીં થાએ તાકે ઝંરશાનાં દીને મક્કાથી સફર કરસે.

અએ મેહુરબાનો લાઇજાનો અજખ પછટાવાથી જમાનાનું ઇનકેલાબછે કે લોકો તે હજ વાસ્તે મક્કા મુશરફ આવે અને આકો હુસેનને હજ કરવું મયસર ન થાએ. અએ એખવાનો જીભરઇલે ઝંરજ કરીછે કે અએ નખી મકુબુલ આપનાં નવાસા હુસેન મક્કાથી તારીખ ૮ મી એ ચાલસે તાકે મનાજલો તેએ કરતાં કરતાં મોહરેમની બીજી તારીખે કરબલામાં આવી પોહાંચસે, કે એ કરબલા આપની શાહાદતનું મકાનછે, ત્યાં કુશના લોકો આવીને આપને ઘેરી લેસે, અએ રસુલે ખુદા પહેલાંતો મલાઈનો હુસેન અલેહિસ્તલામ ઉપર પાણી બંદ કરસે, કે જે પાણીને કુશરો પીએ, વાંદરાએ અને ખનજરો પીએ, અને હુસેન, અને આપના અહુલેએએત, અને આપનાં અસહાબ વશદાર, એ પાણીને ન પીએ. અક મુહમ્મદ મુસતશ હુસેન અલેહિસ્તલામ ઉપર તન દીવસ સુધી પાણી બંદ રહેસે, જેવારે કે મોહરેમ અલ હરામની દસમી તારીખ આવસે તેવારે મવલાના

અલ હુસેન નૉહરની નમાઝ પડેઆ પછી મલાઈનો સાથે હુજૂત કરસે, અને
 શરમાવસે કે અઝ્મે કુશીઆ સું ધરાદા ઉપર એકઠા થીઆછો, મલાઈનો કુશીઆ
 કહેસે કે અઝ્મે હુસેન તમે હાકંમ ઉબીદલ્લી બીન હંઆદના હુકમ નીચે ઉતરો,
 ઉબીદલ્લી ને હુકમ કરે તેને કબુલ કરો, ખુંદા તાઝીલાની અને સરવે મલાઝ્મિકોની
 લાઝમત ઝે નાપાક ઉબીદલ્લી બીન હંઆદ ઉપર, તે વખત હુસેન અલેહિસૈલામ
 શરમાવસે કે અફ મલાઈનો હંનાના છોકરાના હુકમ નીચે ઉતરવું મને મનઝૂર નથી.
 સઘલાકેહસે કે અમે તમને કંતલ કરસું. તે બાદ હુસેન અને મલાઈનોના દરમીઆન જંગ
 થાસે. એક પોહોરનાં અરસામાં હુસેન અલેહિસૈલામનાં શરજંનદો, ભાઘઝ્યા, ભાનૂજા,
 ભતીજા, અને સરવે અસંહાઘ વશાદાર ભુખેઝ્યા અને પેઆસા મારેઆ જાસે,
 તાકે આપ એકલા બાકી રહેસે, કોઈ ચાર વ યાવર બાકી નહીં રહેસે, સરવે
 મલાઈનો આપને તાઝીના મારસે કે અઝ્મે હુસેન તમારા ચાર વ યાવર કાંહાં
 ગીઆ? હવે તમને ચારી કેમ નથી દેતા? અઝ્મે હુસેન હવે કોઈ નીકલનાર બાકી
 હોઝ્મે તો નીકલે નહીં તો તમે આવો, અમે તમારી પેઆસને ખંજરની ખારથી
 બુજાવીઝ્મે, તેજ વખત મવલાનાં હુસેન અલ ઘોડા ઉપર સવાર થાસે, મવલાતનાં
 જંઝનઘ ભાઈ હુસેનની રીકાઘ થોભીને ઘોડા ઉપર સવાર કરસે,
 મવલાનાં અલ હુસેન મઝ્મદાનમાં આવસે, તમામ મલાઈનો હુમલો કરીને
 આપને ચોતરફથી ઘેરી લેસે, ભાલા અને તીર અને તલવારોનાં જંખમ હજારો
 ભાગસે, તેથી આપનું બદન મુબારક ચુર થઈ જાસે, નથી આપ ગંશ ખાઈને ઘોડા
 ઉપર થી પડી જસે. હોઝ્મે હોઝ્મે અજઘ અફસોસ તે બાદ લઈને કંમખખત, સીનફ
 સખત, નાપાક, શીમર આવીને આપનાં સીના મુબારક ઉપર સવાર થાસે, અંને
 બુઠી છુરીને આપનાં ગલા મુબારક ઉપર મુકસે, મવલાનાં અલ હુસેન પાણીની
 તલઘ કરસે, અમો લઈને શીમર પાણી નહીં પીવડાવસે અને બુઠી છુરીથી બારી
 રગડામા આપનાં માથા મુબારકને બદન અકુંદસથી જુદું કરસે, અને માથા

મુખારકને ભાલાની તોક ઉપર ઉંચું કરસે, તે બાદ ખંડમાને ભુટીને જલાવી દેસે, સઘલી બીબીઆને ખુલેસર નાંખી પીઠનાં ઉંઠો ઉપર સવાર કરસે, મવલાના અંલી જંચેનુલઆખેદીનનાં ગલામા તોફ, હાથમાં હથકડી અને પગમાં જંનજરને પહેરાવસે, ઉંટોની મેહાર આપનાં હાથમાં આપી સરવે અહિલેખચેતને કંચેદ કરીને મલાઈનો કુશ લઈજાસે, કુશથી શામ લઈજાસે, શામથી ધર્મશક લઈજાસે, મવલાના અલ હુસેનની લાશ ધુપમ્મ જલતી જંમીન ઉપર બિલા ગુંસેલ, બિલા કશનો દશન, પડી રહેસે તાકે જે વખત અંલી જંચેનુલ આખેદીન અને અહિલે ખચેત ચાલ દાહાડા પછી કંચેદથી છુટીને આવસે તે વખત દશન કરસે, અફ ખુદા તાઆલાનાં રસુલ, મલા આ મીસલનાં બોજને કોન ઉઠાવસે ? ના, ના, ખુદા તાઆલાનાં કસેમ હુસેનના સીવા કોઈ નહીં ઉઠાવે.

રાવી લખેછે કે જીઅરઈલના કલામ તમામ ન થઈઆ કે રસુલિલલાહ અને અંલી અને મવલાના અલ હુસન સલવાતુલલાહ અલેહીમ ઘણા રોચેઆ, અને માતમ કીધું, આપનારોવાથી તમામ અસાહમો રોચેઆ અને માતમ કીધું. અચ્ચે હુસેન અલેહિસ્સલામના અજાદરો માતમદારો તમારા સીના ઉપર હાથોને મારો, ને વા હુસેના, વા હુસે ના પુકારો. અચ્ચે અહિલે ઇમાનો, આકા હુસેન અલેહિસ્સલામનું ઝંમ તે ઝંમછે કે આકા હુસેન અલેહિસ્સલામ શહીદ નહોતા થીઆ તેથી આગલ તમામ અબીઆ અવસીઆ અને અફમતા ચે ઝંમમાં રોચાછે, અને માતમ કીધુંછે, આપણે સઘલા રોઇચે ચેમાં કંઈ અજબ નહીં.

અચ્ચે હુસેન અલેહિસ્સલામનાં શીઆ અને ગુંલામો આકા હુસેન અલેહિસ્સલામનો નામ મુખારક તમારા કાનોં પર ન ગુર્જરે કે તમે ચેક આહનો નારો મારો અને માતમ કરો, તાકે રોતાં રોતાં જીવ મીકલી અચ્ચે, આસમાનથી પુકારનાર તમને જંમની વધામણી આપે કે અચ્ચે હુસેન અલેહિસ્સલામના માતમદારો તમારા વાસતે અજબ ખુશી કે તમે રોવાના હુકને બરાબર અદા

કીધો, ખુદ તઆંલા તમારા ભાડાને ઈંછમ કરજો, સઘલા શોહદાના જુમલે માતમ ને દાખલ કરજો, અને જમત અદનમાં વસાવજો. આમીન યા રખિલ આલમીન.

મોઅજેબે ૩ બે.

આ મોઅજેબમાં નસારાનું બયાન છે.

માઝાશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત રીવાયતમાં આવીછે કે જેવા રે આકાં મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામનાં મારો યાવર, ખેટા ખીરાદર, કરળ લાની જમીનમાં સરવે મારેઆ બીઆ, કોઈ બાકી ન રહેઆ તને તનહા શકત મવ લાના અલ હુસેન બાકી રહેઆ, તેવારે ચોતેરશથી મલાઈજો આપ ઉપર બુકી આવેઆ, કોઈ તલવાર મારેછે, કોઈ તીર મારેછે, કોઈ ભાલો મારેછે, કોઈ મથર મારે છે, આપનો ઈંક છસમ મુબારક અને હુજૂરહા જમમ.

રાવી લખેછે કે આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામનું બદન અતંહર જમમોથી ચુર ચુર થઈ બીઈ હતું, તેથી આકાં ઈમાન હુસેનને નોઆશ ઘણી થઈ, ઝંશપર ઝંશ આવવા લાગા, પગથી રીકાબ છુટી ગઈ, તાકે આપ ઘોડા ઉપરથી પડેઆ. આપ ના પડી જવાથી જમીનને લરજાં પચ્ચેદા થીઆ, ચોતેરશ આંધી ઉઠી, સુરજને અણુ લાગી ગયું, પાહાડોમાંથી રોવાના અવાજ આવવા લાગા.

રાવી લખેછે કે લઈન ઉંમર બીન સાઅદના લશકરમાં ઈંક નસારો હતો, ઈં નસારો તીજરત વાસ્તે નીકલેઆ હતો, ઈંની સાથે અસળાખ પાણુ ઘણું હતું. લઈન ઉંમર બીન સાઅદ અને લઈન શીમરે તે નસારા પાસેથી કેટલોક સામાન સારો તરાહદાર ખરીદ કીધો હતો, અને ઈંને કીમત આપવાની ખીઆદ

કીધી હતી કે નવારે આ લડાઈ જતોહ થાસે તેવારે અમે તુને રૂપીઆ આપશું.

અફ હુસેન અલેહિસ્સલામના અર્જાદારો અને ગંભીરવારો અને માતમદારો, નવારે આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર પડેઆ, અને ચોતરફ અંધેરી ઉઠી, કયામતનાં આસાર માર્ગલુમ પડવા લાગ્યા, તેવારે તે નસીરો લરજવા લાગ્યા, અને પોતાનાં દીલમાં વીચાર કરવા લાગ્યા કે આ અંધેરી ચોતરફ સાવાસતેં ઉઠી છે, અને જંમીનને લરજોં કેમ પડેદા થીઆ છે, ઝિટલો વીચાર કરી પોતાનાં દેરામાંથી ઉઠેઆ, અને લઈન ઉંમર બાન સાઅંદના નજંદીક આવેઆ, નાઅિએ શું કે લઈન ઉંમર સાઅંદ અને શીમર બેઉ મલકઉનો આપસમાં મનસુબો કરેછે કે હુસેન અલેહિસ્સલામનું માથું મુબારક બદન અકંદસથી કાણુ જુદું કરે, ને શખસ કે રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીના કલમો ન પડતો હોઅિ, તે હુસેન અલેહિસ્સલામનાં માથા મુબારકને કાપી લાવે. લઈન ઉંમર બીન સાઅંદ શીમરને કહેવા લાગ્યા કે અફ શીમર તુંજા અને હુસેન અલેહિસ્સલામનું માથું કાપી લાવ. લઈન શીમર કહેવા લાગ્યા કે અઅિ ઉંમર બીન સાઅંદ હુસેનનું માથું કાપવું ઘણું મુશકીલછે, કાંઈ સહેલ નથી, તે વાસતે આ નસીરો આપણી સાથેછે, રસુલિલ્લાહનો કલમો પડતો નથી, અને આપણે અિના રૂપીઆની દેવાછે, આપણે અિને લાલચ દેખાડીને કહીઅિ કે અફ નસીરા આ સામેં મરદ મજંલુમ જંમીનપર પડેઆછે તેનું માથું કાપી લાવ, તુને તારા રૂપીઆ દેવાછે તે કરતાં શાંચ હુજૂર દીનાર છંઆદા આપશું. લઈન ઉંમર બીન સાઅંદ કહેવા લાગ્યા કે આ રાઈ ઘણી બેહિતર છે.

રાવી લખેછે કે તે નસીરો બેઉ મલાઈનોના નજંદીક ઉભો હતો તે કહેવા લાગ્યા કે અફ ઉંમર બીન સાઅંદ અને અઅિ શીમર મને માફ માલ પાછું આપી દીઆ, મને કીંમત લેવાની ઝીરજ નથી. લઈન શીમર કહેવા લાગ્યા કે અઅિ નસીરા કેમ શીતાબી કરોછો, હમણાં અમે તારા માલની કીંમત આપીઅિ છીઅિ.

અચ્ચે એમવાનો લાઈજનો તે નસારો કહેવા લાગોકે અચ્ચે ઉંમર બીન સાચુંદ મારો માલ જલદીથી મને પાછો આપી દો, અફ ઉંમર ઇબને સાચુંદ મને ઘણા ખોશ આવેછે કે આ જમીન માંહે આશત અને બહા ઉતરસે, સાવાસતે કે આ ચોતરફ અંધેરી ઉઠીછે, અને જમીનને પણ લરજોંછે, અને સુરજને મણુ લાગોછે. તેથી એ માચુંલુમ પડેછે કે કોઈલી આશત આ જમીનમાં ઉતરવી જાઈએ, તે વાસતે મને મારો માલ પાછો આપો કે હું ઇચ્છાંથી નીકલી જાઉં, તાકે એ આશતથી બચી જાઉં. .

રાવી લખેછે કે લઈન શીમર કહેવાં લાગોકે અચ્ચે નસારા આ અંધેરીનું ખોશ તમે ન કરો અમે આ મરદનાં કંતલ વાસતે આવેઆ છીએ, તે મરદ ઘણા જાદુગરછે, તે પોતાનો જાદુ દેખાડેછે કે એને કોઈ કંતલ ન કરે. અચ્ચે નસારા આ મરદ ઘણા મોટો સોદાગરછે, અગર તમે એનું માથું કાપી લાવસો તો શામનો અમીર યાચુંને યજુંદ બીન માચુંવીઆ તમને માલ ઘણા આપસે; અને શામમાં તમારું નામ થાસે. અફ નસારા આ મરદનાં કંતલ કરવા માંહે તમને એ મીસલનો નશ થાસે કે તમારી ઉમરમાં કોઈ વખત એવો નશ થીએ નહીં હોંએ, અને હવે થાસે પણ નહીં, વાસતે તમે જલદીથી જાઓ અને આ મરદનું માથું કાપી લાવો તાકે તમે તમારી મકંસદ અને મુરાદને પોંહોંચો.

માચુંશરલ એમવાનો નબી અલ ઇમાનો જવારે તે નસારાએ આવા કુંલામ બદ અંજામ લઈન શીમરની જંબાનથી સાંભલેઆ તેવારે કહેવા લાગોકે ઘણું સાફ હું જાઉંછું, અને આ મરદનું માથું કાપી આવુંછું, એટલું કહીને તે નસારો આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ, નબી મુહમ્મદ મુતસંશના દીલના ચએન, શતેમતજંજહેરાની આંખનાં તુરનાં લંજદીક જવાનો ઇરાદા કીધો, લઈન શીમર, મુદાની લાચુંનત એ શીમર ઉપર, પોતાની કમરમાંહેથી ખજર કાહાડી આપેઆ, તે નસારાએ તે ખજર લીધો, અને આકાં હુસેનની તરફ ચાલેઆ, તાકે તે નસારો જાહાં

મવલાના હુસેન પડેઆ હતા વાંહાં આવેઝ્યો. તે નસીરો આકાં હુસેનની નજદીક થીઝ્યો, જુઝેછે સુ' કે આપ ફીઝલાની તંરશ્નુકેલાછે, આપના બદન મુબારકથી, બલકે હર ઝેક જંખમથી તસબીહુ અને તહેલીલ ઝંને શુકરનું આવાજ આવી રહેઝ્યાછે, આપની આંખ બંદછે, સુખી હુઈ જંખાનથી ઉમ્મતને બખશાવી રહે આછે, અને ફરમાવી રહેઆછે કે અઝ્મે બારી, તારી શાંનછે ઘણી ભારી, અફ પરવરદીગાર તું મારા નાના નબી મુહમ્મદ મુક્તંશની ઊમ્મતને જહન્નમથી છોડાવને અને ઝે સઘલાને મારી સાથે જન્મતલ માયામંહે વસાવને.

અઝ્મે મારા ભાઈઝ્યો અને બેહેનો રાવી પુરગંમ બયાન કરેછેકે આકાં હુસેનનો હાલ આવો નોઈને તે નસીરો નેહાયત હુઝેરતજંદો થીઝ્યો અને પોતાનાં નશ્તમાં યાઝ્મે દીલમાં વીચાર કરીને કહેવા લાગો કે અઝ્મે બારીઝલ બરાયા, અજબ તારી કુદરતછે કે દુનીઆમાં મેં ઘણાક તારા બંદાઝ્યાને નોયાછે, પણ આવો બંદાતો નોયો નથી, કે માથા ઉપર સૌત ઉભુછે, તમામ દુશમનો યો તંરશ્નથી ઝેનાં કંતલ ઉપર તઈઆરછે, અને ઝેનાં બઝીઝ્યો અને બઈરીઝ્યાની બીલકુલ ફીકર નથી, અને ઉમ્મતનાં હુકમાં જહન્નમથી છોડાવવાની દાઝી કરે છે. અઝ્મે પરવરદીગાર ઝે તારો બંદા કોનછે? અઝ્મે બારીઝલ બરાયા ઝે ફીર શેતોછે, યા કોઈ ઈમામછે? તું મને ઝે અમર ઉપર આગાહ કર. ઝેટલું કહી ને તે નસીરો આકાં હુસેનની નજદીક થીઝ્યો અને કહેવા લાગો કે અઝ્મે મરદ ઝંરીબ, અફ કરબલાનાં મુસાફર તમે કોનછો? તમારું નાંમ સુ' છે? ઈઆં કેમ આવવું થીઉંછે? અને સુ' સબબ વાસતે તમને વતન મુકવું પડીઊં? અઝ્મે મરદ ઝંરીબ હાં ઝેટલું તો મેં જાણીઉં કે તમે બે ગુનાહછો, અને બે કુસુર કંતલ થાઝ્યાછો.

માઝ્મશરલ ઝેખવાનો નબીઝલ ઈમાનો રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે આકાં હુસેન અલેહિરસલામ ફરમાયા લાગો કે અઝ્મે મરદ નેક આ જંગલ માંહે

અમે તન દીવસ થીઆ ભુખેઆ અને પેઆસા છીએ, અમે જની પાસે જમણુ અને પાણી તલભ કરીએ છીએ તે અમારાથી મોંહ છુપાવેછે, તે વાસતે તમે કોનછો કે આ મારો હાલ જાઈને તમને મારા ઉપર રહેમ આવી ?

અએ એખવાનો ભાઈ જાનો આફાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અએ મરદ નેક હું આ કોમનો સરદાર છું, મારા નાના નથી મુહમ્મદ મુસતંશા છે, અને મારી માં શતેમતજેજહેરાછે, અને મારા બાવા અંલી ઇબને અબીતાલીબ છે, અને મારા ભાઈ હસનલ મુજતબાછે; અને મારૂં વતેન મદીનો છે, અને મારૂં નામ હુસેન છે, આ મલાઈનો કુશીઆ મારા નાનાનાં કલમો પડેછે અને મને કંતલ કરેછે. અએ મરદ નેક આ મલાઈનો કુશીઆએ મને કાગલો લખીને બોલાવેઆ છે અને આવો દીવસ દેખાડેઆ છે.

રાવી પુરખમ બયાન કરેછે કે તેવારે આફાં હુસેન અલેહિસ્સલામ આવા કલામ શરમાવેઆ તેવારે તે નસીરો રોવા લાગો અને કહેવા લાગોકે અએ હુસેન હું તમારી ગુરબત ઉપર નીસાર છું, અએ હુસેન તમારું વિકાર ઈસા નથીનું વિકારછે. અફ હુસેન મેં ગદરાતે સપનું જાણુંછે તેની તાઅબીર બતાવી એ. આફાં હુસેન શરમાવા લાગોકે અએ નસીરાનું સપનું જાણુંછે તે બયાન કરે. નસીરો કહેવા લાગો કે અએ હુસેન સપનાં માંહે એક બાગે નજર આવેઆ. એ બાગનાં દરવાજો ઉપર એક મરદ બુજરગ ઉંભાછે તે મરદ મને બોલાવેછે અને કહેછે કે અફ મરદ તમે આ બાગમાં આવો અને એ બાગની સચ્ચર કરો. અએ એખવાનો આફાં હુસેન અલેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે અએ નસીરા તમે ને બાગને જાઈછે તે જનતછે, ને મરદ બુજરગ અને જાયા તે ઈસા રૂહ અલોહછે.

રાવી જાનસોજે લખેછે કે તે નસીરો ઝંરજે કરવા લાગો કે અએ હુસેન એ જનત માંહે પોહાંચવું કેવી રીતે થાસે તે બતાવો. આફાં હુસેન શરમાવા લાગા કે અએ નસીરા તમે મારા નાના નથી મુહમ્મદ મુસતંશાનાં કલમો પડે

તો હું તમને જન તમાં પોહ્યાંચાડી દઈશ.

રાવી લખે છે કે તે નસારાએ જવારે નળી મુહમ્મદ મુસૈત્તશનો કલમો પડેઓ અને ઇસલામ લાવેઓ. તેવારે આસમાનથી નીદા આવી કે અએ નસારા તમે મરદ મુસલમ થીઆ અને હુસેનને કેમ ચારી દેતા નથી? તમારા માથાને હુસેનનાં કુંદમ મુખારક ઉપર શીદા કરો.

રાવી બયાન કરે છે કે તે નસારાએ આકાં હુસેનથી રજાં તૈલબ કીધી અને પોતાનાં માલો દવલતને ખુદાની રાહમાં ભુટાવી દીધી, અને કોમ-ઉપર સખંત થીઓ અને લડવા લાગો. આકાં હુસેન શરમાવા લાગો કે અજબ ખુદા તાઝાલાની કુંદરત છે કે નળી મુહમ્મદ મુસૈત્તશના કલમાનાં પડનાર તો મારા દુશ્મન છે, અને મરદ નસારા મારા ઉપર જાન આપે છે, અને મારા ઉપર નીસાર થઈ રહેઓ છે, ખુદાના કુંદમ મારી નજીદીક ઘણાં અંજાઈ છે હું એને મારા દીકરા અંલી અકબરનાં બરાબર જાણું છું.

રાવી પુરઝમ બયાન કરે છે કે તે વખત જંએનબ અલેહિરલામ ખંદમાનાં દર વાજાં ઉપર ઊભા હતા, આપે નીદા કીધી કે અએ ભાઈ હુસેન, અએ મારી શત્રુમાના દીલનાં અએન, આ મરદ નેક કોન છે કે નેનું હમલ અંલી અકબરનાં હમલની માફક છે. આકાં હુસેન શરમાવા લાગો કે અએ બેહુન જંએનબ આ મરદ નસારો છે મારા નાના નળી મુહમ્મદ મુસૈત્તશનો કલમો પડીને ઇસલામ લાવેઓ છે, અએ બેહુન જંએનબ હું એ મરદ નેકની સીશત સું કરું. એ મરદ નસારો હુરની ચીસલ મારો મહેમાન છે.

અએ એખવાનો ભાઈજનો મહરબાનો રાવી પુરઝમ બયાન કરે છે કે તે મરદ નસારાએ કેટલાક મલાઈના કુશીએને કતલ કીધા, અને જહમ્મમાં પોહ્યાંચાડે આ, તે જાદ તે નસારાને એક કુશીએ ભાલો મારેઓ, તે ભાલો તે નસારાના કલેજ ઉપર લાગો, તે વખત તે નસારો જંમીન ઉપર પડીગીઓ, ને આકાં હુસેન

અલેહુસૈલામને પુકારવા લાગો.

રાવી બયાન કરેછે કે તે નસારાનું આવાજ આપના કાનમાં આવેઉ, આપને નાશ આવેઆ, ઉઠીને ઊભા થએઆ અને એનાં માથાને આપે ગોદમાં લીધું, અને શરમાવા લાગાકે અફ લાઇબનો જંબમીને પેઆસ ઘણી લાગેછે, અએ લાઇ તમે પેઆસાછો તમારાથી હુસેન ઘણું શરમીંદાછે. તે નસારો અંરજ કરવા લાગાકે અએ હુસેન આપ મારી પેઆસની શકર ન રાખીએ મને અંલી અલ મુરતંજી હોજ કૌસરનો પાંણી પીવરાવી રહેઆછે, અને હજી હું નાઉછું કે એક બીબી જંજતનાં દરવાજાં ઊપર ઉભા છે અને માતમ કરી રહેઆ છે. આકાં હુસેન શરમાવા લાગાકે અએ મરદ નેક એ બીબી મારી માં શતેમતજંજહેરાછે.

માર્ગશરણ એખવાનો નબી અલ ઇમાનો તે બાદ તે નસારો દંમ તોડવા લાગો તાકે હુસેનની ગોદમાં વશત થએઆ, અને જંજતલ માવા માંહે દાખલ થએઆ. આમીન યા રખીલ આલમીન.

મોઅજેજે ૪ થો.

આ મોઅજેજેમાં અહેલેખએતનો બયાનછે.

માર્ગશરણ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅંત ખુદા તાર્જાલા તમને રાખે હુમેશાં સીદી અને સલામત, અએ એખવાનો લાઇબનો મહુરખાનો, રીવાયત માંહે આવીઉંછે કે મશીર કરીને એક શાએર હોતો તે પોતાની તસંનીશમાં બયાન કરેછે અને લંખેછે કે નવારે અહેલેખએતના વાસતે યહ્યા પલીદ ફએદખાનાં માંથી રેહાઇનો હુકમ કીધો કે નબીના અહેલેખએતને ફએદખાનાથી કાહાડો,

લઈને યજ્ઞે પલીદનાં હુકમ મુવાફક સર્જીને કંચેદ ખાનાના નજીદીક આવેચ્ચો, અને કહેવા લાગો કે અચ્ચે નખીનાં અહુલેખચ્ચેત ઉઠો, ચાલો આને તમારી રેહાઈ થઈ છે. સઘલા અહુલેખચ્ચેત સર્જીનનાં હુકમ મુવાફક ઉઠેચ્ચા, અને યજ્ઞે પલીદની મજલીસમાં આવેચ્ચા.

રાવી પુરગંમ ખયાન કરેછે કે લઈને યજ્ઞે પલીદ તખંત ઉપર સવાર થીચ્ચો, લઈને મવલાનાં અંલી જંચ્ચેનુલઅંખેદીનની તરફ મુખાંતીય થઈને કહેવા લાગો કે અચ્ચે અંલી હવે સુ મરજીછે? હું તમને અખતીઆર આપુધું, તમારી ખુશીમાં આવે તો ઈચ્ચાં રહો, અગર તમારી ખુશીમાં આવે તો મદીને જાચ્ચો, હું તમને સફરનો તોશો આપુધું. તેજારે આપ ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે યજ્ઞે. હું મદીને જાવાનું અખતીઆર કહુંધું. યજ્ઞે પલીદ કહેવા લાગો કે અચ્ચે અંલી જંચ્ચેનુલઅંખેદીન ઘણુ સાફ. મદીને મુનબર જાચ્ચો.

રાવી લખેછે કે તે બાદ મવલાના અંલી જંચ્ચેનુલઅંખેદીન ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે યજ્ઞે તારા લશકરીચ્ચાચ્ચે અમારો કેટલોક સામાન ભુટી લીધોછે, તે અમને પાછો અપાવી દા. લઈને હુકમ કીધો કે નખીનાં અહુલેખચ્ચેતનો ને લોકોચ્ચે સામાન લીધો હુચ્ચે તે અપાવી દા. લઈને યજ્ઞે કહેવા લાગો કે અચ્ચે અંલી હવે સુ કહોછો? આપ ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે યજ્ઞે પલીદ હાં સઘલો સામાન તો આવીચ્ચો લેકીન મારા બાવા હુસેનનું માથું મુખારક નથી આવીઉં, તે વાસ્તે મને માથું મંગાવી આપ.

રાવી પુરગંમ ખયાન કરેછે કે લઈને હુસેનનાં માથા મુખારકને હાજર કરવાનો હુકમ કરેચ્ચો. લઈનેનાં અમર મુજબ હુસેન અલેહિસસલામનું માથું હાજર થીઉં. લઈને કહેવા લાગો કે અચ્ચે અંલી હવે સુ કહોછો? આપ ફરમાવા લાગ્યા કે હવે હું મદીને જાઉંધું. લઈને કીધું કે ઘણું સાફ જાચ્ચો.

રાવી લખેછે કે આકાં અંલી જંચ્ચેનુલઅંખેદીન પાછા કાફલાને લઈને

ધમશીકથી ચાલેઆ કે મનાજીલો તેજી કરતા કરતા કરબલાજી મોઝીલા માંહે આવેઆ, આવતાંજ આપ મોલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામના લાશા મુખારકના નજીદીક પડી ગયેઆ અને આપ રોવા લાગા અને આ જુહો પડવા લાગા.

નુહો.

નજીલુલઅંબા હુક નવહુગર
બાબા મફ આયા છુટકર
બીછડે હુજી મુદ્દત હુધ
કુરબાન હોજાવે પીસર
હુજેરતનેથા નોકુછ કહા
શાબાશ ફરમાકર પીદર
કુનબા ફીરાં સબ દરબદર
થે સબર ઝોર મેરા જીઅર
ફુરે થે ઝોર મેરા બદન
શાકિર રહા હર હાલ પર
નજીજીર પહુને નંગે પાવા
બાબા મેરે ઈસ સપ્ત પર
તનહાઈકા સદમા મેરા
મારા ફીરા મઝી દરબદર
વો નોઝીશ વ તપ વ દરદસર
અહુસાન ફરમાવો અગર

છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૧
અબ ઝંફર હાલત હુજી મેરી
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૨
ઊસપર અંમલ મઝીને કીઆ
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૩
ઝોર હશ નકી મફને પીદરં
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૪
ગરદનથી મેરી ઝોર રસન
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૫
મનજીલો ચલના મેરા
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૬
સબસે હંઆદા સખંતથા
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૭
ઊસપર વો જુલમે અહુલે શર
છાતીસે લીપટાલો મુનેહુ ૮

અફ એખવાનો ભાઈજાનો મહેરખાનો ખાન રાવીઓ કહેછે કે આકા
 ફુસેન અલેહિસલામની લાશ ઉપર મવલાના અંલી નંએનુલખાએદીને આ
 ગુહો પડેઓ.

નુહો.

કહેતેથે આખીદ અફ પીદર,
 સંહુરા બ સંહુરા દરબદર,
 માં બહેની ફુશીઆં ખુલ્લેસર,
 ઝોર આગે આગે નવહગર,
 ઈસ ઇંઓમે તલવે નંગે
 કંટોપે બે ખોશ ખેતર
 હરેરોજ સદમા પેઆસકા,
 ગરમીમે યાઝમે નંગેસર
 કયા સરકા મેરે હાલથા
 નઓસાકે તફતીદા જીગર
 થરીતેથે અસપો શતર
 ઊસ સરજંમીને ગરમ પર
 શીકવા હઓ રસ્તેસે સીવા
 તકલીફસે ગા રાહબર
 હજંરતતો હઓ તુરબત નશીન
 કીસસે કહુ બા અશમે તર
 મરકંદ પે શાહુકે અફ મતી
 આખીદ ચે ગાયાથે મગર

પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૧
 બઝીઠીધી નંગે ઉટાં પર
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૨
 ગા ધુપ પડતીથી કડી
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૩
 થા કરબલાસેભી સવા
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૪
 નકડાથા મઓ સર તાબપા
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૫
 જીસજાકે ચલતે ગામ ભર
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૬
 ઈજંઓ શહેરે શામકા
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૭
 મુજકે કહે કોન આશરીન
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૮
 થી બીબીઆં દા પીટતી
 પહેને શીરા મઓ ખેડીઆં ૯

રાવી બયાન કરેછે કે મવલાના ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીને આફા હુસેન અલેહિસસલામના અને સઘલા શોહદાના લાશા દર્શાવેઆ. તે બાદ આપ તી આંથી મદીના તરફ સઘલા અહુલેબઝેતને લઈને ચાલેઆ તાકે મનાજંલો તંઝે કરતા કરતા મદીના મુલવ્વરમાં આવેઆ.

રાવી જાનસોજં બયાન કરેછે કે તે બાદ આફા ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીન આપ રસુલિલીહ સલ્લી અલેહે વ અાલેહીના રોજા મુબારક માંહે આવેઆ, અને નખી મુહમ્મદ મુસંતંફ સલ્લી અલેહે વ સલમની જંઝારત કીધી, બાદ આફા ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીન રોવા લાગા અને વીલાફ કરવા લાગા, આપ ફરમાવા લાગા કે અઝ્મે નાના રસુલિલીહ આપના સઘલા ફરજંદોતો જંબેહ કરવાણાં, અને સઘલી દીકરીઓ ભાણુજીઓ ગઈ, કોઈ ઝેકના વાસ્તે ફરજંદ બાકી ન રહેઆ, તમામ સઘલા મારેઆ ગીઆ. અઝ્મે નાના રસુલ આપના નવાસા હુસેન બકરાઓની મીસલ જંબેહ કરવાણાં, તાકે આપના હાથના આંગલાઓ પાણુ કંતોઝ કરવાણાં, યાઝંને સારબાન મલઉંને આપનાં બેહ હાથ મુબારકને કંતોઝ કીધા. અઝ્મે નાના મુહમ્મદ દુશમનોઝે તો અમારી સાથે જંગ કીધી અને જ દાસ્ત હતા યાઝંને અમીરલ મોઅમેનીનના શીઝા કુશમાં હતા તે લોકોઝે તરક ચારી કીધી યાઝંને ચારી ન દીધી.

અઝ્મે નાના નખી મુહમ્મદ આપના નવાસાના માથાને મલાઈનોઝે લાલાની નોક ઉપર ઉચુ કીધુ અને આપના જસમ શરીફને જંમીન ઉપર મુકીઉં

રાવી પુરજંમ બયાન કરેછે કે આફા ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીન આપ રસુલિલીહની કંબર ઉપર ઉભાછે રોઝેછે અને ફરમાવેછે કે અઝ્મે નાના રસુલ, આપના કલેજના ટુકડા હુસેન પેઆસ પેઆસ કરતાં મરી ગયા, અમ્મા દુશમનોઝે પાણી ન પીવરાવીઓ કે જ પાણી થકી તમામ જંગલોનાં જાનવરો સઝેરાય થાઝે અને તે પાણીને મલાઈનોઝે હુસેન અલેહિસસલામ અને આપના અહુલેબઝેત

ઉપર હરામ કીધું. અમ્મે નાના રસુલિલ્લાહ મલાઈને કુશીઆ અમારા ઘરેણાંઆને છીની લીધા હતા કે જસમ ઉપરથી કપડા પાણું છીની લીધા, સઘલી બીબીઆને નગેસર કીધી આડનીઆ છીની લીધી, અમ્મે નાના રસુલિલ્લાહ સાહેબ અમે બંદીવાન થઈને શાંમ ગીઆ ગોયાકે અમે રૂમનાં કુંદીઆ કરતા પાણુ હાલ અમારું બુરું થીઉં.

માઝંશરલ એખવાનો નબી અલ હમાનો, રાવી પુરઝંમ બયાન કરેછેકે આકાંઝાલી જંએનુલઝાબેદીન રસુલિલ્લાહની કુંબર ઉપર એટલું રોયા કે બેહોશ થઈ પડીગીઆ, આપની પાસે આપની પુઈ જંએનબ ઉભા હતા તેણે આપને ઉઠાડેઆ, તે બાદ આપ સઘલા અહેલેબએતને લઈને શતેમતજંજંહરાની કુંબર પર આવેઆ, અને કુંબર ઉપર માથાને મુકી ઘણું રોયા, તે બાદ આપની પુઈ જંએનબ અલેહિસ્સલામ કુંબર ઉપર માથાને મુકીને રોવા લાગા, અને કહેવા લાગા કે અમ્મે જાન શતેમા આ જંએનબ કમનસીબ જીવતી આવી છે અને આપનાં પ્રજંનહ હુસેન, આપના તુરલ ઝંએનને કરબલાની જંબીનમાં મુકી આવી, અમ્મે માં શતેમા લાઈ હુસેન, મારા દીલના અએન વગર મને કેમ એન આવસે. એવી રીતે આપે ઘણું વીલાપ કીધા.

રાવી લખેછેકે તે બાદ આકાંઝાલી જંએનુલઝાબેદીન સઘલા અહેલે બએતને લઈને ઘરની તંરશ ચાલેઆ. અમ્મે એખવાનો નવારે આપ આપના સઘલા અહેલે બએતને લઈને ઘરની તંરશ આવેઆ તેવારે ઘરનાં એક બાજુ પર તે જંએનબ ઉભા રીઆ, અને એક બાજુ પર કુલસુમ ઉભા રીઆ, અને રોવા લાગા અને કહેવા લાગા કે આ ઘરના વસનારાઓ કાંહાંછે, અક બેટા ઝાંલી જંએનુલઝાબેદીન આ પુઈને આ વેરાન ઘરમાં કેમ એન આવસે, અમ્મે બેટા ઝાંલી આ પુઈને કરબલામાં રહેવા દેતાં ઈઆં કેમ લઈ આવેઆ, અરે અમ્મે બેટા હું કરબલાએ મુઝાલામાં રહીને લાઈ હુસેન અલેહિસ્સલામની

છંઆરત કરતે અને વાંહાંજ મરતે. અઘ્યે ઝિખવાનો ઝિવીરીતના વીલાપ કરીને જંઝ્યેનખ અલેહિસ્સલામ ઘણાં રોયા તાકે આપના રોવાઝ્યે તમામ મદાનાનાં લોકોને ફલાવેઆ ઝેક હસરૂ અરપા. થીઝ્યા તે બાદ રાવી લખેછે કે સઘલા અહેલેખઝ્યેત ઘર માંહુ આવેઆ.

અઘ્યે મારા ભાઇઝ્યો અને બેહેનો તમે આ દીનોમાં માતમના લીબાસને પહેનો. અઘ્યે ઝિખવાનો તે બાદ સઘલા અહેલેખઝ્યેતનું સું કાનુન અને દસ્તુર હતું કે નેવારે જમણુ યા કે પાણી આવતો તેવારે પહેલા આફા હુસેન અલેહિસ્સલામની લુખ અને પેઆસને યાદ કરતા અને રોતા, ને ફલાવતા, તે બાદ જમણુ જમતા અને પાણી પીતા, ઝિવી રીતે દીવસ નીકલતો, વલેંકીન નેવારે રાત પડતી તેવારે જંઝ્યેનખ આફા હુસેન અલેહિસ્સલામનું માતમ કરતા.

રાવી લખેછે કે યહંદ પક્ષીદનું આંમિલ મદીનામાં હતો, તેનું મકાન જંઝ્યેન બના મકાનથી નજંદીક હતું, તે મલઉંન આંમિલને જંઝ્યેનબનું માતમ કરવું અને રોવું પસંદ ન હતું, પણ મલઉંન પોતાના નક્સમાં યાઝ્યેને પોતાના દીલમાં વીચાર કરીને કહેવા લાગોકે આ જંઝ્યેનબનું રોવું મારી ઉંગમાં ખલલ કરેછે, મને ખીલકુલ ઉંગ આવતી નથી, ઝ્યેનાં રોવાને બંદ કરવાનું ઇલાજ કરવું જંરૂરછે. ઝ્યેટલું સોંચીને મલઉંને યહંદ પક્ષીદ ઉપર કાગલ લખીઝ્યા તે કાગલમાં મલઉંને સું લખેછે કે અઘ્યે યહંદ તું સું ગરજતમાં છે, ઇઆં ઝંભી જંઝ્યેનુલઝ્યાબેદીને જમાઝ્યંત બની હાશમની અને તે સીવા બીજા કેટલાક લોકોને તૈયાર કીધાછે કે યહંદને કંતલ કરે, અઘ્યે યહંદ આ સઘલી રાઈ અને મનસુબો જંઝ્યેનબના કરવામાં થાઝ્યેછે. મે વાસતે તું હુશીઆરથા અને ઝિ શરને દશ કરવા સાફ કોશેસ રાખજે, સુસતી ન રાખીસ, અગર સુસતી રાખીસ તો પછે તારા બાનનું નોખમ છે. રાવી લખેછે કે ઝિવીરીતે બંનાવટની વાત કરીને મલઉંને કાગલ લખીને લઈને

યલ્હની તંરશ મોકલાવેચો.

માઝશરલ ઈમખાનો નખીઅલ ઇમાનો નવારે મલઉનનો કાગલ યલ્હ
ફને પોહુંચેચો તેવારે લઈન યલ્હ પલીદ ગજીખનાક થઈને કહુવા
લાગો કે શીમર કાંહુંછે? અચ્ચે મારા દરખાનો જાચો જલદીથી શીમરને
ખોલાવી લાવો. રાવી લખેછે કે લઈનના અમર મુવારેક શીમર હાજર થીચો તેવારે
લઈન યલ્હ કહુવા લાગો કે અચ્ચે શીમર તું ગજલતમાંછે? જલદી તૈયાર થા, અને
લશકરને તૈયાર કર. મલઉન શીમર કહુવા લાગો કે અચ્ચે યલ્હ ખચ્ચેર તો છે?
લઈન યલ્હ પલીદ કહુવા લાગો કે અચ્ચે શીમર તું ખચ્ચેરીઅત પુછેછે, અરે
મદીનાના અંબિલે લખીઉંછે કે ઇમાં અંલી જંચેનુલઅંબેદીને અને ઈની કુઇ
જંચેનખ અલેહુસ્સલામે અકસર ખની હાશમને તારા કંતલ વાસતે તઇઆર કીધાછે,
વાસતે અચ્ચે શીમર તું તારી સાથે કેટલુંક લશકર લઈને જલદીથી જા, જંચેનખ
અને અંલી જંચેનુલઅંબેદીનને પકડીને યાંહું લઇ આવ.

રાવી લખેછેકે લઈન યલ્હ પલીદનાં હુકમ મુવારેક લઈન શીમરે લશકરને
તઇઆર કીધું અને દમશ્કથી ચાલેચો તાકે મનાજીલો તંચે કરીને મદીનામાં
આવેચો.

માઝશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી પુરઘમ ખયાન કરેછે
કે લઈન શીમરે લશકરને કહીઉં કે અચ્ચે લશકરીચો તમે તમારો ઊતારો મદી
નાના બાહુર રાખો. લઈનનાં અમર મુવારેક તમામ લશકર મદીનાના બાહુર ઉતરેચો
નવારે જજરનો વખત થીચો તેવારે લઈને હુકમ કીધોકે મારી સાથે સવાર તૈયાર
થઈને આવે. લઈનના હુકમ મુવારેક ચાર સવાર તઇઆર થીઆ, શીમર લઈન
તે ચાર સવાર લઈને આકાં અંલી જંચેનુલઅંબેદીનનાં ઘરની તંરશ આવેચો
અને પુકારવા લાગો કે અચ્ચે નખીનાં અહુલેખચ્ચેત ઉઠો. રાવી જાનસોજી લખેછે કે
લઈન શીમરે આકાં અંલી જંચેનુલઅંબેદીનના દરવાજાને દશતક દીધો, અને

કહેવા લાગો કે અચ્ચે અંલી દરવાજો ખોલો.

માઝાશરલ એમખાનો નથી અલ ઈમાનો આફાં અંલી જંએનુલઆપેદીને દરવાજોનો આવાજ સાંભલીને આપે (ફજળાને અમર કીધોકે અચ્ચે ફિજળા જુએ દરવાજો ખોલો એ કોણછે?

રાવી લખેછે કે મવલાના અંલી જંએનુલઆપેદીનનાં અમર મુજબ ફિજળા ઉઠેઆ દરવાજાને ખોલીઉ, ફિજળા જુએછે સું કે શીમર લઈન ચાર સવાર લઈન આવે એાછે. ફિજળા કહેવા લાગાકે અચ્ચે શીમર લઈન તું કેમ આવેએાછે? સું ધરાદાછે? અચ્ચે લઈન સકીનાનાં કાનનાં દુરે છીની લીધા, અને ગાલો ઉપર તમાચા મારેઆ તે ઉવે સું સુંગરાનાં કાનનાં દુરે લેવા આવેએાછે? અચ્ચે શીમર તું ખુદાથી હર, કેમ નથી મુહમ્મદ મુસતશનાં અંહુલેઅએતને સતાવા આવેએાછે? રાવી પુરજામ બયાન કરેછે કે લઈન શામર ફિજળાનાં કલામ સાંભલીને કહેવા લાગો કે અચ્ચે (ફજળા મવલાના અંલી જંએનુલઆપેદીનને બાહર ખોલાવો મને કાંઈ સવાલ કરવોછે.

અચ્ચે એમખાનો (ફજળા ઘરમાં આવેયા. આફાં અંલી જંએનુલઆપેદીન શરમાવા લાગા કે અચ્ચે (ફજળા દરવાજો ઉપર કોણ આવેએાછે? ફિજળા ઝંરજં કરવા લાગા કે અચ્ચે આફાં અંલી, શીમર આવેએાછે. આપ શરમાવા લાગા કે એ લઈન સું કાંમ વારતે આવેએાછે? અને એ સું કહે છે? ફિજળા ઝંરજં કરવા લાગા કે અચ્ચે મવલા એ લઈન કહેછે કે મવલાના અંલી જંએનુલઆપેદીનને બાહર ખોલાવો. મને કાંઈ શએનો સવાલ કરવોછે.

માઝાશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત રાવી બયાન કરેછેકે આફાં અંલી જંએનુલઆપેદીન આપ ઉઠેઆ ઘરના બાહર તશરીફ લાવેઆ અને શરમાવા લાગા કે અચ્ચે શીમર સું કહેછે? સાવાસતે આવેએાછે? લઈન કહેવા લાગાકે અચ્ચે અંલી જંએનુલઆપેદીન યહ્યુનું હુકમ થીએાછે કે અંલી જંએનુ

લક્ષ્મીબેદીનને અને એની કુદ જંઝેનળને લઈ આવો. તે વાસતે તમે અને તમારી કુદ બેઠી મારી સાથે ચાલો.

અહિં એખવાનો આપ શરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે શીમર કેમ અમને સતાવે છે, અરે અમે મજલુમે છીએ, અમે અમારા ઘરમાં બેઠા છીએ, અમારા શોહદાએને રોઈ રહેઆ છીએ, તું અમારા ઊપર જુલમ અને સીતમ ન કર, અચ્ચે લઈને ખુદ તારાંલાથી ડર. અરે અચ્ચે લઈને તું ક્યામતના દીને ખુદા, અને અમારા નાના નથી મુહમ્મદ મુસૈં તંશ સહલહલાહ અલહકહે વ આલેહીને તું જવાબ દઈસ? અચ્ચે લઈને તું કેટલાક વરસ જીવનારછે? કે તું અમારા ઊપર એવું જુલમ અને સીતમ કરેછે.

માર્ગશરણ એખવાનો નથી અલ્લ હમાનો રાવી પુરજમ ખયાન કરેછેકે આફા અંલી જંઝેનુલક્ષ્મીબેદીનનું શરમાવું લઈને શીમરે કબુલ ન કીધું. આખ ફક્તઅમર આપને જાવું પડીઊં, આપની સાથે આપની કુદ જંઝેનળ અલેહિસ્સલામે પણ તઈઆરી કીધી.

અચ્ચે એખવાનો બાઈ જાનો જેવારે મવલાના અંલી જંઝેનુલક્ષ્મીબેદીન અને જંઝેનળ અલેહિસ્સલામે ચાલવાની તઈઆરી કીધી, તેવારે અહેલે ખચ્ચેતમાં રોવાનું અને માતમનું શોર ઉઠેઆ, સઘલા અહેલે ખચ્ચેત કહેવા લાગ્યા કે સાહેબ આપતો પધારો છો હવે અમારો કોન વાલી અને વારસછે? કે અમે તેનાં આસરે બેસી તું. આફા અંલી જંઝેનુલક્ષ્મીબેદીન શરમાવા લાગ્યાકે અચ્ચે મારા નાના નથી મુહમ્મદ મુસૈંતંશનાં અહેલેખચ્ચેત તમે ન રોવો, ખુદા તારાંલા તમારો હાકીજ અને નાસિરછે.

રાવી લખેછેકે તે બાદ આફા અંલી જંઝેનુલક્ષ્મીબેદીન અને આપની કુદ જંઝેનળ અલેહિસ્સલામ બેઠી જણાં ચલુંદ પક્કીદની તંરશ ચાલેઆ તાકે મના જંલો તંચે કરતા કરતા ધમક્કીની સરહુદ તક પોંહાંચેઆ. રાવી ખયાન કરેછે

કે નેવારે આફાં. અંલી નંચેનુલઅંખેદીન અને નંચેનળ અલેહિમસ્સલામ ધમ શંકની નજંદીક થીઆ તેવારે લંઈન શીમર કહેવા લાગોકે અચ્ચે અંલી નંચેનુલ અંખેદીન તમે આ બાઝંની અંદર ઉતરો હું યહૂદ પલીદ ઉપર કાગલ તમારા બાબમાં લખું છું અને સવાલ કરું છું કે હું અંલી નંચેનુલઅંખેદીનને લઈ આવે ચોધું. હવે અમીરનુ સું હુકમ છે ? પછે યહૂદનુ ને હુકમ હસે તે જારી કરીસ.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે લંઈન શીમરે યહૂદ પલીદની ત્રેશ માણસ મોક લેચો અને મવલાના અંલી નંચેનુલઅંખેદીન અને આપની કુઈ નંચેનળને તે બાઝમાં ઉતારેઆ.

માઝશરલ મોઅમેનીન રાવી લખેછે કે નેવારે આફાં. અંલી નંચેનુલઅંખેદીન અને નંચેનળ તે બાઝમાં ઉતારો કીધો તેવારે નંચેનળ અલેહિમસ્સલામને ચેક ખજુરી નજર આવી, તે ખજુરી સુકી હતી, આપ તે ખજુરીની ત્રેશ ખિંતાબ કરીને રોવા લાગા અને ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે ખજુરી હજી તું ઉભીછે ? ચારે ચેક દીવસ તે હતો કે મારા ભાઈ હુસેન, માં શતેમાનાં દીલના ચદનનું માથું મુખા રક તારી ડાહીમાં લટકેચો હતો. અચ્ચે ખજુરી તે માથું કાંહાં ગધ્યું ? અચ્ચે ખજુરી તને હચેશ્છે કે તું હજી સુધી ઉભીછે, કેમ તું પડી ગઈ નહીં.

રાવી લખેછે કે તે ખજુરી તેજ વખત પડી ગઈ, તે બાદ આપ વીલાપ કરીને લણાંજ રોચેઆ, અને ખુદા તઝાલાથી મુખાંતીબ થઈ ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે જારી, હર વખત ને હર ઘડી અમે તલબ કરીચે છીચે તારી યારી, તારી શાનછે લણી ભારી, આ મલાઈંનોનું અમારા ઉપર જુલમછે ભારી, તેનાં સબબથી અમારી આંખોથી આંસુછે જારી. અચ્ચે પરવરદીગાર અચ્ચે આલમના પાલનહાર. અને અચ્ચે મજલૂમની દુઆનાં જવાબ દેનાર, આ ખજુરી ભાઈ હુસેનનાં ગંમમાં સુકાઈ ગઈછે, તાકે આખરૂલઅમર પડી ગઈ, અને આ નંચેનળને કેમ મૌત આવતું નથી તાકે ફુનીઆની મુક્તીબતો અને બલાથી છુટે.

અચ્ચે મારા ભાઈઓ અને બેહેનો તમારા કાન સાંભળવાની તૈયારી લગાડો. રાવી જાનસોજી બયાન કરેછે કે તે બાઈમાં એક માલી રહેતો હતો, તે માલીનાં કાનમાં જંચેનળ અલકલિસ્ત્રસલામનાં રોવાળું આવર્ણ પોંદાંચું, મલકેન દાડતો જંચેનળ અલકલિસ્ત્રસલામની તૈયારી આવીઓ અને કહેવા લાગો કે અચ્ચે બધ રીઓ તમે કેમ યાંહાં રોવોછો, અને મોંહથી બધ શંકનીના કલામ બોલોછો ? તે બાઈબાનનાં હાથમાં એક કોડાળ હતો તે મલકોને જંચેનળ અલકલિસ્ત્રસલામનાં પીઠમાં મારેઓ.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે કોડાળાનાં લાગવાની સાથે આપ જંમીન ઉપર પડી ગીઆ. આપની પાસે આકાં જંચેનુલચાંબેદીન ઉભા હતા, તે આપ ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે મલકોને, તું અમારા ઉપર કેમ જુલમ અને સીતમ કરેછે અચ્ચે મલકોને તું અગર કહેતે કે મારા બાઈમાં ન રોવો તો અમે ન રોતે, અચ્ચે મલકોને બાઈબાન ખુદાતચ્ચેલા તારા બે હાથને કંતો કરના, અને અર્જાંબે અકબરનાં દાખલ કરના.

રાવી લખેછે કે આકાં અંલી જંચેનુલચાંબેદીનનું ફરમાવું તમામ ન થીઝિં કે મલકોને બાઈબાનનાં બેઝી હાથ કંતો થઈને જંમીન ઉપર પડી ગીઆ, તે બાદ આકાં અંલી જંચેનુલચાંબેદીન ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે કુઈજી સોહુજ ઊઠો આ ઊંરીજી ભતરીજથી બોલો અને વાત કરો, અચ્ચે કુઈજી સોહુજ કેમ બોલતા નથી આ મજલુમ ભતરીજા રોચેછે જવાબ દો.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે મવલાતનાં જંચેનળ અલકલિસ્ત્રસલામે આંખ ખોલી અને ફરમાવા લાગા કે અચ્ચે બેટા જંચેનુલચાંબેદીન આ તમારી કુઈજી હવે ઘડી બેઘડીનાં મહેમાનછે, સાવાસતે કે હમણાં મેં સપનું નાચું કે બાવા અંલી અને માં શર્તેમાં મને ફરમાવેછે કે અચ્ચે બેટી જંચેનળ આજનાં દીનની મગરબ ન થાંચે યાને સુરજ ઝુંદુજ નહીં થાચે કે તમે અમને આવીને લાહકં

થાસો તે વાસ્તે અચ્ચ ખેટા અંલી હવે હું તમારી ફરકત કરનાર છું.

રાવી લખે છે કે જંચેનળ અલેહિસ્સલામની જંયાન મુબારકથી ફરમાવવું તમામ ન થયું કે આપ વશત થીઆ. ખુદા તાર્માલાની સલવાત અને રેહમત અને તહયાત હમેશાં કયામતનાં દીન લગી ખીખી જંચેનળ ઉપર મુતસલત રહે.

માર્ગશરલ ચેખવાનો નખી અલ ઇમાનો રાવી પુરગમ ખયાન કરે છે કે નવારે જંચેનળ અલેહિસ્સલામ વશત થીઆ તેવારે મવલાના અંલી જંચેનુલઅંખે દીન રોવા લાગા અને આપ ફરમાવા લાગા કે અચ્ચ કુઇજ સાહેબ આ ગંરીખ ભતરીખને પરદેસમાં યાને પરાયા દેસમાં મુકીને ચાલેઆ ગયા, અચ્ચ કુઇજ સાહેબ ખાવા હુસેન નવારે શહીદ કરવાણું તેવારે હું આપનાં ઉપર આસરો લઈને ખેડો હતો, હવે આ પરદેસ માંહે માફ કોન છે? કે તેનું આસરો લઉં, અચ્ચ કુઇજ સાહેબ ઉઠો આ મજલુમ ભતરીખથી વાત કરો.

રાવી પુરગમ ખયાન કરે છે કે આફા અંલી જંચેનુલઅંખે દીન આપ ઘણાજ રોવા અને વીલાપ કીધા તાકે આપને ગંશ આવી ગીચ્યા. અચ્ચ હુસેન અલે હિસ્સલામના માતમફારો અને ગંમખારો નવારે આફા હુસેન અલેહિસ્સલામની અને અહેલે ખચેતની છંકર તમારા કાનો ઉપર ગુર્જરે તેવારે તમે સઘલા રોવો અને માતમ કરો, વાવચેલા પુકારો.

અચ્ચ ચેખવાનો રાવી જાનસોજં ખયાન કરે છે કે તે બાદ મૌલાતના જંચેનળ અલેહિસ્સલામની બાંદી (ફજ્જો) આપની લાશના નજંદીક આવી અને માથા ઉપર ખાક ઉડાવવા લાગી, જંમીનથી માથું ટકરાવા લાગી રોવા લાગી અને આ નુહો જીઅર સોજંથી પડીને ગોયા માતમ કરતી હતી.

નુહો.

(ફજ્જો)ને કહા લાશચે જંચેવળકે મચેવારી

અફ કુખંતરે જંહેરા

પરદેસમે અબ કોન ખંખંર લેગા હમારી

અફ કુખંતરે જંહેરા ૧

કયા દુશમને અડલાહથા વો નંાલીમે બેદાન
હમ્મે બેલચેકા નંામ લગા પુશતપે કારી
નબસે મેરી બીબીને કંજા કી હમ્મે બલાલુ
તાઅસ્ત મમ્મે અબ કંબ્રપે અમ્મેડુંગી તુમારી
વો નંાલીમે બેપીર ના ચે જુલમ ન કરતા
તો કાહેકો ચે શીકલ યહાં હોતી તુમારી
અફ નંમ્મેનબે ખાતુન પરસ્તારે યતીમાં
કુછ આખરી ખીદમત લો મમ્મે લોંડી હું તુમારી
ફિજજાં ચે બયાં કરતીથી રોરેકે ના એકબાર
બાબાકી શહાદત હમ્મે શાહાદત ચે તુમારી
અશરશકુબી બહેરે નબી વ હમ્મેદરે કરીર
અફ બીનતે અંલી શતેમા નંહુરાકી પેઆરી

જંખમી કીઆ તુમકો
અફ દુખંતરે નંહુરા ૨
થી આપકે હમરા
અફ દુખંતરે નંહુરા ૩
બેટી પે નબીકે
અફ દુખંતરે નંહુરા ૪
અફ આશકે શમીર
અફ દુખંતરે નંહુરા ૫
સમ્માદ પુકારે
અફ દુખંતરે નંહુરા ૬
બખશાએ ખુંદાસે
અફ દુખંતરે નંહુરા ૭

માઅંશરલ મોઅમેનીન રાવી જામસોજ અયાન કરેછે કે ફિજજાં આ
નુહો પડાને ઘણાજ રોયા, એના રોવાથી મલાઈનો શામીએ ન એના સાથે
હતા તે પણ સઘલા રોયા.

અએ એખવાનો તે બાદ નંમ્મેનબ અલેહિસલામનાં વશતની ખંખર
ગામડાના લોકોને પોંહોંચી કેન્ ગામડો તે બાજથી નજંદીક હોતો, ગામડા માંહે
કેટલાક શીઆ રહેતા હતા તે આપના વશતની ખંખર સાંભલીને તે શીઆ અને
શીઆની બધરીએ આવેઆ.

રાવી લખેછે કે તે શીઆ અને એની બધરીએ નંમ્મેનબ અલહિસલામની
લાશ મુબારક ઉપર ઘણાજ રોએઆ, અને માતમ કીધું, તે બાદ સઘલી બધરી
એએ આપને ગુંસલ દીધું, અને કશન પેહેરાવીયું, તે બાદ આફાં અંલી નંમ્મે
નુલઆબેદીને નમાજ પડાવી અને આપનાં જનાજાને ઊપાડીને આલેઆ તાકે મીસ

રમાં આવેઆ. અચ્ચે ઝેખવાનો બાઈથી મીસર નજીક હતું કે જે બાઈમાં આપ રાહીદ કરવાણાં.

રાવી પુરગમ બયાન કરેછે કે મવલાના હુસેન અલેહિસ્સલામનું માથું મુખા રક દશન થીઝાંછે તેનાં પાસે મીસરમાં મવલાના ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીને આપને દશન કીધા, તે બાદ આપ જંઝેનુલ અલેહિસ્સલામના કંબર ઉપર ઉભા રહ્યા, અને ઘણાંજ રોઝેઆ, અને વીલાપ કીધા. માર્ગશરલ ઝેખવાનો નખીઅલ ઇમાનો રાવી લખેછે કે જંઝેનુલ અલેહિસ્સલામનાં વશાતની ખંબર યહુદ પલીદને પોંહાંચી તે વખત લઈને નેહાયત ખુશી કીધી. તે બાદ લઈને ખંબર પોંહાંચી કે મુખંતાર નીકલેઆછે, મારા કંતલનું ઇરાદા કરેછે, તે વાસતે લઈને આકાં ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીને રજા દીધી અને હુકમ કીધો કે ઝાંલી જંઝેનુલ ઝાંબેદીને કંઝેદ ન કરસો, અને કહો કે મદીને જાઓ.

અચ્ચે ઝેખવાનો ભાઈજનો મહેરબાનો રાવી પુરગમ બયાન કરેછે કે આકાં ઝાંલી જંઝેનુલઝાંબેદીને આપ મદીનામાં આવેઆ, ઘરને લાજમ થીઆ. રાવી લખેછે કે તે બાદ યહુદ પલીદ નજીકમાં હલાક થીઆ, ખુદાની લાઝમત એ યહુદ ઉપર.

મલકેન યહુદના હલાકનું બયાન.

લઈને યહુદ પલીદની પીઠ ઉપર એક દાનું યાઝને એક ફુનસો થઈ હતી, તમામ સઘલા અંતબાઓ એકઠા થીઆ, ઇલાજ કીધો, લેકીન આરામ ન થીઈ તે ફુનસીના અંદર એટલી ગરમી થઈકે ગોયા જહનમ સલગી રહીછે.

રાવી લખેછે કે અંતબાના બાજોએ એ ફુનસી ઉપર પટી મુકી તે વખત તે તબીબનાં હાથનાં આંગલા સુકાઈ ગીઆ, એવી રીતની જહનમ સલગી હતી. આજફલઅમર લઈને હલાક થીઆ. રાવી લખેછે કે લઈને મેયત ઊપાડીને

શહેરનાં બાહર એક મકાન હતું ને મકાનનું નામ દરબલ છે વાંહાં લઈ આવેઆ, લઈનનાં વાસતે ફંખર ખોદવાણી. જાં કંખર તૈયાર થઈ અને જસદ નાપાકને નાખવાનો ઈરાદો કીધો, કે એક અજંદહા મોંહ શાડીને તે ખાડામાં ખેઠાછે, સઘલા લોકોડ તે ફંખરને મુકીને બીજી ફંખર ખોદી તે ફંખરનેભી મુકીને તીજી ફંખર ખોદી તેમાં પણ અજંદહા નજર આવેઆ.

રાવી બયાન કરેછેકે લઈન ચર્લ્ડ પલીદના વાસતે એવી રીતે ઘણી ફંખર ખોદાણી, સઘલી ફંખર મોંહ અજંદહા નજર આવેઆ તાકે મગરજનું વખત નજંદીક થીઆ. સઘલા લોકો લઈનનાં મુરદાને મુકીને શહેરમાં જાતા રહેઆ. અફ એખવાનો ભાઈજાનો શીકરનું મકાનછે ગોર કરવાની જગેહુછે કે લઈન પલીદનો જુરસો નાપાકને જંમીને ભી કબુલ કીધું નહીં તાકે જંમીન ઉપર પડી રહેઆ અને સઘલા જાનવરોએ નોશ કીધો, ખુદા તાર્યાલા એ લઈન પલીદને અને એના તાખે દારોને અજાખે અકબરમાં દાખલ કર્યો અને હમેશાં એ અજાખમાં બાકી રાખ્યો આમીન યા રૈઝલ આલમીન.

મોઅજ્જે પ મો.

આ મોઅજ્જેમાં જીવરધલ ત્રણ ફલ લાવેઆ તેનું
બયાન છે.

માઝાશરલ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત ખુદા તાર્યાલા તમને રાખે સંહી અને સલામત, અએ એખવાનો ભાઈજાનો મેહરબાનો ઉમસલમા થકી રીવાયતછે કે ઉમસલમા કહેછે કે એક રોજ રસુલિલીહ સલ્લી આલફુહ વ

આલેહી મારા ઘરમાં બેઠા હતા અને જીખરદલ નાજીલ થીઆ, રસુલિલીહ મને શરમાવા લાગા કે અમ્મે ઊમસલમા હમણાં મારા નજીક જીખરદલ બેઠા છે ને વાસતે કાંઈને આવવા નહીં કહ્યા. ઊમસલમા કહેછે કે હું શરમાઈ ગયેર ઉપર ઉભી રહી નાહું છું કે નખીનાં બે નવાસા, અદલાહના ખાસી, અલામના ખુલાસી, મવલાના અલ હસન વલ હુસેન તશરીફ લાવેઆ, મેં અરજ કીધી કે અમ્મે બેટા હમણાં ઠેરી જાઓ તમારા નાના મુહમ્મદ મુસતાશનાં નજીક જીખરદલ બેઠા છે.

ઊમસલમા રીવાયત કરેછે કે મારા કહેવાની તરફ બેઉ શહેન્શાહાઓએ બીલકુલ ખયાલ રાખેઆ નહીં, અને જ્યાં નખી મુહમ્મદ મુસતાશ બેઠા હતા ત્યાં આવેઆ. ઉમસલમા કહેછે કે હું અમ્માની પાછલ આવી, નાહું છું છું કે જીખરદલે આસમાનની તરફ ઇશારત કીધી ને હાથને ફરજ કીધો, તે બાદ પાછો હાથને ખેંચી લીધો કે જીખરદલનાં હાથમાં મને ત્રણ ફલ નજર આવેઆ, એક તશાહ અને બીજું સફરજલ અને ત્રીજું ઢાડમ, એ ત્રણ ફલ જીખરદલે મોલાના અલ હસન વલ હુસેનને આપેઆ. ઉમસલમા કહેછે કે બેઉં સાહેબાઓ ત્રણ ફલને લઈને નખીની જનાબમાં અરજ કીધી. રસુલિલીહ શરમાવા લાગા કે અફ મારી બેઉ આંખના તુર અને ફીલનાં સરવર આ ત્રણ ફલને લઈને તમે તમારા મકાનમાં જાઓ. ઊમસલમા કહેછે કે મવલાના અલ હુસેન એ ફલને લઈને ઘરમાં આવેઆ, થોડી દંર ન થઈ કે નખી મુહમ્મદ મુસતાશ તશરીફ લાવેઆ, સઘક્કા અહલેખમ્મેત એકઠા થઈને બેઠા તે પછે સઘલાએ તે ત્રણ ફલને ખાધા.

રાબી લખેછે કે જ્યારે તે ત્રણ ફલને નોશ કરી ચુકા કે પાછા તે ફલો પોતાના હાલ પર બાકી છે, તાકે તે ફલો યાઝાને સફરજલ તશાહ અને ઢાડમ, રસુલિલીહ વશત થીઆ વાંહાં સુધી સહી સલામત બાકી રહેઆ. આકાં હુસેન શરમાવેછે કે જ્યારે મારી માં શતેમતજજહેરા વશત થીઆ

તેવારે દાડમ ગુમ થઈ ગીઉં, અને તશાહ અને સશરજલ બાકી રહેઆ, તે બાદ જેવારે મારા બાવા ઝાંલી ઈબને અબીતાલીબ શહીદ થીઆ તેવારે સશરજલ ગુમ થઈ ગીઆ, ફક્ત તશાહ એક બાકી રહેઆ, તે કીઆં સુધી કે હું કરબલામાં આવેઆ અને મલાઈનો કુશીઆએ મારા ઉપર અને મારા અહેલેબએત ઉપર પાણી બંદ કીયો ત્યાં સુધી તે તશાહ બાકી રહેઆ.

માર્ગશરલ એખવાનો નબી અલ ઈમાનો આકા હુસેન ફરમાવે છે કે જેવારે મને પેઆસની શીફત થાતી હતી તેવારે હું તે ફલ પાઝને તશાહને સુખતો હતો કે ફોરન પેઆસ મટી જાતી હતી, પણ જેવારે મારી સાહાદત કરીબ થઈ પાઝને શીમર લઈને ખનજર લઈને આવેઆ તેવારે તે તશાહનું રંગ ફરી ગીઉં. આકા ઝાંલી ઈબનલ હુસેન ફરમાવેછે કે જેવારે મારા બાવા મવલાનાં અલ હુસેન શહીદ કરવાણાં તેવારે તે તશાહ ગુમ થઈ ગીઆ, અને તે તશાહની ખુશખો આવવા લાગી, હજી આપ ફરમાવેછે કે મવલાના અલ હુસેનની સાહાદતના બાદ જેવારે હું આપની ઈઆરત કરવા વાસતે જાતો તેવારે તે તશાહની ખુશખો આપની ફેઝર થકી આવતી હતી.

અએ એખવાનો બાઈજાનો આકા ઝાંલી જંએનુલઆબેદીન ફરમાવેછે કે ને કોઈ શખસ અમારા સીઆ હુએ અને એમ ઇરાદા કરે કે મનેબી એ તશાહની ખુશખો મયસ્સર થાએ તો આપ ફરમાવેછે કે નીચત ખાલિસ કરીને ફજરના વખત આપની ફેઝર તરફ આવે અને આપનાં ઉપર સલવાત પડે તે બાદ આપની ફેઝર ઉપર માથાને મુકીને ઈઆરત કરે તો તે તશાહની ખુશખો આવસે, પંકીનન જાણે એમાં જંરા જર શક ન લાવો, અગર કોઈ શક લાવસે તો કાફર થાસે વસીલામ.

મોચ્છેન્ને ૬ ઠો આ મોચ્છેન્નેમાં હાથીનું બયાનછે.

માઝ્ઝશરલ મોચ્છેન્નીન મોચ્છેન્નીનની જમાઝ્ઝત અફ ઝ્ઝિખવાનો લાઇ જાનો મહુરખાનો રાવી બયાન કરેછે કે હુરુખાઇનાં નવાબને શક પચ્છેદા થીઝ્ઝા કે મવલાના હુસેન અલેહિસીલામ ઉપર રોવું અને તાઝ્ઝિજ્ઝા બનાવવા ઝ્ઝે સઘલું બીદઝ્ઝતછે.

રાવી લખેછે કે નવારે મોહુદ્દીન અલ હરામનાં ઝ્ઝેયામ નજદીક આવેઝ્ઝા તેવારે તે નવાબે રોહુરમાં મુનાદી શીરાવીકે હુસેન અલેહિસીલામ ઉપર રોવું અને તાઝ્ઝિજ્ઝા બનાવવા બીદઝ્ઝતછે વાસતે જંકોઈ શખસ તાઝ્ઝિજ્ઝા બનાવસે તો તે શખસ ઉપર સીઝ્ઝાસત કાયમ થાસે. રાવી લખેછે કે તમામ રોહુરના લોકોઝ્ઝે તાઝ્ઝિજ્ઝા બનાવવા મોકુફ કીધા તાકે મોહુદ્દીન અલ હરામની દસમી તારીક આવી.

માઝ્ઝશરલ ઝ્ઝેખવાનો નખી અલ ઇમાનો રાવી જાનસોઝ્ઝ બયાન કરેછેકે તે નવાબને વાસતે કેટલાક હાથીઝ્ઝા હતા, હાથીઝ્ઝાના ફરમેઝ્ઝાન ઝ્ઝેક હાથી ઘણાજ મોહુટો હતા, ઝ્ઝે હાથીનં લોકો સૈયદલ શીલ કહુતા હતા.

અઝ્ઝે ઝ્ઝેખવાનો નવારે કે મોહુદ્દીનની દસમી તારીક આવી તેવારે તે હાથી કે નેનુંનામ સૈયદલ શીલ હતું તે હાથીઝ્ઝે પોતાના ફીલથી આહુનો નારો ભરેઝ્ઝા યાઝ્ઝને ઝ્ઝેક ઝીખ મારી કે પોતાનાં પગની સાંકલને તોડી નાખી.

રાવી લખેછેકે તે સૈયદલ શીલની ઝીખના આવાજને જુમતે હાથીઝ્ઝાઝ્ઝે સાંભલીને ઝ્ઝેકદમ સઘલાઝ્ઝાઝ્ઝે ઝીખ મારી ને પોતાના પગની સાંકલને તોડી નાખી

ને વાંહાંથી ચાલેઆ તે સૈય્યદલ શીલને તીઆં જમા થીઆ. તે બાદ તે સૈય્યદલ શીલ પોતાના થાનકથી ચાલેઆ અને ષઘવાડે સઘલા હાથીઆ ચાલેઆ તાકે નવાબનાં મેહુલની નીચે આવીને ઉભારીઆ. તે બાદ તે સૈય્યદલ શીલ, તે મેહુલનાં દરવાજાં બંદ હતા અને તે દરવાજાંમાં ખીલા જડેલા હતા, તે ખીલા ઉપર પોતાની સુન મારવા લાગે તાકે તે સુન જંખમેથી ચુરચુર થઈ ગઈ.

માર્ગશરણ એખવાનો નબી અલ ઇમાનો તે સૈય્યદલ શીલ રોએ છે અને આંખોથી આસુ જારી કરીને સઘલા હાથીઆની તરફ ખેતાબ કરીને કહ્યું કે અએ સઘલા હાથીઆ તમે કેમ રોતા નથી? અને વીલાપ કરતા નથી? અરે આજ દીને રોવો અને વીલાપ કરો અને મોંહથી વા હુસેના વા હુસેના પુકારો. અહ સઘલા હાથીઆ આજ દીને મારી મુસીબતે નોશ ખાધું, તે મુસીબતથી કે ન મુસીબત અને મેહુલત અને બલા ખલફના હમામ, મુત્તેકીનનાં ઈમામ, રસુલિલ્લાહના ગુરુહ અએન, શતેમતજેજેહરાના દીલનાં ચક્રન ઉપર જારી થઈ; તે સઘલા તાગીયાનાં, કુશીઆ મલાઈનોનાં હાથથી, એ મલાઈનો અંખીઆના નેક, મુહમ્મદ રસુલિલ્લાહનાં એહકામને મુખાલીફ થીઆ. રસુલિલ્લાહ બારહા ફરમાવતા કે મારા અહેલેઅએતનું મીસલ તમારા મોંહે ગુહના સફીના મીસલછે, કે ન શખસ એ જહાજમા સવાર થીઆ, તે ઝરફથી બચી ગીઆ અને ન શખસ એ જહાજમાં સવાર ન થીઆ અને મુતબલેશ રહેઆ તે ઝરફ થીઆ. અએ એખવાનો એ મલાઈનો કુશીઆએ નબી મુહમ્મદના અહેલે અએતને સું સું તરેથી સતાવેઆછે? અને ફલાફઆછે? અને સું સું તરેથી જુલમ અને સીતમ ફીધાછે કે કોઈ નબીની ઉમ્મત એ મીસલ કામ ફીધું નથી. તે સૈય્યદલ શીલ કહ્યું કે અએ સઘલા હાથીઆ આજ દીને વા હુસેના વા હુસેના પુકારો.

અએ એખવાનો તે સૈય્યદલ શીલ ઉભોછે પોતાની સુન દરવાજાં ઉપર મારી

રહેચો અને કહે છે કે અજબ પસતાવો મારા જાનને અજબ પસતાવો મારા નફસને એક શહીદના વાસતે, એવા શહીદ કે જુલમ કરવાણાં. હજી તે સૈયદલ શીલ કહે છે કે અચ્ચે સઘલા હાથીચો આજ દીને તમે પાણી ન પીઓ, અને જમણુ ન જમો અને નીંદથી રાહતને ન લીઓ, અચ્ચે હાથીચો તમને ખંભર છે કે નહીં ? આજનું દીન કઈ છે, અરે આજનું દીન તે દીન છે કે એ દીન માંહે આલે નખી ઉપર મુસીબતનાં ગઢા ફરી ગયા છે. એ દીન માટે આફ્રા હુસેન અને આપનાં ખેટા અને ખીરાદર અને ભાનજા અને ભતીજા અને અસહાજ વશદાર સઘલા કરબલાની જંમીનમાંહે ભુખેઆ ને પેઆસા કંતલ કરવાણાં, ખુદ તાર્યાલા તે લોકોને અજાબ કરજો, અને જહુજમમાં દાખલ કરજો, કે સઘલાચોચે આફ્રા હુસેન અલેહિરસલામ સાથે જંગ કીધી કે જે હુસેનનાં નાના મુહમ્મદ મુસંતશ છે. રસુ લિલાહ કયામતનાં દીને એ સઘલા મલાઈનોનાં જહુગર છે, તહફીક આંખના આંસુ આજના દીન જઈશનાં થાનાર છે, અચ્ચે સઘલા હાથીચો વા હુસેના વા હુસેના પુકારો.

માર્યાશરલ એખવાનો નખી અલ હમાનો તે સૈયદલ શીલ ખુદ પોતે રોચે છે અને વીલાય કરે છે અને કહે છે કે અચ્ચે સઘલા હાથીચો તમે રોવો અને વીલાય કરો એક મવલાના વાસતે કે જે મવલા કરબલાની જંમીનમાંહે એકલા બાંકી રહીગદઆ, અને જુલમની તલવારથી કંતલ કરવાણાં, અને માટી ઉપર આપની લાશ મુખારક ચાલીસ દીન તક પડી રહી, અને આપના ફરજનદ મવલાના અલી જોએનુલ આંખેદીન કંચેદ કરવાણાં, આપના પગમાંહે મલાઈનો ફુશીઓચે ખેડી પેહરાવી અને સઘલી ખીબીઓને ઉંટ ઉપર સવાર કીધી.

અફ એખવાનો તે સૈયદલ શીલ કહે છે કે અચ્ચે સઘલા હાથીચો આજ દીને મારી આંખેથી ઉંઘ ઉડી ગઈ, અને મારા દીલમાં અંદહાચે નાશ કીધું, આફ્રા હુસેન અને આફ્રા હુસેન નખીના દીલના ચેનની મુસીબતનાં વાસતે, અચ્ચે સઘલા

હાથીઆ તમે આજ દીને આફા હુસેન ઉપર રોવો અને વીલાપ કરો અને વા હુસેના વા હુસેના પુકારો તાફે આફા હુસેન કયામતનાં દીન તમારા શરી થઇને શશા અંત કરે.

માર્ગશરણ અમવાનો રાવી કહુછેકે જ્યારે તે સૈયદલ શીલના વીલાપને નવાખે સામલીઉં તેવારે પોતાના દીલમાં સોંચી વીચાર કીધો કે આફા હુસેનના તાલંઆ ખંદ કીધા તેની સજાં મને મલેછે, અટલુ કહીને તે નવાખ પોતાનાં મકાંન ઉપરથી તે સૈયદલ શીલના મશતક ઉપર પડી ગીઆ, તે આદ તે મશતક ઉપરથી જમીન ઉપર કુદવાને તે સૈયદલ શીલની સુંદ પોતાનાં હાથમાં પકડી કહુવા લાગો કે અએ સૈયદલ શીલ હુએ આફા હુસેનના તાલંઆ ખંદ કીધા તે મારી ખંતી અંતમ થઈ, હું એ ખંતીની આફા હુસેનથી મોઆશ તૈલખ કહું, અને મારા શહેરમાં લોકોને અમર કહું કે તમામ લોકો આજને આજ તાલંઆ બનાવવા શુર કરે. એવી રીતે તે નવાખે તે હાથીથી ખિંતાખ કરીને એની સુંદને પકડીને તમામ શહેરમાં નીદા કરતો ચાલેઆ જાએછે, અને કહુછે કે અએ લોકો મેં તમને આફા હુસેનના તાલંઆ બનાવવા ખંદ કીધા તે મારી ખંતી અંતમ થઈછે, તે વાસતે હું તમને અમર કહું કે આજથી તાલંઆ બનાવવા શુર કરો, ન શખસ તાલંઆ બનાવતો હુસે અને નહીં બનાવસે તો હું એને સજા કરીસ. એવી રીતે તે નવાખે તમામ શહેરમાં નીદા કીધી.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે જ્યારે તે નવાખ નીદાથી શરેગ થીઆ, તેવારે સૈયદલ શીલ અને સઘલા હાથીઆ પોત પોતાનાં થાનક ઉપર ચાલેઆ ગીઆ.

અએ અમવાનો શીકર કરો શીકરનું મકાનછે ગોર કરો ગોરની જગાછે કે આફા હુસેન ઉપર હુએવાનો રોએછે અને વીલાપ કરેછે, અને તમે એના લાલની મજલીસમાં હાજર થાઓ, અને ચુપ ચાપ બેસી રહો? ના, ના, તમને લાયક ન થાએ કે તમે ચુપ થઇને બેસી રહો.

અચ્ચે ઝેખવાનો લાઇખનો તમે પણ રોવો, અને આંખોથી આંસુનો વરસાદ વરસાવો, તાકે આકાં હુસેન તમારાથી ખુશ થાચ્ચે અને તમારી શક્ષાઝ્મંત કરે અને તમને જન્નતમાં દાખલ કરે, અમીન. .

લુહારની હિકાયતનું બયાન.

માઝાશરલ ઝેખવાનો નબી અલ ઇમાનો ઝિક મરદ કુશીયકી રીવાયત આવીછે તે મરદ કુશી કંહુછેકે મારોં કસખ સુતાર અને લુહારનો હતો. જવારે કુશી ઉંમર સાઝંદ લશકર લઈને કરબલા મોઝંદલાની તંરશ નીકલેચ્ચા હુસેનની જંગ વાસતે, તેવારે હું પણ મારો સામાન લઈને ચાલેચ્ચા તાકે અમો કરબલામાં પોહોતા, ત્યાં ઉંમર બીન સાઝંદે ડેરો કીધો અને મેં પણ ડેરો કીધો. તેબાદ ઉંમર બીન સાઝંદે મને હુકમ કીધોકે અફ હદાદ તું ડેરો વાસતે કેટલીક ખીલીચ્ચા તૈયાર કર, અને ઘોડાનાં બાંધવા વાસતે પણ મેખો તૈયાર કર. તે બાદ હદાદ ચાઝંને લુહાર કંહુછેકે મેં મેખો તૈયાર કીધી, તે બાદ તમામ લશકરનાં લોક હુથીઆર દુરુસ્ત કરવા આવેછે હું તે સઘલા હુથીઆર દુરુસ્ત કરી આપુંધું તાકે મારા પાસે પછસા ઘણાં થીઆ, અને આકાં હુસેનબી કરબલા મોઝંદલામાં આવી પોહોં ચેઆ, આપે પણ ડેરો દીધા. તે બાદ બે ફરીકીનના દરમેઆન જંગ શરૂ થઈ.

રાવી હદાદ કંહુછે કે મલકીન ઉંમર બીન સાઝંદે પેહુલાં તો આવતાનાં સાથે આકાં હુસેન ઉપર પાણી બંદ કીધો. તે બાદ કંહુવા લાગો કે અફ હુસેન અમીર અંબદુલાહ ઇબને અંઆદનો હુકમછે કે હુસેન મારા અમર ઉપર ઉતરે તો ખચ્ચેર વ જલ્લા નહીં તો કંતલ કરજે, તે વાસતે આપ સું ફરમાવોછો?

રાવી કંહુછે કે આકાં હુસેન ફરમાવા લાગ્યા કે અચ્ચે ઉંમર બીન સાઝંદ તું સું બકેછે, અંરે આ હુસેન ઊંબીદલાહ ઇબને અંઆદ લઈને દઈ, ચાઝંને અંના સું છોકરો એના હાથ ઉપર ઉતરે, અને એ મારા ઉપર હુકમ કરે, એ અમર હજી.

રહા કેસ દુરછે, તે સાથે તું કહે તો હું ચલ્લંદ તંરશ જાઉં? લઈને ઊંમર કહેવા લાગો કે અચ્ચે હુસેન ચલ્લંદની તંરશ જાવું તમને ઇમકાન નથી.

રાવી હુદાદ કહેછેકે આખરૂલઅમર લડાઈ સરૂ થઈ, કે તારીક દસમીએ હુસેન અને આપના ભાઈ, ભત્રીજા અને ખેટા, અને ભાનજા, અને અસીહાખ વશાદાર સઘલાઓ કરખલાના મચ્ચેદાનમાં કાંમ આવી ગચ્ચેઆ, કોઈલી બાકી ન રહેઓ, શકંત મવલાના અંલી જંદુલઅખેદીન બાકી રહેઓ, તે આપ બીમાર હતા, બીલકુલ ઉઠવાની તાકંત નહોતી, તેને કુશીઓએ પગમાં બેડીઓ પહેરાવી. તે બાદ હુસેનના ખંડમાને બાલી દીધો અને અહેલેખચ્ચેતના માથાઓ ઉપરથી ઝાડનીઓ છીની લીધી, અને ઊંટોની ખુલી પીઠ ઉપર સવાર કીધા, અને કરખલાથી ચાલેઆ.

અફ અખવાનો રાવી હુદાદ કહેછેકે હુંભી એ સઘલાની સાથે ચાલેઓ, તાકે અમો કુશ આવેઓ, નબીના અહેલેખચ્ચેતનો મલઉંન ઉંબીદલીહ બીન હંઆદની દરબારમાં ગચ્ચેઆ, અને હું મારા મકાનમાં આવેઓ. તે બાદ હું એક રાતે મારા બીછાના ઉપર સુતેલોછું કે મને સપનું થીઉં, હું નાઉંછું સુકે ક્યામતનું દીવસછે, તમામ લોકો ચાતંરશથી એકઠા થીઆછે. તે બાદ હું નાઉંછું સુકે સુરજ આસમાનથી ઉતરેઓ તાકે જંમીનથી નર્જદીક થીઓ, તે વખતે ઊંરમી નેહાયત ઉઠી, અને સઘલા લોકો પેઆસની શીદૈતથી ખુકારવા લાગા, અને મને પણ પેઆસની શીદૈત ઘણી થઈ હતી કે મારા કાન બેહરે થઈ ગચ્ચેઆ, અને આંખોથી બીસારત ગુંમ થઈ ગઈ, અને માફ દીમાઝ પાકી ગઈઉં; તે વખતે હું મારા દીલને ખીતાબ કરીને કહેવા લાગોકે અફ જાન હવે સું જલાજ કરસું? પેઆસની શીદૈત ઘણી થઈ. ખુદ તાઆલાના કસમ ખાઈને કહુંછું કે મારા શરીરનું ગોરા શટે અને લોહી નીકલે તો હું પીઉં. આ મીસલના અંજાબથી હું મુખનીલા છું કે અટલામાં એક મરદ આવેઓ,

તે મરદના ચિહ્ન મુખારકના તુરથી તમામ કયામતની જાંખીન રોશન થઈ ગઈ, તે મરદ ઘોડા ઉપર સવાર છે, અને તે મરદના ચોતરફ એક હજાર શ્રીરશતા છે, તે પવનની માફક ચાલે છે.

માઝાંશરલ એખવાનો નખીચલ ઇમાનો, રાવી હદાદ કહે છે કે તે બાદ એક ઘડી ન ગુજરી કે બીજા સવાર આવેઆ, તે સવારનું મોહ અંદરમા નબું રોશન છે, અને તે સવારની ચોતરફ તમામ મલમલકો છે, તે તસખીહ અને તહેલીલ કરી રહ્યા છે. તે સવાર ચોતરફ નીગાહ કરવા લાગ્યા, કે તેથી તમામ મહેશરના લોકોના આંગ ધુજવા લાગ્યા.

રાવી હદાદ કહે છે કે હું મારા જીવમાં પસતાવો કરવા લાગ્યા કે મેં તે સાબીકનાં સવારને તો સવાલ ન કીધો કે તે કોણ હતા, અને આ સવાર કોણ છે. તે બાદ હું સાંભળું છું સું કે તે સવાર પોતાના અસહાય વશદારની તરફ ઇશારો કરીને ફરમાવા લાગ્યા કે અમે મારા અસહાય પકડો તમે આ મરદને.

રાવી હદાદ કહે છે કે તે બાદ એક મંદ આવીને મારા બે બાજુ લોખંડની સાંકલથી બાંધેઆ, મેં તે મરદને સવાલ કીધો કે તમે કોણ છો? તે મરદ કહેવા લાગ્યા કે હું શ્રીરશતો છું.

રાવી હદાદ કહે છે કે મેં કહીશું કે આ સવાર કોણ છે? અને સાબીકના સવાર કોણ હતા? તે શ્રીરશતો કહે છે કે આ અંદી ઇબને અબીતીલીબ છે, અને સાબીકના સવાર મુહમ્મદલ મુસંતંશ હતા. તે બાદ મેં સવાલ કીધો કે એ બે સવારના ચોતરફ કોન લોકો હતા? તે શ્રીરશતો કહે છે કે સઘલા અબીઆઆ અને શોહ દાઆ અને સ્વાલહુન અને મોઅમેનુન હતા.

રાવી હદાદ કહે છે કે તે બાદ હું નાહી છું સું કે કેટલાક લોકો ઉમર ઇબને સામંદને સાંકલમાં બાંધીને લઈ આવેઆ, તે લઈનની સાથે કેટલાક લોકો છે. તે મલહીનોનાબી હાથ તેઆની ગરદનથી બાંધેલા છે, પગમાં બેડીઆ છે, એ મલહીનની

આંખમાંથી અને કાનમાંથી આગના શોઅંલા નીકળી રહેઆછે, મલકાઈને પુકારી રહેઆછે, અને એ મલકાઈને સાથે બીજા લોકો હતા તે પણ સઘલા સાંકલમાં બાંધે લાછે, બાળેના ગલામાં તોક પડેલોછે, બાળેના પગમાં બેડી નડેલીછે, બાળેના બે બાળું બાંધેલાછે.

રાવી હદાદ કહેછેકે આ મીસલનું હાલ નોઈને હું તો ભરજવા લાગો, તે બાદ ત્યાંથી અમે આવેઆ, થોડુંક દુર ન ગઈઆ કે અમને રસુલિલીહ દેખાયા, કે આપ નવાહરની કુરસી ઉપર બેઠેલાછે, આપના ચમીનમાં બે શખસ બુજંરગ બેઠેલાછે; મેં શીરશતાને સવાલ કીધો કે અફ શીરશતા નબી મુહમ્મદની જમણી તરફ બે શખસ બુજંરગ કોણ બેઠેલા છે? તે શીરશતા કહેછેકે અફ હદાદ એ બે શખસ બુજંરગ બેઠેલાછે તે એક તો આદમછે અને બીજા નુહછે.

અફ એખવાનો રાવી હદાદ કહેછેકે તે બાદ રસુલિલીહ સલ્લલ્લા અલ્લા હુ વ આલેહી શરમાવા લાગા કે અફ ભાઈ અંલી તમે સું શમ્મલ કીધો. અમીરલ મોઅમેનીન અંરજ કરવા લાગા કે અફ રસુલે ખુદા, સોહબ હું આપના શરજંદ હુસેનના કાંતલ અને ન લોકોએ એ કાંતલને પારી દીધી તે સઘલાને પકડીને લાવેઆ છું, હવે સું હુકમછે?

રાવી હદાદ કહેછેકે તે બાદ રસુલિલીહ સલ્લલ્લા અલ્લા હુ વ આલેહી શરમાવા લાગાકે અફ ભાઈ અંલી એ સઘલા મલાઈનોને મારી નજંદીક લઈ આવો.

રાવી હદાદ કહેછેકે અમીરલ મોઅમેનીન અંલી ઈબને અબીતાલીબ એક એક શખસને રસુલિલીહ સલ્લલ્લા અલ્લા હુ વ આલેહીની નજંદીક લઈ જાએછે, અને નબી રસુલિલીહ તે શખસને ખુબ તરેહથી અંતાબ કરી શરમાવેછે, અને આપ શેએછે. આપના રોવાથી તમામ મહેશરના લોકો શેએછે, અને આપ તે શખસ મલકાઈને શરમાવેછેકે અફ મલકાઈને કરબલામાં મારી આંખના નુર, દીલના સરૂર સાથે સું શમ્મલ કીધો? અફ મલકાઈને મારા નવાસા, અંલામના ખુલાસા, અલ્લાહના

ખાસાને તુંએ પેઆસા કંતલ કીધા ?

અફ એખવાનો રાવી હદાદ કહેછે કે તે મરદ કહેછે કે અફ રસુલિદલાહ મેં તમારા દીલના ચફન ઉપર પાણી અંદ કીધું, આઝાને કહેછેકે મેં આફાં હુસેનને કંતલ કીધા, આને કહેછે કે મેં આફાં હુસેનના કપડા છીની લીધા, આને કહેછે કે મેં આફાં હુસેનના સીનાને મારા ઘોડાની ટાપોંથી કચડી નાખીઊં, આને કહેછે કે મેં હુસેનના ખંડમાને આલી નાખીઊં, આને કહેછે મેં હુસેનના શરૂંદ અંને દીલઅંદની પીઠ ઉપર દુશ્શી મારેઆ, આને કહેવા લાગોકે મેં આફાં હુસેનના અહેલે અમ્મેતની ઝોડનીઆ છીની લીધી, આને કહેવા લાગો કે મેં હુસેનના દીલઅંદ અંલી અકબરની છાતીમાં બરછો મારી, ઘોડા ઉપરથી પાડી નાખેઆ કે નની શીકલ રસુલિદલાહની શીકલ હતી.

માઝશરલ એખવાનો નખી અલ ઇમાને, રાવી હદાદ કહેછે કે નવારે રસુલિદલાહ સલ્લલ્લી અલહુદે વ આલેહીએ આ મરદુદા નાપાકોની જંખાને નાપાકથી એવી રીતના કલામ સાંજલેઆ, તેવારે આપે એક આહુનો નારો મારેઆ, અને પુકારવા લાગા કે વા રૂલદા, વા કલ્લતા નાસેરા, વા હુસેના, વા અંલીયા, વા શતેમતા, અફ મારા અહેલેઅફત, તમારા ઉપર મારા બાદ તું તું મુસીબતો, અને આશતો ગુર્જરી. હજી આપ શરમાવેછે કે અફ મારા બાવા આદમ, અને અફ મારા ભાઈ તુહ, મારી ઉમ્મતે મારા અહેલેઅફતનો મારા બાદ તું હાલ કીધો ? મારી દીકરી ઉપર દરવાજો પાડીને મારા વક્ષીને કંતલ કીધા, અને મારા નવાસા હુસેનને લેહર દીધો, અને મારા દીલના ચફન, અને તુરઅંફન મારા નવાસા હુસેનને મલાઈનો કુશીઆએ કરબલામાં ભુખેઆ અને પેઆસા કંતલ કીધા. અફબાવાં આદમ અને અફ ભાઈ તુહ, એ મલાઈનો કુશી આએ મારા નવાસા હુસેનને મહેમાન કરીને ખોલાવેઆ, અવલતો એ મલાઈનો કુશીઆએ કાગલો લખેઆ, કે અફ હુસેન તમે આવો અને અમને હીદાયતનો

રસ્તો દેખાડો. નવારે મલાઈનોના કાગલો ઘણા આવેઆ તેવારે મારી આંખના ભુર, દીલના શુર, કુશ ગએઆ. એ મલાઈનોએ કુશતક પણ પોંહાંચવા ન દીધા, તાકે કરબલાની જંમીનમાં મારા અહેલેબકતને ઘેરીને ભુખેઆ અને પેઆસા કંતલ કીધા, અને એના હરમોને કંચેદ કરી, અંદીવાન બનાવી, ઉંટોની ખુલી પીઠ ઉપર સવાર કરી, શામમાં ચંદ્ર પલીદની મજલીસમાં લઈ જઈને ઉભા કીધા. અફ બાવા આદમ અને અફ લાઈ ભુલ આવીરીતભુ કાંમ કોઈ નબીનીબી ઉમ્મં તે કીધું નથી. ખુંદા તાઆંલા એ ઉમ્મંત ઉપર લાઆંનત બોલના.

માઝેશરલ એખવાનો નબીઅલ ઇમાનો રાવી હદાદ કહેછેકે તે બાદ રસુલિ લીહ સલ્લી અલહુદે વ આલેહીએ એક આહનો નારો મારેઆ અને આપ ઘણાં રોએઆ, તાકે આપના રોવાએ તમામ મજલીસના લોકોને રોવડાવેઆ. તેબાદ રસુલિલીહ સલ્લી અલહુદે વ આલેહી ઝંજબનાક થઈને શરમાવા લાગા કે અફ જહન્નમના જંબાનીઆ, આ મલાઈનોને જહન્નમમાં દાખીલ કરો.

અફ એખવાનો રાવી હદાદ બયાન કરેછેકે જહન્નમના જંબાનીઆ એક એક મરદને પકડતા જાએછે, અને જહન્નમમાં નાખતા જાએછે, બલકે અમર મારી તંરશ પોંહાંચેઆ. હું ગાઉં છું તું કે એક જંબાનીએ મારો હાથ પકડીને ખેંચેઆ તે વખત હું કહેવા લાગો કે અફ જંબાની મેં કાંઈ કાંમ કીધું નથી. તે જંબાની કહેવા લાગો કે તું બુહાર છે? હું કહેવા લાગો કે હા હું બુહાર છું; મેં કાંઈ અમલ કીધું નથી, ફક્ત ઉમર ઇબને સાઅદના ઉરાની ખુટીઆ બનાવી આપતો હતો, અને લોકોના હથીઆર દુરસ્ત કરતો હતો. તે વખત તે જંબાની રોએઆ, અને કહેવા લાગો કે અફ મલહીન તું એ સઘલાની સાથે આવેઆ, માટે તું જહન્નમનો મુસતહક છે.

રાવી હદાદ કહેછે કે એટલું કહીને તે જંબાનીએ મને જહન્નમની તંરશ ખેંચેઆ તાકે હું હુશીઆર થઈ ગીઆ અને મેં મારા કીસ્સાની હંકર લોકોમાં

કહી. તે બાદ મારી જાંબાન બંદ થઈ ગઈ, અને મારું અડધું જીવન મરી ગઈ.

અફ એખવાનો રાવી હુદાદ કહે છે કે તે બાદ તે શખસ મને મલે તે મારા ઉપર લાઝમત બોલે અને હું ફકીરના હાલમાં મરી ગયેઓ.

અએ એખવાનો ભાઈજાનો જે લોકો કે કરબલામાં હાજર થીઆ, અને આકાં હુસેન અને આપના અહેલેખએતના કંતલમાં શામીલ થીઆ તે સઘલા મલાઈનો બુરા હાલથી હલાક થીઆ; બારી તાઓલા એ સઘલા મલાઈનો ફુફીઆને ઝંજીએ અકબરમાં દાખીલ કરેના, આમીન આ રજીબલ ઝાલેમીન.

મોઅજેઝે ૭ મો આ મોઅજેઝેમાં હરણીનું બયાન છે.

માઝાશરલ એખવાનો નબી અલ ઈમાનો, રિવાયતમાં આવીઊં છે કે મદીના મુનબ્વ રમાં એક શીકારી હતો. તે શીકારીનો કાનુન અને દસ્તુર સું હતું કે હરેરોજ જંગલમાં જાએ અને શીકાર કરી લાવે, પોતે જાએ અને પોતાના અહેલ અને ફરજદાને ખવરાવે. કઝારા ઈત્તેશક આ બનીઊં કે તે શીકારી ફજરના વખત પોતાના કાનુન અને દસ્તુર મુવાફીક હતીઆર પેહરેઆ, અને ઘરથી બાહાર નીકલેઆ, અને જંગલમાં ગએઆ, શીકારના વિચાર અને મેહેનતમાં પોતાની જાનને મેહેનત અને મુશકેતમાં વાકા કીધો તાકે જોહરનો વખત ફરીબ થાવા આવેઆ.

માઝાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી બયાન કરે છે કે તે

શીકારી શીકારની તલાશમાં ઉભો છે કે એક હરણી નજર આવી. તે શીકારી તે હરણીની પાછલ દોડ્યો તાકે તે હરણીને શીકાર કીધી.

રાવી લખે છે કે તે બાદ તે શીકારીએ તે હરણીને જંગાડ કીધી, તે બાદ તે હરણીનો ચામડો કાઢાડ્યો, તે બાદ તે હરણીના પેટ ચીરી તેમાંથી સઘલી આલાએશ કાઢાડી નાખી, બાદ તે હરણીના કલેજને કાઢાડ્યો.

રાવી બાનસોર્જ બયાન કરે છે કે તે શીકારી જુએ છે સુ' કે તે કલેજની અંદર કેટલાક સુરાખ યાને બાંકા પડેલા છે. તે શીકારી તે બાંકાને નોંધને ઘણાં અજબ થીએ અને પોતાના જીવમાં ફીકર કરવા લાગો કે મેં ઘણાં હરણાના શીકાર કીધા છે લેકીન આ મીસલના હાલને કોઈ વખત નોંધ નથી.

રાવી બયાન કરે છે કે તે શીકારી પોતાના જીવને ખિંતાબ કરીને કહેવા લાગો કે અમે જીવ આ હરણીના કલેજની અંદર બાંકા છે તેનું સુ' સખબ હસે? અને આ બાંકાના હાલને કોનાથી પુછું?

રાવી બયાન કરે છે કે તે શીકારી એજ હાલત ઉપર ઉભો છે આફ્રી ઝાંલી જંગલમાં બેઠીન અલદિલમાં લામ વાંહાં તશરીફ લાવેઆ. તે શીકારી આપના કંદમબોસ થીએ. તે બાદ આપ ફરમાવા લાગો કે અફ શીકારી આજદીને સાનું શીકાર કીધું છે?

અફ એખવાનો તે શીકારી અંરજ કરે છે કે અફ આફ્રી ગુંલામે ઘણાં શીકાર કીધા, લેકીન આજના શીકારની હાલતના મીસલ કોઈ વખત હાલત નોંધ નથી.

માઆશરલ એખવાનો આફ્રી ઝાંલી જંગલમાં બેઠીન ફરમાવા લાગો કે અફ શીકારો સુ' હાલત નોંધ? બયાન કરો. શીકારી બયાન કરે છે કે અફ આફ્રી ગુંલામે આ હરણીનો શીકાર કીધો, તે બાદ એને જખેડ કીધી, અને એના પેટને ચીરેઆ, અને એના અંદરથી કલેજને કાઢાડ્યો. તે કલેજની

અંદર મેં કેટલાક સુરાખેં યાને બાંકાઓ નોંધને ઘણાજ હુએરતજોંદા થીઓધુ, કે આ બાંકાઓનો સબબ સું હોસે ? એજ શીકરમાં ઉભો હતો કે આપ તશરીફ શરમા થીઆ.

રાવી બયાન કરેછે કે તે શીકારીની જાંબાની સાંભલીને આપે તે હરણીના કલેજને તલબ કીધો. તે શીકારીએ આપના હાથમાં તે કલેજો આપેઓ.

રાવી જાનસોજોં બયાન કરેછે કે નવારે આકાં ઝાંલીએ તે કલેજાની તંરજ નોંધઉં તેવારે બેસાખેતા આપ રોએઆ તાહુકે આપને ઝાંશ આવી ગએઓ, તે બાદ આપ હુશીઆર થીઆ.

રાવી પુરજોંમ બયાન કરેછે કે તે શીકારી ઝાંરજોં કરવા લાગો કે અફ આકાં ઝાંલી ગુલામે આ કલેજાનાં બાંકાઓનો સવાલ કીધો તે ઉપર આપ રોયા, અને આપને ઝાંશ આવી ગએઓ તેનું સું સબબછે ? શરમાવીએ.

રાવી લખેછે કે આકાં ઝાંલી શરમાવા લાગાકે અફ શીકારી આ બાંકાઓનું સબબ આછે કે આ હરણીના કેટલાક બચીઓ હતા, નવારે તુએ આ હરણીનો શીકાર કીધો તેવારે એના બચીઓ તેજ વખત મરી ગએઆ. અફ શીકારી જાહું એના બચીઓ મરી ગએઆકે શેરન આ હરણીના કલેજામાં કાંણુઓ પડી ગએઆ. અફ શીકારી આ બાંકાઓ નોંધને મને કરબલાનું હાલ યાદ આવીઉં કે મારા બાઈ ઝાંલી એકબરને છાતીમાં ભાલો લાગો તેજ વખત મારા બાવા હુસેનના કલેજામાં બાંકું પડી ગઈઉં. નવારે આપના તમામ રશીકો અને બાનજા અને ખેટા અને બીરાદર સઘલા જાંલીમોએ સીતમની નલવા રધી કંતલ કરેઆ તેવારે આપના કલેજાની અંદર (૭૨) બહુતર સુરાખેં પડી ગએઆ, અફ શીકારી, જવાન શરજોંદાનું ગુજરવું આપના ઉપર મુસીબતોના પાહાડનો પડવુંછે. ખુદા હુશમનને પાણુ શરજોંદનું કાગે ન દેખાડે. તેવારે અફ શીકારી, ભલ્લા તમે શીકર કરો કે મારા બાવા હુસેન ઉપર કેવી રીતે જુલમ

થીઉંછે કે એ મુસીબતના બરાબર કોઇના ઉપર મુસીબત ગુજરી નથી. એટલું કહીને આપ અને શીકારી બેઉ ઘણાજ રોચ્યા.

અએ ભાઈએ અને બેહેનો તમેલી આકાં હુસેનની મુસીબતનું છંકર સાંભળીને આંસુનો વરસાદ વરસાવો, અને માતમ કરો, તાકે આકાં હુસેન અલેહિસ્સલામ તમારાથી ખુશ થાએ અને તમને જન્મતમાં બિલા હીસાબ દાખલ કરે, આ મીન યા રખિલ આલેમીન.

મન્જલીસ ૧ લી.

સંદલદલાહુ અંલફકા યા અબા અંબદિદલાહે,
સંદલદલાહુ અંલફકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,
વ અંલલ મુસતશહેદીના મઅાકા યા લફતની,
કુનતા મઅાકુમ ૨ અધુન્ન ૨વજન અંલમા.

પેશખાની.

અએ ફલક જબ જંબાહુ રનમેં સીબતે ધયગંબર હુવા,
અંએમએ આલે નબીમેં ઉસ ઘડી મહેશર હુવા. ૧
અરખંપર તબ થરથરાયા સર બરાહુના આશતાબ,
શર્તેમકે બેટાંકા જબ બરાહુના સર હુવા. ૨
સરકો દે મારા જંમીપર ઉસ ઘડી જંએનબને આહ,
હસ ઘડી નેજંપે જાંલીમકે સરે સરવર હુવા. ૩

યુદ્ધ પડા સારે શીરશતોંમે ક્યામત આગઈ,
 શર્તમાકા ઔર અંલીકા લાડલા ખે સર હુવા. ૪
 ઉસ થડી યારે લરજતેયે જંમીના આસમાં,
 તૌક ઔર જંનહરમે ખીખોદકા જળ પચ્ચેકર હુવા. ૫
 આગદી ખંચમેકો હુચ્ચે હુચ્ચે નારિયોંને આનકર,
 ખંચમેકા આલે નખી સળ જલકે ખાકિસ્સતર હુવા. ૬
 શેર મફદાને શુજાઈત ચાઝીને અખીસે અંલી
 તીશના લળ ફરીઆકે ઉપર શ્રદયચ્ચે સરવર હુવા. ૭
 કયા શાહાદત ગાહુથી છસમેં કે સળ મારે ગચ્ચે
 કંતલ કાસમલી હુવા અકબર હુવા અસંગર હુવા ૮
 ચેકતો ફરદ યતીમી દુસરા જીલમે અદુ
 કયા સકીના પર ચે હફ હફ હાદીસા ચેકસર હુવા ૯
 અફ અંતી કુછ ગંમ ન કર તુંગકું અચા લેંગે હુસેન,
 હામીચ્ચે દાનોં જહાં તરાહી વોહ સરવર હુવા. ૧૦

રિવાયત મજલીસ પેહેલીની.

મોઝાશરહ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જગાઈત, ખુદા તમને રાખે સંહી અને
 સલામત, રીવાયતમાં આવીજે છે કે એક રાખસે મવલાના ઇમામ જાઅંશરસ્સાદિક
 અલફહિસ્સલામને પુછીજે કે યા મવલા આફં હુસેન અલઅફહિસ્સલામનાં બદન મુતંહ
 ર ઉપર કેટલા જંખમ લાગેઆ હતા, આપ શરમાવા લાગાકે સાડા ઓગણીસ સો
 (૧૯૫૦) જંખમ આપને લાગેઆ હતા, અને તે સથલા જંખમો આપનાં મોહોડાની

સાંખે હતા, સા વાસતે કે આપે તે કાફીરોથી મોહાકું નહીં દેશ્વીઝિં હતું. તે શખંસ કહુવા લાગો કે યા મવલા ઝેટલા બધા જંખંમો આપના બદન મુબારક ઊપર કેવી રીતે લાગેઆ હસે, કેમકે માણસના શરીરમાં ઝેટલી તો જગા પણ નથી. આ કલામ સાંભલીને મવલાના જાઝંદસ્સાદક ઘણાં રોવા લાગા, અને ફરમાવા લાગા કે અઝમે શખંસ, તીર પર જંખંમ તીર, જંખંમ તીર પર જંખંમ તીર. અને જંખંમ શમશીર પર જંખંમ શગશીર, એવી રીતે સઘલા જંખંમો આપને લાગે આ હતા, નથી છસમ મુતંહર આકાં હુસેન અલહિદ્દિસ્સલામનું પારા પારા થઈ ગયું હતું.

બગિરયદ અફ ઝંઝાદારાં બગિરયદ,

બરાઝમે શાહુ મજલુમાં બગિરયદ.

મજલીસ પેહેલી.

માઝંશરલ ઝેખવાનો નખી અલ હમાનો રાવી પુરઝંમ બયાન કરેછેકે જે વખંત જાંલીમોઝમે મૌલાના અલ હુસેન અલેહિદ્દિસ્સલામને શહીદ કીધા, તે વખંત એક સીઆ આંધી ઊઠી, નથી જંમીન અને આસમાનમાં અંધાડૂ થઈ ગયું, અને આશતાબ પણ ઘુપી ગીઝી. લોકોઝમે જાણીઝિં કે કયામત આવી. નજંદીક હતું કે જંમીન ઉલટી જાઝમે અને આસમાન ટુટી પડે. તે વખંત મૌલાના અંલી જંઝેનુલઝાંબેદીન અલેહિદ્દિસ્સલામ આપ રોતાના હાલે મફદાનમાં આવેઆ, અને દોઝાં કીધી કે “યા ઇલાહી હું યતીમ થયોછું મારા ઊપર રહુમ કર.”

અફ ઝેખવાનો ભાઇજાનો રાવી લખેછેકે મૌલાના અંલી જંઝેનુલઝાંબેદીનના કંદમ મુબારકની બરકતથી તે આંધી સાકીન થઈ ગઈ. અઝમે ઝેખવાનો નેવારે આકાં હુસેન અલેહિદ્દિસ્સલામના ઘોડાઝમે નાચું કે મારા આકાં ખાંક અને

પુનઃમાં લેટી રીઆછે તેવારે તે મલાઈના કુશીઆ ઉપર હમલો કીધો, અને આલીસ (૪૦) મલાઈનાને જહનમ વાસલ કીધા. ખુંદા તાઆલા એ મલાઈનાને હમેશા જહનમ માં બાલના. તે આદ તે ઘોડા ફરીઆદ કરતો કરતો ખંડમાની તેરફ આવેઆ. નવારે અહીં બચેતે ઘોડાનું આવાજ સાંભલીઉં તેવારે સઘલી બીબીઆ સરોપા બરાહના ખંડમાથી બાહાર દોડી આવીઆ, અને નવારે ઘોડાને ખાલી નાથો અને શહેસવાર મચ્છેદાને ખીલાશતને ન નવાયા તેવારે વા હુસેના અને વા ઈમામા કરીને ફરીઆદ કરવા લાગા. અને આપની બેહુન જંચેનબ અલેહિ સલામ માથા ઉપર ખાક નાખતા હતા અને કહેતા હતાકે વા મુહમ્મદા આ આપના પેઆરા હુસેન છે ને ખાક અને પુનઃમાં લેટી રહેઆછે, મલાઈના બે રહેમોએ આપના બદનને પુરજાં પુરજાં કીધોછે, અને જાલીમોએ તેજાં બેદરેગથી આપને શહીદ કીધોછે, અને આપને આ કરબલાની જંમીન ઉપર ખુલ્લા જસમથી નાખી દીધોછે, વા અબતા, આજે અમુર નાના રસુલ અલલાહના મકંબુલ પણ જામ શાહદતનો પીચુકોછે અને અમારી આ હાલતછે.

અફ એખવાનો ભાઈજનો મહેરબાનો રાવી જાનસોજ લખેછેકે તે વખત મોલાતના જંચેનબ અલેહિ સલામ આકી હુસેનની લાશ ઉપર જાણે આ નુહો પડતા હતા અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

જંફનબને ફહા લાશએ સરવરસે ચે રોકર
મરનેસે તેરે હોગઈ બરબાદ ચે ખ્યાહર
ધી જતેહીજ આપકી સબ ઇજજતો તોફીર
મરતેહી તેરે છિનગઈ સરસે મેરે આફર

મજલુમ બીરાદર
મજલુમ બીરાદર ૧
ભૈયાં મેરેશબીર
મજલુમ બીરાદર ૨

ଥେ ଗୁମତୋ ସକୀନାକୋ ଯୋଡ଼ାତ ଆଡ଼ତେ ଲାଖ
 ଦୁଃଖୋତା ଅଜୀ ରୋତୀ ଉଞ୍ଚେ ଯେ ଲାଢ଼ଣୀ ଦୁର୍ଭିତର
 ଖୁଞ୍ଚୋ ତୋ ନୀଶାଂ କଞ୍ଚେସେ ତିଆଁଧୁଁକେ ଉଞ୍ଚେ ମୁଁପର
 କଥୁଁ ଡାଥ ରଞ୍ଚେ କାନାଁପେ ଉଞ୍ଚେ କଥା ଉଞ୍ଚେ ଗପାଡ଼ର
 ବାରସ ନଥା ଗୁଞ୍ଜ ଆପକେ ଅଞ୍ଚ କୋଠ ଉଞ୍ଚାରା
 ଯେ ବାରସୀ କଥୁଁ କରଦୀଆ ପରଦେଶିମେ ଲାକର
 ଅଞ୍ଚ ଶାଞ୍ଚକ୍ଷୁ ଲେଖତେ ଉଞ୍ଚେ ଉଢ଼ ଉଢ଼ ସୀତମଧ୍ୟନ୍ଦ
 ରୋଜିଁପେ କୋଠ ନାନାକେ ଲେ ଗଞ୍ଚେ ଘୁଢ଼ାକର
 ନକିଁଦୀରକୀ ଉଢ଼ ଉଢ଼ ନ କୀସୀକା ଯେ ଅଞ୍ଚରଥୀ
 ଧନ ଉଢ଼କିଁପେ ଯୋସେ ଗା ନଞ୍ଚି ଦେଥେ ଅକସର
 ସଞ୍ଚ ଗୁଢ଼ ଗଞ୍ଚେ ଆହୁମଦେ ମୁରସଲକୀ ବସୀୟତ
 ନ ଉଢ଼କା ଗିନେ ଡର ଉଞ୍ଚେ ନ ଉଞ୍ଚେ ଯୋସେ ପୟମଞ୍ଚର
 ନାନାକୋ ତେର ଡାଲପେ ଅଞ୍ଚଞ୍ଚସଥୀ ଶିଞ୍ଚିକିତ
 ଉଢ଼ଶତକା ତକିଁଗାଁ ଉଞ୍ଚେ ମଞ୍ଚେ କୁରଞ୍ଚାନାଢ଼ୁଁ ପ୍ରମପର

କଥୁଁ ଆଞ୍ଚ ଶ୍ରୀରାଧ
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୩
 ଯୋର ଧ୍ରୁମେ ଉଞ୍ଚେ କଥୁଁତର
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୪
 ଅଢ଼ି ସୈଧେ ବାଲା
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୫
 ଯେଦାଢ଼ ଉଞ୍ଚେ ଶ୍ରୀରାଦ
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୬
 ଧ୍ରୁଁ ତେଞ୍ଚି ଅଲେଖୀ
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୭
 ଉଞ୍ଚେ କୈଶୀ ଯେ ଉଞ୍ଚେତ
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୮
 ଶ୍ରୀରାଧେ ଯେ ଉଞ୍ଚେରତ
 ମଞ୍ଚିଲୁମ ଧୀରାଦର ୯

ମଞ୍ଚିଲୁମ ୧୭.

ସିଂହଲଦଳାଢ଼ୁ ଅଞ୍ଚିକା ଯା ଅଞ୍ଚା ଅଞ୍ଚାଦିଦଳାଢ଼ୁ,
 ସିଂହଲଦଳାଢ଼ୁ ଅଞ୍ଚିକା ଯା ଧଞ୍ଚେ ନିଶ୍ଚାଳିଦଳାଢ଼ୁ,
 ଧଞ୍ଚେ ଗୁଞ୍ଚେ ମୁଞ୍ଚେତଶାଢ଼ୁଦିନା ମଞ୍ଚାକା ଯା ଲଞ୍ଚେତନୀ
 କୁନତା ମଞ୍ଚାକା ୧ ଅଞ୍ଚୁନୀ ଶ୍ରୀରାଧ ଅଞ୍ଚିକା.

પેશખવાની.

અહિ શલક ઇમને ઝીલોકા-સર કટાના યાદ કર,
 અહિલે બચ્ચેતે મુસતશકા બુલબુલાના યાદ કર. ૧
 જબ ગીરે હજરત જંબીયર ખુબ રોઈ શતેંમા,
 હજરતે જીબરીલકા બુલા બુલાના યાદ કર. ૨
 કયા અંતશથી હજરતે અખાસકું ઝૌર કયાથા ગંમ,
 શમ્શકના પાનીકા ઝૌર ચુલ્લુમેં લાના યાદ કર. ૩
 જબ ગચ્ચે મલગૌનકી મજલીસમેં સખ અહિલે હરમ,
 શીમરકા હર ચેકકો ઉસદમ બતાના યાદ કર. ૪
 નશતરે ગંમસે જગરકે હાચ્ચે તુકડે હોગચ્ચે,
 હજરતે અખાલીદકા કાંટોંપર શીરાના યાદ કર. ૫
 રૂખંસતે કાસમપે ચેક ફેહરામથા ખંચમેકે બીચ,
 દેખના કુબરાકા ઝૌર આંસુ બહાના યાદ કર. ૬
 જબ તહે ખંજર બુકાયા સર શહે મજબુમને,
 હજરતે જંચેનબકા ઉસદમ બુલબુલાના યાદ કર. ૭
 જુલમ બાદ અજ મરગકે ચેહબી કીસીયર હચ્ચે હુવા,
 બે કશન બે ગોર શાહકા હુપ ખાના યાદ કર. ૮
 આગ લગતીથી મહીનેમેં તો જંચેનબ રોતીથી,
 ખંચેમચ્ચે શપ્પીરકા રનમેં જલાના યાદ કર. ૯
 નવ જવાં અકબરસાબી કોઈ જંમાનેમેં નથા,
 રોચ્ચેગા તા હસર જસકો ચેક જંમાના યાદ કર. ૧૦

અચ્ચે અંતે અહુલે હરમપર કયા મુક્તીબત હોઝઈ,
પીટતે રોતે હુચ્ચે મકંતલમેં આના યાદ કર. ૧૧

રિવાયત મન્લીસ ખીજની.

રિવાયત માંહે આવીઉંછે કે જ ઘરમાં છોકરાનું નામ હુસેન રાખેલું હોઝઈછે, અને તેના માં આપ તેને પુકારેછે કે યા હુસેન, તે વખત મવલાતના કાતેમતજાંજાં હરા અલહદિસ્સલામ શરમાવેછે કે અચ્ચે મોહીખો અગર તમોચ્ચે મારા હુસેનને પુકારેચ્ચો હોઝઈ તો ખુદાતાઆલા તમને જજાંચ્ચે ખચ્ચે દેના. અને અગર તમોચ્ચે તમારા હુસેનને પુકારેચ્ચો હોઝઈ તો ખુદા તાઆલા તમને મારી માફક બેહુસેન ન કરેના.

રાવી લખેછે કે એક દીવસ મવલાનાં અંલી જંચ્ચેનુલઆખેદીન અલહદિસ્સલામ ઈંદ કુરખાનીની નમાજ પડીને ચાલેઆ આવતા હતા. ઇતેશક રસ્તામાં આપે લાયુ કે એક શખસે એક બકરાને જંનીન ઉપર લેટાવેચ્ચો ને તેની ગરદન ઉપર ઘુરી મુકેલીછે કે તે બકરાને કુરખાની કરે. એટલામાં આપ તેને શરમાવા લાગા કે અચ્ચે શખસ જંરા સંખર કર. જવારે તે મરદ સંખર કીધું તેવારે મવલાના અંલી જંચ્ચેનુલઆખેદીન પુછવા લાગા કે અફ મરદ આ બકરાને પાણી પીવરાવીઉંછે યા પેઆસો જંખાહ કરેછે ? તે મરદ અંરજ કીધી કે યા મવલા અમાઝ માઆમુલછે કે બકરાને અમે પરથમ પાણી પીવરાવીચ્ચે છીચ્ચે અને પછી તેને જંખાહ કરીચ્ચે છીચ્ચે. આ કલામ સાંભલીને મવલાના અંલી જંચ્ચેનુલ આખેદીન પોતાના માથા ઉપરથી પાઘડી શેકી દીધી અને અસંહાખોને શરમાવા લાગા કે મારા બાવા હુસેન અલહદિસ્સલામે હરઅંદ કે તે મલાઈનોધી પાણીની

તેલબ કીધી પણ કોઈએ એકલી કંતેરો પાણીનો આપને ન આપેઆ.

બગિચાએ એએ ઝંઝાદારાં બગિચાએ,

બરાએ શાહે મજબુમાં બગિચાએ.

મજલીસ ખીજ.

માઝશરલ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાઅત, રાવી લખેછે કે જવારે આકાં હુસેન અલફિરસલામ શહાદતના દરજાને પોહાંચેઆ યાઝને આપના માથા મુબારકને મલાઈનોએ બદલ અતંહરથી જુદા કરીને લાલાની નોક ઊપર ઊંચા કીધો તેવારે મલાઈનોમાં અબજ તરેહની ખુશીનું હંગામ હતું, અને એક ગુલ મચી રહેઆ હતા કે હુસેન ઇબને અલીને કંતલ કીધો. તે વખતે આપની બેહેન જંઝેનબ અલફિરસલામનું આં હાલ હતું કે પીટતાં પીટતાં આપના મોહાડાને સુરખ કરી નાખીઈ હતું અને જરામાં ખંઝેમાંથી બહાર જતા હતા અને જરામાં અંદર આવતા હતા, અને આપની બેહેન જંઝેનબ પોતાની જંઝાન મુબારકથી કહેતા હતા કે વા મુહમ્મદા, વા અલીયા, આ આપના પેઆરા હુસેનને દગાંથી બોલાવીને બેગુનાહ કંતલ કીધો, અને મલાઈનોએ ભાઈ હુસેનનો જુબા તથા અમ્મામો ગારત કીધો, અને મલાઈનોએ એકદમ હુમલો કીધો ને ખંડમાં ધરી આવેઆ, અને ખંઝેમાને આગ લગાવી દીધી.

રાવી પુરૂખ બયાન કરેછે કે જવારે મલાઈનો કુશીઆ એકદમ ખંડમામા ધરી આવેઆ અને સઘલા અસબાબને ગારત કરવા લાગા, અને મલાઈનોએ આડીંડ કે ખીખીઆને ભુટી લંબએ. તેવારે મલકાતના જંઝેનબ અલેફિરસલામ શરમાવા લાગા કે અફ ડમ્મતે મુહમ્મદ, અમો તો તમારા પએઝમ્બઅરની જુરીયત

છીએ, અમને સાવાસતે ભુટોછો, અને અમારા ઉપર સાવાસતે જીલમ અને સીતમ કરોછો? હુએ હુએ અશ્વોસ સદ અશ્વોસ તે વખત જોઈનખ અલેહિસ લામના કલામને કોઈ પણ સાંભલતું ન હતું, વલેકીન . ભુટવા માંડેઆ હના, યાંહાં તલક સીતમ કીધુ કે અચ્ચીઆના કાનમાંથી દુરેને પણ ખેંચીને કાહાડી લીધા, અને બીબીઆના પગમાંથી ઝાંઝર પણ કાહાડી લીધા, વલી ઉમ કુલચુમના કાન ચીરીને દુરે કાહાડેઆ, એટલું સીતમ કરતાં પણ મલાઈનો ન ધરાયા. આખર આકાં હુસેન અલેહિસ લામની ખેટી સકીના ને (ક) છ વરસની ઉમરના હતા, તે વખત માંની ગોદમાં હતા, સકીનાના કાનમાં બે દુરે હતા, કે નમાં બે મોતી ઘણાં કીમતી હતા. તે દુરે આકાં હુસેન અલેહિસ લામે આપના હાથ મુબારકથી સકીનાને પેહરાવેઆ હતા. એક મલકેને તે દુરેને નાચ્યેઆ, તેવોજ મલકેને કંમખખત સીનક સખત તે દુરેને ખેંચવા લાગો, તે વખત શેહરખાનું કહેવા લાગા કે અરે મલકેને જોરા સંખર કર કે હું મારા હાથથી એ દુરે તુને કાહાડી આપું, કેમકે આ બચ્ચીનાં કાંન ચીરાંઈ જાસે, પણ તે મલકેને કઈ સાંભલીક નહીં અને જબરદસ્તીથી તે દુરેને ખેંચી લીધા નથી બચ્ચી સકીનાના કાન ચીરાંઈ ગચ્યેઆ. ખુદા તાઆલા તે મલાઈનોના હાથને કંતી કરના. તે વખત આકાં હુસેન અલેહિસ લામની લાશ તરફ ખિંતાબ કરીને સકીના જાણે આ તુહો પડતા હતા.

નુહો.

સકીના કરતી હુએ જોરી,
મએ તેરી લાશ પર વારી,
સુનો અહેવાલ દુક મેરા,
તુમહારીથી ના મએ પેઆરી,

મેરે બાબા મેરે બાબા,
મેરે બાબા મેરે બાબા. ૧
કે મુન્પર કયા હુવા તુંમ બીન
મેરે બાબા મેરે બાબા. ૨

સીતમગર ઘરમેં ઘુસ આઝમે,	કયામત હમપે ચે લાઝમે,	
હુધ ફઝેદી મઝમે બીચારી,	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૩
મુઝે છાતી લગાલો તુમ,	મુઝે ગોઢી ઊઠાલો તુમ,	
મઝમે રોતી હુંગી ફુખીઆરી,	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૪
મેરે કાનોં કે ચીરા,	બાલીઆંલી છીન જંબરદસ્તી,	
લહુ કાનોંસે હઝમે જારી,	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૫
અજબ અહેબાલ ઝાંબીઠકા,	બનાયા હઝમે મેરે સૌહેબ,	
ગલેમેં તૌક હઝમે બારી,	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૬
મેરી માંકી છીની ચાહર,	મેરી ફુફીઆં હઝમે નંગેસર,	
કરત હઝમે મીલકે સખ જૌરી,	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૭
કાંહાંસે પાની મઝમે લાઉ,	ના લાશા તેરા નહેલાઉ,	
લહુમેં લાશા હઝમે સારી	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૮
ઝાંતૌ નાલે સકીનાકી	સભી સુન સુનકે રોતેયે.	
કહીથી જબવો બીચારી	મેરે બાબા મેરે બાબા.	૯

મન્લીસં ૩૭.

સેલલલાહુ ઝંલકા યા અબા ઝંબદિલાહે,

સેલલલાહુ ઝંલકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,

૫ ઝંલલ મુસતશાહેદીના મઝાકા યા લફતની,

કુનતા મઝાકુમ ૨ અકુન્ની ૨વજન ઝંલમા.

પેશવો વાની.

- અઝો શલક કથું મુજૈતેરખ અહેવાલ હઝમે બાદે સંખા,
લોટતી શીરતી બયાબાનોમેં હઝમે વોહ જાખજા. ૧
- બાગેમેં જીસ ગુલકો દેખા વોહ ગીરેખાં ચાક હઝમે,
બુલબુલોંકે હજૈનસે આતી હઝમે રોનેકી સદા. ૨
- માલ કથું સુંબુલને ખાલે ખાંકે ઇતના પેચો તાખ,
પીટકર સોસનને અપને મુંહકો નીલા કથું કીયા. ૩
- રો રહી શખનમ હઝમે અપને આંસુઝીંસે વા દરેગેં,
ઝૌર શૌવીરેકે અશકોંસે હઝમે ઝીક ફરીયા બહા. ૪
- બાગેં જૈહરા કરબલામેં કટગયા હઝમે હઝમે શલક,
ચેહ ગમેં શખ્પીરમેં સખ હોગઝમે હઝમે પુર અંજા. ૫
- વોહ ગુલે રફહાને જતત હઝમે જલતી રેતપર,
તુકડે તુકડે હઝમે જૈખમેંસે હઝમે વોહ સર તા બયા. ૬
- પેઆસકી શીદૈત હઝમે ઝૌર જૈખમી બદન વકંતે જૈવાલ,
ખંજરે કૌતલ ગલેપર લાખપે હઝમે શુકરે ખુંદા. ૭
- રોતે હઝમે ઉસકે લીઝમે અહુલે જૈમીનો આસમાન,
વા હુસેન ઇબને અંલી ના જૈખહા પેઆસા હોગયા. ૮
- હજૈરતે જૈઝેનબને સર દેખા ના નેજૈપર સવાર,
પીટ સર કહુને લગી મારા ગયા બધયા મેરા. ૯
- ભુટ ગઝમે અહુલે હરમ ઝૌર ફીઝીહ હોગઝમે આંખેદીન,
બસ અંતા તાકૈત નહીં તુઝકો જૈજૈ દેવે ખુંદા. ૧૦

રિવાયત મન્જલીસ ત્રીજીની.

માઝ્શરફ એખવાનો નખીઅલ ઇમાનો રિવાયતમાં આવીઉં છે કે એક શખ્સે મવલાના જાઝ્ઝરસ્સાદિકથી પુછીઊં કે અઝ્મે મવલા આફં. હુસેન અલ ફહિસ્સલામ ના ઝંમમાં રોવાનું કેટલું સવાબ છે? તે શખ્સના આ કલામ સાંભળી ને આપ ઘણું રોવા લાગા, યાંહાંતક રોઝ્મેઆ કે આપની દાહાડી મુબારક તમામ તર થઈ ગઈ. તે બાદ આપ ફરમાવા લાગા કે અઝ્મે શખ્સ મવલાના અલ હુસેન અલેહિસ્સલામપર રોવાનું એટલું સવાબ છે કે, ન શખ્સ રોઝ્મેઆ હુસેન અલેહિસ્સલામપર, તો ગોયા તે શખ્સે હુકં અમો અહુલે અઝ્મેતોનો અદા કીધો.

રાવી બયાન કરે છે કે તે બાદ તે શખ્સે ઝૌરઝ કીધો કે યા મવલા આફં. હુસેન ઊપર કેવી તરેહથી રોઈએ. આપ ફરમાવા લાગા કે અઝ્મે શખ્સ, નેમ આપણે આપણા અંજીઝને વાસતે રોઈએ છીએ તેવી રીતે રોવું નાઈએ.

માઝ્શરફ એખવાનો નખી અલ ઇમાનો હદીસમાં આવેલું છે કે મવલાના આફં. જાઝ્ઝરસ્સાદિક ફરમાવે છે કે ન મન્જલીસમાં અહુલે અઝ્મેતની મુક્કીબતનું હંકર થાનું હોએ, અને ત્યાં કોઈ શખ્સની આંખમાંથી એક મખીના પર બરા બરલી આંસુ નીકલસે તો વડલાહ તે રસ્તગાર છે.

— ૦૬૦ —

મન્જલીસ ત્રીજી.

માઝ્શરફ મોઅમેનીન મોઅમેનીનની જમાઅત, ખુદા રાખે તમને સંહી અને સલામત, મખલાતના શતેમાં કુબરા અલેહિસ્સલામથી રિવાયત છે કે નેવારે

મારા બાપા હુસેન શહીદ થીઆ તેવારે હું ખંડમાના દરવાજા ઉપર ઊભી હતી, અને હુસેન અને પરશાન હતી કે આ મલાઈનો કુશીઆએ મારા બાપા અને ભાઈઓને શહીદ કીધા, નાહિં તો ભલા હવે આ કોમ નજાકાર અમારી સાથે સું સલુક કરેછે, યાતો અમને કુંએક કરસે, યાતો કુંતલ કરસે.

અફ એખવાનો ભાઈ જાનો મહેરબાનો મૌલાતના શતેમા કુબરા શરમાવેછેકે હજી એજ શીકરમાં છું તો એકાએક એક સવારની નજર મારા ઉપર પડી, હું તેને નાઈને ભાગી, તે સવારે મારી પાછલ ઘોડાને દોડાવેઆ, અને એક ભાલો મારેઆ, કેજ ભાલાની આણી મારી પીઠમા લાગી.

રાવી પુરજામ બયાન કરેછેકે મવલાતના શતેમા કુબરાની પીઠમાં ભાલો લાગ વાથી આપ નંમીન ઊપર ખેહોશ થઈને પડી ગીઆ, અને તે મલહીને આપના પગમાંથી જાંઝર ઊતારી લીધા અને માથા ઊપરથી આદર પણ ઉતારી લીધી, ખુંદા તાઆલા તે મલહીનના હાથને ફેંતી કરના.

મવલાતના શતેમા કુબરા શરમાવેછે કે નવારે મને હોશ આવેઆ તેવારે હું નાહિં છું સું કે મારી કુઈ જંએનખ ખાતુન મારા માથા આગલ ખેઠાછે, અને રોઈ રહેઆછે, અને શરમાવી રહેઆછે કે અફ શતેમા ઊઠો, તાકે આપણે તારા ભાઈ બીમાર જંએ નુલઆખેદીનની ખંબર લઈએ કે તેના ઊપર સું આશત ગુજરતી હસે. મવલાતના શતેમા કુબરા કહેછે કે તે વખત મેં અંરજ કીધી કે અએ અમી ખુજંગવાર, હું ખુલે સરછું, યાને મારા માથા ઊપર આદર નથી, વાસતે હું કેવી રીતે ઉડું. આપે શરમાવીઊ કે અએ શતેમા મારોભી એજ હાલછે, હવે માથાના બાલને ખાલીને મોહોડા ઊપર નાખો તાકે મોહોડું ઢંકાસે.

અએ એખવાનો ભાઈજાનો મૌલાતના શતેમા કુબરા કહેછે કે હું ત્યાંથી ઉઠી અને મારી કુઈની સાથે ખંડમામાં આકાં અલી જંડુલઆખેદીનની પાસે ગઈ, નાહિં છું સું કે કેટલાક મલાઈનો ખંડમામા ઘુસી આવેઆછે, અને શીમર મલહીને

ખુંદાની લાચાંનત એ શીમર ઉપર, તે મલઉને મોલાના ચાંલી જંઘુલચાંખેદીનને બીધાનાથી નીચે ફેંકી દીધાછે, અને આપ સરબરહના ખાંકપર ખેઠા રોઈ રહેઆછે.

રાવી પુરગમ અયાન કરેછે કે તે વખત મલાઈનોએ ચાહીઝીં કે ચાકાં ચાંલી જંઘુલચાંખેદીનને શહીદ કરીએ. એટલામાં મુસલમની ખેટી હમીદ ખાંતુને કહીઝીં કે સુખહાનહલા, અરે મલાઈનો સઘલાએને તો કંતલ કીધા, હવે આ બીમારને સા વાસતે કંતલ કરોછો ?

રાવી જાનસોજં અયાન કરેછે કે તે વખત મોલાતના જંઘુનખ અલહિદિસ્સ લામે આપની ગરદન ચાકાં ચાંલી જંઘુલચાંખેદીનની ગરદન ઉપર રાખી, અને આપ મલાઈનોથી કહેવા લાગા કે અએ મલાઈનો પેહલાં મારી ગરદન કાપો, પછે આ બીમાર ચાંખીદનું નામ લો ; કારણ કે હવે આ બીમાર ચાંખીદ વગર બીના કોઈ અમારો વારસ બાકી રહેઆ નથી.

માઝંશરલ એખવાનો નબી અલ ઇમાનો રાવી લખેછે કે મવલાતના જંઘુનખ અલહિદિસ્સલામના ફલામ સાંભલીને શીમર મલઉને, ખુંદાની લાચાંનત એ મલઉને ઉપર, મવલાના ચાંલી જંઘુલચાંખેદીનના ગલામાં તોફ અને જંનજર પેહરાવી અને આપને સરોપા બરાહના ખંઘેમાંથી બાહાર લાવેઆ, તે વખત ચાકાં ચાંલી જંઘુલચાંખેદીન આ તુહો જાનસોજં પડતા હતા અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

રોતા હએ આજ જંઘુલચાંખા વા મુસીબતા,

મએ હએ બે પીદરકા હુવા વા મુસીબતા. ૧

ના દોશપર રહુલે ખુંદાકે ચડહા મુદામ,

નેનૈપે સર હએ હસકા ચડહા વા મુસીબતા. ૨

જાસકે ગલેપર આપ નળી બોસે લેતેથે,	
ખંજરસે વોહ ગલા હુએ કટા વા મુસીબતા.	૩
અએ શૈતેમા ખંજર લો જૈરા આ હુસેનકી,	
બેટા તુમહારા જૈબહા હુવા વા મુસીબતા.	૪
દાદી સુલાતે જાસકો થે તુમ અપને ગાદમેં,	
વોહ જાસમ ખીકો ખુમેં ભરા વા મુસીબતા.	૫
છાતીપર અપને જાસકો લીટાતેથે તુમ સદા,	
સીનેપર જાસકે શીમર ચડહા વા મુસીબતા.	૬
જાસકે દહનમેં જૈબાંન દેતેથે રસુલ.	
જાસકે દહનમેં તીર લગા વા મુસીબતા.	૭
જાસકા પીદર હો સાફીએ કૌસર હુએ કયા ગંજંબ,	
પાની ઉસે જૈરા ન મીલા વા મુસીબતા.	૮
બસ અફ અંતો નહીં મુજહે તાકેંત ખંમોશ હો,	
રો ઝોર પીટ કરકે જુકા વા મુસીબતા.	૯

મજલીસ ૪ થી.

સૈદલદલાહુ અંલકા યા અબા અંબદિદલાહે,
 સૈદલદલાહુ અંલકા યા ઇબને રસુલિદલાહે,
 વ અંલલ મુસતશહેદીના મઅાકા યા લએતની
 કુનતા મઅાકુમ ૩ અધુજા શૈજૈન અંજીમા.

પેશાવૈવાની.

- અઝમે શલક સીઝતે રત્નલે મુસંતશ મારા ગયા,
જાન જાહેરા વ ઝાંલીઝ મુરતજાં મારા ગયા. ૧
- તિશના લખ વોહ તીન દીનકી પેઆસમેં વા હસરતા,
સીજદમેં વોહ ઝાંશકે જાંતે ખુંદા મારા ગયા. ૨
- પંજતનમેંસે રહાથા ઝેક વોહ બાંકી હુસેન,
હાઝમે કથું વોહ ખામસે આલે ઝાંખા મારા ગયા. ૩
- બાનજ ખેટ લતીન અકરૂંખા મારે ઝઝમે,
જસ ઘડી વોહ નુર જાંતે કીબરીયા મારા ગયા. ૪
- અહેલે બઝમેતે મુસંતશ કહેતેથે અઝમે બારે ખુંદા,
હમ કિધર જાવે હમારા પેશવા મારા ગયા. ૫
- યા મુહમ્મદ મુસંતશ યા મુરતજાં લીન ખંબર,
કયા ઝાંજાં હઝમે અખ હમારા આસરા મારા ગયા. ૬
- જંનઝમે દીલ સોખંતા કહેતીથી લારે શાહપર,
શતેંમા દોડો તુમહારા લાડલા મારા ગયા. ૭
- ખંજરે શીમરે લઈં ઝોર હસકા વોહ નાજુક ગલા,
હસ સીતમસે આપકા યાંહાં લાડલા મારા ગયા, ૮
- માહસે માહી તલક પઝમેહમ ચેહ આતીથી સદા,
હાઝમે સદ અશસોસ સખકા રહેનુમા મારા ગયા. ૯
- અહેલે બઝમેતે મુસંતશ હસવકંત લુટગઝમે અફ ઝાંતી,
જસ ઘડી રમમેં શહીદ કરબલા મારા ગયા. ૧૦

રિવાયત મજલીસ ચોથીની.

માઝાશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, ખુંદા તમને રાખે સંહી અને સલામત, રિવાયતમાં આવીઉંછે કે જ્યારે મૌલાના અલફુસેન અલફહિલ્લામે મલાઈના કુશીઆની બેહયાઈ જાઈતેવારે આપની હુજૂત તમામ કરવા વાસતે અમીમો રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીના માથા ઉપર બાંધેઆ, અને તલવાર પણ આપની હુમાયલ કીધી, અને જુલજુનાહ ને ઘેરા રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીના હતા તે ઉપર સવાર થીઆ, અને આપ મલાઈના કુશીઆની નજંદીક આવીને ખુતબો બંલીજાં ફસીહ બંબાનથી પડેઆ, તે બાદ મલાઈનાથી કહેવા લાગાકે અફ મલાઈના કુશીઆ હું તમને ખુંદાના કસમ દઈને કહુંછુંકે તમો મને પીછાનોછો કે નહીં ?

રાવી લખેછેકે આફા હુસેન અલફહિલ્લામના આ કલામ સાંભલીને તમામ મલાઈના કુશીઆ કહેવા લાગાકે હાં તમે રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીના ફરજંદ છો. તે બાદ આપ જુલંદ અવાજથી ફરમાવા લાગાકે અફ મલાઈના કુશીઆ હું તમને કસમ આપીને કહુંછુંકે તમો સઘલા જાણોછો કે જંદ મારો રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીછે ? સઘલા મલાઈનાઆએ કહીઊં કે હાં સાચી વાતછે. વલી આપ ફરમાવા લાગા કે તમે જાણોછો કે જંદી મારી ખંદીજઆએ કુબરા બિનતે ખુયલદછે ને સઘલી બઘરીઆથી પેહેલાં ઇમાન લાવેઆછે ? સઘલાઆએ કહીઊં કે સાચી વાત. તે બાદ આપ ફરમાવા લાગા કે તમો સઘલા જાણોછો કે અંલી અલ મુરતજાં અને ફતેમતજંજુરોનો હું ફરજંદછું ? સઘલા મલાઈનાઆએ કહીઊં કે સાચુંછે. તે બાદ આપ ફરમાવા લાગા કે જાઝાફરે તંબ્યારને તમો જાણોછો કે મારો કાકોછે ? સઘલાઆએ કહીઊં કે

સાચું છે. વલી આપ શરમાવા લાગાકે આ તલવાર ને મેં હુમાયલ કરી છે તે રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વઆલેહીની છે ? અને આ અંમમામે રસુલિલ્લાહનો મારા માથા ઉપર છે ? અને આ ઘોડા પણ રસુલે ખુદા નો છે કે ને ઉપર હું સવાર થીઆ છું. અને આપ કહે છે કે મારા બાવા અંલી ઇબને અબી તાલીબ, તમામ ઉમ્મતથી પેહુલાં ઇમાન લાવેઆ છે, અને તમામ આલમથી દાના હતા, અને સઘલા મોઅમીન અને મોઅમીનાના વલી હતા. સઘલા મલાઈનોએ કહી ઊં કે સાચી વાત છે. વલી આપ શરમાવા લાગા કે તમે જાણો છો કે મારી માં શત્રૂ મતજંજહેરા ને ખાસ રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલય્હે વ સલમની દીકરી છે, અને તમામ આલમની બઘરીઆ કરતાં બેહતરીન છે ? સઘલાઆએ જવાબ આપે આ કે સાચી વાત છે.

માઅંશરલ અબવાનો જબી અલ ઇમાનો રાવી લખે છે કે તે બાદ આકા હુસેન અલેહિસલામ શરમાવા લાગાકે અફ મલાઈનો કુશીઆ એટલું સમજતાં પણ માફ પુન કેવી રીતે તમેએ હલાલ કીધું છે ? અને હજી તમે જાણો છો કે મારા બાવા હોજ્રે કોસરના માલીક છે, અને કયામતના દીને એક કોમને હોજ્રે કોસરથી દુર કરશે, અને લોએ મુહમ્મદ મારી જઈના હાથમાં હશે, અફ મલાઈનો તમેએ સાંભલી નથી કે મારા જઈ રસુલ, અલ્લાહના મકંબુલે મારા હકમાં અને મારા ભાઈના હકમાં તું શરમાવી છે ? આપે શરમાવી છે કે અમે બેહ જાણું તમામ બેહસત કરતા બેહતરીન છીએ. અએ મલાઈનો અગર આ હદીસને તમેએ સાંભલી નહીં હોએ, અને મારી વાતનું ચકીન પણ તમને નહીં હોએ તો જાઅંશર અનસારી, અને અબુ સઈદ ખીજરી, અને સુહીલ સામરી, અને જયેદ ખીન અરકમ, અને ઉનસ ખીન માલક, તથા ને અસહાબો આપના જવતા છે તે સઘલાઆને પુછી લેએ ? નથી કરીને તમને ચકીન થાશે.

રાવી લખે છે કે આકા હુસેનના આ કલામ સાંભલીને સઘલા મલાઈનો કુશીઆએ

કહીદ' કે એ સઘળું અમે જાણીએ છીએ, પણ જાહાં સુધી તમને લુપ્તેઆ અને પેઆસા શહીદ નહીં કરીએ તાંહાં સુધી તમારાથી હાથ નહીં ઉઠાવી સું. ખુંદા તાઆલાએ મલાઈનાની જાંખાનને કૈંત કરેજો.

રાવી પુરજાંમ બયાન કરેછે કે તે બાદ ચાર હજાર મલાઈનોએ તીર કમાન ઊપર ચડાવીને એકદમ આકાં હુસેન અલદહિસ્સલામની તૈરફ શ્રેકેઆ.

અએ એખવાનો લાઈજાનો મેહુરખાનો, રાવી જાનસોજ લખેછે કે તે વખત મવલાના હુસેન અલદહિસ્સલામની ઉમર (૫૭) સતાવન વરસની હતી. આપે આપનો હાથ મુબારક મોહોડા ઊપર ફીરાવેએ અને કહેવા લાગા કે અએ કૌમ જશકાર, નાખકાર, ખુંદાવદ જાંખીરનો જાંખ થાજો તમે સીતમજારો ઊપર, કે આંલમના ઈમામ, સરશરાજ અને આહમદ મુખીતારને તમે કુશીએ મલાઈનો કૈંતલ કરોછો.

મજલીસ ચવથી.

માઆશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી કલીનીએ બ સનદે મોઅતેઅરથી રિવાયત કીધીછે કે જવારે મલાઈનો કુશીએએ આકાં હુસેન અલ દહિસ્સલામને લુપ્તેઆ અને પેઆસા શહીદ કીધા, તે બાદ મલાઈનોએ આપના બદન શરીફપર ઘોડા દોડાવવાનો ઈરાદો કીધો. જવારે આ ખંખર આહુલે બએતે રિસાલતને પાંહોંચી, તેવારે જાણ મુક્સીબતનો પાહાડ તેએના ઊપર તુટી પડેઆ.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે તે વખત આપની બેહુન જાંખેનબ અલદહિ સ્સલામે ફરીઆદ કીધી કે વા મુહમ્મદ વા અલીયા, અમારાથી આ ઉમ્મત બેદીને સું સલુક કીધો કે મારા ભાઈ હુસેન ઈબને અલીને, અકંદૂઆ યારો યાવર સહીત, લુપ્તેઆ અને પેઆસા શહીદ કીધા, અને હજી મલાઈનો કુશીએ આહુછે કે તે

લાશાઓ ઉપર ઘોડા દોડાવીએ. હડ હડ અફસોસ સદ અફસોસ, આ તે જીસમ છે કે ને રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લા અલલ્હુ વ આલેહીની ગોદમાં પરવરસ થીએ, અને મૌલાતના શતૈમતનું હુરાએ એને અપની છાતી ઉપર પાલેઆ હતા, તે જીસમ આજ દીને ઘોડાઓની ટાપોંથી પાએમાલ થાએ.

અફ એમવાનો ભાઈ જાનો રાવી પુરગંમ જયાન કરેછે તે વખત મૌલાતના શતૈમતનું હુરા અલલ્હુલિસ્સલામની બાંદી શિજનું, તે મૌલાતના નંએનબ અલલ્હુલિસ્સલામની પાસે આવેઆ, અને કહુવા લાગા કે અફ ખીખી, તેવારે રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલલ્હુ વ આલેહીની બાંદી સફીયા નેને આપે આંજાદ કીધી હતી, તેની કીશતી દરીયામાં ટુટી ગઈ, તેવારે સફીયા એક ટાપુમાં ઉતરી હતી, પણ તેને રસ્તો સુઝતો ન હતો. શિજનું કહેછે કે અફ ખીખી તે વખત નાગહાં સફીયાએ એક શેરને નાએઆ. સફીયા તે શેરની પાસે જાઈને કહુવા લાગા કે અફ શેર હું રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલલ્હુ વ આલેહીની આંજાદ કરેલી બાંદી છું મને રસ્તો દેખાડો. અએ ખીખી જાંહાં તે શેરે રસુલ, અલ્લાહના મકબુલનું નામ સાંભલીંગા કે એક પુકાર મારીને સફીયાની આગલ આગલ ચાલવા માંડેઆ; અને સફીયાને રસ્તો દેખાડેઆ.

માઅંશરલ એમવાનો નખી અલ ઈમાનો રાવી લખેછે કે તેબાદ શિજનું શર માવા લાગાં કે અફ ખીખી આ જગલમાં પણ એક શેર રહેછે, અગર આપ મને રજા આપોતો આ બાંદી તે શેરને ખંબર કરે, કે આ મલાઈનો કુશીએએ આપના લાશા ઉપર ઘોડા દોડાવવાનું ઈરાદા કીધો.

રાવી લખેછે મૌલાતના નંએનબ અલએલિસ્સલામે શિજનુંને રજા આપી. તે બાદ શિજનું શેરની પાસે ગયા, જાઈને કહુવા લાગા કે અએ અબુઅલ હારસ, શિજનુંના કલામ સાંભલીને શેરે પોતાનું માથું ઉઘું કીધું, તેવારે શિજનું કહુવા લાગા કે અએ શેર તમને ખંબરછે કે શેરે ખુદાના બેટાને મલાઈનોએ શહીદ

કીધા ? અને હવે મલાઈનો ચાહેછે કે આપનાં બદન શરીર ઉપર ઘોડાને દોડાવીએ.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછેકે શિખજાના આ કલામ સાંભલતાંજ તે શેરની આંખોથી આંસુ જારી થીઆ, અને તેજ વખત તે શેર કંતલગાહની તરફ ગીઆ, અને આપની લાશ મુર્તહર ઉપર એક હાથ રાખીને બેઠા.

અફ એમવાનો નવારે ફજર થઈ તેવારે તે મલાઈનો બદબખત આપના લાશા ઉપર ઘોડા દોડાવવાના ઇરાદાથી આવેઆ, પણ જુએછે સુ' કે એક શેર બેઠાછે. તે શેરને નોંધને ઉંમર સાચુંદ મલઉને કહીઉ' કે આ કાંઈ શીતનો છે ખરો, માટે આ કામ ન કરો, અને પાછા ચાલો. એથી રીતે મસલેહત કરીને સઘલા મલાઈને, પાછા ગયા, અને આપના ખંડમાને લુટી લીધા, અને બાલી દીધા, અને સઘલા અહુલે બએમતને કુએદ કીધા, અને બીબીઆના માથાએ પરથી ચાદરો છીની લીધી, અને મોલાના અંલી જંએનુલઅંબેદીનને તોક અને જંનજર પેહરાવી. તે વખત શેહરબાનુ અલકહિલ્સલામ ગોયા આ તુહા પડતા હતા અને માતમ કરતા હતા.

નુહા.

- રો રો બાનુ પીટતી હએ અફ મેરે સરવર હુસેન,
મએ તો બે ચાદર હુઈ ઓર હાએ તુમ બેસર હુસેન. ૧
- હાએ દોરો પાકપર તુમકો ચડાહતેથે રંસુલ,
ફતેમાકી ગાદથી યા ખાક હએ બિસ્તર હુસેન, ૨
- જસ ગલેપર થા ગીરેબાંકી નીશાની બિસકો વિરદ,
બિસ ગલેપર દેખી જંહિરા આનકર ખંજર હુસેન. ૩
- સર અંલીકે સીનેપર રહતાથા નો શામે સહર,
સો ચડહાયા હએ બખુ આગુંશતા નેજંપર હુસેન. ૪

મેરે પરદેકી હમેશાસે તંકીયદથી તુમહે,
 આન ખેપરદા હુઈ મઝ્યેં ઔર ખેઆદર હુસેન. ૫
 કાશ પહેલે મઝ્યેં તસદુક હાકે મરજાતી શાહા,
 દેખતી કાહોકો ચેહ આશત નો હઝ્યે મુજહપર હુસેન. ૬
 અઝ્યે અંતો બાનુકે નાલોસે જીગર તુકડે હુવા,
 પીટ તુંબી અપના સર ઈસવકંત અબ કહેકર હુસેન. ૭

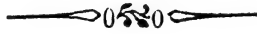
મજલીસ પંખી.

સંદલદલાહુ અંલકા યા અબા અંબદિદલાહુ,
 સંદલદલાહુ અંલકા યા ઈબને રસુલિલ્લાહુ,
 વ અંલલ મુસતશહેદીના મઝાંકા યા લફતની,
 કુલતા મઝાંકુમ શ અધુન્ન શવજન અંભા.

પેશખવાની.

અઝ્યે શલક સર દશતરે ઈમકાન ખેસર હોગયા,
 હજરતે નંહરાકા પેઆરા જંબહા ખંજર હોગયા ૧
 ખાંકપર ખેસર થડા હઝ્યે રાકખે દોશે રસુલ,
 હાઝ્યે મોહતાને કરન ઔર ગોર સરવર હોગયા. ૨
 ઊસ ગુલંદામીપે જંબમે નજી વ તીરો તખર,
 ફુલસા તન વોહુ ગુલે સંદ આક અહમર હોગયા. ૩
 શતેંમાને કીસતરેહસે અપના પાલાથા હુસેન,
 ખાંકમેં ઔર ખુનમેં આલુદા પઝ્યેકર હોગયા. ૪

આપણી મારા ગયા ઝોર સળકે સળ મારે ગયે,
 સાથે ઉસ સરવરકે ખેસર સારા લશકર હોગયા. ૫
 હજારે અખીસને શાને કટાંચે નહરપર,
 તુકડે તુકડે તેગાંસે મચ્છેદાંમે અકબર હોગયા. ૬
 હાચે જળ અસંગેર હુવા હાથોપે શાહકે આકે તીર,
 હશર ઊસદમ શાહકે ખંચેમેકે અંદર હોગયા. ૭
 હજારે અખીદકો હાચે હાચે ખેડીયાં પહેનાઈયાં,
 જાલિમેકે હાથસે વોહ ફંચેદ મુજંતેર હોગયા. ૮
 જળ ફનાતોંકો લગાદી નારયોંને આકે આગ,
 ખંડમચ્છે અહેલે હરમ જલકર બરાબર હોગયા. ૯
 ફંચેદ હોગચે શામમેં સળ અહેલે બચેતે મુસંતેશ,
 કયા કહુ મચ્છે અફ અંતા નો જુલમ ઊનપર હોગયા. ૧૦

રિવાયત મજલીસ પાંચમીની.

માઅંશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રિવાયતમાં આવીઊંછે કે
 નવારે અશુરાના દાહાડામાં આફ્રો હુસેન અલફહિરસલામ જંગનાં મચ્છેદાનમાં
 તશરીફ લઈ ગયેઆ તેવારે આપના ફરજંદો અને અકરૂઆ તથા અસંહાબ વફાદાર
 સઘલા મલીને બહુતેર [૭૨] તન હતા, તેમાં [૪૦] ચાલીસ સવાર અને [૩૨]
 બત્રીસ પેઆદા હતા, એ સઘલા મુસતઈદ અશહાંદત ઉલા હતા, અને મલાઈનોની
 તરફ શીખર ઊંલ નાશન, અને સીસ ખીન રખીઅં, અને ઊંમર ખીન હુબાઈ
 એ મલાઈનો (૩૨૦૦૦) બત્રીસ હજાર મલાઈનોની શેખ લઈને ઉલા હતા.

રાવી લખેછેકે આને રીવાયતમાંછે કે કુશીઆના લશકરમાં એક લાખ માણસો હતા. લેકીન આફા હુસેનના રશીકાએ એવી જાન નીસારી કીધી કે કોઈ નહીં કરસે.

માર્ગશરણ એખવાનો રાવી લખેછેકે તે વર્ષત મૌલાના અલ હુસેન અલફ હિસ્સલામની પાસે ફીરશતા આવેઆ, અને ઝંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિ લલાહ, અગર આપનો અમર થાએ તો અમ સધલા મલાઈનોના લશકરને એક દમ ઝારત કરી નાખીએ. આફા હુસેન અલએહિસ્સલામ ફરમાવા લાગા કે હુકતાઆલાએ મને પણ એવી તાકત આપીછે, અને નાંરે ઇમામતનું આપી ઊંછે, પણ એવીરીતે જબરદસ્તીથી લડવું મને મનજુર નથી, કેમકે આ મારા નાનાના ઊર્મત થકીછે.

રાવી લખેછે કે તે પછી જાને આવેઆ અને ઝંરજ કીધીકે યા ઇબને રસુ લિલલાહ, અગર હુકમ કરે તો અમે આ મલાઈનો કુશીઆની રાજથી લડીએ. આફા હુસેન ફરમાવા લાગાકે અફ જાનો તમે એ લોકોને જુઓછો, અને એ લોકો તમને નોઈ શકતા નથી, માટે તમને કેવીરીતે કહું કે એઆનાથી લડો. તેવારે જાનોએ ઝંરજ કીધીકે યા મૌલા અમે માણસની શીકલ બનાવીને એઆથી લડીએ. આપ ફરમાવા લાગા કે અફ જાનો ખુદાતાઆલા તમને જજાએ ખંડર દેનો કે તમે આ મારી નસીરત અને મદદ કરોછો, પણ અફ જાનો મને તમારી મદદ જંફર નથી, કેમકે આ વર્ષત પરવરદીગારની મને હીમાયત છે. જાનોએ ઝંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિલલાહ અમે આપના બાવાના ઊંલામે છીએ, અને આપના બાવાએ અમને મુસલમાન કીધાછે, હવે તમે લડવાની રજા નથી આપતા પણ અફ મૌલા કયામતના દીને અમે આપના બાવાને શું મોહાં દેખાડીશું ?

અફ એખવાનો આપ તે જાનોથી ફરમાવા લાગાકે આજ દીને રેકત જંફનુલ

ઝાંખેદીન સીવાએ અમે સઘલા શાહાદતની જામ પીધરું, અને ખાકે અને ખુનમાં ઝુંદા તાઝાલાની રાહાપર લેટરું, અને અમારાં માથાંએ નેજાં ઉપર સવાર થામે, નહીં તે અફ જન્મે મને ઝુંદા તાઝાલાએ નૌર ઇમામત યાંહાંતક આપીઉંછે કે એક પલમાં આ સઘલા મલાઈનેને ગૌરત કરી નાખું, લેકીન હું એએનાથી નૌર ઇશરીથી લડીસ. એટલું કહીને આપે સઘલા જન્મેને રજાં આપી, અને કોઈની પણ મદદ કયુલ કરી નહીં.

મજલીસ પાંચમી.

માર્ગશરલ એખવાનો નખી અલ ઇમાનો, બની અસદના કબીલા થકી એક રાવી રીવાયત કરેછેકે નેવારે આકે હુસેન અલકહિલિલામે આપના યારે યાવર, અને અસહામે વશાદાર સહીત જામ શાહાદતનો નોશ કીધો, યાએને નેવારે સઘલા શહીદ થઈ ચુકા તેવારે આપના સઘલા લાશાએ અને આપની લાશ મુતેહર તે નગલમાં પડેઆ હતા, અને અજબ તરેહના મોઅનેજાં તે લાશાએથી થાતા હતા.

બની અસદના કબીલાના રાવી રીવાયત કરેછેકે તે લાશાએ ઉપર આખો દાહાગે પરદાએ પેતાના પરોનો સાચો કરતા હતા કે લાશાએને ધુપ નહીં લાગે અને તે લાશાએથી મુશકની ખુશખો આવતી હતી.

બની અસદના રાવી કહેછેકે અમે નૌતા હતા કે હમેશાં સીતારાએ આસમાન પરથી જંમીન પર આવતા હતા, અને તે લાશાએના નજંદીક જાતા હતા, અને પાછા આસમાન પર ચાલેઆ જાતા હતા, વલેકીન બીજા કોઈ પણ શખ્સે નજર નહીં પડતા હતા કે તેનાથી આ માજરો અમે પુછીએ. નેવારે મગરીબનું વખત થાતે હતા તેવારે કીબલાની તરફથી એક શખ્સ આવતા હતા, અને આખીરાત તે

લાશાઓમાં રહેતા હતા, નેવારે શ્વરનો વર્ષત થાતો તેવારે ચાલેઆ જાતા હતા.

બની અસદના રાવી કહેછેકે હું ગુમાન કરતો હતો કે આ શેરછે ને લાશાઓને ખાઈ જવાને આવેછે. શ્વરમાં હું જાળને નાતો હતો તો તે લાશાઓને કાંઈ પણ ઈર્ષા પોહાંચેલી માલમ નહીં પડતી હતી. આ માજરો નાળને હું હચ્ચે રતજંદા થાતો કે ઈલાહી આ કોન લોકોછે, નના લાશાથી આવા મોઅનજંદા જાહેર થાએછે.

રાવી લખેછે કે એક રાતનાં મેં મારા દીલમાં વીચાર કીધો કે આજ આખી રાત હું સુઈસ નહીં, તો અલબત્ત આ લાશાઓની હકીકત મને માલમ પડસે. એવો વીચાર કરીને હું એક ખુણાપર બેસી રહેઝ્યા. નેવારે રાત પડી તો પાછા તે શખસ જાહેર થીઆ, હું તેને નાળને મારા દીલમાં કાંપવા લાગો કે રખેને આ શેર હોએ તો મને ખાઈ જાસે, એટલામાં હું નાઉંધું કે તે શખસ સઘલા લાશા ઓની વચમાં ગએઆ, અને એક લાશને ઊપાડીને ગલે લગાડીઆ અને પોતાનું મોહોડું તે લાંશપર મલવા લાગા અને રોવા લાગા. નેવારે ઘણું અંધારું થીઊં તેવારે તે જગલમાં કેટલીક મુસાલો અને બતીઆ રોશન થઈ, અને હજારો આંદમી ત્યાં આવેઆ. એકાએક આહ વ જારી અને માતમના આવાજ તે લોકો થી બુલંદ થીઆ, જાણે કે આ સઘલા અવાજ જંમીન માંથી આવતા હોએ એમ માલમ પડવા લાગું. તે લોકોમાંથી એક કહેતો હતો કે વા હુસેના, વા ઈમામા.

રાવી પુરજામ લખેછે કે આ માજરો નાળને હું કાંપવા લાગો તાકે હજાર મેહે નતથી હું ઉઠેઆ, અને તે લોકોમાંથી એકની નજંદીક પોહાંચેઆ, અને તેને ખુંદા અને ખુદાના રસુલના કસમ કઈને પુછવા લાગોકે તમે કોણછો? અને આવીરીત આહ વ જારી કરવાનું સમજાતું છે? તેણે કહીઊં કે અમો જન્મ છીએ, આખી

રાત આ હુસેન તીશના લગપર ગુહા અને જોરી કરીચિલીચી. અને અફ સાખસ ને શેરનો તું ગુમાન કરેછે તે શેરે ખુદાછે, અમીરલ મોઅમેનીન અંલી ઇબને અબી તોલીબ આપતું નામછે, અને તે આફી હુસેન અલેહુસ્સલામના બાવા થાચિછે. અને તે પણ હરેજી રાતના આવેછે અને આખી રાત તેમની પાસે રહુછે અને ગુહા વ જોરી કરેછે.

રાવી પુરજીમ બયાન કરેછે કે હુજી અમો ચિંજ વાતોમાં હતા કે ચિંટલામાં ચિકાચિક ચિક આવાજ આવીચો કે દુર થાચો, દુર થાચો, અને આંખો બંદ કરો, આંખો બંદ કરોકે મોલાતના શતેમતજજહુરા અલફહિસેલામની સવારી આવેછે. એ આવાજ સાંભલતાં બેઅખતીઆર મારી આંખો બંદ થઈ ગઈ, પણ હું આવાજ સાંભલતો હતો કે કેટલીક બઈચીઓના રોવાનું આવાજ આવતું હતું, તેમાં પણ ચિક બીબી ઘણાં બેકાર હતા, તે પીટતા હતા અને કહતા હતા કે અફ હુસેન તમો કાંડાં પડેઆછો? અરે સું જાલીમો તમોને પુરજી પુરજી કરે તેટલા માટે મેં પાલેઆ હતા?

અફ એખવાનો ભાઈજનો તે બની અસદના રાવી કહેછે કે આવીરીતના કલામને સાંભલીને હું તે છુંથી પુછવા લાગો કે આ કોણછે? ને આવીરીતે બેતાબછે? તેણે કહીકે કે આ મોલાતના શતેમતજજહુરા આફી હુસેન અલફહિસેલામનાં માં છે, તેનું આવાજ આવેછે.

રાવી કહેછે કે તે બાદ મોલાતના શતેમતજજહુરાચી શરમાવીકે કે અરે કોઈ મારા બાવા રસુલ, અલીહના મકબુલને ખંબર કરો કે આપના પેઆરા હુસેનને બે આખો દાનાં કંતલ કીધા. હુજી આપ શરમાવેછે કે અફ હુસેન હું શીદા થઈ જાઉં આપના સંબર ઉપર, અફ લાલ તારા બહન ઉપર માથું પણ નથી, અને તારો શરીર પણ ચિક ઠેકાણે ફુડેત નથી, યાચીને પુરજી પુરજીછે. અને જાણે આ ગુહો પકતા હતા અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

જેહુરાને રોકર કહા	મેરે મુસાફીર હુસેન,	
કટ ગયા તેરા બલા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧
લશકરો યાવર મુઝે	ખેટે ખીરાદર મુઝે,	
અઝ્મીસી ફલી કરખંલા	મેરે મુસાફીર હુસેન,	૨
ખુંનસે તર લાશ હુઝે	ઝોઝો હુરઝ્મીક પાશ હફ,	
તુઝપે હુધ ચેહ જશ	મેરે મુસાફીર હુસેન	૩
ચફન ઝંદનમેં હો કયું	સંખર કફનમેં હો કયું,	
મદફુન નહીં તુ હુવા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૪
અફસીથી ખે રહેમ જાત	મુરદકેલી કાટે હાત,	
સંગસે કયાથે ઝંદા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૫
તીર બદનપર વાલે	હલફપે ખંનજર ફિરે,	
નર્ગીસે ફીલ છિદ ગયા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૬
લુખેકો તર્ગે સીતમ .	પેઆસોંકો જંખેમોંકા દમ,	
દેતે હુઝે ચેહ અશફીયા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૭
તનસે હુવા સર જુદા	ધડસે હુધ ગરદન જુદા,	
જુલમ ચેહ તુઝપર હુવા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૮
હાઝે તુ પેઆસા રહા	છન ગયા તન ખું બહા,	
સર હુઝે બદનસે જુદા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૯
માનન ખેટે મુઝે	રનમેં ભતીન મુઝે,	
હો રાહે હફમેં ફીદા	મેરે મુસાફીર હુસેન	૧૦
ફઝાન દિલાવર ખંધી	મરગઝે ઝંખીસલી,	
નેહર પે શાને કટા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૧

અસંગેરે ગુલગુ કંઠા	તીર લગા મરગયા,	
તેરાલી બાળ્યુ છીદા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૨
રાહતે હમ્મેદર હમ્મે તુ	સાફીયે કવસર હમ્મે તુ,	
તુઝકો ન પાની મીલા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૩
લેકે અંદનસે લીબાસ	આવે મલક તેરે પાસ,	
તુ બે કશન હમ્મે પડા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૪
તુઝસે હમ્મે આમે હયાત	તુઝસે હમ્મે નહરે શિરાત,	
આહ તરસતા ગયા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૫
ગાદમે મેરી ધલા	દોશે નબીપર ચડહા,	
આજ જંમીપર ગીરા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૬
તુઝકો ખુલાતે મલક	પાની પીલાતે મલક,	
આજ તુ પેઆસા રહા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૭
આયા હીદાયતકો તુ	પા પા કે આશતકો તુ,	
મર ગયા કટવા ગલા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૮
મુરીદે રેહમત હમ્મે તુ	માલીકે જન્નત હમ્મે તુ,	
આહ તેરા ઘર જલા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૧૯
તેરી પેયારી ઊપર	જ્યુલમ હક ચેહ કીસકંદર,	
માર ઊસે દુર છીના	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૨૦
કાનાંકી જંમી હક ચેહ	ગાલોંકી સુઝી હક ચેહ,	
ટાપી છીની સર ખુલા	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૨૧
કેહતી હક આઝ્મા પીદર	મુઝકો છુપાવો પીદર,	
શીમર ઘુરકતા હક આ	મેરે મુસાફીર હુસેન.	૨૨

ધુફીયાંકી ચાદરકો લે ભાઈકે (અસ્તરકો લે,
 તચ્ચાઈ દીચ્ચે હુચ્ચે પેહના મેરે મુસાફીર હુસેન. ૨૩
 જુરકંચ્ચે માદર જલા મેહલ જલા ઘર જલા,
 હુલ્લચ્ચે નૌર લુટ ગયા મેરે મુસાફીર હુસેન. ૨૪
 કબ વો હા નજમોં બયાં કરતી હુચ્ચે નૌહરા શિમાં,
 ખાંક હુચ્ચે કહેતી ઊડા મેરે મુસાફીર હુસેન. ૨૫

મન્ડલીસ ૬ ઠી.

સંલલલાહુ ઝંલફકા યા અબા ઝંબલિલાહે,
 સંલલલાહુ ઝંલફકા યા ઈબને રસુલિલ્લાહે,
 વ ઝંલલ મુસતશાહુદ્દીના મઝાકા યા લઝ્મતની
 કુનતા મઝાકુમ ૩ અકુન્જા ફેઝન ઝંલમા.

પેશખવાની.

અફ ફલક થા કરબલાકે દશીતમે મહેમાં હુસેન,
 નહને બચ્ચે સાથથે બે સરે સામાં હુસેન ૧
 હાચ્ચે કયા ગરમીથી ઝીથુરેકે દીન વા હસરતા,
 લીશના લખથા આશતાબે દીન ઝોર ઈમાં હુસેન. ૨
 ગીરહ ઊસકે શામીઆં પુરજશ હુસેન જીઆહ,
 જુલમ સહેતાથા કરેલા બાદીલે નાલાં હુસેન. ૩

- ગાહ રનમે ગાહ ખંદમાં મે ગઝિ બહુનોકે પાસ,
 સુંબહાસે તાન્ગોહોર બસ થુંડીથા સરગરદાં હુસેન. ૪
- ઝેક તેરશ અઝાસ કે લાશેપે રોતા થા પુકાર,
 ઝેક તેરશ અકબરકી ખાતર હોતાથા ગીરયાં હુસેન. ૫
- જસઘડી અસગરે મુવા હાથોપે ઉસકે તીર ખા,
 હો ગયા ઉસદમ ગીરેખાં ચાક તા દામાં હુસેન. ૬
- મોત કહુતીથી કે મઝે હાજર હું અફ સીખતેં નખી,
 યાદ કર અખ નલદ ઈસદમ ખંજરે બુરીં હુસેન ૭
- આપ કહુતેથે કે તું ખાલકકી કરલે બદગી,
 સીજદ ખાલકમે બતું ખેસર ચે હઝે અરમાં હુસેન. ૮
- તીસનગીને હોઠ નીલે કરદીઝે હઝે શાહકે,
 ઉસપેલી લેતાથા નામે ખાલકે સુખહાં હુસેન. ૯
- હર નગેહુસે ઝેક શૈવારા નીકલતા ખુનકા,
 જસમસે નખ ખઝેચતાથા તીસ્કે પઝેકાં હુસેન. ૧૦
- બસ અંતો તુજકો નજીં દેવે ખુંદા ખામોશ હો,
 હશરમે હાવેગે તેરે શાશીઝે અંસીયાં હુસેન. ૧૧

રિવાયત મન્જલીસ ધઠીની.

માઝાશરલ મોઝમેનીન મોઝમેનીનની જમાઝીત, ખુંદા તમને રાખે સંહી
 અને સલામત, રીવાયતમાં આવીઊંછે કે જવારે આકાં હુસેન અલફહિરસલા
 નમા અડધા અસંહાખો શહીદ થઈ ચુકા, તેવારે આકાં અલી નઝમેનુલઝાખે

દીન અલદિહિસ્સલામનો એક ગુલામ તુરક હતો, અને તે ગુલામ ઘણી બાહુ દરી રાખતો હતો, અને વહી કુરાન શરીર પણ બાણતો હતો.

રાવી જાનસોજી બયાન કરેછે કે તે દીવસે આફ્રી અંલી નજમેનુલઅંબેદીન બીમાર હતા, નેવારે તે ગુલામ તુરકે નાથું કે મારા આફ્રી બીમાર છે, અને કરબ લાના મારકામાં કોઈ નથી, એમ ન થાએ કે હું એ શાહાદતના દુદાજી મહેરૂમ રહી જાઉં, એવીરીતે પોતાના દીલમાં સોંચીને તે ગુલામ તુરક આફ્રી હુસેન અલ દિહિસ્સલામની નજદીક આવેએ, અને અંરજ કીધી કે યા મૌલા હું નાહીંધું કે આજ દીને આપના લશકરમાંથી કોઈ પણ બાકી રહેવાનું નથી અને સઘલા શાહાદતના મરતબાને પોહાંચસે, લેકીન આ ગુલામ એ મરતબાથી મહેરૂમ રહી જાએછે, અફ આફ્રી આ ગુલામને હુકમ આપીએ તાકે હું પણ મારી જાન આપના કંદમ મુબારક ઉપર ફીદા કરું. આફ્રી હુસેન અલદિહિસ્સલામ ફરમાવા લાગાકે અફ ગુલામ તમને મેં મારા બેટા અંલી નજમેનુલઅંબેદીનને માટે ખરીદ કીધા હતા, હવે તારો માલીક પણ તેછે વાસતે હું તમને ફેવી રીતે ઇજાજત આપું.

રાવી લખેછે કે નેવારે તે તુરક ગુલામે આફ્રી હુસેન અલદિહિસ્સલામથી આવા કલામ સાંભલેઆ તેવારે લાગલોજ ત્યાંથી આફ્રી અંલી નજમેનુલઅંબેદીનના ખંએમામાં આવેએ, આવીને આપને ઉઠાડેઆ અને અંરજ કીધી કે અફ આફ્રી આ ગુલામે આપના બાવાથી ઇજાજત જાની તંલબ કરી, અને ઘણીક આનેલું કરી લેકીન આપે રજા ન આપી, અને ફરમાવીઉં કે તને રજા આપવાનું અખતીઆર આફ્રી અંલી નજમેનુલઅંબેદીન પાસેછે, હવે આ ગુલામ આપની હુજુરમાં હાજર થીએછે, અને અંરજ કરેછે કે અએ આફ્રી અને અએ મારા મવલા હું ઊમેદવારધું કે આપના કંદમ મુબારક ઉપર હું માફ માથું નીસાર કરું.

રાવી જાનસોજી જ્યાન કરેછે કે નવારે આફાં અંલી જંએનુલચાંખેદીને તે ગુંલામ તુરકના આ કલામ સાંભલેઆ તેવારે આપ ફરમાવા લાગા કે અએ ભાઈ મેં તને રાહુ ખુદામાં આજીંદ ફીધા, હવે તું મુખતારછે. નવારે તે ગુંલામે આપની જંજાન મુખારકથી આ કલામ સાંભલેઆ તેવારે ઘણા ખુશી થીઆ, અને વલી અંરજ કરવા લાગા કે યા મલકા કયામતના દીને આપ આ ગુંલામને આપની પાસે ખોલાવી લેના. અએ મારા આફાં અને મલકા, મારાથી અગર કાંઈ આપની તફસીર અથવા કુસુર થઈ હોએ તો તે પાણુ મને મોઝીફ કરના. આપ ફરમાવા લાગા કે અએ ભાઈ મેં મોઝીફ ફીધી અને ખુંદા તાઝીલા પાણુ તને મોઝીફ કરના, અને ને કાંઈ તારી મુશદ હોએ તો તને હાસલ થાનો.

રાવી પુરજમ જ્યાન કરેછે કે નવારે આપે તે ગુંલામ નેકને આવી રીતના કલામ કહેઆ તેવારે અહુલે અએમતના ખંએમાથી પાણુ આવાજ રોવાનુ આવવા લાગું.

રાવી લખેછે કે તે ગુંલામ નેક ત્યાંથી પાછો આફાં હુસેન અલફહિરસલામના નજીક આવેઆ, અને ને કાંઈ હકીકત જની હતી તે સઘલી આપને કહી સંભલાવી, અને વલી આપની પાસે લડવાની ઇજાજત તલખ ફીધી. આફાં હુસેન અલફહિરસલામે તે ગુંલામને શરકતથી રજા આપી.

રાવી લખેછે કે તે બાદ તે ગુંલામ તુરક મએદાનમાં ગફએ નવારે એ ખંઅર આફાં અંલી જંએનુલચાંખેદીને પોંહાંચી તેવારે આપે અમર ફીધો કે આ ખંએમાના પરદાને હંચા કરો તાકે હું પાણુ નાહ કે એ ગુંલામ તુરક કેવી રીતે લેછે. એટલામાં આપ નાએછે સુ કે તે ગુંલામ નેક ખુશી થાતો ખેલ તરશની સરોમાં જાઇને ઉભો છે, અને વીજલીની માફક પોતાની તલવાર મેઆનથી કાહાડીને ચમકાવી રહુઆછે, અને મલાઈના કુશીઆના લશકર થકી બાહુદરોની તલખ કરેછે, અને કોઈ વખત અંદીની જંજાનમાં અને કોઈ વખત તુરકી

જાનમાં સના અને સીશ્વ અહિલેખ્યતની કરી રહ્યોછે, અને ને કોઈ માણસ મલાઈનાથી તેની સાંમે આવતા હતાં તે તેના હાથ ઉપર મારેઆ જાતો હતા. આખરે અમર તે ગુંલામ તુરકે ઘણાક મલાઈનાને જહનમ વાસલ કીધા.

રાવી જાનસોજી લખેછે કે તે વખતે તે ગુંલામ નેકને પેઆસની શીદત ઘણી થઈ, એટલે તે ગુંલામ પાછો આકાં અંલી જંઘિલુલઆખેદીનની પાસે આવેઆ. આવતાંજ આપે તેહસીન અને આશરીન કહી, અને તે ગુંલામને હોજ કવસરના પાણીની વધામણી આપી અને ફરમાવા લાગા “ વ રીજવાના મિનલોહુ અકબરે.” જ્યારે તે ગુંલામ તુરકે આપની જાન મુખારકથી એવી રીતના કલામ સાંભ લેઆ તેવારે આકાં અંલી જંઘિલુલઆખેદીનના હાથ પગને ખોસા દેવા લાગો. તે બાદ તે ગુંલામ નેક પાછો જંગના મફદાનમાં આવેઆ.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે અહિલેખ્યત પણ તે ગુંલામ તુરકને માટે રોતા હતા અને ગંમ કરતા હતા, પણ તે ગુંલામ તુરક મલાઈના અને કુશીઆની શાજમાં ઘુસી ગયેઆ અને બાહાદરીથી પોતાની તલવારને વિજલીની માફક ચમકાવા લાગો, તાકે ઘણાંકોને જહનમના રસતે પોંહાંઆડી દીધા, અને પોતે પણ તમામ જાંમોથી ચુર ચુર થઈ ગયેઆ, અને જમીન ઉપર પડી ગયેઆ.

અએ એખવાનો ભાઈ જાનો, જ્યારે આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામે તે ગુંલામ નેકને જમીન ઉપર પડેલો જોયો, તેવાંજ આંપ ઊઠેઆ અને તેને આકાં અંલી જંઘિલુલઆખેદીનના ખંડમાં લઈ આવેઆ, અને આપ તે ગુંલામના માથાને પોતાની ગોદમાં લીધું, અને તેના અહેરા મુખારકથી માટીને દુર કરવા લાગા, અને આપ રોવા લાગા. તે વખતે આકાં અંલી જંઘિલુલઆખેદીન નો કે બીમાર હતા તો પણ આપ ઊઠેઆ અને તેના સરહાને આવીને ઉભા થીઆ, એટલામાં તે ગુંલામે પોતાની આંખ ખોલી તો જુએછે તું કે પોતાનું માથું આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામની ગોદમાંછે અને આકાં અંલી જંઘિલુલઆખેદીન પણ માથા

પાસે ઉભા છે તે માનશે ના અને તે ગાંભીર્ય આપ દીકરા બેઠને સલામ કરી અને પોતે આ દુનીયા શાનીથી આગે રિજવાનની તંરૂ પરવાજ થીઓ. ખુંદા તારાં લા તેને હમેશા જન્નતમાં રાખના, આમીન યા રબીલ આલેમીન.

મજલીસ ધર્મી.

—૦૨૫૦—

માર્ગશરણ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત ખુંદા તારાંલા તમને રાખે સહી અને સલામત, રાવી બયાન કરે છે કે નવારે આકાં હુસેન અલફહિરસલામના યારે યાવર સરવે શહીદ થઇ ચુકા અને આપ પણ શાહાદતના જામને નાશ કરી ચુકા, તેવારે આપના લાશાઓ બે ગોરે કશ્ન બલતી જમીન ઉપર કરબલાના સહેરામાં પડેલા હતા.

રાવી લખે છે કે કેટલાક દીવસ ગુજરેઆ બાદ બની અસદના કબીલાની બધરીઓએ પોતાના શવહરોથી પુછી કે આ કોના લાશાઓ છે ને બે ગોરે કશ્ન પડેઆ છે? અને એ કોણ હતો ને આખા લશકર સુધાં મારેઆ ગયો? તેઓના શવહરોએ કહી કે ઝીરબના કોમના આ એક બાદશાહ હતા, તેને તેની રાજ સહીત યજ્ઞ કંતલ કરીધા છે. તે બધરીઓએ પુછી કે એ બાદશાહનું નામ હતું. શવહરોએ કહી કે એનું નામ હુસેન ધબને અલી અલફહિરસલામ હતું. તે બધરીઓએ પુછી કે એનો માં કોણ હતા? શવહરોએ કહી કે શતેમતજજહરા ને રસુલિલીહ સલ્લીહ અલહિય આલેહીની બેટી, તે એની માં છે.

રાવી જાનસોજ બયાન કરે છે કે તે ઝીરતોએ પોતાના શવહરોથી આ કલામ સાંભલીને કહેવા લાગા કે હુએશ્શુ તમારા ઉપર કે આ બાદશાહ જમીનની કીમત

આપી હતી અને વલી બહુ મેહુરબાની પણ આપણી ઉપર કીધી હતી, અને તે શતેમતજીંહેરાના ખેટાના લાશાને પણ દર્શન નહીં કરે ? શવહરે કહેવા લાગા કે અરે અમોને ઇબને ઈઆદની દેહશબ્દે અગર તે આ વાતને સાંભલેતો અમોને કંતલ કરે. તે બધરીઆએ પોતાના હાથમાં કોડાળ લીધી અને કહીઉં કે અમો જઈને એ સઘલા લાશાને દર્શન કરીશું, પછે ઇબને ઈઆદ ભલે અમને મારી નાખે.

રાવી લખેછે કે જ્યારે તે શવહરેએ એવી રીતના કલામ પોતાની બધરીઆથી સાંભલેઆ તેવારે લાઆર થીઆ, અને હુથીઆરં લઈને તે લાશાઓને દર્શન કરવા સાડૂ મએદાનમાં આવેઆ. અને તેઓની બધરીઆ તેની પાછલ માતમ અને જુહા કરતા કરતા ગયા.

રાવી જાનસોજી બયાન કરેછે કે જ્યારે તેઓ કંતલગાહમાં પોંહ્યાંએઆ તો જુએછે સુ કે કોઈ પણ લાશા ઉપર માથું નથી, અને તેઓના આજી પણ દુરુસ્ત નથી, તેવારે એક ખાડો ખોદેઆ અને તે સઘલા લાશાઓને મદજુન કીધા, લેકીન અંલી અકબર, અને અંલી અસંજોર, એ ખેઉ લાશાઓને આકાં હુસેન અલેહુસ્સલામની બાજુમાં દર્શન કીધા. અને જ્યારે આકાં હુસેન અલહુહુસ્સલામને વાસતે કંબર ખોદીને તૈયાર કીધી, અને આહીઉં કે આપના લાશાને દર્શન કરે, પણ જુએછે સુ કે તે લાશો ફાઈનાથી ઉપડતો નથી. સઘલાએ એકઠા મલીને ઘણા નોંર કરવા લાગા તોપણ તે લાશો જીંમીન ઉપરથી ઉઠકાયો નહીં. આ માજરો નાઇને ઘણા હુએરતજીંદા થીઆ.

રાવી પુરજોમ બયાન કરેછે કે એટલામાં તે લોકોએ સાંખેથી એક શખસને આવર્તા નાંચો, અને જુએછે સુ કે તેના ગલામાં તઓક પડેલોછે પગમાં ખેડીઆછે, અને તેની આંખોથી આંસુની ધાર ચાલી જાએછે, અને કહેછે કે ખંબરદાર આ લાશને હાથ ન અડાડો એનો વારસ હુંછું, અને હું

પોતે એને દર્શન કરીસ.

માર્ગશરણ એખવાનો નળી અલ ઇમાનો નેવારે તે શખસ નર્મદીક આવેઆ, તેવારે તે લોકોએ પુછીઉં કે આપ કોણુછે? આપ શરમાવા લાગા કે હું અંલી નંદુલઅંબેદીનધું કે આ મારા બાવાની લાશને દર્શન કરવા સાડ તંએઅલ અંરજોનો મોઅનેજો કરીને આવેઆધું. તે બાદ આપે તે લાશ મુતંહરને આવીને સલામ કીધો, અને શરમાવા લાગા કે “અસ્સલામો અલહિકા યા અબા અંબદિલાહે, અસ્સલામો અલહિકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે.

અહ એખવાનો રાવી લખેછે કે જાંહાં આકાં અંલીના આ કલામ તમામ ન થીઆ કે તે લાશ ઉઠીને ખેડી, અને પોતાના હાથને ફેલાવેઆ, અને આકાં અંલી નંદુલઅંબેદીનને ગલે લગાડેઆ, તેવારે આકાં અંલીએ અંરજો કીધો કે અગર આપનો હુકમ હોએતો દર્શન કરૂં. આકાં હુસેન શરમાવા લાગા કે ન મરજી આપની, લેકીન એટલું કામ કરો કે તમારા કાકા અંબાસ અંલીનો લાશો ન દરીયા કીનારે પડેઆછે તેને પેહુલાં દર્શન કરો, પછી મને દર્શન કરેજો.

રાવી કહેછે કે આપના આ કલામ સાંભલીને આકાં અંલી તે લોકોને સાથે લઈને દરીયા કીનારે ગયા અને કુંબર ખોદીને અંબાસ અંલીના લાશને દર્શન કીધા. તે બાદ આપ આકાં હુસેન અલહિહિસલામની નર્મદીક આવેઆ અને અંરજો કીધો કે અહ બાવા સાહેબ, અંબાસ અંલીના લાશને તો દર્શન કીધા, હવે આપનો હું અમર છું. તેવારે આકાં હુસેને પણ પોતાને મદદુન કરવાનો અમર કીધા. તે બાદ આકાં હુસેન અલહિહિસલામના લાશને મદદુન કીધા.

માર્ગશરણ એખવાનો નળી અલ ઇમાનો બાને રાવી કહેછે કે આકાં અંલી નંદુલઅંબેદીન આકાં હુસેન અલહિહિસલામનું માથું મુખારક સાથે લાવેઆ હતા, અને બાને કહેછે કે વગર માથે આપની લાશને દર્શન કીધા, તે બાદ આપ

જ્યાંથી આવેઆ હતા ત્યાં તશરીફ ફરમા થીઆ.

રાવી પુરગંમ ખયાન કરેછે કે જે વખત આકાં ઝાંલી જંઝેનુલઝાંખેદીન આપ ત્યાંથી લાશાને દફન કરવા સાફ રવાના થીઆ હતા અને જંઝેનખ અલફિહિ રસલામને આપ નજર ન આવેઆ તેવારે મવલાતના જંઝેનખનું અજખ તરેહનું હાલ હનું આપ જાણતા હતા કે રખે ને કોઈએ આકાં ઝાંલીને પાણુ કંતલ ન કીધા હોએ એટલા નાટે આપ રોતા હતા અને ગંમ કરતા હતા, એટલામાં તો આકાં ઝાંલી જંઝેનુલઝાંખેદીન પાણુ ત્યાં જઈ પોહાંચેઆ. તેવારે મવલાતના જંઝેનખ અલફિહિરસલામે આપને જાયા તેવારે. ખેઅખતીઆર દોડીને ગલે લગાડેઆ અને પુછવા લાગા કે અફ ઝાંલી આપ કાંહાં તશરીફ લઈ ગીઆ હતા? આકાં ઝાંલી ફરમાવા લાગા કે અએ ઉમ્મ યુજંરગવાર હું મારા ખાવાને મદધુન કરવા ગએઆ હતા, એટલું કહીને આપ ખેસાખતા રોવા લાગા અને કહેવા લાગા કે “કાંલુ ઈન્ના લિલ્લાહે વ ઈન્ના ઇલએહે રાજેઊન.”

મજલીસ ૭ મી.

સંલલલાહુ ઝાંલફકા યા અખા ઝાંખદિલાહે,
સંલલલાહુ ઝાંલફકા યા ઇખને રસુલિલીહે,
વ ઝાંલલ મુસતશહેદીના મઝાંકા યા લફતની,
કુલતા મઝાંકુમ શ અધુજાં ફવજન ઝાંલમા.

પેશાંવાની.

અએ ફલક થેહ જુલમ તો અખતક કંહી દેખા નહીં,
જંદીએ અહેસે હરમ હરગીજ કોઈ સુનતા નહીં.

- લાશએ શાપીર બે ગોરો કશન હએ રેતપર,
આશતાએ દીનકે તનપર જૈરા સાયા નહીં. ૨
- યક હજાર નવ સદ વ પિંગા જંખમ હએ જાને ગુદાજર,
શાહકે તન પર લગે હએ ખાલી કોઈ જા નહીં ૩
- તન પડા હએ ખોક પર ઝોર સર હએ ખાલાએ સનાન,
સીખતેં પએગંખર કો મદકુ કોઈભી કરતા નહીં. ૪
- વારસ ઉસ તનકા હુવા હએ કુંએદ જંએનુલએદીન,
યે સીતમ કોઈ અશર હરગીજ કભી સહેતા નહીં. ૫
- તએાક ગરદનમેં પડા હએ પાંછીમેં જંનજર હએ,
પેઆદા પા ઊસકો ચલાતે હએ ચલા જાતા નહીં. ૬
- અહેલે અએતે મુસતંશાકી ચાદરેતક છીન લી,
ખાનેકા ઈમકાન કાંહાં હએ પાનીતક પાતા નહીં. ૭
- રોરો કહેતી હુદ ચેહ જંદનખ કયા કહું મેરે ઇલાહ,
કીસસે મએ જાફર કહું ભાઈ નહીં ખાખા નહીં. ૮
- અલવએ જાંલિમમેં હએ હએ શર્તેમાકી ખેટીયાં,
જુએ ખુંદાકે ઉનકો અખ મુલજા નહીં માવા નહીં. ૯
- અહેલે અએતે મુસતંશાપર નો કોઈરોવે અએ અંતો,
હા ગીરશતારે અલા ચેહ તો કભી દખા નહીં. ૧૦

રિવાયત મજલીસ સાતમીની

હાજરાંને મજલીસ અએ મોહાબીને હુંસેન રીવાયતમાં આવીઉંછે કે
નવારે મોલાના અલ હુંસેન અલહદિસ્સલામ કરઅલાની જંમીનમાં દાખીલ

થીઆ, તેવારે એકાએક આપનો ઘોડો ઉભો રહી ગીઆ, આપે ઘણીક તરતીઓ કીધી, લેકીન ઘોડાએ એક કુંદમ પણ આગલ રાખીક નહીં. તેવારે આપે તે જંમીનનુ નામ પુછીક. કહુનારાએ, કહીક કે આ જંમીનને કરબસા કહેછે, તેવારે આપે કહીક. “કાલુ ઈન્નાલિલ્લાહે વઈન્ના ઈલકહુ રાનેઈન” અમે આમારી મનજંલે મકસુદ પર પોંહાંએઆં. તે બાદ આપ ઝંખાસ ઝંત્રી અલકહિલ્સલામને શરમાવા લાગા કે અંલમ ગાડો, અને ખંડમા ખોડો. તે બાદ આપ ઘોડા ઉપરથી નીચે ઉતરેઆ, તે વખત એક ગુંબાર ખાંકનો એવો ઉઠેઆ કે આકાં હુસેન અલકહિલ્સલામના બાલ સઘલા તે ખાંકથી ભરાઈ ગયા. તે બાદ નવારે આપ અહુલેઅએતના ખંડમામાં દાખીલ થીઆ, અને આપને મૌલાતના જંદનબ અલકહિલ્સલામે નાયા તેવારે ખેઅખંતીઆર રોવા લાગા અને કહેવા લાગા કે વા હુસેના આ ગેસુ યાને બાલ તે બાલછે કે જેને શર્તમતજંજંદરા ઘોતા હતા તે આજદીને ગુંબાર આલુદાછે.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે મૌલાતની જંદનબ અલકહિલ્સલામના આ કલામ સાંભલીને આપ શરમાવા લાગાકે અફ બેહેન સૈમર કરો, હમણાથી તમારો આ હાલછે, કાલે જાસો કે આ ગેસુ ખાંક અને ખુનમાં ભરેલા હસે. આપની જંબાન મુંબારકથી આ કલામ સાંભલીને તમામ અહુલે અએતમાં આહ અને જાંરીના પુકારો ઉઠેઆ.

અફ એખવાનો ભાઈબનો રાવી બયાન કરેછેકે તે બાદ આકાં હુસેન બાહાર તશરીફ લાવેઆ અને શરમાવા લાગા કે આ જંમીનનો માલેક કોણુછે તેને બોલાવી લાવો. કહેછે કે બની અસદના કોમની એ જંમીન હતી અને તેનું ગામ નજદાક હતું. નવારે તે જંમીનદાર આવેઆ તેને અપે કહીક કે હું આ જંમીન તને (૩) શરસખંથી તને શરસખં સુધી યાઅંને ચાર બાજુએશરતી (૧૨) બાર ગાઉ સુધી ખરીદ કરવાને આહુધું. જંમીનદારેએ અંરજં

કીધી કે આ જંમીનમાં ખેતી થાતી નથી બલકે ઘાંસ પાણુ ઉગતું નથી, માટે આ જંમીન કાંઈ કાંમતી નથી, અગરનો આપને આ જંમીનની ઝીરજ હોય તો અમે તમને આ નજરશાણુ દાખલ ભેર કરીએ છીએ. આપ શરમાવા લાગા કે હું આ જંમીનમાં એક શેહર વસાવવાને આહુ'ધુ' માટે તમને ન કીંમત નાઈતી હોય તો લેએ અને જંમીન માપી આપો. આખરૂલ અમર ન કીંમત તે જંમીનદારોએ કહી તે આપે તે લોકોને આપી, અને ઝંખાસ અલીને હુકમ કીધો કે અફ ભાઈ. ઝંખાસ તમે તન શરસખંથી તન શરસખં જંમીન માપીને એ લોકો પાસેથી લેએ. આપના હુકમ મુજબ તે જંમીન ઝંખાસ અલીએ માપી લીધી.

અગિરયદ અફ ઝંખાદારાં અગિરયદ,

અરાએ શાહે મજલુમાં અગિરયદ.

મજલીસ સાતમી.

માઝશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, ખુંદા તાઝાલા તમને રાખે સૈદી અને સલામત, રાવી લખેછે કે આફા હુસેન અલફહિરસલામની શહાદત બાદ મલાઈનો ફુશીએ સઘલા માથાને નેજાં ઉપર સવાર કરીને શામ લઈ જતા હતા આખો દાહાડો ચાલતા અને જ્યાં સાંજ પડતી ત્યાં રાત રહી જતા હતા, અને આફા હુસેનના માથાને સંદુકમાં રાખતા હતા.

રાવી લખેછે કે એક મનજંલમાં ને નેજાં ઉપર આફા હુસેનનું માથું હતું તે નેજાં ખેઅખતીઆર હીલવા લાગો, મલાઈનો ઘણી તરતીબથી તે નેજાંને પકડવા લાગા પણ તે કોઈથી પણ પકડાયું નહીં, તેવારે સઘલા મલાઈનો લાઆર થીઆ,

અને આ હકીકત મોક્ષના કામની જાણી જાણીને કહી.

રાવી પુરગંમ બયાન કરે છે કે તે બાદ આકાં અંલી જંમ્મુલઅંબેદીન આપના નેજાની નજીક આવીને કહેવા લાગા કે અસસલામો અંલકા યા અબા અંબદિલ્લાહ, અસસલામો અંલકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, અમ્મે બાવા સોહેબ આને વલી સુ' નવી મુસીબત પોંહુંચો કે આપનો આ હાલ છે ? આકાં હુસેન અલકાહિસીલામનુ' માથુ' મોઅનેજાથી બા આવાજ યુલંદ કહેવા લાગા કે અફ મારી આંપોના તુર, આને આપના ભાઈ અંલી અકબરનુ' માથુ' નજર આવતુ' નથી માટે મને કેવી રીતે ચેન પડે. તે બાદ આકાં અંલી જંમ્મુલ અંબેદીન પાછલ જઈને જુમ્મિ છે સુ' કે ને મલકેનની પાસે અંલી અકબરનુ' માથુ' હેતુ' તે મલકેન બીમાર થઈ ગીચ્ચા હોતો તેથી પાછલ રહી ગીચ્ચા હોતો, અને અંલી અકબરના માથાની આંખો ઉગાડી હતી અને આંસુ જારી હતા, અને માહીફ બેઆબ, યાઅંને પાણી વગર જમ માછલી તડકડે તેમ તડકડી રહીગી' હેતુ'.

રાવી જાનસોજી લખે છે કે આકાં અંલી જંમ્મુલઅંબેદીને તે માથુ' પોતાના હાથમાં લીધું અને હક હક કરતા કરતા આપની પાસે તે માથુ' લઈ આવેઆ. તે બાદ આકાં હુસેનનુ' માથુ' હીલવાથી મોકુફ થીગી.

રાવી પુરગંમ કહે છે કે જ્યારે આ હાલ શહેરબાનુએ નોંધ્યું તેવારે અંલી અકબરને વારંતે જાણે આ તુહો પડતા હતા અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

બાનોને કહા પીટકે ચુ' નાઅંશે પીસરપર,	હુએ હુએ અંલી અકબર;	
તુમ મરગએ ઝૌર જીતી રહી હુએ ચેહ માદર	હક હક અંલી અકબર.	૧
કયા સોતે હો વારી ગઈ કુછ માંકી ખંબર હુએ,	નંગા મેરા સર હુએ;	
ઇન જાલિમોંને છીન લી સરસે મેરી આદર,	હુએ હુએ અંલી અકબર.	૨

અરમાન રહા દુલહાની તુમકો ન બનાયા, વા હસરતો દરદા;
 લાઈ ન દુલહન બ્યાહકે ઘરમેં તેરી માદર, હુએ હુએ અંલી અકબર. ૩
 વારી ગઈ મારાગયા છોટા તેરા ભાઈ, છતી રહી દાઈ;
 આગોંશ મેરા કર ગયા ખાલી અંલી અસંગેર, હુક હુક અંલી અકબર. ૪
 સીનેપે તુમહારે તો લગા નેહુએ બે પીર, અસંગેરકો લગા નીર;
 વાલીકે હુક ગરફનપે મેરે ચલ ગયા ખંજર, હુક હુક અંલી અકબર. ૫
 કયા ચફનસે વારી ગઈ તુમ સોતેહો ઉઠો, પુરસાતો મુઝે દો;
 માં રાંડ હુઈ મર ગયા બાબા તેરા સૈફદર, હુએ હુએ અંલી અકબર. ૬
 બેવારસો બેવાલી હુ અબ કોઈ નહીં આહ, મએ કયા કડૂં બેટા;
 કયા જાન ભટકતી હુએ સતાતે હુએ સીતમગર, હુક હુક અંલી અકબર. ૭
 કીસ બેકસીસે તુમ ગએ ઇસ દશતમેં મારે, કુરબાન તુમહારે,
 મર કર ન હુવા ગુંસલો કરન તુમકો મયસેર, હુક હુક અંલી અકબર. ૮
 વારી ગઈ કુછ છોટી બહેનકીભી ખંબર હુક, વોહ પીટ રહી હુક,
 અબ ખાક ઉડા કર ચે કહેતી હુક વોહ દુખંતર, હુક હુક અંલી અકબર. ૯
 મોતીભી લઈનાને યાંહાં લે ગએ ઉસકે, ઝોર મારે તમાંચે;
 દેખોતો નેરા નીલા હુક અબતક રૂખે અનવર, હુક હુક અંલી અકબર. ૧૦
 અફ મેરે જવાં અફ મેરે દુખ દરદકે પાલે, અફ ગેસુઓં વાલે,
 આશક મેરે પેઆરે મેરે જાની મેરે દીલબર, હુક હુક અંલી અકબર. ૧૧
 અફ નોક બયાંકી નહીં અબ મુઝમેં હુક તાકંત, સબ કરતે હુક રિક્કંત
 જબ પીટતી હુએ બાનુએ નાશાદ ચેહ કહે કર, હુક હુક અંલી અકબર. ૧૨

મન્વલીસ ૮ મી.

સંલલલલાલુ. ઝંલલકા યા અખા કંખલલલાલુ,
 સંલલલલાલુ ઝંલલકા યા ધખને રસુલિલલાલુ,
 વ ઝંલલ મુસતશહુદીના મઝાકા યા લઝમતની
 કુનતા મઝાકુમ શ અધુજા શૈજન ઝંલમા.

— ૦૨૭૦ —

પેશખંવાની.

- અફ શલક લખંતે દીલે જંહુરાકો ઝોર ખંજરકો દખ,
 નેજંઝે ખુલીકો દખ ઝોર ઉસ શહુ અતંહુરકો દખ. ૧
- તીર કીસ શીદંતસેથે જસમે મુતંહુર પર લગે,
 તીર જાલીમ દખ ઝોર શખીરકે યઝમકરકો દખ. ૨
- મુસંતંશ ઝોર મુરતજાકી જાન જંહુરાકા જગર,
 ઉસ તને નાજ્યંકો દખ ઝોર ખાકકે ખીસતરકો દખ ૩
- કયા સીતમ હઝે ખંઝમઝે અહુલે હરમકો આગદી,
 આતશે સુજાકો દખ ઝોર શતંમાકે ઘરકો દખ. ૪
- હજંરતે જંઝનખકા હા નામહુરમોમે સર ખુલા,
 ધસ સીતમકો દખ ઝોર શખીરકી ખયાહુરકો દખ ૫
- સહુરખાનુ કંઝેદ હાકર કંતલગાહમે જખ ગઈ,
 હાઝે કરકર ગંશ હુઈ લાશે ઝાંલી અકખરકો દખ. ૬

અમ્મે શ્વલક અસંગર અલીતક તીરસે મારા ગયા,
 તીરે કાશિર દેખ ઝૌર હજારે અસંગરકો દેખ. ૭
 સીજદમ્મે ખાલકમે પેઆસે હલકંપર ખંજર શીરે,
 તીશનગી દેખ ઝૌર ખંજર દેખ ઝૌર સરવરકો દેખ. ૮
 અમ્મે અંતો મકંતલમે આમ્મે જળકે જંએનુલઆખેદીન
 રોએ લશકર દેખકર ઝૌર ફાહુએ લશકરકો દેખ. ૯

રિવાયત મજલીસ આઠમીની.

મોઅમેનીન, અમ્મે એખવાનો રીવાયતમાં આવીકે છે કે કયામતના દીને
 હુકંતાઆલા ખલકે અવલીન અને આખરીનને પાછી ખલક કરસે,
 અને તે સઘલાને એક ઠેકાણે યાઅંને એક જમીનમાં ભેગા કરસે, ત્યાં સઘલાઓ
 કયામતની દહેશતથી ધભરાસે અને ખીહીસે, અને એક ખીજાની તરફ ત્રાસે,
 અને આપસમાં હુકીકંત પુછવા લાગસે. તે વખત હાતિશથી યાઅંને ઝંડબની
 ખંજર કરનારથી નીદા આવસે કે અફ લોકો તમો સઘલા હજારેત આદમની
 પાસે જાઓ.

રાવી લખે છે કે તે નીદા સાંભલવાથી સઘલા હજારેત આદમ અલકિહિસીલામની
 પાસે જઇને આજજી અને નમનતાઇથી ઇલતેમાસ કરસે કે અફ અબુઅલ
 બશર યાઅંને અફ સઘલા બશરના બાપ, હવે આપના અવલાદની સજાઅંત
 કરો. હજારેત આદમ જવાબ દેસે કે અફ ખલાયક હું તમારાથી વધારે
 ગુનાહગાર છું.

શંઝેર.

ખુંદા બ લુતંશ કરમ નુમપે રહિમ શરમાવે,

ગુનાહગાર ના ખુંદહો વો કીસકો બખશાવે.

નવારે તે સઘલા આદમ અલકિહિસ્સલામથી આ નવાબ સાંભલસે, તે બાદ દરેક નબીની પાસે તે ખંલાયક જાસે અને આજઞ્થી અંરજ કરસે કે અમારી શશાઅંત કરો, પણ કોઈ શશાઅંત નહીં કરસે.

રાવી લખેછે કે તે વખત હબીબે ખુંદા, ફજરત મુહમ્મદ મુસતંશ સદલહલા અલકિહિ વ આલેહી વ સલમને ગંઝિબથી ખંબર પોહાંચસે કે આને ધનસાક્ષનો દીનછે અને અંદાલતનો દીવસછે.

શંઝેર.

કાંહાં હુસેન હક ના કરબલામે વખતે સુખુદ,

મુનેહ ગવાહ કીઆ નૈરે ખંબરે મરદુદ.

કહોકે દાદ મીલેગી હમારે પાસ આવે,

જસે વોહ ચાહે ઉસે આજ હમસે બખશાવે.

વશ ના વાઝાંદા કીઆ ઝોર સર દીઆ ઉસને

બવકંતે નંબહાલી પાની નહીં પીઆ ઉસને.

અઝમે હબીબ મારા હુસેનને કહો કે તમોઝમે વાઝાંદા વશ કીધો, અને મને રાજી કીધો, વાસતે હુ પણ આને મારો વાઝાંદા વશ કરીસ, અને તમોને રાજી કરીસ. આ ખંબર સાંભલીને જનાબે સૈયદલ અંબીઆ અનબ તરેહથી મહુશરમાં આવસે કે તે સજ મહુશરની તમામ બરહમ થઈ જાસે. તે વખત મુનાદી નીદા કરસે કે અઝમે ખંલક અલ્લાહ, તમારી આંખો બંદ કરી લેઝો કેમકે ખાતુને કયામત આવેછે.

રાવી જાન સોજાં બચાવ કરેછે કે તે વખત સઘલાઓની આંખો ખંદ થઈ જાશે અને હજારે શત્રુઓની આંખો અલગિલગલગાળી, જમણી ખાંદ ઉપર રીંદાઓ નીંદર આલુદા હજારે ઇમામ હુસેનની, અને ડાબી ખાંદ ઉપર પેરાણુ ખુન આલુદા હજારે ઇમામ હુસેન અલગિલગલગાળી, અને હજારે રીંસાલતપનાહ સલ્લાલ્લાહ અલય્હે વ આલેહીના દાંત મુબારક, અને હજારે અમીરલ મોઅમેનીન અલગિલગલગાળી આમીમા ખુન આલુદા, હાથ ઉપર લઇને આવશે. અને કાયમે અંરશ ઇલાહીને યાચીને અંરશની સાંકલને હિલાવશે, અને કહુસે કે અચ્ચે ઇલાહી મારી દાદ લે અને મારી શરીયાતને પોંદોંચ. અને હજારે ઇમામ હુસેન અલગિલગલગાળી પેરાણુ દેખાડીને કહુસે કે અચ્ચે ઇલાહી આ પેરાણુ મારા શરજંદ તીશના લખ શાહીદનોછે, અચ્ચે ખુંદાવંદા, મારા શરજંદે સું ગુનાહ કીધા હતા કે આ ઉમ્મત નશકારે કરબલાના મચ્ચેદાનમાં તેને બકરાની મીસલ નંબાડા કીધા.

રાવી લખેછે કે બારી તાઆલાની તંરશ્થી નીદા આવશે કે અચ્ચે શત્રુઓ સંખર કરો કે હુસેન અલગિલગલગાળી આવે. તે બાદ આંકડા હુસેન અલગિલગલગાળી રોહદાઓ કરબલાની સાથે આપનું માથું મુબારક હાથમાં લઇને, અને ખુન આલુદા ચેહસાથી આવશે, અને આપની ગરદનમાંથી લોહી શેવારાની મીસલ જારી હશે. તે વખત હકીમતાલાની તંરશ્થી નીદા આવશે કે અચ્ચે હુસેન આ તમારા ખુનનો બદલો સું નોંધ્યોછે? હજારે ઇમામ હુસેન અલગિલગલગાળી અંરજ કરશે કે અચ્ચે ખુંદાવંદા તમો ખુબ જાણોછો કે મેં આ મુસીબત મારા જઈ ખુજંદગવારની ઉમ્મતને વાસતે ઉઠાવીછે, અને આજે પણ હું ઊમેદવાર છું કે મારા જઈ ખુજંદગવારની ઉમ્મતને બચાવશે; અચ્ચે બારે ઇલાહ મેં મારા કાસમને, અને અલી અકબરને, અને અમીરાને, મચ્ચેદાનમાં મોકલેઆ કે આપની રોહમાં શીદા થાઓ, અને વલી મેં માફ માથું મારા અસીહાએ વશદાર

અને મારા (૬) મહીનાના કર્જને ઝાંલી અસંગર સુધાં શીદા કીધા, એટલા વાસતે કે મારા જઈની ઊંઘેતે ઝાંલી બખશાઈ જાએ, અને મારા જઈ જુનુંડ ગવાર બીજા પચ્ચેગંઝરોમાં શરમસાર ન રહે.

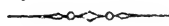
રાવી લખે છે કે તેજ વખત ખુંદાવંદે ઝાંલેમીનની તૈરશ્ચી નીદા પોંહાંચસે કે અએ હુસેન તમારા કુશમન વગર, આપ નેને આહો તેને બેહુશતમાં દાખલ કરો. તે વખત હજરત ઇમામ હુસેન અલકહિસ્સલામ, આપના જઈ જુનુંડગવાર, અને પીદરે ઝાંલી મીકુંદાર, અને માદરે અતંહાર, અને ઇમામ હસન અલઅહિસ્સલામ, અને તમામ શીઆ, અને આપના ગુલામો, અને રશીકો સહીત બેહુશતમાં દાખલ થાસે. ઇનશા અલ્લાહુ તાઆલા.

બગિરયદ અએ ઝાંલીદારાં બગિરયદ;

બરાએ શાહે મજલુમાં બગિરયદ.

મજલીસ આઠમી.

અફ મોહીબાને હુસેનો, મોઅમેનીન, રાવી રીવાયત કરે છે કે નવારે હજરત ઇમામ હુસેન અલકહિસ્સલામ શાહાદતનાં દરજાને પોંહાંચેઆ તેવારે, જંમીનના ઝાંમીલ શીરશતા રોતા હુવા હજરત જીઅરઘલના પાસે ગીઆ, અને કહેવા લાગાકે અફ જીઅરઘલ અમીન, આને જંમીન ઉપર અજબ ખુલ નાહુકું થીઆછે, અને અજબ તરેહુનો સીતમ થીઆછે, હવે મને યકીનછેકે ખુંદા તાઆલાનો અમર જંમીનને ઉધી કરવાનું થાસે. જીઅરઘલે કહીકે કે સું હુસેન ઇબને ઝાંલી શહીદ થીઆ? શીરશતાએ કહીકે કે હમણાં સીનદામાં ભુખેઆ અને પેઆસા હુસેન ઇબને ઝાંલીને શહીદ કીધા. અને જંમીન લરજતી હતી, અમોએ ઘણી

કાશેરા કીધી કે જંમીન ન લરજે પણ કાંઈ શરૂઆત ન થીઓ.

રાવી લખેછે આ કલામ સાંભલીને જીવરંધલ રોવા લાગા, અને હજારેત રસુલે ખુંદા સલ્લિલાહ અલફહ વ આલેહીની પાસે બેહુશતમાં ગીઆ, જીવરંધલે સુ કે પચ્ચગંમખર ખુંદા પણ રોએ છે, અને ઘણાજ ઉદાસ બેઠાછે, આપે નવારે જીવરંધલને જાયા તો શરમાવીઉં કે “ઈન્ના લિલ્લાહ વ ઈન્ના ઇલફહ રાજઉન” અફ જીવરંધલ મારા હુસેનને લુખેઆ અને પેઆસા કરબલાના મચ્ચેદાનમાં શહીદ કીધા, અને તેના શાહાદતની ખંખર તમે લાવેઆછો. જીવરંધલે અંરજ કીધી કે યા રસુલિલ્લાહ જંમીન લરજે, અને આશતાંબ ઘુપી ગીઆછે, અને આસમાનથી લોહી વરસેછે. પચ્ચગંમખર ખુંદા શરમાવા લાગાકે મારી ઉમ્મત બેદીને આ જીવરંધલ કીધો કે મારા હુસેનને શહીદ કીધા, અટલું કહીને આપ રોતાં રોતાં હજારેત શતેમા અલઅહિલ્લામની પાસે તશરીફ લાવેઆ. મોલાતના શતેમતજંજંહેરાએ અંરજ કીધી કે યા રસુલિલ્લાહ મારા હુસેનની સુ ખંખર છે કે આજ ઘણા દીવસ થીઆ મારા હુસેનની કાંઈ ખંખર સાંભલી નથી.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે આપના આ કલામ સાંભલીને રસુલે ખુંદા રોવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અએ શતેમા આપના હુસેનને લુખેઆ અને પેઆસા શહીદ કીધા. આપના આ કલામ સાંભલીને હજારેત શતેમાએ પોતાનો ગીરેબાન ચાક કીધો, અને કાલો લીખાસ પેહેરેઆ, અને હુરોને સાથે લઈને કરબલામાં તશરીફ લાવેઆ, અને મકંતલમાં આવીને શરમાવા લાગા કે અએ હુસેન શહીદ, તું પુરજાં પુરજાં થઈને ક્યાં પડ્યોછે. શીદા થઈ જાએ તારા ઉપરથી આ શતેમા.

મોઅમેનીન, આ કલામ સાંભલીને શહીદશ રોહદાની લાશ ઊઠી, અને આપની ગાદમાં જાઈ પડી, અને અંરજ કરવા લાગીકે અએ વાલીદા મહેરબાન હું માથું રાખતો નથી કે નથી આપની તાઆલ્લિમ કહું, અને મારા હાથ પણ નથી કે નથી

સલામ કહું, અચ્ચે વાલીદા મહેરબાન, મને અને મારા અચ્ચેઆને, અને મારા સઘલા અસેહાએ વશદારને, ભુખેઆ અને પેઆસાઆ, ઊમૈત ખેદીને શહીદ કીધા, અને મારા ઘરને ભુટી લીધા, અને મારા ખંચેમાચેઆ બાલી નાખેઆ, અને મારા અહેલેખચેતને કંચેદ કીધા, અને મારા માથાને તનથી જુદા કરીને નેજા ઉપર ખુલ્લું કીધા, અહ મોદરે મેહેરબાન, છ (૬) મહીનાના મારા અંત્રી અસેજર સુધાં પાણુ શહીદ કીધા.

અહ મેહીખેઆ તે વખત મૌલાતના શતૈમતજૈજૈહેરા અલકલિલ્લામે તે લાશ મુતહરને ગલે લગાડેઆ, અને હાક હાક કરીને રોયા અને ગોયા આ જુહો જાનસોજૈ પડતા હતા, અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

રનમે કહી જૈહેરા મેરે મજૈલુમ હુસેના,

સર કટ ગયા તેરા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૧

સર દેખતી આઈ મચ્ચે તેરા નેજૈ કે ઉપર,

કીસ જાચ્ચે હચ્ચે લાશા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૨

પેઆસાહી કટા તેરા ગલા હાચ્ચે સંદ અશસોસ,

પાનીલી ન પાયા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૩

મલઉલકો કુછ રહેમ ન આયા તેરે ઉપર,

ખંજરના ચલાયા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૪

વારીદ હુચ્ચે ઇસ દશતમે તુમ જાચ્ચે પેઆરે,

આરામ ન પાયા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૫

મચ્ચે સાતસે હાજૈરથી નો ઇસ દશત બલાકો,

ખાલુસે ખોહારા મેરે મજૈલુમ હુસેના. ૬

- જળ તુમ ગીરે ઘોરસે તો મઝ્યં બઝ્યંઠ ગઈથી,
થામ અપના કલેજ્ય મેરે મજલુમ હુસેના. ૭
- માથેપે લગા તીર તો મઝ્યં સરશી પટકતી,
તુ ગીરપડા ઇસજા મેરે મજલુમ હુસેના. ૮
- તું જાહા હુવા સર તેરા જાનોપથા મેરે,
લાશા તેરા તડપા મેરે મજલુમ હુસેના. ૯
- પાલાથા ઇસી વાસ્તે કયા મઝ્યં તુઝે પેઝારે,
ચેહ હાલ ના દેખા મેરે મજલુમ હુસેના. ૧૦
- બહેની તરી બે પરદા હુઈ કંઝદમે હઝ્યે હઝ્યે,
ઘર છુટગયા સારા મેરે મજલુમ હુસેના. ૧૧
- ઝેક લાશ હઝ્યે નહનીસી પડી છાતીપે તેરે,
હઝ્યે લાલ ચેહ તેરા મેરે મજલુમ હુસેના. ૧૨
- સખ મેરી કમાઈ હઝ્યે પહાં ખીકમે હઝ્યે હઝ્યે,
મઝ્યં છુટ ગઈ દેખા મેરે મજલુમ હુસેના. ૧૩
- રોતેથે ઝાંતી ઉસ ઘડી સખ જીનો મલાયક,
જળ કહેતીથી જાહેરા મેરે મજલુમ હુસેના. ૧૪

મજલીસ ૯ મી.

સંલલલાહુ ઝાંલકકા યા અબા ઝાંબદિલાહે,
સંલલલાહુ ઝાંલકકા યા ઇબને રસુલિલાહે,
વ ઝાંલલ મુસતશાહેદીના મઝાકા યા લફતની,
કુનતા મઝાકુમ ર અફુર્જી રવજન ઝાંબા.

પેશાવાની

- અઝમે શલકથા હજરતે શીપીરકા પેઆરા મુસલિમ,
હાઝમે કુશમે ગયાં વોહ જીંલમસે મારા મુસલિમ. ૧
- દશતે ગુરખતમે હુવા વોહ જસ ઘડી જાકે અસીર.
મુંહ મદીનેકી તંરશ કર ચેહ પુકારા મુસલિમ. ૨
- યા હુસેન ઇબને અલી ભાઇકી અંબ લાને ખંબર
કંતલં હોતા હાઝમે કોઈ કમકો ચે તુમારા મુસલિમ, ૩
- મુશતે પઝમેમાઝમે અજલ બાદઝમે ફરસાઝમે અજલ,
ગર બઝે યહાંસે તો પઝમેદા હો દુબારા મુસલિમ. ૪
- કંસેદ મત કીજીયે આનેકાં યાંહાં યા હજરત,
કુશી સખ શીરગઝમે તુમસે ગયા મારા મુસલિમ. ૫
- દીલસે કહેતાથા કે તુ રાહે બુદાસે મત શીર,
સર કટા દેના તું અંબ કરલે ગવારા મુસલિમ. ૬
- કયા કદ્દ હજરતે મુસલિમકી શુબખીત મઝમે બયાન,
સચ તો મું હાઝમે કે વોહથા હકીકા સવારા મુસલિમ. ૭
- નામે શાપીરપે જાં અપની શીદા કી ઊસને,
તીશના લખ મારા ગયાં હાઝમે બિચારા મુસલિમ. ૮
- અઝમે અંતે કુછ ખોશ દીલમે તુ કયામતકા ન કર,
હમકો બખશાઝમેઆ મહેશરમે હમારા મુસલિમ. ૯

રિવાયત મજલીસ નવમીની

આએ મોહીખાને જનાએ શહીદુશ શોહદા અલફિહિસ્સલામ, રીવાયતમાં આવી છે કે એક દીને જનાએ રસુલે ખુદા સદલદલાહ અલફિહિ વ આલેહી મસજીદમાં ખડા હુતા કે અટલામાં હજરત ઇમામ હસન અલફિહિસ્સલામ તશરીફ શરમા થીઆ, આવીને આપના જઈ ખુર્ચીગવારના ગલે લાગેઆ. આપે આંકા હસનને પેઆર કીધો અને તેને આપની જાનુએ રાસ્તપર યાએને ખાળામાં જમણી તૈરફ ખેસાડેઆ. અફ મોહીખા કેટલોક વખત ખુર્ચીએ પછી ઇમામ હસન અલફિહિસ્સલામ તશરીફ લાવેઆ, અને દોડતા આવીને રસુલે ખુદા સદલદલાહ અલફિહિ વ આલેહીના ગલે લાગેઆ, આપે આંકા હસનને પણ ઘણા પેઆર કીધો અને તેને આપના ખાળામાં ડાબી તૈરફ ખેસાડેઆ, અને આસમાનની તૈરફ જોઈને શરમાવા લાગા “અદલાહુની વાલા મન વાલાહુમ વ આદા મન આદાહુમ વખજુલ મન ખજુલહુમ વનજુર મન નસૈરહુમ વ અહલેક અંદુલહુમ મિનલ અન્ને વલ ઇનસે મિનલ અદલીના વલ આખરીન.”

અફ અખવાના રાવી લખેછે કે તે બાદ આપ ખેઉ શરજંદને ઘણાજ પેઆર કરવા લાગા તાકે હજરત ઇમામ હસન અલફિહિસ્સલામનાં હોઠ અને દાંત ઉપર ખેસા દીધા, અને હજરત ઇમામ હસન અલફિહિસ્સલામના નાજનીન ગણા ઉપર ખેસા દેવા લાગા, જથી આપની આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવેઆ.

રાવી લખેછે કે જ્યારે આંકા હસન અલફિહિસ્સલામે જોયું કે મારા નાનાએ મારા ભાઈ હસન અલફિહિસ્સલામના હોઠ અને દાંત ઉપર ખેસા દીધા તે દીલગીરીથી આપની આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવેઆ; આંકા હસન ત્યાંથી ઉઠેઆ અને રોતાના હાલે જોલાનના શતેમા અલફિહિસ્સલામની પાસે આવેઆ. હજરત

શતૈંભા અલકલિસલામ બાહાર ઉભા આકાં હુસેનની વાટ જોઈ રહેઆ હતા, એટલામાં આપને સાંમેથી રોતા હુવા આવતા જોયા. જ્યારે આપે આ માજરો જોયા તો બેઅખતીઆર દોડીને હુસેનને ગલે લગાડેઆ અને શરમાવા લાગા કે અફ મારી આંખોના નુર, ફીદા થઈ જાય આ માં તમારા ઉપર, તમે સાવાસતે રોવોછે? મૌલાના હુસેન અલકલિસલામ શરમાવા લાગા કે આજે મારા નાનાએ લાઈ હસનને પેઆર દીધો, તેના હોઠ ઉપર અને દાંત ઉપર ખોસા દીધો, અને મને તો શ્કત ગલા ઉપર ખોસા દીધો, અફ માફર મહેરબાન, યા તો મારા મોહોડામાંથી વાસ આવતી હોય, યા તો મારા નાના મને મારા લાઈ હસનની બરાબર પેઆર કરતા નથી, તે વાસતે હું મારા નાનાથી રોસાઈ આવેઆછું, અફ અમીં હવે તમે મારા મોહોડાની વાસ લઈ જુઓ કે મારા મોહોડાથી કાંઈ વાસ આવેછે?

અફ એખવાનો, લાઈ જનો મૌલાતના શતૈંભાએ આકાં હુસેનના મોહોડાને સુંગેઆ અને કહેવા લાગા કે અફ હુસેન હું ખુંદાના કસમ ખાઈને કહું છું કે તમારા મોહોડામાંથી અંબર, અને ગુલાબ કરતાં પણ બેહતર ખુશબુ અને સુગંધ આવેછે કેમકે મારા આપની આપે જાંબાન ચુસી છે, અફ હુસેન તારા મોહોડાની બરાબર કોઈનું મોહોડો નથી. મૌલાના અલ હુસેન અલકલિસલામ વધારે રોવા લાગા અને કહેવા લાગા કે બસ હવે મને ખંબર પડી કે નાના સોહબ મને પેઆર કરતા નથી, એટલું કહીને આપ એક ખુણામાં જાઈને લેટી ગીઆ, અને રોવા લાગા. આપના રોવાથી હજારે શતૈંભા અલકલિસલામ બેતાબ થીઆ અને રોવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અફ શિજ્જાં, ખુંદાના વાસતે જઈને મારા બાવા સોહબને કહો કે આપે આ સુ કીધું કે મારા હુસેનને રોસાવેઆ, હવે ખુંદાના વાસતે જલદી તશરીફ લાવો અને મારા હુસેનને મનાવો.

રાવી લખે છે કે નવારે રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહ અલ્લિહિ વ આલેહીને આ ખંખર પાંદાંચી તેવારે આપ શતૈમતજ્જન્નહેરાના ઘરે તશરીફ લાવેઆ, જુઓછે તું કે શતૈમ આલફિલ્લિલામ આર ઉલા રોઈ રહેઆછે. આપને નાતાંજ શતૈમ આલફિલ્લિલામ આપના કુંદમો પર પડી ગીઆ અને અંરજ કીધી કે યા રસુલિલ્લાહ, મારા હુસેનને આપે સાવાસતે ખંશ કીધા ? નઆરથી મારા હુસેન આપની પાસથી આવેઆછે ત્યારથી રોઈ રહેઆછે કે મારા ભાઈ હસનના હાઠ અને દાંતને મારા નાનાએ ખોસા દીધા અને મારા હાઠ અને દાંતને કેમ ન દીધા, એટલા માટે રીસાણાં છે. રસુલે ખુંદા રોવા લાગ્યા અને શરમાવા લાગ્યા કે અફ શતૈમ એમાં એક રાજ મખશીછે કે ન સાંભલવાની તમને પણ તાકંત નથી, અને તે આ વાતછે કે હસનના હાઠ અને દાંતને મેં પેઆર કીધા, તેનું સખખ આ હતુ કે મને યાદ આવીઉં કે તે આ જગાથી નૈહર પીસે અને શહીદ થાસે. હુસેનને તેના ગલા ઉપર ખોસા દીધા તેનું સખખ આ હતુ કે એ જગા ઉપર ખંખર ચાલસે, અને તે વખત ન હું હોઈસ, ત તમે હસો, ન ઝૂલી હસે. આ કલાંમ સાંભલીને હજ્જરત શતૈમ હાફ હાફ કરીને રોવા લાગ્યા. તે બાદ રસુલે ખુંદા આપ ઘરમાં ગીઆ, અને આફા હુસેન આલફિલ્લિસલામને પોતાની ગાદમાં લીધા, અને આપના હાઠ અને દાંતો ઉપર ખોસા દેવા લાગ્યા, અને શરમાવા લાગ્યા કે અએ હુસેન તમે ખેઉ ભાઈ સૈયદ અહુલે ખેહુશતના જવાનછો, અને તમારા બાવા વલી તમારાથી ખેહુતરછે. અફ હુસેન હું ખુંદાના કમસ ખાઈને કહું છું કે હું તમને વધારે પેઆર કરું છું. અને તમારી ગરદન ઉપર ખોસા દેવાનું સખખ આ હતુ કે એક દીવસ આ જગા ઉપર ખંખરશરસે. અફ હુસેન ન તારા ઉપર મુસીબત ગુજરસે તે કોઈના ઉપર ન ગુજરી હસે અને કોઈ ઉપર ગુજરસે પણ નહીં. અએ હુસેન તમારા સખખથી ખુંદા તાઆલા એક ખંલકને

ખખશસે. આ કલામ સાંભલીને આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામ ખુશી થીઆ અને આપના નાનાના ગલે લાગેઆ.

મજલીસ નવમી.

અફ શહીદુશ શોહદાના મોહીઓ, ઝંમંની હીકાયત લખનારા રાવી જગર સોજં રીવાયત કરેછે, કે નવારે કુશીઆ ખેવશના કાગલો હદથી છંઆદા આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામ ઊપર આવેઆ, તેવારે આપના કાકાના દીકરા મુસલિમ ખીન અંકીલને શરમાવા લાગા કે અગર અહેલે કુશ મારી બધઅંત અને ઘતા અંત પર ચિકઠા થાએ તો મને આપ લખના.

રાવી લખેછે કે મુસલિમ આપના અહેલ વ અયાલથી વીદા થઇને નવારે શોહરથી બાહાર આવેઆ તો જુએછે સુ કે ચિક શખસે ચિક હરણીને શીકાર કીધીછે અને તેને જંબહા કરેછે. હજંરત મુસલિમ આ બદ સકન બાઇને પોતાના દીલમાં નેહાયત હરાસાન થીઆ, નવારે કુશમાં પોંહાંચેઆ તો મુખંતારના ઘરમાં ઉતરેઆ. હજંરત મુસલિમના આવવાની ખંબર સાંભલીને કુશીઆના ટોલે ટોલા આપની પાસે આવ તા હતા, તેવારે હજંરત મુસલિમ આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામના કાગલ તેની રૂબરૂ વાંચતા હતા, તે સાંભલીને તેકુશીઆ રોતા હતા, અંને આકાં હુસેન અલફહિસ્સલામની બધઅંત, મુસલિમનાં હાથ ઊપર કરતા હતા, ચેટલા સુધી કે (૧૮૦૦૦) અઢાર હજાર માણસોએ બધઅંત કબુલ કીધી તે વખંત હજંરત મુસલિમ અંલફહિસ્સલામે આકાં હુસેનને ઝીરછં લખી કે આજ વખંત સુધી અઢાર હજાર માણસોએ આપણી બધઅંત કબુલ કીધીછે હવે આપ અહીંઆં તશરીફ લાવો તો નેહાયત મુનાસિબછે.

રાવી લખેછે કે નવારે આ ખંબર ચલંદ પલીદને પોંહાંચી તેવારે ઊંબીકુલોંહ

બીન છંઆદને કુશનો હાકીમ કીધો, અને તેને લખીઊં કે મુસલિમ બીન અંકીલ ઇમામ હુસેન અલદિહિરસલામને માટે કુશમાં લશકર ભેગો કરેછે, અને પોતાની બધાંઈ કરાવેછે, માટે નેવીરીતે અને તેવીરીતે એને પકડીને મારી પાસે મોકલારી દેવા કુંતલ કરે. નેવારે યહ્યુંદલુ કાંગલ ઇબને છંઆદને પોંહાંચીઆ તવારે તે મલકીન રાતો રાત બસરાથી કુશમાં દાખીલ થીઆ. નેવારે રૂબર થઇ તેવારે અહલે કુશને જમા કીધા અને કહેવા લાગો કે યહ્યુંદ મને તમારો હાકીમ કીધોછે સા વાસતે કે ને યહ્યુંદના તાબેદાર હોએ તેના ઊપર નવાજીશ કરૂં, અને ને તેના મુખાલીફ હોએ તેને કુંતલ કરૂં, એ સીવાએ બીજી ઘણીક ધાસતીઆ લોકોને દેખાડી.

રાવી બાનસોજીં લખેછે કે, નેવારે આ ખંબર મુસલિમને પોંહાંચી તવારે મુખંતારના ઘરથી નીકલીને હાની બીન ઉરવાના ઘરમાં ઘુપેઆ, અને કુશીઆ પણ ઘુપીને હમ્મરત મુસલિમની ખીદમતમાં જાતા હતા, અને બધાંઈ કરતા હતા. નેવારે ઇબને છંઆદને આ ખંબર પોંહાંચી તવારે હાનીને બોલાવેઆ, અને કહીલ કે તુંએ શીતનો પએદા કીધોછે, અને મુસલિમને તારા ઘરમાં રાખેઆછે. હાની કહેવા લાગો કે હું ખુદાના સોગંદ લઇને કહુંછું કે મેં મુસલિમને બોલાવેઆ નથી, તે બેખબર યાએને અજાણપણથી મારા ઘરમાં આવેઆછે, અને વહી તેણે મારાથી અમાન માંગીછે, હવે અગર જો તું કહે તો હું મારા ઘરથી તેને કાઢાડી નાખું. ઇબને છંઆદ મલકીન કહેવા લાગો કે હું કસમ ખુદાના લઇને કહુંછું કે જ્યાંસુધી તું મુસલિમને મારી પાસે હાજર નહીં કરસે ત્યાં સુધી તને નહીં મુકીસ. હાની કહેવા લાગો કે હું પણ કસમ પરવરદીગારના લઇને કહુંછું કે એ હરગીજ બનનાર નથી કે હું મારા મહેમાનને તારા સવાધીન કરૂં યાએને તારા હાથમા આપું કે તું તેને કુંતલ કરે. નેવારે તકરાર વધારે થઇ તેવારે ઇબને છંઆદ મલકીન એક લાકડી

હાનીના માથા ઉપર મારી નથી હાનીનું માથું શટી ગીઊં અને તેમાંથી ખુન જારી થીઊં, હાનીએ ચાહીઉં કે મેઆનથી તલવાર ખેંચીને મારું, ઝિટલામાં ઇબને ઈઆદના ગુંલામોએ તેને પકડીને કુંઝિદ કરી લીધા.

રાવી લખેછે કે નવારે આ ખંઝર હુજ્રત મુસલિમને પોંહાંચી તેવારે હુકમ કીધો કે ન લોકોએ મારી અંધર્મત કબુલ કીધી છે તે સઘલા જમા થાએ. નવારે કુશીએ ખેવશ જમા થીઆ તેવારે આપ ઘરથી આહાર નીકલેઆ, અને ઇબને ઈઆદની હવેલીની તંરશ ચાલેઆ. તે મલઉંન (૫૦) પચાસ માણસ લઈને દારૂલ અમારામાં હતા. તે વખત તે મલઉંને શીસ બીન રખીઝંને, અને શીમ રહીલ નાશનને અને બીબા સરદારોને આહાર મોકલેઆ કે મુસલિમની સાથે ન માણસોછે તેને કોઈ મકર હીલાથી પાછા ફરેવો. નવારે મલાઈનો આહાર આવેઆ તો મુસલિમની સાથે ન જમીઝંત યાઝંને માણસો હતા તેને પોતાન મકરો હીલા અને શયેતાની ખસલતથી હુજ્રત મુસલિમથી જુદા કીધા અને કુશના અશરાફને કહીઉં કે કોઠા ઉપર જાઈને સઘલાથી કહો કે અમીરે કસમ ખાધીછે કે ન કોઈ મુસલિમના સાંથથી જુદા નહીં થાસે તો તે ખેગુનાહને પણ ગુનાહગાર ઠેરાવીને કંતલ કરીસ, અને તેનાં આહુલે ઝંયાલને આહુલે શામને વેંચી નાખીસ. કુશીએ ખેવશએએ નવારે આ વાત સાંભલી તો વીસ [૨૦] માણસોથી વધારે હુજ્રત મુસલિમની સાથે ન રહેઆ.

રાવી લખેછે કે નવારે હુજ્રત મુસલિમ કુશીએના મકરથી વાકીશ થીઆ તેવારે એક મસજીદમાં ગીઆ કે નમાઝ પડે. ત્યાં આપે મંજરીબની નમાઝ પડી ને શરેઝં થીઆ તેવારે આપની સાથે કોઈ પણ ન હતું, હુજ્રત મુસલિમ એકલા ચાલેઆ જતા હતા, નાગહાં એક અવરતના દરવાજા ઉપર પોંહાંચેઆ, કે નેતું નામ તંવઝા હતું, અને તે પોતાના દરવાજા ઉપર ઉભી હતી, તેને આપે ફરમાવી ઊં કે થોડું પાણી મને પીવરાવો. તંવઝા પાણી લાવી, અને હુજ્રત મુસલિમે

પીધું, અને જરાક વાર ત્યાં બેસી ગીઝ્યા. તેવઝ્યાં કહેવા લાગી કે અઝ્યે બંદે ખુંદા તમે તમારા ઘરે જાઝ્યા કે આ શહેરમાં મુનાદીછે, નથી યાંહાં તમારું રહેલું મુનાસીબ નથી. હજરત મુસલિમ કહેવા લાગ્યા કે હું આ શહેરમાં ઘર રાખતો નથી અને હું મુસાશિરદુ, અગર તમે આજે મને તમારા ઘરમાં બેસવાની જગા આપો તો કયામતને દીને હજરત રસુલિલ્લાહ સલ્લલ્લાહુ અલ્લે વ આલેહી તમેને જગા આપશે. તેવઝ્યાં કહેવા લાગી કે આપ કોણુછો ? આપ કહેવા લાગ્યા કે હું મુસલિમ બીન અંકીલદુ, કુશીઝ્યાઝ્યે મારાથી દગો કીધો. આ સાંભલીને તેવઝ્યાં હજરત મુસલિમને પોતાના ઘરમાં લઈ ગઈ, અને મહેમાન કરી રાખેઝ્યા.

રાત્રી લખેછે કે જવારે તે તેવઝ્યાંનો દીકરો આવેઝ્યા અને હજરત મુસલિમના આહેવાલથી વાકીશ થીઝ્યા, અને જવારે શરર થઈ તેવારે તે મલઉને ઈબને હુમાદને જઈને મુસલિમની ખંખર આપી. ઈબને હુમાદ મલઉને મહમ્મદ બીન અસઅસને (૭૦) સીતેર માણસ આપીને હજરત મુસલિમને પકડવાને મોકલેઝ્યા. જવારે હજરત મુસલિમે ઘોડાના પગાના આવાજ સાંભલેઝ્યા તેવારે શરમાવા લાગ્યા “ઈનીં લિલ્લાહે વ ઈનીં ઈલ્લહુ રાજઉન” અને પોતાની તલવાર લઈને ઘરથી બહાર નીકલેઝ્યા, બહાર આવીને તે કાશીરે ઉપર હુમલો કીધો, ઘણાંકોને જાહનુમ વાસલ કીધા. અને સુબાઅંત અને કુવૈત હજરત મુસલિમની યાહાં સુધી હતીકે જે રાખસની કમર પકડીને શંકતા હતા તે કોઠા ઉપર જઈ પડતો હતો. ઝેટલામાં બકર બીન ઈમરાન મલઉને એક તલવાર મારી કેનેથી હજરત મુસલિમનો નીચેનો હોઠ કપાઈ ગીઝ્યા. અને હજરત મુસલિમ જે તરફ હુમલો કરતા હતા ત્યાં કોઈ તાબ લાવી સકતું ન હતું. આખર જવારે મલઉનો આજીજ થીઝ્યા તેવારે કોઠા ઉપર ચડીને પથરાઝ્યા મારવા લાગ્યા, યાંહાં તલક કે ગોચ પથરનો વરસાદ વરસતો હતો, અને એક મલઉને પાછલથી આવીને

એક નેનાં મુસલિમને મારેઆ કે નથી આપ પડી ગીઆ, અને તે કાફીરોએ હુજુમ કરીને આપને પકડી લીધા. હજરત મુસલિમ અંલહિદિસેલામ રોતા હતા, અને કહેતા હતા, “ઇનાં લિલ્લાહે વ ઇનાં ઇલિહિ રાનિઉન.” લોકોએ પુછી કે અફ મુસલિમ કેમ રોવોછો? આપ શરમાવા લાગા કે હું મારા વાસતે નથી રોતો, પણ મારું રોવું હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિદિસેલામને મારેછે, કે અગર ના આપ યાંહાં આવસે તો આ કુશીઆ આપની સાથે પણ આવી રીતે બેવશાઈ કરસે.

રાવી પુરજીમ બયાન કરેછેકે જ્યારે હજરત મુસલિમને ઇબને અબ્દાલ મલકે જના નજંદીક લઇગીઆ, તેવારે તે મલકેને કહીઊં કે અફ મુસલિમ, જંમાનાના ઇમામ પર યાઅને યહંદ ઉપર સા વાસતે ચડાઈ કરી હતી? હજરત મુસલિમ અંલહિદિસેલામ શરમાવા લાગા કે તું ખાટું બોલેછે? જંમાનાના ઇમામ, હુસેન ઇબને અલી અંલહિદિસેલામછે, અને યહંદ તો શસિક અને શામરછે. તે મલકેને બકર બીન ઇમરાનને હુકમ કીધો કે એને કોઠા ઉપર લઇજા અને ફતલ કર. તે મલકેને હજરત મુસલિમને કોઠા ઉપર લઇગીઆ, તે વખતે હજરત મુસલિમ અંલહિદિસેલામ, હમદ અને સનાં ખુંદા તાઆલાની કરતા હતા અને સેલવાત પડતા હતા કે તે મલકેને આપને શહીદ કીધા. “ઇનાં લિલ્લાહે વ ઇનાં ઇલિહિ રાનિઉન.”

નુહો.

કુશમે જુહી મુસલિમે મજલુમકો મારા,

હર એક મલક રોકે શલક પરસે પુકારા,

કહેતેયે કે થા નામે હુસેન ઇબને અલીકા,

સર નીલીમે બે પીરને જબ તનસે ઉતારા,

અશસોસ સંદ અશસોસ;

અશસોસ સંદ અશસોસ. ૧

હસ વફત જંબાં પર;

અશસોસ સંદ અશસોસ. ૨

કહેતાથા મુસાશિર વોહ કે યા હજ્જેરતે શાંબીર, જાતાહું જહાંસે; 1
 વહલાહ કે મઝ્યેં ત્રીશનઝ્યે દીદાર તુમહારા, અશસોસ સંદ અશસોસ. ૩
 ઇન કુશીયોંને યા શહેદી મુઝમે દગાકી, બુલવાકે વતેનસે;
 બીન સર કટે ઇસ વફત નહીં અબ મુઝે ચારા, અશસોસ સંદ અશસોસ. ૪
 હાનીને શકંત સાથ દીયા હઝ્યે મેરા ઇસદમ, ઝૌર જાન શાદા કી;
 ઝૌર મુનહરશ ઇસ શહેરમેં ચેહ કુશહઝ્યે સારા, અશસોસ સંદ અશસોસ. ૫
 દા લડકે ના હમરાહ મઝ્યેં લાયાથા વતેનસે, કયા ગુર્જરેગી ઉનપર;
 હાવેગા મેરા કંતલ ચેહ કીસ તરેહ ગવારા, અશસોસ સંદ અશસો. ૬
 મુસલિમકે મુહમ્મતથી શહેદીસે તગાંશિલ, થા ઉસકે નંબાંપર;
 હુનીયાંસે ચલા હજ્જેરતે શાંબીરકા પેઆરા, અશસોસ સંદ અશસોસ. ૭

મજલીસ ૧૦ મી.

— ૦૧૭૦ —

સંદલહલાહુ અંલકકા યા અબા અંબદિલાહે,
 સંદલહલાહુ અંલકકા યા ઇબમે રસુલિલાહે,
 વ અંલલ મુસતશહેદીના મઝાંકા યા લફતનાં,
 ફુતતા મઝાંકુમ શ અફુન્નાં ફવજન અંલ્લામા.

પેશખંવાની.

અફ શલક મુસલિમકે ખેટે ખેસરે સામાંન હઝ્યે,
 હઝ્યે ગંજંબ બીન આપ માંકે હઝ્યેંગે ઝૌર નાદાન હઝ્યે. ૧
 ઝેકતો દરદે યતીમી દુસરા હઝ્યે ખૌરે જાન,
 તીસરા કંઝદે સીતમમે વોહ ખોહાત હઝ્યેરાન હઝ્યે. ૨

આહ સંહારમે શીરે હચ્ચે પીટતે રોતે હચ્ચે,
 ક્રિચ્ચેદ ખાનેમે ગચ્ચે હમ દરદ વોહ ગીરયાંન હચ્ચે. ૩
 હાથમે હારસકે આચ્ચે હચ્ચે શલક ઇનસાશ કર,
 મિનિતે કરતે હચ્ચે ઊસકી ઝોર વોહ લરજાંન હચ્ચે ૪
 કહોતે હચ્ચે જીલશે હમારી મુંડ કરતું ખેચ કાલ,
 કંતલ મતકર હમકો હમ. રોરે ખુંદાકી જાન હચ્ચે. ૫
 ઉસકી ઝોરિતસે ચે કહોતે હચ્ચેગે રોકર દરેગે,
 હમકો ઇસદમ તું ખચ્ચાસે હમ તેરે મહેમાન હચ્ચે. ૬
 ઝોર વોહ ખે રહુમ કુછ સુનતા નહીં ઉનકા કહા,
 તાઝીમચ્ચે તલવારે જાલીમ હોરહી ઇસ આન હચ્ચે. ૭
 હાચ્ચે કુછ ખનતી નહીં ઉનકો કરે કયા વોહ ડીરીખ,
 રસગચ્ચે જાલીમકે હાથોં વોહ જીગર ખીરીયાંન હચ્ચે. ૮
 ખસ અંતોં તાકંત નહીં સુનનેકી હકં દેવે જાં,
 મુશકલીં મુશકલ કુશાસે સખ તેરી આસાંન હચ્ચે. ૯

રિવાયત મજલીસ દસમીની.

અફ મોહીખાને અહલેખચ્ચેત, હજરત ઇમામ જાઝીરસાદિક અંલદિહ
 સલામથી રિવાયતછે કે હજરત ઇમામ જાફરુલ આખેદીન અંલદિહસલામ,
 આકાં હુસેન અંલદિહસલામના ગંમમાં આલીસ (૪૦) વરસ રોચ્ચેઆ, અને
 દીવસના રોજી રાખતા હતા, અને રાતના ઇબાદત હકં તાઝીલાની કરતા હતા,
 અને લવારે આપનો ગુલામ રોજી અશ્તાર કરવાને જમાલુ યા પાણી લાવતો

હતો, અને કહેતો હતો કે યા મૌલા અશ્તાર કરો. આ સાંભલીને આપ રોતા હતા અને શરમાવતા હતા કે હું કેવીરીતે આ જમણુ જમું કે રસુલે ખુંદાના શરબુંદ લુખેઆ મારેઆ ગએઆ, અને હું કેવી રીતે પાણી પીઉં કે રસુલે ખુંદાના શરબુંદ પેઆસા શહીદ થીઆછે, એ પરમાણુ કહીને યાંહાં સુધી રોતા હતા કે જમણુ અને પાણી સઘણું આપના આંસુથી તર થઈ જાતું હતું.

અએ એખવાનો ઇમામ જાઅંશરફીદિક અલેહિરસલામ શરમાવેછે કે એક દીવસ આફંદા અંલી જંએનુલઅંએદીન, આપના આજંદ કરેલા ગુલામની સાથે જંગલની તંરશ તશરીશ લઈ ગીઆ, ત્યાં એક સરખી જંમીન ઉપર આપે સીજદા કીધો અને રોવા લાગા. ગુલામે અંરજ કીધી કે યા મવલા આપનું રોવું કેમ આછું થાતું નથી? આપ તે ગુલામને કહેવા લાગા કે વાએ હાન્ના તારા ઉપર કે ઉજંરત યાઅંકુબ પએગંમખરના (૧૨) બાર દીકરા હતા, અને તેમાંથી શકત એક ગુમ થઈ ગીઆ હતો તો તેના ગંમથી આપ એટલા રોએઆ કે બાલ સંદ થઈ ગીઆ હતા, અને આપની પીઠ પણ ગંમના બોજથી વણી ગઈ હતી, અને આપની આંખોમાંથી પણ રોશની જતી રહી હતી, એટલું છતાં કે યુસફ હજી જીવતા હતા. અએ ગુલામ મારી આંખોના સાંમે સીતર (૭૦) માણસો મારા અક રૂઆ અને અહેલે ખએત અને અસંહાએ વશદાર, સઘલા કરબલાના સંહરામાં લુખેઆ અને પેઆસા કંતલ થીઆ. હવે અફ ગુલામ માફ રોવું કેવીરીતે આછું થાએ.

મજલીસ દસમી.

માઝમેશરલ મોઝમેનીન, ઝેમ વ અલમની હીકાયતના લખનારા રાવીઝો રીવાયત કરેછે કે હજરત મુસલિમ બીન અંકીલની શાહાદતના બાદ કેટલાક હરામજાદાઓએ પીસરે છંઆદને કહીઈ કે હજરત મુસલિમ ઇબને અંકીલના બે સાહેબજાદાઓએ કે જેના હુસનથી મહુરોમાને યાઝને અંદરમાને પણ તાબ નથી, અને વલી તેઓની નવી સીનનો શહેરો, લાલ યાકુત અને હીરાઓથી પણ નથી નીકલતો, તે શહેરજાદાઓ આ શહેરમાં કોઈ ઠેકાણે ધુપી ગીઆછે.

રાવી લખેછે કે નવારે મલકેને આ વાત સાંભલી તેવારે ઘણા ખુશી થઈ ગીઝો, અને પોતાના અરકાને દવલતને કહેવા લાગો કે જલદી મુનાદી કરો, અને આ અહેવાલથી હરેક નાના મોટાને આગાહ કરો કે અગર કોઈના ઘરમા તે યતીમ બેકસ ધુપેલા હોઝો, તો આ વાત સાંભલવાથી તે માહેલકા શરજોદાને લાવીને દારૂલ ઇમારતમાં હાજર કરે. અગર મારા આ હુકમને તેણે નહીં સાંભલીઈ તો ખુદા જાણે કે તેને તેના બાલબચ્ચો સાહીત કંતલ કરીસ, અને તેનું આખું ઘરબાર બાલીને ભસમ કરીસ.

રાવી જાનસોજો લખેછે કે હઝો હઝો અશસોસ સદ અશસોસ મુસંતશના જવનીહાલ, અને મુરતજાના ગુલે ખુસતાન તે બેગી શહેરજાદા કાઈ શરધના ઘરમાં ધુપેલા હતા. નવારે કાઈએ આ ખંખર દહુશતનાક સાંભલી તેવારે આપે તે બેગી શહેરજાદાઓને પોતાની પાસે બોલાવેઆ, અને તે કાઈ એક હઝો મારી ચહાં સુધી રોઝોઝો કે રોતાં રોતાં ઝંશ આવી ગીઝો. નવારે તે કાઈ હોથમાં આવેઝો તેવારે તે બેગી શહેરજાદાઓએ પુછીઈ કે અઝ કાઈ સાચું બોલો કે તમે અમને નાઇને ઈબી રીતે સા વાસતે રોયા. આહા એવો મુસીબત ભરેલો

હાદીસો અમારા ઉપર વલી સું પડ્યો, અરે કાલું આ તારી ગીરયા વ જંરીના સીલ ગંભથી અમો બેકસોની આતશે હસરત નહીં ભડકાવ; એવી રીતના તારા રોવાથી અમો સીતમ રસીદાના દીલે ગંભગીનને નહીં બાલ. કાલુંએ આહીઉ કે વાતને હંખતે કડું લેકીન નહીં કરી શકેઆ.

જુ ચેહી આહે હુએ કડું મએ આહ વ જંરી હંખતેસે,
દીલ કહે હુએ હા ગયા મએ તંગ દુક ફરીઆદ કર.

મુસલિમના શહેજાદાઓનું કાફીલાથી જુદા પડવાના બયાનમાં.

રાવી જાનસોજં યતીમોના માજરાને એવીરીતે લખેછે કે તે કાલું કહેવ લાગો કે અફ અહેલે અએતના આંખોની રોશની, તમારા પીદર યુજંડગવાર, બાવા સોહેમે આ દુનીઆથી હયાતનો લીબાસં ઊઠાવેઆ, અને દારૂલ બકાની તંરફ કુચ કીધી, અને ગુલગુલની માફક તેના રૂહે, કાલીએ અંનસરી મુકીને બાલે શાહાદતની તંરફ પરવાજ કીધો, હવે ગુલશને જંનતમાં પોતાનો આસતાન બનાવેઆ. હકંસુબહાનહુ વ તાઆલા તમને સંબરે અખશે અને તમારે હાફીજં અને મદદગાર રહે.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે જવારે તે શહેજાદાઓએ આ વાત સાંભલી તેવારે આપમાં ન રહેઆ, ગંશ બાઈને જંમીન ઉપર પડી ગીઆ. જવારે હોશમા આવેઆ તેવારે માથા પરથી અમીંમા ફેકી દીધા, અને પોતાના ગીરેબાન શંડી નાખેઆ, અને હાએ બાબા, વાએ બાબા ફરીને પુકારવા લાગ્યા.

તે શહેજાદાઓની આ હાલત જાણને કાઢીની આંખમાં પાણુ આંસુની ધાર ચાલી, પછી તે શાહજાદાઓને તસલી આપીને કહેવા લાગો કે અફ યતીમો, અફ મજ્જુમો, અફ બીચારાઓ, અફ સીતમ રસીદાઓ, આ વખત ગીરયા વ જારી કરવાનું નથી, સંખર કરો, મેં એક તદબીર ઠેરાવી છે કે તમને કાંઈ પાણુ તરતીબથી મદીના મુનબરમાં મોકલાવી દઉં, અને આ જશકારોના શેહરથી તમને બાહાર કાઢાડું. આખર કાર તે કાઢીએ એક એક શહેજાદાની કમરમાં (૫૦) પચાસ પચાસ દીનાર ખાંધીને પોતાના દીકરાને કહી ઉં કે અફ બેટા આ બેઉ શાહેજાદાને તમારી સાથે લઇજાઓ અને આ કારવાન ને મદીના તરફ જાઓ છે તેમાં પોહાંચાડી આવો.

રાવી પુરજામ બયાન કરે છે કે તે કાઢીના દીકરો આ બેઉ મજ્જુમો, યતીમો, અને સીતમના રસેલાઓને પોતાની સાથે લઇને રવાના થીઓ, પાણુ હફ હફ અશ સોસ સંદ અશસોસ, તે કાશેલો ત્યાંથી કુચ કરી ગીઓ હુતો, લેકીન કંઈક નીસાની તેની નજર આવતી હતી. ઇત્તશક રસતામાં તે કાઢીના દીકરાએ બેઉ શહેજાદાઓથી અંરજ કરીકે અફ યતીમો અને વતેન આવારો, હવે જલદી તમારા કંદમ ઉપાડીને પેલા કાશેલાથી જાઈ મલો. તે બીચારા હફબતના મારેઆ, તેનાથી જુદા થીઆ, અને પેલા કાશેલાની તરફ ચાલેઆ, હજી જશક રસતો ચાલેઆ ન હસે કે તે કાશેલાની નીશાની ને દેખાતી હતી તે પાણુ ગંઝેબ થઈ ગઈ. હઝે હઝે આં બેઉ ભાઈ રસતો ભુલી ગીઆ, અને અહીઆંથી ત્યાં ને ત્યાંથી અહીઆં ભટકવા લાગા, એટલામાં કોટવાલ ને કેટલાક પેઆદા લઇને શેહરમાં ફરી રહુઆ હુતો તેને એ બેઉ ભાઈઓ ભેગા થીઆ તે કોટ વાલે આલખેઆ કે આ બેઉ મુસલિમના શહેજાદાઓ છે, ત્યાંજ બેઠીને બાંધેઆ, હાથમાં હથકડી અને પગમાં બેડી અને ગલામાં તોક પહેરાવીને પીસરે ઇંઆદની પાસે લઈ ગીઆ. તે મલકેન પીસર ઇંઆદ હુકમ કીધો કે આ બેઉને જંદીબાનામાં કંચેદ કરો.

અહેલેખએતના મોહીખનો અહેવાલ.

માઝાંશરલ મોઝમેનીન, મોઝમેનીનની જમાઅત, રાવી ખયાન કરેછે કે તે બંદીખાનાનો દારોગો એક મરદ સીહુખે ઇમાન અને અહેલેખએતનો દાસત હતો અને તેનું નામ મશકુર હતું, અને તે ઘણાજ દેઆનતદાર અને પરહેઝગાર હતો. તેણે તે બેઠ સીહુખજાંદાએ એક સારા મકાનમાં રાખેઆ, ખાણું ખવડાવીડ અને પાણી પીવરાવીડાં. જ્યારે એક પોહાર રાત ગુજરી તેવારે એ બેઠ યતીમો દરદા ગંમના ગોરજતારોને કુંએદ ખાનાથી બાહાર કાઢાડીને કાંદસીઆનો રસ્તો દેખાડેઆ, અને કહેવા લાગો કે અફ સીહુખજાંદાએ આ મારી અંગુઠી લેઆ અને ત્યાં મારો એક ભાઈ તેને મારી તરજથી સલામ કહેજો અને તેને આ અંગુઠીની નીશાની આપજો તો તે તમને ઘણી ચાકસીથી મદીને પોંહાંચાડી દેશે.

રાવી જાનસોજ લખેછે કે તે સીહુખજાંદાએ અંગુઠી લીધી અને એકતો નાની ઉમર વહી યતીમોના લીખાસ પોતાના બદન ઉપર પેહરીને તે જગલ ખયા ખાનની તરજ રવાના થીઆ, હુએ હુફ અફસોસ સેદ અફસોસ થોડુંક ચાલેઆકે પાછો રસ્તો ભુલી ગીઆ. જ્યારે સવારનો તારો ચમકેઆ, અને જહાનને રોશની આપનાર સુરજ નીકલેઆ તેવારે પીસર છંઆદને ખંખર થઈ કે મશકુરે હજરત મુસલિમના બેટાએ એ કુંએદખાનાથી નસાડી દીધા, તરતજ તેને બોલાવીને પુછવા લાગો કે સા વાસતે તુંએ એ યતીમોને નસાડેઆ? અને મારો ખાશ પણ ન કીધો? તેણે કહીડ કે અફ મરદુદ જ શર્ખસ પોતાના ખુંદા અને રમુલથી બીહુછે તે કોઈ મખીલુકનો વહી ક્યારે તરસ કરેછે? વહી આ કારે ખંએર સીવાએ મેં જનાબ મુહમ્મદ મુસતશ, અને ઝીલીઅલ મુરતજી,

અને શતેંમતજેજેહરને ખુશી કીધા. આ કલામ સાંભલીને તે બદખખમ, વલદલ હરામે લોકોને હુકમ કીધોકે એને આંધીને પાંચસો કોડા મારો.

રાવી પુરજમ બયાન કરેછે કે નેવારે મશકુરને પેહલો કોડા મારેઆ તવારે મશકુરે કહીઉં કે “બીસમિલ્લા હિરહામા નિરહીમ” નેવારે બીન્ના કોડા મારેઆ તો કહેવા લાગો કે ખુંદાવંદા હું ગવા રાખું છું તમને, તારી ઇનાયતથી તું મને સંખર જમીલ અંતા શરમાવ. નેવારે ત્રીજા કોડાની વારી આવી તો કહીઉં કે ખુંદાવંદા ગવાં રેહેજે મારો કે મને મુહમ્મદ મુસતશ સીલ્લાહ અલફહુ વ આલેહી વ સલમના શરજેદાની દાસતીમાં મમે મારેછે. ચાથા કોડાના વખતમાં બોલેઆકે બારે ખુંદા યા મને બખશજે. પાંચમો કોડા બાઈને કહેવા લાગોકે યા અલ્લાહ મારો હશર હજરત મુહમ્મદ મુસતશ સીલ્લાહ અલફહુ વ આલેહીની સાથે હોના. ગંરજે એટલા સુધી કોડા મારેઆકે તમામ ગોશત અને પોસત રૂઈની માશક ઉડવા લાગો. નેવારે તેને તખતાથી ઉતારેઆ તવારે બાજ બહુક તસલીમ થીઆ. રહેમતહાએ ખુંદા તીઆલાની એ હાની ઉપર.

માઅશરલ એખવાનો નબી અલ ઇમાનો રાવી લખેછે કે તે બેઉ શહેજાદાઆ આખી રાત શેહરના અતેરાશ શરેઆ, નેવારે સુખોહ નજ્દીક થઇ તો એક ખજુરીના બાગમાં બઇ બેઠા ત્યાં એક મોહોટો તલાવ નોચો, તેના કીનારા ઉપર એક દરખતની જડમાં બઇ બેઠા. નેવારે દીવસનો ત્રીન્ના પોહાર થીઆ તવારે એક હબશાણુ લોંડી હાથમાં આશતાબો લઇને તે ગાડની પાસે આવી, અને તે બેઉ શહેજાદાનો અંકસ પાણીમાં નોઈને ઘબરાઇ ગઇ, રોઈ રોઈને કહેવા લાગી કે અએ સોહબજાદાઆ તમો કોણુછો? અને યાંહાં સા વાસતે એવા હુએરાન અને પરેશાન બેઠાછો. આ વાત સાંભલીને તે યતીમ આંખોમાં આંસુ ભરી લાવેઆ, અને કહેવા લાગા કે અએ લોંડી તું અમારા દારતદારોમાંથીછે યા બદખખાહો માંથીછે, યાર વશાદારછે યા ફુશમન જશાદારછે. તે લોંડીએ ઝીરજે કીધી કે હું

અહીં બચ્ચે રીસાલતની લોંડીઓમાંથી એક કનીજંક વશદારધુ, અને જનાબે શતેંમાના શરજંદોપર દીલોજાનથી નીસાર અને કુરબાનધુ. આ વાતને સાંભળીને તે બેઉ સાહેબજાંદાઓ કહેવા લાગ્યા કે અમો બેઉ ભાઈ હજરત મુસલિમ ઇબને અંકીલના શરજંદ દીલખંદ છીએ, હાએ સુ વાત કહીએ. આ વાતના સાંભળવાથી તે લોંડી એઓના પગપર પડી ગઈ, અને કહેવા લાગી કે અચ્ચે શહેજાંદા મારા સીવાએ મારી બીજી પણ તમારા ખાનદાનપર જાન નીસાર કરેછે, હવે તમો મારા ઘરે આલો અને આરામ કરો. .

હાસિલ કલામ રાવી લખેછે તે લોંડી બેઉ સાહેબજાંદાઓને ઘરે લઈગઈ, અને આ વાતથી બીબીને આગહ કીધી. તે બીબી નેકબખત ખુશીના મારે પોતામાં ન રહી, તે બેઉ શહેજાંદાઓ ચતીમેને છુપાવીને એક હુજરામાં લઈગઈ, અને ત્યાં ખાંણુ ખવરાવીઊં, ને પાણી પીવરાવીઊં, અને નરમ નરમ બીછાના ઉપર સુવરાવેઆ. હક હક હનુમં કંદરે વખંત ન ગુજરેઓ કે તે બીબીનો શવહર હારસ મલકેલ આવેઓ. તે બીબીએ પુછીઊં કે સાહેબ આજે એટલી વાર સુધી તમો કાંહાં હતા? તે મલકેલ કહેવા લાગ્યા કે અહ બીબી આજે પીસરે આદે હુકમ કીધો હતો કે મુસલિમના શરજંદોને જ કોઈ દારૂલ ઇમારતમાં લાવશે તેને ઘોડો તેના સાજ સહીત ધનામ આપીસ, અને વલી આલી મરતબા ઉપર પોંહાંચાડીસ. મેં તેની જુસતજુમાં એટલા સુધી ઘોડ છુપ કીધી કે મારો ઘોડો સકંત થઈ ગીઓ અને હું પણ કરીએ હલાકત પોંહાંચેઓ, મગર તે નહીં મલેઓ.

રાવી જાનસોજં લખેછે કે આ વાત સાંભળીને તે બીબીએ કહીઊં કે અહ કાશિર ખુંદાથી ડર, અને રસુલે ખુંદા ને આખરી જમાનાના પચ્ચેજંખરછે તેની શરમ કર, તને હજરત મુહમ્મદ મુસલિમના શરજંદોથી સુ કામછે, જમાણુ જમો અને આરામ કરો. તે મલકેલ બેચાર નીવાલા ઝટપટ જમીને સુઈ રહેઓ.

રાવી પુરગાંમ બયાન કરેછે કે જવારે એક પોહાર રાત ગુજરી તેવારે મોટા

ભાઈ મુહમ્મદની આંખ ઉઘડી ગઈ, તેવારે નહાના ભાઈ ઈબ્રાહીમથી રોઈ રોઈને આ વાત કહી. અમ્મે ભાઈ જલદી ઊઠો હવે યકીનછે કે આપણને પણ મારસે, અને તલવારના પાણીથી શહાદતનો જામ પીવરાવસે, સા વાસતે કે મેં હમણાંજ સપનું જોયુંછે કે આપણા બાવા સૌહેબ, મુહમ્મદલ મુસૈંતશ, અને અલી અલ મુરતઝા, અને શતેમતઝઝહેરા, અને હસનલ મુજતબા અલફહિસ્સલામની સાથે બેહુશત બરીનમાં ફરેછે, એટલામાં જનાબ રસુલે ખુંદાએ મને જાઈને ફરમાવીઠ કે અફ મુસલિમ તારા દીલે આ તારા ફરજદાની જુદાઈકેવી રીતે ગવારા કરીછે ? બાવા સૌહેબે અંરજ કીધી કે યા રસુલિલ્લાહ હમણાં આ બેઠ મારી પાછલ આવી પોંહાંએ. આ વાત સાંભલીને ઈબ્રાહીમ ન નાનો ભાઈ હતો તેણે પણ કહીઠ કે ખુંદાના કસમ મેં પણ એજ સપનું જોયુંછે ન તમોએ કહીઠ. એટલી વાત કહીને તે બેઠ ભાઈ એકબીજાના ગલામાં હાથ નાખીને રોવા લાગા. હુએ હુએ તેઓનો આવાજ સાંભલીને તે કાશીર નાતરસ પણ ઉઠી બેઠો અને કહેવા લાગો કે જલદી બતી રોશન કરો ? એટલું કહીને પોતેજ ઉઠેઆ અને બતી લઈને તે હુજરામાં ગયો. હફ હફ તે સૌહેબઝઝાએને જાઈને પુછવા લાગો કે તમો કોનછો ? કાંહાંથી આવેઆછો ? તે યતીમોએ કહીઠ કે અમો મુસલિમ ઈબને અંકીલના બેટા છીએ. આ વાત સાંભલીને તે મલકેન ખુશી થીઆ અને કહેવા લાગો.

ખુએત.

યારથા ઘરમેં જહાંકે ગીરદ મએં ફીરતા રહા,

તીશનાલબ જગમેં ફીરા કુનેમેં મેરે આબથા.

વાવડલા તે ક્ષીતમગર સંગઘીલે કંઈ રહુમ ન ખાધી, એવીરીતે તમાંઆ મારવા લાગો કે ગુલાબ નવા તેઓના ગાલોને નીલા કરી નાખેઆ ; અને પછી

એક કોઠડીમાં બંદ કીધા. નવારે સુંખોડ થઈ તેવારે દાલ તલવાર લઈને ઘોડા ઉપર સવાર થીઓ અને તે બેઠે યતીમાના જુલશ બાંધીને પગથી ચલાવતો ચલાવતો શ્રીરાતના કાંઠાં ઉપર લઈ ગીઓ.. તેની પાછલ તેની બીબી, અને ગુલામ, અને તેના દીકરો એ પણ બાઈ પોહાંચેઆ. મલઉંને ચાહીઉં કે તે બે માંથી એકને કંતલ કરે કે તેની બીબી તેની પાસે દોડી ગઈ અને અંરજ કીધી કે ખુંદાના વાસતે એઓને ન માર, ખુંદાથી ડર, રસુલે ખુંદાના શરજંદની શરમ કર, હકિ હકિ તે પાક દામન બીબી તે મલઉંના પગ પર માથું મુકીને આ અચ્ચેત કહેતી હતી.

મસનવી.

બેદાદ નકર તું ઇનકે ઉપર, કર ભુતશ અસાને મહેરે માદર.
બેકસ હુએ ચે બેનવા બીચારે, હુએ અપને વતનસે ચે આવારે.
ઇતના ન સીતમ તું ઇનપે કરના, અસ આહ વ શીંગાસે ઇનકે ડરના.
દુબીયાં કી ન ઇતની બદ દુઆ લે, ચે આગ ઘડીમેં જગ જલા દે.

એટલામાં તે કાશીરે તે બીબીને જાંબતી કીધી, અને પોતાના ગુલામને કહેવા લાગો કે આ શમશીર આબદાર લે અને આ બેઠને કંતલ કર. ગુલામે નહીં માનીઉં. તે મલઉંને ચાહીઉં કે એને પણ હલાક કર, એક તલવાર એથી મારી કે કાકડીની માફક તેના હાથ ઉડીગીઓ, ગુલામને ગંશ આવેઓ. નવારે તેના છોકરાએ જાથું કે ગુલામ મારો દુધ લાઈ છે તેવારે દોડેઓ અને પોતાના આપને કહેવા લાગો કે સુ જાંજા કરોછો, મારા ભાઈને નહીં મારો. તે ખુંદા નાતરસે કહીઉં કે અસ અએ શરજંદ અરજમંદ આ તલવારથી આ બેઠને માર, અને તેઓના માથા બદનથી જુદા કર. છોકરાએ કહીઉં કે વદલાહ આ બદઅજામ કામ મારાથી હરગીજં બનનાર નથી. મલઉંને તેને પણ એક એવી તલવાર

મારી કે તેની અરવાહ બુલબુલની તરેહ રોજીએ રિજવાનન । તંરશ પરવાજ કરી ગઇ.

હુએ હુએ યિવીજ રીતે નંગી તલવાર લઇને તે મલકેન ખેડ સોહુઅજાદાઓની પાસે આવેઓ. તે ઝંરીઅ બીચારા બીહી ગએઆ અને કહેવા લાગા કે અમને નહીં માર, અમારા જીલજ પાચીને માથાના બાલ મુંડાવીને કોઇને પણ વેચી નાખ તો તારો મુદઆ પુરો થાસે અને તુંને ઘણા જૌર મલસે. તે મલકેન કહેવા લાગો કે હું તમને કંતલ કરવા વગર હરગીજ મુકનાર નથી. તેઓએ કહીક કે અમારી બેકસી અને ચતીમી ઉપર રહેમ ખાઓ, કાશીરે કહીક કે મારા દીલમાં રહેમ બીલકુલ નથી. નવારે તે ચતીમો સીતમ, રસીદાએ નાચું કે આ જાલીમ અમને મારવા વગર રહેસે નહીં તેવારે માચુસ થઇ, રોઇ રોઇને કહેવા લાગો કે અરે યેટલી કુરસેત આપ કે અમો વચું કરોને નમાજ પડીએ. હુએ હુએ તે મલકેન એ પણ માનીક નહીં, અને મોટા ભાઇનો તંરશ દોરેઓ, નાના ભાઇએ કહીક કે અફ કાશીરે બકેશ અને અફ સીતમગરે બદઅદશ પેહલાં મને માર કે હું એનો દાઝ ન ઉઠાવું. મોટા સોહુઅજાદાએ શરમાવીક કે અફ જાલીમે જશકાર, અને અફ કાશીરે નાહુનજાર પેહલાં મને માર કે હું મારા ભાઇને કંતલ થએલો નહીં જાઉ. અને તેની બીબી આ હાલ ત્યાં ઝંશની હાલતમાં પડી પડી જાતી હતી, અને રોઇ રોઇને આ જુહો જાનથી અદા કરતી હતી અને માતમ પણ કરતી હતી.

નુહો.

હારસકી ચેહ બીબીને કહા ઊસ ઘડી રોકર, અએ કાશીરે બેદરદ;

ચેહ તીશલ હએ માઆસુમ હએ દુક રહેમ

કર ધનપર, અએ કાશીરે બેદરદ. ૧

કયું ખેંચતા હૈયે જ્યેલશોકો ધન અચોંકે હરદમ, કર ખોશ ખુંદાકા; ૧
 લેતા હૈયે વખાલ ધનકા અબસ આજ તું સરપર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૨
 ચેહ દરદે યતીમીમેં ગીરફતાર હુઝ્યે હૈયે, મરનેસે પીદરકે; ૩
 કયું ધનકો દીખાતા હૈયે તું અબ ખેંચકે ખંજર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૪
 લાજીમ હૈક તુઝે ધનકી યતીમીપે કરે રહેમ, ઝૌર કંતલસે બાજ આઝ્યે; ૫
 હૈયે જુરને વીલાયતકે ચેહ દોનોં મહે અનવર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૬
 ચેહ મર રહે હૈયે ગરદીશે અશલાકસે ખુંદહી, દમ ધનમેં નહીં હૈયે; ૭
 હરદમ ન ડરા તુ ધજહે તલવારે દીખાકર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૮
 કુરતે ન ઉતાર ધનકે નકર તુ ધજહે ઊરયાન, મત ખાંકપે ખીંડલા; ૯
 ખીસતરથા સદા ધનકે લીઝ્યે દામને હૈયેદર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૧૦
 ગુસ્સેસે નીકાલ ધનપે ન તુ દીદઝ્યે પુર કંહેર, ચેહ બતે હૈયે સહેમે; ૧૧
 કાંતીલ નહો ધનકા કે ચેહ હૈયે બને પયમબર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૧૨
 ફનીઆ કે લીઝ્યે દીનકો તું હાથસે મતદે, ચે આત મેરી માન; ૧૩
 સમજાતીહું દીલ સોજીસે મઝ્યે દીલબલી રોકર, અફ કાશીરે ખેદરદ. ૧૪
 અલકિસ્સા કીયા કંતલ ઊનહે અફસે સીતમસે, પથર ન પસીબ; ૧૫
 હરઅંદ વોહ કહેતી રહી બા હાલતેમુજંતેર, અહ્યે કાશીરે ખેદરદ. ૧૬
 અફ હૈદરી ચે શૈયેલે જંબુ ઉસકા જો દેખા, ખંલકંતને ખુંદાકી; ૧૭
 હારસસે કહા કંહેર ખુંદાકા પડે તુઝપર, અફ કાશીરે ખેદરદ. ૧૮

આખરૂલ અમર ઝેવી આગળે અને ધનકસારી અને લાચારી અને બેકસી તે યતી
 મોની ઊપર પાણુ મલગીને રહેમ ન આવી, અશસોસ સંદ અશસોસ તે મલગીલ
 બેહુઆયે પેહુલાં મોટા ભાઈ મુહમ્મદને શહીદ કીયા, અને તેનું નાજનીન બદન દરી
 યામાં નાખી દીધું. તે બાદ નાના ભાઈ ધજરાહીમને શહાદતનો જામ પીવરાવેઝ્યા,
 અને તન મુબારકને દરીયામાં નાખી દીધો. ધનીં લિલ્લાહે વ ધનીં ઇલફહે રાજકેન.

મન્વલીસ ૧૧ મી.

સંલલલલાડુ ઝંલલકા યા અબા ઝંબલિલલાહે,
સંલલલલાડુ ઝંલલકા યા ઇબને રસુલિલલાહે,
વ ઝંલલ મુસતશહેદીના મઝાકા યા લફતની,
કુનતા મઝાકુમ શ અકુખાં શવર્જન ઝંભા.

પેશખવાની.

અફ શલક હસદમ સંશઆસ શાહકા લશકર હુવા,
તીરે ઇબને સાઅદ પહેલે શાહેદી'પર સર હુવા. ૧

થે બહાતર તન રશીકા નાનીસારે શાહેદીન,
જા ગયા મદદાનમેં સો બીસમીલે ખંજર હુવા. ૨

બ્યાહ થા કાસમ બનેકા શતેમા કુબરાકે સાથ,
વોહ બની બેવા હુઇ ઝોર વોહ બના બેસર હુવા. ૩

હજરતે ઝંબાસને લી મીશક પાનીકો ચલે,
હાએ જંબમી જબ વો ઇબને હફદરે સંશદર હુવા. ૪

કટ ગાએ શાનેથે પર દીલમેં નથા ખોશ હીરાસ,
મીશકકા પામી બહા ઝંબાસ તબ મુર્તર હુવા. ૫

મર ગાએ ઝંબાસ જબ ઝાદાને કી વાંહાંકી ખંબર,
તબ પકક કર નેઝે ઉનકે સામને અકબર હુવા. ૬

જળ ગીરા મહિલાનમેં ઘોડેસે ચક્રબર હો શહીદ,
 હાલે જંદનખ રોતે રોતે ઉસ ઘડી અખતર હુવા. ૭
 શાહ ખોલે અખ કંહી જલદા શહાદત હો મેરી,
 બીસમીલે તીરે અંદુ જળ શાહકા અસંગર હુવા ૮
 પુરને પુરને તન હુવા ઝોરં ખુન સારા બહે અયા,
 ગીર પડા ઘોડેસે જળ ખેતાખ વો સરવર હુવા. ૯
 રહે જંહેરા પીટતીથી ઉસઘડી ખેઅખતીઝાર,
 જંખહા સીજદમેં ના હક હક સીખતે પચ્ચગંમખર હુવા. ૧૦
 અફ અંતા અજંખસકે હક તું તાઝાઝાદારે હુસેન,
 હામીઝે મહેશર હક તેરા શાશીઝે મહેશર હુવા. ૧૧

રિવાયત મજલીસ અંગીઆરમીની.

જનાખે રસુલે ખુદા સલ્લલ્લાહ અલહિદે વ આલેહીઝિ શરમાવીઉંછે કે જ
 કોઈ શખસ મારા હુસેન પર રોસે યા તો રોવડાવસે તે શખસ ઉપર ખેહુશત
 વાજખ થાઝેછે. અફ દાસતો અને અફ મોહીખાને જનાખે શહીદુશ શોહદા
 અંલફહિસલામ, આ મજલીસ શહીદુશ શોહદાના માતમનીછે, જે શખસ તેઝ્યાની
 મુસીબત સાંભલીને રોસે તો ખેશક તે ખુદા તાઝાલાની નજંદીક બખંશાઈ જાસે
 યાઝંને તેનો છુટકારો થઈ જાસે.

માઅંશરલ મોઅમેનીન, મોઅમેનીનની જમાઅત, રાવી લખેછે કે મવલાન,
 હુસેન અંલફહિરસલામે મક્કાથી કરબલાની તંરફ કુચ કીધી, તો રસંતામાં જંહીર
 બીન કુઝેસ આપના લશકરની પાસે પોંહાયેઝ્યા, અને આપના ખંઝેમાથી દુર

તે ઉતરેઆ હતો. એક દીવસ જંહીર પોતાના ખંચમામાં ખેડો હતો, એટલામાં મવલાના અમ હુસેન અંલહિલિસલામે અંલી અકબરને શરમાવીઉં કે જંહીરને ખોલાવી લાવો.

રાવી લખેછે કે નવારે અંલી અકબર જંહીરની નજંદીક પોંહોંચેઆ અને પચ્ચેમાં આકાં હુસેનનો કહેઆ, તેવારે જંહીર ઘણા તાઅંજુબ થીઆ. અફ એખવાનો જંહીરની બધરીનું નામ દલમ હતું તેણે કહીઉં કે સુખહાનલીહ, રસુલે ખુંદાના શરજંદ તમને ખોલાધે અને તમે જાવામાં તાઅંમુલ કરો. જંહીર તેજ વખત આકાં હુસેન અંલહિલિસલામની ખીદમતમાં ગયો અને ત્યાંથી ખુશી થાતો પાછો પોતાના ખંડમામાં આવીને કહેવા લાગો કે મારો ખંડમે ધમામ હુસેન અંલહિલિસલામના લશકરમાં કરો; અને પોતાની બધરીને કહેવા લાગો કે તમે તમારા અકરૂખામાં જાઓ કેમકે કદાચ મારા સબખથી તમને કાંઈ ઇજા ન પોંહોંચે, સાવાસતે કે હું આહું છું કે મારી જાન હજંરત ધમામ હુસેન અંલહિલિસલામ ઉપર શીદા કરું.

રાવી લખેછે કે જંહીરની નેક બખત બધરી આ કલામ સાંભલીને રોઈ અને કહેવા લાગી કે ખુંદા તમને જજંચે ખંચર દેજો, મગર મારી અંરજં આછે કે કયામતના દીને મને હજંરત ધમામ હુસેન અંલહિલિસલામની પાસે યાદ કરજો. આખર જંહીરે તેને વીદાએ કીધી, અને પોતાના અસંહાખોથી કહેવા લાગો કે મેં તમે સઘલાને રજાં આપી, નેનું દીલ જ્યાં આહે ત્યાં ચાલેઆ જાએ. એટલું કહીને આપ હજંરત ધમામ હુસેન અંલહિલિસલામના લશકરમાં સામીલ થીઆ.

મોહીબીને હુસેન, હજંરત ધમાસ જાઅંશરસીદિકથી રીવાયતછે કે નવારે આકાં હુસેન અંલહિલિસલામ મનજંલે ઊંકંબાથી નજંદીક થીઆ, તેવારે આપના અસંહાખોને કહેવા લાગો કે હું આ સશરમાં શહીદ થાઈસ. અસંહાખોએ અંરજં

ટીધી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, આપે કેવી રીતે જાણીશો? હજરત શરમાવા લાગા કે મેં એક સપનું જોયું છે કે કેટલાક કુતરાઓ મારા ઉપર હુમલો કરે છે અને તે સગ યાઝીને કુતરામાંથી એક સગ અબલક મોટો છે કે સઘલાથી પેશતર મારા ઉપર હુમલો કરે છે વાસતે હું જાણુ છું કે જરૂર શહીદ થાઈશ તો પછી આ ઉમ્મતને જમાઅતની નમાજ પડવાની તવફીક બહુક ન મલસે. અને મારી બાદ બની હાશમ હમેશા મહેનત અને બલાઓમાં રહેશે જ્યાં સુધી કે કાયમ આલે મુહમ્મદ જાહેર ન થાશે.

અફ એખવાનો ભાઈજનો, રાધી જીગર સોજ અને ઝંમ અદાજની હીકાયત કરનારા રીવાયત કરે છે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલફિદરસલામ ઈલહનની ત્રીજી તારીકે અને બાજુ કહે છે કે આઠમી તારીકે મકાથી કરબલાની તરફ રવાના થીઆ, નવારે સુરાબમાં પોંહોંચ્યા તો ત્યાં એક હજાર સવારથી હુર બીન યલ્દ રયાહી આપની નજદીક આવેઆ. તે દીવસે ગરમી નેહાયત ઘણીજ પડતી હતી. હુર આઠા હુસેનની પાસે આવીને કહેવા લાગે કે “અસસલામે અલફકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહ વ રહેમતુલ્લાહે વ બરકાત.” હજરતે સલામનો જવાબ આપેઆ બાદ શરમાવીકે કે અફ બંદ ખુદા તું કોણુ છે? હુરે કહીકે કે હું હુર બીન યલ્દ રયાહી છું. આપ શરમાવા લાગા કે અફ હુર તમે મારી સાથે લડવા આવેઆ છો કે મારી મદદ કરવા આવેઆ છો? હુરે કહીકે કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ હું ખુદાના કસમ લઇને કહું છું કે મને લડવા મોકલેઆ છે, મગર હું ખુદાથી પનાહ માગું છું, હવે તમે પાછા મદીને જાઓ, કેમકે યાંહાં તમને કંતલ કરસે. ઇમામ હુસેન અલફિદરસલામે શરમાવીકે કે મને કંતલ કરવાની હું કાંઈ પરવા રાખતો નથી. હુરે કહીકે કે મને ઇબને ઈઆદ મોકલેઆ છે કે હુસેનને મારી પાસે લઈ આવ. આપ શરમાવા લાગા કે જ્યાં સુધી હું જીવતો છું ત્યાં સુધી હરગીજ એ બનનાર નથી.

રાવી જાનસોજી લખેછેકે હુરની સાથે મળીકુર કલામ કરેઆ પછી આપ રવાના થીઆ, અને જ્યારે બીજી તૈરશ જાવાનો ઈરાદો કરતા હતા તો રસતો ગું મ થઈ જાતો હતો, એમ કરતાં આખર કરબલામાં પોંહોંચેઆ. આપે પુછી ઉ કે આ જંમીનનું નામ શું છે? લોકોએ અંરજ કીધીકે આ જંમીનને કરબલા કહેછે. જ્યારે આપે કરબલાનું નામ સાંભલીઉં ત્યારે આપ રોયા, અને શરમાવી ઉંકે આ કરબલાની જંમીન એવીછેકે યાંહાં અમારા ખુન થાસે. તે બાદ આપ ઘોડા ઉપરથી ઉતરેઆ અને અહુલેખઅતોને માટે ખંચેમા ઉભા કીધા.

રાવી લખેછે કે જ્યારે આ ખંચર ઈબને જીઆદને પોંહોંચી ત્યારે તે મલકેને ઉંમર ઈબને સાઅેદ મલકેનને અને શીમર જીલજાશન, લાઅેનત હાએ ખુંદાની એ શીમર ઉપર, તેને (૩૦૦૦૦) ત્રીસ હજાર સવાર અને પેઆદ સાથે આપીને મોક લેઆ. અને ઉંમર બીન હુબાજ મલકેનને (૫૦૦) પાંચસો માણસથી દરીઆએ શીરાત ઉપર રાખેઆ કે ઈમામ હુસેનના લશકરમાં પાણીનો એક ટીપો જાવા નહીં પામે. હજારત અંબાસ અંલીએ હજારત ઈમામ હુસેનથી અંરજ કીધીકે અફ બીરાદર ખુબીગવાર, મુખાલીશાનું લશકર પાસે આવી પોંહોંચીઉંછે. આપે હુકમ કીધો કે તમે જઈને પુછો કે એ લોકોની મતલબ અને ગંરજ શું છે. અંબાસ અંલીએ મુખાલીશાના લશકરમાં આવીને કહીઉં કે તમારી ગંરજ શું છે? તે મલાઈનેએ કહીઉં કે ઈબને જીઆદનો હુકમ એમછે ને અગર તમે ઈતાઅેત અમીરની કરો તો તમને ઈબને જીઆદની પાસે લઈ જાઈએ, અને અગર એ વાતનું ઈનકાર કરસો તો તમારી સાથે લડશું.

રાવી પુરજોમ બયાન કરેછેકે અંબાસ અંલીએ આવીને આકાં હુસેનને એ વાત કહી. આપે શરમાવા લાગાકે અગર તમારાથી બને તો આજની રાત તે લોકો પાસેથી મહુલત માંગો કે ફક્ત આજની રાત હું ઈબાદત ખુંદા તાઆલાની આખરી કરૂં. અંબાસ અંલીએ જ્યારે આ વાત મુખાલીશાના લશકરને કહી

તેવારે ઉંમર બીન સાચુંદે પુકારીને કહીઉં કે આજની રાત અમોએ હુસેનને મહેલત દીધી.

માઝાંશરલ એખવાનો, આફા. હુસેન. અલદિહિસ્સલામે આપના સઘલા અસહાબોને જમા કીધા અને કહેવા લાગાકે મારા ઉપર એક બલા નાજલ થઈછે, જે તમો સઘલા જુઓછો ; હવે મેં સઘલાઓને રજા આપી, અને મારી બઈએન કરવાનું સઘલા ઉપરથી ઉઠાવી લીધું, હવે જ્યાં તમારું દીલ ચાહે ત્યાં ચાલેઆ જાઓ, સાવાસતે કે આ લોકો જરૂર મારા ખુનને ખાતર ઉભાછે, અને તમારાથી એ લોકોનું કાંઈ કાંમ નથી. આ કલામ સાંભલીને હજરત અંબાસ અંલી, અને ભાઈઓ, અને અસહાબો, સઘલા ઉઠીને આપના કુંદમ મુબારક ઉપર પડી ગીઆ, અને કહેવા લાગાકે અમો આપથી જુદા નહીં થાશું, અને જ્યાંસુધી અમો આપના કુંદમ ઉપર અમારી જાન શ્રીદા નહીં કરીએ ત્યાં સુધી ખુંદા અમોને આપથી જુદા ન કરે. હજરત ઇમામ હુસેન અંલદિહિસ્સલામે સઘલાને દોઝાએ ખંડર કીધી. તે બાદ આપ અને આપના ચારો ચાવર તમામ રાખ ઇબાદતે ખુંદામાં અને કુરઆને શરીફની તીલાવત કરવામાં મશગુલ હતા. જ્યારે સુબોહ થઈ તેવારે આપે કહીઉં કે હું ગવાહી આપુંછું કે અંલી ઇબનલ હુસેન સીવાએ આજ તમો સઘલા શહીદ થાસોં. આપના તમામ લશકરમાં બત્રીસ સવાર અને ચાલીસ પેઆદા મલી બહુતરં તન હતા.

રાવી પુરગમ બયાન કરેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અંલદિહિસ્સલામ સવાર થીઆ, અને પોતાનો અંલમ હજરત અંબાસ અંલીને આપેઆ. જ્યારે બેઉ સૈંયો બરાબર થઈ તેવારે હુરે ઉંમર સાચુંદેને પુછીઉં કે અફ ઉંમર, ઇમામ હુસેનની સાથે તું જરૂર લડસે ? તેણે કહીઉં કે અલબતા, તેજ વખતે હુરે ઘોડો દોડાવેઆ અને ઇમામ હુસેન અંલદિહિસ્સલામની ખીદમતમા હાજર થીઆ, અને પોતાના હાથ માથા ઉપર રાખીને અંરજ કરવા લાગો કે ખુદાવંદા હું

તોઆ કડુંધું મારી તોઆ કચુલ કરો ; બાદ આકાં હુસેનથી કહેવા લાગોકે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ હું તમને આ મકાનમાં લઈ આવેઆ હતાં લેકીન હું આ વાત નહીં જાણુતો હતો, હવે અફ઼મૈલા તોઆ મારી કચુલ થાસે? આપે શરમાવીકે કે ન કોઈ તોઆ કરે તેની તોઆ કચુલ છે. તે બાદ હુરે કહીકે કે યા આકાં હવે મને ઇજાઝત આપો તાકે હું પરથમ આ કાશીરોથી લડવાને જાઉં અને પરથમ હુંજ તમારા ઉપર શીદા થાઉં.

રાવી પુરગમ બયાન કરેછે કે તે બાદ હુર રજા લઇને મઝ્મદાનમાં ગીઆ, અને [૪૦] ચાલીસ કાશીરોને જહનમ વાસલ કીધા. આખરકાર ઘોડા હુરને મારેઆ ગીઆ, હુર પેઆદા લડતો હતો, ઝેટલા સુધી લડેઆ કે પોતે તમામ જાંખી થઇને પડી ગીઆ. તેવારે ઇમામ હુસેન અંલહદિરસલામ આપ તેને મફદાનમાંથી લઈ આવેઆ.

રાવી લખેછેકે બાન રીવાયતથી સાબીત થાએછેકે આકાં હુસેનના અંસહાબો હુરને ત્યાંથી ઉપાડી લાવેઆ, હજી કદરે જીવ હતું, અને બદનથી લોહી જારી હતું, ઝેટલામાં હુરે આંખો ઉઘાડીને આપને કહીકે કે યા મૈલા મારાથી રાહ થીઆ, આપે શરમાવીકે કે અફ હુર હું રાહું અને મારો ખુંદા પણ રાહુંછે, અફ હુર તમારી માએ તમારું નામ હુર રાખીકેછે કે તમે દીન અને દુનીઆમાં પણ આજાદકરદા છો. બસ ઝેટલીજ વાત સાંભલીને હુરે પોતાની જાન શીદા કીધી, યાઅનને આ દુનીઆ બેબકાથી આંલમે બકાની તંરશ પરવાજ થીઆ. ઇનાલિલ્લાહ વ ઇના ઇલહુ રાજીન. તે બાદ આકાં હુસેન અંલહદિરસલામ હુરના હુકમ દાઆએ ખંદર કરતા હતા, અને ચારે તંરશથી હુરએકે આ તુહાનો આવાજ સાંભળેઆ.

નુહો.

- અચ્ચે યારો ચે શ્રિદયાથા હુસેન ધખને અંલીકા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો;
 શખીરકેહી કુંદમોપે સર ઉસને કટાયા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૧
- વોહ તીશના લખો ખંસતા જગર દશતે બલામે, શખીરકે ખાતર;
 સર દેકે સુચ્ચે હચ્ચેદરે કરીર સીધારા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૨
- વોહ યાર વશદારથા ઝોર સાહેબે ધમાન, નો અચ્ચે રાહે હિમત;
 ઉંકેબાકે લીચ્ચે ધ્યાનમે કુછ લાયા ન દુનયા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૩
- અશખેલે ધલાહીસે ચેહ રૂતબા મીલા ઊસકો, દર જગે મુખાલીશ;
 સચ્ચેરાખ હુવા જામે શહાદતસે વો પેઆસા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૪
- શખીરકે દામાને મુહમ્મતકો ન છોડા, ઝોર હાથ કટાચ્ચે;
 હાં સચ્ચ હક ચે થા હોસલા બાઅલીહ ઉસીકા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૫
- જાકર કહા દરવાજેપે જાનતકે ચે ઉસને, હકદરસે ચે કહેદા;
 શખીર કે લશકરસે વો મજરહ હક આયા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૬
- હુરોંન કહા રોરોકે ચે રોરે ખુંદાસે, કયા બચ્ચેઠે હો સાહેબ;
 વો લેકે ખંબર આપકે બેટેકી હચ્ચે આયા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૭
- જંખેરોંસે બદન ચુર હચ્ચે પેશાની હચ્ચે દુકરે, હચ્ચે ખુંનમે હુબા;
 સર ઉસકે બંધા જંહિરાકા રૂમાલ હક શાહા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૮
- હકદરને ચે રોરો કહા ઉસ વખત નખીસે, કયા ઝોરજં કહું મચ્ચે;
 શખીરને ધસ અપને હર અવલકો હક લેજા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૯
- અહમદને ચેહ સુનતેહી ગીરેબાનકો શાહા, શીર આંસુ બહાકર;
 ચેક હુરકો શરમાયા કે જા ઉસકો બુલાલા, હુર કહેતે હચ્ચે અસકો. ૧૦

એમ તાબ નહીં હૃદયરીકે દીલકો અંતરે, તહેરીર કરે કયા ;
અહેવાલ જો કુછ ઉસને પયમબરકો સુનાયા, હુર કહેતે હૈએ જસકો. ૧૧

મન્લીસ ખારમી.

સંલલલાહુ અંલકકા યા અંખા અંખદિલલાહે,
સંલલલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલલાહે,
વ અંલલ મુસતશહેદીના મઝાકા યા લફતની.
કુનતા મઝાકુમ શ અશુજા શવજન અંતરમા,

માઅંશરલ એખવાનો નખી અલ ઇમાનો, દરદા અલમની હીકાયતના લખ
નારા રાવીએ લખેછેકે જવારે આકા હુસેન અલફહિસ્સલામનાં લશકરમાંથી હુર
ખીન ચલ્દ રયાહી શહાદતના દરજાને પોહાંચેએ, તે બાદ મલાઈએ કુશીએ
એ ઘણી જાંઆદતી કરવા શરૂ કીધી, તેવારે આપના લશકરમાંથી યુરેર ખીન
હસીર હમદાની, ન જાહિદ, આંખીદ, અને કારીએ કુરઆન હતો, તે હજરત
ઈમામ હુસેન અંલફહિસ્સલામની નજંદીક આવેએ, અને ઇજાજત મઝેદાનની
ચાહી. આપે તેને રજા આપી અને કહીલકે અફ યુરેર જાએ તમારો ખુંદા
તાઆલા હાશીજ અને મદદગાર હોજો.

રાવી લખેછેકે આપની રજાંથી યુરેર મદદાનમાં આવેએ અને કહેવા લાગો
કે અફ પઝેગંમખરની અવલાદના કાંતીલો નજંદીક આવો, કેમકે આજ દીલ માફ
તમારી અંદાવતંથી ભરેલું છે, અને આ મારી તલવાર તે પાણુ તમારી લોહીની પેઆસીછે.
અફ મોહીએ ન કોઈ મદદાનમાં આવતો હતો, યુરેર તેને એક જરખથી બે કટકા
કરતો હતો ; એવી રીતે [૩૦] તીસ કાશીરોને વાસલે જહનમ કીધા, તે બાદ આપ

પણ જાંખોથી ચુર ચુર થઈ ગીચા. તે વખતે યજ્ઞે બીન માઝાંકલ મલગીને તેની સાંમે આવેચો અને કહુવા લાગો કે અફ બુરેર તું ઝુઠું બોલેછે. બુરેર કહીં કે અફ મલગીને તું મારી ઊપર તલવાર મારુ અને હું તારી ઊપર તલવાર મારું; એમાં ને કોઈ ઝુઠું બોલનાર હશે તે મારેચો જાણે. તે બાદ યજ્ઞે એક તલવાર બુરેરને મારી, તે તલવાર બુરેરને કંઈ અસર નહીં કીધી. તે બાદ બુરેર એક તલવાર એવી મારી કે તે મલગીનેના કાકડીની માફક બે કટકા થઈ ગીચા, અને તે જહનમમાં દાખીલ થીચો.

રાવી પુરજાંમ બયાન કરેછે કે બશીર બીન આવસ મલગીને બુરેરને શહીદ કીધા, મગર ને વખતે બુરેર ઘોડાથી નીચે પડ્યો, અને આંખ ખોલી તે જુએછે તું કે હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહરસલામ તેના માથા આગલ ઉભાછે, અને કહી રહેઆછે કે અફ બુરેર ખુંદા તાઝાલા તારાથી રાજી હોજો. બુરેર આ ખુંશખરીને સાંભલતાંજ પોતાની જાન હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહરસલામ ઊપર શીદા કીધી યાઝને આ દુનીઆથી રોજંચે રીજંવાનની તૈરફ રવાનો થીચો. રહેમત હોચે ખુંદાની એ બુરેર ઊપર, ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના હિલ્લાહે રાજેઉન.

— ૦૨૬૦ —

મજલીસ તેરમી.

સંદલલ્લાહુ અંલફકા યા અબા અંબદિલ્લાહે,
સંદલલ્લાહુ અંલફકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,
વ અંલલ યુસતશહેદીના મઝાંકા યા લફતની,
કુનતા મઝાંકુમ શ અધુમ્ શ વજંન અંજીમા. .

અચ્ચે મોહીઝાને હુસેનો રાવી પુરગંમ યયાન કરેછે કે નેવારે બુરેર બીન હસીર હમદાનીચ્ચે જામ શહાદતનું પીધું; તે બાદ વહાય બીન અંબદુલ્લાહ કલ બીચ્ચે જામ શહાદતનું પીધુંછે નનું યયાન આ કીતાબના પાને (૯૨) માં રીવાયત (૧૫) મી માં આવી ગીઊછે.

અચ્ચે એખવાનો ભાઈજાનો તે વાહય બીન અંબદુલ્લાહ કલબીની શાહાદત બાદ ઊંમર બીન ખાલીદ અર્જંદી, હર્જંરત ઇમામ હુસેન અંલકલિહસ્સલામથી રૂખંસેત લઈને મદદાનમાં તશરીફ લઈ ગચ્ચેઆ. નેવારે જંગની મદદાનમાં પોહાંચેઆ તેવારે કહેવા લાગા કે અફ કોમે જંશકાર, અરે તમને રસુલે ખુંદા સદલદલાહ અંલકલિહ વ આલેહીથી કંઈ શરંમ નથી? કેમ કે હર્જંરત ઇમામ હુસેન અંલકલિહસ્સલામના કેટલાક અસંહાય વશદારને નમો લોકોચ્ચે શહીદ કીધા, અને હજી પણ કંતલ ઊપર કમર આંધી ઉભાછો. અને વલી તમો જાણાછો કે આફા હુસેન અંલકલિહસ્સલામ, રસુલે ખુંદાના નવાસાછે.

રાવી જાનસોજં યયાન કરેછે કે ચેટલું કહીને ઊંમર બીન ખાલીદ અર્જંદી કાફીરોના લશકરમાં ઘુસી ગીઆ, અને ઘણાકોને જહનંમમાં પોહાંચાડેઆ. આખરકાર ઘણીજ પેઆસની શીદ્દતમાં પોતે પણ શરખત શહાદતનો નોશ કીધો.

માઅંશરલ એખવાનો નબી અલ ઇમાનો ઊંમ વ અલમના લખનારા રાવીચ્ચે યયાન કરેછે કે તે બાદ સાઅંદ બીન હનલ્લા તમીહી, હર્જંરત ઇમામ હુસેન અંલકલિહસ્સલામની ખીદમતમાં આવેઆ, અને અંરજં કીધી કે યા મૈલા મને રયાનું રીજવાનનો શોક નીહાયત થીચ્ચાછે મારે મને પણ રજં આપા. આફા હુસેને તેને રજં આપી.

રાવી લખેછે કે તે બાદ સાઅંદ મદદાનમાં તશરીફ લાવેઆ, અને ઘણાક કાફીરોને કંતલ કીધા, અને પોતે પણ જંખંમોથી ચુર થઈને ઘોડાથી જંમીન ઉપર પડેઆ અને જામ શાહાદતનો પીધો.

શાહીદશ શોહદાના બચાવના લખનારા રાવીએ લખે છે કે તે બાદ ઉંમર બીન અંબદુલ્લાહ નદમહીએ તલવાર ખેંચી, અને હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લેલામથી રૂખસંત થઇને મરદાનાંવાર મરદાનમાં તરારીશ લઇ ગીઆ, અને તે કાશીરો ઉપર હુમલો કીધો અને ઘણાકનાં માથાએને ઉડાડી મુકેઆ, એટલા સુધી કે કોઇ પણ મલકેન તેની સામે ટકતો નહીં હતો. આખર કાર મલકેન મુસલીમ નેબાઈ, અને અંબદુલ્લાહ બહેલીએ તેને શાહીદ કીધા.

રાવી જાનસોજ લખે છે કે તે બાદ હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લેલામના લશ્કરમાથી મુસલિમ બીન અંબસજા, ને આંબીદ અને જાંહીદ અને આંલમ અને શાજેલ હતા, વલી સઘલા અસહાબો કરતા યુજરગ હતા, તે હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લેલામથી રૂખસંત થઇને અને આપની રીકાએ શાહદતને ખોસા દઇને શાહદતની આરજુથી મરદાનમાં આવેઆ.

રાવી લખે છે કે ને તંરશ મુસલિમ બીન અંબસજા મોહોહુ કરતા હતા તે તંરશ મુરદાનો ઢગલો થઇ જતો હતો, ઘણાક કાશીરોને જહનમમાં પોંદાંચેઆ. તે બાદ આપ પણ ઘણાજ જંખંમી થીઆ અને ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર પડેઆ. તેજ વખત હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લેલામ અને હબીબ ઇબને મજાહીર, મુસલીમની પાસે ગીઆ. હુતુજ કંદેર જીવ હતું કે આકાં હુસન અંલકહિલ્લેલામે શરમાવીઉં કે અફ મુસલિમ ખુંદા તમારા ઉપર રહેમત કરજો, કેમકે તમે શાહદતના મરતબાને પોંદાંચેઆછો અને ને કાંઈ તમારા ઉપર વાજીબ હતું તે તમે બજાવી લાવેઆ. હવે અફ મુસલિમ ઘભરાસો નહીં કે હું પણ તમારી પાછલ આવુંછું. હબીબે કહીઉં કે અફ મુસલિમ આ હાલતમાં તમને જાવું એ અમારા ઉપર દુશવાર છે, મગર બીશારત હોજો તમને ખેંહશતની.

રાવી. લખે છે કે તે વખત મુસલિમ નો કે ઘણા નાતવાન હતા તો પણ આરીક, જંધશીના આવાજથી કહેવા લાગ્યા કે ખુદા તાઆલા તમને પણ ખેંહશતની

ખીસારત દેના. હુખીએ કહીલું કે અફ મુસલિમ અગર મને મારી છીનદગીનું કંઈ પણ ગુમાન હતે તોહું તમને કહુતે કે મને કાંઈ વસીયત કરો. મુસલિમે કહીલું કે વસીયત મારી આછે કે જ્યાં સુધી તમે તમારી જાનને શ્રીકા નહીં કરો ત્યાં સુધી હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિસ્સલામની રીશકંતથી હાથ નહીં ઉઠાવસો. એટલું કહીને મુસલિમના યુલબુલી રૂહે આંલમે બકાની તરફ પરવાનું દીધો. ઇનાં લિલ્લાહે વ ઇનાં હલકહુ રાનેઉન.

મન્જલીસ ચઉદમી.

સંલલલાહુ અંલકકા યા અબા અબદિલ્લાહે,
સંલલલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,
વ અંલલ મુસતશાહેદીના મર્ઝાકા યા લફતની,
કુનતા મર્ઝાકુમ ૨૫ અકુર્જાં ૨૫જન અંલમા.

માર્ઝથરલ મોઅમેનીન, રાવી બયાન ફરેછે કે આશુરાને દીને હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિસ્સલામ આપના દરેક અસંહાએ વશાદારને માટે રોતા હતા, અને જવારે તે શહીદ થઈ જતા હતા તેવારે તેની લાશને ઉઠાવી લાવતા હતા અને ગંજ શોહદાઓમાં રાખતા હતા.

અમ્મ અબવાનો હજરત ઇમામ જંએનુલઆમેદીન પ્રસ્તાવેછે કે જવારે મુસલિમ બીન અંવસજા શહીદ થઈ ગયા, તે બાદ જંહીર બીન કંએસ બહેલીએ હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિસ્સલામથી રૂખસંત લીધા બાદ કંદમ મકદાનમાં રાખેઆ, અને મરફાનગી અને જવાંમરદોની ઢાઢ આપતા હતા, તાકે (૧૨૦)

ઐકસો વીસ કાફીરોને શહીદ કીધા. આખરૂલ અમર કરીર બીન ઝંબકુ હલાહ શમઈ અને મહાબર બીન આવસ ઐ બે મલાઈનોઐ તેને શહીદ કીધા.

અફ હુસેનીઐ અને અફ ઝંબીદારો તે બાદ હબીબ બીન મન્જાહેર અસદી ઐ કંદમ મઐદાનમાં રાખેઐ, અને પોતાની તલવાર મેઆનથી ખેંચીને કાફીરો પર હુમલો કીધો અને (૬૨) બાસઠ કાફીરોને હલાક કીધા, તે બાદ હસીન બીન નમીર મલઉને તેને શહીદ કીધા. રહેમત હોઐ ખુંદા તાઝીલાની ઐ હબીબ ઉપર.

હજરત ઇમામ જંદુલઝઐદીન ફરમાવેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન ઝંલકિહિસીલામના અસીહાબો થકી ઐક ગુલ પઐદા થીઐ, આપ ફરમાવા લાગા કે હું માફ અને મારા અસીહાબોનો દરજો ખુંદા તાઝીલાની નજંદીક ચાહું છું, અને સવાબ પણ ખુંદાથી માગુ છું. આ કલામ આપની જંબાન મુબારકથી સાંભલીને માલેક ઇબને અવસ કાહેલી મફદાનમાં આવેઐ, અને (૧૮) અઠાર કાફીરોને જહનંમ વાસેલ કીધા પછી પોતે પણ રોજંઐ રીજંવાન તેરફ ચાલેઐ, યાઝીને શહીદ થીઐ.

આ બયાનના લખનારાઐ લખેછે કે તે બાદ જુઝાદ બીન મુહાબર કુનદીઐ તે મલાઈનોમાંથી નવ (૯) ને કૈતલ કીધા બાદ પોતે શહીદ થીઐ. રહેમત હોઐ ખુંદાની.

કહેછે કે તે બાદ હલાલ બીન હુબબ મફદાનમાં તશરીફ લાવેઐ અને મલાઈનો, કુશરોમાંથી (૧૩) તેર જણને જહનંમમાં પોંહોચાડેઐ પછી આપ શહીદ થીઐ.

તે બાદ નાફેઝ બીન હલાલ મફદાનમાં આવેઐ, અને ઘણાક કુશરોને જહનંમમાં દાખીલ કીધા, આખર મરાહુમ બીન જુરીબ મલઉને તેને શહીદ કીધા.

ગંમ વ અલમની હીકાયતના લખનારા રાવીઐ કહેછે કે ઐવી રીતે દરેક

જવાનનાં હુમલાથી અશકીઆ, પાર્શ્વને મલગીનો મારેઆ જાતા હતા. તેવારે ઉંમર
ખીન હુજામ મલગીને, લઈને ઉંમર ખીન સાર્શ્વને કહીઉં કે આ તું સું કરેછે,
આરે એક એકને લડવાને મોકલેછે, નથી હુરગીજ તુ રતે પામવા વાલો નથી.
હવે મસંલેહત મારી આ છે. કે તમે સઘલા એકદમ હુમલો કરો, અને હુસેન અને
હુસેનના ચારો પાવર અસંહાખને શહીદ કરો. મલગીને ઉંમર સાર્શ્વને આ મસંલેહત
પસંદ કીધી, અને હુકમ કીધો કે હવે કાંઈ પણ એકલો લડવાને નહીં જાય, બલકે
સઘલા એકદમ હુમલો કરો. પરથમ શીમર મલગીને પોતાનો શેજ લઈને આકાં
હુસેનના લશકરની ડાબી તરફ હુમલો કીધો, તે વખત બત્રીસ પેઆદા અને
ફસ સવાર આકાં હુસેનની પાસે બાકી હતા, અને તે સઘલાઓ સાખીત કંદમ
લડવાને તઈઆર હતા હતા, જે તરફ મુખાલીશિનો લશકર હુમલો કરતો હતા,
તે તરફ આ મરદ બાહાદર પણ હુમલો કરતા હતા, અને મુખાલીશની શેજના
વચોવચમાં ગુસી જાતા હતા અને કાફીરો ભાગતા હતા.

રાવી લખેછે કે ઉંમર સાર્શ્વને મલગીને, નીચ કુતરો, હસીન ખીન નમીરને
પાચસો [૫૦૦] તીર અંદાજોથી, શીમર મલગીનેની મદદને વાસતે મોકલેઆ
અને ચારો તરફથી ખુબ લડાઈ થાવા લાગી, તાકે નૌહારનું વખત થીઓ, તે
વખત અજબ કયામત હતી કે મલાઈનો આહતા હતા કે અહુલેખચેતના ખંડ
માઓ ઉપર દુટી પડીઓ, અને વલી તે દીવસે ખંડમાઓથી નજંદીક આવી
પોંહાંચેઆ હતા.

રાવી પુરખામ બયાન કરેછે કે ઉર્જરત ઇમામ હુસેન અંલફહિરસલામના
અસંહાખો કમર-હીંમતની બાંધીને મુસતઅંદ હતા, મગર તેઓનો કાંઈ ચારો ન
હતો ; આખર ઉંમર સાર્શ્વને લઈને હુકમ કીધો કે અહુલે ખચેતોના ખંડમાને
તોડી નાખો, અને ઉખેડી નાખો. તેવારે તે મલાઈનો કુશીઓઓ ખંડમાને તોડવાનો
ઈશાદા કીધો તેવારે આકાં હુસેનના અસંહાખોઓ એવી જાનશાની અને મરદાનગી

કીધી કે આજ સુધી કોઈએ કદી ન જોઈ હોય ન સાંભળી હોય, એટલે એકદમ તે કાશીરો ઉપર દુટી પડેઆ અને હજીરો મલાઈનોને જહાનમ દાખીલ કીધા. જવારે હૈમર સાર્મદ લઈને આ હાલત જોઈ તેવારે હુકમ કીધો કે હવે ખંડમાને આગ લગાવી દો, તે વખત આકા હુસેન અંલકિહિસ્સલામ પોતાના અસહાય વશદારને કહીલ કે એ મલાઈનો ભલે ખંડમાએને આગ લગાવે કે નથી એ લોકોને આવવાનો રસ્તો ખંદ થઈ જાશે.

રાવી લખેછે કે તેખાદ ને ખંડમા નજદીક હતા તેને મલાઈનોએ આગ લગાવી દીધી નથી તે તીરજનો રસતો ખંદ થઈ ગીઆ.

રાવી જગરસોજ લખેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામના લશકર માંથી આગર એક માણસ શહીદ થાતો હતો તો ત્યાં આઘાઈ માલમ પડતી હતી, અને તે મલાઈનો કાશીરોની શ્રેજ એટલી હતી કે હજીરો માણસો મારેઆ જાતા હતા તોપણ કાંઈ માલમ પડતું નહતું. ખુંદા તાઝીલા એ મલાઈનોને હમેશા દોજખે હાવીઆની અંદર ખાલજો. આમીન યા રખીલ આલમીન.

મજલીસ પંદરમી.

સંદલલાહુ અંલકકા યા અબા અંબદિલાહ,
સંદલલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલાહ,
વ અંલલ મુસતશહેદીના માઆકા યા લફતની,
કુનતા મઆંકુમ શ અફુજી શવજન અંબા.

અમ્મે હર્ષરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામના અંજાદારો અને માતમદારો અને ઊમખવારો, રાવી જગરસોજી, અને દરદા અલમની હીકાયતના લખનારા રાવીઓ લખેછેકે આશુરાને દીને જવારે ખે પોહાર દીવસ ગુર્જરેઓ, તેવારે થોડાક અસંખ્ય આપના બાકી રહેઓ હતાં. તે વખતે અયુ તહામા સંમાનદરી, શહીદુશ શોહદા અને જનાખે હર્ષરત મુહમ્મદ મુસંતંશના કલેજના દુકડાની ખીદમતમાં આવેઓ, અને અંરજ કીધી કે. યા ઇબને રસુલિદલાહ આ મારી જાન આપના ઉપર શ્રીદા હોજા, આ વખતે લશકર મુખાલીશીનું આપની નજી દીક આવી પોહાંચીછે છે, અને આ મલોઉજો ઘણી ખેઅદબી કરેછે, હવે હું આહું છું કે મારી જાન આપના કંદમ મુબારક ઉપર શ્રીદા કરું, મગર એટલો ઊમેદવાર છું કે જોહારની નમાજ આપની સાથે પડી લઉં. જે વખતે જનાખ શહીદુશ શોહદાએ જોહારની નમાજનું નામ સાંભલીકે તે વખતે પોતાના દરદ નાક સીનાથી એક આહનો નારો મારેઓ, અને કહેવા લાગા કે અફ અયુ તહામા ઘણું સારું થીકે કે તમોએ મને નમાજ જોહારની યાદ આપી, ખુંદાતાઓલા તમને નમાજ ગુર્જરોની અંદર મશહુર કરજો. હવે આ હાદીસાની પેશતર નમાજ જોહારનો વખતછે, માટે આ કાશીરોથી મહેલત માગો કે અમે નમાજ પડી લઈએ. જવારે અયુ તહામાએ મુખાલીશોથી કહીકે કે રસુલે ખુંદાના શરજંદ અને મુહમ્મદ મુસંતંશના દીલખંદ, તમારાથી મહેલત માગેછે, અને કહેછે કે નમાજ પડીકે. મલઉન હસીન ઇબને નમીર, લાઝીનત હોએ ખુંદાની એ મલઉન ઉપર, તેણે કહીકે કે નમાજ તમારી કયુલ નથી. અયુ તહામાએ કહીકે કે અફ હગ અને અફ મકાર, સૈયદે અબ્બારના શરજંદની નમાજ કયુલ નથી ? અને તું શાસીક, નાખેકાર, અને કાશીરની નમાજ કયુલછે ? આ કલામ સાંભલીને ઇબને નમીર મલઉન ગુસ્સે થીઓ, અને અયુ તહામા ઉપર હુમલો કીધો, અયુ તહામાએ એક તલવાર તેના ઘોડાના મોહ ઉપર મારી, જયી તે મલઉન ઘોડા ઉપરથી પડી ગીઓ

અયુ તાહામાએ ચાહીકે કે તે મલકેનને વાસેલે જાહેનમ કરે, એટલામાં તે મલકેનના રશીકા એકદમ હુજુમ કરીને તેને જાગના મફદાનથી બાહાર લઇ ગીઆ.

રાવી લખેછે કે તે વખત હજરત ઈમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામ ઘોડા ઉપરથી ઉતરેઆ, અને નમાજ પડવાને વસતે ઉભા, અને જાહીર બીન કુએસ, અને અંબદુલ્લાહ હુનફી આપની સાંમે ઉભા રીઆ. અને જે અસહાબ આપના બાકી રહેઆ હતા તેઓની સાથે હજરત ઈમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામે નમાજે જમાઅત અદા કીધી. અને તે બેઠી અસહાબો જે આપની પાસે ઉભા હતા તે જે તીર, અને જેઓ આપની તરફ આવતા હતા તે પોતાના બદન ઉપર લેતા હતા, અને આકે હુસેન અંલએહિસ્સલામના જીસમ મુબારક ઉપર આવવા નહીં દેતા હતા.

રાવી લખેછે કે જ્યારે આપ નમાજથી શરૂ થીઆ તેવારે સૈયદ કે તેના બદન પર ઘણાક જાંબો લાગેઆ હતા તે શહાદતના મરતબાને વાસતે ગંશ ખાઇ ને પડી ગીઆ, અને કહેતા હતા કે ખુદાવંદા લાઅંનત કર આ મલાઈના કાશીરે ઉપર, આદ અને સમુદની કૌમ માફક. ખુદાવંદા મારા સલામને મારા પચ્ચેગંમબર સુધી પોહાંઆડ, અને તેને ખંબર કર કે જે કંઈ મેં દુખ ઉપાડે આછે તે તારા શરજંદની સાથે, ખુદાવંદા, તારા પચ્ચેગંમબરના શરજંદની મેં મદદ કીધી, હવે મારી ઉપર તારી રહેમત કરજે, એટલું કહીને કલેમો તૈયબ પડયા, અને જાન બહકું રોજએ રીજવાનની તરફ તશરીફ થીઆ.

રાવી લખેછે કે જ્યારે સૈયદ શહીદ થીઆ તેવારે નેજા અને શમશીરના જાંબો સીવાએ (૧૩) તેર જાંબો તીરના તેના બદન ઉપર લાગા હતા, ઈન્ના લિલ્લાહે વ ઈનીં ઇલફહુ રાજીઉન.

મજલીસ સોલમી.

સંદલદલાહુ ઝાંલદિકા યા અબા ઝાંબદિદલાહુ,
સંદલદલાહુ ઝાંલદિકા યા ઇબને રસુલિદલાહુ,
વ ઝાંલલ મુસતશાહેદીના મઝાંકા યા લફતની,
કુલતા મઝાંકુમ શ અધુન્ન શવર્જન ઝાંલમા.

અઝ્ઝ મોહીબીને હુસેનો રાવી દરદાં અલમના લખનારાઝ્ઝી રીવાયત કરે છે કે નવારે કે હજરત ઇમામ હુસેન ઝાંલદિહુસસલામનાં લશકરમાંથી સૈયદ શહીદ થઈ ચુકા, તેવારે ઝાંબદુરુહમાન બીન ઝાંબદુદલાહ મરમી, લડવાને મફદાનમાં તશરીફ લઈ ગીઝા, અને ઘણાંક કાશીરોને કૃતલ કરેઝ્ઝા બાદ આપ શહીદ થીઝ્ઝા.

રાવી લખેછે કે તે બાદ શરતે બીન ઊંમર અનસારી, જનાબે શહીદુશ શોહદાની સાંમે આવીને ઊભા, અંને કાશીરોથી જહાદ કરતા હતા, અને તે શંમશીર, નેજા, અને તીર, હજરત ઇમામ હુસેન ઝાંલદિહુસસલામના બદન મુખા રક પર આવતા હતા, તે પોતાના બદન પર લેતા હતા, નવારે ઘણાક જાંબો લાગેઝ્ઝા, અને પડી ગીઝા, તેવારે કહેવા લાગા કે યા ઇબને રસુલિદલાહ, મેં મારા ઝાંહેદ ઉપર વશ કીધી યા નહીં? હજરત આપ શરમાવા લાગા કે અલબ તા તે વશઈ કીધીછે, અને નવારે હું ખેહુશતમાં જઈસ તેવારે તું મારાથી આગલ હસે, અને રસુલે ખુદાને મારો સલામ કેહેજો, અને કેહેજો કે હુસેન પાણુ જલદીથી આવેછે. એટલું સાંભલીને શરતે પોતાની જાન શીદા કીધી, રહેમત હુઝ્ઝા ખુદાની ઝાં શરતે ઉપર.

રાવી લખેછે કે તે બાદ અબુલ્ફરજશરીનો આજ્ઞાદ કરેલો એક ગુલામ હતો તે આપની ખીદમતમાં આવેઝ્યા અને ફર્જસંત જહાદની માગી. આપ તેને કહેવા લાગ્યા કે મેં તને રજા આપી હવે તું પાછો ફરીજા, અને આ કાફીરોથી નહીં લડ; તે ગુલામે અંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ હું તમારી નેઝામ તોમાં શામીલ હતો અને ખુશીથી ગુજરાન કરતો હતો. અને હવે વખત મહેનત અને બલાનોછે તો તું તમારાથી જુદો થાઉં? નહીં, નહીં, હું હરગીજ આપથી જુદો થનાર નથી. યા ઇબને રસુલિલ્લાહ આ ગુલામ સીઆર અને બદખુ શહીદ થાઝે તો, સરેદર અને ખુશબદાર બનીને બેહુશતમાં દાખીલ થાઝે, એ આપ નથી ચાહતા, લેકીન અફ મોલા હું ખુદાના સોંગદ લઈને કહું છું કે જ્યાં સુધી આ માફ કાલુ લોહી આપની પાકે લોઈની અંદર શામીલ નહીં થાઝે ત્યાં સુધી હું આપથી જુદો પડનાર નથી. આ કલામ સાંભલીને તેને આકા હુસેને રજા આપી.

રાવી લખેછે કે તે ગુલામ મરદાનમાં આવેઝ્યા અને મરદાનગીથી, અને દીલેરીથી, દીનના દુશમનોની સાંમે દાદ મરદાનગીની આપતો હતો, એટલા સુધી કે પોતે શહીદ થોઝ્યા. આકા હુસેન અંલકહીરસલામ તેના માથાની પાસે આવેઝ્યા અને કહીઉં કે ખુદાવંદા, એના સીઆ એહરાને સુરેદર કર, અને ખુશબું અંતાકર, અને એને નેક કાર કરનારાઓની અંદર મશહુર કર, અને આ ગુલામ અને મુહમ્મદ, અને આલે મુહમ્મદની વચમાં જુદાઈ નહીં નાખ.

હજરત ઇમામ જંદુલ આબેદીન ફરમાવેછે કે જ્યારે શહીદાને દર્શન કરેઝ્યા હતા તે વખત દસ દીવસ પછી એ ગુલામની લાશ મલી હતી, અને તે વખત ઇમામ શાફીની દોઝાથી તેમાંથી ખુશબુ આવતી હતી.

રાવી લખેછે કે તે બાદ ઊમર બીન ખાલીદ સફદાવી આપની ખીદમતમાં આવેઝ્યા અને અંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ હુકમ કરો તો હું પણ

મારી જાન આપના ફેદમોપર નીસર કઈ, અને મારા ભાઈબહેની સાથે
જઈ મળું, અને આપની શહાદત મારી આંખોથી ન જોઈ. આપ શ્રેયસ્કા
લાગા કે જાઓ હું પણ જલદીથી તમારી સાથે આવી મળું છું.

રાવી લખેછે કે તે સર્માદતમંદ લડવાને ગીઆ અને પોતાની જાન આકાં
હુસેન અંલકહિસ્સલામ ઉપર શ્રીદા કીધી, રહેમત હુઆ ખુદાની તે ઉપર.

મજલીસ સતરમી.

સેંદલદલાહુ અંલકકા યા અબા અબદિદલાહુ,
સેંદલદલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિદલાહુ,
વ અંલલ મુસતશહેદીન; મઆકા યા લકિતની,
કુલતા મઆકુમ ૨ અકુન્ના ૨વજન અંલમા.

અફ મોહીબાને હુસેનો વ અફ અન્નીદારો, વ અફ માતમદારો, રાવી આ
દરદો ગંમના કીસ્સાને એવી રીતે લખેછેકે જ્યારે હમ્મરત ઇમામ હુસેન અંલક
હિસ્સલામના અસહાબોમાંથી ઘણાક શહીદ થઈચુકા, અને કાફીરોએ ગંલખો કીધો,
તે વખત હનઝલા ઇબને અસદ શાંમી, વાઘની માફક આકાં હુસેનના રૂબરૂ આ
વીને ઉભા, અને તીર, નેઝા, અને તલવારો, તે કાફીરોની પોતાના સીના ઉપર લેતા
હતા, અને બુલંદ આવાજથી આ આપતે કલામુલલાહ પડતા હતા. “યા કુંવમે ઇ
ન્ની અખીરો અંલકકુમ મીસલાં યવમીલ આખીરા”. થી તે આખી આપત સુધી
પડતા હતા, અને શ્રેયસ્કા હતાકે “યા કુંવમે લા તકંતુલુ હુસેનન ૨ યસતહકુમુ

હલાહા બેઅર્જાબીન વર્કદ બાબા મીનશ્વર અલ્લહલાહે.” હૈંરત ઇમામ હુસેન અલ્લહિસ્સલામે શરમાવીઉં કે અઘે ઇબને અસદ ખુદાતઆલા તમારા ઉપરા રહેમત કરેના, અને આ સઘલા મલાઈનો ખુદાતઆલાના અર્જાબમાં દાખીલ થાએ, કેમકે તમારી મક્સીહત કબુલ કરતા નથી. હુનજીલાએ અંરજ કીધીકે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, શીદા થઈ જાઉં હું આપ ઉપર કે એજ સવાબે ખુદાઈ કે નથી હું આપણા બુર્જગોની સાથે શામીલ થઈસ.

રાવી લખેછે કે તે બાદ આકાં હુસેન શરમાવા લાગાં કે અઘે ઇબને અસદ જાએ, તમારા વાસતે આખેરતની નેઆમતો તઈઆરછે, ને નેઆમતો સઘલી દુનયાની નેઆમતો કરતાં બેહતરછે. હુનજીલાએ કહીઉં કે અસ્સલામે અલ્લહકા. યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, રહેમત હોના ખુદાની તમારા ઉપર, અને તમારા અહિલે બચેત ઉપર, અને આપની સાથે ખુદા તઆલા અમને બેહશતમાં જમા કરેના. આપ શરમાવા લાગા કે આમીન. એટલું કહીને તે સઆદતમંદ કાશીરાપર હુમલો કીધો, અને ઘણાં કાશીરાને હુલાક કીધા અને પોતે પણ શહીદ થીઆ.

રાવી જાનસોજી લખેછે કે તે બાદ સુઈદ બીન બૈમરો, ને આબીદ, બાહીદ અને અશરાફ કોમના હતા, તે મઘેદાનમાં આવેઆ, અને કાશીરાથી ખુબ લડે આ. આખર ઘણાં જૈખંમ લાગવાથી શહીદામાં પડી ગીઆ, અને હુનુજ તેમાં જીવ બાકી હતું કે હૈંરત ઇમામ હુસેન અલ્લહિસ્સલામ સુઈદની પાસે જઈ પાંહોંચેઆ, કે સુઈદ તેજ હાલતથી પાછા બીડેઆ અને તેની કમરમાં એક ધુરી હતી તે કહાડીને કાશીરાથી જહાદ કરવા લાગા, એટલા સુધી લડેઆ કે આખરે શહીદ થીઆ.

રાવી જાનસોજી અને હીકાયત દરદઆદોજીના લખનારા રાંવીઆ લખેછે કે તે બાદ યાહયા ઇબને મુસલિમ માજીનદરાનીએ પોતાના કંદમ મફદાનનાં માર કામાં રાખેઆ, અને કાશીરાની સાથે ખુબ જહાદ કીધી, તે બાદ સરાએ શાનીથી

બેહુશતે જાવેદાનીમાં તશરીફ લઈ ગીઆ. તે બાદ ફેરા બીન ચાબી ફેરા ઝંકારી શહાદતના મરતબાને પોંહાંચીઆ.

રાવી લખેછે કે તે બાદ ઉંમર બીન મતાઈ જહીનીએ તલવાર ખેંચી, અને કાશીરેનાં ગોલમાં ઘુસી ગીઆ, અને એટલા સુધી જહાદ કીધીકે શહીદ થીઆ. તે બાદ હુન્નીજ બીન મશરૂક મંદિદાનમાં આવેઆ, અને ઘણા કાશીરેને જહ નેમ વાસેલ કીધા પછી પોતે પણ શરબત શહાદતનો નોશ કીધો. તેના પછી જનાજી બીન હારસ મંદિદાનમાં ગંદેઆ અને ઘણાં કાશીરેને કંતલ કરેઆ બાદ પોતે પણ શહીદાની સાથે શામીલ થીઆ. તેના પછી તેના દીકરો ઉંમર બીન જનાજી યશરફ શહાદતના મરતબાને પોંહાંચીઆ. અને તેના પછી અંબદુર્રહેમાન ઊદવાએ શહાદતનો શરબત નોશ કીધો.

રાવી લખેછે કે તે પછી આયસ બીન શીસ શાકરીએ પોતાના મવલા શુન્નબને કહીલ કે તું પોતાના દીલમાં સુ મુશવરો રાખેછે ? તેણે કહીલ કે હું જ્યાં સુધી મારેઆ જાઉં ત્યાં સુધી કાશીરેથી લડીસ, આયસે કહીલ કે હું પણ એમ જુમાન રાખતો હતો. હવે મારી સાથે ચાલ અને હજરત ઇમામ હુસેન અલહિસ્સલામથી રૂખસેત માંગ, અને બધાં પોતાની તાલ્લં કર, અને જો તું ચાહે કે સફર આખરી તદઆર થાએ તો તેને મારે તોરો પણ સંઈ કર. સાવાસતે કે હમણા પછી આ આજનું દીવસ હાથ નહીં આવસે.

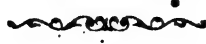
રાવી લખેછે કે આયસ એખેલાસના કંદમથી અને સાચી ચકીનથી આકે હુસેનની ખીદમતમાં આવેઆ, અને કહીલ કે યા ઇબને રસુલલ્લાહ, આજે તમારા સીવાએ કોઈ પણ ખુશ્મશ અને અંછીજ, અને બીગાનો મારી પાસે નથી, યાએને આજે મારી નંજદીક તમારાથી કોઈ પણ વધારે નથી, હવે હું તમને સલામ કરૂં છું અને તમને ગવાહી રાખૂં છું, અને તમારાથી વીદાઈ થાઉં છું કે હું એટલા દીવસ તમારા અને તમારા બાપના દીન ઉપર રહેઆ, હવે આ ફુનીઆ શનીથી

જાઉં છું. એટલું કહીને સમસીર મીઆનથી ખેંચી અને તે કાશીરોની તંરશ આલેઆ.

રખીએ તમીમી કહોછેકે જવારે મેં જોયું કે તે તલવાર ઉગાડી હાથમાં લઈને ગુસ્સાથી ભરેલો અમારી તંરશ આવેછે, અને વણી હું તેની બાહારી અને શુભાઈત મઝેદાનમાં આગલ જોઈ ચુકો હતો, તેથી મેં પુકારીને કહીશું કે અફ લોકો આ શીસનો દીકરોછે, અને શુભાઈતમાં વાઘની માફક મશહુરછે, વાસતે સંભાલીને એની પાસે જાઓ. જ્યારે મેં આવાત કહી કે તે સઘલા નામરદો બીહી ગયા, અને તે મરદ જંગીએ ઘણીક તલબ બહારોની કીધી, મગર તેની સાંમે જાવાને કોઈની જુરીઅત ન હતી. જવારે ઉંમર સાએદ લઈને જોયું કે લડવાને કોઈ જનું નથી તેવારે કહેવા લાગો કે હવે તું જીએઓ, આ જવાન ઉપર પથરો વરસાદ વરસાવો.

રાવી લખેછે કે જવારે આંપસે તે લોકોની આ નામરદી જોઈ તેવારે પોતાના આંગ ઉપરથી અખંતર અને જંશહ પાણું કાઢાડી નાખેઆ, અને ઉગાડે આંગે તે મલાઈનાના લશકર ઉપર હુમલો કીધો, અને જ તંરશ જાતો હતો તે તંરશ કાશીરો ભાગતા હતા, એટલું છતાં પાણુ તે બહારે બસો(૨૦૦) કાશીરોને જહનમ વાસલ કીધા. આખરે તે મલાઈનાએ તેના બદનને પથરોથી ચુર ચુર કીધો, જ્યારે તે લડવાથી આજીજ થીઆ, તેવારે મલાઈનાએ તેને શહીદ કીધો. રહેમત હાએ ખુંદાની એ આંપસ ઉપર.

મજલીસ અઠારમી.

સંલલલાહુ અંલફકા યા અબા અંબદિલાહે,
સંલલલાહુ અંલફકા યા ઇબને રસુલિલાહે,
વ અંલલ મુસતશાહેદીના મઝ્મીકા યા લફતની.
કુનતા મઝ્મીકુમ ર અફુન્ની ફવન્ન અંલમા,

અફ આફ્રોહુસેન અંલફહિસે લામના અંજાદારો, અને માતમદારો, રાવી લખે છે કે જ્યારે હજરત ઇમામ હુસેન અંલફહિસે લામના અસંહાખોમાંથી ચાલીસ [૪૦] અસંહાખો શહાદતના મરતખાને પોંહોંચી ચુકા તેવારે અંબદુલાહ અને અંબદુર્રહે માન ગંજારી એ બેઉ જણ હજરત શહાદે શોહદાની ખીદમતમાં આવેઆ, અને અરજ કીધી કે અસંહાખો અંલફકા યા અબા અંબદિલાહે, અમે તમારી ખીદમતમાં આવેઆ છીએ કે અગર અમને રજા મલેતો અમારી જાન આપના કંદમ મુખારક ઉપર નીસાર કરીએ. આપે તેઓને ફરમાવીઉ કે મરહુમા, આગલ આવો અને શહાદતની તથાઆરી કરો.

રાવી લખે છે કે તે બેઉ જણ નજદીક આવેઆ, અને રોતા હતા. આપે ફરમાવીઉ કે અફ ભાઈ મુશીખના ફરજદા, તમારા રોવાનું સખખ શું છે ? હું ખુંદા તાઆલાના કૈસમ લઇને કહું છું કે એક સાઅંત પછી આંખો તમારી રોશન થઇ જાશે, અને દીલ તમારા ખુશી થઇ જાશે. તે બેઉએ કહીઉ કે અફ મોલા ફીદા થઇ જાઇએ અમે તમારા ઉપર, અમે અમારા હાલ ઉપર નથી રહતા, મગર તમારા આ અહેવાલ પર રહીએ છીએ, કેમકે મુખાલીફાંએ તમોને

ઘેરી લીધાછે અને અમે તેને હટાવી નથી સકતા.

અમ્મે એમવાનો ભાઈ જાનો આકાં હુસેન અંલફહિસ્સલામ શરમાવા લાગ્યા કે તમને ખુંદા તચ્ચાલા જર્જાંફ ખંફર દેના કે તમે મારા હાલ ઉપર દીલગીરછો, અને વલી તમે પરહેજગારોમાંથી બેહતરીનછો.

રાવી જાનસોર્જ બયાન કરેછે કે તે બાદ આપે તેઓને વીદાએ કીધા, અને તેઓ મફદાનમાં તશરીફ લાવેઆ, અને તે બેઉ જવાંમરદો એવી રીતે લડેઆ કે દાદ મરદાનગીની આપી, અને માથાં પોતાનાં હજરત ઇમામ હુસેન ઉપર ફીદા કીધા.

દરદો ગંમની હીકાયતના લખનારા રાવીઓ કહેછે કે જવારે ઘણાખરા આપના અસહાબો શહીદ થઈ ચુકા તેવારે આપની પાસે એક તુરકી ગુંલામ હતો તે બહાદરીમાં ઘણી ચાલાકી રાખતો હતો, અને વલી કુરઆન પણ પડેલો હતો, તેને આકાં હુસેન અંલફહિસ્સલામ પણ ઘણું ચાહતા હતા.

રાવી લખેછે કે તે ગુંલામ આપથી મુરખસ થીઆ અને મુખાલીશની સેફમાં ગયો, ઘણાંક કાફીરોને કંતલ કીધા. જ વખત તે ગુંલામ ઘોડા ઉપરથી જંમી ન ઉપર પડી ગીઆ, તે વખત તેના બદન ઉપર જર્જમે બેથુમાર લાગેઆ હતા, લેફીન હજરત ઇમામ હુસેન અંલફહિસ્સલામ તેના માથા આગલ આવેઆ અને તેને વાસતે રોતા હતા, અને પોતાનો ચેહરો મુખારક તે સચ્ચાદતમંદના મોહાડા ઉપર રાખી દીધો. તે ગુંલામે આંખ ઉગાડી અને આકાં હુસેનનો ચેહરો મુખારક નાચો, નથી તે ઘણા ખુશીમાં આવીજધને પોતાના મુરખ ફૂલને બાર્જે જલાનની તૈરફ રવાના કીધા.

રાવી લખેછે કે તે બાદ જીઆદ બીન સચ્ચાસા મફદાનમાં ગીઆ અને તેઓ એ આઠ તીર ઉપાડેઆ, અને મુખાલીશની તૈરફ પોંહાંચેઆ, અને તે તીરો માંથી પાંચ તીર મુખાલીશને મારેઆ. તે વખત આકાં હુસેન શરમાવતા હતા

કે ખુંદાવંદા યિના તીરને નીશાનીપર પાંહોંચાક, અને તેને બહલે યિને બેહુશત ઝોંતા કર.

રાવી લખેછે કે તે બાક અબુ ઉમર તહુશલી કે ઝોંબીદ અને કારીમી કુર આન હતા તે લડવાને તશરીફ લઈ ઝીઝા, અને ઘણાંક મલાઈનાને મારેઆ. આખર, આખર મલકોંને તેને સહીક કીધા. તેની પાછલ ફેફર બીન અબી અલ હારસ, અને માલીક બીન અબુદુલ્લાહ આફ્રી હુસેનની ખીદમતમાં આ વેઆ અને ફર્મસેત જહાદની મલી. નથી બેહુશતમાં સિધારેઆ.

મજલીસ ઓંગણીસમી.

સંદલલ્લાહુ અંલકકા યા અબા અબદિલ્લાહે,
સંદલલ્લાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,
વ અંલલ મુસતશહુદીના મઝાકા યા લફતની,
કુનતા મઝાકુમં ર અકુબી ફવજન અઈમા.

અફ હુસેનીઆ, અફ અઝીઢારો અને માતમદારો, રાવી ઝંમ વ અલમના લખનારાઓ રીવાયત કરેછે કે જવારે શહીદુશ શોહુદાના સઘલા અસીહાબો ફરબલાના મફદાનમાં શહીદ થઈ ચુકા, અને અફંદુઆ અને ફરજંદા સીવાએ કોઈલી બાકી ન રહેઆ, તે વખત હજરત ઇમામ હુસેન અંલકકાહિસીલામના ફરજંદ સાઝાદતમંદ અંલેલી અકબર, અને હજરત અમીરલ મોઅમેનીનની અવલાહ, અને હજરત ઇમામ હુસનની અવલાહ, અને જાઝાફર બીન અબી તાલીબની અવલાહ, અને અવલાદે અંકીલ, અંલકકાહિમુસીલામ, સઘલા ભેગા થીઆ, અને

પોત પોતામાં કહેવા લાગ્યા કે હવે આપણાં સીવાએ જનાએ સહીદશ શોધ્યા પાસે કોઈ પણ બાકી નથી. હવે આપણને પણ આપણી જાન શ્રીદા કરવી નાઈએ.

રાવી પુરૂષોત્તમ બયાન કરેછે કે અવિરોધે મસલોહત કરીને તે સઘલાએ એક બીજાથી વીદાઈ થીઆ, અને તે સઘલા બુદ્ધિવારોમાંથી પેહલાં અંબદુલ્લાહ બીન મુસલીમ બીન અંકીલ હજરત ઇમાં હુસેન અંલકાહિલસલામની ખીદમતમાં આવેઆ, અને અંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ, હુકમ આપો કે હું પણ મારી જાન આપના કંઠમ મુખારક ઉપર નીસાર કરું, અને તમારા સલામ મારા આપને પોહોંઆહું.

રાવી જાનસોજ બયાન કરેછે કે તે વખત આકાં હુસેન અંલકાહિલસલામ કહેવા લાગ્યા કે અફ અંબદુલ્લાહ હજી હું મુસલિમના હીનરથી, અને જુદાઇથી આશુદ્ધ થયો નથી, એટલે હમેશા તમારા આપને માટે ઝંમગીન અને દીલગીરછું, હવે તમે પણ મને શીરાકની આતશથી નહીં બાલો, અને તમારો દાગ મને નહીં દીઓ, હવે તમાને એટલી કુરસતછે કે તમે તમારી માંને સાથે લઈને ઇઆંથી કોઈ પણ ઠેકાણે ચાલેઆ જાઓ કેમકે આ કોમે જશકારને મારાંથી કાંમછે, તમારાથી કાંઈ ઝંરજ નથી. અંબદુલ્લાહ અંરજ કીધી કે યા ઇબને રસુલિલ્લાહ તમને તે માઅંબુદની પાક જાતના કંસમછે, નેણ તમારી જદને અંલકાંની હીદાયતને વાસતે મોકલેઆછે, તેના કંસમ દઈને તમને કહુછું કે મને મોકલો અને આ કોમે જશકા રથી લડવાને વાસતે મને નહીં રોકો, નથી હું પણ તમારી ખીદમતમાં મારા આપનો દરજા પામું, કેમકે મારા આપે પણ તમારી વશદારીમાં પોતાની જાન પેહલાં શ્રીદા કરીછે, અને હવે તમારા અકંડઆમાંથી પણ ન શ્રીદા થાએ તે પર થમ હું થાઉં.

રાવી જીગર અશગાર લખેછે કે આકાં હુસેન અંલકાહિલસલામ અંબદુલ્લાહને ગલે લગાડેઆ, અને શરમાવા લાગાકે અફ મુનસે ઝંમગુસાર, અને અફ મારા

મુસલિમના યાદગાર, મારી આંખો તમારાથી રોશન હતી, અને દીલ માફ્ ઉમેશાં તમારાથી ખુશી હતું, હવે જીંદગી દુનયામાં કરવી મારા ઉપર હરામ છે, કેમકે હવે મુસાહિબત તમારી અમારા સાથે નમામ થઈ. એટલું કહીને આપ ખુબ રોયા, અને તેને વીદાયે કીધો.

રાવી લખે છે કે હજરત અંબદુલ્લાહ મફદાનમાં આવેઆ, ઘોડા દોડાવતા હતા, અને નેજાને હલાવતા હતા, અને એક ગુરસે થયેલા વાઘની માફક પોતાની તલવાર આબદારથી, તે કાશીરો ઉપર હુમલો કરતા હતા, અને બદલો પોતાના આપનો લેતા હતા.

રાવી કહે છે કે ઊંમર બીન સાઅદ મલૂકીન કંદામા ઇબને અસદને કહેવા લાગો કે અફ કંદામા તું જવામરદ છે અને આગલ તે ઘણી લડાઈ કરી છે, હવે આ વખત મફદાનમાં જા, અને આ જુવાન હાંશમીની બલાથી મારા લશકરને બચાવ.

રાવી લખે છે કે તે મલૂકીન કંદામા પોતાના તમામ હથીઆર લડાઈના લઈને, અને બખતર લડાઈનો પેહરીને હજરત અંબદુલ્લાહની પાસે મફદાનમાં આવેઆ, હજરત અંબદુલ્લાહ તેના ઉપર નેજાનો હુમલો કીધો, અને ચાલતા હતા કે તેને ઘોડા ઉપરથી ઊપાડી લીએ એટલામાં તે મલૂકીન લાગો, અને અંબદુલ્લાહ તેનો પીછાં કીધો.

રાવી લખે છે કે હજરત અંબદુલ્લાહનો ઘોડા તન દીવસનો લુખેઆ અને પેઆસો હતો તેથી તે મલૂકીનના ઘોડાની પાસે પોંહાંચી શકેઆ નહીં, તે વખત અંબદુલ્લાહ લાચાર થઈને પોતાના હાથમાંથી નેજા ફેંકી દીધો, અને મેઆનથી તલવાર કાઢીને મફદાનમાં ઊભા રીઆ. જ્યારે તે મલૂકીન કંદામાએ જાણ્યું કે અંબદુલ્લાહ નેજા ફેંકી દીધો છે ત્યારે ઘણા ખુશી થીઆ, અને ઘોડા દોડાવતા અંબદુલ્લાહની પાસે આવેઆ. આવતાંજ તે મલૂકીન

ઝંબદુલ્લાહને નેનાં મારેઆ, મગર ઝંબદુલ્લાહને તે નેનાંનો વાર 'રદ કીધો, તે વખતે તે મલઊને આહીઊ' કે હવે ઝંબદુલ્લાહ પર ખીનો વાર ફરે, ઝેટલામાં ઝંબદુલ્લાહ એક તલવાર તેના મોહોડા ઉપર ઝેવી મારી કે તેની અડધી ગરદન ઊડી ગઈ, ઝેટલે તે મલઊનેની કમરમાં હાથ નાખીને ઝંબદુલ્લાહ તેને નીચે ડ્રંકી દીધો, તે બાદ ઝંબદુલ્લાહ તે મલઊનેના ઘોડા ઉપર સવાર થીઆ, અને પોતાનો ઘોડો પોતાના ઊંલામને આપેઆ, અને પોતાનો નેનાં પાણુ જંમીન ઉપરથી ઉપાડી લીધો.

રાવી જાનસોજં બયાન કરેછે કે તે બાદ હજરત ઝંબદુલ્લાહ ઘોડાને મફદા નમાં દાડાવતા હતા, અને બાહરેની તલબ કરતા હતા, લેકીન મુખાલીશાએ જવારે ઝંબદુલ્લાહની આ શુજાએ જાઈ તેવારે કોઈ પાણુ લડવાને સાંમે આવતું ન હતું. તે બાદ ઝંબદુલ્લાહ એક સાએત મફદાનમાં ઊભા રીઆ. મગર જવારે પેઆસની શીદ'તથો બેતાકેત થીઆ તેવારે ખુંદખખુંદ મુખાલીશાના લશ કરની જમણી તરફ હુમલો કીધો, અને સેકડો કાશીરોને જહૂન'મ વાસેલ કીધા. તે બાદ ઝંબદુલ્લાહ તે લશકરની વચોવચ ચડેઆ અને સેકડોને કંતલ કીધા.

રાવી લખેછે કે તે વખતે હજરત ઝંબદુલ્લાહની તલવારથી લોહી ટપકતું હતું. કહેછે કે ઊંમર સાએદના લશકરમાં એક હુશી પેહલવાન હતો, અને તે પેહલવાન એક દેવની મીસલ હતો, તેને હજરત ઝંબદુલ્લાહ એકજ તલવારમાં કાકડીની માફક બે કટકા કીધા. અને સાંલેહ બીન નસીર કે જે મુખાલીશાની સીપાહમાં જામવર હતો તેને પાણુ તેજ જગા ઉપર કંતલ કીધો. તે બાદ હજરત ઝંબદુલ્લાહ આહીઊ' કે પોતાના લશકરની તરફ ફરે અને હજરત ઈમામ હુસેન અલહિરસલામની ખીદમતમાં જાએ, મગર તે વખતે હજરો પેઆદા એકદમ ચારો તરફથી આવીને હજરત ઝંબદુલ્લાહને ઘેરી લીધા, અને આપના જવાનો રસતો બંદ કીધો.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે મલગીન ખંદાંચં ધમશંકીફ પાછલથી આવીને ઉજંરત અંબદુલ્લાહના ઘોડાના પાછલા ખેડ પગ કાપી નાખેઆ, તે વખત અંબદુલ્લાહ આહીસતાથી ઘોડા ઉપરથી જંમીન ઉપર ઉતરી પડેઆ, અને કાશીરો ઉપર વીજલીની માફક તલવાર ચલાવતા હતા. અને ઘણાકોને જહનંમ ના રસતે પોંહોંઆડતા હતા. આખરૂલ અમર મલાઈનો નામરદોએ છટેથીજ ઉજંરત અંબદુલ્લાહને તીર માર્યા, નથી આપજું તમામ બદન આફણીની માફક થઈ ગીઊં, અને ઘણાંજ ખેતકંત થઈને જંમીન ઉપર પડી ગીઆ. તેજ વખત મલગીન અસદ બીન સંબીહ અને ઉમર બીન તારક એ ખેડી મલગીનોએ ઉજંરત અંબદુલ્લાહને શહીદ કીધા.

રાવી લખેછે કે તે બાદ ઉજંરત અંબદુલ્લાહના ભાઈ મુહમ્મદ બીન મુસલિમ આફા હુસેન અલહિરસલામની ઈજાજત લઈને મફદાનમાં આવેઆ, અને કાશીરોથી ખુબ લડેઆ તાકે પોતાના ભાઈનો બદલો લીધો, અને ઘણાંજ કાશીરોને જહનંમ વાસંલ કીધા. આખરકાર મલગીન અબુ જરાહમ અસદી, અને લુકીસ બીન ઉનાસ એ ખેડી મલગીનોએ મુહમ્મદ બીન મુસલિમને શહીદ કીધા. ઈજના લિલ્લાહે વ ઈજના ઇલફહે રાજગીન.

મજલીસ વીસમી.

સંદલદલાહુ અંલફકા યા અબા અંબદિલ્લાહે,

સંદલદલાહુ અંલફકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,

વ અંલલ મુસંતશહેદીના મઝાકા યા લફતની,

કુનતા મઝાકુમ ૨ અકુન ૨ વજન અંબા.

અહિ મોહીખાને જનામે શહીદશ શોહદા, નકલ કરનારા આ કીસ્સાનાં રાવીઓ એમ લખેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલિહિસ્સલામની પાસે, હજરત મુસલિમ બીન અંકીલનો એક ભત્રીજો અને ચાર ભાઈ હતા. પેહેલા જાઅંશર બીન અંકીલ, બીજા અંબદુલ્લેહમાન બીન અંકીલ, ત્રીજા અંબદુલ્લાહ બીન અંકીલ, ચોથા અંલી બીન અંકીલ.

રાવી પુરજીમ કહેછે કે જ્યારે હજરત મુસલિમ બીન અંકીલના ભાઈઓએ જાથું કે, મુસલિમના બેઉ દીકરા શહીદ થઈ ચુક્યા, અને તે ખાંક અને ખુનમાં લેટી રહેઆછે, તેવારે તાબ નહીં લાવી શકેઆ, અને તરતજ હજરત ઇમામ હુસેન અલિહિસ્સલામની ખીદમતમાં આવેઆ, અને ચાંરજી કીધી કે અહિ આકા નામદાર, અને અહિ બીરાદર આલી મીકંદાર, હવે આ વખત અમો આપને જાઈ નથી સકતા તેથી વધારે વખત છંદગી કરવી એ પાણુ ઘણું મુશકીલછે કેમકે મુસલિમના બેઉ જુલામ જાંદાઓ આપ ઉપર શ્રીદા થઈ ગીઆ, યા ઇબને રસુલિલ્લાહ અમને આ શહાદતના મરતબાથી ના ઉમેદ નહીં કરો, કેમકે જો અમો અમારી જાન આપના કંદમ મુખારક ઉપર શ્રીદા કરીએ તો અમારા ભાઈ મુસલિમની સાથે જઈ મલીએ.

રાવી લખેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલિહિસ્સલામ શરમાવા લાગ્યા કે મરે હુઆ, તમો ચાલો, અને હું પાણુ તમારી પાછલ ઘણા જલદીથી આવી પોંહું ચુંછું. જ્યારે ઇમામ જમાન પાસેથી એઓને રૂખંસત મલી તેવારે આપના ઊપર દરૂદ પડીને આપના કંદમ મુખારકને ખોસા કીધા. પછી જાઅંશર બીન અંકીલ આપની રીકાબને ખોસા દઇને મફદાનમાં ગીઆ, અને ખુબ લડાઈ કીધી તાકે (૧૫) પંદર મલાઈનાને મૌતનો મજા અખાડેઓ. આખર ઉરવા બીન અંબદુલ્લાહ મલઉને તેને શહીદ કીધા.

રાવી કહેછે કે તે બાદ અંબદુલ્લેહમાન બીન અંકીલ શહાદતનાં મફદાનમાં

તશરીશ લાવેઆ, અને સતર (૧૭) કાશીરોને જહનનની શહા દેખાડી. આખર ઉંસમાન બીન ખાલીદ જહનીએ તેને શહીદ કીધા.

તે બાદ અબદુલ્લાહ બીન અંકીલ જાના મારકામાં આવેઆ અને ઘણાં કાશીરોને દાજનમાં પોહાંચાડેઆ, એટલામાં તશીર બીન હરમલા મલઉને તેને શહીદ કીધા.

રાવી કહુછે કે તે બાદ મુહમ્મદ બીન અબુસઇદ બીન અંકીલ મહદાનમાં આવેઆ, અને જે તંરશ હુમલો કરતા હતા તે તંરશ મુરદાનો અંબાર થાતો હતો. આખર લતીશ બીન યાસર જહનીએ એક તીર મારેઆ નથી શહીદ થીઆ.

તે બાદ અંલી બીન અંકીલ મહદાને કારબારમાં આવેઆ અને પોતાના ભાઇઓનો બદલો લેવા માટે તે કાશીરોથી ખુબ લડેઆ, તાકે ઘણાં કાશીરો જહનન વાસલ કીધા, તે બાદ પોતાની જાન શહીદુશ શોહદા ઉપર તસદુક કીધી. ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના ઇલિહુ રજેઉન.

મજલીસ એકવીસમી.

સંલલલાહુ અંલકકા યાં અબા અંબદિલ્લાહ,
સંલલલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહ,
વ અંલલ મુસતશહીદીના મઝાંકા યા લકતની,
કુનતા મઝાંકુમ શ અકુન્ના શવનન અંલંમા.

માઝાશરલ મોઅમેનીન, અફ હુસેનીઆ આ બયાનના લખનારાઓથી શીવાયતછે કે નવારે હજરત ઇમામ હુસેન અંલકકિલ્લામના કુંચની ખંબર

મહીનામાં પોંહોંચી કે આપ મક્કાથી ઈશાકની તંરૂ કુચ કરેછે. તે વખત મહીનાની અંદર અંબદુલ્લાહ બીન જાઅંશર તૈયાર, જેની સાથે હજરત જંદનખ અંલકહિસીલામના લગન થીઆ હતા, તે હજરત જંદનખ અંલકહિસીલામના શવહર જંદશી યાને મોટી ઉંમરના સખખથી મહીનામાં રહેતા હતા.

રાવી લખેછે કે જેવારે જંદનખના શવહરે હજરત ઈમામ હુસેનના કુચની ખંબર સાંભલી તેવારે, પોતાના ખેઉ. દીકરા ઝોંન, અને મુહમ્મદને સાથે લઇને પોતે પણ મહીનાથી નીકલેઆ, કારણ કે તેઓના દીલમાં ઈમામ હુસેન અંલકહિસીલામના કંદમ ખોસીની આરજી નેહાયત ઘણી હતી, પણ અશસોસ જેવારે તેઓ મક્કા મુઅંજીમાં પોંહોંચેઆ. તેવારે તેઓને ખંબર થઈ કે આપ તો આહીઆંથી કુચ કરી ગએઆ.

રાવી કહેછે કે આ ખંબર સાંભલીને હજરત જંદનખના શવહર નેહાયત ઝંમગીન થયા, અને આગલ ચાલેઆ. પછી જે જગા ઉપર હજરત ઈમામ હુસેન અંલકહિસીલામ ઉતરેઆ હતા, અને ખંદમા કરેઆ હતા, જેવારે તે જગા ઉપર પોંહોંચતા તેવારે તે જમીનથી પોતાની આંખો લુછતા અને રોતા હતા. આખર કાર એક અંરજી હજરત ઈમામ હુસેન અંલકહિસીલામ ઉપર લખી તેમાં મજંમુન આ હતું.

આપના કંદમ ખોસીના ઈશતીઆકમાં ગુલામ એટલાસુધીતા આવેઆ મગર આપના સાઅંદત કંદમથી મહેરમ રીઆ. અને આ મોટી ઉંમરના સખખથી આગલ ચાલવાની આ ગુલામની અંદર તંકંત પણ નથી કે જેથી તમને આવીને મળું, લેકીન ગુલામજાંદાઓને આપની ખીદમતમાં મોકલેઆછે, હવે ઉમેદવારછું કે આપ એઓને આપની ગુલામીમાં રાખસો, અને જે વખત કોઈ લડાઈ તમારા ઉપર બની આવે તો પરથમ એઓને આપના કંદમ ઉપર શીદા કરસો, જેથી કરીને રજુલે ખુંદા સંલ્લીહ અંલકહિ વ આલેહીની સાંમે મને વસીલો શશાઅંતનો મને.

એવી રીતની ઝંરણી લખીને ખેડી દીકરાઓને આપી, અને તેઓને ગલે લગાડીને કહીકે કે અમે મારી ચશમેના નુર, તમે જલદીથી તમારા મામાની ખીદમતમાં જાઓ, અને રાત અને દાહડો આલેઆ કરના, જૈરા પણ વીસામે ખાતા નહીં, એટલે જમ અને તેમ જલદીથી હજરત ઇમામ હુસેન અલકરિમ્સલામ પાસે પોહાંચના, અને તમારી જાન આપના કૈદમ મુબારક ઉપર નીસાર કરના, કેમકે એજ સાઅદત અબદી તમારા માટે છે. એવી રીતે કહીને તે ખેડને બીદાઅે કીધા.

રાવી પુરજીમ લખે છે કે તે ખેડ સોહુઅજાદાઓ રાત અને દાહડો આલેઆ જતા હતા, તાકે આશુરાને દીન સુખોહની નમાજના વખતે હજરત શહીદુશ શોહદાના લશકરમાં દાખીલ થીઆ.

રાવી લખે છે કે ગદરાતનાં હજરત જંદનખ અલકરિમ્સલામ આખી રાત રોતા હતા, અને કહેતા હતા કે યા ઇલાહલ આલમીન, અમર આ વખતે મારા ખેટાઓ ઇઆં હતા તેઓને હજરત શતૈમતજજહુરાના શરજંદ પર કુરબાન કરતી, પણ સુંકરે કે તેઓ હાજર ન હતા તેથી ઘણાં ઝંમગીન હતા.

રાવી કહે છે કે તેઓ ખેડ સોહુઅજાદાઓ આવતાંજ આપસમાં કહેવા લાગા કે પેહલાં આપણને ખેડ જહાનનાં શહેજાંદા અંલી અકબરની ખીદમતમાં જવું જાઈએ. એવીરીતે વીચાર કરીને તે ખેડ અંલી અકબરના ખંડમામાં ગીઆ, ત્યાં જુએ છે સું કે અંલી અકબર સુખોહની નમાજ પડી ચુકા છે અને પોતાની કમર બાંધી રહ્યા છે, એટલામાં આ ખેડએ જઈને સલામ કીધી. અંલી અકબરે સલામનો જવાબ આપતાંજ દોડીને ખેડને બગલગીરી કીધી, અને કહેવા લાગા કે અફ લાઈએ તમોફ ઇઆં આવવાનું સાને માટે કંસંદ કીધો. તે ખેડ સોહુઅજાદાઓએ. કહીકે કે અમને અમારા બાપે મામા સોહુઅ પાસે મોકલાવેઆ છે, અને તેઓને વાસતે એક ઝંરણી પણ અમે લાવેઆ છીએ.

હવે અફ ભાઈ આપે કીઆની કમર ખાંધીછે? ઝાલી અકબર કહેવા લાગાકે અફ ભાઈઓ મને સફર આખરત દરપેશછે.

રાવી જાનસોજી બયાન કરેછે કેન્તે બાદ* ઝાલી અકબર તે બેઠો સોહાબજાદા ઝાને હજરત ઇમામ હુસેન અલેહિસ્સલામના ખંડિમામાં લઈ ગીઆ. ને વખત તેઓએ શહીદશ શોહદાઓને મુજરો કીધો તે વખત આપ તેને જોઈને રોવા લાગા અને જ્યાં મુબારકથી કહેવા લાગા કે “ ઇની લિલ્લાહે વ ઇની ઇલિહ રાજેઉન.” તે બાદ આપે તે બેઠો સોહાબજાદાઓને બજલગીરી કીધી, અને તે બેઠાએ પોતાના બાપની લખેલી ઝંરલું આપને આપી.

રાવી કહેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલેહિસ્સલામ તે ઝંરલું પડેઆ બાદ કહેવા લાગા કે ખુંદા તઆલા તેને જજાએ ખંડર દેજો. અને ઝાલી અકબરને કહેવા લાગા કે અફ ઝાલી અકબર આ સોહાબજાદાઓને ય્યોઆની માં જંદનબની સાથે મીલાવો.

રાવી લખેછે કે ઝાલી અકબર તે બેઠો સોહાબજાદાઓના હાથ પકડીને મેહલના ખંડિમામાં ગડિઆ, ત્યાં જુએછે સુ* કે હજરત જંદનબ અલેહિસ્સલામ ખાંક ઉપર બેઠાછે અને રોઈ રહેઆછે, અને કહી રહેઆછે કે અફ જંદ મુજંજગવાર મુહમ્મદ મુસતંશ સેલંદલાહ અલિહ વ આલેહી વ સલમ, અને અફ પીદરે ઝાલી મીકંદાર ઝાલી અલ મુરંતજા, અરે આપના હુસેનની કંઈ ખંબરછે કે કંઈ મુસીબ તમાં ગીરજતારછે.

રાવી કહેછે કે હજી આપના આ કલામ તમામ ન થીઆ કે ય્યેટલામાં બેઠો સોહાબજાદાઓને સાંમેથી આવતા જોયા, ય્યેટલે બેઆખતીઆર જંમીન ઉપર સીજદા કીધો અને કહીઊં કે યા ઇલાહી હવે મને શતૈસા જંહુરાથી તમોએ સુરખંડ કીધા; ય્યેટલું કહીને બેઠો દીકરાઓને ગલે લગાડેઆ, અને કહેવા લાગા કે અફ મારી આંખોના તુર, આને તમારા મામા ઉપર ય્યેક આજતછે, માટે બબરદાર તમો તેની

પાસેથી કદી કંદમ હટાવતા નહીં, અને જો આશત તેના ઊપર આવે તે પોતાની જાન ઉપર લેતો. હવે મેં તમો ખેડીને રાહ જુદાપર તસદુક કીધા, અને તમને વીદાયે કીધા. આ ખુશ ખંખરી સાંભલીને તે ખેડી સાહુખંદાદાયો. હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામના નજદીક આવેઆ.

રાવી પુરજામ ખયાન કરેછે કે જવારે અવલાદ અંકીલની શહીદ થઈ ચુકી, તેવારે પેહલાં મુહમ્મદ બીન અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્દુલ્લાહ તૈયારે પોતાના મામાથી રૂબરૂ લઈને મદિનાની તઈઆરી કીધી. તે બાદ મદિનામાં જઈને એક દંભ તે કાશીરો ઊપર હુમલો કીધો, અને ઘણાં મુઆલીશને જહનમ વાસલ કીધા. તે બાદ મુહમ્મદ ચાહીડી કે હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામની ખીદમતમાં પાછા જાયે, એટલામાં આમર બીન નહુશલી તઈમી મલઉને પાછલ થી આવીને એક તલવાર આપના માથા ઉપર મારી નેથી શહીદ થીઆ.

રાવી જગરસોજ કહેછે કે તે બાદ ઝોબ બીન અબ્દુલ્લાહ બીન અબ્દુલ્લાહ તૈયાર જો મુહમ્મદના મોટા ભાઈ હતા તે હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામથી ઇજાજત લઈને મદિનાનાં મારકામાં આવેઆ, અને છ મવાર અને અઢાર પેઆદાઓને મરજોનો શરબત પીવડાવેઆ, અને એક ગંજશર વાઘની માફક ચારે તરફ હુમલો કરતા હતા; આખરકાર અબ્દુલ્લાહ બીન અત લઈને તેને શહીદ કીધા.

રાવી દીલશીગાર કહેછે કે જવારે હજારેત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામ તે ખેડના લાશાઓને મલઉનના લશકરમાંથી ઉપાડી લાવેઆ, તેવારે મોલાતના જંદબ અલફિહિસ્સલામ પોતાના ખેડ શરજોની લાશને ખોળામાં લઈને જાણે આ જગર સોજ જુહો પડતા હતા, અને માતમ કરતા હતા.

નુહો.

ચિહ્નલાતીથી જંદનખ મેરે જાની મેરે પેઝારે,
 તુંમ સંદકું હુવે મામુકે મઝ્યે સંદકું તુમારે,
 દરીયાપે તુંમહે ખુંનમેં નહેલા દીઆ જાની,
 બખંશાનો તુમહે દુદ તો કૌસરપે સીધારે,
 તલવારોકે કયા જંખેમ લગે જીસમપે કાફી,
 મામુકેલી કપડે હઝ્યે ભરે ખુંનમેં સારે,
 જંખેમોમેં તો પઝ્યેકાન હઝ્યે ઝ્યાર ખુંનમેં ગંલતાંન,
 કીસ તરેહસે માં ખું ભરે કુરતોં કો ઊતારે,
 ઈન આંદસી શકલો પે ઈનહે રહેમ ન આયા,
 તલવારી લગાઈ હઝ્યે તુમહે નેનું લગાઝ્યે,
 અબ કીસકી રખું આંસ કે તુંમ કરગઝ્યે ખેઆંસ,
 સબ ખાંકમે અબ ખીલગઝ્યે અરમાન હમારે
 મારે ગઝ્યે બીન બ્યાઝ્યે હુઝ્યે બ્યાહ ન દેખા,
 બાંધુંગી મઝ્યે સહેરોંકોં જનાનેં પે તુમહારે,
 માં વારી હો માંસે ન હુઈ આખંરી ખીદમત,
 શીરદાસમેં નાનીને હઝ્યે તાબુત સંવારે,
 ગાદીમેં લીઝ્યે મુરદાંકો વો કહેતીથી રોરો,
 ઈન છોટીસી લાશુપે તો મુઝકો કોઈ વારે,
 માદર ચે બયાં કરતી હઝ્યે ઝંશ હોગઈ જંઝ્યેનખ,
 સબ લોક ચલે આતે હઝ્યે પુરસીકું તુમારે,

અફ ઝોંનો મુહમ્મદ;
 અફ ઝોંનો મુહમ્મદ. ૧
 હાથ આયાં ન પાની;
 અફ ઝોંનો મુહમ્મદ. ૨
 દયા તડપેથે વારી;
 અફ ઝોંનો મુહમ્મદ. ૩
 મફ કયા કફ ઇસ આન;
 અફ ઝોંનો મુહમ્મદ. ૪
 ચે હાલ બનાયા;
 અઝ્યે ઝોંનો મુહમ્મદ. ૫
 માદરકું હુઈ યાસ;
 અઝ્યે ઝોંનો મુહમ્મદ. ૬
 અરમાન ન નીકલા;
 અઝ્યે ઝોંનો મુહમ્મદ. ૭
 હઝ્યે સખંત ખીજાલત;
 અઝ્યે ઝોંનો મુહમ્મદ. ૮
 પેઝાર આતા હઝ્યે મુઝકો;
 અઝ્યે ઝોંનો મુહમ્મદ. ૯
 મરજાહગી મઝ્યે અબ;
 અફ ઝોંનો મુહમ્મદ. ૧૦.

મજલીસ. ખાવીસમી.

સંદલદલાડું અંલકા યા અખા અંબદિદતાહે,
સંદલદલાડું અંલકા યા ધબને રસુલશલાહે,
વ અંલલ મુસતશહેદીના મઝાકા યા લકતના,
કુનતા મઝાકુમ શ અફુઝી શવઝૂન અંલમા.

— ૦૨૬૦ —

અફ એખવાનો, આકાં હુસેન અંલકાહિસ્સલામના અંજાદારો અને માતમદારો, નવારે હજરત નંદિનખ ખાતુનના ખેડ શરજંદ શાહીદ થઈ ચુકા, તેવારે હજરત અંજાસ અંલકાહિસ્સલામના સાત ભાઈ હતા. અખાબકર ખીન અંલી, અને ઉંસમાન ખીન અંલી, અને જાઅશર ખીન અંલી, અને ઉંમર ખીન અંલી, અને અંબદુલીહ ખીન અંલી, અને મુહમ્મદ ખીન અંલી, અને ધબરાહીમ ખીન અંલી.

રાવી કહેછે કે એ સાતે જણા હજરત અંજાસ અંલકાહિસ્સલામથી નાના હતા. હજરત અંજાસ અંલીએ પોતાના સઘલા ભાઈઓને પોતાની પાસે ખોલાવેઆં, અને શરમાવીક કે હવે વખત તાઅમુલનો નથી, કારણ કે હયાતીના પેઆલો અમારો આખરં થઈ ચુકોછે, અને મુહમ્મદ મુસંતશના શરજંદ ઉપર આ મુસીબતછે જ તમો જુઓછો. હવે વધારે હિંદગી કરવામાં કાંઈ લુતંશ નથી. અફ ખીરાદરો હવે હું ચાહુંછું કે તમો મારાથી આગલ જહાદને માટે જાઓ, અને હું મારી આંખોથી જાગી કે તમો રાહ જુદા અને ખુંદાના રસુલમાં કેવી રીતે તમો દીલેરી કરોછો, બલી અફ ખીરાદરો તમો તમારું દીલ તંગ કરસો નહીં, કારણ કે હું પણ જલદીથી તમોને આવીને મળુંછું, અને અફ

બીરાદરો તમને પેહલાં મોકલવાનું સમજાવ્યું છે કે તમારી ઊંમર નાની છે નથી મારી પાછલ કદાચ તમે કોઈનું કંઈ સાંભળો તો આ શહાદતના મરતબાથી મહે રૂમ રહી જાઓ.

રાવી કહ્યું કે એટલું કહીને હજરત અંબીયાંએ તે દરેકને પોતાને ગલે લગાડ્યા. બાદ તે સાતે જણાંએ અંબીયાં કીધી કે અંબીયાં બીરાદરે યુજીંગવાર, અને અફ અલમદારે સૈયદ અબ્બાસ, પેહલું તો એ કે તમેએ અમને હકની હીદાયત કીધી, બીજું એ કે તમારો હુકમ માનવો એ અમારા ઉપર વાજબ અને શરૂં છે, કેમકે તમે અમારાથી મોટા છો. અને ત્રીજું તો એ કે હજરત ઇમામ હુસેન અલફહિસ્સલામ, અને તમને ખાંક અને ખુનમાં લેટતાં જોવાને અમારા દીલ કેવી રીતે કચુલ કરે, મગર અમે આપના અદબથી કરીને કંઈ કહી શકતા નહતા. હજરત અંબીયાંસ આ કલામ સાંભલીને ઘણાં ખુશી થીયા, અને તેઓના હકમાં દાંઆએ ખંડર કીધી. તે બાદ તે સઘલાઓને લઈને હજરત ઇમામ હુસેન અલફહિસ્સલામની ખીદમતમાં હાજર થીયા, અને અંબીયાં કીધી કે અંબીયાં બીરાદરે યુજીંગવાર અને અંબીયાં શરૂં દે આહમદ મુખંતાર, હવે આ ઝુલામોને પણ રૂખંસીત આપો. આ કલામ સાંભલીને હજરત ઇમામ હુસેન અલફહિસ્સલામ ઘણું રોયા, અને ભાઈઓને ગલે લગાડ્યા અને વીદાએ કીધા; અને શરૂઆત લાગા કેહું પણ તમારાથી જલદી આવીને મળું છું.

રાવી લખેછે કે પરથમ અબાબકર બીન અલી મદીનામાં તશરીફ લાવેઆ, અને કાશીરો મલાઈંજાને ઘણી નસીહત કીધી, જ્યારે જાયુ કે કંઈ પણ નસીહત શરૂં કરતી નથી તેવારે તલવાર મેઆનથી ખેંચીને તે કાશીરો ઉપર હુમલો કીધો, અને ઘણાકોને જહનમ વાસીલ કીધો. આખર અંબુદુલીહ બીન ઉકબા મલઉંન તેને શહીદ કીધો. તે બાદ ઉંમર બીન અલીએ પણ તે કાશીરો ઉપર હુમલો કીધો, અને પેહલાં પોતાના ભાઈના કાંતીલને કંતલ કીધો, અને પછી

અંશકીઆના લશકરમાં ઘુસી ગીઆ અને ઘણાંઆને મૌતનો મજા આપાડેઆ અને એટલા સુધી લેડેઆ કે તે મલઉનોઆ આપને પુરજા પુરજા કીધા. તે બાદ ઊંસમાન બીન અંલી મફદાનમાં ગીઆ, અને ઘણાં કાફીરોને ખાંકે હલા કુંત ઊપર લેટાડેઆ, બાદ ખુંએલી અસંબહી મલઉને એક તીર આપની પેશાની ઊપર મારીઊં નથી આપ ઘોડા ઊપરથી નંમીન ઊપર પડેઆ, અને શહીદ થીઆ. કહેછે કે તે વખત તેઆની ઉંમર (૨૧) એકવીસ વરસની હતી.

રાવી કહેછે કે તે બાદ જાઅંશર બીન અંલી મફદાને શહાદતમાં આવે આ, અને જે મલઉનો આગલ વધી આવેઆ હતા, તેઆ ઊપર એવી તલવાર ચલાવી કે સઘલાને પાછવ હટાડેઆ, અને ઘણાં કુશરોને મુરદાની સંશ્રમાં પાંહુ આડેઆ. આખર ખુંએલી અસંબહી મલઉને તેના કાન ઉપર એક તીર મારીઊં, અને મલઉને સુખીતના દીકરા હાનીઆ આપને શહીદ કીધા.

રાવી કહેછે કે આ માજરે જોઈને હજરત અંબદુલ્લાહ બીન અંલી જે તાબ થઇ ગીઆ, અને પોતાના ભાઈની મદદ વાસતે મફદાનમાં ગીઆ, અને જે મલઉનો જાઅંશર બીન અંલીના માથા ઉપર એકઠા થીઆ હતાં, તે સઘલા આને કુંતલ કીધા. આખર મલઉને સુખીતના બેટા હાનીઆ તેને શહીદ કીધા. અને તેની ઉંમર તે વખત (૨૫) પચીસ વરસની હતી.

રાવી જાનસોજે લખેછે કે તે બાદ મુહમ્મદ બીન અંલી મુખાલીશના લશકરમાં ઘુસી ગીઆ, અને એટલા સુધી તલવાર ચલાવી કે તે લશકરની બીજી બાજુએ પાર નીકલી ગીઆ. પણ અશસોસ, ત્યાં એક મલઉને નામરદ બની તમીમનાં કુંબીલામાંથી પાછલથી આવીને એક એવી તલવાર મારી કે નથી આપ શહીદ થીઆ. તે બાદ ઈબરાહીમ બીન અંલી મફદાનમાં આવેઆ, અને ઘણાં કાફીરોને જહન્નમ વાસલ કીધા બાદ આપ શહીદ થીઆ. ઈન્ના લિલ્લાહે વ ઈન્ના ઈલ્લેહ રાજેઉન.

મજલીસ તેવીસમી.

સંલલલાહુ અંલકકા યા અબા અંબદિલાહ,
સંલલલાહુ અંલકકા યા ઇબને રસુલિલાહ,
વઅંલલ મુસતશાહેદીના મઅાકા યા લફતની,
કુનતા મઅાકુમ ર અધુર્ગા રવજન અંલમા.

પેશખવાની.

અફ અંલના શાદીઅ કાસમકા ચે સામાન હઅે,
પીટતી ફુલહન હઅે ફુલહા કોઇ દમકા મહેમાન હઅે ૧
ખાત કહેતી હઅે કે કાસમકા કટેગા આન સર,
મહેદી આતી હઅે કે કાસમકી ચે જાતી જાન હઅે. ૨
સરપે હઅે સહેરા ખાધા ચૌર હાથમે મહેદી લગી,
ઉસકે સરપર આન યારે તેગાંકા શુમસાન હઅે. ૩
અપની ફુલહનસે કહે હઅે અબ મુઝે રખસૈત કરે,
હઅે રનમે વાંહાં ચેકેલા મેરા અંમુ જાન હઅે. ૪
કુછ ન ખોલી વેા ફુલહન ઇતના કહા ફીર આઇઆ,
દખનેકા ચેક ખારી ચૌરબી અરમાન હઅે. ૫
માદરે કાસમ લીપટ ગઈ આન કર ખે અખંતીઆર,
ખોલી અફ પેઆરે કીધર ઇસદમ તુમહારા ધ્યાન હઅે. ૬

- ખોલા કાંસમ તુમ ન રોકો મુઝકું અમીં ઇસ ઘડી,
સર કટાનેદો મુઝે ઇસદમ કે મેરી શાન હુઝ્યે. ૭
- કહેકે ચે રનમેં ગયા અમુસે. વો રૂખસેત હુવા,
અખ શીદા હોનેકુ રાહે હુકમેં વો શાદાન હુઝ્યે. ૮
- અસ અંતો તોકંત નહીં આગે કહું ના ગંમકો મઝ્યે,
હજરેતે કાંસમકે ગંમમે ચે જગર બીરીયાન હુઝ્યે. ૯

રૂબાઈ.

યાદમેં શબીરકે રો જાંર જાંર, આંખરૂં જાંસ આંખસેહો આશકાર;
નોકે હુઝ્યે નામા ગુનાહોસે ભરા, ઘોલે ઇસ પાનીસે જલદ અફ હુશીઆર.

અઝમે મોહીબખાને હુસેનો, હીકાયતના કરનારાઝમે આ અહિવાલ પુરમલા
લને, ગંમના આંસુઝ્યાથી ઝમેવી રીતે લખેછે કે ન વખતે હજરત કાંસમ બીન
જનાબે અમીરલ મોઅમેનીન હસન અલદહિસ્સલામે નોખું કે હજરત ઇમામ
હુસેન અલદહિસ્સલામના તમામ મારો યાવર, અને ભાઈઝ્યાઝમે શહાદતના જામથી
પોતાને સઝમેરાખ કીધા, અને આલી મરતખાને પોંહોંચ્યા, તેવારે પોતે હજરત
ઇમામ હુસેન અલદહિસ્સલામની ખીદમત, ઈઝમેજં દરજતમાં હોજર થીઆ,
અને રોઈ રોઇને કહેવા લાગા કે અઝમે અમું જુજરૂગવાર અને અફ સરવર
સીનઝમે આહમદ મુખંતાર, મને પણ ઇજાજત લડાઇની મલે કે, આ મારા
પેઆસા દીલની આસ કાહાહુ, અને તે કાશીરો, સીતમગારોથી, બદલો ભાઈ
ઝમે અને હુવાખ્યાઝ્યાનો લડી, અને આ કોમે જશકારનો જવાબ તેગે
આખદારથી આપું.

રાવી પુરગંમ બંયાન કરેછેકે આ કલામ સાંભલીને હજરત ઇમામ હુસેન

ઝંલકહિસ્સલામ આંખોમાં આંસુ ભરી લાવેઆ, અને પોતાનું કલેજુ પકડીને શરમાવા લાગાકે અફ જાને ઝંમ, અને અફ રાહત અશર્જાએ દીલે પુરંગમ તું મારા મોટા ભાઈની નીશાની અને યાદગારી છે, અને મારા બેકરાર દીલના મુનસે ગંભીર છે, હવે કઈ જંગાનથી તમને ઇજાઈત આપું, અને કયા દીલથી આ વાત કહું, અફ કાસમ કેવી રીતે તમને મંદદાને જાનીસ્તાનમાં મોકલું, અને તમારી જુદાઈ કેવી રીતે ગવારા કરું

અફ મોહીબો અશકબારો અને અફ મોમીનો દીલશીગારો, ને વખત હજરત કાસમ ઝંલકહિસ્સલામને ઇજાઈત જંગાની ન મલી, અને જનાબ ઇમામ હુસેન ઝંલકહિસ્સલામનાં તમામ લશકર શતેહ પચ્ચેકરમાં લડાઈની તૈયારી થાવા લાગી, તેવારે પોતે પોતાના ખંચેમાંમાં તશરીફ લાવેઆ, અને ગંભથી ભરેલાં ખાખામાં પોતાનું માથું રાખીને રોવા લાગા, એટલામાં હજરત કાસમને યાદ આવીકે કે મારા બાવા સાહેબે એક તાર્ખીવીજ લખીને મારી બાજુ ઉપર બાંધી ઊંચે, અને તે વખત પોતાની જંગાન મુબારકથી મને શરમાવીકે કે અચ્ચે તુર દીદએ હસન, અને અચ્ચે સરવર સીનએ હસન, ને વખત તું રંગા બલામાં ગીરશતાર થાએ, અને દરદા અલમ તારા ઉપર ગંલખો કરે તે વખત આ તાર્ખીવીજને ઉગાડને અને તેમાં લખેઆ પરમાણુ અમલ કરેના.

અફ મોહીબો ઉપલી વાત યાદ આવવાથી હજરત કાસમ પોતાનાં દીલમાં કહેવા લાગાકે, અફ કાસમ, આ વખત સીવાએ બીન્ના કયો વખત મુક્તીબતનો હસે, ને આ મુક્તીબતથી વધારે હાએ, અને વલી આથી સું વધારે હાદીસો પડસે, માટે બેહતરછેકે આને આ તાર્ખીવીજને ઉગાડીને બાંચીએ. એવીરીતે પોતાનાં દીલમાં સોંચીને હજરત કાસમે તે તાર્ખીવીજને પોતાનો બાજુ ઉપરથી છેડીને ઉગાડીકે અને જુએછે તો તેમાં આપના બાવા હજરત ઇમામ હસન ઝંલકહિસ્સલામે પોતાના હાથ મુબારકથી લખેલુંકે કે અફ કાસમ હું વક્સીવ્યત કરું છું

તમને, અને વારંવાર કહું છું તમને, કે ખંખરદાર ને વખત તમે તમારા કાકા હજારત ઇમામ હુસેન અંલકદિલ્લિસ્સલામને કરબલાના દશતમાં, શામીઆ, દગીબાનો, કુશીઆ, જશકારોના હાથથી તંજ નાવો, તે વખત પેહેલાં તમારું માથું તમે તે આના કંદમ મુખારક ઉપર નીસાર કરવો, અને તમારી અંઈજ, યાને મીઠી જાનને હજારત શતમાના રાહતે જાનપર કુરબાન કરવો, અને ઝમે તેટલો તે તમને મના કરે તો પણ આનેઈ અને મીનત અને જાંરીથી તેઆને સમજાવવો, અને તમારું માથું તેના કંદમ મુખારક ઉપર આખરકાર કીદાજ કરવો, અને તે વખત કોઈનું પણ કહીકો નહીં માનતાં પોતાની જાન જરૂર કીદા કરવો.

પ્રત્યેત.

ખંખરે ઈશકસે નો રાહમે હુવા શહીદ.

વોહ હુવા ખુનમેં બસ અપને ગરીફે રહેમત;

રાવી બયાન કરેછે કે નવારે હજારત કાસમ અંલકદિલ્લિસ્સલામે તે જગલ વાંચે આ તવારે અટલા ખુશી થીઆ કે કુલેઆ ન સમાણા. આખરે હજારત ઇમામ હુસેન અંલકદિલ્લિસ્સલામની ખીદમતે રખેજ દરજતમાં હાજર થીઆ અને તે વસીયત અને નસીહતનો નવીશતો આપનાં દસત મુખારકમાં આંખીને અંરજ દીધી કે અઝમે અંમ ખુર્જગવાર, અને અઝમે રાહતે અશજાએ દીલે દરદમદે હુઝમેદરે કરાર, ને કંઈ આ નવીશતામાં લખેલું હોએ તે પરમાણુ મને હુકમ કરીએ, અને આ આપના ગુલામ ઉપર સરકરાઈ કરીએ.

રાવી લખેછે કે નવારે હજારત ઇમામ હુસેન અંલકદિલ્લિસ્સલામે તે ખંત નાથું તવારે એક આહનો નારો પોતાના. દરદ ભરેલા દીલમાંથી કાહોએ, અને છાતી થોભીને આંવાત કહેવા લાગા, કે અફ જાને અંમ, અને અઝમે રોશની બખશ દીદએ પુરનમ, તમે આહોએ કે હું મારા બાપની લખેલી વસીયત ઉપર અંમલ

કરૂં, અને આ હુસેન બેકસનાં દાઝેલા દીલપર દાગ જુદાઇનો ધરૂં; ઝિટલું કહીને આપ જનાળ કાંસમથી શરમાવા લાગા કે અફ ગોશઝિ મુહમ્મદ મુસૈનશ, અને અફ સરવર સીનઝિ અંલીઝિ મુરતઝા, હવે હું પણ મારા ભાઈની વસીયત અદા કરવા આહુંધું, હવે તમે અને અમે બેઉ અહેલેબઝિતના ખંડમામાં ચાલીઝિ તો વધારે બેહુતરછે, અને તેની વસીયત ઉપર અમલ કરીઝિ.

હાસૈલ કલામ આપ હજરત કાંસમને ખંડમામાં લઈ ગીઆ અને પોતાના ભાઈ અંબાસ અને ઝાંનને પાસે બોલાવેઆ, અને તેની સાંમે કાંસમની માને કહુવા લાગા કે આ વખત મારા કાંસમને ઉમદા કપડા પેહરાવો અને દુદહો બનાવો. અને બીબી જંદનખ અંલકહિલ્સલામને શરમાવા લાગા કે અફ બેહુન હજરત ઇમામ હસન અંલકહિલ્સલામનો કપડાનો બુકંચો જલદા લઈ આવો. તરતજ તે બુકંચાને હાજર કીધો.

રાવી લખેછે કે તે બુકંચાને હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્સલામે પોતાના હાથ મુબારકથી ઉગાડેઆ, અને તેમાંથી ઝિક બીલઝાંત હજરત ઇમામ હસનની તે હજરત કાંસમને પેહરાવી, અને પોતાના હાથ મુબારકથી તેને દુદહો બનાવેઆ. અને અમામે મુરસંઆનો હજરત કાંસમના માથા ઉપર બાંધેઆ, અને હજરત ઇમામ હસન અંલકહિલ્સલામની વસીયત મુજબ બીબી શતેંમાં કુબરાને હજરત કાંસમ સાથે પરણાવી આપી, ઊંકદ ખવાની કરીને શરમાવા લાગા કે અફ તુર દીદઝિ અંમ વ અઝિ સરવર અશ્રબંઝિ દીલે પુરઝમ, આજદીન સુધી આ અમાનત તમારી મારી પાસે હતી, હવે આ વખત તમારા હવાલે કરીછે. ઝિટલું કહીને આપ ખઝિમાંથી બાહાર તશરીફ લઈ ગીઆ.

રાવી પુરઝમ, હીકાયત દરદા અલમને લખેછે કે હજરત કાંસમ અંલકહિલ્સલામ દુદહો બનીને તખ્તે અંરૂસી પર બેઠા હતા, અને તે દુલંહનનો મેંહ દીધી રંગેલો હાથ મુબારક પકડીને તેનો તુરાની ચેહરો નાઈ રહેઆ હતા,

કોઈ વખત સાંમે જોતા હતા, અને કોઈ વખત આથું નીચું કરીને આંખોમાં આંસુ ભરી લાવતા હતા, હવે હવે ઐટલામાં ઉંમર સાચુંદ નાપાકના લશ્કરમાંથી નીકા આવી કે જ્યેવો કોઈ જુવાન હાશીમીછે જે મર્યાદાને કારણેમાં લડવાને આવે, અને પોતાની બાહાદરી જાહેર કરે. હવે હવે આ વાતનાં સાંભલવાથી હવે રત કાસમ તાબ લાવી ન સકેઆ, તેવારે તે ગંભીર અંદાસ પાસેથી ઉઠીને ઊભા થીઆ, અને ચાહીંગ કે મર્યાદાને જાનીસતાનમાં જાઉ, ઐટલામાં ફુલહને હવેરત કાસમનો દામન મુબારક પંકડી લોધો અને રડી રડીને આ બચ્ચેત કહેવા લાગા.

બચ્ચેત.

ચે કહો કયું ઉઠ ચલે પહુંલુંસે મેરે જુદતર,
કીસલીએ જાતેહા સાહેબ મુજકો તનહા છોકર.

ફુલહને કહેવા લાગી કે અફ સાહેબ મને એકલી મુકીને તમે ઐટલા જલદી કયાં જાઓછો? અને તેનું સંખંબ સુંછે? આ કલામ સાંભલીને હવેરત કાસમની આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવેઆ, અને રોઈ રોઈને શરમાવા લાગા કે અફ નુરદીનએ અંમ જુજંગવારે, અને અફ સરવર સીનએ આહમદે મુખંતાર, આ વખત મર્યાદાને પુરબલામાં જવાને ચાહુંછું, અને કેસંદ અમ વાતનો રાખુંછું કે આલે અંખાના દુશમનોના નામે નીશાનને આ જહાનમાંથી બીલકુલ મટાવી દઉ, અને આ કાશીરોને પરદએ ફનીઆથી ઉખેડી નાખુ, હવે તમે ખુદાના વાસતે મારો દામનનહીં પકડો, જલદી જવાદો, હવે તમારી અમારી મુલાકાત કયામતના દીવસ ઉપર રહી. ઐટલું કહીને આપ પાણુ રોવા લાગા અને આ બે બચ્ચેતો જંબાન મુબારક ઉપર લાવેઆ.

નજમે.

ઉઠા ગુંબાર તો દશતે બલાસે બસ એકબાર,
અમનમેં ગુલ રખે ઉસને ન બાગમેં અશબાર.
ઉઠા તો બહુરે તલાતુમસે અબર ખવાં અશશાન,
બરસકે કર દીઝિએ એક ઉસને દશતો કોહુ દયાર.
નશકે દશતસે બાદે સંબાલી એસીથી,
રખા ન દહરમેં કુછ જસને ગંદર ગીરદા ગુંબાર.
સંદાનેા ગંદબસે અબ મેરે કાનમેં આઈ,
નીદાએ યારો વો યુલક મેં કયા કહું ઇર્જહાર.
કે મરહુબા તુઝે અફ ચરખે આશરીં અફ નંખી,
ફલહનકો અફસેહી ફુલહેસે દે સોહાગો સીંગાર.

કરદ ભરેલા અને મુસીબત ભરેલા આ કલામ સાંભલીને તે અંદુસ નાશાદ રોવા લાગા, અને કહીંકાં કે અએ કાંસમ અગર તમારી અમારી મુલાકાત કયામતના દીન પર રહી તો હું તમને કાંહાં હુંઢીસ, અને તમને કઈ નીશાનીયો આલખીસ ? કાંસમ શરમાવા લાગા કે મને નાના જાન મુહમ્મદ મુસતંશ સંલિલાહ અંલકહે વ આલે હીની પાસે તપાસ કરેના, અને આ શટેલી આસતીનને આલખનેા, એટલું કહીને પોતાના હાથથી પોતાની આસતીન શાડીને પોતાની ફલહનને આપી. તે વખત તમામ અહેલે બદતની હાલત તબા થઈ ગઈ હતી, નાના મોટા સઘલાએને હીચકી લાગી ગઈ હતી, હક હક હજરત કાંસમની રૂબસૈતથી એક કયામત થઈ રહી હતી.

રાવી બયાન કરેછે કે જ્યારે હજરત ઈમામ હુસેન અંલકહિરસંલામે નાચું કે કાંસમ કોઈ પણ રીતે ખંડમામાં નહીં રહેસે તેવારે આપ રોયા, અને શરમાવા

લાગા કે અફ લખેતે જીવરે ઝીમ વ અફ જુર અશર્જાફ અસમે પુરનમ, હવે મેં તમને ખુંદાફ કરીમને સોંપેઆ, અને મફદાનમાં પાણુ તે તમને સુરખીફ કરસે, હફ હફ પોતાના હાથ મુખારકથી હજરત ઇમામ હુસેને તેના ગીરેખાનને શાહીઈ, અને લગનની ખીલઝીતને કરનની માફક પેહુરાવી, અને શમશીર આખદાર, તે તીશના લખની કમરમાં ખાંધી. અને મફદાને કીતાલની ઇજાઝત આપી.

રાવી લખેછેકે કાસમ હજરત ઇમામ હુસેન ઝીલફહિસ્સલામની ઇજાઝતથી ખુશી થાતા મફદાનમાં તશરીફ લાવેઆ અને કાશીરે ખેદીનાની સાંમે આવીને ઉભા, અને આ ખેચાર બફતો પડવા શરૂ કીધા.

નજમ.

જાન દેકર મોલ જુગા ઇસઘડી જાહા વિકાર,
સર કફગા હજરતે શખીરીકે પા પર નીસાર.
અસ ઇસી નાઉ શાહાનેસે શાહાદતગાહમે,
સર કટાકર સુરખીફ હાતાહુ પેશે કીરદગાર.
ટાપસે ઘોડકી ઝોર શમશીર નાહુરદારસે,
માહુ વ માહી તક કફગા ઇસઘડીમે જીમદાર.
ખુલખુલેન્ગ ખસતગી માનીઈ ઉસ ખુલકે લીઝ્યે,
સુને ફીલસે મઝ્યે કફગા વાઝ્યે સૈય્યદકી પુકાર.
હફતઝીલાકે કફગા ઇસલીઝ્યે અપના કરીલ,
મુસતશસે મઝ્યે મદદ આહુગા ઇસમે બાર બાર.
સુરતઝી ઝોર શતેમાકે સામને ઇસ કૌમકા,
ખેજુમાં શીકવા કફગા મઝ્યે બચારમે અશકબાર.

કયા કહું મઝે હુઝેદરી હસ નવનવાંકા માજરા,
છસતરેહ હસ કથતે કરબલમે હુવા ઉનસે દોચાર.

મુખહાનલીહ ને તંરશ પોતાનાં ધોડાને જાલાન કરતા હતા તે તંરશ ટોલે ટોલા ખાલી થઈ જતા હતા, સે'કડા કાશીરો મારેઆ, હુજોરોના બદન ઘગર માથાના કરી નાખેઆ, કોઈ દીલેરની ઝિંટલી તાબ અને તોફાન ન રહી કે હુજોરત કાંસમનો સામનો કરે, અને ઝિંબી પોતાની શુજાંમત દેખાડી કે આપ પોતે તે ઉંમર સાચુંદ મલઉંનની સીપાહે ફસીઆની સાંમે ઝીઆ, અને આ આવાને બુલંદ પુકારી પુકારીને કહેવા લાગા કે અફ ઉંમર સાચુંદ ખેહ્યા, અને અફ કાશીરે પુરજશ, તુંઝિ કેટલાક ચાર, અને હવાદાર, અને ખઝિરખી, તે ખેઉ જહાનના શહીજાદાના મારેઆ, અને તેને ભુખેઆ અને પેઆસા ખીંજરે આબદારથી શહીદ કીધા, હફ હફ તેના કેટલાક અફંદુ બાઝીના પાણુ માથાં કાપેઆ, કેટલાક લાઈ ખેટા, ભતીજા, ભાનજાને પાણુ જામે શહા ફતથી સફરાબ કીધા, હવે તે ખેઉ જહાનમાં શહીજાદાને પાણુ શહીદ કરવાને આહુછે, અને ખુંદાના ઝાંઝખથી બીહીતો નથી? અને પઝિંઝખર ખુંદાની પાણુ શરમ કરતો નથી? તે મલઉંને આ વાતનો કંઈ પાણુ જવાબ ન આપેઆ.

રાવી બયાન કરેછે કે તે વખત મલઉંન ઉંમર સાચુંદ અરજકે શામીને ઇશારો કીધો કે જલદી જા અને આ જવાબ હાશમીને જામ શહાદતનો પીવરાવ. આ વાત સાંભલીને તે ખેહ્યાઝે કહીઉ કે અફ ઇબને સાચુંદ આ વાત તારી કહેવા લાયક નથી, કેમકે તું મને આ છોકરાથી લડવાને મોકલેછે, હવે ખુંદાના કંસમ મારી શુજાંમત અને જવાંમરદીને બંટો લાગસે, જેથી દીલેરી અને બાહાદરીમાં માફ નામ નહીં રહેસે, મગર તારા કહેવાથી હું મારા ઝેક દીકરાને કહું છું જેથી તે ઝેનો કાંમ તમામ કરી આવસે, અને ઝેક પલકવાંરની વાતમાં તેને મારસે.

રાવી કહેછેકે તે કાશીર બંદકીરદારના આર ઢીકશ હતા, તેમાં સર્વેથી નાનાને

કહીંઉં કે દીકરા તું તે હાસમી જવાનને ઠેકાણે લગાડ. તે મલહીન ભુખેઆ વાલની માફક ઘોડા દાડાવતો હજરત ફાસમ ઉપર જઈ પડેઆ, કે તરતજ હજરત ફાસમે તેને એક બકરીની માફક પકડીને જંગાહ કીધો યાઅને વાસેલે જહનમ કીધો.

રાવી કહેછે કે એવીરીતે તે મલહીનના આરે દીકરાને હજરત ફાસમે જહનમમાં પોંદાંઆડેઆ. લેકીન જવારે અરજકે સામીએ પોતાના આરે દીકરાને હજરત ફાસમના હાથ ઉપર મારેઆ અએલા નાએઆ તેવારે રોયો, અને આ તમામ જહાન તેની આંખોમાં સીઆ નજર આવવા લાગી, નથી પોતાના કોહ પએકર ઘોડા ઉપર સવાર થીઆ, અને અદાર (૧૮) અર્જનો નેનો પોતાના ખાંધ ઉપર મુકેઆ, અને શલાહી બર્ખતરથી આરાસતા અને પીરાસતા થીઆ, અને વીજલીની માફક અમકતી તલવાર મેઆનથી ખેચીને આગલ વધેઆ, હુએ હુએ એક મસત હાથીની માફક પોતાના માથા ઉપર ખીક નાખતો હજરત ફાસમ અંલદિહરસલામની સાંમે આવેઆ, અને કહેવા લાગોકે અફ જવાન ખેદરક તુએ મારા આંદના દુકડા સરીખું આર દીકરાએને ખીકમાં મીલાવેઆ, અને કંઈ પાણુ રહેમ ન ખાધી, કે એવા ખાંહાદર તન ઉપર હાથ ચલાવેઆ, અને એવા દીલેરો જાહાંબાનેને મારેઆ? ખખરદાર હુવે પોતાને સંભાલને, ખુંદાના ફસમ જ્યાં સુધી તને નહીં મારીસ ત્યાં સુધી પાંણી નહીં પીસ. એટલી વાત કહીને એક નેનો હજરત ફાસમને મારેઆ. તે નેનોનો વાર ફાસમે ટાલી નાખેઆ, અને રરમાવા લાગા કે અફ કાફીર હુવે તને પાણુ માફું, અને એવીજ રીતે જહનમ વાસેલ કહું.

રાવી કહેછે કે જવારે હજરત પ્રમામ હુસેન અંલદિહરસલામે અરજકે સામીને હજરત ફાસમની સાંમેનાખું તેવારે પોતાના ખેઉ હાથ ઉંચા કરીને જનાખે કીબરીઆમાં દાઆ કરી કે ખુંદાવંદા મારો ફાસમ હુજી છોકરોછે, અને આ કાફીર આલીસ

વચાસ વરસની ઉમરનોછે, અચર નો મારો કૌસમ આ કાશીર બહકીરકારના હાથથી મારેઆ જાસે તો આ મલઉન પોતાના લશકરમાં ઘણા ફર્જ કરસે, હવે અફ બારે ખુંકાયા હું એજ ચાહું છું કે મારો કૌસમ આ દેવની માફકના મલઉનને મારે, અને એવા નૌરાવર કાશીર ઉપર ફતેહુયાબ થાએ.

રાવી કહુછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામની આ દોઆ કરગાહે ઇલાહીમાં કયુલ થઈ. એટલે નવારે હજરત કૌસમ અને અરજકમાં નેજા બાઈ ચાલવા લાગી, તેવારે બેઉ તંરૂની સીપાંહુ જોતા હતા. તે મલઉન નવારે હજરત કૌસમ ઉપર નેજાનો વાર કરતો હતો તેવારે હજરત કૌસમ તે વાર તેજું રદ કરતા હતા, અને નવારે આપ તે મલઉનને મારતા હતા, તેવારે તે મલઉન ખસી જાતો હતો, એવી રીતે કેટલાક વાર નેજાનો થીઆ, મગર ન આપનો નેજો તે મલઉનને લાગો, ન તે મલઉનનો હજરત કૌસમ અલફિહિસ્સલામને. એવી રીતે વાર એક બીજાના ખાલી જવાથી તે અરજક મલઉન ગુસ્સે થીઆ, અને એક નેજો હજરત કૌસમના ઘોડાની પીઠ ઉપર એવો મારેઆ કે તે ઘોડો વશકાર જેમીન ઉપર પડેઆ નથી હજરત કૌસમ પેઆઠા થીઆ લેકીન પોતાની શુબાઅંત અને બાહાદરીથી લડતા હતા.

રાવી કહુછે કે નવારે હજરત ઇમામ હુસેન અલફિહિસ્સલામે આ અહવાલ પુરમલાલ હજરત કૌસમનો નાચો તેવારે આપ રોયા, અને એલી અકબરને ફરમાવા લાગા કે અફ બેટા જલદીથી એક ઘોડો તમારા કાકાના હીકરા બાઇ કૌસમની પાસે લઇજાઓ કે તે આ દશતમાં પેઆઠા થઈ બીઆછે. આ કલામ સાંભળતાંજ એલી અકબર એક ઘોડો હજરત કૌસમને આપી આવેઆ. તે ઘોડો ઉપર હજરત કૌસમ સવાર થીઆ કે તે મલઉન અરજક શમશીર આબહાર મેઆ નથી બહાર કાહાડીને હજરત કૌસમ ઉપર હુમલો કીધો. એટલે હજરત કૌસમે ઘણુ પોતાની તીજલીની માફક અમકતી તલવાર મેઆનથી કાહાડીને તેનો મુકાબલો

કીધો. હનુજે ખેચાર હાથ ચાલેઆ કે હનૈરત કાંસમ તે મલગીનને કહેવા લાગ્યા કે અચ્ચે અરજકે તું ચેવો બહાદર કહેવાયછે, અને ચેવેલો ઊંઘમાંછે કે તારા ઘોડાની પણ તને સુધ નથી, ના ત્ય ખરો કે તંગ ઘોડાનો હીલો થઈ ગીચ્ચાછે, હવે નજંદીકછે કે જીન ઢલી પડે નથી. તું પણ જંમીન ઊપર પડી જાચ્ચે. આ કલામ સાંભલીને તે અનલગીરશતા કાશીરે પોતાનું માથું ઝુકાવીને તંગની તંરશ નાથું કે તરતજ હનૈરત કાંસમે પોતાના ખુંદાચ્ચે કરીમને યાદ કરીને એક તલવા રનો હાથ તે કાશીર ઉપર ચેવા નારથી મારેચ્ચે કે તે કાશીર કાકડીની માશક ખે કટકા થઈને ઘોડા ઊપરથી પડી ગીચ્ચે. આ માજરો નાઈને હનૈરત ઇમામ હુસેનના લશકરમાં એક શોર અહલાહા અકબરનો ચેવો થીચ્ચે કે તે સાંતમે આસમાને પોહાંચેચ્ચે. અને મુખાલીશાની સીંપાહમાં એક જંલજંલો પડી ગીચ્ચે.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે તે બાદ હનૈરત કાંસમ પોતાના ઘોડા ઉપરથી ઊતરીને તે મલગીનના ઘોડા ઊપર સવાર થીચ્ચે, અને પોતાના વશદાર ઘોડાને સાથે લઈને હનૈરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિરસલામની ખીદમત શ્ચેનૈ દરજતમાં આવેચ્ચે, અને કહેવા લાગ્યા કે અચ્ચે કાકા, પેચ્ચાસોછું, પેચ્ચાસોછું. આ વખત અગર એક જામ પાણીનો મને મલે તો શામીચ્ચે અને કુશીચ્ચેના લશકરને આ દુર્નીઆથી નેસતો નાખુદ કરી નાખું, અને દરેક મલગીનના માથાને આ મારી આબદાર તલવારથી કાપી નાખું, અને જહનમ વાસેલ કહું. આ કલામ સાંભલીને હનૈરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિરસલામ રોયા, અને જંબાન મુબારકથી શરમાવા લાગ્યા કે અફ જાને અંમ વ અફ ફહુ રવાને અંમ, ઘલરાવસો નહીં, હમણાંજ તમારા દાદા અંલી અલ મુરતજાના હાથ મુબારકથી જામ કંવસરનો તમો પીસો, બલકે એક પલક વારમાં આ દરદો અલમથી છુટી જાસો. આ કલામ સાંભલીને હનૈરત કાંસમ ખુશી ખુશી થાતા પાછા મચ્ચેદાને જાનીસતાન

મા તશરીફ લાવેઆ, અને પુકારી પુકારીને કહેવા લાગા કે છે કોઈ એવો જવાન, જે આ મએદાને જાનીસતાનમાં મારી ફળફળ આવે, અને પોતાના હથીઆર ખેંચે.

રાવી કહેછે કે તે વખતે શોમર અંલગોશને પોતાના લશકરને પુકારી પુકારીને કહીઉં કે અએ જવાંમરદો આ જુવાન હાશમીને મારી નાખો, અને ઇમામ હુસેન અંલગોશિસલામના જીગરને ટુકડા ટુકડા કરી નાખો, અંદાતાઆ લાએ મલઉંનની જાંઘાને કંતો કરજો. હએ હએ આ કલામ સાંભલતાંજ તે સઘલા મલઉંનો નામરદો તે એક જવાન ઉપર તુટી પડેઆ, અને નેજાં, ભાલા, તીર, અને તબર મારવા લાગા. સુબહાનલ્લા ઉર્જરત કાસમ ઘડીમાં જમણી તરફ હુમલો કરીને તે શેઝને હટાવતા હતાં, અને ઘડીમાં ડાબી તરફ હુમલો કરી હટાવતા હતા, અને તે મલઉંનો એકદમ હુજુમ કરીને આપની ઉપર આવતા હતા. એટલામાં એક કાફીરની તલવાર ઉર્જરત કાસમના માથા ઉપર એવી લાગી કે હલકં સુધી પાર થઈ ગઈ. હએ હએ ઉર્જરત કાસમ ઘોડા ઉપરથી પડી ગીઆ, અને કહેવા લાગા કે અફ કાફા “અદરેકની” યાએને અફ કાફા જલદીથી મારી ખંખર લેએ. આ કલામનાં સાંભલતાંજ ઉર્જરત ઇમામ હુસેન અંલગોશિસલામ વાઘની માફક તે ફસીઆએના લશકર ઉપર જઈ પડેઆ, અને સઘલી શેઝને દરહુમ ઘરહુમ કરીને ઉર્જરત કાસમ પાસે પોંહાંચેઆ, અને કાસમનાં કાંતીલને એક એવી તલવાર મારી કે જથી તે મલઉંનનો હાથ કપાઈ ગીઆ. તરતજ મલઉંને પુકારીને પોતાની સીપાહથી કહીઉં કે અફ યારો મને ખચાવો. આ કલામ સાંભલીને તેની મદદ વાસતે તે સઘલા મલઉંનો દોડી આવેઆ, અને આપથી લડવા લાગા.

રાવી પુરગંમ ખયાન કરેછે કે હફ હફ આં લડાઈની ગડબડમાં ઉર્જરત કાસમ અંલગોશિસલામની લાશ મુખારક ઘોડાની ટાંપોંથી છુંદાઈ ગઈ. નવારે

હજ્જરત ઇમામ હુસેન અંલઅલિહિસંલામે તે રૂસીઆની તમામ શાજને હટાવી,
તેવારે કાસમની લાશ ને પુરજાં પુરજાં થઈ ગઈ હતી તેને આપેં છાતીથી લગાડી,
અને પોતાના દરદ ભરેલા દીલમાંથી એક શ્વંડી હાથે મારી. આખંરકાર તે
લાશને ઉપાડીને ખંઝિમાની તંરશ પોતાનું રૂખ કીધું. અને પરદાની ખેસવાવાલી
સઘલી બીબીઅ્યા કાસમની લાશની ઇનતેજાંરીમાં ઉભા હતા. જવારે હજ્જરત
ઇમામ હુસેન અંલઅલિહિસંલામ કાસમની લાશ લાવેઆ, તેવારે સઘલી બીબીઅ્યા
ગેશ ખાઈ ગઈ, અને સઘલા અહુલે અઅયેતે રીસાલત પછાડી ખાઈને રોવા લાગા,
અને કાસમની માં કાસમના પગના તલોઆ ખેતાની આંખોથી મલતા હતા, અને
પછાડી ખાતા હતા. અને તે નવી દુલહન પોતાના બાલોંથી પોતાનું મોહોડુ
લાંકીને રોતા હતા, અને આ જગર તોડનારે નુહો જંખાન મુખારકથી
પડતા હતા.

નુહો.

કાસમકી દુલહન કહેનેલગી દેકે દોહાઈ,
કયા જુલમ હુઅે મઅે અંયાહ કેંદીન ખેવા કહાઈ,
તુમ કેતલ હુઅે ઝોર મઅે ખેવા હુઈ અશસોસ,
શાદી મેરી તકેદીરને મા'ટીમે ખીલાઈ,
મઅે કહેતીથી આખાંદ કીઆ ઘર મેરા હુકેને,
શાદીને રંડાપેકા ચે પઅેખામ હુઅે લાઈ,
જારી હુઅે લહુ જંખેમોંસે પેશાની કે અઅતક,
સહરેકી લકી ખુનમે જોલિમને હુખાઈ,
આતા હુક નજર પંખઅે ખુરશીદ શશકમે,
હુઅે હુઅે લહુમે ચે તેરે હાથ હીનાઈ,

હુક હુક અને કાસમ;
હુક હુક અને કાસમ. ૧
ઈસ દશતે બલામે;
હુક હુક અને કાસમ ૨
ઝોર ચે ન ખંખરથી;
હુક હુક અને કાસમ. ૩
અહરેપે તુમારે;
હુક હુક અને કાસમ. ૪
યા તેગેસે કટકર;
હુક હુક અને કાસમ. ૫

કલ બ્યાહકા કંગનાથા મેરે હાથમેં આંધા,
 ઝોર આજ હુઈ કટકે જુદા તેરી કલાઈ,
 કલ મહેદી લગાઈથી સકીનાને ખુંશીહો,
 અશ્વેસાસ કટે આજ તેરે હાથ હીનાઈ,
 કલ બ્યાહકી દેતેથે તુઝે તહેનીયત આકર,
 ઝોર આજ હરએક પુરસ મુઝે દેને હએ આઈ,
 કીસ ધુમસે કલ બજતીથી ચે શાદીકી નવબત,
 ઝોર આજ તેરે કંતલકી નવબત હએ બજાઈ,
 કલ બધીઆં પહેનાતેથે ફુલોંકી તુંમે હએ,
 ઝોર આજ તુમહે જાંખેમોંકી બધી હએ પહેનાઈ,
 મએને તો ન દખીથી અલી શીકલ તુમહારી,
 અબ લાશ તુમારી મુઝે કીસમતને દીખાઈ,
 કલ ચોડનીકા ડાલકર સરપર તેરે અંચલ,
 ઝોર આજ ખંડી લાશપર દેતી હએ દોહાઈ,
 કલ સરપે તો દુસતારે શહાની નો બધીથી,
 સો આજ વો તાબુતપે દેતી હએ દીખાઈ,
 પહેનાઈથી વો ચુડીઆં અમાંને નો મુઝકો,
 ઊન ચુડીચોંકો તોડ કર નથ મએને બડહાઈ,
 જુ શમઆ મુઝે રોતે હએ છોડ લગનમેં,
 યાંહાં મૈતસે આતેહી લગન તુમને લગાઈ,
 ઝોર એક તંરશ માદરે કૌસમ ખડી ઉસજા,
 સદ હએશ મીલી ખાંકમેં હએ મેરી કમાઈ,

ખુશ હોકે ફુશીને; •
 હક હક બને કૌસમ. ૬
 કીસ આહસે તુઝકો;
 હક હક બને કૌસમ. ૭
 સબ અપને બીગાને;
 હએ હએ બને કૌસમ. ૮
 દરવાજે કે ઊપર;
 હએ હએ બને કૌસમ. ૯
 ઝોર આંધાથા સહેરા;
 હએ હએ બને કૌસમ. ૧૦
 ઘુંઘટકો ઉલટ કર;
 હએ હએ બને કૌસમ ૧૧
 બએઠીથી સકીના;
 હએ હએ બને કૌસમ ૧૨
 સરપચથા સરપર;
 હએ હએ બને કૌસમ. ૧૩
 ગાદીમેં બીઠાકર,
 હએ હએ બને કૌસમ. ૧૪
 ઝોર ગીરયા વ જોરી
 હએ હએ બને કૌસમ. ૧૫
 થું કહેતીથી રેરો;
 હએ હએ બને કૌસમ ૧૬

કંયા ખીકપે સોતે હો પડે દેખો તો ઉઠકર,	મુંહ અપની દુલહનકા;
સંદલ કે એવજે ખીક હોએ ચહેરેપે લગાઈ,	હોએ હોએ અને કાંસમ ૧૭
મએ કહેતીથી જીસ તરહાસે દેખાં હોએ યે સહેરા,	એક રોજે વો હોગા
અવલાદ તેરી દેખુંગી મએ ઝંમજંદો માઈ,	હુક હુક અને કાંસમ. ૧૮
અબ હુકદરી ખામોશ બયાં તુઝસે કહું કયા,	હોસ દુખીયાકી જોરી;
જીસ તંરાહસે કહેતીથી વાંહાં દેકે દોહાઈ,	હુક હુક અને કાંસમ ૧૯

ધનીં લિલ્લાહે વ ધનીં ઇલકહે રાજે ઉન.

મજલીસ યોવીસમી.

સેંદલદલાહુ ઝાંલકા યા અબા ઝાંબદિલાહે,
સેંદલદલાહુ ઝાંલકા યા ઇબને રસુલિદલાહે,
વઝાંલલ મુસતશાહેદીના મઝાંકા યા લફતની,
કુનતા મઝાંકુમ ૨ અકુજા ૨વજંન ઝાંબા.

કતઆ.

અફ મોહીખો ઇસઘડી આંખોસે નો આંસુ બહે,
હોજરતે શાંખીર ખેકસ તીશને લખકે વાસતે.

કંયા અજબ નો શતેમા ખીનતે નખીકે રૂબરૂ,
હો વસીલા હુશરકે દીન યે શશાઅંતકે લીએ.

અફ મેઅમીના, આ શબ તે શબ છે કે નમાં હોજરતે ઝાંબાસે ઝાંલી,

સફાઈ બીબી સકીનાનો છંકર કરવામાં આવેછે, અને તેના શહીદ થવાનો બંધાન ચીવીરીતે થાયછે.

નજમ.

કરબલમેં જળ ગીરા પીસરે મુરતજાં અંલી, ખેતુર હો ગફ સાહેરે મુરતજાં અંલી.
પેઆસા લખે શીરાતપે જસદમ ગીરા હુસેન, કોસરસે ઉઠ ગધ તજરે મુરતજાં અંલી.
એક તનસે સરજો કાટે હુએ દો તેગે જુલમસે, હલકુમ શાહે દીવ સરે મુરતજાં અંલી.
યાઅંકુખ સરગોંકી કમર સીધી શીર હુધ, કબ રાસત હોસકે કમરે મુરતજાં અંલી.
જંએનખકે કુંએદ હોનેસે અફ આહ કયા કહુ, એક દુદસા ઉઠા જંબરે મુરતજાં અંલી.
અસંગરકે તીરકી દે ખુંદા દાદ જબતલક, તબ તક હફતીરવર જગરે મુરતજાં અંલી.
અંખાસકે ધોહના કટે તેગે જુલમસે, હુએ હુએ ગંજંબ નાહો સીપરે મુરતજાં અંલી.
ઉસનવજવાં કે દુકડે કરે તેગે જુલમસે, હુએ હુએ ગંજંબ નાહો સીપરે મુરતજાં અંલી.
શખીર કે અલમમેં કહુ કયા મએ હફ દરી, તુશંશીજાં હુએ અશમતરે મુરતજાં અંલી.

અએ મોમીના અશકબારો, અને અએ યારો જનાખે અંખાસ અંલીના માત.
મદારો, હવે જનાખે ઇમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામની મુસીબત અને બેકસીનો
અહેવાલ સાંભલો, અને અશમાની માફક તમારા દીલનો ખુન આ આંખોથી વર
સાવો, અને રસુલે ખુંદા, અને શતેમતજંજંહરાને ખુંશી કરો.

દરદા અલમની હીકાયતના બંધાન કરવા વાલાએ, અને મુસીબતો અને
ગંમની રીવાયતોને લખવા વાલાએ, આ અહેવાલ પુરમલાલને ચીવીરીતે લખેછે કે
મોહમ્મદની દસમી તારીફ અને જુમઝાને દીને સુખોહથી નાહોર સુધી, હજરત
ઇમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામનાં તમામ અસંહાબ, અને યારો યાવર, કરબલાના
મદદનામાં શહાદતના જાંમથી સફરાબ થઇને રોજંદ રીજવાનની તરફ કુચ કરી
ગીઆ, ભાઈએ, અને શરજંદા સીવાએ કોઈ બાકી ન રહેએ ન મદદાને

જાત્રીસતાનમાં જાએ, અને જનાળે શહીદશ શોહદા ઉપર નીસાર થાએ. હક હક નેવારે મુહમ્મદ મુસતશ્શ અને અંલીક મુરતજાના શરજદાની વારી આવી, તેવારે હરેક ભાઈ, ભાનજાએ સમશીર આખરદારથી શહાદતનો જામ પીને જન્મતલ માવાની શહા લીધી, એટલા મુધી કે હજરત કાસમને નવા પરણેલા દુલહા તેઓએ પણ દસ વરસની ઉંમરમાં જામ શહાદતનો પીધો, અને માથું પોતાનું હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લસલામના કુંદમ મુખારક ઉપર શીદા કીધું, તે વખત અંબાસ અંલી, અને અંલી અકબર, અને જંદુલઅંબેદીન અને અંલી અસંગર સીવાએ બીના કાઇ બાકી ન રહેએ, તે વખત ચોવીસ હજાર સંવાર અને પેઆદા મલીને ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લસલામને ઘેરી લીધા, અને કંતલ કરવાનો ઇરાદો કીધો.

રાવી કહેછે કે આ અહેવાલ જાઈને હજરત અંબાસ અંલી, અને અંલી અકબરને તાબ ન રહી, એટલે ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લસલામથી ઇજાજત જંગની માંગવા લાગા, અને ઘલતેમાસ કીધી કે અફ જગરખદે મુહમ્મદ મુસતશ્શ, અને અફ શરજદે અરજુમદે અંલીએ મુરતજા, હવે અમને પણ રજા આપો, કેમકે દમ નાકમાં આવી રહેએછે, અને કલેજુ શટી જાએછે. આ કલામ સાંભળીને હજરત ઇમામ હુસેન અંલકહિલ્લસલામ રોયા, અને જરાક સંખર કીધો, સા વાસતે કે અંબાસ અંલી આહતા હતા કે પેહલાં હું મંએદાનમાં જાઉં અને માથું અંલી અકબરના કુંદમ મુખારક ઉપર નીસાર કરું, અને અંલી અકબર આહતા હતા કે પેહલાં હું મારો કુંદમ મંએદાને કારજારમાં ધરું અને જનાળે અંબાસ અંલી પર કુરબાન થાઉં.

રાવી કહેછે કે એટલામાં અંબાસ અંલીકે અંરજ કીધી કે અફ તુર દીદક મુહમ્મદ મુસતશ્શ, ખુદાના કસમ હું નથી આહતો કે આ શીદવીના હોવા છતાં, આ નબીની શીકલના અંલીએ મુરતજાના જગરજોશા શહીદ થાએ, ખુદાને વાસતે પેહલાં મને રજા આપો કે હું મારી જાન આપના કુંદમ મુખારકપર કુર

જાન કડું, અને ખુંદા અને રસુલની સાંમે સરશરાજ થાઉં. હજરત અંબીયાસના
 આ કલામ સાંભલવાથી આપ રોયા, અને અંબીયાસ અલીને ખંચેમામાં લઈ જાઈને
 સઘલી બીબીઆને કહેવા લાગા કે અફ ગરીબો, અફ બેકસો, હવે મારા અંલ
 મળરદાર પણ તમારાથી ફખસત થાવાને આવેઆછે, અને બેહુશતે બરીનમાં
 જાવાનો ઈરાદો રાખેછે, માટે તમે અંબીયાનો દીદાર આખરી જુઓ અને ફખ
 સત કરો. આ કલામનાં સાંભલવાથી તમામ અહુલેબઅત બેઅખતીઆર રોવા
 લાગા, અને બીબી જંએનબ ખાતુન અંબીયાસ અલીનાં ગલામાં પોતાના હાથ
 નાખીને કહેવા લાગા કે અઅ 'ભાઈ' અંબીયાસ આ ગરીબી અને બેકસીની હાલ
 તમા મને અને આપના ભાઈને અંકલા મુકીને કાંહાં ચાલેઆ, હઅ હઅ આ
 મુરવંતની શરત નથી કે અમે આ જાલીમો જશકારોમાં અંકલા રહીઅ. આ
 કલામ સાંભલીને હજરત અંબીયાસ અલીએ પોતાનું માથું નીચું કીધું, અને
 પોતાની આંખોમાંથી આંસુની ધાર વરસાવીને કહેવા લાગા કે અઅ ખવાહર
 ખુજરૂગવાર, અને અઅ જાને શર્તમા અને હઅદરે કરીર, આ વખત મને ઘરમાં
 બેસવાનું નથી, કારણ કે ભાઈઆ, ભતીજઆ, અને ભાનજઆના મરવાથી મારી
 આંખોમાં આ આખી દુનીઆ તીરો તાર થઈ ગઈછે, હવે ખુંદાને વાસતે
 જલદીથી મને ફખસત આપો. હઅ આપ અંક ગુશતગુમાં હતા કે બીબી
 સકીના અંક નાની સરખી મીશકી પોતાના હાથમાં લઈને આવેઆ, અને હજરત
 અંબીયાસની દામન ચકડીને કહેવા લાગા કે અઅ ચીઆ જાન, પેઆસની શીદ્દતથી
 જીભમાં કાટા પડીગીઆછે, અને કલેજી મોહોડામાં આવેછે, અને જીવ પણ
 ઘભરાઅછે, હવે કુરબાન થાઅ, અને વારી જાઅ આ સકીના આપ ઉપરથી કે
 મને થોડુ પાણી પીવરાવો. અટલું કહીને તે મીશકી પોતાનાં કાકાના હાથમાં
 આપી. હજરત અંબીયાસે તે મીશકી બીબી સકીના પાસેથી લીધી, અને રોવા
 લાગા, અને તમામ અહુલેબઅતથી ફખસત થઈને મઅદાને જાનીસતાનની

તેરશ મોહોડું કીધું, તે વખત અહિલેખચિતમાં એક કયામત થઇ ગઇ.

અફ યારો જનામે અહિલેખચિત રિસાલતના હવાદારો, અફ મોમીનો હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામના મત્તમદારો, જે વખત આપનો કોઈ પણ યાર અથવા યાવર રૂખસંત થઇને મફદાને કારખજરની તેરશ જાતો હતા તે વખત હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામ તેને દસ ખાર કંદમ સુધી મુકવાને જતા હતા, હફ હફ જે વખત હજરત અંબાસ અંલી અંલહિહિસ્સલામની વારી આવી તે વખત આપ ઘણાં રોચિઆ, અને ઘણેક છોટ સુધી આપની સાથે ગીઆ. અને જ્યાં સુધી હજરત અંબાસ અંલી એક રોગસતાનના ટેકરા ઉપર ચડેઆ ત્યાં સુધી હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામ ત્યાંજ ઉભા હતા.

રાવી કહેછેકે અંબાસ અંલી તે ટેકરા ઉપર ચડેઆ અને નોવા લાગા તો જુએછે સું કે એક તેરશ નહેર જારીછે, અને એક તેરશ અહિલેખચિતે અસંમતમાં પેઆસની શી કૃતથી ફરીઆદ અને જારીછે. આ હાલ નોઇને હજરત અંબાસ અંલી ઘભરાણા, અને અહિલેખચિતની ગંરીખી અને બેકસી ઉપર રોવા લાગા, ચિટલામાં તે ટેકરાની નીચે માથું સુકાવીને નોથું તો સું જુએછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામ ત્યાંજ ઉભાછે, અને રોઇ રહેઆછે, અને હજરત અંબાસના હકંમા દોઆએ ખંડર કરી રહેઆછે, આ માજરો નોઇને અંબાસ બેકશર થીઆ, તરતજ નીચે ઉતરી આવેઆ અને હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામના કંદમ મુખારકપર માથું સુકાવીને કહેવા લાગા અને આનેજી કરવા લાગા કે અએ ગુલે ગુલ જારે મુહમ્મદી, અને અએ સરવજુખારે મુરતજવી, ખુંદાને વાસતે આપ ઇઆંથી તશરીફ લઇજાએ, અને આ આપના ગુલામ અને અલમખરદારને ખુંદાએ કરીમને સોંપા.

રાવી કહેછે કે હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિહિસ્સલામે અંબાસને વલી ખીજ વાર ગલે લગાડેઆ, અને રૂખસંત કરીને અહિલેખચિતના ખંચેમાની તેરશ પોતાનું

રૂંધે કીધું. હજારેત અંબાસે પોતાના ઘોડાને તે નદી તરફ ઝુકાવેઆ, અને આવાને બુલંદથી કહેવા લાગા કે અચ્ચે કોમે સીતમપેશા, અને અચ્ચે ગીરોહે બદઅદેશો, જનાબ ઇમામ હુસેન અંબુઆ હુસ્સલામના અચ્ચા બાલા સરવે પેઆસની શીદ્દતથી બેબાન થઈ જાએછે, અને બેહુને, અને દીકરાઆના બાન હોઠ ઉપર આવી રહેઆછે, ખુંસુંસન બીબી સકીનાનો દમ ટુટી જાએછે, હવે મને થોડુંક પાણી આપો કે હું લઈજાઉં, અને તે પેઆસાઆને પીવરાવું, હચ્ચે હચ્ચે એટલી વાત સાંભલવાથી તે કાશીરોએ શેરે ગંજશર ઉપર હુમલો કીધો, અને, તીર, વ તબર, અને અરછી, અને ભાલાઆનો, વરસાદ વરસાવેઆ. સુબહાનદલાહ એવી હાલતમાં પણ તે બાહાદર એકતાએ, અને અંલી અલ મુરતજાના શરજંદ તે કાશીરાના એટલા હુબુમથી જરા પણ દંહેશત ન ખાધી, અને તે મીશકીને પાણીથી ભરીને તવકલ બખુંદા અંચેમાનો રસતો લીધો.

હક હક તે વખત ઊંમર સાચંદ, અને શીમર જીલગોશને શીરાત નદીના ચોકીદારને, અને પાસબાનાને પુકારી પુકારીને કહીઊં કે અચ્ચે તામરદા, જુઆ આ મુરતજા અંલી ઇબને અબી તાલીબનાં શરજંદ પાણીથી ભરેલી મીશકી, હજારેત ઇમામ હુસેન અંલહદિહસલામના ખંડમાની તંરશ લઈ જાએછે, ખંબરદાર જાવા નહીં દેસો. આ વાત સાંભલવાથી ચાર હજાર કાશીરો એકદમ તે જવાને એકતાઇપર તુટી પડેઆ તે વખત હજારેત અંબાસે અંલી અંલહદિહસલામ, નેજા, ભાલા, તીર, અને તબરના સઘલા જંબો પોતાના જસંમ મુખારક ઉપર લેતા હતા, મગર તે પાણીથી ભરેલી મીશકીને જરા પણ આંચ આવવા દેતા ન હતા, અને ઘડી ઘડી આસમાનની તંરશ નીગાહ કરીને પોતાના પરવરદીગારથી કહેતા હતા કે અફ ખુંદાવંદા આ પાણીને સલામત રાખવું તારાથી ચાંહુંધું, અને ઉમે દ આ વાતની રાખુંધું કે આ પાણીને તે પેઆસાઆ સુધી પોંહાંચાડું; અને એમાંથી થોડુંક બીબી સકીનાને પીવરાવું, ખુંદાવંદા એવું ન થાએ કે મને તે

સાહિબજીની શરમીદગી ઉપાડવી પડે.

રાવી પુરજીમ બયાન કરેછે કે હજારેત અંબીસ અંલી હજારે એજ વીચારમાં હતા કે એક મલકને આવીને આપને એવી તુલવાર મારી કે હજારેત અંબીસનો જમણા હાથ કપાઈને જમીન ઉપર પડેચો. હજારેત અંબીસે પોતાની જવાંમરદી અને હુકદરીનાં જોરથી તે મીશકી પોતાના કાબા હાથની ખાંધ ઉપર લઈ લીધી, અને ઘોડાને આગલ ચલાવેચો, એટલામાં એક મરદુદે તે બીજા હાથ પણ હજારેત અંબીસનો કાપી જાખેચો. હક હક અંબીસ અંલી અંલકિહિસ્સલામે તે પાણીથી ભરેલી મીશકીને પોતાના દાંતથી પકડી, અને બહાર મેહેનત અને ખંરાબીથી પોતાને ખંડમાનો નજંદીક પોંહાંચાડેચો, પણ હક હક અશ્સોસ સેદ અશ્સોસ એટલામાં એક કાશીર જશકારનો તીર તે મીશકી ઉપર લાગેચો, નથી તે મીશકીનું તમામ પાણી વહી ગયું. જવારે હજારેત અંબીસ અંલી અંલકિહિસ્સલામે આ માજરો ભાચો, તેવારે આપમાં નરહુચો, બેઅખંતીઆર હાથે મારીને રોવા લાગા, અને જંખંભોના સખબથી તેઓમાં કંઈ પણ તાંકત ન રહી હતી, નથી ઘોડા ઉપરથી પડી ગીચા અને આ સુખંન પોતાની જંખાન મુખારક ઉપર લાવેચો. “અદરેકની” અફ ભાઇજાન તમારા અંબીસની ખંબર લેચો જલદીથી પોંહાંચો, હચે હચે આ દરદનાક આવાજનાં સાંભલવાથી હજારેત ઈમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામ રોચ, અને કરબલાનાં સહેરામાં આવેચો, અને યુલદ આવાજથી શરમાવા લાગા કે હક હક હવે મારી કમર ટુટી ગઈ, અને જીન દગીની ઉમેદ પણ ટુટી ગઈ, એવી રીતે કહેતા કહેતા ખંડમાથી નીકલેચો, અને હજારેત અંબીસ અંલી અંલકિહિસ્સલામની લાશ પાસે આવીને બેઠા, અને માથું મુખારક પોતાના ખોળામાં રાખીને મોંહ સુખવા લાગા, તે વખતે હજારેત અંબીસ અંલી અંલકિહિસ્સલામ પોતાનો આંખોંઢગોંડી અને અંરજ કીધી કે અફ જાન મુહમ્મદ સુસંતશાના, અને અંચે ફહ રવાને મુરતજાના, આ મારી લાશને બીજા ભાઇચોની

લાશની માથેક ખંચેમામાં લઇ નહીં જતા, સાવાસતે કે મને બીબી સકીનાથી શરમ આ વસે અને મારા તમામ બદનમાં થરથરાટ પડી જાસે, હચ્ચે હચ્ચે હજંરત અંબાસ અંલકિહિસ્સલામે ચેટલી વાત કહીને ગેશ ખાધું, યાઅંને અંધાર આવી ગઇ, અને તેનો બુલબુલી રૂહુ આ ફાલીખે અનસરીથી નીકલીને બાગે જનતની તંરશ શહાદતના પરોથી પરવાજ થીચ્ચો.

રાવી બયાન કરેછે કે હજંરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામે જનાખે અંબાસની લાશને તે જંગલ બયાબાનમાંજ છોડી, અને અંલમ મુબારક અને લીબાસ અને હથી આર લઇને ખંડમાની તંરશ આવેચ્ચા. જવારે અંબાસ અંલીના અલમને સકીનાંચે જાયો, તેવારે બાણીકે મારા કાકા મારા વાસતે પાણી લાવેચ્ચાછે, ચેવી રીતે સમજીને ખુશી થીચ્ચા, જવારે હજંરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામ નજંદીક આવેચ્ચા અને સકીનાંચે પોતાના પીદર બુંજેગવારને જોયા, અને હજંરત અંબાસને ન જોયા તેવારે રોવા લાગા, ચેટલા સુધી રોડચ્ચા કે રોતાં રોતાં બેહોશ થઇ ગીચ્ચા, હક હક હજંરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામે તે કપડા જનાખે અંબાસનાં બીબી જંફનખને આપેચ્ચા, અને કહેવા લાગા કે અફ બેહુન મારા અંબાસલી શહીદ થીચ્ચા, આ વાત મેં તમને કહી પણ તમે બીબા કોઇને પણ આ ખંબર નહીં કરસો, અને મારી સકીનાને પણ અંબાસના શહાદતની ખંબર કરસો નહીં.

રાવી કહેછે કે ચેટલામાં બીબી સકીના હોશમાં આવેચ્ચા, અને કહેવા લાગા કે અફ બાવા સોહુખ, કાકા અંબાસ ક્યાંછે ? ચેટલું કહીને સકીના રોવા લાગા, અને વલી કહેવા લાગા કે અફ બાવા સોહુખ હવે મને કાકા અંબાસની જુદાઇની તાબ નથી, વાસતે મારાથી કાકા અંબાસને મીલાવો, યા તો મને તેની પાસે મોકલાવી આપો. આ કલામ સાંભલીને હજંરત ઇમામ હુસેન અંલકિહિસ્સલામ લાંચાર થીચ્ચા, અને સકીનાને પોતાની ગોદમાં લીધી, અને જનાખે

અંબીસ અંબીની લાશ પાસે આવેઆ. હક હક તે વખત હજરત અંબીસ
અંબી અંબહિંહિસ લામની લાશ મુખારક કીબલાની તરફ જમણી બાજુ ઉપર
હતી, જ્યારે બીબી સકીનાને જાણ તેવારે તે લાશ ઉલટી ગઈ અને બીબી
સકીનાની તરફથી જમીન તરફ મોહોડું થઈ ગઈ, સાવાસતે કે બીબી સકીનાથી
આપે પાણીના વાઝેદા કીધો હતો તે વશ નહીં કરી શકેઆ, તેની શરમી
દગીથી સાંમે મોહોડું કરી શકેઆ નહીં. મગર જ્યારે સકીનાએ પોતાના
કાકાને એવી હાલતે જાણ્યો તેવારે પોતાના માથાના બાલ નાચવા લાગ્યા,
પછાડીએ ખાવા લાગ્યા, અને આ દરદ આમીને તુહો પડવા લાગ્યા.

નુહો.

લાશોપે સકીના ચેહી કહેતી હુથ આઈ,
પાનીકે લીએ તુમને અછેયત ચે ઉઠાઈ,
બાજુલી હુવે દાનો જુદા કંટકે બદનસે,
ચે કએસી તેરી શકલ લઈનાંને બનાઈ,
પાનીકે લીએ હાએ તુજે જાનસે મારા,
કુછ સાકીએ કવસરસે ઉજે શરમ ન આઈ,
ગર જાનતી મએ તુમકો વાહાં કંતલ કરેંગે,
સકાઈ મેરી હાએ તુમહે રાસ ન આઈ,
અબ કીસસે કહુંગી કે પેઆસી હું ચીઆ જાન,
દીલસોગં કોઈ એસા નહીં હતા દીબાઈ,
અશસોસ બનાયા તુજે તીરેંકા નીશાના,
ચે આંદસી સુરત તેરી લહુમે કુબાઈ,

હક હક મેરે અમું ;
હક હક મેરે અમું. ૧
તન હો ગયા દુકડે ;
હએ હએ મેરે અમું. ૨
દરીયાકે કીનારે ;
હએ હએ મેરે અમું. ૩
તો જાને ન દેતી ;
હએ હએ મેરે અમું. ૪
લાદા મુજે પાની ;
હએ હએ મેરે અમું. ૫
ઐર જાનસે મારા ;
હએ હએ મેરે અમું. ૬

દરીયાસે ન લાને દીઝા ઝેક માનીકા કુંતેરા,
 મઝે પેઆસી રહી જાન યાંહાં તુમને અંવાધ,
 અળ કૌન ઉઠાવેગા અંલમ બાથકા મેરે,
 ન ઇસકા અંલમદાર હુઝે અળ ઝોર ન બાધ,
 બાજુ નહીં તરે ચે કટે તર્ગે સીતમસે,
 ચે દસતે યદુલ્લાહપે હુઝે જંરમ લગાધ,
 તુમ મર ગઝે મઝે રહે ગઈ રોતી હુઈ પેઆસી,
 ઝોર અપની પેઆસ આપને કવસરપે બુઝાધ,
 અઝે હુઝેદરી અળ આગે બયાં કયાં કહું ઉસકા,
 જસ તરહાસે વો કહેતીથી શંખીરકી બાધ,
 હુઝે હાત કીસીને ;
 હુઝે હુઝે મેરે અંમું. ૭
 ઇસ દસતે બલામે ;
 હુઝે હુઝે મેરે અંમું. ૮
 અઝે બાજુઝે શંખીર ;
 હુઝે હુઝે મેરે અંમું. ૯
 પાનીકા તરસતી ;
 હુઝે હુઝે મેરે અંમું. ૧૦
 ભર આતી હુઝે છાતી ;
 હુઝે હુઝે મેરે અંમું. ૧૧

ધનીં લિલ્લાહે વ ધનીં ઇલફહે રાનેઉન.

મજલીસ પચીસમી.

સંદલદલાહુ અંલફકા યા અબા અંબદિલ્લાહે,
 સંદલદલાહુ અંલફકા યા ઇબને રસુલિલ્લાહે,
 વઅંલલ મુસતશહેદીના મઅાકા યા લફતની,
 કુનતા મઅાકુમ શ અબુબક્ર શવજન અંબા.

પેશાવંવાની.

અઝે અંબા અકબરે ગાઈ ચલા મઝેદાનકો,
 છોડકર અંબામેમે રોતા અપને બાબા જાનકો. ૧

- ઝીરકે કંદમોંપર હુસેન ઇબને ઝાલીકે ઝાંરજં કી,
 દીહઝે રનકી ઇબ્રાહીમ મુઝ દીલે ઝીરયાનકો. ૨
 કાંસમે નવ કતખુંદાલી હોચુકા રનમે શાહીદ,
 કંતલ કર ડાલા હુઝે બાબા મેરે ઝાંમુ જાનકો. ૩
 મુઝ સીવા કોઈ નહીં ના સર કરે અપના શીદા,
 દેખીચો યારો જૈરા ઊસે શાહકી અવસાનકો. ૪
 સુનકે ચેહ બાનુસે શરમાયા કે નહેલાઝે ઊસે,
 કપડે પહેલાઝે નઝે તુમં અકબરે નાલાનકો. ૫
 સુરમા કીના આંખોંમે ઝાર જુલકમે કંગી કરો,
 ઇદ ફૂરખાં હુઝે ઇસે ભેજુ હું મઝે ફૂરખાનકો. ૬
 દાસતકી હાં આજ મહેમાની હમારી હુઝે બેહેશત,
 ફેદ દઆવત ફખ રવા હુઝેગી કીસી મહેમાનકો. ૭
 હુઝે જસદમ અકબરે ગાલે ચલા મઝેદાનમે,
 બોલે ઊસદમ ચુમકર ઊસકે લખે દનદાનકો. ૮
 ખીસલે ઇબ્રાહીમ મઝેનેલી શીદા અકબર કીયા,
 હુમ શખીઝે મુસંતંશ જાને શાહ મરદાનકો. ૯
 અહેલે બઝમેતે મુસંતંશકી હોગઇ હાલત તખાહ,
 જસ ઘડી અકબર ચલા મઝેદાંમે દેને જાનકો. ૧૦
 અઝે ઝાંતા રોવેગા ના અકબર ઝાંલીકે વાસતે,
 રોશની હોવેગી ઉસકે દીદઝે ઝીરયાનકો, ૧૧

અઝે મોહીબાને હુસેનો, હીકાયત દીલસોજં અને રિવાયત ઝંમઝ દોજંના
 લખનારા રાવીઝો ઝેવી રીતે લખેછે કે નવારે હંજરત ઝાંખાસ ઝાંલી ઝાંલક
 હુસ્સલામ શાહીદ થઈ ચુકા તેવારે જનાબ ઝાંલી અકબર તે મંદદાનમાં હુધી

આર બાંધીને બાવા લાગા, આ અહિવાલ પુરમલાલ બાંધને હજારત ઇમામ હુસેન અલિઅલિસ્સલામનું કલેજુ મોહોડા ઊપર આવી ગીઊં, અને આપનો ચહેરો ઈરદ થઈ ગીઆ, હુએ હુડ આપં બેઅખતીઆર થીઆ, અને અલી અકબરને ગલે લગાડીને કહેવા લાગા કે અએ તુર દીદએ હુસેન, વ અએ સરવર સીનએ હુસેન, હવે હું તને તનહાથું, એવી હાલતમાં મને મુકીને મદદાને બાનીસતાનમાં નહીં જાએ, હુએ હુએ મારા સીના ઊપર હું કેવી રીતે સખરની સીલ ધરું, અને કએઆ દીલથી તારી જુદાઇને ગવારા કરું, વલી એસીવાએ તમને નાથું અને મુહમ્મદ મુસૈતશની હુઆરત કરવી બરાબર છે, વાસતે અએ અલી અકબર તમે મને આ ખુનખુવાર દશતમાં એકલો નહીં મુકો, અને મોહબતના તારને નહીં તોડો, અએ તુરદીદએ પીદર, અને અએ સરવર સીનએ પીદર, તારા સીવાએ હવે હું કોઈપણ ચાર અને મદદગાર રાખતો નથી, હુએ હુએ મને આ જાલીમો ખુનખુવારોમાં મુકીને ક્યાં ચાલે આ, અએ અલી અકબર ખુંદાના કેસમ તમને ખાક અને ખુંનમાં ભરેલો હું નહીં નાઇ સકીસ.

રાવી કહે છે કે હજારત ઇમામ હુસેન અલિઅલિસ્સલામના આ કલામ સાંભળીને અલી અકબર આપના કંદમ મુખારક ઊપર પડી ગીઆ, અને રોઈ રોઈને કહેવા લાગા કે અએ બાવા સાહેબ હું નથી ચાહતો કે આપ વગર એક પલ પણ આ દુનીઆમાં બાકી રહું અને જીંદગી કરું, હવે ઉમેદવાર આ વાતનાથું કે મને પણ આપના જીવતાં રૂખસૈત કરો, અને આપના કંદમ મુખારક ઊપર કુરબાન કરો, નથી હું પણ આ કાફીરો ખુંદા નાતરસોથી લડું અને મારા ભાઈઆ અને હવાખાહોનો બદલો લઉં. આ વાત સાંભળીને હજારત ઇમામ હુસેન અલિઅલિસ્સલામ રોવા લાગા, અને અલી અકબરને ગલે લગાડેઆ, અને એએમાંમાં લઈગીઆ, અને બીબી શહેરબાનુંને શરમાવા લાગા કે અએ

બીબી ને વખત ઇસમાઈલને રાહ પુઠામાં ફરવાની કરવાને લઈ જવામાં આવે
આ હતા તે વખત તેઓની માં હાજરાએ હજરત ઇસમાઈલને કપડા નવા
પેહેરાવેઆ હતા, અને આંખોમાં સુરમે નાખેઆ હતા, અને બાલને કંગાઈ
કીધી હતી, અને તેના તમામ બદનને ચીંતર, અને મુશકથી ખુશબુદાર કીધું
હતું, માટે હું પણ હવે ચાહું છું કે તમોભી તમારા અંલી અકબરને કપડા પેહે
રાવો અને તેની સોહામણી આંખોમાં સુરમે આંખો, ને બાલોને કંગાઈ કરો,
કેમકે આ જગરખંદ અંરજુમંદ ફરવાનગાહમાં જાવાને ચાહેછે. હુએ હુએ
ને વખત બીબી શેહરબાનુ આ કારે નેકમાં મશગુલ થીઆ તે વખત નેતરની
માફક ધુજતા હતા, અને જોર જોર રોતા હતા, અને ઘડી ઘડી, વારમવાર અંલી
અકબરને ગલે લગાડતા હતા, અને પોતાની નજાન મુશારકથી શરમાવતા હતા
કે અફ નવજવાને માફર, અને અએ ગુલે ખુસતાને માફર, અજલે ન ચાહીડી કે
હું તમારા વીવા જોડી અને તમને ફુલો બનાવું, હફ હફ અએ અંલી
અકબર આ શેહરબાનુ હવે અને તમા શહાદતગાહમાં જાઈને પોતાનું માથું
કપાવો.

હાસલ કલામ બીબી શેહરબાનુ અંલી અકબરનો હાથ પકડીને ખંડિમાં
લઈ ગયા, અને રોઈને કહેવા લાગા કે અફ પરદએ અસમતની ખેસનારીઆ, અને
અફ જનાખે હુસેનની ખેહુનો અને ખેટીઆ, જલદી તસરીશ લાવો કેમકે મારો
અંલી અકબર અંફસે અજલથી લગન કરવા જાએછે, અને તાખુતના તખંતથી સહેરા
બંધાવેછે. હફ હફ આ કલામના સાંભલતાંજ સઘલી બીબીઆએ અંલી અકબરને
ઘેરી લીધા, અને રોવા લાગા. એટલામાં બીબી શેહરબાનુએ હજરત ઇમામ
હુસેન અંલકાઈ હસલામથી અંરજું કીધી કે અફ ગુલે ગુલજોરે મુહમંદ મુસંતંશ,
અકબરને નંવડાવવા વાસતે થોડું પાણી નાંખએ. આ વાત સાંભલતાંજ હજરત
ઇમામ હુસેનને એક હાએનો નારો મારીને રોયા, અને શરમાવા લાગા કે અએ બાનુએ

એકસ, ઝાંલી અકબરના ગુંસલ વાસતે પાણીની કંઈ દરકાર નથી, માટીથી નવડાવો, અને સોહાગના બદલે કશ્ન પેહરાવો, અને તમારા ગલે લગાડીને દુદડા બનાવો.

રાવી કહેછે કે આ વાત સાંભળીને ઝાંલી અકબર ઉઠેઆ, અને કરબલાની ખોકથી તયમુમ કીધો, અને બીબી શહેરબાનુએ તેની સોહામણી આંખમાં સુરમે નાખેઆ, અને બાલોને સરખા કીધા, અને અંતર અને અંબર અંગમાં લગાડેડો અને ઉંચી પોશાક કશ્નની માફક પેહરાવી, હવે હવે એક બાજુ બીબી જંબેનબે પકડી અને બીજી બાજુ બીબી શહેરબાનુએ થોભી અને આસતે લઈને ઝાંલી અકબરને હજરત ઇમામ હુસેન અલમ્મિહિસ્સલામની ખીદમતમાં પોહાંચાડેઆ.

રાવી કહેછે કે સુબહાનહલાલ તે નવજુવાન અઢાર [૧૮] વરસની ઉંમરના હતા. પોતાની બેડ બાજુના બાલ ખુલાછે, અને સલાહ સંજોકથી આરાસતા અને પીરાસતા થઈને હજરત ઇમામ હુસેન અલમ્મિહિસ્સલામના મુજરાને આવેઆ, અને રોઈ રોઈને કહેવા લાગાકે અએ બાવાસાહેબ હવે મને મએદાનની ઇજાજત આપો અને વધારે નહીં તરસાવો. હક હક તે વખતે હજરત ઇમામ હુસેન અલમ્મિહિસ્સલામે પોતાના કલેબ ઉપર સેબરની સીલ મુકી, અને ઝાંલી અકબરને ઇજાજત આપી.

રાવી કહેછે કે ઝાંલી અકબર પોતાના બાપથી રૂખસંત થઈને ખંડમામાં તશરીફ લાવેઆ, અને પોતાની ધુધઆં, અને બેહેનોને કહેવા લાગા કે અફ બેકસો, ઝાંરીઓ, અને અફ ઝાંલી અકબરને ચાહાવાં વારીઆ, હવે તમારા ઝાંલી અકબરને રૂખસંત કરો કેમકે બીજી વાર તેને નહીં જાસો, અને તમારા તે નવજુવાનને ક્યામત સુધી નહીં પામસો. એટલું કહીને આગલ વધેઆ, અને પોતાની માદર મેહેરબાનની સાંમે હાથ જોડીને ઊભા, અને રોઈ રોઈને કહેવા લાગા કે અફ માદરે મેહેરબાન, ઝાંલી અકબર નથી ચાહતો કે મારા બાવા સાહેબ પોતાનું માથું કપાવે, અને મારી આમાં બેવા કહેવાએ, તેટલામાટે

ઉમેદવાર આ વાતનો છું કે મને રૂપસંત કરો, તમારું દુધ બખરો, અને અગર મારાથી કંઈ ભક્તીર અથવા કુસુર થઈ હોય તો તે મોઝાશ કરો. હક હક શહેરમાં અંલી અકબરના તુરાની મેહરો તંરૂ જોતા હતા, અને પોતાની આંખોથી પાણીનાં ચશમા ભરતા હતા, અને પોતાનું કલેજું પકડીને ઉભા હતા, હક હક ચેટલા માં બીબી સકીનાને કોઈએ આ વાત કહી કે અંચ બીબી હવે તમારો મોટો ભાઈ અંલી અકબર તે પણ કુરબાનગાહમાં પોતાનું માથું કપાવા જાય છે. આ વાત સાંભળવાથી બીબી સકીના ઊગાડે પગે દોડી આવેઆ, અને અંલી અકબરની દામન પકડીને કહેવા લાગા કે અફ જોને ખંબાહર, અરે મુઝ બેકરાર દીલની બેહુનને રાહત આપનાર ભાઈ, મને વગર ભાઈની નહીં કરો, ખુંદાને વાસતે મફદાને જાનીસતાનમાં નહીં જાઓ, મુઝ બેકસ અંને નાદાન બેહુન ઉપર રહેમ આવો, કેમકે જે કોઈ મફદાનમાં જાય છે તે યાદાં જીવતા આવતા નથી.

રાવી કહે છે કે અંલી અકબરે પોતાની બેહુન સકીનાને ઘણીક રીતે સમજાવીને હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિલ્લામની ખીદમતમાં તશરીફ લાવેઆ, હક હક તે વખતે હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિલ્લામે અંલી અકબરને પોતાને હાથે ઘોડા ઉપર સંવાર કીધા, અને ખુન દીલનો આંખોથી વરસાવા લાગા, અને કેટલેક છોટે તેને પોંહોંચાડી આવેઆ.

બીબી જંચેનબ અંલહિલ્લામથી રીવાયત છે કે તે વખતે હજરત ઇમામ હુસેન અંલહિલ્લામના મોહોડા તંરૂ મેં જાયું તો મું જોઈછું કે કેટલાક રંગ થાય છે અને વલી પાછા બદલી જાય છે, ચેટલા સુધી કે તે ચેહરો સુરખ, સુરદ, અને જંરદ થઈગીઓ, અને આંખોથી આંસુનો દરીયા જારી હતા.

રાવી કહે છે કે અંલી અકબર મફદાનમાં આવેઆ અને નીશાન મુહમ્મદી ઉભો કીધો. જવારે તે કાશીરો બદનહોદાયે. અંલી અકબરને મફદાનમાં જાયા તેવારે ખુલદ આવાજથી કહેવા લાગા કે અફ યારો ખંબરદાર રહેજો.

કેમકે આ વખતે હજારે ઈમામ હુસેન અલકરિમ લામની મદદ વાસતે હજારે મુહમ્મદ મુસતંશ સંલિલા હ અલકરિમ વ આલેહી વ સલમ રોજંદ રોજવાનથી તશરીફ લાવેઆછે, હવે કોનાથી લડસો? હવે ખેહતર તો એછે કે પોતપોતને રસતો પકડો.

રાવી બયાન કરેછે કે અંલી અકબર ચારે બાજુએ પોતાનો ઘોડો દાડાવતા હતા, અને કુશ અને શામના લશકરને દરહમ બરહમ કરી નાખતા હતા, એક પલકવારમાં સેકડો હરામજાંદાઓને મારેઆ, જહનમ વાસંલ કીધા. નેવારે કોઈ પણ મલકેન તે જુવાન હાશમીની રૂબરૂ નહીં આવેઆ તોવારે અંલી અકબર ખંડમાની તંરફ ઘોડાની વાગ રેરવી અને હજારે ઈમામ હુસેન અલકરિમ લામની ખીદમતમાં આવીને ઈલતેમાસ કીધી કે અફ બાવા સાહેબ પેઆસોઘું, પેઆસોઘું. અગર એક ગોટ પાણીનો મને મલે તો ખુંદાના કૈસમ એકજ હુમલાથી આ કાશીરોના નામો નીશાનને પરદાએ દુનીઆથી ઉખેડી નાખું. આ કલામ સાંભલીને અંલી અકબરને આપે ગલે લગાડેઆ, અને હજારે મુહમ્મદ મુસતંશની અગુશતરી અંલી અકબરના મોહોડામાં નાખી, અને શરમાવા લાગા કે અફ અંલી અકબર ઘભરાવસો નહીં, હવે નજંદીકછે કે હોજં કવસર ઉપર તમારા દાદા અંલી અલ મુરતજાંના હાથથી તમો સફરાબ થાઓ, અને ગુલશને જનંતમાં તમારા લાઇઓ સાથે પણ સફરાબ થાસો.

રાવી કહેછે કે તે વખતે સઘલી બીબીઓએ હજારે અંલી અકબરને ઘેરી લીધા હતા અને આહ વ જોરી કરતા હતા, હફ હુએ એટલામાં અંલી અકબરે પોતાનું મોહુંડું મઝેદાનની તંરફ કીધું, અને કુશીઓના લશકરની સાંમે જાઇને ઉભા. હુએ હુએ તરતજ તે ગુમરાહોની સીપાહે તેને સીઆ વાદળની માફક ઘેરી લીધા, અને ચારે તંરફથી તીર, તબર, ખંજર, અને બરછીઓનો વરસાદ વરસાવા લાગા. અને આખરકાર અંલી અકબર જંખેમાંથી ચુર ચુર થઇ ગીઆ, જન

ઊંપર માથું રાખીને બેહોશ થઈ ગીઆ, ઘોડાની વાગ હાથમાંથી છુટી ગઈ.

રાવી કહેછે કે ઝાંલી અકબરના વશદાર ઘોડાએ પોતાના જાંબની આંકા ને પોતાની પીઠ ઉપર સંભાલીને મુખાલીશની શાજથી બીજી તરફનો રસ્તો લીધો, નથી કરીને ઇમામ હુસેન ઝાંલકિહિસ્સલામની નજરથી ઝાંલી અકબર ઝાંકીય થઈ ગીઆ. નવારે ઇમામ હુસેન ઝાંલકિહિસ્સલામે પોતાના રાહતે જાનને મઝેદાનમાં ન જાયા તેવારે રોવા લાગા, અને જ્યુલજનાહને ત્યાંથી દોડાવીને પોતાને મઝેદાને કારંજીરમાં પોંદોચાડેઆ, અને ત્યાં પાણુ ઝાંલી અકબરને ન દીઠા, તેવારે પોતાનું કલેજું પકડીને ઉભારીઆ, અને આખી જહાન આપની આંખોમાં તીરે તાર થઈ ગઈ, આપ ઘણું રોયા અને શરમાવા લાગા કે અઝમે ઝાંલી અકબર, અઝમે ઝાંલી અકબર, તમે ક્યાં ગીઆ ? આ જાનીસતાનના મઝેદાનમાં તું થઈ ગયું.

રાવી કહેછે કે ઝિરલામાં આપના કાનમાં એક આવાજ આવેલો કે “અદરેકની” યાઝને જલહી આવી પોંદોચો અને મારી ખંખર લેઓ. તે વખતે હજરત ઇમામ હુસેન પોતાના શરજીંદ અરજુમંદની સદા સાંભલતા હતા, અને દુશમનોના લશકરને દરહમ બરહમ કરતા હતા, મગર તે મઝેદાનમાં તે નજર આવતા ન હતા, પઝલે પઝલે પોતાના શરજીંદ ઝાંલી અકબર માટે ઝંશ ખાતા હતા.

રાવી કહેછે કે તે બાદ હજરત ઇમામ હુસેન ઝાંલકિહિસ્સલામ વલી ઝાંલી અકબરની બીજી નીદાને વાસતે મુનતજર ઉભા હતા પાણુ કસી રીતનો આવાજ ન સંભલાયો તેવારે આપ ઘણું બેકરાર થીઆ, અને પોતાના ઘોડા જ્યુલજનાહને આમ તેમ દોડાવવા લાગા, અને ઘણું દુર નીકલી ગીઆ. હફ હફ હજરત ઝાંલી અકબર એક રોગસતાનમાં, પાણુ વગર જેમ માછલી તડશ્કે તેમ તડશ્કી રહેઆ હતા, અને આ કંતેઝા જાંબાન મુખારકથી શરમાવી રહેઆ હતા.

કર્તવ્ય.

રહે ગુર્જરમે હુએ પડા અફ બર્જત ગર મેરા ગુબાર,
અહેરે હકં ઉસ શહે સવારે ફુજહાં કે લા ઉદર.
છ નહીં તનસે મેરે નીકલે હફ અર્જ બહેરે ખુંદા,
કુએ જાનાંમે ચે લેજા મેરી જાનીઅસે ખંબર.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે આ દરદ નાક આવાજના સાંભલવાથી હર્જરત ધમ્મ હુસેન ઘોડાથી નીચે ઉતરેઆ, અને અંલી અકબરની લાસા પાસે જાઇ ખેઠા અને તેનું માથું મુબારક ખોળામાં લઇને પોતાની આસતીનથી લોહીથી ભરેલું મોહોડું લુછવા લાગા, અને પોતાની જાંબાન મુબારકથી શરમાવા લાગા કે અફ મારા જાન, અને અફ મારા રૂહ, હવે તમે આ દુખોથી ભરેલી દુની આથી નજાત પામેઆ અને મારી પાણુ છંદગી તમામ થઇ, અફ ખેટા અગર તમે ન હોવો તો ખીક પડના આ દુનીઆ અને છંદગાની ઊપર, હવે તમે ખુશી થાઓ કે હું પાણુ તમારી પાછલ આવી પ્રોહાંચુધુ. એવીરીતે વીલાપ કરેઆ બાદ અંલી અકબરની લાસાને પોતાના ઘોડા ઉપર બાંધી, અને ખંડમાની તંરશ મોહોડું ફીધું, તે વખતે અંલી અકબરમાં હજી થોડોક દમ હતો, જ્યારે આપ ખંડમાની નજંદીક આવેઆ ત્યારે હાએ મારીને રેવા લાગા અને તમામ અહેલેઅએતે રીસાલતને શરમાવા લાગા કે અફ ગરીબો, અને અફ લાચારો, જલહી આવો, આ તમારા અંલી અકબરનો દીદાર આખરી જુઓ. હફ હફ આ કલામ સાંભલતાંજ પરદાની અંદર બેસવાવાલી સઘલી બીબીઓ એકદમ દોડી આવીઆ, અને અંલી અકબરને ઘેરી લીધા, અને એક કયામત થઇ પડી.

રાવી કહેછે કે તે વખતે અંલી અકબરે પોતાની આંખો ઉઘાડી અને

સઘંલી બીબીઆને કહેવા લાગા કે હવે મને રૂખંસંત કરો, આહ, વાવડલા, ઝેટલી વાત કહીને ઝંલી અકબરે ઝંશ ખાધું, અને તેના બુલબુલી રૂહે કાલીબે અન ફેરી મુકીને શહાદતના પરોથી ગુલશને જાંજીતની તંરફ રવાના થીઓ. તે વખત બીબી શેહેરખાનું ઝંલી અકબરના પગના તલીઆ પોતાની આંખોથી મલતા હતા અને આ તુહો જાનગાહ જંબાન મુબારકથી અદા કરતા હતા.

નુહો.

ખાનોને કહા પીટકે સર ખાક ઉડાકર,	હફ હફ ઝંલી અકબર;	
ફીસ તંરહકા નેજાં ચે લગા છાતીકે અંદર,	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૧
હમશીકલે નખી તુઝકો લઈનોને ન જાના,	અઝમે આહમદે સાની;	
ઝોર તુઝકો ન સમજે ખંલરે સીખતેં પયમબર	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૨
કયા ઊનકો ન માઝાંલુમથા હફ જંહેરાકા પોતા,	ચે સરવે ખીરામાન;	
કર ડાલા ફેલમ બાંધીચોને તોજસે કટકર,	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૩
ઝેકબારગી નો ખવરે નખી નીલસે લુલાયા,	ઝોર તુઝકો કીયા ફેતલ,	
કાશિરથે મુસલમાંથે ચે કઝમેસેથે સીતમગર,	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૪
છાતીકા તરે દખકે મુરાખં પેઆરે,	ફટતા હઝમે કલેબા;	
ફરીયાદ કહું ફીસસે મઝમે ફીસમત જાલી જાકર,	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૫
ચેહ શકલ તેરી મુઝસે તો દખી નહીં જાતી,	આહમદકી ફુહાઈ;	
મારા હઝમે લઈનોને મેરે કુખમે ખંજર,	હફ હફ ઝંલી અકબર.	૬
અબ આગ મેરી કુખકી કયુ'કર ચે બુઝેગી,	બે તરહા હઝમે ભડકી,	
ફીસસે કંડું સોજંશ હઝમે બે કુછ સીનેકે અંદર,	હફ હફ ઝંલી અકબર.	૭
લુટો ગંધ મઝમે આનકે ઇસ દશતે બલામે,	ગંરદીશસે ફલકકે;	
નો તુઝસા મેરા આંદ મીલા ખાકકે અંદર,	હઝમે હઝમે ઝંલી અકબર.	૮

તા હશર તડપતી રહુગી ગારકે ગાંઢર, ઈસ દરકસે ખેટા,
હરગીજં ન લગેગી ચે મેરી પીઠ જંમીપર, હડ હડ ઝાંલી અકબર. ૯
ચે હડદરીને કયા કહું વો નર્મહા કહા હડ, મત પુછો ઝાંજીનો,
જસને ચે સુના કહેને લગા આંસુ બહા કર, હડ હડ ઝાંલી અકબર. ૧૦
ધનીં લિલોહુ વ ધનીં ઈલકહે રાનેઉન.

મજલીસ ધવીસમી.

સંલલલાહુ ઝાંલકા યા અબા ઝાંબદિલાહે,
સંલલલાહુ ઝાંલકા યા ધખને રસુલિલાહે,
વઝાંલલ મુસતશહેદીના મઝાંકા યા લકતની,
કુનતા મઝાંકુમ ર અકુજાં રવજાં ઝાંજીમા.

નજમ.

આદમ હડ ઈસ મુસીબતે પુર ગંમમેં મુબતીલા,
કુબા સફીના જુહકા દર મવને કરબલા.
દેખી હઝમે તુને આતરો નમરૂદ અડ ખાંલીલ,
શાંખીરકે જગરકાલી દુક શૌલા દેખ આ.
મુસાને કીસ અલમમેં કીઆ જામા નીલગું
ઈસા હઝમે સુરખં પહેને હુવે કીસલીઝમે કંબા.
ગોયા બરાહે માતમેં સુલતાને દીં હુસેન,
રોતેં હઝમે ઈસ કંદર નો ચે સખ મીલકે અબીયાં.

હફ હર નખી બરાબર નખી ખંતા વ મલુલ,
કચ્છેસા જીગરપે દાગં નખીકે ચે પડ ગયા.
સર પીટે ઇસ અલમમે અંલી કુછ અજબ નહીં,
ખાવે પછાડી શત્રેમા ઇસ ગંમમે હચ્ચે બજા.
હચ્ચે શોરો ગુલ જંમીસે લગા કર ચે તા બ અરશ,
ઇસ ગંમમે અસકો દેખો વો હચ્ચે સર પટક રહા.
ખંડમેમે અચ્છી રોતી હચ્ચે જંહરાકી જાઇયાં,
દેવડીપે સર નિગું હચ્ચે ખડા શાહકા આદ્યા.
તહેરીર ઇસ અલમકો કહું કયા મચ્ચે હફદરી,
રખંસેત હરમસે હાકે ચલા શાહે કરબલા.

અફ મોહીખાને હુસેનો, હીકાયત જીગર સોજના લખવા વાલાચો અને
શીવાયત ગંમ વ અદાજના બયાન કરવા વાલાચો આ અહેવાલે પુર મલાલને
ચેવી રીતે બયાન કરેછે કે નવારે હજરત અંલી અકબરે જામ શહાદતનું
પીધું તેવારે અંલી અસંગર, અને હજરત જંદુલખાખેદીન સીવાચે ઇમામ
હુસેન અંલચિહસલામના લશકરમાં કોઇ બાકી ન હતો ને લડવાને મચ્છેદા
નમાં જાચ્ચે.

રાવી પુરગંમ બયાન કરેછે કે તે વખતે હજરત ઇમામ હુસેન અંલચિહ
સલામ પોતે ઘોડા ઉપર સવારથીઆ તેવારે પરદાની અંદર ખેસવાવાલી
બીબીચોમાં જાણે કયામત થઈ રહી હતી, ચિટલામાં બીબી જંચેનબ
અંલચિહસલામે આવીને ઝંરજ કીધી કે, અચ્ચે મુહમ્મદ મુસંતેશના જીગર
ગોશા, અને અંલી અલ મુરતખાના સરવરે સીના, આ જશકાર જંમાનાના
જુલમો સીતમથી અહેલેખચેતના ઘર ઉપર તું તું નં થયું? કઈ વાત ઉપર અમે
ઝંરીઓ ખેકસોચ સંખર ન કીધો? પણ અશસોસ હવે કલેજુ મોહોડામાં આવી

જાએછે, અને જીગર શટી જાએછે, અને ઝાંલી અસંગરેનું સસકધું, આ આં ખાથી નથી ભાવાનું, હાએ હાએ તેની માદરે મેહરબાનનું દુધ સુકાઈ ગીઊંછે, નથી તે દુધ પીનાર બાલક પેઆસની શીદે તથી હલાકંતની નજદીક પોંહાંચ્યાછે, એક બુંદ પાણી ન મલીઊં કે નથી તે બાલકની જાન બચે.

રાવી કહેછે કે આ કલામ સાંભલીને હજરત ઈમામ હુસેન ઝાલઝાલિસ્સલામ રોયા, અને શરમાવા લાગા કે તે તીશના લબને મારી પાસે લઇ આવો કે તેને હું તે કાફીરા બેઈમાનાની સાંમે લઇજાઊં, કદાચજ તેઓના દીલમાં રહુમ આવે તો તે મારા નહાના મુસાફીરને થોડું પાણી પીવરાવે. તે બાદ બીબી જાએનબ ખાતુન ઝાંલી અસંગરેને પોતાના ગલાથી લગાડીને હજરત ઈમામ હુસેન ઝાલઝાલિસ્સલામની પાસે લાવેઆ.

રાવી કહેછે કે હજરત ઈમામ હુસેન ઝાલઝાલિસ્સલામ ઝાંલી અસંગરેને લઈને જુલજુનાહ ઉપર સવાર થીઆ અને મકદાને જાનીસતાનમાં તે શામીઆ, અને કુફીઆની રૂબરૂ જાઈને કહેવા લાગા કે અફયારો ખુંદા નાતરસો, અગર તમારો ગુનાહગાર છું તોહું છું, આ દુધ પીનાર બચ્યાએ તો કાંઈ તમારી તકસીર કરી નથી, હવે ખુંદાના વાસતે એના ઉપર રહુમ ખાએ, એટલે એને એક બુંદ પાણી પીવરાવો, કેમકે આ નાદાન બચ્યાની માનું દુધ પણ સુકાઈ ગીઊંછે, નથી પેઆસની શીદે તથી કલેજી મોહોડામાં આવી રહીઊં છે.

રાવી કહેછે કે આ કલામ સાંભલીને સંગદીલોએ બદનહાદોએ જવાબ આ પેઆ કે અએ આખરી જમાનાના પચ્ચગમ્બરના નવાસા, જો કે તમામ દુનીઆનું પાણી અમારા હાથમાં હોએ તો પણ પીસરે જીઆદના હુકમ સીવાએ એક કંતેરો પણ ન આપીએ, અને તમારા શરજદાને પિઆસાજ જીઆહ કરનું, હાએ હાએ હાનુજ એજ ગુશતગુમાં હતા એટલામાં હરમલ ઇબને કાહેલી નામનો એક મલ ઉંન જ તીરઅંદાજમાં ઘણા કમાલ રાખતો હતો તેણે પોતાની કમાનનાં ચિહ્નમાં એક

તીરે ચડાવીને હજારેત ધમામ હુસેન અંલઅમિહરસલામની તંરશ મારીઊં, હુએ હુએ તે તીરે હજારેત અંલી અસંગરના સુકા ગલા ઉપર લાગું. આ હાલ નાઇને હજારેત ધમામ હુસેન અંલઅમિહરસલામ ઘણું રોયા, અને પોતાના કલેજ ઉપર હાથ મુકીને તે તીરે જાનીસનાત અંલી અસંગરના ગલામાંથી લોહીથી ભરેલું કાહાડીઊં, કે તેજ વખતે અંલી અસંગરના નાજનીન અને સુકા ગલામાંથી એક ધુવારો લોહીનો છુટેઆ, અને તે લોહી વહેવા લાગું. અંલી અસંગરની લોહીને હજારેત ધમામ હુસેન અંલઅમિહરસલામ પોતાની દામનથી સાફ કરતા હતા અને જમીન ઉપર પડવા નહીં દેતા હતા. આખરકાર, તે દુધ પીનાર અંલીને શહીદ થએલા આપ ખંડમાર્માં લઈ આવેઆ અને બીબી શેહરઆનુંને બોલાવીને કહેવા લાગાંકે આ શહીદ બેકસ અને મજલુમે બેબસને લેઆ, કેમકે એ પાણુ આખે કવસરથી સએરાખ થીઆછે, અને રોજએ રીજવાનની તંરશ નઈ વસેઆછે. હુએ હુએ બીબી શેહરઆનુએ અંલી અસંગરને ગલે લગાડેઆ, અને પોતાનાં દરદનાક જગરમાંથી એક થંડી હાએ એલી મારી કે બેહોશ થઈ ગીઆ, જ્યારે હાશમાં આવેઆ તેવારે પોતાની જાંબાંન મુખારકથી આ બેચાર અએત ફરમાવા લાગા.

ખએત.

જસ ઘડી બેટા મેરી ગાદીસે તુ જાતા રહા,

ચે જહાં આંખુમે સખ મેરે અંધેશ હોગયા.

રાહતે અશજાંથાતુહી એક બેટા ઇસ અહવાલમે,

ઊઠ ગયા સો ઇસ. જહાંસે કોન ગૈમકશહો મેરા.

ચલખસા ખાગે જહાંસે અએ ગુલે ખુસતાને જાન,

ખારે હીજરાં અખ મેરે દીલમે ખટકતા રહે ગયા.

મગર નેવારે ઇમામ હુસેન અલિયુલ્લિસ્સલામે બીબી શેહરબાનુની આ હાલત જાણ તવારે આપ પણ બેઅખતીઆર રેવા લાગા, અને ફરમાવા લાગા કે અલ્લે બીબી સંજર કરો, પોતાને પોતાના હાથે હલાક ન કરો.

એક રીવાયતમાં એવી રીતે લખેલું છે કે હજરત ઇમામ હુસેન અલિયુલ્લિસ્સલામ અંલી અસંગૈરને મફદાને જાનીસતાનમાંથી ખંચેમામાં લઈ આવેઆ, અને રોઈ રોઈને કહવા લાગા કે અલ્લે બીબીઆ, પરદાની બેસનારીઆ, જલદીથી આવો, આ દુધ પીનાર બચીને પણ આખે કવસરથી સંચેરાબ કીધા.

રાવી કહ્યું કે આ વાત સાંભળવાથી બીબી જંબેનબ, અને કુલસુમ, અને સકીના અને જનાબે શેહરબાનુ, એ સઘલા આવીને અંલી અસંગૈરની લાશને ઘેરી લીધી, અને પછાંડી ખાઈ ખાઈને પોતાનાં બાલ નોચવા લાગા, ખુસુસેન બીબી શેહરબાનુએ એવી આહ વં જોરી કીધી કે બેહોશ થઈ ગીઆ, નવારે હોશમાં આવેઆ તવારે આ તુહો પોતાની જંબાન મુબારકથી અંદા કરવા લાગા અને વીલાપ કરવા લાગા.

નુહો.

બાનોને કહા પીટકેં સર દેકે દોહાઈ,	હુએ હુએ અંલી અસંગૈર;	
તકંદીરને મુઝ માં કો તેરી લાશ દીખાઈ,	હુએ હુએ અંલી અસંગૈર.	૧
અરમાનથી દીલમેં કે તેરા બ્યાહ કફંગી	છોટેહીસે સીનમેં;	
સો સાલગીરાલી ચે તેરી હોને ન પાઈ,	હુએ હુએ અંલી અસંગૈર.	૨
અફસોસ મેરે સામને દુહહા ન બના તુ;	ચે રહુ ગયા અરમાન;	
દુહહનલી તેરે બ્યાહકી ઘરમેં ન મચે લાઈ,	હુએ હુએ અંલી અસંગૈર	૩
તુમ ખેલ ગચે હાથોંહી હાથોંપે સૈદ અફસોસ, અચે લાડલે મેરે;		
પાંઉલી તુમહે ચલતે ન મચે દેખને પાઈ,	હુએ હુએ અંલી અસંગૈર	૪

યે કુરતે શત્રુકે કહો પહુનાહ મઝ્યં કીસકો,	અળ બદલે તુમહારે;	
યાહાં તુમકો તો તકંદીરને હઝ્યે કશની પહુનાઈ,	હઝ્યે હઝ્યે અંલી અસંગૈર	૫
મઝ્યં કહતીથી તું શતેહા દીલવાઝ્યેગા મેરા,	ઝોર દશન કરેગા;	
અશસોસ તેરે આગે મુઝે ભાત ન આઈ;	હક હક અંલી અસંગૈર.	૬
કીસ તરાહસે બેખુંદહા પડે સોતેહા અળતક,	કરવટલી નહીં લી;	
ઝોસી તુમહે અશીયુન યાહાં કીસને ખીલાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર	૭
યે આંદ મેરા હુખ ગયા ખુને શશકમે,	ખા લીરકા પઝ્યેકાન;	
ઈસ ગંમસે મેરી આંખોમે હક તીરગી છાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર.	૮
આવાજ મેરી સુનતેહી આતથે મેરે પાસં,	ગોદીમે હુમક કર;	
અળ રોના મેરા સુનકે પલકલી ન ઊઠાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર.	૯
કલતક તો પડે કરતથે આંખોસે ઇશારે,	તુમ દુધ કે ખાતર;	
યે આજ ખંમોશી તુમહે કીસ તરેહકી આઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર.	૧૦
નહુલાતી ન થી મફ કલી અંખનાંઈમે તુમકો,	અફ યુસરે સોની ; .	
યાહાં લાશ તેરી ખુનકે દરીયામે નહાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર	૧૧
મુઝ માંસે જો તુમ રૂકે જંગલમે પડેહા,	અફ નાજનીન મેરે ;	
યે ગોદ મેરી પેઆરે તુમે કયું ન ખુશઆઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર.	૧૨
બે ગોદ મેરે નીંદ ન આતીથી તુમે હાઝ્યે,	અફ પેઆરે ઘડીભર ;	
અળ નીંદ તુમહે ખાકપે કીસ તરહાસે આઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર.	૧૩
સુનતા નહીં શરીયાદ યાહાં ઇસ ઘડી કોઈ,	મુઝ કુખ જલીકી;	
દેતી હું ખડી કબસે મુહમંદકી દોહાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર	૧૪
અફ હકદંરી અળ તાળ કાંહાં કયું કે લીખે હમ, ઊસ દુખીયાકી જોરી;		
જીસ તરહાંસે કહતીથી વો અશલાક સતાઈ,	હક હક અંલી અસંગૈર	૧૫

ધર્મી લિલ્લાહુ વ ધર્મી ઇલ્લાહુ રાનેઉન.

મજલીસ સત્તાવીસમી.

સૈંદલદલાહુ અંલકા યા અબા અંબદિલાહ,
સૈંદલદલાહુ અંલકા યા ઇબને રસુલિદલાહ,
વઅંલલ મુસતશહેદીના મઅંસકા યા લફતની,
કુનતા મઅોકુમ ર. અફુજી શેઝેન અંજીમા.

— ૦૨૬૦ —

પેશખવાની.

- અએ અંજીનો આજ રનમે મરને જાતા હક હુસેન,
તીશના લખ હએ યારે યાબર સર કટાતા હએ હુસેન. ૧
- તીન દીનમે પેઆસકે મારે અજબ અહેવાલ હએ,
હાટોંપે સુખી જંબાં અપની શીરાતા હએ હુસેન. ૨
- આંબીદે બીમાર બીસતર પર પડા હએ નાતવાં
હએ રૂખંસંતકે લીએ ઉસકો જગાતા હએ હુસેન. ૩
- બાનુએ બેકસ ખડી હએગી સકીનાકો લીએ,
દખ ઉસકો આંખોસે આંસુ બહાતા હક હુસેન. ૪
- સામને કુબરા ખડી હએ રાતકોથાં જસકા બ્યાહ,
મરગયા દુહા ઉસે છાતી લગાતા હએ હુસેન. ૫
- જંબેનબે બેકસ પડી હએ પાંઉપર બેઅખતીઆર,
ઉસકો રો રો કર જંબી પરસે ઉઠાતા હએ હુસેન. ૬

- એક તંરશ કુલસુમકા યારો ગીરિમાં ચાક હોયે,
એક તંરશ મુલેસે અસંગેરકો બુલાતા હોયે હુસેન. ૭
- નહને હાથોસે સકીના પીટતી હોયે • અપના સર,
જુ' જુ' હરએકસે વીદા અપની સુનાતા હોયે હુસેન. ૮
- મતહો ના ઊમએદ તુ' અપને ગુનાહોપર અંતી,
દખ તુઝકો કીસ તંરહસે અમશવાતા હોયે હુસેન. ૯

અએ મોહીઝાને હુસેનો, હજરત ઇમામ હુસેન અલફિહરસલામની મુસી
બતનાં સાંભલનારાઓ, રાવી કહુછે કે અંલી અસંગેર સુધાં, સીતર ને બે બહુતેર
તન કરબલાના મફિદાનમાં સઘલા શહીદ થઈ ચુકા, તે વખત પરવરદીગાર સીવાફ
આપનો કોઇ યાર અને યાવર ન હોતો, મગર હજરત જંફુલઅબ્બેદીન બાકી
હતા, તે પણ બીમાર હતા, અને તપત્તી શીશ્વંત એવી હતી કે નથી તમામ
મોહોડાનું રંગ જરદ થઈ રહીઊં હતું, અને એટલી નાતવાની હતી કે બીઘાના
ઉપરથી ઉઠી શકતા ન હતા. હોયે હોયે નવારે હજરત ઇમામ હુસેન અલફિહર
સલામે પોતાને તને તંનહા નાંખ્યા, તેવારે રોવા લાગ્યા, અને પોતાની આંખોથી
પાણીને બદલે લોહીના કુંતેરા ટપકાવવા લાગ્યા, હોયે હોયે તે વખત આપ પોતાની
બેહુન જંએનઅ અલફિહરસામને એવી રીતે શરમાવા લાગ્યા.

નુહો.

જંએનઅસે કહા શાહને કે અફ જંએનબે દીલગીર,	મીલના હો તો મીલલો;
મએ જાતાહું મએ જાતાહું મએ જાતાહું હમશીર,	મીલના હો તો મીલલો. ૧
અબ પેઆંસસે તો આ ગઈ હફ જાન લખોંપર,	ઐર દુર હોયે ફંવસર;
બસ પીતાહું નાઆર મએ આબે દમે હમશીર,	મીલના હો તો મીલલો. ૨

ચે અમકા મેરા જાના નહીં જાલી અજં ધસાર,
 માલુમ નહીં તુમકો ગા હમ્મિ ખવાહીરો તકેદીર,
 અગ હલકે હમ્મે શીખીરકા ઝોર શીખરકા ખંજર,
 જબ મરગયા શીશમાહ તલક હલકપે ખા તીર,
 ઇત વકેતકી ખાતે મેરી તુમ જાનો ગંનીમત,
 ચે યાદ રખો શિરકે ન ઘર આઝમિયા શીખીર,
 અસંગેરકે તો દીદારકા મઝમે પેઆસા હું ધસદમ,
 ઝોર પેઆસા મેરે ખુનકા હમ્મે લશકરે ખેપીર,
 ચે અમકી જુદાઇ હમ્મે કયામતકી જુદાઇ,
 શીર કાંમ નહીં આઝમગી ખવાહીર કોઇ તદખીર
 ક્યું તુમને અલીસેહી કીઝમે બાલ પરેશાન,
 ક્યું મુંહકો મેરે દખતેહો સુરતે તસવીર,
 ખામોશહો ખામોશહો અફ વાસેરે દીલગીર,
 અખ છતા ન શીર આઊંગા કરદેતાહું તહેરીર,

રાવી કહેછે કે તે બાદ હજારત ઇમામ હુસેન અંલકહિરસલામે પોતાની
 સવારી મંગાવી, તે વખત બીબી જંદનબ ખાતુન આપની દામન પકડીને આ તુહાં
 પડવા લાગા.

નુહો.

અહલાઇ ચે સર પીટકે ખાતુનકી બાઇ, મઝમે જાને ન દુંગી,
 દીસ વાસતે હજારતને સવારી હમ્મે મંગાઇ, મઝમે જાને ન દુંગી. ૧
 કુલ પંજતને પાકમે ઝેક આપકા દંમ હમ્મે, સો દખતી હું મઝમે;
 જબ તુમલી ઉકે હૈન્દગી દુશવાર હમ્મે ભાઇ, મઝમે જાને ન દુંગી ૨

અફ જંદનમે નાચાર;
 મીલના હો તો મીલતો ૩
 અઝમે જંઝમને મુજંતર;
 મીલના હો તો મીલ લો. ૪
 બસ હોગઇ રીક્કત,
 મીલના હો તો મીલતો ૫
 અફ જંદનમે પુરખમ;
 મીલના હો તો મીલતો. ૬
 સચ કહેતા હફ ભાઇ;
 મીલના હો તો મીલતો. ૭
 હફરાન હું હફરાન;
 મીલના હો તો મીલતો. ૮
 શરમાતે શીખીર,
 મીલના હો તો મીલતો. ૯

- કુરબાન બહેન આપકી ગુરબતમે સરાસર, ઇસ દશતે બલામે ;
આતે હયમે નજર અપને સબ આસારે તબાહી, મયમે જાને ન હુંગી. ૩
અબલ તો ગરીબુલ વતની ફસરી કુરબત, ઓર ઉસપે હરસુ ;
બાદલકી તેરહે દુશમનોકી શેઝ હયમે છાઇ. મયમે જાને ન હુંગી. ૪
દુખ દરદગંદા માંને મેરે ભરકે મુસીબત, ઉસ શકે કશીમે ;
કીસ આહસે પાલાથા વો મીટતી હયમે કેમાઇ, મયમે જાને ન હુંગી. ૫
: બે જુરમો ખંતો હકીક હયમે ઇન આંખોકે આગે, કીસ જીંડમો જશસે ;
અઠારા યગાનોકી અરાબર હયમે સશાઇ, મયમે જાને ન હુંગી. ૬
મિનતસે લજામતસે સમાજતસે બીરાદર, કુછ હોવે મગર આજ ;
મકદાનકી બનીબ તુમે કરનેકો લડાઇ, મયમે જાને ન હુંગી. ૭
બાજ આઇ સકુનતસે મયમે ઇસ મુલકે અંરબકે, બાની તો બચ ન ગંઇ ;
ઇસ શાહીસે બહેતર હયમે કીસી દરકી ગદાઇ, મયમે જાને ન હુંગી. ૮
મહેશરમે મતી તુઝકો અઆયમગી સંકરસે, ચે શતીમા કહુકર ;
હાં હાં અફ શેરશતો ચે હમારા હયમે શીદાઇ, મયમે જાને ન હુંગી. ૯
જંડનબ અંલકિહરસલામનો આ તુહો સાંભલીને હજરત.ઇમામ હુસેને પોતાની
અશમોમાંથી પાણીની નહેર બારી કીધી, અને એવી. મુસીબતના વખતે પાણુ
જંડનબે ખાંતુનને તસદલી અને દીલાસો આપવા લાગા અને આ તુહો પોતાની
જંબાન મુબારકથી શરમાવા લાગા.

નુહો.

- શબીરને જંડનબસે કહા અફ મેરી હમશીર, કુછ શીકર ન કરના ;
હોના હયમે વોહી આહુગા. ના હાકીમે તકદીર, કુછ શીકર ન કરના. ૧

યે રંગો અંના રોનું અવલસે હુએ પએદા,	ઉનકી નહીં પરવા ;
મખંસુસે આઈમોંકી હુઈ વીરસા વ જાગીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૨
યાહાં નૌર હુએ જંહેરાકા ન કૌચુ હઉ અંલોકા,	ન શાહ રચુલકા ;
શુદની નહી ટલતી હુએ અગર લાખ હો તદખીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૩
સક્રાએ હરમ હોકેથા અંબાસકો મરના,	કૌસમકો શહાના ;
અકબરકે લીએ અરછીથી અસંજરકે લીએ તીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૪
મકસુમ તુમહારા હુએ કે બલવેમેં શીરે તુમ,	રંસીસે બંધો તુમ ;
ઝોર અંબીદે બીમારકે હો પાંઉમેં જૈનજર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૫
મરના હુએ સકીનાકો ઉસી કંએદે અલમમે,	ઈનદાને સીતમમેં ;
થોહી દીનો તુમમે વો મહેમાન હઉ દીલગીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૬
કુઅરાકો કનીછંકે લીએ માંગે જાલીમ,	માનેગા ન હાકીમ ;
હો જાએગી યે નારો જશ કાબીલે તહેરીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૭
ખંદમેમે નીકલના નહીં મએદાનકો જાના,	નો દખના સહેના ;
હરઅંદ કે ચલ જાએ મેરે હલકંપે શમશીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૮
કપડેલી ઉતારેંગે શહીદાંકે બદનસે,	દોડાએંગે ધોડે ;
અઠારા નબી શતેમા કે લાશોંપે બેપીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૯
દુનીઆમે રહુગા મેરી ઇસ પેઆસકા ચરચા,	અવબીસ પહેરકાં ;
પીલવાએંગે મોહસન મેરે આખે શકરો શીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૧૦
કાછંબ હુએ જુસે હુએ યાંહાં દાવએ ઇનલહકં,	જુજ કોદરે મુતલક ;
વકંશ હુએ કોઈ દમકા સમજનેકો જવાં પીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૧૧
ખાસાંન ખુંદા કે યે શિર્ગો દખકે રોદાદ,	અલ્લાહકો કર-યાદ ;
અખવાને શયાતીં હાં અગર લાખ ગુલુગીર,	કુઈ શીકર ન કરના. ૧૨
રાવી કહેછે કે તે બાદ હુજરત ઇમામ હુસેન અલફહિરસલામે મએદાને	

જાનોસતાનની તૈરફ જાવાની તથ્યમારી કીધી, ઝેરલામાં હજરત નંઝેનુલ
 આંખેદીન અંલઝેહિસ્સલામ આપની ખીદમતમાં તશરીફ લાવેઆ, અને કહેવા
 લાગા કે અઝે બાવાસાહેબ હું પણ હવે આ મઝેદાને કારજોરમાં જાઉં, અને
 માફ માથું આપના કંદમ મુખારકપર શીદા કરું, અને મારા લાઘવોથી નઈમલું,
 અને શહાદતનો દરજો હાસલ કરું. આ કલામ સાંભલતાંજ હજરત ઇમામ હુસેન
 અંલઝેહિસ્સલામની આંખોમાં આંસુ ભરાઈ આવેઆ, અને નંઝેનુલઆંખેદીનને
 ગલે લગાડીને કહેવા લાગા કે અઝે જાને પીદર, અને અફ રૂહ રવાને પીદર,
 ખુંદાના વાસતે ખંઝેમાથી તમો કંદમ બાહાર ન રાખો, અને મઝેદાનમાં ન
 જાઓ, કેમકે મેં અમી શતેમા જોહરા, અને મારા બાવા અંલી અલ મુરત
 જાની જાનથી સાંભલીડિંછે કે તમારથી મારી નસલ કયામત સુધી બાકી રહેશે,
 હવે હું પણ તમને વસીયત કરું છું કે તમો આ સઘલા અહુલેખઝેત ઉપર તમારી
 દામનનો સાચો રાખજો, અને નાના મુહમ્મદ મુસંતશની, અને બાવા અંલી અલ
 મુરતજાની અને હસનલ મુજતબાની જોન અમાનતો મારી પાસેછે તે હું સઘલી
 અમાનતો તમને સોપું છું, તેમાં પેહલું તો કલામે ઇલાહી, અને તમામ હકાયક
 અને હદીસો રસુલે ખુંદા સંલિલાઈ અંલઝેહિ વ આલેહી વ સલમની.

રાવી કહેછે કે ઝેરલી વાત કરીને અધંલીન અને આંખેરીનની અમાનતો,
 અને નેટલા ઈલમ હતા ન અહુલેખઝેત સીવાઝે બીજા કોઈને પણ ખંખર ન
 હતા તે સઘલા હજરત ઇમામ જંદલુલ આંખેદીનને જોહર કીધા.

તે બાદ હજરત ઇમામ હુસેન અંલઝેહિસ્સલામ શરમાવા લાગા કે હવે મારો
 કપડાનો બુકંચો લાવો અને રૂખંસત કરો, હફ હુઝે નવારે આ ખંખર તમામ
 અહુલેખઝેતને થઈ તેવારે સઘલી. બીબીઝા ઝેરલા સુધી રોઈ, અને પીટવા લાગી
 કે પીટતાં પીટતાં પોતાને હલાક કરી નાખેઆં. તે બાદ હજરત ઇમામ હુસેન
 અંલઝેહિસ્સલામે જામો મીસરી પેહરેઝ્યા, અને અંખામો રસુલે ખુંદાનો માથા

ઉપર બાંધેઆ, અને હજારેત અમીર હુમજાની ઢાલ બાજુ ઉપર બાંધી, અને જુલકે
કાર હજારેત મુરતજાં અંલીની હુમાયલ કીધી, અને જુલજનાહ પર સંવાર થીઆ
અને જંબાન મુબારકથી શરમાવા લાગા.

નજમ.

અબ મેરી બારી હુથ લો અલવીદા, અલવીદા અફ દોસ્તદારો અલવીદા.
હુબ બોહોત દેબોગે મરનેસે મેરે, મએમં ચલા કહિતાહુ રોરો અલવીદા.
મએમં કહાં જોર તુમ કહાં અએ બેકસો, આખરી હએ તુમસે મુઝકો અલવીદા.
સર કહુંગા આબ ઉમીત પર નીસાર, તબ કહેગા સરસે રોરો અલવીદા.

હાસેલ કલામ સઘલાને ગલે લગાડીને સંખર કરવા શરમાવતા હતા, હએ હએ
ત વખત સઘલી બીબીઆ જુલજનાહને ઘેરીને ઉભા હતા, અને રોઈ રોઈને
કહેતા હતા કે અએ સોહબ તમો અમને આ જાલીમો ખુંદા નાતરસોની વચમાં
છાડીને જાએછો પણ કોને સોપી જાએછો, આ બદકીરદાર અમને સતાવસે,
મુલકો મુલક શીરાવસે, અને બીબી શહેરખાનુ આપનો દામન પકડીને આ તુહો
પોતાની જંબાન મુબારકથી શરમાવા લાગા.

નુહો.

બાનાને કહા રોરોકે બા નાલા વ અશગાં,
તનહા ન મુઝે છોડકે જાએ સુએ મએદાં,
ધારસથી શકતે મુઝકો યાંહાં તરેહી દમસે,
હો બવેગા મરનેસે તેરે ઘર મેરા વએરાં,
ન સામને અકબર હએ ન હએ ગોદમેં અસંગેર,
અરબગોંગી મરનેસે તેરે મએમં દીલે બીરયાં,

અએ સીખતેં પયમબર;
અએ સીખતેં પયમબર. ૧
ઝોર ઈજતો હુરમત;
અએ સીખતેં પયમબર. ૨
બીમાર હએ આંબીદ;
અએ સીખતેં પયમબર. ૩

હુંએ સખ થે નખીજોદીયાં ઝોર. ઇતરતે હરકર,
 હુંએ ઉનપે સદા શાતીમાકા સાયએ દામાં,
 ઇન બીબીઆંમે એક શકત મએ હું બીબાની,
 કિસરાઈ સમઝકર મુઝે લુટેગા હરએક યાંહાં,
 ગો કુખ લુટી હુંએ મેરી ઇસ દશતે બલામે,
 મત માંગ જલા મેરી ન જાઓ સુએ મએદાં,
 ઝોર એક તંરશ કહતીથી રોરોકે સકીના,
 મએ જાને ન દુગી તુમે મએદાનકે દરમેઆં,
 ના ઘરસે ગયા રનમે વો શીર છતા ન આયા,
 મત જાઓ વાહાં તુમપરસે હાજાઉં મએ કુરખાં,
 ઝોર એક તંરશ જંદનખો કુલસુમ ઉડા ખાંક,
 કયું હમકો કીએ જાતેહા તુમ બે સરોસામાં,
 વારસ ન રહા હાએ કોઇ આલે અંખાંકા,
 થા આસરા તુમહારા સો તુમ જાતેહા મફદાં,
 અબ ઇસ ગુલે બુસતાને રીસાલતંસે તું કર ઝેરજે,
 દીલવાઇએ મહેશરમે મુઝે રોજેએ રીજેવાન

કુછ ઉનકો નહી ડર;
 અએ સાંખતેં પયમખર. ૪
 જંહરાકી કનીજંક;
 અએ સીખતેં પયમખર ૫
 આદાકે સીતમસે;
 અએ સીખતેં પયમખર ૬
 દામનસે લીપટકર;
 અએ સીખતેં પયમખર ૭
 ન શીકલ દીખાઇ;
 અફ સીખતેં પયમખર ૮
 કહતીથી થે રોકર;
 અફ સીખતેં પયમખર. ૯
 પરદેસમે સરપર;
 અફ સીખતેં પયમખર. ૧૦
 અએ હુંએદરી રોરો;
 અએ સીખતેં પયમખર. ૧૧

આ કલામ સાંભલીને હજરત ઇમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામ રોવા લાગા, અને શરમાવા લાગા કે અએ ગંરીખો, બેકસો, અને અએ મજલુમો સીતમ રસીદા, હું તમને તે હાશીને હકીકીને સોંપી જાઉં છું ન પાક પરવદીગારછે તેજ તમારો હર હાલમાં મદદગાર રહેસે.

રાવી બયાન કરેછે કે એટલું કહીને હજરત ઇમામ હુસેન અંલએહિસ્સલામ મએદાને કારંજારમાં તશરીફ લઇ ગીઆ, અને જમીન ઉપર પોતપનો નેના પકડીને કાશીરિં બહ નહાદાની સાંમે પોતાની તાઝીરીશ અને આહેલેખએત

રીસાલતની બુજીંરગીમાં વીસ અઘ્મિતો કહુઆછે તેમાંથી શકત બાર બેતો આ નીચે લખેલાછે.

નજમ.

- હુઝમે મેરા નાના મુહમ્મદ સરવરે ષમ્મીગંઝખરાં,
આશતાબે અવને રશઅત માહતાબે ધૈની શાં. ૧
- અ'બીઆફી બજમકા હુઝમે જ'દ મેરા શમઆ વ ચીરાગં,
મઝમે હુસેન ઉસકા નવાસા હું સુનો અઝમે બદગુમાં. ૨
- કયા કહું અપને પીદરકી ઇસ ઘડી હમદો સના,
ગોહરે દુરને વીલાયત હુઝમે વો શાહુ દુખહાં. ૩
- “લાશતા ઇલી અલી” નાજલ હુઝમે ઉસકી શાનમે,
“હલઅતાકા” તાજ ઉસકે સરપે હુઝમે જલવા ફુનાં. ૪
- માં મેરી અંદૂનીસા હુઝમે મુસતશકી તુર અંદન,
“બીજાંતુનમિની” ઉસીકી શાનમે નાજલ હુઝમે હાં. ૫
- હુઝમે મેરા ભાઇ હસન દાનોં જહાંકા બાદશાહુ,
“કદે તલ અંદને” નબી ઔર મુરતજાંકા જસમો જાં. ૬
- જાઅશરે તૈયાર હુઝમે મેરા ચીઆ અફ અશકીઆ,
બાગમેં જમતકે વો કરતા હુઝમે નીત પરવાજાં. ૭
- સેયદ અત્તહર ચીઆ હુઝમે બાપકા હમજાં મેરે,
મુઝ સીવા રૂતબા હુઝમે ઐસા ઔર કીસકા દરજહાં. ૮
- અફ સીતમગારો ડરો તુમ અફસે બદ અશઆલસે,
છાડદો નારો જશ જુલમો સીતમ ચે ખૌરીઆં. ૯
- મારડાલે તુમને મેરે ભાઇ બેટ અફૂરબા,
હુઝમે ચે કીસ આઇનમેં જુલમો સીતમ અફ બદગુમાં. ૧૦

મેરે ખાતર તુમ જશકી તેઝી ખીચે હો ખરે,

છોડદો મુઝકો ન મારો બહુરે શાહુ ઈનસોખાં. ૧૧

અલ અસા લુખા પેઆસા સમકાસબ લશકર મેરા,

હશરકે દીન તુમ હો મઝી હું દાદખવા અફ શામીયાં. ૧૨

ઝેટલું કહીને વલી આપ શરમાવા લાગા કે અફ જાલીમો, બદનહાદો ખુંદાઝમે જામીરથી ડરો, ને રાતમાંથી દીવસં કરેછે, અને દીવસમાંથી રાત કરેછે, જીવતાને મારેછે, અને મુરદાને જીવાડેછે, નો તમે તેની ખુંદાઇના કાયલ હોવો, અને મારા નાના મુહમ્મદ મુસૈંતશ સૈલિલીહ અંલેફ વ આલેહી વ સલમ અને મારા બાપા અંલી અલ મુરતજા, અને મારી માં શતૈમતજંજંહેરા, અને મારા ભાઇ હસનલ મુજતબા અંલેફ હિમુરસલામ તમારા ઊપર ઝંજંબનાક થાસે, અને તમને હોજ કૌસર ઊપર ઊભા ન રાખસે. હવે અફ જશકારો તું કરવા આહોછો? મારા ભાઇ, ખેટા, ભાનજા, ભતીજા, અને આશના અસહાબ મલીને (૭૨) બહુતેર તન તમેઝમે મારેઆ, અને સીતમની તેઝીથી તેઝીના માથાં ઊતારેઆ, અને આ વખત મને કંતલ કરવાની શીકર કરોછો, હું સાચું કહુછું કે હવે પણ મને છોડી આપો તો હું હજરા, યા તુરકસતાન, યા રૂમ, યા હિંદુસતાનની તૈરફ આલેઝ્યા જાઊં, અને તમારાથી ઉર્જર નહીં કરું, અગર આ વાતને નહીં માનો તો મને થોડુંક પાણી આપોકે મારા નહાના નહાના બઝીઆને પીવરાવું, અને બીબીઝીઆના સુકા હલકંમાં તે પાણી નામું, ને સઘલી બીબીઝીઆ પેઆસની શીફતથી ઉલટા દંમ ભરેછે, ખુંદાના કંસમ અગર આ વાતને કબુલ કરે તો કયામતને દીને તમારાથી અંદાવત અને ખુંસુમત નહીં કરીસ, અને તમારો શીકવા પણ જંબાજ. ઊપર નહીં લાવીસ, અગર નો તમે આ વાતને પણ નહીં માનો તો હું લાઆરછું, એ સીવાઝમે બીજું તું કહું. હક હક તે કાફીરોઝમે આ વાત સાંભલી તોપણ પથરાને કંઈ અસર ન થઈ, બલકે દરેક કાફીરે

તલવાર મેઆનથી ખેંચીને હજારેત ઇમામ હુસેન અંલફિહિસ્સલામે કંતલ કરવાનો ઇરાદો કીધો.

રાવી કહ્યું કે તે મલાઈનામાંથી યજ્ઞ બંતેડી શલાહી અખંતર પેહરીને અને સીનગાર કરીને પોતાની બદખાંતીથી હજારેત ઇમામ હુસેન અંલફિહિસ્સલામની પાસે આવેઆ. તે વખતે રૂમ, અને શામના લશકરે આપની નજંદીક તે મલકીને નોંધને એક શેર અંજીમ કીધો, અને બીબીઆ ન પરદાની ખેસનારી આ તેનાં તો જીવજ નીકલી ગીઆ. તે વખતે બીબી જંદનખે મદીનાની તરફ નોંધને શરમાવા લાગા કે અએ નાનાજાન મારા હુસેનનો પગ મએદાને બાનીસતાનથી ન ડગે અને આપની શતેહ થાએ.

રાવી કહ્યું કે હજારેત ઇમામ હુસેન અંલફિહિસ્સલામ તે મલકીને સાંમે આવેઆ અને લડવામાં મશગુલ થીઆ, એક પલક વારમાં પોતાનો હાથ મુખા રક લાંબો કરીને તે અજલ ગીરફતા કાશીરને એક વાર એવો મારેઆ કે તે મલકીને ખેડકા થઈને પડી ગીઆ, વાસેલે જહાનમ થીઆ, તે બાદ હજારેત ઇમામ હુસેન અંલફિહિસ્સલામે પોતાનો ઘોડો ઉઠાવેઆ, અને દરીઆએ શીરાતની તરફ રૂખ કીધું, સાવાસતે કે આપ નેહાયત પેઆસા હતા. તેજ વખતે શીમર જીલગાશને પોતાની સીપાહ રૂસીઆ ન પાસબાની માટે ઉભા હતા તેને પુકારીને કહીકે કે અએ જવાંમરદો કોશીશ કરો, એમ ન થાએ કે હજારેત ઇમામ હુસેન પોતાને દરીઆએ શીરાત ઉપર પોંહાંઆ, તમે સાચું જાણના કે અગર પાણીના એક કંતેરે આપને હાથ લાગે તો પછી આપણાંમાંથી કોઈને પણ જીવતા મુક નાર નથી, એટલે પોતાની તર્ગે આતશબારથી સઘલાને બાલીને ભસમ કરસે.

રાવી કહ્યું કે આ કલામ સાંભલીને એક હજાર મલાઈનો નામરદો તે એક તને તનહા ઉપર ટુટી પડેઆ, અને નેજી બરછી, તીર, તબર, શાલા અને ખંજર મારવા લાગા, તે વખતે હજારેત ઇમામ હુસેન અંલફિહિસ્સલામે પોતાની આબદાર

શંભરીથી આરસો મલાઈનાને જાહેર વાસેલ કીધા, અને આપ દરીઆફ
 શીરાત ઉપર પોંહાંચેઆ, તે વખતે આપ આહાતા હતા કે ઘોડાથી ઉતરીને થોડું
 પાણી પીએ, હફ હફ એટલામાં અંધેજી થઈને તમીજેએ એક નેનાં એવા
 મારેએ કે હજારેત. ઇમામ હુસેન અંલદિલ્લીલામના હલકમાં લાગો, નથી
 આપના મોહાડામાંથી ખુનનો કુવારો છુટો, આહ એક કુંતેરો પાણીનો તે પેઆસા
 હલકને ન મલેએ, હફ હફ વાત કરતામાં તે મલઉંનેએ આપને આરો તંરશથી
 ઘેરી લીધા, અને એવી રીતે તીરેનો વરસાદ વરસાવેએ કે આપનું તમામ
 જીવન મુખારક આએણીની માફક થઈ ગીલું, અને ઘડી ઘડી ચકર આવવા-
 લાગ્યા, એટલે જીલજીનાહની વાગ હાથથી મુકી આપી, અને જ્યાં ઉભા
 હતા ત્યાંજ ઘોડા ઉપરથી ઉતરી પડેઆ, અને ખેસી ગીઆ. એટલામાં
 ઉંમર સાચી મલઉંનેના લશકરમાંથી ફસ જણા ખેડયા નીકલેઆ, અને પેઆદા
 થઈને, તલવારો પોતાના હાથમાં લઈને, આપને કુંતલ કરવા વાસતે આગલ વધેઆ,
 લેકીન ને કોઈ આગલ આવતો હતો તેને આપ પોતાની ચશમે. હસરતથી
 જોતા હતા કે તે શરમીદા થઈને પાછો ચાલેએ જતો હતો, લેકીન તેમાંથી
 બે કાશીરો બદનાહાદો વલદલ હરામો, એક સનાન ઇબને અનસ, અને બીજો
 શીમર જીલ નાશન, એ બે જણા આપની પાસે આવેઆ, એટલામાં શીમરે
 પેશકદમી કરીને પોતે આગલ થીએ, અને હજારેત ઇમામ હુસેન અંલદિલ્લીલામના
 સીના મુખારક ઉપર જઈ ખેડો. તે વખતે ઇમામ હુસેન અંલદિલ્લીલામે તે
 મલઉંનેને પુછીલું કે તું કોણુ? તેણે જવાબ દીધો કે શીમર જીલ નાશન છઠું. આપ
 ફરમાવા લાગ્યા કે નામ તારું મલઉંને થીલું, હવે તું તારા મોહાડા ઉપરથી ખુરકો
 ઉપાડ તોડું. મારા કાંતીલને આલખું. તે મલઉંને પોતાના મોહાડા ઉપરથી
 ખુરકો ઉઠાવેઆ તેવારે આપે નાખું કે તેના બે દાંત સુવરની માફક બાહાર નીકલી
 આવેઆછે, તેવારે આપ ફરમાવા લાગ્યા કે હવે જરીહ ઉતાર અને તારા સીનો

દખાડ. તે કાફીરે જૈંબાહ ઉતારી, અને જૈંબાહ ઇમામ હુસેન અલફિરસલામને તેની છાતી નાથ કે એક દાણા કોડનો ચમકી રહેઆછે, તે નાથને આપ મદીનાની તૈરફ મોહોડું કરીને શરમાવા લાગા કે “સંદકંત યા રસુલિલ્લાહ સંલિલ્લાહુ અલફિર વ આલેહી વ સલ્લમ” આપે કાલે ખવાબમાં જો કાંઈ શરમાવીઉં હતું કે કાલે નાહોરના વખતે તું અમારી પાસે આવસે, અને તારા કાંતીલને એવી નીશાનીથી જાસે, તે આજ મેં મારી આંખોથી જોયું, અને માઝાલુમ કીધું.

રાખી કહેછે કે તે બાદ હજૈરત ઇમામ હુસેન અલફિરસલામ શીમર છંલ નાશનને કહેવા લાગા કે અઝમે કાફીર કંઈ જાણેછે કે આજ કીચો દીવસછે ? તે મલકીને કહીઉં કે આજ જુમાનો દાહોડોછે અને આશુરાનો દીવસછે. આ સાંભલીને આપ શરમાવા લાગા કે બરાબર તુંએ સાચી વાત કહી, પછી આંખોમાં આંસુ ભરી લાવેઆ, અને શરમાવા લાગા કે અઝમે મલકીને તું કાંઈ જાણેછે કે આ વખતે મારા નાના મુહમ્મદ મુસૈતશના ખેંતીબ મીંબરપર ખેસીને ખુંતખો પડતા હસે, અને તાઝારીશ ખુદાની, અને સના હજૈરત રીસાલતપનાહની શસાહતથી અને બલાગતથી અદા કરતા હસે, અને તુ મારી છાતી ઉપર ચડી ખેઠોછે, અને મને જૈંબાહ કરવાનો ઇરાદો કરેછે, અને અરશના ગોશવારાને ખાંકમાં મીલાવવાને આહેછે, અઝમે શીમર છંલનાશન, ખુદાથી ડર, હજૈરત મુહમ્મદ મુસૈતશની શરમ કર, જરા આંખો ઉગાડીને જો કે તે શાફીએ દુજહાં અને હામીએ કોનો મકાએ મારા સીના ઉપર પોતાનું માથું મુબારક રાખીઉંછે, અને મારા નાજનીન હલકં ઉપર ખોસા દીધોછે, અને તું તે પેઆસા હલકંને ખેંજરે આબદારથી કાપવાને આહેછે, હવે તું સાચું માન કે તે ખુદાએ કરીમ હાજર અને નાજરછે, અને આ મારા હાલને નાથ રહેઆછે, સઘલા અબીયા મારા માથા પાસે ઊભાછે, ખુસુસેન હજૈરત છંકરીઆ અલફિરસલામની ફહ મારી જમણી તૈરફ ઉભીછે, અને હું સાફ નાહીંછું કે યહી માઝમુમની ફહ મારી કાબી તૈરફ ઊભીછે,

અને રોઈ રહેઆછે, અઘ્યે સીમર ઇલનોશન હું તને કહું છું કે અઘ્યે મલઉંન
ઘ્યેવી રીતે બેઅદથી અને બે મુરવતી નહીં કરે, અને ઘ્યેક લેહેનો આ કારે
બદથી તઆમુલ કર, અને મારા સીનાથી ઉતર કેમકે આ વખત નમાઈનુછે,
હવે હું કીબલા રૂ થઈને બેસું, અને દુગાનાઘ્યે હક અદા કરું, અને તે પછી ને તું
આહે તે કરને. આ વાત સાંભલીને સીમર ઇલનોશન હજરત ધમામ હુસેન
અંલએહિસલામના સીના ઉપરથી ઉતરેઘ્યા, તે બાદ આપ કીબલા રૂ થઈને બેઠા
અને સીજદઘ્યે ખાલકમાં માથું ઝુકાવીડ, હક હક તે કાશીર બદનહાદે ઘ્યેટલી
કુરસત ન આપી કે મુહમ્મદ મુસતંશના અગરબંદ બીના સીજદા કરે, તરતજ
ખંજરે બુરાનથી ગળું કાપીડ, અને અસમ મુબારકથી માથું જુદું કીધું, શરબત
શહાદતનું પીવરાવોડી, અને આપના રૂહે રોજઘ્યે જીજવાનની તંરફ પરવાજી કીધો.
ખુંદા તાઆલમ તે સીમર મલઉંનના હાથને કંતી કરના અને દોજઘ્યે હાવીઆમાં
બાલના.

મરસીઓ હજરત ધમામ હુસેન અંલએહિસલામનો.

શહીદે કરબલા બાબા,
હજાર અશસોસ તુમ મારે,
લહુમે તુમકો નીલવાયા,
નીહાયત સંગ દીલ હોગા,
અગર હમરાહ ના મઘ્યે હોતી,
ગદાઈ કરકે પીનવાતી,
મદાના તુમસે છુટા,
બનાયા કરબલામે આપ ને

ગૌરીબે બેવતન બાબા;
ગઘ્યે તીશના દહન બાબા. ૧
તુમહે સૈયદ ઠઘ્યેરાયા;
કે વોહ શમશીરજન બાબા. ૨
તુમહારી લાશપર રોતી;
તુમે દો ગજ કશન બાબા. ૩
હકે કાઝીબા છુટા ઘરુ છુટા;
આપના વતન બાબા. ૪

મરીને બેપીદર મુશકીલ,
 ઊઝાડે હાથમે' આંધે,
 અને કાસમને જળ અરછી,
 વાંહાં થઈ ગઈથી ઊસ,
 અંલી અકબરકો રોબુ' મઝે
 મીલાયા ખાકમે' તકદીર ને
 થી છોટી છોટી બધ્યાં ઝોર,
 સીઆ હોવેગા કીસને લા ' કે
 ગલા પેઆસા હી કટવાંયા,
 તસફુક' આપકી ગુરબત કે
 હસન કો જહોર પીલવાયા.
 મીટાઈ રશતે રશતેહી,
 દુદહનકો બ્યાહ કર કાસમ,
 જનાજો લેકે નીકલી અપને,
 અગર અબ ખાક ઉડાવુ'ગી,
 લહેદપર ગુલ મચાવુ'ગી,
 થપક કર કયા હુવા રનમે',
 લહેદમે' કીસ તંરાહ સોવે,
 અબ આગે કયા લીખુ' યારો,
 બનાઈ આહો નાલોંસે,
 હુએ ચેહ બાકેશ બકુશતેબાન,
 ફંચુલ અર્જ બહોરે ખાલક કી

કુશાકા નો કે પોતાથા;
 લઈનાને રસન બાબા. ૫
 નો ખાઈથી કલેને પર;
 ઘડી ગોરે હસન બાબા. ૬
 અંલી અસંગરકો રોબુ' મઝે;
 સારા ચમન બાબા. ૭
 નંહનાસાથા કંદ ઉસકા;
 અસંગરકો કશન બાબા. ૮
 તેલબ પાની ન રરમાયા;
 મઝે હુકમો સુખન બાબા. ૯
 તુમહે તેગોંસે કટવાયા;
 નીશાની પંજતન બાબા. ૧૦
 અપને ઘરમે નહીં લાઝે;
 દુદહકા દુદહન બાબા. ૧૧
 તુમહે જતા ન પાવુ'ગી;
 બસેદ રંબો મોહન બાબા. ૧૨
 નો અસંગરકો સુલાતેથે;
 કે વો ગુ'આ દહન બાબા. ૧૩
 નો ગુમરીથી શહીદાં પર;
 વો અપની જા' કશન બાબા. ૧૪
 આકરતો તુમહારા હુએ;
 જુઓ ઊસકા સુખન બાબા. ૧૫

સલવાત ૧ લી.

સલવાત કે ઉત્તપેહ નીસાર ગોહર,
અર્જ અમરે ખુંદા બ ંદીરલ ખુમ,

ના નખીઝિ ખુલંદ સીશત હુઝિ.
નશ કરકે અંલીપે વશત હુઝિ.

અઝમે બર્જમે ચમન બર બાગે નખી, સલવાતકે ફુલ નીસાર કરો;
યાઝને કે અંલીસે તા મેહદી ઇમામ, હક અસના અંશર ના શુમાર કરો. ૧
ઇસ બાગે ઇમામતકી હુઝિ બહાર, બ જનાબે મોહમ્મદ અંલી વિકાર;
નંહરાસે જુહુર હુઝિ તુરી નેહાલ, તો અંલીસે ઊતુલ ફેરાર કરો. ૨
સર સખજં હુઝિ હસે ચેહ સખજં ચમન, ગુલે સખજં હુઝિ ખાસ ઇમામે હસન;
કહેતી હુઝિ ચેહ બુલબુલે ગુલકે ઊપર, ઇલમાસો જંમૂંદ નીસાર કરો. ૩
ગુલે સુરખ હુસફન હુઝિ ગુનચે દહન, તરો તાજી હુઝિ હસે ચેહ રશકે ચમન
કહેતી હક ચેહ કાને બદખશાકે લાઝીલ, ઇસ ગુલપેહ સદા બલહાર કરો. ૪
ગુલ હજાર ના ઝાખીદ બાકુર હુઝિ, તો ગુલાબે જનાબ બાઝશર હુઝિ;
ગુલે મોગરા મુસીઝિ કાંજંમ ઝમાર, ગુલે રઝિહાં રજીકો શુમાર કરો. ૫
ચમપા વ ચમખેલી તંકીચો નકી, ના હુઝિ સરવે ખીરામાને તખવી;
ગુલે સોસન હુઝિ અંસકરી નંખે ચમમ, ના નીજારઝિ બાગે બહાર કરો. ૬
હસ ગુલકી હુઝિ ઝારજુમંદ જહાં, ગુલે મખંમલી હુઝિ વોહ ઇમામે જંમાં;
ચેહી બુલબુલે દીલ કહેતા હુઝિ શીતાબ, હાં જુહુર અઝમે અંલી વિકાર કરો. ૭
અલીહરે ગુલશને ફુંદરતે હક, નવ નીહાલ હુઝિ હસે ચેહ ચઉદા તખકં;
હાં બર્જમે નીશી ગુલ ંશતે ચમન, ચેહ સઝમેરે ગુલે ગુલજાર કરો. ૮
ઇસ બાગકે હર ગુલો ગુનચે કલી, ઝિક ઝિક પેહ શીદા માઝમુમ અંલી;
હુઝિ અંરજં કે બારે ખુંદાયા શીતાબ, ઇન સખકા મુજે જંઊવાર કરો. ૯

સલવાત ૨ જી.

અમ્મે બજંમ નીશીનો બખંતાવરો, તસલીમ બબા સેલવાત પડોહ;
 બ અદબસે હાં અમ્મે તાઝીંબવરો, બ રમુલે ખુંદા સેલવાત પડોહ. ૧
 હક કાઝીંબમ્મે આઝીંજંમ જસકી સદશ, વોહ ગોહરે યકતા હમ્મે શાહે નબશ
 હક ઊસકી તંરશ વોહ હકકી તંરશ, બર અંલીએ ઊંલા સેલવાત પડોહ. ૨
 નો હમ્મે તોહીરે ખોસ કનીજ ખુંદા, વોહ હમ્મે શતેમા શાશ્યે રમ્માને બજા;
 હસ જોતે મુતહરે પર સદહા, હર સુખહો મસાં સેલવાત પડોહ. ૩
 હક જનામે હસન નો વોહ કુશતએ સમ, સરદાર શખામે આહેલે ધરમ;
 હસ જીલમ રસીદહ પર બ અલમ, બા અશમે બુકા સેલવાત પડોહ. ૪
 તીશના વ ગુરસના બ દશતે બલા, પએ ઉમતે ઝાસી નો કંતલ હુવા;
 રોરોકે વોહ સીખતે નખી પેહ સદા, અફ આહેલે અંજો સેલવાત પડોહ. ૫
 હમ્મે પાંચ વ નોહ મીલ અહારદહ તન, એહમદ વ અંલી નેહરા વ હસન
 શપીરસે તો લે ઇમામે જંમન, એક એક પેહ સદા સેલવાત પડોહ. ૬
 અશજોલે ખુંદાસે અફ આહેલે અંજો, માંઅંસુમકી હુધ મકંબુલ દુઆ;
 જોકીરથા તો શીર જંઊવાર હુવા, સદ શુકરે ખુંદા સેલવાત પડોહ. ૭.

સલવાત ૩ જી.

મુજરા હમ્મે ઊસે કહેતાથા જસે વાહ સંદલે અંલા તસવીરે નખી;
 બાનોકા પીસર પએદા નો હુવા, વાહ સંદલે અંલા તસવીરે નખી ૧
 બાનુને નો રખા નામ અંલી અકબર, સોએ વોહ ગુલશમે અંલી;
 લેલેકે બલાએ કહેતીથી, વાહ સંદલે અંલા તસવીરે નખી. ૨
 નકશેસે તો અફન પયમબર થા, વોહ સેરવે સનુવરે બાનુકા,
 ખુંરશેઠ ખંતમ કયા માહે લકા, વાહ સંદલે અંલા તસવીરે નખી ૩

- કીસ માંકા કલેજ આખો દીલ, થેહ દીદ સીવાએ બાનુકા;
 મરનેકાં ચલા તો કહતીથી, જા સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી. ૪
 વાહ દેખ શખીએ આહમદકાં, કહતેથે આપસમેં મલગીન;
 હુએ જાને હુસનેન ઇખને વાહ ઝાંલી, વાહ સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી;
 અએસા વાહ નો થા બાનુકા પીસર, દુક મુંહ ન શીરાયા શેનાંસે;
 વાહ શએજ નોથી જમઘર કયા કયા, વાહ સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી. ૬
 ઘોડેસે ગીરા જખ જંખીમી હો, હુમ શકસે પયમખર મકંતલમેં;
 ખરછીકી અની સીનેમેં રહી, આ સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી. ૭-
 મુશતાક ખયાં અખ કીસસે હો, માતમ નો હુવા યાંહાં અકખરકા;
 વાહ સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી, વાહ સંદલે ઝાંલા તસવીરે નખી. ૮

ફાતેહા દોઆએ બાઅદ મન્લીસ.

- યા રખેં બહકે મુસતંશ. યા રખેં બજાહે મુરતઝાં;
 યા રખેં બજાહેરાએ હસન યા રખેં બજાહે કરબલા.
 ખારે ઇલહા નો હુએ ઝાંલમમેં અઝાદાર હુસેન,
 મદહાખવાં મરસીઆગો જાંકીરો જંવાર હુસેન,
 દારત દારાંને મોહીઝાંને ઇમામે મજલુમ,
 તેરી રહમતસે નહો દાનુ જહાં મેં મહેરુમ.
 નહાં મહયુસ ન મોહતાજ ન ખીમારો ઝાંલીલ,
 ઊનકા હરહાલમેં રહે ખારે ખુદાયા તુ કશીલ.
 નો લાવલદ હુએ ખુદાવંદા ઊનકો દે શરજંદ,
 તબીલ ઊમર હાં મોમીન હાં ઝોર સાઅદત મંદ.

ના ના બોહોત મુશતાફ હૈયે સખકો ઈઆરત નસીબ હો,
 હો મસતબેઅે ઝોર હૈયે કરે ઉમરાલી હો.
 આમુરજશે અમવાત હો ઈન્દોકો દે તુલ હયાત,
 જોહુદહો ઇજેત આબરૂહો અહેદો પઝેમોકો સુખાત.
 મોહતાબ મત રખ, દે ઝીના, બીમાર મત રખ, દે શશ,
 હોવે મદયુનાં અદા મહયુસ હો જાવે રહો.
 પડકર દરૂદ શતેહો આમીન કંહો માર્ગમુલ હૈયે,
 દર હૈયે અજાબતકા ખુલા સખકી દોઆં કંયુલ હૈયે.

શતેહો દોઆંએ બાદ મજલીસ.

કર હકેસે દોઆંએ શસીહ બેતાબ,	હૈયે વકેત દોઆંએ ખંચેરે આહુબાબ.
યા રખ હો જંહુર સોહયુલ ઝંસેર,	યે બંદા હો તુર સોહયુલ ઝંસેર.
યા રખ હો ઇમામે પાક જોહીર,	બા શયકતો શાનો આદીલ જોહીર.
મહેદીકા હો દોર દોર યા રખ,	માર્ગદુમ હો જુલમે નાર યા રખ.
ઇલાહી હાજતી સખકી રવાં હોં,	ન મામીન દરદા ઝંમમે મુખતીલાહોં.
હાજર હૈયે ના મજલીસે ઝંજોમે,	મશગુલ હૈયે નાલચ્ચા ખુકા મં.
હાજત રવા કર ઊનકી યા રખ,	બર આવે નાહો મુરોદ મતેલખ.
કરમ કર તાઝીઅા દારોપે યા રખ,	શશ નાજલહો બીમારોપે યા રખ.
ઇલાહી ઉકદા મોહતાબોકા વા કર,	ખુંદયા ઝંચેબસે દવલત અંતે કર.
મહયુસ હો કંફદે ઝંમસે આજ્ઞાદ,	મોહતાબોકા કર ઝંની થ આબાદ.
બીમારોકો દે શશચ્ચે કામીલ,	મુકરજુકો હો નજાત હાસીલ.
મુઝંજંજ હૈયે શાહકે તાઝીઅાદાર,	મહયુજંહો હાજઆં જંજાર.

માંખાપકો સખકે બખશ ગંશર, ફરજદાકો કર સભાંકે અબરાર.
દુઆંકા ખાંતીમા હુએ શતેહા પડ, ફરો શુકરે ખુદા અલહમદો પડકર.

ખિસમિલાં હિર રેહમા નિર રહીમ.

જીઆરત.

કીબલે તંરશ મોહ કરકે પડહનાઃ

અસ સલામો અંલફકા યા અબ્બા અંબદિલાહ, અસ સલામો અંલફકા યબ
ના રૈસુલિલ્લાહ, અસ સલામો અંલફકા યબના. અમીરીલ મોમનીન, અસ સલા
મો અંલફકા યબના શતેમતજજહેરા, અસ સલામો અંલફકા યા સારહલાહ વબ
ના સોરેહી વલ વીતરિલ મઆતુર, અશહદો અન્ના કંદ અક્રમ તસ સલાતા વ
અતફતજજકાતા વ અમરતા ખીલ માઅરૂશ, વના હફતા અનીલ મુનકરે હતી અ
તાકલ યકીન, ૨ લાઅં નહીહો ઊમ્મતન કંતલતકા, વ લાઅં નહીહો ઊમ્મતન
જંલમતકા, વ લાઅં નહીહો ઊમ્મતન સમેઅંત ખેજાલેકે ફરાજયત ખેહ, યા
મઆલા યા અબ્બા અંબદિલાહ, વ રેહમતુલ્લાહ વ બરકાતોહઃ

સીધે હાતકી તંરશ શીર બકે પડહના.

અસ સલામો અંલફકા યા ગંરીબલ ગુરબા, અસ સલામો અંલફકા યા
અનીસલ જુકુરા, અસ સલામો અંલફકા યા મોખી સશ શીઅંતે વ જવારે શી
યઆમીલ જજા, અસ સલામો અંલફકા યા મઆલાયા યા અબલહસન યા
અલી યબના મુસદ્દજા, સલવા તુલીહો અંલફકા વ અંલા આબાઅિકા, વ
અઆલાદે કત લંધયખી નત તાહરીન, વ રેહમતુલ્લાહ વ બરકાતોહઃ

કીબલે તંરશ મોહ કરકે પડહનાઃ

અસ સલામો અંલફકા યા સાહેબજં જમાન, અસ સલામો અંલફકા યા
ખંલીશતર રેહમાન, અસ સલામો અંલફકા યા શરીફલ ફુરઆન, અસ સલામો

ઝંલડકા યા માઝંદનલ જુદે વલ ઝેહસાન, અસ સલામો ઝંલડકા યજી
રસુલિલીહે, વ રેહમતુલીહે વ ખરકાતેખ

કાતેહાં.

(ખેહરે તરવીકા)

અસમિહલા હિરરેહમા નિર રહીમ.

ખેહરે તરવીહે રસુલે નામદાર	ખેહરે તરવીહે ઝંલી ઝાલીવીકાર,
ખેહરે તરવીહે અતુલે પાક જાત	ખેહરે તરવીહે હસન વાલાસીશત.
ખેહરે તરવીહે હુસેને તીશને કામ	ખેહરે જંઝેનુલઝાખેદીને જુલકરામ,
ખેહરે બાકર રાજદારે જુલમનન	ખેહરે જાશર કાસરે સીરપે અલન.
ખેહરે મુસા હાદીઝ રાહે હુદા	ખેહરે તરવીહે ઇમામેદી રજા,
ખેહરે તકી વ હમ નકી દો સરવરી	ખેહરે તરવીહે ઇમામે અશકરી.
ગરજે તુમકો ખુવાહેશ હક અફ મોમેની	હક જુહરે મેહદીઝ હાદીઝદી,
તો પગ, સખ મીલકે બા અશમે પુરાખ	સુરતે અલહમદકો ખેહરે સવાખ.

અલમહદોની સુરત પડવી.

ખેહરે રહે હર નખી વ હર વલી	વસેશક અજ શાશીક મોવલાઝંલી,
ખેહરે રહે હર શહીદ કરખલા	ખેહરે અસહાબાને ખંતમુલ અખીયા.
ખેહરે અખશીશ વાલેઘને ઝેક દીગર	ખેહરે રહે હર રવાનો ખેહરો ખર,
જીતને હઝે હાજ વ જંબીરે ઇમામ	મનજંલે મકસુદકો પોહજે તમામ.
ગોકે હઝે મેહગુસીયા ઝાર કરજદાર	હોવે ઊનકી મુખંલસી પરવર દીગાર,
કુદરતે કામીલસે અપને ખેનીયાજ	અંદક મોહતાજકો કર સરશરાજ,
લાવલદકો સાહબે અવલાદ કર	ખાતરે ગમગીંહો ઉસકો નાદ કર,
વાસતે ખીમાર દશતે કરખલા	મોમેનો ખીમારકો હોવે શાશ,
સુરતે અલહમદ પડલો હાથ ઉઠા	તકે હો હરઝેકકી હાજત રવા,

અલહમદેની સુરત પડવી.

શતેહાકા સવાબ બખશા . જનાબે પૂજીતનપાક, દુવાજીદેહ ઇમામ વ
ચારદેહ માસુમકો, કરબલાકે હશ્તાક દો તનકો વ સવાબ શતેહાકા બખશા
અલીહુમી સૈલેઅલા મુહમ્મદન વ આલે મુહમ્મદ—યા ઇલાહી બરાએ પૂજીતન
પાક દુવાજીદેહ ઇમામ વ ચારદેહ માસુમકો નો ઇસ મજલીસે અન્જમે મોહીબીને
હુસેન હાજર હએ, ઉત સબકી મફસુદે દીલ બરઆવે ગુનાહ સંગીરે વ કબીરે
અંશુ કર, અસુસન જસનેકે ચે મજલીસ . જનાબે સધ પેદુશ શોહદા બરપાકીહક
ઉસકીલી મુરાદ હાસીલ કર, બરાએ અન્જાદારોને હુસેન ઇબને અલીકે, કબુલ
કુન, કબુલ કુન, કબુલ કુન, બલગુલઉલા બે કમાલેહી, કશકુદ દુબા બે જમાલેહી,
હસનદ જમીએ બીસાલેહી, સૈલુ અલેહ વ અલેહી, સૈલેલાહા અલો ખંદર
બલકેહી વ તુરે, અંરશેહી મુહમ્મદન વ આલેહી, વ અલીએ આલાહેહી અજ
મદનતે તેઈબીનતે, તાહરીન બે રેહમતકા યા અર રેહમુર રાહમીન.

મંદહે દર ફજલતે મજલીસ.

આજકી શબ અફ મોહીબીં તુરસે માર્ગમુર હએ,
કયા અન્જાદારોંકે દીલ ઇસ બજમમે મસરૂર હએ,
લેકે તબકાં તુરકે હાજરે યાં ગીલમાં હુર હએ,
મુશકો અમબર અતરો ગુલ આર જનીંતી કાકુર હએ,
આજ કયા બજમે હુસેન ઇબને અલી પર તુર હએ;
જસમે ચે મજલીસ હકકી ઊસકી બલાયાં દુર હએ. ૧
ના હએ મોમીન નજદે બજમ ઉસસે સકર કઇ કોસ હએ,
ના નંહી ઇસ બજમમે ઊસપર મુઝે અશ્સોસ હએ,
બજમ મત સમજો ઇસે ચે જનીંતીલ શીરદાસ હએ,
હામેલાંને અંરશે કુરસી બજમકે પાખોશ હએ, આજ. ૨

કરતા હૃદ અર્જુને ઝાંઝાં લા જા ઝાંલીકા પાર હૃદ્યે,
 અસ હમેશા સર પે ઉસકે સાયફ ગર્જીર હૃદ્યે
 હરથડી ઉસકી મદદકો હૃદધરે કરીર હૃદ્યે,
 ઉસકા હામી હશરમેં ખુદ ઝોહમદે મુખંતાર હૃદ્યે. આજ. ૩
 મજલીસે શાંખીરકી જસ શખસને બાની હૃદ કી,
 મીસલે ધબરાહીમ ઉસને હૃકંકી કુરબાની હૃદ કી,
 જસને દીલસે આપને બરપા અર્જુને સુબહાની હૃદ કી,
 અસ જનાબે પંજીતનકી ઉસને મેહમાની હૃદ કી. આજ. ૪
 કયા કમાઇ નેક હૃદ જસનેકે યહાં જૈર ખંરચ કર,
 દાઝ્યાવતે આલેઅબા હી દીલસે ખુશહો ખુબતર,
 ઝોહમદો હૃદધર યહાં જૈહરા ઉસન હૃદ ખુશ સયર,
 ઝ્યાર શહીદ કરબલા તશરીફ લાઝ્યે હૃદ્યે દીગર. આજ ૫
 અફ મોહીયાં જસને કી ચે મજલીસે શાહુ ઉમમ,
 ઉસ મકી ઝ્યાર ઇસ મકાંકા કયા કહું ફતબા રકમ,
 કયું હમેશા રહેવે ના ઇસ ઘર પે ખાલીકકા કરમ,
 યહાં જનાબે પંજીતનકે આફ હૃદ્યે ઝાંલી કંદમ. આજ ૬
 નજંદે હૃકં ઇસ અર્જુમકી “માસુમ” અજબ તૌકીર હૃદ્યે,
 ઉસકી ચે મજલીસ હૃદ જા ઝાંકાં તેરા શાંખીર હૃદ્યે,
 શુકર કર ચે મદેહલી હૃકંમેં તેરે અકસીર હૃદ્યે,
 હશરમેં તેરે લીઝ્યે ખુલદે બરી જાગીર હૃદ્યે. આજ. ૭

કઠણ શબ્દોના અરથ.

અ.

અિખવાને	અિટલે	ભાઈઆ, બીરાદરો.
અતેહાર	"	પાક, પાકીજાં.
અકુંદસ	"	મુખારક.
અમર	"	હુકમ.
આજ્ઞાદ	"	છુટકારો, રેહાઈ.
આલી	"	મોટો.
આલી જવહર	"	મોટો જવાહર.
અમાન	"	આસરો, ટેકો બચાવની ચીજ.
અફલ વખતમાં	"	ટાકણામાં, ખરે ખરા વખતમાં.
અશરફ	"	નામીયું, વખણાએલું.
આતશ	"	દેવતા, આગ, બલતું.
અનીસ	"	આસરો આપનાર.
અલવીદા	"	છેલી સલામ, વીદાએ.
અરવાહ	"	રૂડું.
અલગરજી	"	હાસિલ કલામ, આખરકાર.
અજંદહામ	"	ભીડ, ઠઠ.
આલીમ	"	ઇલમ જાણનાર.
આમજાજી	"	ગરીબ, આજીજી થએલો.
આદાબ	"	હાથ નોડીને.
આશા	"	મગરીબ બાદ સુવાનું વખત.
આતાબ	"	રૂઝુ, ખીતાબ.
અમી	"	મા.
અમી.	"	તોપણ, લેકીન
અમીમો	"	પાઘડી, ફેટો, દુપટો.
આગાહ	"	વાકીફ.
આમીલ	"	અમલ ચલાવનાર.

અંતંબાઝો	ઝેટલે	હકીમો, તબીબો.
અનંદહા	"	સાંપ.
ઐયામ	"	વખંત, મોસમ.
અંદહો	"	ગમ, દીલગીરી.
ઝાંલાઝેશ	"	કચરો, નજાસત અંદરની.
અબતા	"	દાદો.
અકુંડા	"	સગાવાલા.
આશરીન	"	શાઆશી.
અંતૌકર	"	આપ.
અશકીઆ	"	દુશમન.
ઝાંબીદ	"	ઇબાદત કરનાર.
ઝાંજા	"	શરીરના લાગ.
અવલીન	"	પરથમના.
આખરીન	"	પાછલના.
અકસ	"	પડછાયો.
ઝાંજાદાર	"	માતમદાર, ગમકરનાર.
ઝાંજાબ	"	દુખ, મુસીબત.
અમલ	"	અશક્ત, શક્તિ, નેકીને બદીને હાઝિતે.
અનનબી	"	બીગાનો, અજાણો, નવો, બેખબર.

ઈ.

ઈસલામ લાવેઆ	ઝેટલે	ઇમાન લાવેઆ, દીન ઉપર આવેઆ.
ઈસતકબાલ	"	બગલગીર, સાંમે આવવું
ઈનતજારી	"	ઉમેદ, વાટ નાવી, ખોટી રહેવું.
ઈતેશક	"	સમાજોગ, સમો, વખંત.
ઈનકેલાબ	"	બદલવું, ફરવું, ફરીજવું.
ઈશતીઆક	"	ઈનતજારી, ઈછા, હુમ, મોહબત
ઈમકાન	"	મયસોર, હાસિલ.
ઈદ કુરબાની	"	બકરી ઈદ.
ઈબાજત	"	રજા, હુકમ, પરવાનગી.

ઇર્જા
ઇત્યામંત
ઇલતેમાસ

ઐરલે દુખ દરદ.
" તાબેદારી.
" અંરજં.

૩.

ઊરીઆન

ઐરલે ઊગાડુઃ ખુલ્લુઃ.

૪.

કંદમ ખોસ
કરામતવાલા

ઐરલે પગને ચુમવું.
" સગાસાવગા, ઐક કુટુંબના.

કંતલગાહ

" કતલ કરવાની જગા.

કાનુન

" ધારો, દંરતુર, રીવાજ.

કરાર

" ઠેરો.

કૌદર

" માલેક, કુદરતવાલો.

કંદીમ

" જુનો, અસલનો.

કાલેખ

" લીખાસ, રૂપ, વેસ.

કંતલાઓ

" કંતલ થઈ ગયેલા.

કરશાર

" સુખન, કલામ.

કૌરીએ કુરઆન

" કુરઆન પડનાર.

કબલ

" આગલ, પેહલાં.

કંતો

" કાપવું, જીવું કરવું, દુકું કરવું.

કંતેરા

" ટીપા, ખુંદ.

કબાવા

" ઊંટ પરની ખેઠક.

ખ.

ખંતા

ઐરલે તકસીર, ગુનો.

ખંઐરીઆત

" સારી ખંખર.

ખોશ

" ધાસતી.

ખીતાખ કરીને

" હુશીઆર કરીને, ચેતવણી આપીને.

ખુંતેખો

" હમદાસના ખુંદાની, તાઅંરીફ ખુંદાની.

ખુંન આલુકા
ખાનુન
ખીલાશત
ખાલીસ
ખાદમ
ખંખીસા
ખામોશકરો
ખીદમત
ખુંશનુદી
ખશ
ખંવાખ
ખુંજાદી

ઝટલે લોહીથી ભરેલું.
" ખીખી.
" રાજ.
" પાક, પાકીજાં.
" ગુંલામ.
" ચુડેલ, ડાકણ.
" ચુપ રહો, છાના રહો.
" ચાકરી, સેવા, અરદાસત.
" ખુશી.
" ગુસ્સે, દીલગીર.
" સપનું.
" શહેજાંદી.

ખ.

ખંશ
ખંશપરખંશ
ખીરખાન
ખવહર
ખલતાન
ખુરખત
ખંસંખ
ખારત
ખંજ શોહદા
ખંમ
ખાદમાં
ખાફખ
ખંજનશર
ખીરદ
ખુખાર

ઝટલે ખેડોશી, ચકર, આરોટ.
" ચકર ઊપર ચકર, ફેર, ધુમરી.
" છોટા, પટલો.
" ખાલી, દુર.
" તરંખતર, કુખેલા, ખરડાઝેલા.
" ગરીબાઇ.
" ગુંમ, બાતીલ.
" પાઝેમાલ, નાશ.
" શહીદાનો જુમલો.
" મુસીબત.
" ખાખામાં.
" નાખુદ, અલુપ.
" ગરજતાર.
" ખાક, માટી, વટોલીઝા.

ગુંબારઆલુદા
ગંજંબનાક
ગુંદબ

ઝમટલે માટીથીભરાઝમલા.
" ગુરસા ભરેલો.
" ઝસત, હુમલું.

ધ.

ધુરકે

ઝમટલે દમ ભરાવે, બીવરાવે.

ન.

નાસીર

ઝમટલે શતે કરનાર.

નાજંલ થવું

" આવવું, હાજંરથવું.

નરગામાંથી

" લીડમાંથી.

નારો

" નીસાસ.

નીદા

" પુકાર, ઝવાન.

નશસમાં

" દીલમાં.

નખાત

" છુટકારો.

નીકાળ

" પરદો, યુરખો.

નાતવાની

" કમતાકતી.

નંગે સર

" ઉગાટે માથે.

નીસબત

" લગાવટ

નહેર

" નદી.

નોચવું

" તોડવું, ખેંચી કાઢાડવું.

નવનીહાલ

" નવું ઉગતું ફુલ.

નોખત

" વારી, હકીકત.

નવશા

" દુહા, વરરાખ.

નુરલઝંકન

" આખની રોશની

નસંરત

" શતે.

નફ્રીસ.

" ઉંચી, પાક, પાકીજા.

નીસાર

" કુરખાન.

નોંશ કરવું

" ખાવું, પીવું સહેત કરવું.

નાગહાં

" ઝિકા ઝિક

નજંદીક	ઝેટલે	પાસે.
નેઆમતો	"	સારી ચીઝો, ચડતી
નીહાયત	"	ધણ્યજ.
નસીખ	"	કીસમત, ખંખત.
નસેરાની	"	નસારો, દોષીવારો, શીરંગી.
નાખેકાર	"	નીચ.

ચ.

ચાતંરફ	ઝેટલે	ચારેબાજુ.
ચાદર	"	ઝોડની, ધુરખો.
ચમનનું	"	બગીચાનું.

જ.

નજાંઝેખંડર	ઝેટલે	નેકબદલો.
નજીરા	"	શેહર, મુલક.
જાઝેજી	"	રવા, વાજીબ, ફરજી.
જાહાદ	"	કારીઝો, માણસની ગરદન કાપનાર.
જાનજીર	"	સાંકલ.
જાંખાહ	"	કુંતલ.
જાંખાદા	"	વધારે.
જાંહ	"	સારા, ખુશખબરીની નીશાની.
જાગરસોજી	"	કલેજનો બગેલો.
જાનસોજી	"	દીલનો બગેલો.
જાંહીદ	"	પરહેઝગાર.
જાંરખ	"	વાર, ઘાવ.
જાહાદ	"	દીનની લડાઈ.
જાંદ	"	નાનો.
જાંદા	"	નાની.
જાસમ.	"	શરીર.
જાફાકાર	"	જીલમ કરનાર.

જસદ	ઝેરલે	બદન, શરીર.
જહગરૂ	"	જવાબલેનાર.
જંબાનીઆ	"	દરબાનો.
જંનદા	"	જીવતા.
જલાલ	"	જાશ, શુરાપાણું.
જજા	"	બદલો.
જાનકશાની	"	મરતા સુધીની બાહાદરી.
જામંદ	"	કમ કુવતી.
જંદમાજંદ	"	બાપની નાની.
જંકરમાં	"	યાદમાં.
જુરીઅંત	"	હીંમત.
જંરાહ	"	લડાઈનો લીબાસ, કુરતો.

ટ.

ટાપોંથી	ઝેરલે	લાતોથી, ખરીઆથી.
---------	-------	-----------------

ત.

તાગીર	ઝેરલે	તાબાન, હલાકે.
તુરક	"	તુરકો, તુરકસ્તાન
તનુર	"	લઠી, મોટો ચુલો.
તુલુ	"	ઉગવું, નીકલવું.
તંલખ	"	ખામ્મિશ, ઇછા.
તસલી	"	દીલાસો, આસરો, ટેકો.
તામંમુલ	"	સખર, થોળવું.
તનહાઈ	"	ઝેકલાઈ, જુદાઈ, ઝેકાંતપાણું.
તંઝેઅલઅંરજં	"	જંમીનને કાપવું.
તંઝે	"	ચાલવું, કાપવું.
તામંખીર	"	સપનાની હકીકત, ખુલાસો, તાસીર.
તામંજંત	"	માન, ઈજ્જત, આખરૂ.

તાઝીમ
તકરીમન }
તલમલબુ
તવલુદ

ઝિરલે નમસકાર, આવકાર.
" તડકડબુ, પછાડા ખાવા.
" પઝેદા થાવુ, જનમ.

તકંદીસ }
તહલીલ }

" છંકર ખુંદાનું, ઇબાદત.

તીજરત

" સોદાગરી.

તાજઅલ અંબીઆ

" અંબીઆના તાજ.

તસનીશમાં

" પોતાની બનાવેલી કીતાબમાં.

તોશા

" ભાતુ.

તાઝીઆ

" મલાઈના.

તશાહ

" બહી, ઝિક્કબતનું ફલછે.

તસદુક

" દુરખાન.

તોક

" શંસો, ગલામાં નાખેલી સાંકલ.

તહકીક

" ખાતરી ભરેલું, નક્કી.

તશરીફ શરમાયબુ

" આવબુ, હાજરથબુ, ચાલબુ.

તાંઝીબ

" અચરત.

તવશીક

" હીમત, જુરીઅત.

૬.

દરંજ

ઝિરલે મોટું, લાંબું.

દુર

" બાલી, ગવહર.

દુર

" કોડા, ચાબકા.

દવાત

" ખડીઆ.

દરવેશ

" ફકીર, સાયલ.

દરમીઆન

" વચ્ચે.

દરદઅંજામ

" દરદખી ભરેલો.

દીમાઈ

" ભેજુ.

દસ્તક દીધો

" હાથ મારેઆ.

દરપેશ	ઝેટલે	પાસે, આગાલ, પગપાસે.
દુશવાર	"	મુશકેલ.
દાડૂલ અમારામાં	"	હંકુમતની માડીમાં.

પ.

પુરજો પુરજો	ઝેટલે	કટકે કટકા.
પરવાજ	"	ઉડવું, આકાશે જવું.
પેશાની	"	કપાળી.
પનાહમાંહે	"	રક્ષણમાંહે.
પુરજોમ	"	ગેમથી ભરેલો.
પરંદા	"	પક્ષીઝી.
પામાલ	"	ખરખાંદ, નાશ.
પારાપારા	"	કટકા કટકા.
પરવરસ	"	ઊંઘારવું, ઊછેરવું.

ર.

શખંર	ઝેટલે	આંહુકાર, ગુરૂર.
શીરાક	"	જુદાઈ, વીછાડો.
શૈતથીઝી	"	વહીગીઝી, નીકલી ગીઝી, મરીગીઝી.
શરામોશ	"	ભુલીજવું, ઝેલત ખાવી.
શક્ષીહ	"	માઝીની ભરેલો, મકસદ ભરેલો.
શરેક	"	છુટા, ખંલાસ.
શી સખીલિલંલાહ	"	સુંદાની રાહમાં.
શરાકત	"	છુટકારો.
શરાકીન	"	શીરકા, જાત, કોમ.
શઝેજંદરજંત	"	પદવી ઉપર પોંહ્યાંચાડનાર
શરેસખે	"	ચારગાઉ
શક્ષીક	"	ખેડયા, શરમ વગરનો.
શૈરન	"	તરતજ, તાખર તોખ.

બ.

અલવચ્ચઆમ	ચેટલે	સઘલા લોકાથી ભરાચ્ચેલીઠઠ.
અરપા	"	જાહેર, પચ્ચેદા.
અલીંગ	"	શુદ્ધ, ભુલવગરનું.
અશીરત	"	આંખોની રોશની.
ખીશારત	"	ગંચેખી ખખર.
અઈઅત	"	ઈતાચ્ચેત, તાંચેદારી.
અદ્યુ	"	ખરાખ વાસ, ખરાખ સુગંધ.
અહક	"	ખરાખર, વાજખી.
અગિરચદ	"	રોવો, માતમ કરો.
અરાહના	"	ઊગાડા.
ખેદરેંગ	"	ખેઈનસાશી, વીચારવગરનું.
ખેતાખ	"	કરાર વગરનું.
ખારહા	"	વારખવાર, થડી થડી.
ખીદચ્ચેત	"	અદ્ધકામ.
ખિલા	"	વગર, સીવાચ્ચે.
ખાજ	"	મરતખો.
ખુજંડગ	"	મોટો, જંઈશ.
ખની અલ અલી	"	અંલીના કંખીલાના
ખની	"	કંખીલાને ઠેકાણે વપરાતો લકખ
ખેસાખંતા	"	ચ્ચેકા ચ્ચેક
ખેતાઅંમુલ	"	સખરવગર, કરારવગર, થોભિઆવગર.
ખોસેગાહ	"	ચુમીચ્ચે આપવાની જગા.
ખેઅકા	"	પાયાવગરનું, નહીં ટકવાનું.
ખીસતર	"	ખીછાનું.

મ.

મિનંત	ચેટલે	આજજી, ભુલાટ.
મુખંખર	"	ખખર કરનાર.
મુખાતીખ	"	રજ્યઆત.

માઝાંજીર	ઝેરલે	આંધલો.
મુકાબલો	"	સામનો.
મખંડી	"	છુપું, ગુપત, બાતીન.
મીઝાંદ	"	મુદત, વાઝેદા, ઝેકરા.
મકંતલઝાંજીર	"	મોટુંલશકર, ઘણાં કાતીલો.
મેહાર	"	ઊઠના નાકમાં ન રસી બાંધેછેત.
મુશતાક	"	આશક.
માહાલ	"	મુશકીલ, અડચણ ભરેલું.
મહેજ	"	માતર, શકત.
મરહમ	"	મલમપટી, ઝાસડવેસડ.
મુનસ	"	સાથી, આરામ આપનાર.
મકંતલ	"	કંતલ, થવાની જગા, લશકર.
મુકંદર	"	કીસમત, નસીબ.
મશગુલ	"	અકચુર.
મસનદ	"	તખત.
મશરકથી મગરજ	"	પુરવથી પછમ.
મયસેર	"	હાસીલ.
મુકીમ	"	કાયમ.
મોકુશ	"	ખંદ.
મુતકંનીના	"	ચકીન વાલાના.
મુખાલીશ	"	દુશમન, દીનથી શરી ગચ્ચેલા.
મુખંતલેશ	"	ગુદા.
મુખતીલા	"	ધેરાઝેલો.
મગરીબ	"	સાંજનો વખત.
મુતસલત	"	કાયમ
મજલુમ	"	ચતીમ, વગરવારસનો
મુનાદી	"	ઢંઢેરો, થાલી.
મુરખસ	"	રખસેત, રજા.
મુસાહેબત	"	દાસતી, સાથે રહેવું.
મજમુન	"	હકીકત, વીગત.

મુતેહર

મુકંદમ

મનમંદ

માનરો

મીમળર

મંજલેકકા

માયુસ

મહેલત

મુસતહફ

મસલેહત

મુસતઅંદ

મુશક

મારકામાં

માયમુલ

ઝેટલે

પાક, પાકીજી.

"

પગ આગલ.

"

રસતો.

"

હાલ, હકીકત, અહેવાલ.

"

વાઝેજ. નસીહત કરવાની ખેડક.

"

આખરી દરજા.

"

નાવિમેદ

"

ધુરસત, મુદત.

"

લાયક.

"

સલાહ, વીચાર

"

તેયાર, કમર બાંધીને.

"

કસ્તુરી

"

મકિદાનમાં.

"

દસતુર.

ય.

યકીનન

યમીનમાં

ઝેટલે

ખાતરીથી

"

આજુમાં.

ર.

ઝેટલે

શેહેરનું નામછે.

"

છુટકારો.

"

મરતખો, ધજત.

"

દુખ, બહમત.

"

રંડાવાની આઢણી.

"

ધુટન ઊપર હાથ રાખીને ઊભું રહેવું.

"

દાસ્તદાર.

"

તદખીર.

"

પાવડી. જીનની.

"

ચેન, આશાએસ.

"

રજા.

"

રજા.

રૂમ

રેહાઈ

રૂતખો

રંજ

રંડસાલો

રૂક

રશીક

રાઈ

રીકાખ

રાહત

રખસત

રસ્તગાર.

ઝેરલે

છુટેલો, આઝાદ.

૬.

લરનો

ઝેરલે

કપારો, ધુનરી.

લીઆસ

પોશાક.

લેહનો

આંખનો પત્તકારો.

લાહકકર

મીલાવ, ઝેરકાકર.

૭.

વીલાદત

ઝેરલે

જનમ.

વશતથાવુ.

મરવું, ગુર્જરીજવું, મોત આવવું.

વાહાશતદાર

બીહામણું.

વલોહ

ખુદના કસમ.

વધલો

નહીં તો.

વિકાર

ધર્મત, આખર, મરતખો,

વાલીદા

મા.

વાકા

શામીલ, સાથે, હાદીસો.

૮.

શશક્રત

ઝેરલે

મેહરબાની, પેઆર.

શામ

મુલકનો નામછે.

શામીલ

સાથે, ભેગો.

શશ

તનદરસતી

શેર

વાધ.

શવહર

ઘણી, મરદ, ખાવીદ.

શેહરો રમઝાન

રમઝાનનો મહીનો.

શશઝમત

અખશાવવું, ગુનાહોથી છુટકારો.

શંઝે

ચીજ, વસતુ, જણસ.

શશીક

તનદરસતી આપનાર.

શેરશાર

ગેડઅડાર, ઘોંઘાર.

શમઝાદાન	ઝેટલે	શાનુસ, બનીઝા.
શીકવા } શીકાયત }	"	ફરીઆદી, ગીઢાં.
શુજાઝંત	"	ખાહાદરી, નામવરી.
શીદત	"	ગંલખો, નોર.
શાન	"	કુદરત.
શયાતીનો	"	શેતાનો.
શીતાબી	"	જલદી, ઉતાવલી.
શાઝેર	"	કાં, રાવી.
શફી	"	ખખશાવનાર.
શર	"	બલા.
શરમસાર	"	શરમ ભરેલું.
શમશીર	"	તલવાર.
શહેસવાર	"	અસવાર

સ.

સઝેરાબ	ઝેટલે	તૃપત, ખુદયામટાડેલો ભરપુર.
સીઝન	"	દોઝખ.
સખંત	"	કઠાણું, સળંગ.
સુરતલકાંશ	"	કાંશની આયત ન કલા મુદત્તાહમાંછેતે.
સરવર	"	મદદ આપનાર, તાજ.
સીનાસંખંત	"	કટણુ હાથઆનો.
સઝેદાનીઝા	"	બીબીઝા.
સઝેઝાન	"	બંદીખાનાનો ચોકીદાર.
સારખાન	"	ઉંટાનો રખેવાલ.
સખંખીઅલ અસખંખીઝા	"	સખંખાવત કરનારનો માલેક.
સાયલ	"	સવાલ કરનાર, ફકીર.
સાકીત	"	ચુપચાપ.
સીફત	"	તાઝેરીફ, સના.
સાબીક	"	પરથમ, પહેલા, ઉપર.

સીઆસત	ઝિટલે	દંડ, ગુનેહગારી, સર્જા.
સશીના	"	વાણ, કીશતી.
સ્વાલહુન	"	નેક કામ કરનાર.
સુરર	"	ખુશી.
સશરજલ	"	સશર અંદ નેવું શલ.
સરાઝ્મશની	"	દુનીઆશની, શના થવાનું વીસરામ.
સીનો	"	છેતી.
સાલાર	"	સરદાર.
સીઆર	"	કાલા ચેહરાનો.
સશદેર	"	સશદે ચેહરાનો.
સહેરા	"	જંગલ વેરાનું,
સીઆ આંધી	"	કાલું ગુમાર, અંધગાર નવી હવા.
સાકીન	"	મોકુશ.
સરેપા	"	મોથાથી પગ સુધી
સરશરાજ	"	પદવીપર પાંડાંચલુ.
સાયો	"	છાંચડા.
સરહાલ	"	માથા આગલ.

હ.

હાશીજ	ઝિટલે	મદદગાર.
હઝરતજદા	"	અચરત ભરેલે.
હીશાજત	"	સંભાલ, ચોકી.
હાતીશ	"	ગડબની ખંખર કરનાર
હમરાહ	"	સાથે, ઝમકઠા.
હાલાંકે	"	હજી સુધી
હલકો આંધીને	"	ઘેરીને, ઘેરોકરીને.
હથર	"	કયામત.
હમલ	"	મુરતખો, મુરબ.
હજીરહા	"	હજીરો.

હાદા	ઝેરલે	ભુહાર;
હુમાયલકીધી	"	આજુ ઉપર આંધી.
હરચંદ	"	હરગીઝ, કેટલાક નમત.
હાદીસો	"	ખલા, મુસીખત, હકીત.
હથકડી	"	હાથની સાંકલ.

સૂચના

આ કીતાબ નીચે લખેલા ઠેકાણું પરથી રોકડી કીંમતે વેચાતી મલસે.

મુઝઈમાં—મુસ્લા નુરદીન બીન હવાખાન ઠેકાણું, ભીંડી અમર નવાખની મસ્જીદ સાંમે.

" —વોરા અલીબાઈ શરફઅલી " ભીંડી અમરમાં કીતાબ વેચનારની દુકાને.

" —ખાન મુરાદઅલી જુમાબાઈ " ખાનન, આતખાના નીચે,

" —ખાન રેહમતુલ્લા મુલજી જરીવાલા; " જોખલી માહોલાના નાકા ઉપર,

લાવનગરમાં—ખાન નુરમોહમદ કાંમખાઈ, " વોરા અમર તથા આંખા ચોકમાં.

મહુવામાં—ખાન ઈબ્રાહમબાઈ વાલજીની પેહડી ઉપર.

ધોલેરામાં—ખાન ઝવેરબાઈ મનજી. " હાં. અલીબાઈ ખુસ્શી તસીફી;

ખોટાડમાં—ખાન પેલસી અમરસી પાસેથી,

અરવાળામાં—ખાન વીરજીબાઈ ગોવા પોલીસ પટેલ પાસેથી;

સુરતમાં—ખાન ખાનબાઈ હીરજી; ઠેકાણું વીરમદાવાડમાં.

જાગ્યામાં—ખાન કરમલીબાઈ વી, નાસરબાઈ નુરમોહમદને ત્યાંથી.

બુકીન

મડાગાસકરમાં } —ખાન સલેમાનબાઈ અલીબાઈ ઠેકાણું, નોસીમે.

" —ખાન ખટાજીબાઈ મુઝાણી " માવટે;

લા. ખાન શરીફબાઈ હવા સુરતી.

